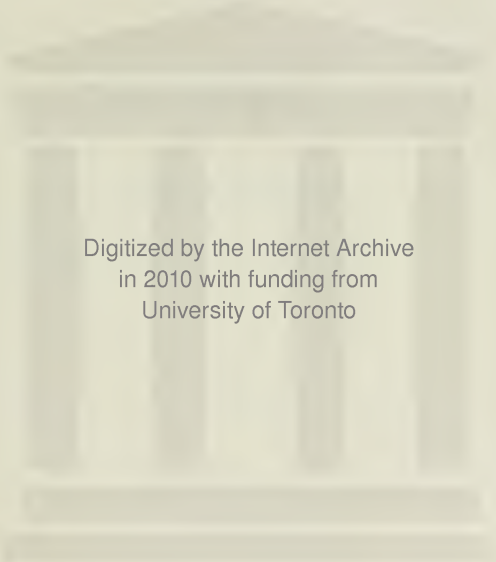

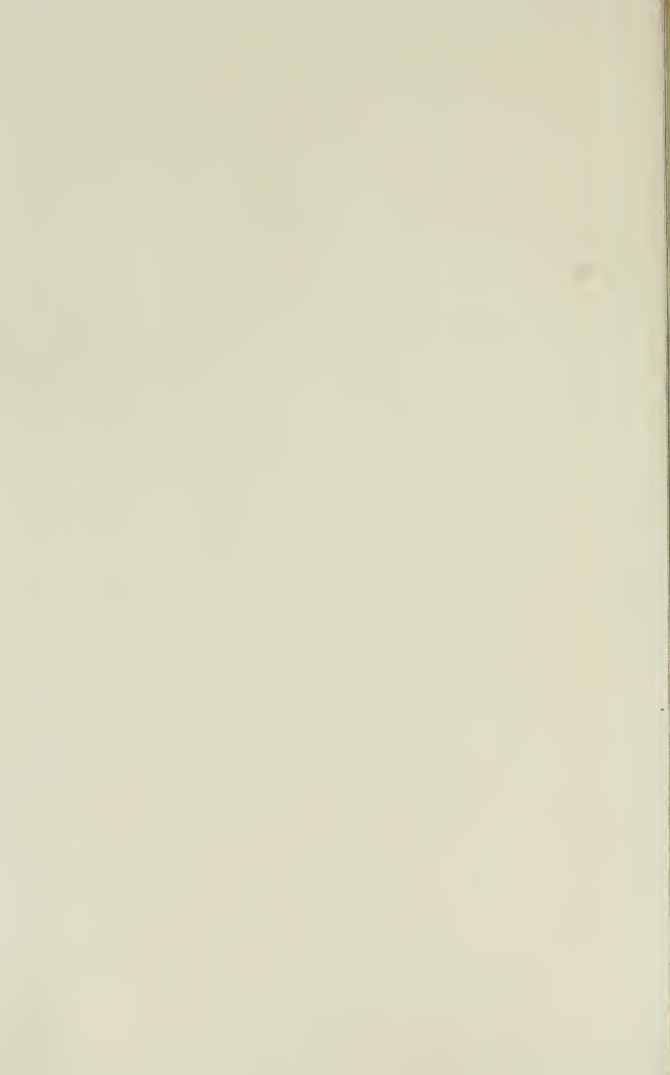
UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00124180 1

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

SCHOLIA

— IN

THEOCRITUM,
NICANDRUM ET OPPIANUM.

PAROISSIN. — ENCLUBANT FIRMIN DIDOT FRÈRES, VIA JACOB, 36.

LG
T-3865
Ydu

SCHOLIA

IN THEOCRITUM.

AUCTIORA REDDIDIT ET ANNOTATIONE CRITICA INSTRUIT

FR. DÜBNER.

SCHOLIA ET PARAPHRASES

IN

NICANDRUM ET OPIANUM

PARTIM NUNC PRIMUM EDIDIT,

PARTIM COLLATIS COD. MSS. EMENDAVIT,

ANNOTATIONE CRITICA INSTRUIT

ET INDICES CONFECIT

U. CATS BUSSEMAKER.

324669
19. 2- 36.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCC. XLIX.

PH

4444

A2

1849

SCHOLIA
IN THEOCRITI IDYLLIA.
AUCTIORA EDIDIT
ET
ANNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT
FR. DÜBNER.

D. M.

FIRMINI DIDOT PATRIS

VIRI OPTIMI ET INTEGERRIMI

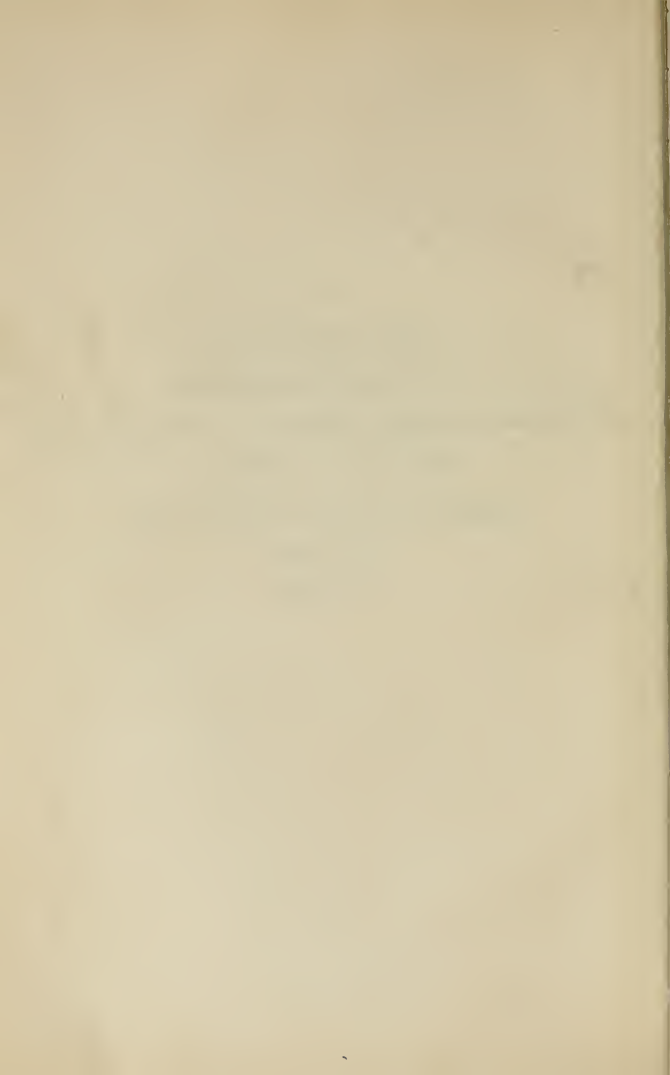
QVI THEOCRITVM ANIMO PERSENSIT ET GALLICIS VERSIBVS

PLANE NATIVVM EXPRESSIT

DECENNALIYM PARENTALIORVM INSTAR

PIVS OFFERT

FR. DVBNER.

PRÆFATIO.

Scholorum edendorum longe alia ratio est atque scriptorum. Ex his, quantum ejus fieri potest, amolienda omnia sunt ab ipsis aliena, ut mens eorum et manus nitide repræsentetur : illa farraginis naturam non debent exuere, quippe per sæculorum decursum a multis scripta. Jam docta et antiqua scholia, tum eorum laceras interpolatasque reliquias maxima cura tractari oportere liquet : de indoctis vero, recentibus, nonnunquam ultra quam credi potest absurdis, quid statuendum ? Eorum maxima pars delenda aut oblivioni mandanda esset, si nulli rei alii quam explicando poetæ scholia ederentur. At enim in nugis istis, paraphrasis et ineptiis insunt sæpe quæ scire doctorum hominum interest, ad linguæ historiam et ad rem criticam pertinentia. Quare aut doctis quæstionum suarum instrumentum quam locupletissimum offerri debet aut eliminari quæcumque inutilia sunt interpretationi sive falsa. Posterior ratio editionem ipsam doctioribus omnibus inutilem reddidisset : itaque priorem sectatus sum valde diligenter, non sine tædio. Enim tibi (ut hoc sumam) quæ tribus in paginis nostris dimidiaque (scholiis omnibus idyllii VI) sola haberi possunt antiqua :

7. Δοῦρίς φησι, διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος τὴν πολυπλήθειαν τὸν Πολύφημον ιδρύσασθαι ἱερὸν ἐν Αἵτνῃ τῇ Γαλατείᾳ· Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι ὅτι Πολύφημος ἦρα τῆς Γαλατείας.

15. αὐτόθι : Οἴκοθεν, ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, διαρρεῖται ὑπὸ τρυφερότητος, ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας.

20. Τήλεμος, ὁ παρ' Ὀμήρῳ Εὐρυμίδης [ἢ Εὐρύμαχος] καλούμενος, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ ἐκ τῶν Ὀδυσσεώς χειρῶν ἀμαρτήσθαι ὁπωπῆς.

28. ** τὸν οἶστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος διαστέλλει. ** οἶστρος δὲ πολέμιος τοῖς βουσί. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτοὺς, οἰστρεῖν ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς καταλιπόντας τὸν νομόν.

39. ποιῶσι γὰρ καὶ [μέχρι τοῦ νῦν om. optimus Vat.] μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. Καλλίμαχος δ' Αἰτίων·

τρεῖς κόλποισιν ἐπιπτόουσι γυναῖκες.

40. Κοτυτταρίς, ὄνομα κύριον, ἀπὸ τῆς παρὰ Δωριεῦσι τιμωμένης Κοτυτ-
τοῦς. ἦσαν δὲ Τιμανδρέως θυγατέρες Κοττώ (?) καὶ Εὐρύθεμις, ἃς ἐτίμησαν Ἡρα-
κλεῖδαι, διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἀφίξιν, ὥς οἱ
περὶ Ἰππόστρατον ἀποφαίνουσι.

Gaisfordianam editionem secuta est primum (1828) editio *I. B. Gailii*, scholia et glossas codicum Parisinorum omnium continens, deinde (1843) « scholiorum Theocr. pars inedita, quam ad codicis Genevensis fidem edidit *J. Adert*. » Hanc partem repetii integram (*): sed glossis quas γύδην protrusit Gailius falcem adhibui, mitiorem haud dubie quam oportebat. Nihil enim quod ulli, vel tenuissimo, esse usui videbatur posse, ad explicationem, ad historiam interpretationis, ad rem criticam, ad lexicologiam veterem et recentem, non solum hujusmodi nihil delere volebam, sed alia etiam reliqui byzantinum explicandi morem ostensura iis quibus tales codices inspicere non licuit. Eorum insigne specimen est liber Parisinus 1832 (nobis *M.*, Gaisfordio *A.*), conjunctam Manuelis Moschopuli et Demetrii Triclinii operam exhibens. In omnia prope vocabula glossæ cernuntur inter versus pictæ, duumviris puto illis tribuendæ, quanquam in marginum modo scholiis longioribus nomina leguntur: duplex enim glossarum series est, alteræ nude positæ, alteræ parva cruce insignitæ. In adnotatione Vaticanas quoque et Laurentianas glossas adjeci ex editione Wartoniana, quam ibidem videbis suppeditas quædam a Gaisfordio neglecta. Principem Calliurgi ut iterum conferrem, opus non esse videbatur, quum omnia pæne post illum in codicibus inventa fuerint: sed studiosè quæsivi, et in Armamentarii bibliotheca (*de l'Arsenal*) tandem inveni Gulielmi Xylandri Brubachianam (1558). Ita enim præstantissimus ille vir in præfatione: « Nunc et ipsum autorem nostra opera aliquanto quam antè damus castigatiorem, et ipsa Scholia certe multo emendatiora. » Semel ἐφενάκισε quem in Plutarcho et alibi jure merito admiramur: nam perpaucissima habet vulgatis meliora, estque suspicio jam apud Calliurgum ea sic legi. Inter recentiores GÆELII crisis enitet, qui eodem tempore

(*) Omnia nostra jam typis mandata esse ignorans vir humanissimus *Adert* ultro nobis obtulit editorum quoque scholiorum varietatem ex eodem Genevensi codice ductam. Cujus liberalitatis laude quanquam minime eget ipse, nostrum est tamen eam grato animo exprimere.

quo Gaisfordius sua collegit, adnotationem scripsit in editionem Amstelodamensem, multo ante ab *van Reenen* adornatam et criticis notis ab *Hamakero* instrui cœptam. De nostris antequam verba faciamus, codices recensendi sunt.

VATICANOS

codices cum scholiis contulit solus Sanctamandus, anno 1709. Sunt autem :

- Vat.* 1. — n. 50. Sæc. XIV, chartac.
- Vat.* 2. — n. 95.
- Vat.* 3. — n. 38. Sæc. XIV.
- Vat.* 4. — n. 1825.
- Vat.* 5. — n. 42. Sæc. XIV, bombyc.
- Vat.* 6. — n. 913. Sæc. XIII, bombyc. (idyll. 1–6.)
- Vat.* 7. — n. 37. (39. ap. Wordsw.)
- Vat.* 8. — 40. Sæc. XII, bombyc. (idyll. 5 a versu 26 ad id. 8.)
- Vat.* 9. — n. 915. Sæc. XII, bombyc.

De postremo vide notationem Ziegleri. Idem aliique plures codices commemorant scholiis instructos : mihi memorandi sunt ii solum quibus usi sunt editores. Reliquorum Italicorum præcipuus est

Salv. (apud Gaisfordum L.), Laurentianus n. 46,

cujus apographum Florentiæ in Sanctamandi gratiam fecit Salvinus. Idem glossas Laurentianas excerpsit, plerasque ex hoc ipso codice n. 46, paucas ex aliis Laurentianis et ex duobus codicibus Benedictinorum Florent. sive Abbatiae, sæc. XIV (A. C. 12. et A. C. 4.). Paucissima denique innotuerunt ex K., Mediolanensi Ambrosiano n. 222, bombyc., sæc. XIII, optimo et « uberrimis » scholiis glossisque instructo; ejusdem bibliothecæ C., n. 75, recente; Taurinensi 8, chartaceo, sæc. XV.

PARISINOS

omnes contulit Gailius. Universos recensebo, asteriscis notans eos qui poetam sine argumentis et glossis exhibent.

- * A. — n. 2596. Sæc. XV.
- B. — n. 2721. Sæc. XVI.
- C. — n. 2722. Sæc. XVI.
- D. — n. 2726. Sæc. XIV.

- E. (ap. Gaisf. C.) — n. 2758. Anni 1393.
 F. — n. 2763. Sæc. XVI.
 G. — n. 2781. Michaelis Apostolii manu.
 H. — n. 2786. Sæc. XIV.
 I. — n. 2802. Sæc. XIV.
 K. — n. 2812. Sæc. XV.
 L. — n. 2831. Sæc. XIII. (*)
 M. (ap. Gaisf. A.) — n. 2832. Sæc. XIV.
 N. — n. 2833. Sæc. XIV.
 * O. — n. 2834. Sæc. XV.
 P. (ap. Gaisf. B.) — n. 2835. Sæc. XIV.
 Q. — n. 2884. Sæc. XIII.
 * R. — n. 2998. Sæc. XV.
 * S. — n. 3026. Sæc. XVI.
 * T. V. Translationes latinæ.
 * X. — n. 2742. Epigrammata cum Guyeti notis.
 Y. — Coisl. n. 169. Sæc. XV.
 Z. — Coisl. n. 351. Anni 1516.
 A. — Reg. n. 454. A. Sæc. XIV.

In Argumentis aliquoties ex Gaisfordo relictum est *Colb.*, quod scribere debebam B. (n. 2721) : hic enim est ille Colb., quem aliquamdiu, ob frequentem consensum, putabam esse Q. (2884.) Codicem M. (A.) jam Sanctamandus tractaverat; tres, M. P. E., Bastius, cujus schedis usus est Gaisfordus, literis A. B. C. eos codices significans. Ex aliis pauca excerpterat Ruhnkenius.

Semel memoratur codex *Toletanus*, ab Andrea Schotto inspectus. « Florentino in cimeliis liberi baronis a Schellersheim, bombyc. Sæc. XIV. » (*Schellersh.*) in Argumentis usus est Kiesslingius.

Anglicanos duos Gaisfordius adhibuit :

Can. — Canonicianum bibl. Bodl. 86, recentissimum;

Bar. — Baroccianum bibl. Bodl. 109, chart.,

octo idyllia continentem, « locis nonnullis obiter inspectum. »

Ex *Genevensi* codice, sæc. XIV, jam Casaubonus multa excerpterat : inedita omnia a. 1843 prompsit cum docta annotatione *J. Adert*, qui duplicem manum bene distinxit. « Gen. » priorem indicat, « Gen. » posteriorem. Codex ab imperitissimo librario scriptus.

(*) Bombycinus hic L. optimus est Parisinorum, sed trium modo idylliorum scholia continens V, VI et VII. Adde quæ dixi in *Revue de philologie*, vol. II, p. 454.

Apparet in Vaticanis codicibus, præcipuis omnium, a Sanctamandi fide standum esse, minime ea quidem fluxa, sed multa sunt quæ velis acrius fuisse examinata. Maximum incommodum est quod nusquam annotavit quæ *absint* a quoque meliorum : ex tali enim notatione non minus quam ab excerptis scholiis pendet de auctoritate cujusque iudicium. De Parisinis melioribus hoc ex varietate nostra satis patebit. Nimirum quum incredibilia ex suis codicibus referret multa Gailius, omnes retractavi, ita quidem ut primum antiquorum scholiorum reliquias, ubicumque apparerent, accurate excuterem, byzantina præterirem; deinde in his quoque et in glossis quæcumque dubitationem movebant, quomodo scripta essent contemplarer. Sic præsertim ex codicibus. L. M. et P. haud contemnenda eruere contigit; in reliquis bonitatem magis quam meam industriam lectores desiderabunt. Gratias habebunt doctissimo Πικκολο, qui nonnulla scite restituit, alia, in quibus critici hæserant, ex neogræca consuetudine plane explicavit. Barbarogræca, nunc secundum codices recognita, tractabuntur in nova editione Ducangiani operis, quam meditatur Firminus Didot, literarum Græcarum in Gallia salus.

Quot quantique ante barbariem ingruentem grammatici in Theocrito doctam operam collocaverint, intelliges ex *Wartoni* dissertatione quam repetendam curavi. Hodie tantorum studiorum vix umbram tenuissimam superesse apparet in nostra collectione scholiorum, cujus *antiqua ex uno* codice eoque satis lacero derivata esse omnia mihi persuasum est. Ubicumque enim in his Byzantinorum magistrorum commentariis cernitur antiqua notatio non integra, ex iis quæ ipsi dicunt vel moliuntur, planum fit eos nihil amplius reperisse. In aliis scholiis, velut Pindaricis, Euripideis, factum est ut antiquis vel decurtatis vel omnino neglectis recentia potissimum in libris repeterentur : de Theocriteis nulla fere antiqua in Byzantinorum manus videntur venisse, præter illa quæ hodieque leguntur, nisi quæ forte una cum recentibus interciderunt. Ipsi enim Byzantini Theocritum ingenti mole commentariorum obruerunt, quorum pars modo superest : quod ex multis rebus colligitur planissime, v. c. ex schol. VI, 32, ubi vocis ἄγγελος explanationi plurima de μηνύειν et μηνυτής adjiciuntur; sch. VII, 77, ubi ad Καύκασον ἐσχατόντα historia Promethei narratur et *fluvius* Λετός recoquitur. Conf. notam ad sch. VII, 109. Ex his παρεκβολαῖς liberioribus nonnunquam pauca arripiebantur : atque inde factum est ut nonnullis in scholiis nihil videas quod ad Theocriti verba referre possis. Alias peccatum *transpositione* scholiorum : qua in re ne quis putet audacius agi

ab criticis, memorabo de codicibus nostris L. et P. In illo servatur quidem ordo, sed extremis idylliis per saturam adjiciuntur scholia suo loco omissa; in altero duplex series scholiorum excipit idyllia, ita ut v. c. ultimi versus carminis et in medio et in fine tractentur: lemmata rubrica scripta sunt; ea pictura (quod non raro fit) si omissa fuisset, orta esset magna confusio. Cetera in adnotatione passim tetigi. Tenendum est autem in explicationibus undique corrasis et *agglomerando* junctis justam seriem rerum et orationis neque exstitisse unquam, neque institui posse nisi multa delendo, quod facere nolimus. Antiquorum grammaticorum notationes ut in tanta farragine facilius distinguantur, asterisco notatæ sunt. Septembri mense MDCCXLVII.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Proleg. III, lin. 31 falsum est προκείσθαι. In cautione ibid. p. 116 prolata conjecturam Schneidewinus meus monuit jam ab Hermanno factam esse Epit. D. M. p. 210 ed. sec. qua careo.

Idyll. I, 4, l. 36 Wüstemannus p. XVIII correxit ἐκτέταται τὸ ΚΑ. — *Ib.* v. 53, l. 1. Imo λεπτότερον καὶ εὐτονιώτερον superesse videntur ex scholio de ὕψος, v. 55.

II. Weissgerberi programma de hoc idyllio (1828) literis bis ad librarium Friburgensem datis oblinere non potuimus.

VII, 40, l. 50 scribendum esse cum Mansone: οὐ δοκεῖ ἀκουστῆς γεγονέναι ὁ Θεόκριτος: Σικελίδας δὲ ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς, optime monuit Wustemannus p. 107. — *Ib.* 78, l. 1 vere correxisse videtur C. Mullerus τῆς Θουρίας ἔρος χαμαὶ ἀνὸν pro θά-

λαμον, Historicor. vol. II, p. 373. — *Ib.* 106, l. 35. Ille τῶν ἐφήθων ἐν σικίλλαις ἀγών videndum est an non debeat confusæ famæ de τῷ τῶν ἐφήθων ἐν τοῖς σικίρροις s. σικίροις ἀγῶνι, de quo Athenæus XI, p. 495, F, ex Aristodemo.

XI. *Argum.* l. 30 καὶ γὰρ Ἐρωτας Bentleius Opusc. p. 470. — Vers. 41. Dele notam. Lin. 38 κυρίως mutandum est in βαρίως: tractat enim accentum duplicem voc. σκύμνος, de quo schol. Iliad. Σ, 319, excerptus a Favorino.

XII. *Argum.* l. 1. Adde dicta pag. 167 extrema.

XIII. *Argum.* l. 45 corrigendum esse Σαπφώ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ recte monuit Wustemannus. Sic schol. Apollonii III, 26. Mirum Ἀπρονίτης non tetigeram ob Pausaniæ (IX, 27, 2) verba, Σαπφώ πολλὰ τε καὶ οὐχ ὁμολογούμενα ἀλλήλοις ἐς Ἐρωτα ἔσε.

NOTITIA

SCHOLIORUM THEOCRITI.

Qui Theocritum nostrum Scholiis et commentariis Græcis olim interpretati sunt, Theo, Amarantus, Asclepiades, Munatus, Neoptolemus, Nicanor, et Amerias (1), doctis viris memorantur (2). Quis fuerit ille Theo, nam plurimi sunt ejus nominis, quoque tempore vixerit, haud adeo liquido constat. Erat grammaticus quidam Theo, Alexandrinus, qui floruit paulo ante, vel circiter, Tiberii et Claudii tempora (3). Scholia ille, si forte idem fuerit, in Homeri Odysseam, in Apollonium Rhodium, Callimachum, et Lycophronis Alexandram, scripsit (4). Nam medicus, non grammaticus fuisse videtur, qui Nicanorum commentario illustravit (5). Collegit etiam Theon aliquis τὰς Κωμικὰς Λεξις, opus Hesychio memoratum (6). Theoni, soli quidem (7), male omnia quæ in Theocritum hodie circumferuntur Scholia tribuit Ursinus; ut nullo alio, quam Theonis nomine, ea citare soleat et indicare (8). Ejus nomen nullibi occurrit in Scholiis hisce nostris. De Amaranti, qui et ipse

Alexandrinus erat, ætate siletur. Laudatur ejus commentarius in Theocritum ab Etymologico Magno (1); et forte idem est cum illo qui, teste Athenæo, libri Περὶ σκηνῆς auctor erat (2). Memoratur et Amarantus grammaticus a Galeno (3). Ut Theonis, ita nec Amaranti nomen in hisce Scholiis habetur. Asclepiades, Myrleanus, sive Apameensis Bithynus, genere Nicæensis, ex Apollonii Rhodii schola profectus, Romæ inclaruit tempore Pompeii Magni (4). Scripsit Φύλοσόφων βιβλίων διαρθρωτικά, teste Suida. (5) Necnon commentarium in Odysseam (6). Sæpius adducitur in Scholiis Apollonii Rhodii, et bis in Τραγωδουμένων (7). Docuit ille Romæ, tempore Pompeii jam dicti; et Alexandriæ, ubi celebre valde Theocriti nomen et scripta, regnante Ptolemæo quarto,

(1) V. Διεκράνωσας.

(2) VIII, p. 343; X, p. 414. Fabric. VII, p. 49.

(3) Fabric. XIII, p. 55. Confer eundem, II, p. 623. Medicus certe erat hoc nomine clarus. Alius Asclepiades Myrleanus memoratur, qui forte idem cum nostro, celebrisque grammaticus. Fabric. VII, p. 48, 54.

(4) Fabric. ibid. Confer et eundem, tom. I, p. 303, 689.

(5) In voce.

(6) Etymolog. Magn. v. Ἀργαῖος, ubi laudatur in Ὑπομνήματι Ὀδυσσεύς. Vide et Ammonium, v. Ἄμα. Idem frequentius occurrit in Eustathio ad Homerum.

(7) [De his vide dissertationem Werferi in Actis philol. Monac. vol. 2, p. 491 seqq. Wartoni collectaneis substitui-mus hæc Wüstemanni p. XVII seq. : « Hunc Asclepiadem in multis veterum poetarum commentarios scripsisse constat, veluti in Pindarum, in Cratini fabulas, in Aratum quoque, æqualem Theocrito scriptorem. Bæckhius in præfat. ad Pind. vol. II, p. XV, hunc Asclepiadem eundem habet cum eo, qui Τραγωδουμένων auctor est. At diversum cum esse apparet inde, quod alter Myrleani, alter Tragilensis nomine insignitur.... Asclepiadem Myrleanum, cujus commentarius in nostris Scholiis sexies ad partes vocatur, videmus non solum ea quæ ad orthographiam, prosodiam et grammaticam spectant, tractavisse, sed geographiam quoque tetigisse, neque reliqua neglexisse, quæ ad poetæ intelligentiam facerent. »]

(1) Laudatur et Ambryon περὶ Θεοκρίτου, grammaticus, a Diogen. Laert. V, c. 11. Auctor nempe Vitæ Theocriti.

(2) Quidam etiam Marianus, imperatore Anastasio, traditur a Suida Græcam metaphrasin Theocriti composuisse jambis 3159. In v. Μαριανός.

(3) Fabric. Bibl. Gr. tom. VII, p. 71.

(4) Ibid. Et I, p. 604; II, p. 418, 523, 627, 482; XIII, p. 588. Vide et Etymolog. Magn. V. Ἀστυρον. Scripsit et Theo quidam in Aratum scholia; sed an idem, dubitat Fabricius ibid. IV, p. 451; II, p. 471.

(5) Confer Fabricium, ibid. XIII, p. 434; F. Ursinum, Virgil. collat. etc. edit. Valcken. p. 9; Ruhnkienii Præfat. ad tom. II Hesych. Albert. p. 9; Etymologic. Magn. v. πύλος, ἀκμήνος, βουκίρας, Schol. in Nub. Aristophan. v. 397.

(6) In Præfatione. De quo pluribus nuper Ruhnkienius, Valckenarius, alique celeberrimi viri.

(7) Ita et docti viri passim de Scholiis in Aristophanem, aliosque poetas, loqui solent : quasi unus aliquis grammaticus omnium esset auctor. Sed contrariæ interpretationes, ne dicam consimiles, hoc non patiuntur.

(8) Ubi supr. et ibid. p. 4, 11, 98.

adolescens commoratus est (1). Semel tantum nuncupatur Asclepiades Myrleanus in hisce Scholiis, ad Idyll. I, 118. Idem, grammaticus saltem aliquis Asclepiades, memorari videtur ad Idyll. I, 4; V, 94 (2). Qui vero alibi adducitur Asclepiades, videl. ad Idyll. II, 88, quum ibi de re botanica agatur, videtur fuisse Asclepiades Medicus, Bithynus etiam (3), ibidemque librum aliquem ejusdem citari existimo. Quod ad Neoptolemum attinet, erat grammaticus Neoptolemus quidam, qui librum elaboravisse traditur de Vocabulis Phrygiis (4) : sed qui in Scholiis hisce nominatim adducitur Neoptolemus, ad Idyll. I, 52, cum aliis historiae naturalis scriptoribus, Apollodoro scilicet et Theophrasto, medicum fuisse puto, qui librum scripsit de ratione conficiendi servandique mellis (5). Bis memoratur Nicanor, Cous, isque omnium solus quidem, ut interpretes Theocriti (6), in Scholiorum horum farragine, ad Idyll. VII, 6. Superest ipsius, ejusdem ni fallor, liber manuscriptus Περὶ στίγμων (7), inter Barocci quantivis pretii Codices manuscriptorum Græcos, in Bibliotheca Bodleiana Oxonii, MSS. Barocc. 71. Idem per jocum στιγματίας dictus est, quod doctrinam punctorum paulo subtilius investigaverat (8). Plurima ad rem criticam grammaticamque spectantia composuisse fertur (9). Floruit Hadriani temporibus (10). De

Munato nihil habeo quod dicam, nisi quod nomen ejus legatur in lite quadam grammatica de accentu, ad Idyll. II, 100. Neonon in etymologia vocabuli ejusdam, ad Idyll. VII, 106 et 138 (1). Quin et in argumento ad Idyllium XVII (2). Ameriæ nomen ipse attuli e scholiis ineditis, ad Idyll. I, 32, 97. Recensetur inter grammaticos deperditos a Fabricio (3). Eum quasi auctorem ejusdam variae lectionis apud nostrum, loco modo citato, Casaubonus adhibet; grammaticum, uti ait, antiquissimum, Athenæo, et Sophocli veteri Apollonii Scholiastæ, laudatum non raro (4). Amerias etiam aliquis sæpe laudatur ab Hesychio (5). [His addendus Theætetus grammaticus, bis (I, 147 et 114) ita memoratus ut commentatus in Theocritum esse videatur. Ignoramus sitne ille cujus liber manuscriptus περὶ Ἀττικῶν ὀνομασιῶν in Medicea servatur (Bandin. Catal. vol. II, p. 368), an ille quem Suidas citat ἐν τῷ Περὶ παροιμιῶν. Denique Wüstemannus p. XX : « Incertæ prorsus ætatis est Lamprius, cujus expositio carminum Theocriteorum, teste Montefalconio Biblioth. bibliothecar. p. 519, Mediolani in bibliotheca Ambrosiana est. »]

Hi omnes Theocriti Scholiastæ vulgo dici solent. Non quod omnes, ut ego quidem existimo, ex professo scholia scripserint in nostrum : sed potius, quod ex horum nonnullorum libris et tractatibus criticis loci citati, et jam olim ad marginem Theocriti scripti a grammaticis appositique, demum cesserint in scholia. Nicanor Cous certe in poetam nostrum ex professo commentarium vel interpretationem contexuit (6). Cum quo forsitan adjungendus Amarantus (7).

Vid. et Suid. in voce. Frequentius adducitur in Scholiis Lips. ad primos XVI libros Homeri. Fabric. XII, p. 244.

(1) Vid. et Argument. Callierg. Idyll. III, ubi et Apollonius grammaticus, Dyscolus puta, citatur.

(2) Ubi graviter hallucinatur.

(3) Amerias scil. Macedo, tom. VII, p. 49. Vid. et III, p. 640. E Meursii Bibliotheca Græca.

(4) Lect. Theocr. c. 1, p. 239. Confer Eustath. ad Homer. edit. Rom. p. 1958. Neonon Schol. ad Apollon. Rhod. II, 192; IV, 1492; II, 384, 1284. Ubi citatur ἐν Γλώσσαις. Ut ab Athenæo IV, p. 176, C.

(5) Locos indicavit Fabric. IV, pag. 555. Vid. et I, p. 386. Confer Suidam, v. Διακρίων. Et Etymologicon Magn. v. Δισσί.

(6) Vid. ad Idyll. VII, 6.

(7) Cujus commentarius in Theocritum memoratur ab Etymologo Magn. v. Διεκράνωσσαι : Ἀμάραντος ὑπομνηματίων τὸ ἡδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἐπιγραφή Λυκίδας, ἢ Θαλόσια. Quam tamen ibi affert etymologus Amaranti expositionem, hodie non reperio in ineditis scholiis. Ut hinc videas quam inutilis ad nos hæc collectio descenderit. Ante Suidam vixit Etymologus ille, nisi forsitan ejus aequalis. Vixit autem Suidas circiter A. D. 1000.

(1) Suidas in v. Ἀσκληπιάδης. Confer et eundem in v. Ὁρφεύς Κροτ. Ubi memoratur liber ejus sextus Grammaticorum. Et v. Ὑρίαρχος. Neonon Etymolog. Magn. v. Ἀσπύναξ. Et Joannis Tetzis Chiliad. II, 618; IV, 198; XII, 346.

(2) Affertur et Asclepiades aliquis, ad Idyll. V, 102, ubi agitur de monte quodam. Confer Fabric. III, p. 650, Et Etymolog. Magn. v. Κόλοσυρτός.

(3) Plures fuere etiam ejus nominis medici. Fabric. XIII, p. 87.

(4) Fabric. IV, p. 547. Vide et I, p. 387. III, p. 676. Non hic loci prætereundum puto, solenne fuisse veteribus grammaticis Græcis, ex historia sæculorum heroicorum nomina repetere, quæ suis operibus ambitiose præfigerent. Valckenar. Dissertat. de Schol. in Homer. ined. cap. xix, pag. 135. Fuit et Neoptolemus epigrammatista. Athen. X, p. 454. Confer et Fabric. VII, p. 66.

(5) Fabric. XIII, p. 345.

(6) Videl. « Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίων, etc. » — « Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίων φησὶν, etc. » Confer Etymolog. v. Ἀθρίδης.

(7) Vel potius EXCERPTA ex eodem.

(8) Eustath. ad Homer. edit. Roman. p. 20. Vid. et p. 107, 302.

(9) Opera ejus hæc videntur esse. 1. Περὶ στιγμῶν, sive de punctis apud Homerum et de differentia quæ inde in sensu oritur. 2. De interpunctione in genere libri sex. 3. Horum compendium libro uno. 4. De punctis apud Callimachum.

(10) Fabric. ibid. VII, p. 46; I, p. 276, 337; II, p. 489.

Scholia in Theocritum primus vulgavit Zacharias Calliergus, e variis Codicibus a se collecta, et editioni suæ Theocriti subjunxit, Romæ, A. D. 1516 (1). Ea de re verba ipsius habe. « Καὶ πρὸς τοῦτοις, τὰ εἰς ταῦτα εἰρησκήμενα σχόλια, ἅτινα ἐν πολλοῖς διεσπαρμένα εὐρόντες ἀντιγράφους, πᾶν « πολλῶν εἰς ἐν συνηγάγομεν. » Jam vero, ne credas ita hæc compegisse Zachariam hunc nostrum, ut epitomen majoris alicujus commentarii sive integræ collectionis ederet. Contrita hæc scholia fuerunt et comminuta (2), ni fallor, ab otiosis grammaticis, longe ante Calliergi tempora (3). Tantum ille edidit quæ late sparsa in diversis Vaticanis Codicibus invenit, breviora illa facta jamdudum, et contractiora; magnoque et laudabili labore

(1) In animo habuit H. Stephanus auctam correctamque editionem horum Scholorum edere. v. Prolegomen. ad edit. minor. a. 1579, fol. 2. Porro profert Casaubonus e Codice manuscripto Scholorum Theocritorum, in Genevensi Bibliotheca, nonnulla ἀνέκδοτα, quæ Vaticanis Codicibus mihi non suppeditarunt. Vid. Cas. Lect. Theocr. c. 1, p. 239; c. iv, p. 249; c. xviii, p. 277; c. v, p. 251; c. xi, p. 264; c. vii, p. 258; c. xv, p. 270; c. xvi, p. 273. Horum profecto quædam respondent nostris ineditis; et ubi non, suspicor illa sæpe fuisse Glossas quasdam, quas Scholia tamen nuncupat. Hoc verosimile est, quoniam Scholium ἀνέκδοτον quod affert ad Idyll. XVI, 4 (Lect. Theocr. c. xvi, p. 271) de voc. Ἀδριάτης, est tantum Glossa in aliquo Vaticano. Sic quod affert ad Idyll. II, 1, est Glossa Vaticani quinti inedita, Lect. Theocr. c. iii, p. 246. Sic quod ibid. affert ad Idyll. II, 30, Glossa est inedita Vaticani secundi. Idem affert ad Idyll. XVIII, 34 (Lect. Theocr. c. xix, p. 278) Scholium, ut ille vocat, quod tamen pars est Glossæ in Codice sexto Vaticano. Vide Kuster, ad Suid. v. Κελόντες. Præterea, ut puto, nullibi scholiis, etsi Glossis, illustratur hoc Idyllium, si excipias tantum unum atque alterum versiculum circa initium. Dicas paucillum interesse inter Scholium et Glossam. Veruntamen hæc rite semper in Codicibus MSS. distinguuntur. Patuit etiam Casaubono Codex quem vocat *Romanum*, qui forsitan erat aliquis e Vaticanis, Lect. Theocr. c. xxi, p. 279. Confer Epistolam præfixam ejus Lectionibus, scriptam H. Stephano, 1584, pag. 237 edit. Commelin. Denique Salmasius ad Aram Dosiadis, p. 151, laudat Scholiasten ineditum ad Idyll. XII. Quem nunc habes. Idem memorat locum ex ἀνεκδότῳ Scholiastæ Theocriti, scil. Ἀρχαία, ἔργα μαλακὰ [ut in Hesych.], quod non est in meis, ad Solin. I, p. 156.

(2) Ita tantum EXCERPTA sunt quæ hodie leguntur in Apollonio Rhodio doctissima Scholia. Vide titulum ipsis præfixum. Et Aristophan. Schol. ad Nub. v. 397. Inquit Casaubonus de Scholiis nostris loquens, « Utinam exaret illa prior Collectio mera atque integra, etc. » Lect. Theocr. c. ii. Anne vult, ut alicujus cura, publici juris fieret *originalis* ulla horum Scholorum Collectio? Ea certe jamdiu perierat, et epitomatoribus suis, ut fit, locum cesserat.

(3) Factum hoc ante Eustathii tempora puto; qui τὰ εἰς Θεόκριτον, *Collectanea* in Theocritum, laudat. Idem vero memorat ὑπόμνημα Θεοκρίτου, p. 1685, 37 edit. 1550.

membra vel disjecta vel luxata, quo nexu potuit, in unum corpus utcumque coegit. In his una componendis et aptandis nonnulla quidem, sed pauca, reliquit; quorum quæ legi digna, nunc ceteris restituta damus; ex iisdem certe, ut videtur, Codicibus, quibus usus erat Romæ agens Calliergus. Verum nonnunquam varias ille Codicum suorum lectiones vetustis scholiis inseruit (1). Hoc videtur ex istiusmodi verbis passim occurrentibus, « Τρι- « χῶς εὐρόμεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν ἀντιγρά- « φοις. » — « Γράφεται καὶ, etc. » — « Γράφουσι δέ « τινες. » — « Ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον. » — « Ἐν ἄλλοις γράφεται. » — « Τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν « τοῖς ἀντιγράφοις. » — « Ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις γρά- « φεται. » — « Τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς « παρ' ἡμῶν ἀντιγράφοις. » — « Ἐν ἐτέροις δὲ γράφεται. » — « Γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. » — « Ἡ γράφεται — ὡς « ἔν τισιν. » Quod et passim probari possit e simili- bus pluribus (2). Etsi fateamur istas notulas comparere in Scholiis hisce, prout hodie scripta jacent in Codicibus Vaticanis. Hiscæ membranas veteres poterat interpolavisse Calliergus: sed saltem hæ notulæ cum reliquo omni horum Scholorum textu constant unaque leguntur, in apographis quæ, propria quidem manu, Codicum omnium Vaticanorum fecit accuratissime summaque fide cl. Sanctamanus noster. Poterat etiam alia nonnulla vacuis spatiiis prolixius allevisse Calliergus, et de suo intulisse.

Sed ut hæc omittamus. Apparet, id quod obiter attigi, Scholia in Theocritum, quibus hodie fruimur, collecta fuisse e majori aliquo opere sive commentario, a pluribus forsitan interpretibus elaborato; et in unam seriem redacta, compendiumque quoddam commodius, ab epitomatore aliquo vel compilatore. Habentur quidem verba hic, et afferuntur sententiæ, Munati, et Asclepiadis: citantur tamen et traduntur ab aliis. Nisi velis quod hi ceterique, excepto Nicanore et Amaranto, non fuerint, ut jam dixi, ex professo Scholiastæ in poematum nostrum; sed quod tantum libri ipsorum, si quando res tulerit, adhiberentur. Præterea Nicanor memoratur hic ab alio, nescio quo, ὑπομνηματίζων, *commentans*, in Theocritum. Non hic ergo

(1) Forte et in compingendi opere aliqua mutare necesse habuerit. Mirum enim ut diffusa fluctuet hæc farrago in Codicibus Vaticanis. Quod ille exhibet Codex, hic omisit. Vel vice versa. Nec unus fere est qui alium ullum sibi similem habeat. Conjectæ hinc inde, et quasi fortuito depositæ sunt, Scholorum laciniae.

(2) Ita jamdiu vocabantur Calliergi scholia. Ut a Dausqueio ad Quintum Calabrum p. 10, v. 37. Et *Emil. Leopardo*, Grut. Lamp. Art. V, p. 392, 661. Ne plures nominem. Quin et in Titulo nonnullarum post Calliergi editionum vetustarum, « Μετὰ τῶν σχολίων Ζαχαρίου τοῦ « Καλλιέργου πᾶν ὠφελήμων. »

exstat id ipsum ejus Ὑπόμνημα, etsi forsitan ejus medulla. Non legitur hic nomen Amaranti, quem scimus in nostrum ἔκδοσιν composuisse. Nec etiam Theonis aut Neoptolemi. Eam ob causam tres illi, posterius dicti, potissimum conditores horum Scholiorum reputandi sunt. Illi etiam poterant commentarium Nicanoris intexuisse, et libros Munati et Asclepiadis Myrleani hinc inde citavisse. Utut hæc fuerint, agnosco post illos manum, non modo consarcinantis; sed, quod diximus, etiam compilantis; unde integra minus, longeque breviora et contractiora hæc transmissa sunt (1).

Antiquis hæc forte temporibus facta. Verutamen, vetustis illis grammaticis, sive eorum compilatoribus, plura deinceps recentiorum irrepserunt; dum scilicet antiqua illa iterum consarcinarent, studioque novandi emendarent, interpolarent, et commentis suis amplificarent. Mirum sane esset, si sordium Byzantinorum pura prorsus ad nos usque pervenissent. Christiani grammatici raro aut nunquam exempla e profanis scriptoribus afferebant; imo et e Lexicis expungebant et agebant passim istiusmodi testimonia, tanquam inutilia additamenta. Ad Id. VI, 21, citatur versiculus e Psalmis (2), ut in notis ad eum locum monstravi. Jam vero mirificum hoc habetur, de censura scilicet ecclesie, in scholio quod nos primum edimus, ad Idyll. VII, 105. Sermo fit, de homine molli et effeminato: « Ἄφ' οὗ διὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐν τῷ βίῳ, λοιδορήματα λέγεται. » Scilicet in hæc verba mutatum reformabatur, a novatoribus illis insulsis et officiosis, antiquum aliquod aliud scholium; nam aliter eum locum Calliergus edidit (3). Quinimo plura specimina

Byzantinæ Græcitatæ et barbarici, hisce collectaneis exstantia, dedi in notis Idyll. XVIII, 32. Abundabat, medio ut dicitur ævo, Constantinopolis glossatoribus, lexicographis, aliisque de eo genere hominum: quibus non satis visum est Græcam linguam et antiquos scriptores Græcos non intelligere, nisi et inscitie suæ monumentum etiam posteritati traderent (1).

Ceterum, quodcumque iniqui passa fuerint hæc Scholia, vel injuria interpolatorum, emendatorum, epitomatorum, collectorum, grammaticarum, vel denique temporis, et scribarum inscitia; multa habent scitu dignissima, quæque frustra quæras alibi. Bonæ esse antiquitatis vel hinc credas, quod auctor scholii ad Idyll. IV, 6, testatur se non invenisse nomen Ægonis in Olympionicarum catalogo (2); vetusto illo quidem, ab Pippia Eleo primum edito, deinde aucto et recognito (3). Porro unius interpretum nostrorum verba citat Galenus (4), ad Idyll. VII, 23. Atqui mediocriter imbuti Græcis literis facile videbunt, quid hic probis scriptoribus Græcis, quid sciolis Byzantinis,tribuendum.

Μακεδονίτιδες utebantur. Byzantinis per familiaris erat vestitus feminarum Macedonicarum.

(1) Quo literatorum genere Constantinopolis scateret, quoque in loco res ibi literaria steterit, circa A. D. 1150, colligimus e Joannis Tzelziz Chitiadibus, XI, 372. Postquam dixerit sublestis *abbatibus*, sanctisque *hypocritis*, multa dari, debita melioribus, adjecit:

Ἀνθρώποις συγγραφῆσι δὲ, μεταφρασταὶ βιβλίων, λέγεται μεταφράσαι μὲν μῆκος τοσαύτης βιβλίου.

Mox inquit, se ipsis uti auctoribus Græcis, non ἐρμηνεύμασι, *interpretationibus*, ut mos erat, Chil. V, 951. Libris autem transcribendis, etsi melioribus natum, testatur se vitam tolerare, ibid. 941 seq. Dein propter iniquum de studiis suis judicium, ominatur futurum ut Constantinopolis demum tradatur barbaris, et barbara tota fiat, Chil. V, 941:

Δέδοικα γὰρ, βέδοικα, μὴ πως βαρβάρους
δοθῆς ἀλωτῇ, καὶ γενήσῃ βαρβάρια.

Quali tamen ingenio præditus fuerit, quatesque libros composuerit ille vir, qui sibi supra sæculi sui captum sapuisse visus est, doctis notum satis. Vellem sane hunc locum, et per sequentia etiam sæcula, pluribus illustrare. Sed in viam redeundum.

(2) Ὀλυμπιονικῶν ἑλεγχος Plutarch. Numa sub init. Æqualis erat Democrito.

(3) Cujus generis fuit Aristotelis liber, Πυθιονικῶν ἀναγραφὰν sive Ἑλεγχος. Diog. Lært. V, 26. Et Hesych. v. Βούθος.

(4) Περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων δυνάμειος, Op. Galen. Basil. tom. II, p. 149.

(1) Hoc interea notandum. Solus Nicanor et Amarantus discrete ab auctoribus antiquis traduntur commentarium in Theocritum scripsisse. Puto, dicuntur in eundem Scholiastæ Munatus et Asclepiades, quod eorum verba in his Scholiis citentur. Quod vero Scholia in Theocritum ediderint Theo et Neoptolemus, id, quantum colligo, tantum constanti traditioni videtur innixum. Etsi auctor Etymologiæ ineditæ Bibl. Reg. Paris. citaverit Θέωνος Ὑπόμνησιν Theocriti, Præfat. Hesych. Alb. tom. II, p. iv. Jam quod attinet ad Ameriam, ejus nomen in Codice quinto Vaticano adhæret scholio cuidam prius edito, ad Idyll. I, 32. Sed imperfecta videtur sententia; quasi non ibi absolute subscriberetur Amerias, sed potius ut ejus testimonium adduceretur, et excluderet v. φησὶ vel simile. Citatur itidem I, 97. Nonne Neoptolemus, grammaticus nempe, factus est unus Scholiastarum nostrorum, ex eo quod hic citetur, ut prædixi, Neoptolemus medicus? Facile certe confundi possent.

(2) Ἀναβαλλόμενος πῶς ὡς τράτιον. Psal. civ, 2.

(3) Ad Idyll. XV, 21, mentio fit vestis ejusdem qua

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΥ

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ.

Ἐνθάδε πάντων ἰχθύων πάντα γένη,
ἽΟ γράψας οὗτος καὶ συναθροίσας τοῖς νέοις
Μόχλον δ' ἔδωκε καὶ κόπον τοῦ μανθάνειν.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τῶν ἀλιευτικῶν μετὰ
τὸ προοίμιον περὶ συγκρίσεως κυνηγετῶν καὶ ἱξευτῶν
πρὸς ἄλλας, περὶ τῶν ἰχθύων, ποιοὶ καὶ πού νέμονται,
γενικῶς, ειδικῶς δὲ περὶ σκάρου, πομπίλου, ἐγενηίδας,
ἀστάκου, καρναδάων, ναυτίλου, κητῶν καὶ δελφίνων,
περὶ φιλότητος καὶ γάμων τῶν ἰχθύων, περὶ τῆς κινή-
σεως εἰς Εὐξείνου πόντον, περὶ τῆς ἐνταῦθα παιδο-
ποιίας καὶ ὠστοκίας καὶ παιδεύσεως τῶν γεννωμένων.

Ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ μετὰ τὸ προοίμιον περὶ νάρκης,
βατράχου, σπηίας, καρίδων καὶ λάβρακος, περὶ βοδός,
καρκίνου, πίννης, ἡμεροκοίτου, ἐρίνου, πολυπόδων,
καὶ καράβου, καὶ μυραίνης, περὶ σκολοπένδρας, ἰουλί-
δων, κωδίσου, τρυγόνος, καὶ ξιφίου, καὶ θύννου, περὶ
δελφίνων καὶ ἀμίων, περὶ κιστρείας καὶ σκάρου.

Ἐν τῷ τρίτῳ δὲ, ὅτι παρ' Ἑρμοῦ τὴν ἄγρην ἐδιδάχθη,
καὶ ὁποῖον δεῖ ἀλιεῖα εἶναι, καὶ ποῖος δὲ καιρὸς τῆς θήρας,
περὶ δικτύων, καὶ πανουργίας ἰχθύων, περὶ κιστρείας,
σφυραίνης, λάβρακος, μορμύλου, ὀρκύνου, ἀμίων,
νάρκης, σπηϊῶν, τευθίδων, ἀνθίων, καλλίχθους, καν-
θάρου, σπάρου, ἀδμύων, τρισσῶν, σαλπῶν, τρίγλης,
μελανούρων, ξιφίου, σκόμβρου, βαφίδων, θύννων, καὶ
συνοδόντων.

Ἐν τῷ τετάρτῳ δὲ περὶ τῶν ὑπ' ἔρωτος ἀλίσκομένων,
σκάρου, κεφάλων, σπηϊῶν, κοσσύρων, κιχλῶν, γαλεῶν,
πολυπόδων, σαργῶν, ἱππούρων, πομπίλων, τευθίδων,
ἐγγραυλῶν, ἐγγραυλῶν, πηλαμύδων, καὶ σκιαίνης.

Ἐν τῷ πέμπτῳ δὲ περὶ συγκρίσεως γερασίων καὶ
θαλασσίων θηρίων, περὶ κητῶν ἄγρας καὶ ἡγήτορος
αὐτῶν, περὶ λαίμνης, φώκης, ἐγγέλου, δελφίνος, ὄστρα-
κοδόρμων, πορφυρῶν καὶ σπογγῶν.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Χρησάμενος, παῖ, τῷ λογικῷ δικτύῳ,
Ἐξ Ὀππιανοῦ τοῦ βοῦθου τῶν χαρίτων
Ἄγρην λόγων πάγκαλον ἀνειλκυσά σοι.
Ἐγὼ γάρ, ἵνα μὴ πάθης ἀηδίαν,
Ἀκμυρὰν κατεσκεύασα τὴν πανδαίσιαν.

Ἐκ νοουθημάτων γὰρ ὡς ἄρτυμάτων
Ἄνωθεν αὐτὴν κατὰ πάντων σοὶ φέρω.

Διὰ τί οἱ ἰχθύες κατὰ κεφαλῆς ποιοῦνται τὴν κί-
νησιν; Ἰστέον ὅτι τοῖς ἰχθύσι τὸ ὄξυ τῆς καρδίας πρὸς
τῇ κεφαλῇ εἰσιν· διὸ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ποιοῦνται α
τὴν κίνησιν, τοῖς δὲ τετράποσι ζώοις πρὸς τῇ στή-
θει· διὸ καὶ κατὰ στήθος παρεύονται, ἡμῖν δὲ πρὸς τοῖς
δεξιῶς μέρεσι, δι' ὅ τι, ὅπερ εἶπον, τῇ δεξιῇ καὶ τῇ ἀρι-
στερῇ κινουμένων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, κινούμεθα
καὶ ἡμεῖς, ὥστε καὶ οἱ ἰχθύες τῇ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ
πτέρυγι κινούνται· ὥστε οὖν εἴ τις κόψει κωλὸν τινας,
οὐκ ἂν δὲ κολασθῆσθαι τὸ μέρος ἐκείνο τοῦ σώματος κινήσῃ
(εἴη), οὕτω καὶ, εἴ τις τὰς πτέρυγας τῶν ἰχθύων ἀφέ-
λοιτο, ἀκινήτους τούτους ἐργάσσειτο.

Τέτταρά εἰσι τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν κυρίως ποιητὴν·
15 μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιά,
καὶ ποιά λέξις· ποιηταὶ μὲν κυρίως κατ' ἔξοχὴν εἰσι
πέντε· Ὀμηρὸς δὲ πολλὸς, Ἡσίοδος, Ἀντίμαχος, Πεί-
σανδρος καὶ Πανύσσιος· πολλοὶ μὲν εἰσι ποιηταί· οἱ μὲν
γὰρ τραγικοί, οἱ δὲ κομικοί, οἱ δὲ λυρικοί, οἱ δὲ διθυ-
10 ραμβικοί, οἱ δὲ σατυρικοί, οἱ δὲ μονοῦδοι, οἱ δ' ἐπο-
ποιοὶ, ὥς δ' Ὀππιανός.

ΕΙΣ ΤΟ Α.

1. Ἐθνεά τοι· ἰωνικὸν καὶ δωρικόν. πλήθη· ἔθνη·
τὸ πλήθος καὶ (αἱ?) κατὰ γένος διιάζουσαι τῶν ἀνθρώπων
25 διαφοραί, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους (II. β, 87)·

ἥτε ἔθνεα εἰσι μελισσῶν.

ἐπὶ δὲ γένους (Od. λ, 632)·

μυρία ἔθνεα

Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα, καὶ οὐκ εἶπε πλήθη ἢ φύλα; διὰ τὸ
30 γινώσκειν, τὰ θαλάσσια ζῶα ἄλλα καὶ ἐσθίοντα δίχην
ἐθνῶν. Ἐθνεα τοὺς ἰχθύας εἶπεν διὰ τὸ, ὥστε τὰ
ἔθνη, ἄλλοσε καὶ ἄλλοσε κατοικεῖν, οἱ μὲν ἐν αἰγιαλοῖς,
οἱ δ' ἐν Πόντῳ, καὶ ἄλλοι ἐν Προπόντιδι, καὶ ἀπλῶς
οἱ καθ' ἕκαστον ἴδιον τόπον πρὸς οἰκήσιν ἔχουσιν. Ἐθνη
45 εἶπε, καὶ οὐ πλήθη ἢ φύλα διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάσ-
σια ζῶα ἄλλα καὶ ἐσθίοντα δίχην ἐθνῶν, ἢ διὰ τὸ ἄλλοσε
καὶ ἄλλοσε κατοικοῦντα, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη. ἔθνος
δ' ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔθρος νέον εἶναι. Ἐθνος ἡ ἰδιά-

ζουσα διαφορά. ἔθνος· τὰ πλήθη ἄντα ἔχουσι διαφορὰν πρὸς ἀλλήλα.

1. Πόντος· πόντου δωρικῶς, ἰωνικῶς. Πόντος παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶν, ἃς οὐ καὶ πόνος καὶ πόντος, καθ' ὃν πεπότηνται περὶ τὸν πλοῦτον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος· ἢ ἀπὸ τοῦ πνέω πνότος, καὶ μεταθέσει τοῦ ν πόντος, ὅς τοις ἀνέμοις καταπνεύμενος τόπος. πόντος παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶν πόνος καὶ πόντος, ἐν ᾧ ποιεῖ τις διὰ πλοῦτον, ἢ ἀπὸ τοῦ πνέω καὶ μεταθέσειν.

10 1. Πολυσπερέας· εἰς πολλοὺς τόπους διεσπαρμένος, ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένος, καὶ τὰς διεσπαρμένους, τὰς ἐν διαφόροις τόποις ἐσπαρμένας.

1. Φάλαγγας· Φάλαγξ ἡ περικτιχὴ ρκ', λεγεὼν ἑξακισχιλίους. Φάλαγγες κυρίως ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, οἰοεὶ πῆλαγγές τινες οὔσαι, παρὰ τὸ πέλαις ὃ ἐστὶ ἐγγὺς ἀλλήλων ἴστασθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ καὶ τοῦ ἐγγύς, οἱ συντριβόμενοι ἀλλήλοις. φάλαγγες λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, ἐνιοὶ δέ φασι καὶ τὰ στρογγύλα τινὰ ζύλα, καὶ τῆς νεῶς ἡ διαβάθρα, καὶ ὁ ἀρά- 20 γης, ὁ φάλαγγιον λέγουσι. φάλαγξ τὸ ἐκ πλειόνων λέξεων ὀπλιτινῶν πλῆθος. φάλαγξ καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, εἰσὶ δὲ καὶ στρογγύλα ζύλα φάλαγγες καὶ ἡ τῆς νεῶς διαβάθρα. καὶ οἱ κόρυκες παρ' Ἀττικῶς φαλάγγια λέγονται. φάλαγγας· τάξεις.

25 2. Νεπόδων· ἰχθύων, ἐστερημένα ποδῶν.

2. Πλωτὸν· πλεόνονον ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὗτοι καὶ ἀπὸ τοῦ πλέω πλός πλοῖζω καὶ ἐκτάσει ἀτ- 30 τιχῇ τοῦ ο εἰς ω μέγα πλωῖζω καὶ ἐξ αὐτοῦ πλωτόν.

2. Ἀμφιτρίτης· θαλάσσης. Ἀμφιτρίτη κατ' ἐτυμο- 35 λογίαν ἡ θαλάσσα, καὶ γράφεται ἴωτα, καὶ ὥφειλε γράφεσθαι διὰ διτθόγγου ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας· ἢ γὰρ παρὰ τὸ ῥεῖν (ρεῖν), ὃ ἐστὶ παραβρέθεμονον, ἢ παρὰ τὸ τρεῖν, τοῦτέστι τρεῖς ἔμποιεῖν ἀμφοτέρωθεν· καὶ πῶς οὐ γράφεται διὰ διτθόγγου, ἀλλὰ γράφεται διὰ τοῦ ι; 40 τὰ γὰρ εἰς τη λήγοντα θετικὰ βορύνοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι, ὅτεν μελέτη, Ἀμφιτρίτη καὶ Ἀφροδίτη, καθιστόρησαν δὲ παρὰ τὸ συγκαταμνηθῆναι τὸν Ποσειδῶνα τινὶ Νηρηίδι οὕτω καλουμένην Ἀμφιτρίτην.

3. Ἐσπερίω· λέζω, εἶπω. ὕπατον κράτος· περίφρασις. 40 ὕπατον· ἔσχατον ἀπὸ τοῦ ὑπέρτατος γίνεται ὕπατος.

4. Κυματέσσαν γύσιν· ἀντὶ τοῦ τὴν θαλάσσαν. ἔχει· οἰκεῖ, κατοικεῖ, κατοικοῦσιν. γύσιν· ῥεῦσιν. ἔχει· ὅπου· ἵστανται καὶ διὰ τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς· 45 ὡς τοῖνον ἔχει, οἱ Δωριεῖς ἄχι λέγουσι διὰ τοῦ ᾱ.

5. Ἐνέμεται· βόσκειται, τρέφεται, βόσκοντα. διε- 50 ροῦς· διύγρους. διεροὶ ἀπὸ τοῦ διαίνω τὸ βρέγω, ὡς μιάμω μιάρος καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε διερός. γαμός· γάμος παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω δάμος καὶ γάμος, ὁ δαμαστικός τῶν θηλειῶν, θῆεν καὶ Ὀμηρος τὰς παρ- 55 θένους ἀδαμάτους καλεῖ. γενέθλας· γενέσεις.

6. Βίον· διαγωγὴν, ζωὴν. βίον ἰχθυόντα· ἔχον τὴν 60 ζωὴν τῶν ἰχθύων. ἰχθυόντα· τῶν ἰχθύων. ἔλθας· μίσος, τὰς ἔλθρας. Μίσος τὸ μὴ ἰδελονότι ἀπὸ τοῦ μισῶ, μῦσος

δὲ τὸ ἀμάρτημα ἀπὸ τοῦ μῦου τὸ καμῦν· καὶ γὰρ ὁ ἰδὼν ἀμάρτημα αἰσχροὺν μύει. φιλότητας· φιλίας, ἀγάπας.

7. Βουλὰς· μηχανάς. ἀλῆς· ἁλίας, ἁλιευτικῆς. πολ- 7 ὑτροπα· πολυμήχανα· πολυτροπα τὰ ἐπὶ πολὺ τρέπειν δυναμένα τὴν διάνοιαν, ἢ τὰ ἐπὶ πολὺ τέρπειν δυνα- 8 μενα. δῆνεα τὰ βουλευόμενα, μήδεα τινὰ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς δ καὶ ἐν ὑπερβείσει τοῦ ν δῆνεα· θεσσαλικόν, ὡς Ἀπολλωνίους.

8. Κερδάσκει· πανούργου· ἀπὸ τοῦ κερῶν ἡ ἀλώ- 9 πηξ, ἢ ἐπικερδοῦς παρὰ τὸ κέρδος. ἐπ' ἰχθύσι· κατ' ἰχ- 10 θύων. μητίσαντο· ἐβουλεύσαντο, παρὰ τὸ μητίω· 11 μῆτις ἡ βουλὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ μητίω, ὡς κόνις κόνιω.

9. Ἀφράσκει· ἀδήλοισι, πολλοῖς καὶ μὴ νοσήναι 12 ἀνεκμένους, ἀπερινοήτους, ἀβήρητοις. αἰδῆλον· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἰδω τὸ βλέπω, αἰδέλον 15 ὃ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ εἰδω τὸ γινώσκω, αἰδῆλον· τὸ μὴ φαινόμενον. ἐπιπλώουσι· πλέουσι. θάλασσα παρὰ τὸ σάλον ἔμποιεῖν, ἢ παρὰ τὸ θάσσειν εἶναι θανάτου θά- 16 νασκα καὶ θάλασσα.

10. Τολμηρῇ κραδίῃ· ὑπερβῶτον κατὰ λέξιν. τολμηρῇ 20 κραδίᾳ· ἐν. ἔδρακον· μεταθέσει· ἐνόησαν, εἶδον, ἰωνικῶς, οἱ ἀνθρώποι. οὐκ ἐπίοπτα· οὐ φανερόν, ἀθέατα, ἄθεα.

11. Βένθεα· βάθη τῆς θαλάττης, βάθη, ἰωνικόν· ὥσπερ 21 ἀπὸ τοῦ πάθος πένθος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βάθος βένθος. τέχνησι· μηχαναῖς, διὰ τῶν τεχνῶν. διὰ μέτρα δάσαντο· 22 ὑπερβῶτον· δάσαντο· ἔμαθον, ἐμάθρισαν.

12. Δαιμόνιοι· εὐδαίμονες· εἰ μὲν οὐδὲν στίζεις τὸ 23 δάσαντο, ἐστὶ τὸ δαιμόνιοι ἀντὶ τοῦ εὐδαίμονες· εἰ δὲ στίζεις, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς, καὶ λαμβάνεται ἐκτός τὸ εἶσιν. δαιμόνιοι· ἐμπεριότατοι, δυστυχεῖς· δαιμόνιοι μέση 24 λέξις, ποτὲ μὲν ἐπὶ κακοῦ λαμβανομένη, ποτὲ δ' ἐπὶ ἀγα- 25 θοῦ. Αἱ πᾶσαι ἄγραι τρεῖς εἰσιν, ἡ μὲν ἀγρεύουσα τὰ ἐνυ- 26 δρα, ἡ δὲ τὰ ἀέρια, ἡ δὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ ἡ μὲν τὰ ἐνυγρα 27 θηρεύουσα καλεῖται ἁλιευτικὴ, ἡ δὲ τὰ ἀέρια ἰξευτικὴ, 28 ἡ δὲ τὰ ἐπίγεια κυνηγετικὴ· ἐν μὲν οὖν τῷ προαιμῶνι 29 τοῦ ποιητάτος παραβάλλει τὴν ἁλιευτικὴν τέχνην καὶ 30 τὰς λοιπὰς δύο· καὶ ἀποδείκνυσιν αὐτὴν χαλεπωτέραν 31 πασῶν. γλοῦνην· τὸν χοῖρον ἐν τῇ γλῶττι εὐναζόμενον, 32 χοῖρον ἄγριον, σύγκρισις, χοῖρον, ὁ ἐν τῇ γλῶττι εὐνα- 33 ζόμενος, ἡ τὸν ἐν τῇ γλῶττι νέοντα. ἡδὲ καὶ· ἐκ παραλλή- 34 λου· τὸ ἡδὲ ἀττικῶς μὲν διὰ τοῦ η, ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. 35 ἄρκον· καὶ ἄρκον· παρὰ τὸ ἀρκῶ ἄρκος καὶ ἄρκτος ἡ ἐπαρκῶσα ἑαυτὴν, ἡ παρὰ τὸ κατὰ τὸν χειμῶνα ἀρ- 36 κέσθαι καὶ διὰ τὴν χωρὶς τῆς εἰσίκτου τροφῆς, λέγουσι 37 ὅτι τὸν χειμῶνα περιλείπει τὰ πέλματα τῶν ποδῶν 38 αὐτῆς καὶ ἐπαρκείται ὅλον τὸν χειμῶνα.

13. Θηρητῇ· κυνηγέτης, κυνηγός. δρᾶ· δρᾶ, κατ' 39 ἐπέκτασιν αἰολικῇ. ἀντιόνοντα· τὸν χοῖρον· ἐπένθεσις 40 τοῦ ο καὶ τοῦ τόνου ἀναειδοσμός· ἀντιόνοντα γὰρ ἐστὶ 41 τὸ συνηρημένον. ἀντιόνοντα· ἐξ ἐναντίας ἐρχόμενον ἐμῶ· 42 νυμος ἡ λέξις· ὅτε γὰρ ὀηλοῖ τὸ ἀντικαμῶνεται, συν- 43 τάσσεται αἰτιατικῇ, ὅτε δὲ τὸ ἀπαντᾷ, μετὰ γενικῇ. δοκεῖ· ἐπιτραπὴ, βλέπει, διανοεῖται, ἐστὶ δὲ καὶ ἀντὶ 44 τοῦ δέχεται, καταστοχάζεται.

14. Ἀμφαδῖν· φανεῶς, ἀναφανδόν. ἔκαθεν· μακρόθεν, ἀπομακρόθεν, πόρρωθεν. βαλεῖν· τρώσαι. σχεδόν· ἐκ τοῦ συνέγγους, ἐκ τοῦ πλησίον· τὸ βαλεῖν κυρίως ἀπὸ μακρόθεν, τὸ δὲ δαμάσαι ἐκ τοῦ συνέγγους. δαμάσαι· τρώσαι, νεκρῶσαι.
15. Ἄμφω· ἄθροισις, ὁμοῦ· ἐπὶ ῥῆμά ἐστιν ὀνομαστικὸν σχηματίζομενον κατὰ δυνάμιν πῶσιν. ἀσφαλῆος· ἀκινδύνου, συνεκδοχῇ, γαίης ἐπὶ ἀναστροφῇ. θήρε καὶ ἀνὴρ· μερισμός, ὁρίστον καὶ ὠρισμένον.
16. Μάρνανται· μάχονται, συζυγίας β' τῶν κλειόνων· ἐκ τοῦ μαρνῶ μάρνημι καὶ τὸ παθητικὸν μάρνημαι, τὸ δὲ μαρνῶ ἐκ τοῦ μάρη ἢ χεῖρ· ἢ παρὰ τὸ μαργῶ τὸ μαίνονται· οἱ γὰρ μαχόμενοι μαينوμένοις εἰκόασιν. μάρνημαι κυρίως διὰ χειρὸς μάχομαι· μάρνη γὰρ ἢ χεῖρ. σκυλάκας· οἱ μικροὶ τῇ ιδεᾷ. συνέμποροι· συνοδοιπόροι, συμπερευόμενοι, συνακόλουθοι. ἡγεμονῆς· ὁδηγοὶ, πρόδοι, προηγούμενοι τὰ θηρία ὑποδεικνύουσιν.
17. Κνώδαλα· τὰ θηρία, τὰ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλισκόμενα· κνώδαλα λέγονται καὶ τὰ χερσαῖα ζῶα τὰ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλισκόμενα καὶ τὰ ἐναέρια ἢ πτηνὰ ἀπὸ τοῦ κνώσσειν καὶ κοιμάσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς ἢ κλάδοις τῶν δένδρων, καὶ τὰ θαλάσσια ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἀλί. κνώδαλα πτηνὰ (ε οογγ. κτηνὰ). Κνώδαλα σημαίνει τρία, τὰ χερσαῖα, τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πτηνὰ.
18. τὰ μὲν χερσαῖα διὰ τὸ ἀλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν κυνῶν κνώδαλα καὶ κνώδαλα, τὰ πτηνὰ ἀπὸ τοῦ κνώσσειν ἐν τοῖς δάλοισι καὶ τοῖς συνδένδροις τόποις· κνώδαλα τὰ θαλάσσια παρὰ τὸ κινεῖσθαι διὰ τῆς... (sic). ἰθύνουσιν· ὁδηγοῦσιν, εὐθυποροῦσιν, ὁρθῶς ἄγουσιν, ἐξάγουσιν. ἀνακτας· αὐτῶν δεσπότας, οἰκοδεσπότας. Ἄναξ σημαίνει τρία, τὸν βασιλέα, τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἀνακῶς, ἥως ἐπιμελῶς διακεῖσθαι πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν.
19. Εὐνὴν· κοίτην. Εὐνὴ σημαίνει τρία, τὴν κοίτην, τὴν ἀγκυραν καὶ τὴν διατριβήν· τὴν κοίτην, ὥς τὸ εὖδοι τὸ κοιμῶμαι εὐδίνῃ καὶ συκοπῇ εὐνὴ· τὴν ἀγκυραν τῆς νηὸς ἀπὸ τοῦ εὐνάζειν καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ποιεῖν τὴν ναῦν, ὥς τό (Od. v, 496).
- ἐκ δ' εὐνάς ἐβαλον.
- καὶ τὴν διατριβήν, ὥς τό (Il. β. 783).
- οἱ ποὺ φασιν ἔμμεναι εὐνάς.
- ἀρηγόνες· βοηθοί.
19. Τοῖς· τοῖτοις, κυνηγοῖς, τοῖς ἐπὶ τῇ ἡπιέρῳ, δέος· φόβητα. ὁπώρ· τὸ θέρος, ὁπωρινή.
20. Φλέγμα· καῦμα, κάκωσιν, ἦγουν φλεγμονὴν καὶ καύσωνα. ἐπακτῆριον· κυνηγίων, κυνηγετούντων ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν ἄτην. ἀλεωραῖ· καταφυγαί, ἀναπαύσεις· ἀπὸ τοῦ ἀλέα ἡ θερμασία γίνεται ῥῆμα ἀλέω καὶ ἀλεῦω τὸ φεύγω, κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ψύχους εἰς θερμὴν καταφεύγον.
21. Λόχμαι· δειράδες, σκιεροὶ τόποι φαλαγγώδεις (φαρ), σύνδενδροι τόποι· λόχμαι παρὰ τὸ λοχᾶν ἐν αὐτῷ τοῦτέστι ἐνεδρεῖν· ἔστιν οὖν λόχη καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. λόχη. δειράδες· ξοχαί, ὀρών ξοχαί, ἀετήρια (ἀνετ.?).
22. Αὐτορόφου· αὐτόμακτον ἐχούσης τὴν ὄραφην καὶ τὸ στέγος, αὐτοσκευάστου, αὐτοκατασκευάστου. τιταινόμει· ἐξαπλούμενοι καὶ ἐξερχόμενοι, συρόμενοι, φερόμενοι, ἰωνικῶς, ἐκτάδην ῥέοντες καὶ ἐξαπλούμενοι. κατ' ὄρεσσι· κατὰ τὸ ὄρος. ὄρεσσι· καὶ τοῖς ὄρεσιν.
23. Ἀργυρέοι· λευκοί, καθαροὶ παρὰ τὸ ἀργόν, ὃ σημαίνει τὸ λαμπρὸν καὶ λευκόν· καὶ γὰρ καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ λευκὰ πάντα οὕτω καλοῦσι παρὰ τὸ τάξιον τοὺς ὄρωντας ὀρέγεσθαι ποιεῖν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἀγλῶν καὶ μεταθέσει ἀγλῶν καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμεταβόλον ἀργόν. ἄκος· θεραπεία ἀπὸ τοῦ ἀκή ἢ ὀξύτης τοῦ βέλους ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἱατρῶν τῶν κοπιόντων τὰ σσημιμένα μέλη τῶν πληγῶν μετὰ τοῦ σιδήρου.
24. Ἄενοι· αἰεὶ νάντες, διηνεκεῖς, αἰεῖ ῥυτοὶ. ταμίαι· φύλακες, δοῦτρες. Ταμίαις ἀπὸ τοῦ τετιμηῖσθαι αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις. ταμίαι· διοᾶ (sic) παρονοεῖς. παρὰ· δὲ χλοάουσι βέβηροις· ὑπερβατὸν κατὰ λέξιν. χλοάουσι· φύουσιν, ἀκμῶσι, καὶ ἀναβλαστάνουσι, βλαστάνουσιν. Χλόη παρὰ τὸ θάλλω θαλόη καὶ συκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ συμφρονεῖν εἰς σύμφρονον χλόη, βέβηροις· βέβημασιν.
25. Ποῖται· βοτάναι, γθαμαλαί· σμικραί, ἀπαλαί. ποῖται τε γθαμαλαί· βοτάναι ταπειναὶ μικρὸν τῆς γῆς ἐξέχουσαι. κλισίαι· στρωμνῇ, πτώσις, ἀνάπαυσις, ἐλίσθαι· ὥστε λαβεῖν· διὰ τὸν ἀμεταβόλον παρέστησε τὸ λείον τῆς ἀναπαύσεως.
26. Εὐδίων· γλυκύν, ἥσυχον, γλυκύτατον. καμάτιο· κόπου, ἐκκοπῇ (ἐκ κόπου). δόρπα· δειπνα. Δεῖπνος, ἄριστος καὶ δόρπος διαφέρουσιν· δεῖπνος λέγεται τὸ παρὰ τῆς κοινῆς πρόγευμα, ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δεῖ ποιεῖν, δόρπος δὲ παρὰ τὸ δόρυ παύειν, κυρίως ἐπὶ τοῦ μέσου· ὁ γὰρ πόλεμος τῇ νυκτὶ παύει, ἄριστος δὲ τὸ μέσον. πάσασθαι· φαγεῖν, μεταλαβεῖν, γεύσασθαι, λαβεῖν.
27. Ὑλῆς· ἀπὸ τῆς δασύτητος. ἀγρονόμοιο· ἐν ἀγρῷ τρεφομένην, αὐξανόμενην, τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν νομῇν ἐχούσης, ἢ τοῖς ἀγρίοις ζώοις τὴν νομῇν παρεχούσης, τῆς ἐν ὄρει ἀγρίας νομῆς, ὁρενῆς. τάτ· ἄτινα, ἰωνικῶς.
28. Τερπωλή· χαρὰ, εὐφροσύνη. ἡέ· ἰωνικόν. ἡέπερ· παρὸ. ἰδρώς· κόπος.
29. Ὅσοι· κυνηγοί· ἐν τῷ προοίμῳ τοῦ ποιήματος παραβάλλων τὴν ἀλιευτικὴν τέχνην ταῖς ἄλλαις, λέγω τῇ ἱερευτικῇ καὶ κυνηγετικῇ, ἀποδείκνυσιν αὐτὴν χαλεπωτέραν. Ὅσοι· Αἰολέων· πληρώσας τὴν τῶν κυνηγετῶν σύγκρισιν ἡρώτα καὶ τῶν ἱεζούντων. οἰωνοῖσιν· ὀρνέοις· οἰωνοὶ τὰ ὀρνεα, κυρίως δὲ οἱ γύπτες παρὰ τοῦ οἴω τὸ μόνω· μεμονωμένον γὰρ συλλαμβάνει ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, μὴ ὄντος ἄρρενος. παρὰ τὸ οἴω τὸ μόνω· μεμονωμένον γὰρ συλλαμβάνει, ὁ μέλλων οἴωσω· μόνον γὰρ τὸ ζῶον αὐλίζεται· οἰωνοὶ κυρίως οἱ γύπτες δίχα ἄρρένωντων ὡς γεννιώνται καὶ τῷ ἀέρι πετώμενοι συλλαμβάνοντες, καὶ ταχρηστικῶς δὲ πᾶν ζῶον. ἐφοπλίζονται· ἐπαναστροφῇ· κατασκευάζουσιν· βητορικῇ ἢ λέξις· εὐτρεπίζονται, ἐτοιμάζονται, εὐτρεπίζουσιν. ὀλεθρον· ἀπὸ τοῦ ὀλλω καὶ θρόν· φθοράν.

30. Ῥηϊδίη· εὐκολωτάτη, εὐκολος, εὐχερής. τοῖσι· τοῖσι τοῖς τῶν. ὑπόβριος· φανερά, θεατή, φανερά ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς.

31. Κνώσσοντας· κοιμωμένους· κένωσις ὅσων.
5 Κνώσσω τὸ κοιμῶμαι παρὰ τὸ εἶναι κενὸν τῶν ὅσων ἡτοῖων τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὅσων εἶναι. ἐληΐσαντο· λήϊζω κυρίως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πολεμούντων τὸ λαφύραγμα· ἡμαλῶτευσαν, ἐκράτησαν, ἔλαβον, ἤγρευσαν, καλιῖς· ἐν, ἀπὸ τῶν κάλων· καλιά ἡ ἐκ κά-
10 λων οἰκία· ἡ κατὰ τὴν καλιά· καλιῖς· φωλεαῖς. Καλιά κυρίως ἡ ἐκ ζύλων κάλων οἰκία.

32. Τοὺς δέ· ἄλλους, τοὺς οἰωνοὺς. δόναζιν· καλὰ-
μοις. Δόναξ ὁ κάλαμος ὁ ἀλευντικός, ἡ αὐλὸς πρότερον
γὰρ ταῖς θήραις ἀντὶ κέρματος ἐτίθεσαν καλὰμοις, γίνε-
15 ται δὲ παρὰ τὸ δονῶ τὸ συστρέφω· ὁ ταῖς τῶν ἀνέμων πνοαῖς λίαν στρεφόμενος· τοῖς δὲ τῶν πτηνῶν δόναζιν ἦως καλὰμοις κατὰ τὸ ἄκρον ἔχουσιν ἰζὼν ἐφειλκύ-
σαντο καὶ ἐπεσπᾶσαντο οἱ ἐν τούτοις ἐσβολακότες. ἐπέ-
20 ἰσφόροισιν· τοῖς φέρουσιν ἰζὼν, ἰζὼς δ' ἐστὶν εἶδος τι κολλητικόν, ὡς ἐὰν προσπλάσῃ ὄρνιθός τινας πέilon, παραχρῆμα ἐκεῖ προσμένει, οἱ δὲ λοιποὶ διὰ τῶν λίνων ἦως διὰ τῶν διασπένων ἐμπέπτοντες αὐτοῖς ἀγρεύονται κοίτης ἐπιθυμοῦντες.

33. Οἱ δέ· ἄλλοι, ἔχουσιν οἱ ὄρνεις. ταυπηλέτοισιν·
25 μακρῶς πεπλεγμένοις, μακροπλέκτοις, ἐπὶ πολλὴν πλε-
κομένους, ἀνακροτάτους, τοῖς εἰς μῆκος πεπλεγμένοις.
ἐρκεσιν· δικτύοις. ἤριπον· ἔπessον.

34. Εὐνῆς· ἀναπαύσεως· εὐνὴ ἡ κοίτη, καὶ ἡ ἄκωρα,
30 ὡς τὸ (Odys. ο, 496)·

ἐκ δ' εὐνᾶς ἐβάλον

παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ποιεῖν. εὐνῆς·
κοίτης, ἀναπαύειν, ἀτερπεία· ἀγῶδῃ, ἀνευφραντον. εὐλιν·
ἀνάπυσιν, κατασχύνωσιν, καὶ διατριβὴν (τριβήν).
35 ἔκυραν· εὐρον, ἔτυχον, ἔσχον.

35. Τλησιπνόους· καρτερικούς, καρτεροπνόους, τοῖς
ὑπομονητικοῖς, τοῖς τληπαθέσι. ἀτέμακροι· ἀπλήρω-
τοι, ἀσημάντοι, ἀφανεῖς, ἀζήλοι. ἀέθιοι· κόποι, ἀγῶνες.
Ἄέθιοι· παρὰ γὰρ ἐκ τοῦ α καὶ τοῦ ἐθέλω· Ἄέθιοι· ὑπάρ-
40 χουσιν Ἄθλος· ἀττικῶς, τούτου ἀθλῶ καὶ ἀθλητῆς, ἀέθλος
ποιητικόν, ἀεθλεύω τὸ εὐθελῶ (εὖ θέλω?), ποιητικόν καὶ
αὐτὸ, οὐ μὴν ἐκ τούτου καὶ ἀεθλευτός (τῆς?). οὐτε γὰρ
τοῖς ποιηταῖς, οὐτε τοῖς τῇ κοινῇ γράφουσιν εὐχρηστον.

36. Οὐ σταθερά· οὐ βεβαία, ἀβεβαίως. ἐλιπς οὐ
41 σταθερή· γνώμη· ἐλιπς οὐ μόνιμος καὶ βεβαία ἡδύνει
καὶ εὐφραίνει τὴν φρένα αὐτῶν, ἀλλὰ λεπτή καὶ ἀσθε-
νής. σταθερή· βεβαία. σάινει· ἀπὸ μεταφωρᾶς τῶν
σαίνοντων κυνῶν. σάινει· εὐφραίνει· σάινει κυρίως ἐπὶ
τῶν κυνῶν ἀπὸ τοῦ σῶ σάινω καὶ σέω. σάινει· βέλγει.
50 ὄνειρος· ὁ τὸν δὲν εἶρων ἡ δὲ τῆς ἔρας ἀνυόμενος, ὡς
καὶ Εὐριπίδης (Hec. 70)·

ὦ πότνια χθών, μελαινοπετῶν μάτερ ὄνειρων

ὄνειρος ἀπὸ τοῦ ὄνω τὸ ὠφέλω καὶ τοῦ βῶ τὸ λέγω.

ἀπατᾷ γὰρ τοὺς κοιμωμένους, δοκοῦντας βλέπειν τι,
ἐξυπνοὶ δὲ γεγονότες λυποῦνται.

37. Ἀκινήτου· ἀσταλεύτου, ἐστηριγμένης. ὑπέρ· ὑπερ-
άνω. ὑπεραεθλεύουσιν· ὑπεραγωνίζονται ἀπὸ τοῦ ἐθέλει
ἀέθλον ἄθλον, τοῦτο ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, ἀεθλεύουσι· 5
κακοπαθοῦσιν, ἀγωνίζονται.

38. Χαλεπῷ· χαλῶν τὴν ὥπᾳ, ἐπικινδύνῳ. κρυερῷ·
φρικτωδέατῳ, χαλεπῷ. ἀσχετὰ· ἀκρατῆς, ἀκρατήτος,
ποκ, ἀκαθέκτως. μαργαίνοντι· μαινομένοι, μανικῶς
κινοῦνται. 10

39. Συμφορόνται· συγκινοῦνται, κινοῦνται, ἐγκι-
νοῦνται, συναστατοῦσιν. ἰδεσθαι· ἰδεῖν, θεαθῆναι.

40. Δεῖμα· φόβημα, φόβον. φέρει· ἄγει. μῦθον· αἰο-
λικόν, ἰωνικόν, μόνον. ὑπ' ὀμμασι· δι' ὀμματος, ὡς ἐπὶ ὀ-
βήμα. πεῖρησασθαι· πείραν λαβεῖν τούτου, ἀπεικάσαι, 15
πείραν λαβεῖν, δοκιμασίαν καὶ γνῶσιν σχεῖν, ἡ εἰς
συναίσθησιν ἐλθεῖν, τὸ δὲ θηήσασθαι ἥως θεωρῆσαι καὶ
ἀποστεῖλασθαι γράφαται θηήσασθαι, ἔχουν θεωρῆσαι
καὶ ἀναπολήσασθαι (sic).

41. Δούρασι· ζύλοις, πλοίοις, ἐν μακράς κόπαις καὶ 20
τῇ λοιπῇ ἀποσκευῇ τῶν πλοίων· ὁδῷ λέγεται τὸ ζυτὸν
(ζύλον), ἐπεὶ δ' ἀπὸ τῶν ζύλων τὸ πλοῖον, καὶ αὐτὸ
ὁδῷ. βροῖσιν· μικροῖς, ἀελλῶν· ἀνέμων, τῶν ἀνέμων
τῶν ἐναλίων. Ἄελλα· ἡ πνοή, ἡ ἄγαν ἡχούσα, παρὰ τὸ
ἄνω πνέω ἀήσω ἄεσα καὶ ἀελλα, ἡ παλιν ἀπὸ τοῦ αἰτοῦ 25
πνέω καὶ τὸ ἐλῶ τὸ συστρέφω ἡ τῶν ἀνέμων συστροφή,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἐτέρου λ, καὶ προπαρξύνεται·
κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων· τὰ εἰς λα ὑπὲρ μίαν συλλα-
βὴν· ἔχοντα τὴν προτέραν συλλαβὴν εἰς λ καταλήγου-
σαν ἅπαντα προπαρξύνονται, ὡς μάκελλα, δίκελλα, 30
Πρίσκιλλα, Φανκόνιλλα, Σύβιλλα, θύελλα, ἀελλα.
Ὡστερ λέγονται θεράποντες Ἄρης, καὶ θεράποντες
λόγου, ἡ καὶ Μουσῶν, οὕτω καὶ θεράποντες ἀνέμων,
ὅτι καὶ ἀκοντας ἔλκουσιν αὐτοὺς οἱ ἀνεμοὶ ἐνθά ἂν βού-
λωνται. θεράποντες· δοῦλοι, ὑπηρέται. 35

42. Πλαζόμενοι· πλανώμενοι· τὸ πλάζω ἐκ τοῦ
πλανῶ, τοῦτο δ' ἐκ τοῦ ἄλῃ ἡ πλάνη, αὕτη δ' ἐκ τοῦ
ἄλῳ, τοῦτο ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω καὶ τὸ στερητικόν (α)
ἄλῳ· ὁ γὰρ πλανώμενος οὐχ ὅπου ὅθελαι πορεύεται.
θυμὸν· προθυμίαν, ψυχὴν, τὴν δεικνύσαν αὐτῶν· θυμὸν 40
τὴν προθυμίαν καὶ ὀργὴν λέγει, ἡ τὴν ψυχὴν. οἰζμασιν·
θαλάσση, κύμασιν, ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω ἐξογκῶ· ἀνεγείρε-
ται γὰρ καὶ οἷον περυσσεται ἐν τοῖς ὕδασι.

43. Νεφέλην· νέφος. ἰοιδέα· μέλαιναν· ἰοιδέα ἀπὸ
τοῦ τὸν τὸ ῥόδον· εἰκε γὰρ τὸ νέφος ἴον χροαῖ, ἡ τὴν 45
μέλαιναν· καὶ Ὅμηρος (Il. λ, 298, et Od. λ., 107)·
ἰοιδέα πόντον.

ἀπὸ τοῦ ἴος τὸ βέλος. ἰοιδέα· μέλαιναν, ζοφεράν· ἴον τὸ
μέλαν ἄνθος. παπταίνουσιν· ἐπιτηροῦσιν ἀπὸ τοῦ τὰ
φάη πεταννύνειν, βλέπουσιν· παπταῖνω ἤτοι φαπταῖναι, 50
τουτέστι τὰ φάη πεταννύω καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ τροπῇ
τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν παπταῖνω· βλέπουσι τοῖς ζύλοις
τούτοις ἡ τοῖς πλοίοις μόνοις.

44. Τρομέουσι· φοβοῦνται, δεδοίκασιν. μελαινόμα-

νον· σκοτιζόμενον, ἐκ τοῦ ταράσσεσθαι, κυματούμενον, ζῳώδῃ. μελαινόμενον πόρον ἄλμης· περιφραστικῶς ἂν (ἀντὶ τοῦ) τὴν θάλασσαν τὴν μελαινομένην. πόρον· τὴν ἐπιφάνειαν. ἄλμης· παρὰ τοῦ ἄλδς ἄλμιος, ὡς κῦδος κῦδιμος, τὸ προσηγορικὸν παρώνυμον· τὸ θετικὸν ἄλμην, ὡς κυδίμη καὶ ἑνδεῖα τοῦ ἰ ἄλμη· γίνεται ἀπὸ τῆς ἄλδς ἄλμ, ὡς εὐφρονος εὐφροσύνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη, ἐπενέθεισε τοῦ μ ἄλμη, ἐπεισόδῳ δὲ τοῦ μ ὡς ἀχρυμιά ἢ χερυμάνιον καὶ τυμπάνιον· ὁ γὰρ πλεονασμὸς τοῦ μ πολὺς.

45. Φοιταλέων· ἔνεκα, μανικῶν, ἀπὸ τοῦ φοῖτος ἢ μανία, σφοδρῶν, τῶν ἐπερχομένων καὶ ὀρηκτικῶν, τῶν ἄγαν μανικῶν ἀπὸ τοῦ φοῖτος ἢ μανία, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ φῶεν οἶτον, ἥως θάνατον, ἢ τῶν σφοδρῶν (ὡς) ὀρηκτικῶν ἔθεν κακέθεν, μανικῶς ὀρηκούμενον. σκέπας· ἀποκοπήν, ἐκφυγὴν, σκέπασμα. ὀμβρων· ὀμβρος παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥέειν ὁμόβροος, καὶ ἐν συγκατῇ ὀμβρός· ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ῥοῦ δασύνεται, ἔστι πλεονασμὸς τοῦ β.

46. Ἀλκή· βοήθειαν, ἀποφυγὴν, βοήθημα· ἀλλή· παρὰ τὸ ἀρκῶ ἀρκῆ καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ ἀλλή, ἢ παρὰ τὸ ἀκμήν τὴν ἡλικίαν ἔχειν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ καμῶ τὸ κοπιῶ γίνεται κμη, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκμή, ἢ μὴ ταχέως κοπιῶσα, ἀλλὰ φέρειν κόπους δυναμένη. Τερατώδης ἐστὶν ὁ λόγος· ἔθος γὰρ ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς τερατολογεῖν. πυρός· καύματος, κινάστρου, καὶ τοῦ καύσωνος. ἄλκαρ· βοήθειαν, ἀπασόδημα, βοήθημα, ἀποφυγὴν. ὀπηρτωῖο· θεινοῦ, τοῦ καυστικοῦ κινάστρου. φέρονται· ἔχουσι, φέρουσι, φέρουσι κατὰ τὸν καιρὸν.

47. Βλοσυρῆς· καταπληκτικῆς ἀπὸ τοῦ τὸ βλέμμα σύρειν, φοβεράς. βλοσυρῆς τῆς καταπληκτικῆς ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὁμματα· βολαὶ γὰρ τὰ ὁμματα. βλοσυρῶς ἀπὸ τοῦ σοβαρῶς καὶ ἐπηρμένους βλέπειν. βλοσυρῆς· ἀγρίας. δυσδερεκέα· δυσθέατα, δυσθεώρητα, δειματά· φοβήματα. λίμνης· θαλάσσης· λίμνη ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ· οὔτε γὰρ αὐξάνεται, οὐτ' ἐλαττοῦται, πολλῶν εἰς αὐτὴν ποταμῶν κατερχομένων. λέγει θαλάσσης ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν.

48. Κήτεα· κῶ καῖμαι. πεφρίκασι· πεφρόθηται, ἄλιεις φοβούνται, δεδοίκασιν. ἀντίωσιν· συναντῶσιν, ἐναντιοῦνται, εἰς ἐναντίας ἔρχονται.

49. Εὐτ' ἂν· ὀπηνίκα, ὅποτε. ὑποβρυχίης· βαθυτάτης, κατωτάτης, βαθείας. αὐτον· κατώτατον, ἄπρακτον, ἀκατάληπτον, ἀπλήρωτον. περώσι· δεδούσιν. 49. θαλάσσης· τῆς εἰς τὴ Γαῖδαيرا, γνωσπερὸν πέλαγος.

50. Ἠγεμονεύει· δεικνύει, ὀδηγεῖ.

51. Ἰγυθόβολος· ἀλιεύειν, ὥσπερ τοῖς κυνηγοῖς. ἔχνη γὰρ· γνώμη. ἔχνος παρὰ τὸ ἴσχειν τὸν ποῦν, ὅστις κρατεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς, ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἔσθαι, ἥως πορεύεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἔσθαι εἰς τὸν ποῦν. αἰεῖδα· ἀθεατὰ ἐστίν, ἀφανῆ, νηχομένοις· ἰγυθὺς παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ἡ καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ νήω. νηχομένοις· ἐπὶ.

52. Σχεδόν· πλησίον. ἔεται· ἐλεύσεται, καὶ ἀν-

τικρὺς παραγίνεται, ἀρίζεται. ἄγρης· θήρας· ἄγρα ἢ ἐνέργεια, ἀγρευτῆς ὁ ἐνεργῶν, τὰ (τὸ) δ' ὄργανον δι' οὗ ἀγρεύει (ἀγρεύουσι) σεσιώπῃται, ἴσως ἐρεῖ τις ἀγρευτήριον.

53. Ἀντιάσας· ὁ ἰχθύς, εἰς ἐναντίας ἐλθὼν ἰχθύς, ἐπιτυγλῶν, ὁ πλησιέσας ἰχθύς, συναντήσας. ὁδόν· καὶ κατὰ τὴν πρῆγμα, μέρος. μήν· ὁδὸν ἵσταται· ἦγουν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορεύεται. ἵσταται· ἔρχεται, πορεύεται.

54. Θριζί· ἀπὸ τοῦ θρίζω, ἢ τοῦ θερίζω θερίζω θέριζι καὶ θριζί, καὶ διὰ τί οὐ κλίνεται θριγός· ἐπειδὴ οὐδέποτε εὐρίσκειται λέξις δισύλλαβος ἐν χρήσει ἀρχομένη ἀπὸ δύο δασέων· τοῦ γὰρ (Od. ε. 110 et 133 et η. 251).

ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,

ὁ φθίβω ἐνεστώς οὐχ εὐρίσκειται ἐν χρήσει. δέ· γάρ. ἐν ἡπεδανοῖσι· ἐν ἀσθενέσιν. ἡπεδανῆσι· ἀσθενέσιν· ἡπεδανὸν ἀσθενὲς ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ πέδον ἦγουν τὸ μὴ δυνάμενον ἐκ τῆς γῆς ἀναστῆναι δι' ἀσθένειαν ἴστέον, ὅτι πολλὰ λέξεις εἰσι συγχείμεναι ἐκ ταυτοσημάντων λέξεων· αὐτίκα γὰρ ἐκ τοῦ ὀρῶ (ὀρῶ) καὶ θύνω τὸ ὀροθύω γίνεται, ἐκ τοῦ θύω καὶ γε... ἐκ τοῦ πόποις καὶ ἀνθρωπος ἐκ θείων λέξεων τὸ πόπανα, ἐκ τοῦ θροῦς καὶ βοῇ ὁ θόρυβος, ἐκ τοῦ κλείν καὶ δαῖσιν Κανθάων δ' Ἀρης, ἐκ τοῦ νάειν καὶ χέειν καὶ ῥέειν ὁ χρόνος, ἐκ τοῦ μόρος καὶ φόνος μόρνος ὁ αἶτος, ἐκ τοῦ πρῶς καὶ εὐμένης ὁ πρεμμένης, ἐκ τοῦ ἡλὸν καὶ μάταιον ἡλέματον, ἐκ τοῦ γῆ καὶ πέδον γῆπεδον, τὸ τῆς οἰκίας πεδίον, οἰκήπεδον δὲ τὸ τῆς καταβλήθεισας οἰκίας πεδίον, ἐρεπιτοπίον λεγόμενον. ὀμβρος παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ῥοῦς ὀμρος, καὶ ἐπεὶ, τοῦ μ πρὸ τοῦ ρ καιμένου, καὶ δασύνεται τὸ πρὸ αὐτοῦ, ἐγένετο τοῦ β πλεονασμός. ἡπεδανός παρὰ τὸ πέδον, ὁ σημαίνει τὴν γῆν πεδανός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀπεδανός ὁ μὴ δυνάμενος ἐκ τοῦ πέδου ἀναστῆναι δι' ἀσθένειαν, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ἡ ἡπεδανός καὶ ἀπεδανῆ, ἔμπανιν δ' ἔμπεδον τὸ στερδόν. παλιγγνάπτοιο· εἰς τοῦπισω καμπετομένου, ἐπικαμπούς. παλιγγνάπτοιοι τε χαλκοῦ· περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγίστρῳ. χαλκοῦ· ἀγίστρου.

55. Χελισι· ἄκροις, οὗ ἐν. Χεῖλον (sic)· τὸ ἄκρον τοῦ ἀγίστρου· παρὰ τὸ χέας χέλος καὶ χεῖλος, ἐν ᾧ γέονται αἱ τροφαὶ ἢ οἱ λόφοι. δονάκεσι· καλαμοῖς. λίνισι· δικτύοις καὶ σχοίνοις. κάρτος· τὴν ἰσχύν, ἰωνικῶς.

56. Οὐ μὲν· οὐ μήν. τερπωλῆς· χαρᾶς· λύσει τοῦ ἀντιπίπτοντος, ἐνδιδάσκους διήγησις. ἀπολείπει· στερεῇ, ἰωνικῶς· ἀποστροφῇ πρὸς βασιλέα. ἀπολείπει· ἀπολείπει· φθῆς ἰωνικῶς· πρὸς τὸν βασιλέα ὁ λόγος, ὅτι ἡ ἀλιευτική εἰς σε, ὦ βασιλεῦ, λαμπρὰ καὶ γλυκυτάτη· οἱ γὰρ βασιλεῖς περισσοτέρως ἀγρεύουσι καὶ αὐτοί. αἰχ'· ἐάν. ἐθέλωσθα· ἀττικῶς, ἐθέλης, αἰολικῶς, θέλης.

57. Γλυκερή· ἡδὲα· γνώμη, δέ· γάρ. βασιλῆος· καὶ ὡς ἡ τοῦ βασιλέως, βασιλική· ἰωνικόν. ἄγρη· κυνηγέσιον.

58. Εὐγόμεφων· καλοκάρφων, εὐκάρφων· γόμεφος τὸ καρφίον. εὐγόμεφων καλοφίλωτον, πᾶν ἐλαφρόν

πρὸς τὸν πλοῦν· γίνεται οὖν παρὰ τὸ κῆπτω γνάμπτω γόμφος. εὐρόμφωτον· εὐ τοῖς ἡλοῖς προσηλαχύν (μένον). εὐζυγον· πλατύτατον, εὐκάθεδρον, κατὰ διάλυσιν, ἰωνικῶς διαλύουσι τὸ εὐ εἰς ε καὶ υ. ἔξοχα κούφην· λίαν ἔλαφραν, κωφωτάτην.

59. Αἰζήροι· νέοι ἀπὸ τοῦ εἰ καὶ τοῦ ζέω, αἰζήροι· νέοι ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἔζω· ὁ γὰρ νέος πάντοτε περιπλεῖ· αἰζήροι οἱ νέοι παρὰ τὸ αἶμα ζεῖν, ὡς παρὰ τῆς ἡλικίας θερμῆς οὐστῆς· ἡ παρὰ τὸ αἶμα τοῦ καίω· οἱ γὰρ νέοι διάπυροι εἰσιν. αἰζήροι· ἀκμάζοντες, νέοι. ἐπειγομένης· σπουδαίας. ἐπειγομένης· μετὰ σπουδῆς, ἐσπουδασμένης. ἔλδωσιν· κινούσιν, ἀγούσιν, ἐλαύνουσιν, ἐλαυνέουσιν, ἐλαύνουσιν, ἀντίκλιτι.

60. Νῶτον ἐπιρᾶνεον ἀπὸ τοῦ νοιμῶ τὸ κινῶ. νῶτον ἄλος· περιφραστικῶς αὐτοῦ τὴν θάλασσαν. ὁ δ' ἐν πρῶμνησι· γράφεται ὁ δ' ἐν μέσοισι. πρῶμνησιν· ἀντὶ ἐνίκω. Πρῶμνη παρὰ τὸ εἰς πέρας μένειν περιμῶν καὶ περιμῶν καὶ πρῶμνη· πρῶμνη καὶ πρῶρα διαφέρει· πρῶρα παρὰ τὸ πρῶτον καὶ τοῦ βέροντος πρωτότατις οὖσα, πρῶμα δὲ παρὰ τὸ πέρας μένειν.

61. Ἰθουντήρ· ὁ κυβερνήτης, ὁ ναύτης. ἀλκαστον· ἀκλυδίστον, ἀτάραχον, ἀπλανῆ, ταχέαν καὶ ἀκοπίαστον, ἀνεμπόδιστον. ἀμεμῆσα· ἀκινδύον, ἀπταιστον, ἀψογον, γαλγνιδῶντα.

62. Χῶρον ἐς· ἥως εἰς βιβάρην. εὐρύαλον· πλατύν, εὐκόλον, εὐρύχωρον. εὐδα· εὐδεινός, εὐδαίως, ἡσύχως, ἀκινδύνως, ἡρέμα κυμαίνοντα. πορφύροντα· λάμποντα, μελαίνόμενα.

63. Ἐνθα· ὅπου, ἐν τῷ βιβάρῳ, ἐν ᾧ χωρίῳ ὅλγον. δαιτυμόνων· προσπλῖν τοῖς βιβαρταῖς, εὐωχομένων, τρεφομένων, ἀναφορητικῶν, καλῶν, δαίτα ἐχόντων, ὁρεπτῶν. Δαιτυμόνων· τῶν εὐωχομένων, τοὺς ἐν τοῖς καλοῦμενοις βιβαρτοῖς τρεφομένους ἰχθύας διὰ τὸ σιτίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ δαιτυμῶσι διὰ τὰ βιβάρια, τρέπονται δ' ἐν αὐτοῖς ἰχθύες εἰς τὸ ἀγρεῖν τοὺς βασιλεῖς, ἡ τῶν δίκην σιτευτῶν ἰχθύων τρεφομένων ἐν τοῖς βιβαρτοῖς πρὸς ἄγραν βασιλικήν. Ἰστέον δ' ὅτι ἐδήλωσε τόπον τινὰ πρὸς τὸ ζωγρεῦσαι ἐπιτήθειον, ἐνθα ζῶντας τοὺς ἰχθύας ἀποκλιέντες οἱ τοῦ βασιλέως θεράποντες ἔτρεφον αὐτούς καὶ

ἐπεμελοῦντο πρὸς τὸ ἔχειν αὐτοὺς ἔτοιμον θήραμα καὶ ἄγραν, ὅτε χρεῖα ἐστὶν ἰχθύος, καὶ τούτου γενομένου βλέπων ὁ βασιλεὺς τερπωλὴν εἶχεν. Σημείωσαι δ' ὅτι ἦν καὶ ὁ τοιούτος τόπος τελείος (ἐλῆιος) καὶ ἀμυγῶδης, ὥστε καὶ ναὺς ἐν αὐτῷ χωρίῳ διαπλεῖν, ὅπου καὶ προέτρεπε τὸν βασιλεῖα διαπλεῦσαι καὶ ἀλιεῦσαι. διατυμόνων· τρεφομένων· δαιτυμῶν ὅ τε τρέφον καὶ ὁ τρεφόμενος, γίνεται δ' ἀπὸ τοῦ δαῖς δαιτός, δαῖς δὲ λέγεται ἡ τοῖς βρώμασι φλεγμικίνουσι (σα) τράπεζα, ἐν ᾗ πάρεσι κεκλημένοι πολλοὶ, δαῖς δὲ μέσον τοῦ διδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος ἐστίν, ὥστε καὶ δαιτυμῶν ὅ τε διδούς καὶ ὁ λαμβάνων.

ἀπερείσαι τὰ πολλὰ, ἀπερείσια, ἀπειρα ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ πέρας, οἷον ἐν ᾗ πληρούμενα. ἰστέον, ὅτι ἐδήλωσε τόπον τινὰ λιμνωδῆ, ἐνθα ζῶντας τοὺς ἰχθύας οἱ τοῦ βασιλέως θεράποντες ἔτρεφον,

ἐπιμελούμενοι αὐτῶν πρὸς τὸ ἔχειν αὐτοὺς ἔτοιμον ἄγραν, ὅτε ἰχθύων χρεῖα γένηται· ἦν δ' ὁ τόπος εὐρύς, ὥστε καὶ ναὺς πλεῖν ἐν αὐτῷ.

64. Φέρεβον· τρέφονται, τρέφεται. Φέρεβιν παρὰ τὸ φέρειν βῆτον· ἡ γὰρ φορβὴ συνίστησι τὸ σῶμα. οὐς· ἥως τοὺς ἰχθύας σοι καὶ τοὺς ἰδίους. θεράποντες· οἱ δούλοι. κομέουσιν· ἐπιμελείας ἀξιοῦσι, τρέφουσιν, ἐπιμελοῦνται. ἐδοῶ· τροφῇ.

65. Πιαινόμεν· λιπαίνονται, τρέφονται. χορόν· πλῆθος. ἄγρης· ἔνεκα. ἐτοιμότατον χορόν ἄγρης· εἰς εὐκὸν καὶ πολλὴν ἄγραν.

66. Μάκαρ· εὐδαίμον. παιδί· τῷ Ἀντωνίνῳ, Γορδικῷ, ἥως τῷ Ἀντωνίνῳ, δηλονότι τῷ Γορδιανῷ. μεγαυεῖ· μεγάλη αὐγούνη ἐπὶ σοι, μεγάλου κλέους, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων ἐχόντων μεγάλους καὶ εὐπρεπεῖς αὐχίνας παρὰ τὸ αὐχεῖν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἔγω ἔχειν καὶ αὐχεῖν· ἐν αὐτῇ γὰρ ὀρεῖται ἡ κεφαλὴ· ἡ ἀπὸ τοῦ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν· γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι τὴν κεφαλὴν ὕψι ἐκτείνωμεν. μεγαλυεῖ· τῷ ἐνδόξῳ, τῷ ἑψηλοτάτῳ, ᾧ πάρεσι μεγάλως αὐχεῖν εὐδαίμονίας χάριν. πῶσα· ποιμένα ἀπὸ τοῦ πῶ τὸ κτῶμαι· κτῆμα γὰρ ἐπὶ θρεμμάτων λέγεται, ἡ ὅτι ποτὶ ἡδεται. θήρης· ἀγρευτικῆς ἥως τῆς ἀλιευτικῆς.

67. Αὐτίκα· παρεούθως. χειρὸς· ἀπὸ, ἐκ, διὰ. εὐπλοκόν· διάλυσον ἰωνική, καλῶς πεπλεγμένην.

68. Ὀρειτὴν ἀγκιστρον. καλᾶμιον ἐκ τριγῶν πεπλεγμένην (ον) σπαστικόν. ῥίμπα· εὐκόλος παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους· ὡς γὰρ κρύπτει κρύφα, οὕτω καὶ ῥίπτω ῥίφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ῥίμπα. γένυν· κατὰ στόμα, ἥως τὸ ἀγκιστρον. κατεδέξατο· κατέσπασεν. γαλκοῦ· τοῦ ἀγκίστρον.

69. Ἀντιάσας· προσεγγίσας, συναντήσας. τάχα· ἴσως· γλυκὺ τὸ σῆγμα. τάχα· ἴσως καὶ ὅμως. ἔλκεται· σῦρεται. ἐκ βασιλῆος· ἰωνικῶς, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως.

70. Οὐκ ἀέκων· ἀλλ' ἐκόν, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀλλὰ θέλων. ἤτορ· ἡ ψυχὴ· ἀπὸ τοῦ αἰ ἀήτορ ἤτορ. ἤτορ, παρὰ τὸ αἰ τὸ πνέω· καὶ γὰρ πνεῦμα ἡ ψυχὴ, οἷον (II. φ. 389).

δῖχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.

ἀπὸ τοῦ αἶν γίνεται ἄητορ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α ἤτορ. ἰαίνεται· ἐφραίνεται, θάλλεται τῇ εὐφροσύνῃ. ὄρχαμε· ἡγεμῶν. ὄρχαμος ἀπὸ τοῦ ὄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. ὄρχαμε· βασιλεῦ, ἄρχηγέ· ἀποθεσις τὸ σῆγμα.

71. Βλεφάροισι· ὀφθαλμοῖς. βλεφάρων ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ βλέπειν αἰρεσθαι. βλεφάροισιν· ὀφθαλμοῖς ἀπὸ τοῦ φάρους τοῦ βλέπουστος ἤτοι τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ ἐν τῷ βλέπειν αἰρεσθαι. φρεσὶ· λογισμοῖς. τέρψις· εὐφροσύνη· τέρψις ἰδεῖν ἰχθύν ἐν ἀγκίστρῳ ἐκ θαλάσσης συρόμενον. ἰδέσθαι· ἰδεῖν, εἰς τὸ τὸν ἰχθύν.

72. Πηλόμενον· κινούμενον, σπαιρόμενον. πεπεδημένον· δεδεμένον, δεδεδεμένον.

73. Ἀλλὰ μοι· ἂν ποτε. ἀλλὰ μοι ἰλήκοις· προκατά-

στασις καὶ εὐχῇ. ἰλῆκοις· εὐμενὴς γένοιτο, ἵλεως γένοιτο, ἵλεως ἔστω, ἵλεως γένου, ἰλῆκοιτε. ἵλεως γένοιτο· γράφεται καὶ ἰλῆκοι ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἰλῆκοιτε, τὸν δὲ λόγον ἀποστρέφει πρὸς τὸ πλῆθος τῶν θαλαττιέων θεῶν καὶ πρὸς δύο πρόσωπα· προσυκτικὴ κατὰστασις καὶ εὐχῇ. ἄλλος· ἄλς λέγεται ἡ θάλασσα ἀπὸ τοῦ ἀλλῶ, ἀλλῶ τὸ συναβολῶν· πᾶς γὰρ ποταμὸς καὶ πᾶσα λίμνη ἔχουσιν ἀρχὰς καὶ ῥίξας τὰς βρῦσεις ἡ τὰς πηγὰς, τῆς θαλάσσης δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ὠρίσθησαν οἱ θεοὶ συναγθῆναι ἐν αὐτῇ τὰ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος ὕδατα. ἄλλος πόρω ἐμβασιλεύουν· περιφρασις, σὺ δ.

74. Εὐρυμέδων· μέγας βασιλεὺς, ὁ πλατὺς βασιλεὺς, πλατέως βασιλεύων, ὁ πλατὺ βασιλεύων. Κρονίδης· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· Κρόνος οὖν Οὐρανὸς καὶ Ἰῆς υἱός· Κρόνος δ' ἡρόνος ἐστὶ πρῶτος ἐπέβαλε τὴν κρίσιν τῶν θεῶν· ὁ γὰρ Κρόνος κατέπευε τοῦτο (αὐτοῦ) τοὺς τέκνους, καθὼς λέγουσιν. γαιήοχος· ὁ τὴν γαίαν ἔχων, ἥος ὁ Ποσειδῶν· ἀποστρέφῃ τὸ σχῆμα. γαιήοχος· ὁ τῆς γῆς κρατὼν, ἥος ὁ Ποσειδῶν.

75. Ναετῆρες· ἀπὸ κοινοῦ ἰλῆκοιτε, κάτοικοι. ἐριγδοῦποι· μεγαλοθύμοι, μεγαλόθυμοι (οὐς Rittl.), καὶ ἄγαν ἡχητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐριῶ (ἐρι) καὶ τοῦ δούπω. ἐριγδοῦποι· καὶ τῆς μεγαλοθύμου.

76. Δαίμονες· θεοί. ἀγέλας· πλήθης. Ἱστορία ἐστὶ ὁ Κέκρωψ ἰδὼν πολυανθρωποῦσαν τὴν Ἀττικὴν συγκαλεῖται τὸν ὄχλον καὶ παρασημαίνεται τὸν ἀριθμὸν, λᾶσσιν ἤτοι λίθους ἐκάστω ἐνρίψαντος, κἀντεῦθεν λαοὶ ἐκλήθησαν. ἀλίτροπα· τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ τρεφόμενα.

77. Εἰπέμεν· ὥστε εἰπεῖν, αἰολικῶς. Ὀδωριεὶ εἰὼ θασι τὴν με συλλαβὴν τιθέναι ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀορίστων, καὶ εἰ μὲν τύχονεν ἔχειν δύο φωνήεντα, ὑπεξαίρουσι τὸ ἐν, οἷον εἰπεῖν εἰπέμεν, δοῦναι δόμεναι, θεῖναι θέμεναι, εἶναι ἔμεναι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μὴ αἰολικῶς· εἰ δ' ἐν φωνῇ, φυλάττουσιν αὐτὸν, οἷον στήναι στήμεναι, βῆναι βήμεναι. τὰ εἰς ν ἀπαρέμφρατα ποιητικῶς κατὰ Δωριεῖς ἀποβάλλουσι τὸ ι τῆς εἰν διφθόγγου, καὶ προσκαμβάνουσι μεταξὺ τοῦ ε καὶ τοῦ ν τὴν με συλλαβὴν καὶ οὕτω προφέρονται, οἷον λέγειν λεγέμεν· ἐν τοῦτοις δὲ πᾶσιν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου προστιθέασιν τὴν αἰ διφθόγγον, λεγέμεναι

λέγοντες· τὰ μὲν εἰς ναι λήγοντα, εἰ μὲν διφθόγγω παραλήγεται, ἀποβάλλουσι τὸ ἐν φωνῇ, τὸ δοῦναι δόμεναι λέγοντες, καὶ τὸ θεῖναι θέμεναι, καὶ τὸ εἶναι ἔμεναι, εἴτα διὰ καλλιφωνίαν ἔμεναι διὰ δύο μὴ λέγουσιν ἀττικῶς· εἰ δὲ μονοφθόγγω, οὐδὲν ἀποβάλλουσιν· τὸ γὰρ σπαρῶναι οὐ σπαρίμεναι, ἀλλὰ σπαρήμεναι λέγουσι, καὶ τὸ τυρῶναι οὐ τυρῆμεναι, ἀλλὰ τυρῆμεναι, καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως, ἐπεὶ τὰς δὲ πολλὰς ἐκβάλλουσι τὴν αἰ διφθόγγον οἱ Δωριεῖς διὰ τὴν ἀνάγκην

πάλιν τοῦ μέτρου· τὸ γὰρ τιθέμεναι τιθέμεν λέγουσι, καὶ ἔμεναι ἔμεν, καὶ τὸ τυρῶναι τυρῶμεν, καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως, ἐπεὶ τὰ τέλη τῶν ἀπαρεμφάτων δύο εἰσιν, ἢ τὸ ν, ὡς ἐν τῷ τυπέιν, ἢ τὸ αἰ διφθόγγον, ὡς ἐν τῷ τετυρέναι. αἰνῶσαι τε· συνανέσαι, καὶ ἐπαι-

νῆσαι, κατευνᾶσαι. ἰθύνει· κατ' εὐθεῖαν ἄρῃ, κατ' εὐκλούς ποιήσεις, κατ' ὀρθὸν ἐριμνεύσεις.

78. Πότνα θεά· Καλλιόπη, μουσα, ὧ σεβασμία μουσα. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα Μουσῶν καὶ ποιῆς τέχνης ἐκάστη ἐπισταταί καὶ τίς δ' ταύτης ἐν βίῳ ἐφευρέτης; Κλειῶ δ' ἱστορίας Ἡρόδοτος, Θάλεια κωμῳδίας Μένανδρος, Μελπομένη τραγῳδίας Εὐριπίδης, Εὐτέρπη αὐλῶν Στρίγγιος, Τερψιχόρη λύρας Πίνδαρος, Ἐρατώ κυμβάλων Ἑρμῆς, Καλλιόπη ποιήσεως Ὀμηρος, Οὐρανία ἀστρονομίας Ἀρατος, Πολυμνία γεωμετρίας Εὐκλείδης, ποτνια· σεβασμία παρὰ τὸ πέτω πετνω καὶ ποτνω· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτουσιν οἷς σέβονται, θθεν ποτνιάσθαι τὸ προσπίπτειν τοῖς ποσίν, κυρίως δὲ τὸ ποτνιάσθαι ἐπὶ γυναικῶν. πότνα θεά· γράφεται Καλλιόπη. πατέρη· Ἀντωνίων. καὶ υἱέ· τῷ Ἀντωνίῳ, Γορδιανῷ· υἱὸς παρὰ τὸ φύω φυός καὶ υἱός· γράφεται δὲ καὶ υἱς καὶ κλίνεται υἱός καὶ κατὰ συγκοπὴν υἱος, ἢ δοτικὴ υἱί, ἢ αἰτιατικὴ υἱα, ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν υἱες, καὶ ἡ αἰτιατικὴ υἱας Ἀγαθῶν. παμβασιλῆος· διὰ τὴν μονοκρατορίαν εἶπε παμβασιλῆος.

79. Θυμῆρη· εὐφραντα, εὐφρόσυνα, εὐάρεστα, ἄρεστα, ἐπιθυμητικῶς ἐράσματα. δῶρα· δόρυς ἢ πρὸς ἐσπέραν τροφή, μεθ' ἣν ἐπὶ τὸ ἱαίνειν ἔρπομεν, ἢ ἀπὸ τοῦ δρέπεσθαι τοὺς πόρους, ἢ δροπόνει τὸ δν τὸ μετὰ τὴν παῦσιν τὸν δόρατον. τεῆς· τῆς σῆς, τῆς ἐμῆς καὶ τῆς ἰδίας. πόρσυνον· παράσχε, εὐτρέπισον· ἐκ τοῦ πόρος πορῶ πορύνω καὶ πλεονασμῷ πορύνω, καὶ πόρσυνον ἀντὶ τοῦ πορύνουσι, τὸ προστακτικὸν ἀντὶ εὐκτικῷ κατ' αἰολικὴν συνήθειαν. πόρσυνον ἀντὶ [τοῦ] παράσχοις, εὐτρέπτασις. αὐιόδης· ποιήσεως, πνεύσεως.

80. Μυρία μὲν δὴ φύλα· τὸ σχῆμα διάστασις, ἄπειρα. μυρία εἰσιν αἱ δέκα χιλιάδες, μυρία δὲ τὰ ἀναριθμητά. Μονὰς ἀπὸ τοῦ μῆνι μονάς, δυὰς ἀπὸ τοῦ δύο τὸ ὑπεσθέρμοι, τριάς ἀπὸ τοῦ τρεῖν τὴν ἰαν καὶ μίαν, ἢ ἀπὸ τοῦ τρεῖς (τρὶς) ἰα, τετράς ἐδράς τις οὖσα, πεν- τὰς ἀπὸ τοῦ πᾶν καὶ τοῦ ἰα καὶ μία, ἑξὰς ἀπὸ τοῦ ἐξισούσθαι τοῖς οἰκείois μέρεσιν, ἑπτὰς οἰονεῖ σεπτὰς τις οὖσα, διότι οὐτε γεννᾷ οὐτε γεννᾶται, ὁκτάς ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὴν δυάδα, ἐννάς ἀπὸ τοῦ εἰς ἐν νεάζειν, δεκάς ἀπὸ τοῦ δέχω, ἢ δεχομένη πάντας τοὺς ἀριθμούς. Ἐνταῦθα ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως καὶ φησιν ἐτι πολλὰ εἶσι τὰ γένη τῶν ἰχθύων. ἄκριτα· ἀχώριστα, ἀδιαχώριστα, ἀμέτρητα καὶ ἀδιάγνωστα, πολυειδῆ.

81. Ἐμφέρεται· συμφέρεται, κινεῖται. δὲ· δὴ. ἐξονομήναι· ἔλθω, δυνηθῇ, κατ' ὄνομα εἶπη, ὀνομαστικῶς εἶποι, ὀνομάσθαι, εἶποι ἂν κατ' ὄνομα· καὶ τίς δύναται δῆλον (δηλοῦν)? ἄτινα οὐκ ἔν τις κατ' ὄνομα εἰπεῖν (εἶποι)?

82. Ἀτρεκέως· ἀληθῶς. ἀρίκετο· ἤλθε, παρεγένετο, ἐπορεύθη. τέρμα θαλάσσης· εἰς τὸ, εἰς τὴν ὑποστάθμην.

83. Ὀργυίων· ὀργυία ἀπὸ τοῦ ὀρούς τὸ ὀρμῶ καὶ τοῦ γυῖον ἡ χεῖρ, ἢ τῶν χειρῶν ἑκτασις καὶ ὀρεξίς· γυῖα κυρίως αἱ χεῖρες, ὅθεν καὶ ὀργυία ἢ ὀρεξίς τῶν χειρῶν καὶ ἑκτασις. ὀργυῶν· ἡ ἑκτασις τῶν χειρῶν καὶ

τὸ πλάτος τοῦ στήθους παρὰ τὸ ὄρειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα ἥως τὰς χεῖρας. Ἄλλα μέχρι τριακοσίων ὀργυῶν γινώσκουσιν οἱ ἄνθρωποι τὰ μέτρα τῆς θαλάσσης· μάλιστα· καὶ τὸ περισσώτερον, ἀκριβῶς.

84. Ἄνδρες· ἄνδρες, ἀλιεῖς· ἱσάσι· γινώσκουσι καὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ εἶδον τὸ ἐπίσταμαι, δὲ μελλῶν εἶσω, ἀφ' οὗ ὅττι μακρὸν περιπόμενον διὰ τοῦ ἰσῶ, οὐ παραγινῶν ἱσάμι, σημαίνει δὲ τὸ αὐτὸ, τὸν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἱσάμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἱσμεν, τὸ δὲ δεύτερον ἱσάτε καὶ ἴστε, τὸ τρίτον ἱσάσιν. ἔδρακον· κατενόησαν, εἶδον, ἔμαθον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔδρακω τὸ βλέπω ὅσον ἔδρακον, καὶ ἐν υπερβόλῃ ἔδρακον· συνεζακούεται τὸ γινώσκειν· πολλὰ δὲ βάθη εἰσὶν ἄγνωστα τοῖς ἀνθρώποις ἃ αὐτοὶ γινώσκουσι, διότι ἡ ἀπειρα καὶ ἄμετρα βάθη ἔχουσα θάλασσα 15 κέκρυπται, πολλὰ δὲ κεκρυμμένα ἰχθυῖδια ἔχει. εἶδον· τῶ νοῦ· οὐ γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἀμφιτρίτην· ἀμφίτριτον ἢ ἀμφοτέρωθεν ποιοῦσα ἡμᾶς τρεῖν καὶ φθεῖσθαι, ἢ ἡ ἀμφοτέρωθεν τῶν τριῶν στοιχείων ὅσα.

85. Πολλὰ· φύλα, βάθη, ἰχθυῖδια· ἀπειρεσίη· ἡ πολλή· 20 μεσεμβόλημα, γάρ· ἐπειδὴ· ἀμετροβυθῆς· καὶ ἄμετρα βάθη ἔχουσα, ἔχουσα βάθος ἀπειρον μὴ μέτρον ὑποβαλλόμενον. Ἰστέον· ὅτι τὰ ἀπλά διὰ τοῦ υ φηλοῦ γράφεται, τὸ βαθύ καὶ πλατύ, τὰ δὲ σύνθετα διὰ τοῦ η, ὥστερ· ἐνταῦθα θάλασσα ἄμετρο [ἔχουσα] βαθύς, ὡς 25 ἀπλάτῃ δὲ μὴ πλάτος ἔχων, τὸ οὐδέτερον τὸ ἀπλάτῃ.

86. Κέκρυπται· ἀφανῆ εἰσι καὶ κρύπτει. αἰδέλα· ἀφανῆ ὄντα, ἄγνωστα ὄντα. μυθίαται· εἰποι, ἐξ ὀνόματος καλέσει, ἐξ ὀνόματος εἶπει· μῦθος σημαίνει δύο, τὸν σκοτεινὸν λόγον καὶ τὸν ἀπλοῦν.

87. Θνητός· ἀπὸ τοῦ θανὼ θνῶ θνήσω θνητός. ὀλίγος· ἀσθενής· ὀλίγος δὲ νόος τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀλήθῃ πρὸς τὸ γινῶναι δηλονότι τοσούτον βάθος τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ 30 δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ ἀτιτικῶς γινώμι. μερόπεσι· ἀνθρώποις· μέροτες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ζώων μεμε- 35 ρισμένην ἔχοντες τὴν ὅπα. ἀλκή· ἰσχύς.

88. Οὐ μὲν γάρ· σχῆμα ἀμφοβόλιας. ἐλπομαι· ἐλπίζω, νομίζω.

89. Παυροτέρως· ὀλιγοτέρως. ἔθεν· πλῆθῃ. μέισα· ἐλάττω, ἐλάττωνα, οὐδὲ πλῆθος ἐλάττωνα. φέρβειν· ἐλ- 40 πίζω τρέφειν τῆς γῆς.

90. Ἀμφίριστος· ἰσοσύγκριτος, ἐξισουμένη, ἀμφί- 45 βολος, ἴση· ἀμφίριστον τὸ ἀμφίβολον καὶ ἴσον· ἔχομεν οὖν ἀμφίβολον τὸ ἴσον ἀπὸ μεταφορᾶς· δύο τινῶν ἐριζόντων, ὅτε· ἂν ἡ πᾶλη ἔστιν ἰσοπαλῆς, ἀμφίβολος ἔστιν 45 δὲ νικῶν· ἡνίκα δ' ἂν ὁ εἰς ἡττηθῇ, τότε οὐκ ἔστιν δὲ νικῶν ἀμφίβολος. ἀμφοτέρησι· ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. γενέθλη· γενεά.

91. Ἐτέρη· ἡ γῆ ἢ ἡ θάλασσα, καὶ ἡ μία ἥως ἡ γῆ ἢ θάλασσα. προέβηκε· προέχει, υπερέχει, ἐνίκασε, 50 νικᾷ· ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. σάφα· σαφῶς, εὐκόλως. τεκμαίρονται· γινώσκουσιν, ἐπίστανται.

92. Ἀνδρομέοισι· ἀνθρωπίνους, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀλόγων ζώων· τῶν θεῶν ἔστι τὸ παρὼν γινώσκειν, τῶν δ' ἀνθρώπων πεπερασμένην γνῶσιν ἔχοντων τὸ εἰδὸς καὶ

ὁ καταλαβάνουσι πέρας ἔχειν (χρῆ)· ἀδύνατον οὖν ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὸ τὴν ἡμετέραν δύναμιν υπερβαῖνον καταλαβεῖν. μέτρα· συμμετρῖαν, σταθμούς. φέρωμεν· ὦ Καλλιόπη, ἡ εὐφορος τοῦ λόγου, λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν εὐφορον τοῦ λόγου, ἀλλὰ σὺ δὲ, ὦ Καλλιόπη, 5 ἡ εὐθυποιοῦσα τὰ πάντα, ποίησον καὶ τὰ ἐμὰ ὄντα τῇ βασιλεῖ εὐπρόσδεκτα, ἢ ἄς (ἂ?) φέρομεν νοήματα πρέποντα ἀνθρώποις μὴ υπερβαίνοντα ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ἥως θεϊκά.

93. Ἰχθύσι γάρ· ἀρχὴ διηγήσεως· διάφορα γὰρ τὰ 10 εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν ἰχθύων καὶ οἱ τόποι καὶ αἱ τροφαί, γάρ· μὲν. γενεή· ἡ γέννησις. ἤθε· διατριβὴ ἰωνικῶς ὅτι ἄλλο ἄλλην δαίταν καὶ ἄλλην διαγωγὴν ἔχει, πόρος, ὅτι ἐν διαφόροις τόποις τῆς θαλάσσης δαιτοῦνται τὰ ζῶα. Ἀπορροῖσι· τινες, πῶς τὰ βούβαλα 15 εἰσεργόμενα ἐν τῇ θαλάσῃ οὐ πνίγονται· καὶ φαιμεν οὕτως· διὰ τὸ τὰ ὅτα αὐτῶν κεχρησμένα ἔχειν· καὶ γὰρ οἱ ἵπποι οὐκ ἂν πλείοντες πνιγῶσιν, εἰ μὴ ἐν τοῖς ὥσιν αὐτῶν ὕδωρ εἰσέλθῃ διὰ τὸ λαδυνινθῶδη ἔχειν τὴν (ἀκοήν;) καὶ μὴ τὸ ὕδωρ εἰσερχεσθαι κατ' 20 εὐθείαν. πόρος· ἡ πορεῖα, περιπρακτικῶς διατριβαί, ἀντισκηνώσει.

94. Κέκριται· διακεχώριται. οὐδὲ τι· οὐδ' αὖτως. νομί· αἰ· διατριβαί. νεπόδεσιν· ἰχθύσιν. ὁμοίαι· καὶ ἴσοι, 25 ἀττικῶν.

95. Οἱ μὲν γάρ· χωρισμὸς τῶν ἰχθύων. χθαμαλοῖσι· 30 τραπεροῖς, ἀπλοῖς, τοῖς ἔχουσιν ὕδωρ ἐπιπόλαιον· χθαμαλὸς δὲ λείος τόπος παρὰ τὸ χαμαὶ χαμαλός, καὶ πλεονακμῶν τοῦ θ' χθαμαλός. χθαμαλοῖσι· ἀβαθείςιν.

96. Ψάμας· ψάματος καὶ ἄματος διὰ δύο μι, ἄματος 30 δι' ἑνός. ἐρεπτόμενοι· ἐσθίοντες, κυρίως δ' ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων λέγεται, ἀπὸ τοῦ τῆς ἑρας ἥως τῆς γῆς ἀπτεσθαι. ὅσ' ἐν ψαμάθοισι φνῶνται· ὁσὸς καὶ τὸν αἰγιαλὸν κατακοῦσι ψάμας, ἡγουν τὰ βρύα.

97. Κόκκυγες· ἡ φιλομῆλαι. κόκκυγες αἱ φιλομῆλαι 35 διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς κοκκίνους, ἃς καὶ λέγουσιν εἶναι προσφιλεῖς τῶν κοκκίνων μῆλων τῶν ὀπωρῶν. ὁσοί· σύντομοι, καὶ οἱ ταχύτατοι. ξανθοί· ἐπίβητον. ἐβρινάρι· λιθρινάρι, βούσια.

98. Κιθάρη· κιθάριος. ἀδρανέες· ἀσθενεῖς, οἱ λεπτοί. 40 μελάνουροι· οἱ μοσχίται οἱ οὐρούντες μελάν, ἢ τὰ καλαμαρία.

99. Τραχυρῶν· ὅμοια πηλαγῶσιν, καὶ τῶν τριχίων. ἀγέλαι· πόμνια. βούγλωσσαν· τὰ λεγόμενα βοιδόγλωσσα. 45 πλατύουροι· ψησσία, πλατεῖα.

100. Ταινία· ζιργάναι. Τανύαι ἀπὸ τοῦ τανύων τὸ 50 ἐξαπλῶ· καὶ γὰρ αὗται μακραί εἰσιν. ἀβληγχαί· ἀσθενεῖς ἀπὸ τοῦ ἀβάλλεσθαι ἢ ξηραίνεσθαι τὴν χροιάν. αἰόλος· κατάστικτος, καὶ ποικίλος, ἡ ταχύς· τὸ αἰόλος Ὅμηρος (Π. τ. 404) ἐπὶ τοῦ ταχυτάτου εἶπεν· αἰόλος 55 ἢ διὰ τὸ (ἰότη?) διάφορον καὶ ποικίλον ἔργωμα ἔχοντα, ἢ διὰ τὸ ἔχειν κέντρον καὶ εἰς θάνατον ἄγειν καλεῖται αἰόλος. αἰόλος· διὰ τὸ ἔχειν κέντρον θανατηρῶν.

101. Κυπρίνοι· κυπρίνας ἀπὸ τοῦ κύστιν τὸν χρόνον

πάντες γενήσεις. οἱ φίλοι· ὑπάρχουσιν κατὰ παρά-
ληλον.

103. Τενάγεσιν· ἐν καθύγροις τόποις, βορβορώδεσιν, οἷνας ἔχουσιν ἐπιπόλαιοι ὕδωρ, καθύγροις τόποις, εἰς τοῖς ἐν τῷ πελάγει βορβόροις παρὰ τὸ κτείνειν ἄμα· τενάγεσιν· πλατεῖσις βαθεῖσι πελάγεσι παρὰ τὸ τείνειν ἔξω τὸ ἄχος ἢ τὸ μίσμα· ἢ παρὰ τὸ τείγειν τὸ βρέχων τείγανος, καὶ ἐν υπερβέσει τένανος ὁ ὑπόδρομος τόπος· ἢ παρὰ τὸ τείνειν ἔξω τὸ ἄχος. τενάγεσιν· πελάγεσιν·
10 τένανος ὁ πηλώδης τόπος ἔχων ὕδωρ βαρὺ ἐπιπολαζόν.

103. Βατίδες· βράτοι. ὑπέροπλα· υπερήφανα, τὰ ἀλαζονικά, περίφρασις, τὰ μεγάλα. Οὗτος ὁ ἰχθύς οὐχ ὅτι μέγας ἐστὶ μόνον καὶ πλατὺς λέγεται υπερήφανος, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλοὺς ἀνδρας φονεύει, καὶ μάλιστα τοὺς
15 οὕτας· ἐπὶ ἄνθρωπον γὰρ ἕνα θεάσθαι δύοντα, παρὰ γῆρας νήγεται κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς πόμα καὶ οὐκ εἴς τοῦτον ἀναδύσθαι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀποπνίγει αὐτόν.

104. Ἀργαλή· λυπηρά, χαλεπή, θανατηρά, ἢ πάντα ποιοῦσα ναρκῆν, ἂν λεληθότως ἐρῇται. ἄλλως·
20 ἀργαλή ἢ χαλεπὸν τὸ κέντρον ἔχουσα, καὶ θανάσιμον, καὶ ὀληθίσιμον πάντων ἀνθρώπων τε καὶ ἰχθύων καὶ φωτῶν ζωσας καὶ φονευθεῖσα. ἐτήτυμον· ἀληθές, καὶ ἀληθεῖαν ἔχουσα· ἐτήτυμον τὸ ἀληθές ἐκ τοῦ ἐτυμος καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ἡ ἐτήτυμον. Ὡς περ ἀπὸ τοῦ
25 τίθημι θετός, καὶ ἐκ τοῦ δίδωμι θετός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἶμι ἐτός, ὁ δὲ ἀληθής· πάλιν ἀπὸ τοῦ ἔλος ἔλυμος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτός ἐτυμος καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ἐτήτυμος, ὥς περ ἄτηρος, ἀταρτηρος, ἔλυμος δὲ βοτάνη ἢ ἐν ἑλεί φουμένῃ. οὐνομα· τὸ ἐπώνυμον.

30 105. Ψῆτται· ψησσία, κλαρίαι· ἰχθύες καὶ οὗτοι. ἔργα· μεγέθη, γέννη, πληθῆ, αἱ διατριβαί. ὀνίσκων· ἀειδάρων. ἔργα τ' ὀνίσκων· ἔχουν ὀνίσκοι, περίφρασις.

106. Σαῦροι· σαυρίδες. σκέπαινοι τε· κόπανοι. τέ-
τροφε· τρέπονται.

35 107. Θίνα· αἰγιαλόν. θίνα δ' ἀνά· ἀν' αἰγιαλόν, κατὰ τὸν αἰγιαλόν· θετικόν, οἶον·
ἐκβάτης ἐπὶ θίνα.

γίνεται δ' ἐκ τοῦ θείνω τὸ τύπτω, τοῦτο δὲ σημαίνει
δύο, τὸ φονεύει καὶ τὸ τύπτω, εἰς δὲ ἐκκρούουσι τὰ κύ-
40 ματα· θίνα κλεῖει τοὺς βρυώδεις τόπους, τοὺς ἔχοντας δὴ·
λονοτὶ βρύα γλωρά. πρασέασσαν· τὴν βοτανώδη, γλοε-
ράν, τὸν πρασινῶδη αἰγιαλὸν ὑποκάτω τῶν γλωρῶν βοτα-
νῶν. γλωραῖς· παρὰ τοῦ γλωρ καὶ τοῦ ὄρα ἢ εὐμορφία
χαλαρώσει καὶ γλωρὸς, ὁ κεχαλασμένην ἔχων τὴν
45 ἡρόαν. βοτάνησι· παρὰ τὸ βίη τείνεσθαι ἥως αὐξίνειν.

108. Μαινίδες· σμαρίδες, ἱσμαρίδες. ἰδέ· ἰωνικὸν
διὰ τοῦ ι, ἡδὲ αἰτικόν.

109. Σκῆρος· γράφεται σπῆρος. ἀμφότεροι· οἱ μεγά-
λοι καὶ οἱ μικροί, ἢ τὰ δύο γένη τῶν βωκῶν, ἔχουν οἱ
50 μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ βράτχοι.

110. Βώκας· βούπες, βάτραχοι, οἱ βούπαι(ται)· βῶξ
λέγεται διὰ τὸ μόνος τῶν ἰχθύων φωνῆν ἀξίειναι, οἶον
βόας βῶξ, φίλον· προσφιλές. πράσον· βοτάνους (sic),
βοτάνη ἀμφὶ τὸ βρύον. ἀμφινέμεσθαι· βόσκεισθαι, ἐσθίειν.

111. Κεστρίες· γυλάρια, τὰ μεγάλα γυλάρια ἢ γο-
φάρια. τό· οὐκ ἐσθίει ὁ κεστρεὺς ἄλλον ἰχθύν. Δικαιο-
τατον γένος λέγει τὸν κέφαλον, καθὼ τῶν ἄλλων ἰχθύων
τῶν ἐσθιόντων σάρκα αὐτὸς μόνος οὐ πλησιάζει σαρκί.
Λέγει, ὅτι οἱ κεστρεῖς καὶ αἱ λαβράκες μόνον ποταμοῦ
καὶ θαλάσσης διακινῶνται.

112. Λάβρακες· ἀπὸ τοῦ λίαν ὄντες βοροὶ καὶ λαί-
μαργοι· αἰμαί· γόμφοι, τὰ γομφάρια, οἱ μεγάλοι γόμ-
φοι, οἱ ἀναιδεῖς. θρασύρρονες· τολμηροὶ ἐν τῷ δάκνειν
δελφίνας, ἄτακτοι, καὶ θρασεῖαι, ἀπότολμοι, σύντομοι
10 εἰς τὸ δάκνειν. Ἐκ τοῦ θέρω κοινῶς θέρσω, αἰολικῶς
θερῶς καὶ ἐν υπερβέσει τοῦ ρ θρασύς κατὰ τροπὴν τοῦ
εἰς α· τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἄτρεπτα ὄντα καὶ οἱ Αἰολεῖς
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος εἰς σ τρέπουσιν, οἶον κρίνω, κρίσω,
θέρω θέρσω θερῶς καὶ θρασύς.
15

113. Γόγγροι· τὰ γογγρία· ἐτυμολογοῦνται ἀπὸ τοῦ
γρῶ τὸ ἐσθίω· γρῶ γρόος καὶ γόγγρος, γράοι καὶ γόγγροι.
ὄλισθον· γλισχρός γάρ ἐστιν, γλανεόν.

114. Γείτονα· ἀπὸ κοινοῦ, τὸν γείνα (sic), γείτονα τῶν
ποταμῶν. Τὴν γείτονα τοῦ ποταμοῦ καλεῖ θάλασσαν, τουτ-
20 ἐστὶ τὸν αἰγιαλόν. ναιετάουσιν· κατοικοῦσιν, ποταμὸν,
λίμνην, τὴν αἰγιαλόν. θάλασσαν· τουτέστι τὸν αἰγιαλόν.

115. Λίμναις· ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν, ὅθι· ὅπου, ὅποι τῆς
γῆς ἀντὶ τοῦ ἐν ἢ ἀν' γῆ· οὕτως καὶ ὅθι τῆς ἁλμῆς αὐτοῦ,
ἐν ἢ ἀν' ἁλμῇ ἐκβάλλεται τὸ λαρόν τοῦτο, τὸ γλυκὺ ὕδωρ.
25 λαρόν· ἐπιθυμητόν, ἡδύ, τὸ γλυκὺ. μεταπαύεται· μετα-
βάλλεται, μετατρέπεται, κεῖται, εἰσβάλλεται, λήγει.

116. Προχύσις· ἐπίχυσις, ὕλη ἡδύτητος, ἐπισπῶρευ-
σις, ἐπὶ ῥέευσις, ρεῖθρον, πλήθος, ἔκχυσις. συμβάλλεται·
συναγεται, μίγνυται. ἱλυόντα· συρρετώδης, βορβορώ-
30 δης· ἱλὺς γέγεται ὁ πηλώδης καὶ καθύγρος τόπος, καὶ
ἢ ὑπόστασις τῶν ὑδάτων· ἀπὸ τοῦ ἔλη γίνεται ἑλύω,
εἴτα ρηματικὸν ὄνομα ἱλὺς, ὡς τὸ πῆλῳ πιθανός. τελ-
ματώδης· ἐν τῇ προχύσει τῇ ἱλυόσει.

117. Ἐλκομένη· φερομένη, συρομένη. δίνησιν· συ-
35 στροφαῖς ὀξείαις, τοῖς ρεῦμασιν. χθονός· τῆς γῆς. ἐνθα·
ὅπου, ἐκεῖ.

118. Φορβήν· τροφήν. ἱμερτήν· ἐπιθυμητήν, ἔρα-
σίαν, γλυκεῖαν.

119. Οὐτ'· οὐδαμῶς. αὐτῶν· ἀπὸ. ἀπολείπεται ἔξω·
40 ἀναστροφῇ.

120. Ἐς προχόας· εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, προχύ-
σεις, εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς θαλάσσης, ἴσως (?)
τὰς χύσεις, τὰ ρεῦματα τοῦ ποταμοῦ ὀήλων. ἀνανή-
γεται· ἀναπλέει, ἄνω πλύνει (?), καταλιμνάνει· τὰς ἐγ-
45 χύλους φησὶν ὁ ποιητὴς ἐκ τῶν ποταμῶν ἀναστείχειν
εἰς τὴν θάλασσαν. ἐγγέλυσεν· ἀπὸ τοῦ ἔγχεσθαι ἐν τῇ
λίῳ. Ἐτυμολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι ἐν λίῳ, ἢ ἀπὸ
τοῦ ἔχεσθαι ἐν τῇ λίμνῃ.

121. Πλαταμῶσιν· αἰγιαλοῖς, καθύγροις τόποις, πέ-
50 τραις, ταῖς πλατεῖσις πέτραις, καθύγροις τόποις ἐνὶ
(ἐπὶ?) τοῖς αἰγιαλοῖς· ἐν ὑγροῖς τόποις· πλαταμῶσιν
κυρίως εἰςὶ βόθροι ἔχοντες ὕδωρ ὁμβριμον, οἷτινες
πλησιάζουσιν τῇ θαλάσῃ, καὶ ὅταν πεφυσισθῇ ἡ θά-

λατσα, δέχονται καὶ ἀλμυρὸν ὕδωρ. Πλαταμίνας οἱ αἰγυαλοὶ λέγονται, ὅπου τὸ ὕδωρ ἀπ᾽ ἐκ μιᾶς προσ-
εῖλθον ἔξηρὸν αὐτὸν ἀφίησιν. χρίπτουσι· προσεγγίζουσιν,
ἐγγριμπίουσιν, πλησιάζουσιν.

122. Ἐμφιάλοιοι· ἀμφοτέρωθεν κλυζόμεναι, ἀμφοτέ-
ρωθεν ὑπὸ τῆς ἄλλος κυκλοῦμεναι, περιέβρῃτο· διάφοροι
γάρ· ἔχουσαι ἀμφοτέρωθεν θάλασσαν, ἥως αἱ ὑπὸ θα-
λάσσης καλυπτόμεναι· ἀμφιάλος ἡ θαλασσία πέτρα
ἣ ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα τὸ ὕδωρ. πολυειδέες· ποικίλοι.

αἱ μὲν· πλαταμίνας, ἔασι· εἰσιν· διάλυσιν ἰωνική.

123. Φύκεσι· βρούοις· φύκος τὸ φυκάριον, ἐν ᾧ αἱ
γυναῖκες ἀλείφονται, ἣ τὸ χορτώδες τῆς θαλάσσης ἀπό-
βλημα. μυδαλέαι· περισκεπείς, βεβρεγαμέναι, διάβροχοι,
κατάβροχοι· μυδῶ τὸ βρέγω. Μυδαλέοι δὲ διύγροι, καὶ
τῶν φυκίων τούτῃσι τῶν βοτανῶν. μνία· βρύα· μνία δὲ
τὰ μικρὰ βρύα, τὰ ἐπικείμενα ταῖς θαλασσίαις πέτραις.
πέφυκε· ὑπάρχει, ἀναβλαστάνει, καὶ πεφύκαται.

124. Τὰς· τῦτάς, πέτρας, καὶ βοτάνας, εἰς ἃς δὴ
ἦτοι· μὲν, ἥως· γράφεται καὶ ξηθι. ἀμρ τε· σὺν τού-
τοις, περί ἃς.

125. Φέρονται· τρέφονται, ἐσθίουσιν. μετὰ ἀντὶ τοῦ
σύν· σσίειν· τούτοις, αἰολόωντο· ποικιλόωντο, ποικι-
λόραχοι, ποικίλοι.

126. Ῥαδιναί· αἱ λεπταί, ἀπαλαί, ῥαδιόν· τὸ λε-
πτόν. κυρίδες· ληπίνας, βρούδια, φυκίδες· αἱ λαπίνας.
Τούτο δ' εἶπε σκώπτων τὸν γυναικῶδη. Φυκίδας εἶ-
πεν ἐνταῦθα ὁ ποιητής, θέλων λοιδορῆσαι τινὰ εὐνούχον
φυκαρίζοντα τὰ (τὰς) παρεῖς αὐτοῦ, ἦν δ' ὁ εὐνούχος
οὗτος ὃν λοιδορῆσαι θέλει ὁ ποιητής, ὡς εἴοικεν, ὁ κατα-
λὰς τὸν Ἀγιστῖλον τὸν πατέρα τοῦ ποιητοῦ εἰς
τὸν βασιλέα Σεδῆρον, ὡς εἶπομεν, ὅτι κατεφρόνησεν
δ' Ἀγιστῖλος ἐξελεῖν εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως, ἅτε
ζῶν φιλοσόφος καὶ καταφρονῶν τὰ πάντα. ἀσπῶ· ἄτινα.

127. Ἀνδρὸς ἐπωνυμίην θηλύφρονος· ὀνομασίᾳ εὐ-
νούχου ἀσθενούς· ἐνταῦθα λοιδορεῖ τινὰ εὐνούχον ὁ ποιη-
τής, φυκαρίζοντα τὰς παρεῖς αὐτοῦ, κατακαλήσαντα
Ἀγιστῖλα πρὸς τὸν βασιλέα Σεδῆρον. τοῦτο δ' εἶπεν
εἰς τινὰ ἀποσκοπῶν γυναικείῳδῃ παιδίᾳ. ἐπωνυμίην·
ὀνομασίαν. θηλύφρονος· εὐνούχου, ἀσθενούς. ἠδ' ἄξεντο·
εἶπον, ὀνόμασαν.

128. Ἄλλαι· πέτραι. γλαμαλαί· βαθεῖαι. χαμηλαί·
κοίται, ταπειναί. ψαμμόδεος· τῆς ἐχούσης ψάμμον
πλησίον, ὑπὸ τῆς ἐχούσης ἄμμον. εἰσὶ· γράφεται ἀγγι,
ἥως πλησίον. ἀγγι· καὶ πλησίον εἰσιν.

129. Λεπράδες· ὀστρεῖοις, ὀστρεῖωδεις, τραχεῖαι,
διεσχισμέναι πέτραι, ἐβρύκωμέναι. ἄς· εἰς. σκίβρις·
καλούμεναι λεπιδυταί, ἢ ὕσκαρ. σύκινα· ἥως ἴσκαί,
ἢ συκίον, ἢ χοιρίλλα. βασιλίσκοι· σκιρίδια.

130. Ἐν δέ· σὺν τούτοις δέ, ἐν τούτοις δέ, σὺν ταῦταις.
μύλοι· μυλοκόπται, μυλοκόποι. φύλα· γένη· τρίγλης τε
βοδόχρου φύλα· καὶ ἡ τρίγλα, τὸ δὲ σχῆμα περιφρασ-
σας. Περιφρασὶς ἐστὶν ἡ περιστῆ φράσις, ἐκφρασὶς δ' ἡ κατὰ
λεπτόν ἀφ᾽ ἡγήσεως τινῶν πραγμάτων, ἀντίφρασις ἡ ἐναν-
τία φράσις, ὡς τὸ εἰπεῖν τὸ γλυκὺ πικρὸν καὶ τὸ ὄξος γλυ-

κάδιον, παράφρασις δ' ἡ τῶν λέξεων ἀλλοία διήγησις,
ὡς τὸ (II. α. I.) μῆνιν εἰπεῖν ὀργὴν καὶ τὸ αἶδεσθαι ἀντὶ
τοῦ λέγει.

131. Ἄλλαι· πέτραι. πόησιν· βοτάναις. ἐπὶ χλοοι·
βοτανώδεας, ἐσκεπασμέναι οὕσαι, βοτανώδη ἐπαργουσι.
ὑγρά· κατὰ, περιφρασὶς, κατὰ τὰ μέτωπα· τὴν ἐπιφά-
νειαν, καὶ τὴν ὅπιν καταχλωαζόμεναι, κατὰ τὰ ὑγρά
μέτωπα, ἥτοι κατὰ τὰ ἐπιερόμενα πρόσωπα τὴν ὑγρό-
τητα, ὑγρὸν δ' ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ βρέχω
ὑσω ὕρην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ὑγρόν.

132. Σαργόν· ἰχθύν, κίθαργόν. ἐφέστιον· ἐγκαίσιον,
ἐνοικον, ἐποικον, σῦνοικον. σκίανιν· καὶ τὴν σκίανιν
λέγει.

133. Χαλέα· χαλιήτην, ὄνομα ἰχθύος, κορακίνον, τὸν
κορακίνον τὸν ἔχοντα τὸ εἶδος μέλαν κατὰ τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, κορακίνος δ' ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας
ἥτοι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπώνυμον· κατὰ τὸ ὄνομα ὁμοιον
καὶ ἡ χροιά, τὸν ὁμοιον ἐκ τῆς μελάνης χλόας (χρόας?)
ὀνομαζόμενον. αἰθῶπι· μελαίνη, μέλανι. χροῖ· τῇ ὕψει.

134. Καὶ σκάρων· μετάκλισις. ἃς δὴ μόνους· ὅτι
μόνος ὁ σκάρος τῶν ἰχθύων φθίγγεται καὶ μόνος τὴν
τροφὴν πρόεισιν ἐκ δευτέρου. Λέγει ὅτι μόνος ὁ σκάρος
τῶν ἰχθύων λαλεῖ καὶ μόνος αὐτὸς τὴν τροφήν ἐκ δευ-
τέρου φέρε, προίησι καὶ ἀναπτύει ἐν τῷ στόματι ἐκ
τῆς γαστρός. μόνους· ἰωνικῶς. ἀναυδοῖς· ἀφώνους· ἀναυ-
δος ἐκ τοῦ α στερητικῷ μορίου καὶ τοῦ αὐδῶ τὸ λέγει.

135. Φθίγγεται· βοᾷ. ἰχμαλέην· διύγρον. ἰχμαλέαν·
γαρβαλίζουσαν, ἰσχυρὴν, διύγρον· ἰχμαλέην γαλαγνὴν τὴν
διύγρον λέγει βοήν· ἰδιοπεπαιγμένη αὕτη ἡ λέξις καὶ ἰδιό-
ζει τῇ λέξει, ἐδῆτύν· τροφήν.

136. Ἀφ' ὀρβῶν· ὀπισθόρμητον ἀπὸ τοῦ ἀφ' ὀρούειν.
πρόησιν· φέρε. πέμπει· προπέμπει. ἀνά· εἰς. ἀνὰ στόμα·
ἐξω τοῦ στόματος. αὐτῆς· ἰώνων.

137. Δαινύμενος· εὐωγούμενος, ἐσθίων. μῆλοισιν·
προβάτοις, μῆλων. ἀναπτύων· ἀνεξερῶν, ἀνατεμπόμε-
νος, ἀνεμῶσιν (Cod. ἀναμῶσιν), ἀνατεμπων κατὰ
μυρκαμῶν, καὶ ἀναπτύων. ἴσα· ὁμοίως.

138. Ὅσαι· πέτραι. χῆμησι· ὀμυδαῖς, χηδαῖοις,
ὀστρεοῖς. περίπλει· περιπληθεῖς, πεπληρωμένοι. λε-
πάδεσιν· ὀστρείοις· λεπάδες εἰσὶ ζῶα ἐλάττωκα τῶν
ὀστρέων, ἃ φασὶ πατελίδας· λεπάδας τὰ κοιλιάδια φασί,
τὰ κεκολλημένα ταῖς πέτραις, ἃ φασιν οἱ πολλοὶ πε-
ταλίδας, τὰ κεκολλημένα ὀστρεα τοῖς (ταῖς) λεπάδεσσιν.
λεπάδεσσι· καὶ κολλιδαῖς, ἃς λέγει πεταλίδας, ἢ λε-
πίσι ὀστρέου. λεπάς· εἶδος ὀστρέου.

139. Ἐν δέ· σφισι· ἐν τούτοις, ἐν δ' αὐταῖς, ἐν αὐταῖς
ὄγλιν ταῖς πέτραις, θαλαμοῖς (αι interlin.) κοιτώνες, φω-
λεοί. Θάλαμος, μελαθρον, καὶ μέγαρον διαφέρει· ὁ θάλα-
μος ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἅμα τοὺς ὄθω νεονύμφους, ὃν λέγο-
μεν παστὸν, ἡ θαλαμός ποταμός τις δὲν παρὰ τὸ θάλλειν,
μελαθρον δ' ἀπὸ τοῦ τὸν αὐτῆρα μελαίνειν, κυρίως τὸ
μαγεῖρετον, μέγαρον δὲ τὸ παλάτιον καὶ πᾶν οἶκημα
ὑψηλὸν ἀπὸ τοῦ μέγα καὶ πολὺ αἰρεσθαὶ καὶ ὑψοῦσθαι.

αὐλία· καὶ κατασκηνώσεις, καὶ κοιλώματα. δύνανται· ὅσθ' ὑπεισελθεῖν, εἰσέρχονται, καὶ εἰσέρχονται.

140. Ἀναιδέες· θρασεῖς, ἀναίσχυτοι. ἀγριόφαγοι· διωξίφαγοι διὰ τὸ κινεῖσθαι ταχέως.

141. Κέρκυροι· κουτζουρίαν. μένουσι· κατοικοῦσιν. ἐμψάγοι· αἱ τὰ ὀψάρια ἐσθίουσαι. ἀνγραι· ἐπιπονοί, ἀνίαν καὶ λύπην ἐμβάλλουσαι τῇ ἄγρᾳ· δυσκόλους γὰρ ἀγρεύονται διὰ τὸ ὀλισθηρὸν. ἀνγραι· ἀσθενεῖς. Ἀνγραι ἀντί τοῦ ἐπιπονοὶ καὶ δεῖται κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἰσχυρά, αἱ ἐσθίουσι τὰ ὀψάρια· ἀνγρὸν τὸ ἀσθενὲς καὶ ὅσον τεθνῆκός, ὡς στερητὸν ζωτικῆς ὑγρότητος, τροπῇ τοῦ διγρόνου εἰς δίχρονον. Γράφεται ἀνιεραι (αἰραι) ἥως λυπραί, λυπηραί.

142. Σκόμβροι· σαῦροι. ὀψιμόρων· βραδέως ὀνησκόρων· ὁ γὰρ ὀρθὸς ἀγρευθεὶς καὶ κατακοπόμενος οὐκ εὐθέως ἐκπνέει, ἀλλ' ἀναπνέει, ὅψε καὶ μόλις ὀνησκει. ὀψιμόρος· ἀργοθάνατος. ὀψιμόρον γένος ὀρθῶν· διότι βραδέως ἀπονήσκουσιν οἱ ὀρφανοὶ ἀγρευθέντες καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτεθνήκτες οὐκ εὐθέως ἐκπνεύουσιν, ὡς καὶ ἄλλοι ἰχθύες, ἀλλὰ καὶ κατακοπόμενοι τῷ σιδήρῳ ἔτι σκαίρουσι καὶ πηδῶσιν.

143. Οἱ· οἱ ὀρφανοὶ ὄηλον. πάντων· τῶν ἰχθύων. περιάλλα· περὶ τῶν ἄλλων, περισσώτερος, περισσώτερον. ἐδηθῶσι· βραδύνουσι, χρονίζουσιν.

144. Ζωοί· οἱ ζῶντες. τμηθέντες· κοπέντες, διασχισθέντες. σπαίρουσι· πηδῶσι, ψυχοβραγούσιν· σπαίρω ὡς ἀσπαίρω τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἀτάκτου κινήσεως, σκαίρω ἐπὶ τῆς εὐτάκτου καὶ εὐρύθμου.

145. Ἐν βένθεσιν· ἐν βαθείαις. ὑπόβρυχα· ἐν τῷ βυθῷ, ὑποκάτω τοῦ βυθοῦ, ἥγουν ἐν τῷ κατωτάτῳ μέρει τῆς θαλάσσης. μιμνάζουσι· μένουσιν, ὑπάρχουσι, καρτεροῦσιν.

146. Φωλεῖται· ἐν ταῖς φωλεαῖς, ἐν φωλεαῖς. Φωλεὰ παρὰ τὸ ἀπολωλεκέναι τὸ φῶς. πρόβατοί τε καὶ ἡπατοὶ· εἰδὴ ἰχθύων λέγου· ἐντεῦθεν καὶ πρόβασις ἡ περιουσία.

147. Ἰφθίμοι· ἰσχυροί· ἰφθιμον τὸ ἰσχυρόν, καὶ ὁ μὲν Ἠρόδοτος σύνθετον αὐτὸ λέγει, οἱ δὲ λοιποὶ διύσχυρίζονται λέγοντες αὐτὸ ἀπλοῦν εἶναι· ὥσπερ γὰρ γίνεται παρὰ τὸ πρωτὸν πρῶτος, καὶ παρὰ τὸ ὄψε

148. ὀψιμος, οὗτω καὶ παρὰ τὸ ἴφι ἰφθιμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἰφθιμος, ἡ ἀπὸ τοῦ ἴφι καὶ τοῦ θυμὸς κατὰ τροπὴν τοῦ διγρόνου εἰς δίχρονον. φυήν· ἡλικίαν, κατὰ τὴν ἑκτασιν τοῦ σώματος. φυήν· μελοθεσίαν, τὸ σῶμα λέγει. νωθροί· βραδυκίνητοι γὰρ, ῥάθυμοι ἀπὸ τοῦ νω

149. σπερητικῷ μορίου καὶ τοῦ θορῷ οἱ ἐν τῇ ὁδῷ βραδυκίνητοί εἰσιν. κέλευθα· κατὰ, κατὰ τὰς ὁδοὺς, κατὰ τὰς πορείας. νωθροὶ δὲ κέλευθα· βραδέως εἰσδύνονται ἐν τῇ πυρεῖ, ἐπειδὴ βραδυκίνητοί εἰσιν· κέλευθος ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω ἐλευθός καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κέλευθος, νωθροὶ

150. δ' ἀπὸ τοῦ νω στερητικῷ μορίου καὶ τοῦ θορῷ τὸ πηδῶ νωθρός καὶ νωθρός.

151. Εἰλεύνται· δωρικῶς καὶ αἰολικῶς, καὶ κινεῦνται, συστρέφονται, τὸ διὰ τοῦτο, διό. χαράδρην· σπήλαιον ἀπὸ τοῦ κεχαραγμένην εἶναι, τὸν φωλεόν, οἰκίαν, ὅστις

διασχισμένος τόπος, κυρίως ὁ τράφος (τάφος). Χαράδραν τὸ σπήλαιον λέγει παρὰ τὸ κεχαραγμένην καὶ ἀγρίαν εἶναι ἐκείνων τὴν κοίτην καὶ τὸ σπήλαιον.

149. Αὐτοῦ· ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖσε. λοχῶσι· ἐνεδρεύουσι, μένουσιν. παρὰ. παρὰ, αἰολικὸν διὰ τὸ μέτρον. μυχόν· ὁ φωλεόν. κς· ἄν.

150. Χειροτέροις· μικροτέροις, ἀσθενεστέροις, τοῖς ἐλάττωσιν. αἰδηλον· ἀφανῆ. αἰδηλον· καὶ ἀφανείας ἐμποιητικὸν θάνατον, ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀλλοπαθές. ἐπ' ἰχθύσι· κατ' ἰχθύων. πότιμον· θάνατον. Πότιμος παρὰ τὸ ποτι· ἰχθύων. αὐθίσαι (αὐθίσει), ἡ παρὰ τὸ πότω ποτῶ γίνεται πότος καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ πότιμος, σημαίνει δὲ τρία τὸν θάνατον, τὴν τύχην καὶ τὴν ἐσχατὴν σύμπτωσιν τοῦ βίου. ἄγοντες· ἐπιπρόντες.

151. Ἐν καί· σύν, υπερβατὸν κατὰ λέξιν, σύν ἐκείνοις. ἔνθα· ὅπου. κείνους ἐναριθμῶς· οἷς εἵπομεν, ἰσαριθμῶς αὐτοῖς, ἐνεκάτῳ (sic). περὶ πάντων· περισσώτερον πάντων, ἥως ὁ ὄνος τῶν ἰχθύων περισσώτερος, τῶν ἰχθύων ὄηλον.

152. Πτήσσει· φοβεῖται. ὀπωρινό· θερινοῦ, τοῦ ἐν 20 τῷ θέρει φαινόμενου, ἥως τοῦ κύναστρου. Ὀπωρινό κυνός εἶπεν ὁ ποιητής, ὅτι ὁ κύων ἐστὶν ἐμῶνυμος φωνή, ὅσον ὅτι ἐνὶ κύων χειραῖος, κύων θαλάσσιος καὶ τὸ ἄστρον αὐτὸ, ὅπερ ἐνὶ κατὰ τὸν ὀπωρινὸν καιρὸν ἥως τὸ θέρος, ὅτε καὶ οἱ κύνες οἱ χειραῖοι λυσσῶσιν· καὶ 25 ὁδε μὲν τὸν κύνα ἄστρον εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν, ὃν ἐξελλάμπει οὗτος, ἐνὶ σφοδρότατα καύματα φλογερά, καὶ ὡς ὦν ὁ ὄνος θαλάσσιος λεπτὸν δέρμα ἔχων φοβεῖται, μήπως ἐξελθὼν ἐπ' αὐτὸν τῆς θαλάσσης καυθῇ, καὶ πεισερχέται ἐνδόν τοῦ βυθοῦ, καὶ κείται ἐκεῖ ὅλον τὸν 30 ὀπωρινὸν καιρὸν, μέχρις ἂν παρέλθῃ ὁ κύναστρος, ἐν δὲ τῷ φθινοπῶρῳ ἐξέρχεται. Μὴ θαυμάσης, ὅτι ἐστὶν ὄνος ἐν τῇ θαλάσῃ· τὰ ζῶα τὰ τῆς γῆς ὅλα ἔχει αὐτὰ ἐνδύματα καὶ ἡ θάλασσα. ὀριμειαν· τὴν ἀγρίαν, καυστικήν, τὴν ἀγριωτάτην, μεγάλαν. ὀμοκλήν· ἀπειλήν, 35 ἡ ὀμοῦ κινήσις. ὀμοκλή ἀπειλή ἐκ τοῦ καλῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ κλῶ τὸ φωνῶ· ἐκ τοῦ οὔν κλῶ καὶ τοῦ ὀμοῦ ὀμοκλή ἡ ὀμοῦ πᾶσι λεγομένη τοῖς τρέγουσι στάδιον, καὶ Ὀμηρος (II. σ, 156)·

μέγα δὲ Τρῶεςσιν (ἅπασιν αὐτοῖς) ὀμέκλα

40 ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ἐπεφρονῇ καὶ ἔλεγεν, ὅθεν καὶ τὸ ἀντικλῆν, ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀντικλῆν λεγὲν τὸ ἐνικλῆν· τὴν γὰρ ἐνὶ πρὸβσει ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὐρίσκομεν, ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι (104)· ὅσον τὸν σὸν ἐνστάτην λέγει ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην.

153. Μῖμνει· ἐπιμένει, μένει. ἐγκαταδύς· ὑπεισελθὼν. σκότειν· βαθύτατον, εἰς κατωτάτα καὶ ἀφανῆ τόπον, σκοτεινόν, ἀφανῆ. πάροιθεν· ἐμπροσθεν, ἔξωθεν· πάρος πάροιθεν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ πάροιθεν.

154. Ἐρχεται· ἐξέρχεται. ἄησιν· ἀναπνέει, πνέει, 60 ἡ ἀνατέλλει, λάμπει, φαίνεται· αὐτὸ τὸ πνέω καὶ λάμπω, φιλοῦται, ὅθεν καὶ ἥως ἡ ἡμέρα. ἄησιν· ἀπὸ τοῦ αἶω τὸ πνέω ἄημι καὶ ἄημαι, σημαίνει δὲ τὸ ἀνατέλλω· ἐκ γὰρ

τῶν ἀνατολῶν τοῦ κύναστρου ὑπεκκαίεται ἡ τοῦ ἀέρος
 πνοή καὶ γίνεται φλογερά. Ἀσιν· γίνεται ἀπὸ τοῦ αἵ-
 τοῦ πνέει ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀνατέλλει·
 5 δολοῖ γὰρ τὸ ἐκ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ ὑπεκκαίεσθαι τὴν
 τοῦ ἀέρος πνοὴν καὶ φλογεράν γίνεσθαι. Ἄω τὸ λάμπω,
 φιλοῦται, ὅθεν ἡὼς ἡ ἡμέρα, δ καὶ αὐτὸ αἰολικός γίνε-
 ται, τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ δασύνουσιν Ἀττικοί, καὶ προστι-
 θέντες τὸ φ αὐτῷ λέγουσιν, ὅθεν καὶ ἡ φάσις, τὸ δέ γ' αἷ
 αὐτὸ αὐαῖνο τὸ ξηράνιν δασύνεται παρὰ πᾶσιν, ὅθεν
 10 καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ (Eccles. 146.) ἀφαιαίνειν. ἄγριος·
 δ καυματώδης, δ σφοδρὸς εἰς τὸ καίειν. ἄγριος ἀστήρ·
 δ καυστικός ἥλιος, ἥως ἡ κύναστρος.

155. Ἀλιχλύστοισι· τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιαντελου-
 μέναις καὶ κατακυλομέναις μεμηλώς· φροντίζω καὶ
 15 μένων, προσμένων, ἐγκείμενος, φροντίζω ἔχων, προσ-
 κείμενος. Μεμηλώς παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, δ μέ-
 σος παρακείμενος μέμελα, καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται
 μεμῆλα, ὅθεν ἡ μετοχή δ μεμηλώς, ἡ ἀπὸ τοῦ μεμέ-
 ληκα γέγονεν (II. ε 708.)·

20 μέγα πλούτοιο μεμηλώς.
 ἀντὶ τοῦ πᾶν πεφροντικῶς τοῦ πλούτου καὶ ἐπιμελείαν
 αὐτοῦ ἔχων.

156. Ἰδεῖν· καὶ κατὰ τὸ εἶδος, ἄττικόν. κιστρεῦσι·
 γομφαρίαις ἢ κεφαλαίοις. φυτὴν· κατὰ τὸ σῶμα. ἐναλίγ-
 25 κιος· ὅμοιος. Ἐναλίκιος δ παρόμοιός τι, δ τὴν εἰκόνα
 ἄλλου ἐν ἑαυτῷ φέρων· πολλὰ γάρ εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ
 βρῆματος συγκείμενα.

157. Μέρπων· ἀνθρώπων, ἀπὸ, τινὲς μὲν τῶν ἀν-
 θρώπων. Μέρω δ καθόλου ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ τὴν ὅπα
 30 καὶ φωνὴν μεμερισμένην ἔχειν· μέρω καὶ τὸ ὀρνεον,
 ὅπερ, ὡς φησιν Ἀλιανὸς (Nat. Anim. I. 49.), εἰς τοῦπισιν
 ἵπταται, ἐστὶ δ' ὁ πλώρος. ἕτεροι· τινές. Τὸ ἕτερον ἐπὶ
 τῶν ὁμοιοῶν ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ὅς ἢ ἑτέρα τῶν
 χειρῶν πάσχει τόδε τι νόσημα, ἢ ἑτέρα δὲ τόδε τι,
 35 ἐπὶ δὲ τῶν ἑτεροειδῶν ἐπὶ πληθους διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τὸ
 πρὸς τύπους λεγόμενον οὐχὶ τὸ ἕτερον ἔχει, ἀλλὰ τὸ
 ἄλλο, ὡς Ὁμηρος (II. ν 730-732.). ἐπικλείουσι· ὀνο-
 μάζουσι, φημίζουσι, καλοῦσιν.

158. Ἐξώκοιτον· ἔξω κοιμώμενον, ἐξωμονιτήν. ἐφῆ-
 40 μισαν· ὀνόμαζον. οὐνεκα· διότι, ἐφερμηνευτικόν. κοί-
 τας· φωλέας, στρωμένας.

159. Τίθεται· ποιεῖ. μῦθος· τῶν ἰχθύων. Ὅτι ἔξω
 τῆς θαλάσσης κοιμᾶται, ἐκ πάντων οὗτος ὁ ἰχθύς ἀμ-
 φίλιος ἐστιν, ἐφ' ὅσας δὲ βραγχηφόρους, ἐκ τούτων
 45 οὗτος μόνος ἔξω κοιμᾶται, βράγχη δὲ καλοῦνται τὰ
 τριχοειδῆ ἔκείνα τὰ θύτα ἔξωθεν τῶν στομάτων, ἅτινα
 ἔχει καὶ ὁ σίλουρος καὶ ὁ φάγρος· ἀμφίλιος γὰρ ἐστιν.
 ἀμείβει· ἔργεται, διέρχεται, ἀντικαταλλάσσεται, πε-
 ριποτοῦ (πατεῖ).

160. Ὅσος· λείπει ἀπὸ τῶν ἰχθύων. βράγχη· βρό-
 χια, σπάραγγα, τριγύματα, καλύμματα, ἄττικῃ
 ἢ συντάξι· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πευγὼν λέγει πύχας· συν-
 τάσσεται καὶ κατὰ τὰς πύχας, ἀμφίς· ἀμφοτέρωθεν,
 ἀμφὶ τὰ χεῖλη.

161. Εὔτε· ὀπνηίκα, ὅτε, ἥνικα, ὁπότε. εὐνήση· παρῶν,
 κατ' εὐρημισμὸν, καταπαρῶν, κοιμίστη, καταπαύση.
 χαροπῆς· φοβεράς, ἥως καταπληκτικῆς. ἔργα· κύματα,
 τὰ ἤθη, τὰ ἥθη τὰ παραδεδομένα αὐτῇ· ἐπαναστροφή.

162. Αὐτάρ· δὲ, τότε. ὅγ'· δ ὅθι, δ ἐξώκοιτος· οὗτος
 5 δὲ, ἥως δ ἄδωνι. ἐσσυμένοισι· τοῖς κινουμένοις βεύμα-
 σιν, ὁρμητικοῖς, ὁρμημένοις, κινουμένοις. μεθορμηθεῖς·
 σὺν, συγκληθεῖς, ἐφορμησας. ῥοβοῖσι· βεύμασιν.

163. Ἀμφιταβείας· ἐξαπλωθεῖς. εὐδιον· γαληνόν, ἀτά-
 ραχον, ἥσυχον.

164. Ὀρνίθων· ὄρνις παρὰ τὸ δροῦν τὸ ὄρνυ· οὐδὲν
 γὰρ ἄλλο ὁρμητικώτερον τούτου· ἢ παρὰ τὸ ἄνις καὶ
 χωρὶς εἶναι ὄρρου, τοῦτέστι γάλακτος· περὶ τῶν λάρων
 λέγει καὶ αἰθιῶν θαλασσίων. Τὸν λάρον λέγει καὶ τὸν
 15 ἁλιαῖον καὶ τὴν αἰθίαν, ἕως ὅς αὐτὸν κατὰ πόντου
 ἀποθεν τῶν σπιδάων τὸ κύμα σώσῃ ἤτοι ἀποσώσῃ.
 Ἄλλως· ἕως οὗ τὸν κατὰ μικρὸν κυλιόμενον σώσῃ
 ἀβλαβῇ τὸ κύμα ἀπὸ τῶν σπιδάων τοῦ πόντου, καθὼ
 λαμπρὰ καλεῖται. τρομέει· φοβεῖται. οἶ· αὐτῷ, τῷ
 ἄδωνι, οἷοι ἔασι· ὅτινες αὐτῶν ὑπάρχουσιν.

165. Δυσμενέας· ἐχθροί. δυσμενόν· τὸν ἐχθρόν. τῶν
 ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων. ἐσπρήση· καὶ ἰδῃ, βλέψῃ.

166. Πάλλεται· ὀργεῖται, κινεῖται, πηδᾷ. ὀρχηστῆρι.
 λείπει ἀνθρώπων· πανέλιος· πάντα ὅμοιος, καὶ λίαν
 25 ὅμοιος, ὅμοιος. ἔρρα· ἕως οὔ, ἕως, ὅπως.

167. Προπρακυλιόδομενον· κατὰ μικρὸν κυλιόμενον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ δευτέρα ἐπαγωγὴ τῆς προ, κυλιόμε-
 νον, κατὰ τὸ μικρὸν μικρὸν κυλιόμεν, κατὰ μικρὸν μι-
 κρὸν κυλιόμενον. σπιδάων· πετρῶν σπιδὸν ἔχουσιν·
 σπιδὰς ἐκ τοῦ σπιδος ὁ ῥύπος· αὕτη γὰρ δέχεται τῆς
 30 θαλάσσης τὰ ῥυσάσματα, ἢ παρὰ τὸ πελάζω πέλας
 τὴς οὐσας, εἰς ἣν πελάζουσι τὰ κύματα. σώσῃ· σώσῃ,
 ἀβλαβῇ.

168. Πέτρησι· ἰωνικόν. φαμάθοισι· συλληπτικὸν τὸ
 σχῆμα. νέμονται· διάγουσι, βόσκονται, ὑπάρχουσιν.

169. Ἀγλαῆ· λαμπρότης, λαμπρά· χρύσοφρος· ἐπώ-
 νυμος τῇ οἰκείᾳ ἀγλαίᾳ. ἐπώνυμος· ἐπώνυμον.

170. Σιμοί· μικροί, πατεῖσι τὴν ἡλικίαν· πατεῖσι ἤγουν
 σιμοσπόνδυλοι. γλαυκοί· αἱ κουκοῦται. γλαυκός (cod.
 γλαῦκος) ἐπ' ὀφθαλμῶν, λευκός ἐπὶ χοίρεις, γλαυὲς λέ-
 40 γεται ἡ κουκοῦταί. ἀλχηστὰ· ἰσχυροὶ ἀπὸ τῆς ἀλχῆς.
 συνόδοντες· πυκνόνοντες, πεσυκνωμένοι τοὺς ὁδόντας·
 συνόδοντες εἰσι βούες, πρόβατον, αἶξ, καὶ εἰ τι συμβέ-
 θηκε στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελὴν· διαφέρει γὰρ πιμελὴ
 στέατος, ἐνυμολογεῖται δ' ἀπὸ τοῦ σὺς ὁ χοῖρος καὶ τοῦ
 45 ὀδοῦ, οἰονεὶ οἱ ἔχοντες ὁδόντας χοίρων. Καρραρόδοντα
 δὲ ζωά ἐστιν ὅσα στρογγύλας καὶ ὀρεῖς καὶ ἐναλλάσ-
 σοντας ἑαυτῶν τοὺς ὁδόντας ἔχει (cod. ἔχειν), ὅσιν
 λύκος, λέων, πάραλις καὶ τὰ ἄλλα, ἐστὶ δὲ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἰχθύων πᾶν ἔχον καρραρόδον, ταῦτα δὲ καὶ σαρ-
 50 κοφάγα συμβέβηκεν εἶναι· ἀμφοδόντα ἐστιν ἀνθρώπος,
 ἵππος, ὄνος, ἑλέφας, καὶ πάντα ὅσα τοὺς ὁδόντας οὐκ
 ἐνηλλαγμένους ἔχει (ἔχειν cod.), τούτοις δὲ συμβέβηκε
 πιμελὴν, ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν· χαυλιόδοντα δ' ἐστὶ τὰ

υποβαίνοντα ἔξω τοὺς ὁδόντας, οἷον ὤς, ἀσπάλαξ, καὶ εἰ τι τοιοῦτον ἄλλο.

171. Ἀκίτηρ· ὁρμητικὸς ἀπὸ τοῦ αἵσσω τὸ ὁρμῆν. Σημειώσαι ὅτι οἱ θαλάσσιοι μῦες τῷ δέρματι καὶ τοῖς ὁδοῦσι θαβρῶντες τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἰχθύσι μάχονται. διδύμον· διπλοῦν. ἀμφοτέραι· δύο γένη εἰσὶ σφυραίνων.

172. Σφύραρινα· ζαργάνα, οἱ ζαργάνα καλούμεναι. δολιχαί· μακραί. βριλίδες· βελονίδες, ἦγον αἱ βελονίδες αἱ κατὰ (καί?) ζαργάνα. ἐπὶ τῇσιν· σὺν ταύταις, σὺν τοῦτοις· γράφεται ἅμα τῇσιν. ἀραιαί· ἀσθενεῖς, λεπταί, ἀσθενέσταται.

173. Κῶφοι· ἐλαφροί, εὐκίνητοι. κυβιστητῆρες· κολυμβισταί, κολυμβηταί.

174. Χαλεπόν· κακόν. περὶ πάντων· περισσotέρως.

175. Θαρσαλέοι· τολμηροί, ἀναιδεῖς, ἀναίσχυντοι. ἀντιφέρονται· μάχονται, ἀντιμάχονται, ἐναντιοῦνται.

176. Τόσοι· μεγάλοι, ἰσχυροί. ἐόντες· ὄντες κατὰ δύναμιν ἢ κατὰ μέγεθος. ἐπὶ στερεῇ· ἐπὶ ἱκανοῖς δυνατοῖς (sic).

177. Ῥινῶ· δέρματι, θηλυκῶς δέρματι. πεποηθότες· θαβρῶντες. ἔνδον· τοῦ στόματος δηλονότι, ἔσθθην. ὁδοῦσιν· ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθῆν.

178. Ἀριστέροισι· κρείττοσι, μείζονσι, κραιττοτέ-
ροισι, καλλιωτέροισι κατὰ πόλεμον, γίνεται δὲ παρὰ τὸ Ἄρης· κυρίως γὰρ ἀρείων ὁ κατὰ πόλεμον ἀνδρείος.

179. Οἱ δ'· ἄλλοι. Ἄλλοι δ'· οὐ προσπελάζουσι τοῖς αἰγιαλοῖς, ἀμετρήτοις· βαθυτάτοις, πολυβαθέσιν. αὐλιν· κατασκήνωσιν. ἄλγν· πλάνην. ἔχουσι· κατοικοῦσι, σκέττηνται.

180. Τηλοῦ· μακρὰν, μακρόθεν, συνίζησις. τραφερῆς· ξηρᾶς, τῆς ὁρεπτικῆς· τραφερὴ ἀπὸ τοῦ τρέφω· ὁρεπτικὴ γὰρ ἡ γῆ· ἡ ἀπὸ τοῦ τάρφω τὸ ξηραίνω· ξηρὸν γὰρ τὸ γοργεῖον. ἡϊόσιν· τοῖς αἰγιαλοῖς. Αἰγιαλὸς ἐτυμολο-
γείται παρὰ τὸ αἶεν διὰ τὸ ἀνεπιπροσμάχτον, ἢ παρὰ τὸ δίκην αἰγὸς ἄλλεσθαι, ἢ παρὰ τὸ αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἀλός. ἐταῖροι· φίλοι. Σημειώσαι ὅτι ξένος, φίλος καὶ ἐταῖρος διαφέρει· ξένος ἐστὶν ὁ ἀπὸ ξενίας φίλος, φίλος δ' ὁ ἐν συμποσίῳ παρὰ τὸ πίνω, πίνος καὶ φίλος,
ἐταῖρος ὁ ὑποτακτικῶς διάγων τινὶ καὶ προσφιλὲς ἐκείνῳ γεγόμενος· ἀπὸ τοῦ ἐθαῶ ὁ συνήθης ἐθάρος, καὶ προσθέσει τοῦ ἰ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς φίλον ἐταῖρος· διὸ καὶ τὸ δασὺ ἔχει πνεῦμα, σημεῖον τῆς ἐκθλίψεως τοῦ δασέος συμφώνου.

181. Θύννοι· παρήχησις, προετυμολόγησις, τρόπος ἐτυμολογικῶς· θύννος ἀπὸ τοῦ θύνω τὸ ὁρμῆν. Θύνοντες· ὁρμῶντες, σφοδρῶς ὁρμῶντες, οἱ μανιωδῶς ὁρμῶντες· θύνω τὸ ὁρμῆν. ἔζοχοι· μεγάλοι, εἰζαίρετοι. ἔζοχοι ὁρμῆν· ἀντὶ τοῦ οἱ μανικώτατοι.

182. Κραιπνότατοι· ταχύτατοι, ἰσχυροί παρὰ τὴν χάραν πνέειν, συντομώτατοι. Κραιπνοὶ ἀπὸ τοῦ τὴν χάραν εἰς ὕψος πνέειν. Ξιφία φερώνυμοι· τὸ γὰρ αὐτὴν στόμα ξίφει ὁμοιον, διὰ τὸ μῦτιν ἔχειν δίκην ξίφους.

ὑπέροπλος· ὑπερδύναμος, ἀλαζονικὴ, ἐπηρμένη, μεγίστη.

183. Πρηνάδες· ὄνομα τῶν ἰχθύων.

184. Σκολιαί· ἐπικαμπεῖς, στραβαί· σκολιὸν τὸ ποικίλον. σκυτάλαι· αἱ ἀδίνει λεγόμεναι, λεπίδα. γέ-
νεθλα· γράφεται κέλευθα.

185. Ἐν τοῖς· ἐν τούτοις, ἰωνικῶς. κάλλιγθος· ἀπὸ τῆς καλλονῆς κάλλιγθος, ἱερὸς δὲ διὰ τὸ εἶναι μέγας, ἢ διὰ τὸ θῆον ἀναστρέφεται αὐτός, ἐκεῖ κοῖται (κῆτη) οὐκ εἴ-
σιν. ἐπώνυμος· φερώνυμος. ἱερὸς· καλὸς, μέγας, τίμιος, φυλακτικός. ἱερὸς· ἢ τίμιος, ἢ καλὸς, ἢ μέγας, ἢ φυλακτῆς τῶν ναυτῶν, ἢ ἐνθα ἀναστρέφεται, ἐνθα οὐκ εἰσὶ κοῖται.

186. Κεῖνοις· ἰωνικῇ ἀφάριστις. Ἡ ἀφάριστις τῶν ἰώνων, ἢ συγκοπὴ τῶν Αἰολέων, ἢ ἀποκοπὴ τῶν Ἀ-
τικῶν. Πομπίλος· ἀπὸ τοῦ πομπέειν τὴν νῆα, οἷον εἰ πομπῖνός τις ὢν. Πομπίλος παρὰ τὸ παραπέμπειν τοὺς πλέοντας· ὅτι παραπομπέει τὴν νῆα, οἱ ναῦται τῇ πομπῇ τῶν νηῶν ἐπεφῆμισαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τούτεστι φερώνυμα ἐκάλεσαν· πομπὸς λέγεται συνοδοιπόρος,
ἄγγελος, καὶ πομπὴ ἡ ἀποστολὴ, λέγεται δὲ πομπὴ καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ λιτὴ καὶ ἔφοδος καὶ ἐξαποστολὴ καὶ δημοσίευσις, καὶ πομπεία τὰ εἰς πομπὴν κατασκευαζόμενα θυμιατήρια καὶ ψιάλαι, καὶ πέμψαι τὸ ἀποστεῖλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπέειν. ἐπὶ· περισσotῶς.

187. Ἄζονται· τιμῶσι, σέβονται, σεβάζονται. πομπῇ· ὁδηγίᾳ. ἐπεφῆμισαν· ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκαν, ἐπωνόμασαν. οὔνομα· πομπίλος, τὸ πομπίλον. πομπίλος, προπέμπει τὰς νο (ναῦς).

188. Ἐζοχα· λίαν, ὑπερβαλλόντως. γεγηθότες· χαί-
ροντες. ὑγρά θεοῦσαις· ταῖς κατὰ τὴν θάλασσαν τρεχούσαις. ὑγρά· πόει.

189. Πομπῆες· ἀκόλουθοι, συνέμποροι, ὁδοῖχοι, ὁμόστολοι, ὁμόπλοιοι.

190. Ἀμφιπερισκαίροντες· πηδῶντες, περικυκλοῦντες, σῶ-
γαν πηδῶντες, περιγαίρομενοι, περιπηδῶντες. ἐζύγουν· ζεύγος σημαίνει δ' τὸν τοῦ ἄρματος, ὅψ' ὃν οἱ ἵπποι ζεύγνυνται, τὸν τῆς κιθάρης πῆχυν, τὰς τῶν κωπηλα-
τούτων καθέδρας, καὶ τὸ τῶν πλαστήγγων τοῦ ζυγίου εὐλόν. ἐζύγουν· τὴν ναῦν λέγει ἐγκάθεδρον. Ἄρμα 40
ἐζύγουν τὴν νῆα λέγει, καὶ ἵππον θαλάσσης τὰς κυβερνήσεις τὰς γινόμενάς. Ζυγὸς σημαίνει τρία· τὸ ἄρμα τῶν ἵππων, ὡς (II. ε, 799).

ἱππέου δὲ ζυγοῦ
θεὰ ἦφατο,

καὶ τὸν τῆς κιθάρης πῆχυν, εἰς ὃν οἱ ἀκάμμοι ἐμπε-
πήγασιν, ὡς τό (II. ι, 187).

ἐπὶ δ' ἄργυρέον ζυγὸν ἦεν

καὶ τὰς τῶν ἑρπυσσόντων καθέδρας, καὶ ζυγὸς ἡ τῶν βῶν, καὶ ζυγὸς τὸ ζύγον. Ἄρμα θαλάσσης· τὸ πλοῖον, τὴν νῆα τρεπτικῶς οὕτως εἶπεν.

191. Τόχους· μέτρα, τὰ πλάγια καὶ ἄμφω τῆς νηὸς, τὰ πλάγια, τὰ ἐκάτερα πλευρὰ τῆς νηὸς. πρυμναῖα

χαλινά· πηδάλια ἰθύνοντα ναῦν, ὡς αἱ χαλινοὶ τοὺς ἵππους, κατὰ μεταφορὰν, τὰ πηδάλια. Ἀντί τοῦ εἰπεῖν πρυμναῖα πηδάλια χαλινά εἶπεν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων, οἳς ἰθύνονται, καί τὰ πηδάλια ἰθύνουσι τὰς νῆας, ὡς πρὸς τοὺς ἵππους ἵππουσι· ὡς περ (ὅπερ) χαλινὸς ἐν ἵππῳ, τοῦτο οἶξ' ἐν τῇ νηϊ.

192. Οἰήκων· αὐγεῖνων. περὶ πρῶρην· τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῆς νηὸς. πρῶρα τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηὸς διὰ τὸ πρῶτον τοῦ βέροντος ἀπτεσθαι, πρῶμην δὲ τὸ ὀπίσθεν ἀπὸ τοῦ εἰς πέρας μένειν. Πρῶρα ἀπὸ τοῦ πρώτῃ τὸν ῥοῦν ἀπτεσθαι, ἀγέρονται· συναθροίζονται, ἀθροίζονται.

193. Αὐτόμολον· αὐτοπροαίρετον, ἐκούσιον, αὐθάρμητον. Οὐδ' ἂν αὐτόμολον πλοῦν φαίης ἐκείνους ἐπτεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀπὸ δεσμοῦ ἐξ ἀνάγκης ἐπτεσθαι, ὅτι αὐτόμολον τάττεται ἐπὶ τοῦ αὐτοπροαίρετου. κείνους· ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἐπτεσθαι, ἀγεσθαι, λείπει ποιεῖσθαι, κείνους. πλύν· εἶναι, λείπει ἐπτεσθαι. ὑπὸ δεσμῷ· λείπει ὥς περ.

194. Φαίης· εἴπης. εὐγόμεοισιν· εὐκαρπῶτοις, ἐνισχυομένοις, ἐμπλεγεμένους, συνεγομένους, κεκρατημένους. πινάχεσιν· σινδύμασι, τοῖς σανίσι.

195. Ἐλκομένους· συρμένους, φερόμενους, ἀέκοντας· συρμένους, μὴ βουλομένους. Οὐ λέγει ἐκείνους ἀφ' ἑαυτῶν ἐπτεσθαι, ἀλλ' ὡς συνδεδεμένους τῇ νηϊ· τοσοῦτον γὰρ εἰσι πλησίον αὐτῆς, ἀναγκαίησιν· βίξ, βίαις. Ὡς περ λέγομεν σελιναῖαν τὴν σελήνην, καὶ ἀμαζῖαν τὴν ἄμαζαν, οὕτως καὶ ἀναγκαίαν τὴν ἀνάγκην. ἐπτεσθαι· φέρεσθαι, φέρειν, ἀκολουθεῖν· γράφεται ἀγεσθαι.

196. Τόσον· θαυμαστικόν, ἀπόθεσις. τοσοῦτον· κατ' ἀπόφασιν, ἀποφαντικόν. ἔρω· ἀγάπῃ, ἐπιθυμίᾳ. γλαφυρήσιν· βαθείαις, κοίλαις, ταῖς ῥήλαις (sic). δλασιν· ταῖς ναυσίν. ἐσμών· πλῆθος. ἀγείρει· συναθροίζει, συναθροισθεῖσιν (sic).

197. Οἶον δὴ· παραβολή. φερέτωλιν· φέροντα πόλεις, ἢ νικητήν, ἔχοντα πόλιν ἀπὸ νίκης, νικηφόρον, ἢ τὸν νικῆσαντα, πορθῆσαντα πόλεις, κρατήσαντα πόλιν, καθὰ βασιλείᾳ, ἢ νικητῇ, ἢ τὸν φέροντα καὶ ἔχοντα τὴν πόλιν, ἢ βασιλέα φέροντα καὶ οἰκζοντα πόλεις. ἡ τινα· ἢ τινα, ἰωνικῶς.

198. Ἀλοφόρον· νικητῇ, τροπαιοῦχον. θαλλοῖσι· κλάδοις, κλαδίσι, κλάδοις ἐλαίας, ἡλώδοις (sic). νεοστέπειται· νεαροῖς, νεωστὶ κοπέεισι, τοῖς νεωστὶ πεπλεγμένοις παρὰ τὸ στέφειν τὸ πλέκειν. κομῶντα· στεφανώμενον, περιφραστικῶς αὐτοῦ στεφανοφοροῦντος κλανεως (sic).

199. Παῖδες· ἄζυγοι. ἡῖθεοι· νέοι, νεώτεροι ἀπὸ τοῦ αἵθω το καίω, ἄζυγοι νέοι, ἀκατοῖοι. ἐπὶ γυναικῶν παρθένας, ἐπ' ἀνδρῶν ἡῖθεος. ἡῖθεος ὁ νέος ἀπὸ τοῦ αἵσσω τὸ ὀρμῶ καὶ τοῦ θέω τὸ τρέχω· ἢ γὰρ ἡλικία τοῦ νέου οἰσνεὶ τρέχει καὶ αὖξει, ἀμῆν μήπω σταθεῖσα εἰς μέτρον τέλειον. Σημείωσαι, ὅτι ὡς περ ἐρίθυμα λέγομεν τὰ τῶν παρθένων γυναικῶν, οὕτω καὶ ἡῖθους τοὺς ἄζυγους νέους. ἀμειψόμεντες· κυκλοῦντες, περικυλοῦντες, ψι...οντες.

SCHOLIA IN OPPIANUM.

200. Ὅν· εἰς τὸν ἴδιον, καὶ ἴδιον οἶκμα, κατ' ἀναστροφῇ. εἰσάγουσι· φέρουσιν. ἀθροοί· ἄμα, ὁμοῦ, συναθροισμένοι.

201. Εὐερέκων· πλατύν, τῶν καλῶς κεκτισμένων· γράφεται εὐερχῇ, εὐερχῇ· πλατύν, καλῶς πεφραγμένον. 5 μέγαρον· οἰκημάτων. θάλαμος, μέλαθρον καὶ μέγαρον διαφέρει· θάλαμος ὁ παστὸς ἀπὸ τοῦ θάλλειν ὁμοῦ τοὺς δύο νενούμηνους, μέλαθρον τὸ μαγειρεῖον παρὰ τὸ τὸν ἀέρα μελαινεῖν, ἢ τὸ ὑψηλὸν παρὰ τὸ μάλα αἰθερούμενον καὶ ὑψούμενον, μέγαρον τὸ παλάτιον ἀπὸ τοῦ μεγάρου τὸ φθονῶ, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν οἶκμα. οὐδὸν· ἔδραρος, κατώφλιον, εἰς τὴν φλοῖαν (φλιάν). ἀμειψ· παρελθῶ, ἀνέλθῃ, ἔλθῃ, ὑπερβῇ.

202. Ὡς οὐ γ'· ἀπόδοσις τὸ σχῆμα. ὠκυπόροισιν· ταχέως παρόσαις, ταχυτάταις. νήεσι· καραβίοις.

203. Ὅρρ· εἰς οὐ. οὐ τίς· οὐδαμῶς, ἐλάχ· ὀλιγωκί, φέρουσι καὶ προπομπέουσι τὴν νῆα, ὅτε δὲ φράσσονται, ἀποθρῶσκουσι διὰ μέσου καὶ ἀποπηδῶσιν, ὡς ἀπὸ καμπτήρος ἀνακάμπτοντες, καὶ οὐκέτι καρτερεῖν θέλουσι, σημεῖον δὲ ναύταις, ὅτι πλησίον εἰσὶ τῆς γῆς, ὅταν καταλείψαντες αὐτοὺς εἰς τοῦσιθεν ἀποχωρῶσιν.

204. Φράσσονται· νοήσουσι, νοήσωσιν, ἴδωσιν. τραφερῇ· ζηρᾷ, μεσεμβόλῳ, ἀπὸ (τοῦ) πάντα τρέφειν. μέγ'· διὰ μέσου ἐπιφωνητικῶ. ἀρουραν· γῆν.

205. Αὐτίς· μετ' ὀλίγον, ὅπισθε, εἰς τοῦσιθεν, πάλιν. ἀφορμηθέντες· στραφέντες, εἰς τοῦσιθεν κινηθέντες, συνηγμένοι, πάλιν νοστήσαντες. ἀολῆες· ὁμοῦ, πάντες ὁμοῦ, ἅπαντες συνηθροισμένοι, ἀπὸ τοῦ α τὸ ὁμοῦ καὶ τοῦ ὅλος ὁ ἅπας. νύσσης· καμπτήρος, ὀποκαμπτοῦ, καμπτοῦ, ἀφεταιρίας. Ἦότε νύσσης· λέγεται καὶ ὁ καμπτός, ἀπὸ ἀφεταιρίας ἀνακάμπτοντες. ἀπὸ νύσσης· ἔστι νύσσα ἀφεταιρίας, ἀφ' οὗ τοὺς ἵππους ἀρῖσθαι τρέχειν, ἔστι δὲ καὶ καμπτήριος, ἐν ᾗ τρέποντες κάμπτουσι, νύσσα δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ νύσσειν τὸ διεγείρω.

206. Ἀποθρῶσκουσι· ἀποπηδῶσιν, ἀπεπαχωροῦσι, πηδῶσιν. οὐκέτι· οὐδαμῶς, εἰς τὸ ἐξῆς.

207. Σῆμα· τοῦτο σημειῖον τοῖς ναύταις, σύμβολον, γνωρίσμα· ἐτήτυμον· ἀληθές.

208. Ἰῶσι· ἴδωσιν.

209. Πομπιλε· γλυκύτης, ἀποστροφῇ καὶ ἀναφώνησις τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν ἱθύν. Τρεῖς τρόποι κατὰ ῥήτορας εἰσι διηγήσεις, ἀπλῶς, ἐγκατάσκευος καὶ ἐνδιόσκευος· ἀπλᾶ μὲν ἐστίν, ὅθ' ἀπλῶς καὶ ἀπερίεργως αὐτὰ μόνον λέγει τὰ πράγματα, διηγῆται δὲ τις ἀπλῶς, ὅταν ἢ πολλὰ ἢ τὰ πράγματα, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν μόνων ἢ τὴν τέρψιν ἢ τὸ ἐνδιόναμον ἔχουσιν· ἐνδιόσκευος δὲ διηγήσεως τρόπος ἐστὶ τὸ ὥς περ ζωγραφεῖν καὶ ὅθ' ὅμιν ἄγειν τὰ πράγματα τῷ τεχνικῶς διηγείσθαι· διηγῆται γὰρ τις ἐνδιόσκευος, ὅτι ἢ πλατύνει θέλει τὴν διήγησιν οὔσαν βραχείαν, ἢ πρὸς ὀργὴν καὶ λύπην πλείονα κινῶσαι, ἐν ὅσῃ λυπηρὰ τὰ ἀφηγημένα· ἐγκατάσκευος δ' ἢ διηγήσις, ἢ καὶ τεχνικωτάτη, ἢ κατασκευαζοῦσα καὶ ἀποδεικνύουσα καλῶς ἔχειν τὰ λεγόμενα, διηγῆσθαι

δὲ γὰρ ἐγκατασκευάς καὶ ὅταν πάλιν πλατῇ (πλατύναι) τις θελῇ ὑπόθεσιν καὶ ὅταν δοκῇ ἀπιθάνως λέγειν, ἡ ἀδύνατα παντελῶς· καὶ οὗτοι μὲν οἱ τρεῖς τρόποι τῆς διηγήσεως, ὡς καὶ τοῖς νῦν ῥήτορισι γνώριμοι. ναυτι-
 5 λήσι· πομπαῖς τῶν πλοίων. τετιμημένε· τετιμημένον. σοι· διὰ σου, ἀπὸ σου. δέ· γάρ.

210. Εὐκράχεις· εὐδίσους, εὐδεινῶς, γαληναίας, τὰς ἐχούσας καλὴν κρῆσιν. τεμαίρεται· σημειοῦται, στο-
 10 χάζεται, προσδοκᾷ.

211. Εὐδαί· ἐν εὐδαί, εὐδεινῶς. στέλλῃ· πορεύῃ, ἐρχο-
 15 μενῇ. πορεύεσαι· πλέεις, ἐρχῃ, πορεύεις. τὸ στέλλω σημαίνει ὅ· τὸ ἐπιστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολή, τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στολός, τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ καὶ διαστολή ὁ χωρισμός, ἐξ οὗ καὶ στέλλεσθαι τὸ διαχωρίζεσθαι
 20 ἀπαρήμεζτον, τὸ κοσμεῖν, ἐξ οὗ καὶ στολή. εὐδαί· εὐδεινῶς, εὐδαϊ (sic). τίματα· γνωρίσματα. φαίνεις· δεικνύεις.

212. Καὶ μὲν δὴ· σὺν τούτοις. ἀλλὰ μὲν· μὴν. πε-
 25 λάγχεσιν· αἰγίκαλοις. ὅμως· ὁμοίως, τῶ πομπήν, τοῖς ὁμοίως τοῖς πομπήλοις δηλονότι. ἐταίρῃ· ἡ φίλῃ, τοῖς πολεμευσίνοις ἰχθύσι δηλονότι προσφιλεστάτῃ. ἐγενῆς ἀπείργει καὶ κρατεῖ τὴν ναῦν ὑπὸ βιαίων ἀνέμων ἐλαυ-
 30 νομένην, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἐδέξατο. τοῖς τε πελάγεσσι φησιν ἡ ἐγενῆς ἐταίρῃ καὶ φίλῃ, ἡ καὶ αὐτὴ ἐν πελάγεσι διατρίβει.

213. Ἢ δὴ τοι· ἦτις, παρέλκει. ἦτοι· δὴ. τανυ-
 35 ἐπιμήκης, μακρὰ, πλατεῖα, λεπτή. ἰδεῖν· εἰς τὸ. μῆκος· κατὰ, κατ' εἶδος, τὸ πλάτος λέγω. ἰσόπληγος· ἴση πῆ-
 40 γχος, ἀντὶ τοῦ ἴση.

214. Χροῖτῃ· τὴν ὄψιν, τῇ ὄψει. αἰθαλάσσω· σπο-
 45 δοειδῆς, στακτωδῆς, μελαίνα, στακτοειδῆς, αἰθαλώδης. φρή· μελοθεσία, ἡ ἡλικία.

215. Εἶδεσσι· ὁμοιοῦται. νέρβε· ὑποκάτωθεν, ὑποκάτω
 50 παρὰ τὸ ἐνερθε κατ' ἀφάειρεσιν τοῦ ε, τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ἔραν ἢ τὴν γῆν ἔρος ἐνερως ἐνέρθεν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐνερθεν. Τὸ δ' οὗ αὐτῆς τὸ στόμα κεφαλῆς νέρβε νένευκε, τὸ στόμα αὐτῆς ὑποκάτωθεν τῆς κεφα-
 55 λῆς ἐξώκει καὶ κατὰ πολὺ νεύει ἐπικαμπές. νένευκεν· νεύει.

216. Καμπύλον· λεῖον, ἐπικαμπές, λίαν ἐπικαμπές,
 60 λοζόν. Καμπύλον· ἥως τὸ βαιθόν δν, σημειώσαι δ' ὅτι πᾶν ὅζον ἐστι καμπύλον. ἀγκίστρον· ἀγγύλου. περιη-
 65 γέος· ἐπικαμπούς, κυκλοτεροῦς, στρογγύλου, περιφεροῦς. περιηγέος καὶ ἐπικαμποῦς· περιάγειν γὰρ τὸ κάμπτειν.
 70 τῇ τοῦ ἀγκίστρον ἀντανάκλασει καὶ ἐπικάμψει ὅμοιον ὑπάρχει τὸ στόμα αὐτῆς. αἰγμῇ· οὐζύτῃ, ἄκρα.

217. Θαυμά· προκατασκευῇ, ὀλισθηρῇ· γλίσχρου, μυδωλῇ, φαρτικῇ, ἥτοι ῥᾶστα ἐκπιπούσης, ὀλ-
 75 σθαινούσης ἐν τῇ κρατεῖσθαι, ἢ τῆς ὀλισθον ἐμποιοῦσης τοῖς πλοίοις, ἥως ἀπάλλαν (ἀπαλῆς?). ἐφράσαντο· κατενόησαν, καὶ ἔμαθον, καὶ εἶπον, καὶ διηγῆσαντο, ἐνόησαν.

218. Οὐ μὲν· οὐ μὴν. τις· ἄνθρωπος. ἐν φρεσίν· ἐν
 80 λογισμοῖς. πιστώσαιτο· πιστεύσει, πιστωθῇ.

219. Αἰεὶ γάρ· γνώμη· ὁ νοῦς τῶν μὴ ἔχοντων πείραν οὐ πιστεύει. ἀπειρήτων· τῶν μὴ ἔχοντων πείραν, τῶν πείραν μὴ ἔχόντων εἰς τὰ θαλάσσια· τῶν γὰρ πείραν μὴ ἔχόντων ὁ νοῦς ἀπιστός ἐστι μὴ ἰδόν, καὶ οὐδέ-
 5 ποτε πιστεύει, ἀλλὰ φιλονεικεῖ ἐπὶ τούτῳ. ἀνδρῶν· ὁ ἀνθρώπων.

220. Δύσμαχος· ἀπιστος, φιλονεικος, δυστυχῆς, δυσπειθῆς (cod. θή) κατὰ τοῦ (τὸ) διηγείσθαι. ἀτρε-
 10 κέεσι· ἀληθῆσιν· ἀτρεκές τὸ ἀληθές, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρέμω· ὁ γὰρ ἀληθεύων οὐ τρέμει. πιθέσθαι· πιστεύσαι, καταπει-
 15 σθῆναι.

221. Νῆα· τὴν πλέουσιν. τιτανιομένην· συρομένην, εὐδρομοῦσαν, πλέουσιν, κυματιομένην· προκατασκευῇ. ζαργηῆς· ἐπιτηδείου, ἄγαν χρειώδους, τοῦ χρειώδους, ἄγαν πνέοντος, ἡ ἄγαν χρειώδους. Ζαργηῆς ὁ ἄγαν χρειώδης κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς η, ἡ ὁ σφοδρὸς καὶ βερίς
 20 παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τοῦ χρεῖα. Ζαργηῆος τοῦ ἐπιτατικέως, τοῦ πολλοῦ, τοῦ ἄγαν χρειώδους καὶ ἐπιτηδείου πρὸς τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τῆς νῆος, τὸ δὲ ζα ἐπιτατικὸν μόριον ἀντὶ τοῦ πολυ· ὁμοίως καὶ τὸ α ὡς τὸ ἄζυλος ὁ πολλὰ ζύλα ἔχων, καὶ ἐρί καὶ νη καὶ
 25 βου, βουγᾶτος ὁ μέγα γαυριῶν, καὶ ἀρι καὶ ὄα, ὄαρος νος ὁ ἄγαν φόνος, καὶ λα. ὀρμῇ· κινήσει. Ἰστέον, ὅτι ἡ ἐγενῆς ἀπείργει τὴν ναῦν ὑπὸ βιαίων ἀνέμων
 30 ἐλαυνομένην, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἐδέξατο, τοῖς τε πελάγεσσι φησιν ἡ ἐγενῆς ἐταίρα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς πελάγεσσι διατρίβει.

222. Λαίρεσι· ἀρμένιος, ἀρμενίος. πεπταμένοισιν· ἐξηπλωμένοισι, ἐκτεταμένοισι. μέτρα· τὰ μίλια, τὰς
 35 ὁδοὺς, τὰ πελάγη. θέουσιν· διατρέχουσιν.

223. Ἀμφιγανών· ἀνοΐσας, καὶ μεγάλως κρατῶν. ὀλίγον· τὸ μικρόν. ἐρίκειν κρατεῖ, κυλῶει.

224. Πᾶσαν· ὅλην, καὶ ὅλην νῆα. ὑποτρόπιος· ὑπο-
 40 κάτωθεν, ὧν, ὑποκάτω τῆς τρόπικος, τῆς ... αὶ τὰ συνεργῇ (sic). βεβηγμένος· βιαζόμενος, βιάζων, κατ-
 45 ἔχων, δυναστεύσας. βεβηγμένος· ὑποκάτω τῆς τρό-
 50 πικος κατέχων, βιάζων· ἐπιτείνει τὸ κέρως, ἡ κεραία, καὶ ὑπογαλᾷται καὶ καταπίπτει. τέμνει· ἡ διαπερᾷ, διέρχεται ἡ ναῦς.

225. Κύμα· ἐκ τοῦ κυκᾶ κυκῶ γ' συζυγίᾳ τῶν περισιτωμένων. ἡ χῥῆσις (II. φ 240).

δεινόν δ' ἀμ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κύμα.

καὶ ἐστὶ μακρὸν τὸ κύ· τὰ γὰρ εἰς μα δισύλλαβα τῶ
 45 υ παραληγόμενα συστέλλουσιν αὐτό, ὅσον πλύμα, θύμα, λυμα, πλὴν τοῦ κύμα· πολλάκις καὶ τὸ λυμα καὶ τὸ θύμα ποιητικῶς ἐκτείνεται, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστο-
 50 κλῆς ἐν τῇ περὶ διαλέκτων. ἱεμένη· ὁρμωμένη, προθυ-
 55 μωμένη πλέον, καίπερ προθυμωμένη, σπουδασσα ἡ νῆς, ὁρμῇ ἐγρούσα, προθυμίαν ἔχουσα. κατὰ δ' ἐστήρικται ὑπερβατόν. ἐμπέδον· στερεῶς, ἀκλι-
 60 νῶς, ἐδραῖως ἀπὸ τοῦ πῆδη ἡ δέσμη, δυνατῶς ἐστή-
 65 ρικται· ἴσταται.

226. Ἀκλύστοισιν· ἀκυμάντοις, ἀθρόοις, ἡσυχίαι, ἀταράχοις, ἐργομένη· κυλωμένη, εἰργουμένη (ομένη), κρατουμένη, κατερχομένη (εργομένη). λιμένεςσιν· ἀττικόν.

227. Λίνα· ἄρμενα, τὰ λαίφη. λίνον· τὸ ἄρμενον. προτόνοισι· σχοινίοις. περί· προτόνοισι μέμικα· υπερβατόν. μέμικα· ἤγει, βοᾷ, ἤγρῃσι, τρύβουσιν. πρότονα· τὰ τοῦ ἱστίου σχοινία, πείσματα, δι' ὧν τὸ πλοῖον κρατεῖται, ἐπὶ τῷ λιμένι προσπλάσσει, κάλως δὲ τὰ ἄρπεκα (ἄρμενα), τὰ λεγόμενα ἀνταράξαι.

228. Ῥοχθεῦσι· τρυσιμὸν ποιοῦσιν, ἤγρῃσι, κυτοῦσιν. κάλως· σχοινίοις, τὰ σχοινία, τὰ μεγάλα σχοινία. ἐπημύει· ἐπικληίει, ἐπικλίνει, ἐπινεύει, κλίνει. κεραίῃ· τὸ κερατάριον, κερούχη, τὸ κατάρτιον.

229. Ῥιπῇ· ὁρμῇ τοῦ ἀνέμου, τῇ ὁρμῇ. ἐπειγουμένη· βιάζομένη, κινουμένη, σπεύδουσα. πρύμνῃ δ'· ἐπὶ· ὑπερβατόν, ἀντιστροφή, ὅ ἐν τῇ πρύμνῃ καθήμενος. ῥαλίνα· τροπικόν ἐκ τοῦ ῥαλῆν.

230. Ἰθυντήρ· ὁ κυβερνήτης. ἀνίστην· χαννίζει, ἐνδίδωσιν, ἀγείει. ἐπισπέρων· σπουδαῶν, κινῶν, ἐπισπείδων, δδόν ἄλλης· διαδραμεῖν ὄλην.

231. Ἠ· αὐτῇ καὶ ναὺς οὐτε τῶν πηδαλίων ποιεῖ λόγον, οὐτ' ἄλλου τινός, οὐ φροντίζει, οὐκ ἐπιστρέφεται. Ἠ δ' οὐτ' οἰήκων· ἥως οὐδὲ διὰ τὰς οἴστας πλεῖ,

232. ἔχουσα αὐτοὺς ἀπολύτους, τῶν πηδαλίων ποιεῖται λόγον, οὐ φροντίζει, οὐκ ἐπιστρέφεται, τούτεστιν ἡ ναὺς οὐτ' οἰάκων ἐπιμέλειαν ποιεῖται, οὐτ' ἄλλου τινός. οἰήκων· πηδαλίων. ἐμπάσσεται· φροντίζει, στήληκα τῆς γλυκύτητος, ἐπιστρέφεται. Ἐμπάζω τὸ φροντίζω ἀπὸ τῆς ἐμπάσσω τὰς διαβουλὰς, δοκοῦμεν, ἐν πάσῃ τῇ διανοῇ· ἐμπάσσω καὶ αἰολικῶς ἐμπάζω· τὰ γὰρ δύο σ εἰς ζ τρέπεται αἰολικῶς. Διάλεκτοι πέντε· Ἰὰς Ὁμηρος, Ἀθῆς Ἀριστοφάνης, Δωρὸς Θεόκριτος, Αἰολίς Ἀλκίαιος, καὶ κοινὴ Πίνδαρος. Αἰ διαλύσεις τῶν Ἰωνίων, αἰ συγ-

κοπαὶ τῶν Αἰολῶν, καὶ αἰ ἀποκοπαὶ τῶν Ἀττικῶν.

232. Πείθεται· εὐπειθὴς γίνεται. βροθίσιν· κύμασιν· βροθίον τὸ βροῦμα καὶ ἐπιθετον κύματος, βροθίον εἶδος πλεούσεως. παγείσα· ῥιζοθώσασα, σῆσα.

233. Μίμνει· μένει, ἵσταται. ἐσσυμένη· ὁρμουμένη· ὁρμῶσα ἀπὸ τοῦ σεῦ, τὸ ὁρμῶ, προθυμουμένη, κινουμένη. πεπεδῶται· δεδῶσμαι, δεσμεῖται.

234. Οὐτιδανοῖο· μικροῦ, οὐδαμίνου, τοῦ σμικροῦ, καὶ ὀλίγου. Οὐτιδανοῖο· ἀπὸ τοῦ οὐτε τοῦ οὐδαμῶς καὶ τοῦ γάνος ἡ γὰρ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς δ ὁ δανός, ὡς τοῦ γὰ καὶ οἱ γῆ ὦ δᾶ παρ' Αἰσχύλῳ (Prom. 567 et passim alibi), ἥως οὐτιδανοῖο καὶ μὴ ποιούσης τι χαρμῶσιν. μετὰ στόμα· κατὰ τοῦ στόματος. ποτί· πρὸς. ποτί· στόμα· κατὰ τοῦ στόματος, ἀττικόν, μετὰ στόμα, διὰ τοῦ στόματος.

235. Τρομέουσιν· φοβοῦνται. αἰδέεσθαι· ἄγνωστα, αἰδέσθαι, ἀρρῆν.

236. Δερκομένοι· νοούντες, αἰσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως, βλέποντες, φαντάζοντες. θάμβος· σημαίνει τὴν ἐκπληξιν, εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδικῶ, τὸ γενικὸν

φόβος, ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ θάπος πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ διὰ τὴν ἀσυναξίαν, τὸ δὲ θάπος παρὰ τὸ θῆποι. ἴσον· ὅμοιον. ὄνειρον· ὄνειρος ἀπὸ τοῦ ὄν εἶρην καὶ ἀγγέλλειν.

237. Ὡς δ'· παράδειγμα. Σημείωσαι ὅτι ἄλλο πα-
ραβολὴ καὶ ἄλλο παράδειγμα· παραβολὴ μὲν ἡ ἀπ' ἀλύγων καὶ ἐμύλων γινουμένη δεξις, παράδειγμα δ' ἡ ἀπ' ἐμύλων (cod. ἀμψ), ὡς τὸ ἡ βὰ τὸν Δημόσθενῃ ὦ παῖ. ὅτι· καὶ εἰ ποτε. ζυλόγοισιν· συνδένδροις τόποις, τοῖς ἔχουσι ζύλον ὄρεσι, τούτοις τοῖς ζύλα ἔχουσιν. λαυηρά· ταχεῖα, ταχέως.

238. Ἐλαφον· ἔλαφους ἡ διὰ τὴν κορυφότητα καὶ τὸ τάχος, ἐλαφρά τις οὐσα, ἡ παρὰ τὸ εἶναι καὶ φονεῖν τοὺς ὄρεσι, ἡ διὰ τὸ ἐν εἶναι ἢ ἐν τῷ δάσει φαίνεσθαι. δεδοκήμενος· ἐπιτηρήσας, ἐνεδρεύσας, στοχασάμενος. ἄχρον· κατὰ.

239. Κῶλον· πόδα. κῶλον κυρίως ἡ κνήμη, ὡς ἡ τῆς Κοιλιάδος Ἀφροδίτης ἱστορία δηλοῖ. κῶλον καὶ τὸ ἱερὸν ὄστον, ἦτοι τὸ μέγαν, τὸ ὑποκάτω τοῦ ποδὸς λέγει. ὑπό· ἐν. πεπερόντι· σαρίσση. Ὑπὸ τῷ πεπερόντι ὁστέον βαλὼν τὸ ἄκρον κῶλον τούτεστι ἡ εἰς κοτύλην, ἡ ὁμοπλάτην, ἡ πόδα. βαλὼν· τρώσας. ἐπέδωκεν· ἐκόλυσεν, ἔπαυσεν, ἐδέσμευσεν. ἐρωῆς· τῆς ὁρμῆς, ὁρμού. Ὁρωῆς (sic) ὁρμού ἀπὸ τοῦ ὁρώω τὸ ὁρμῶ.

240. Καί· καίπερ, ὅμως. ἐσσυμένη· ὁρμουμένη, ὁρμὴν ἔχουσα βαδίζειν, κινουμένη, ὁρμῶσα. ἀναγκάης· βιαστικῆς.

241. Ἀμφιπαγεῖσθ'· προσπληθεῖσα. μένει· καρτερεῖ.

242. Πέδη· δέσμη. περιβάλλεται· περιτίθεται, ἥως τὸν διὰ στόματος δεσμὸν περιτίθῃ, καὶ ἐπιτίθῃσας. αἰόλος· διὰ τὴν πανουργίαν, πανουργός.

243. Ἀντιάσας· ἐξ ἐναντίας ἐλθὼν, συναντήσας τὴν νῆα. τοῖον· τοιοῦτον ὄνομα ἔχον. Τοιοῦτον φησὶν ἔργον γ' ἔλαχε φερωνυμίας, τούτεστιν ἀπὸ τοῦ κατέχειν τὰς ναὺς ἔχοντες ἐκλήθη. ἔργων· τῶν πράξεων.

244. Αὖ· δὴ. θρίσσαι· οἱ τριχαῖοι. Αἱ δὲ χαλκίδες καὶ ὀρίσσαι καὶ ἀθραμίδες ἄλλοτε ἄλλον πόρον φέρονται· θρίσσαι δύο εἶδη ἔχουσιν οἱ τριχαῖοι καὶ ἕτερον ὅμοιον σκόμβρον, ἡ μικρότερον. φορέονται· πλέουσιν, κινούνται, πορεύονται, φέρονται.

245. Ἀθρόαι· ὁμοῦ, ὁμοῦ πᾶσαι, ἀγελήδων (δοῖν cod.), ὁμοῦ συνθηροσμεναι. ἄλλον· εἰς. πόρον· ἔχουσι, πέλονται.

246. Ἐπέδραμον· ἐπιτρέχουσιν. αἰγιαλοῖσι· αἰγιαλὸς παρὰ τὸ αἶα ἡ γῆ καὶ τὸ γείτων καὶ τὸ ἄλλος ἡ τῆς αἶας γείτων ἄλλος, ἡ παρὰ τὸ δίκην αἰγὸς ἄλλεσθαι τὰ κύματα ἐν αὐτῇ.

247. Ἀμειβομένοι· περιπατοῦσαι, καὶ διερχόμεναι, ἀλλάσσουσαι, ἐναλλάττουσαι. ξενίν· ξένην. ἀλῆται· πλανήτες, πλανῆται.

248. Ἀνθίων· εἶδος ἰχθύος κητώδους. μάλισα· ἐξαιρέτως, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. βαθείας· ἡ διότι (διὰ τὸ cod.) εἰς μέσον τῆς θαλάσσης, ἡ διότι (διὰ τὸ cod.) εἰς βάθει (cod. α) καὶ κυφαί (cod. α).

Βάθος πὰρ τὸ μετὰ βίας θέειν, ἐξαίρετως αἱ διατρι-
βὰι τῶν ἀνδρίων ἐν ταῖς πέτραις ταῖς βαθείαις εἰσίν.

230. Ἐμφυλοὶ· συνήθεις, συγγενεῖς, προσφιλεῖς, φίλοι
ταύταις ταῖς πέτραις, ἔμφυλοι, ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς, οὐ
πολέμιοι, ἀλλ' ἔμφυλον ἔμφυλον τὸ συγγενεῖς, συγγενεῖς
δὲ τὸ σύνθηες, καὶ πᾶν συγγενεῖς καὶ σύνθηες, οὐ μὴν
δ' εἴ τι σύνθηες, καὶ συγγενεῖς. δ' γὰρ. παρῆστιοι ἐγκά-
τοιχοι, ἐνοικοι, ἐπιοικοι.

250. Πανταγῆ· ὅπου, ὅπου, ὅπου προστάσσει αὐτοὺς
ἢ γαστήρ καὶ ἐν οἷς τόποις ὀρέξει (cod. ὀρίζει) τούτους
δ' ἀπολαυστικὸς καὶ μακρὸς ἔρως τῆς ἀκορέστου τρο-
φῆς. γένος· στόμα, γνάθον. ἐνθα κελεύει· ἐκ παραλλή-
λου τὸ αὐτὸ, προστάσσει.

251. Λαίμαργος· ἀπληστος. ἔρως· ἐπιθυμία. ἀκό-
ρητος ἀκορέστος, ἀχόρταστος.

252. Ἐξοχα· περισσotέρως, ἐξόχως. περὶ· ὑπὲρ,
περὶ πάντας, πλεονάντων, ὑπὲρ ἢ παρὰ πάντας τοὺς
ἰθὺς. ἀδὴφάγος· σημειῖναι καὶ ὧδε καὶ ἐν ἄλλοις
δὲ ἐνὸς δ' γράφεται τὸ ἀδὴφάγος, διότι καὶ τὸ ἀδὴν,
ὁ δὴλοιὸ τὸ ἀσφιδίος, τινεῖς μὲν διὰ δύο δὲ ἐκφέρουσιν,
ἄλλοι δὲ δι' ἐνός, ἀδὴφάγος· ἀκόρητος. οἰστρος· ὀρεξις,
κίνησις, μαγνία. Οἰστρος· ἔρως, μαγνία, ἐρεθισμὸς, κυ-
ρίως δ' οἰστρος ἐστὶ ζουφον ἐμφυόμενον ταῖς τῶν βοῶν
λαγός καὶ ποιῶν ἐκείνους πλανᾶσθαι καὶ γίνεται ἀπὸ
τοῦ οἴω τὸ κομίζω. ἐλαύνει· ἐλαύνει ἐπὶ σιδήρου, ἐπὶ
τόξου, ἐπὶ συνουσίας, ἐπὶ διωγμοῦ, ἐπὶ τοίχου.

253. Νυδὸν περ· ἐστερημένον ὀδόντων, καίπερ
ἔχοντας τινὰ τόπον ὑπὸ τὸ στόμα νυδόν. ὑπὸ στόμα·
ἐντὸς τοῦ στόματος. γῶρον· τόπον, τόπον τινά.

254. Μεγακήτεα· ἴσως μεγάλως, εἰς μέγαλα κήτη
διτηρημένα.

255. Ξανθοί· πυρροί. ἀργεννοί· λευκοί. αἶμα· γένος.
κελαινοί· μέλανες.

256. Εὐωπούς· εὐσφάλμους, μεγαλοσφάλμους. αὐλω-
πούς· ἐπιμήκεις κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ στρογγύλους
καὶ ὀρεῖς. Αὐλωπούς λέγει καὶ τοὺς στενοσφάλμους ἐκ
μεταφορᾶς τῶν αὐλώνων· αὐλώνοι γὰρ οἱ στενότατοι
τόποι· ὧδε λέγει τοὺς εὐσφάλμους αὐλωπούς, καὶ εὐω-
πούς λέγει τοὺς ἔχοντας μεγάλους σφάλμους δίκην
αὐλώνων, ὅποιοι εἰσιν οἱ τῶν παγούρων καὶ τῶν ἀσάκων·
οὗτοι γὰρ οὐ βλέπουσιν ἔσω τῶν ὀφρύων, ἀλλὰ τε δὴ
μακροὺς ἔχοντας τοὺς ὀφθαλμούς ἐκβάλλουσιν αὐτοὺς
ἐξωθεν, καὶ οὕτως θεωροῦσιν ὑμῶις καὶ οὗτοι οἱ ἰχ-
θύες.

257. Καθύπερθεν· ὑπεράνω τῶν ὀφθαλμῶν.

258. Ὀφρὺς· ἀπὸ τοῦ τὸν ὥπα ῥέεσθαι καὶ φυλάτ-
τειν ἀπὸ κακοῦ· τρέπεται γὰρ τὸ ω μέγα ποιητικῶς
εἰς ο· μικρόν· ἡερόεσσα· διαυγής, ἡ μελανοειδὴς ἀπὸ τοῦ
ἀερῶνός τὸ σκοτεινόν· δ' γὰρ αἶψά φῦσε σκοτεινὸς ἄνευ
τοῦ ἡλίου. ἡερόεσσα· λεπτὴ, σκοτωδής, μαυρά. περί-
δρομος· κυκλοειδής, κυκλοτερής, σκοτωδής. ἐσπεφάνω-
ται· ἐπικείται δίκην στεφάνης, κεκλύλωται.

259. Δοιὴ· δυοί, διπλοῖς. Δοιοί· δύο ἰχθύες, σῆγμα
γλυκύτατον. Δοῖον ὄνομα, ἡ εὐθεία τῶν ἐνίκων δοῖος·

οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλυτὴν φυλάσ-
σουσι καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται
δ' ἐκ τοῦ δύο τὸ δεσμεῖον δόος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι
δοῖος, ἡ γενικὴ δοιοῦ, ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν δοιῶ· ἡ ἐκ
τοῦ δύο τοῦ διὰ τοῦ υ· φιλοῦ γίνεται κατὰ διάλειψιν
πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, ἐκ δὲ τῆς δοῖος
γίνεται δοιὴ καὶ δοιαί, καὶ λέγεται (II. ι. 230)·

ἐν δοιῇ δὲ σωσμένη ἡ ἀπολείσθαι,
τουτέστιν ἐν διαταγῇ καὶ διχοστασίᾳ. σκληροῖσιν·
ὀστρακίνοις. ἀρηρότα· ἡρμωσμένα, συγκεκολλημένα.
Ἀρηρότα· ἤτοι πεπληρωμένα τῶν γιγνῶντων, ἤτοι μὴ
ἐλάττωτα τῶν γιγνῶντων, κανονίζεται δ' οὕτως· ἄρω τὸ
ἀρμώζω, δ' μελλῶν ἄρω, δ' μέσος παρακείμενος ἤρα,
καὶ πλεονασμῷ ἄρῳ, ἀφ' οὗ δ' μελλῶν
ἀρέσει, τούτου δ' παρακείμενος ἤρακα, δ' μέσος ἤρα, καὶ
κατ' ἀναδιπλασιασμόν ἀττικὸν ἀρηρα, ἡ μετοχὴ ἀρη-
ρῶς ἀρηρότος, τὸ οὐδέτερον ἀρηρος, ἡ εὐθεία τῶν
πληθυντικῶν ἀρηρότα. γυῖα· σώματα, μέλη.

260. Φραζάμενοι· καθοπλισθέντες, ὁπλισθέντες, ὁπλί-
σαντες. ἐπὶ· ἐνί.

261. Κάραθος· καρὰς, τὴν καρὰν λέγει. ὀζυπα-
γῆς· ὀζύκαρος, ὀζυδελῆς, ὀζεύς ἡδρασμένος. Ὀζυπαγῆς·
δ' ὀζείας παγὰς, ἤτοι λαβὰς ἔχων, ἡ ὅταν (ὅτι?) ὀζεύς πη-
γνυται, καὶ ὀζυτάως πηγνύουν, καὶ ἔχων βέλος ὀζυ,
ὀστρακώδερμα δ' εἶσιν δὲ καρὰς καὶ οἱ ἀσάκοι. ἄμφω·
καὶ ἀσάκος καὶ ὁ ἀσάκος.

263. Οὕτως ὥφειλεν εἰπεῖν· δ' ἀσάκος δὴ οὐκ ἐξέρ-
χεται τῆς οἰκείας θαλάμης, λέγει δὲ τοῦτο ἐγκατά-
σκευον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἀνάγκη ἐλκύσθαι, καὶ πόρῳ
ἀπαγαγεῖν πάλιν ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν αὐτὴν
ἀποστρέψει χαράδραν, ἐστὶ δ' ὅλον ἐγκατάσκευον.
ἐπὶ· περὶ τούτων, καὶ περισσῶς καὶ λίαν. πέρι δὲ τι· δὴ
ἀντὶ τοῦ πεσῶς (περισσῶς)· ἐγκατάσκευος διήγησις.
οὐ φατὸν ὅσον σῆγμα γλυκύτατον. οὐ φατὸν· οὐ λεκτόν.
φατὸν ὀνομαστόν. οἷον πολλὴν καὶ πόσον, μέγαν.

264. Θαλάμης· φωλεοῦ, κοίτης, φωλεᾶς. κεῦθει·
κεῦθω τὸ κρύπτω, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ χάω τὸ
ὑποχωρῶ, καὶ εὖω τὸ φωτίζω, τὸ ἐστερημένον τοῦ
φωτός πᾶν γὰρ κρυπτόμενον εἰς ἀφανῆ τόπον κατά-
κειται. κεῦθει· κρύπτει, ἔχει. φρεσὶν ἔμφυτον γνῶσιν
ὁ γῶν.

265. Λεῖπεθ'· καταλιμπάνεται, στερεῖται, μετοικί-
ζεται. ἐκὼν· φιλεῖ γὰρ τὰ ἴδια. ἀναγκαῖον· βία.
ἀναγκαῖα· ἀνάγκη. ἐρύσας· ἐλκύσας, ἀνελκύσας,
ἀγρύσας.

266. Τῆλε· μακρὰν ἀπὸ τῆς κοίτης. ἐτέρωσε· ἄλλα-
χοῦ, ἢ εἰς ἕτερον μέρος θαλάσσης. πόντον· εἰς τόν, εἰς
τὴν θάλασσαν. μεθεῖη· ῥίψῃ, ἐμβάλλῃ(οι?), πέμψῃ
(εἰς?), καὶ ἐμβάλε (ἐμβάλοι?)· εὐκτικόν· κουφίζεται
τὸ μι.

Τοῦ Τζέζου στίχοι κατὰ τρόπον ἐτυμολογικόν.
Ἀθροῖν ὁμοῦ δάσναι, τὸ θρόν δ' ἄνευ
φιλῶν ἀμάρτης οὐδαμῶς τέχνης λόγων,
τοῖς βουβάλοις δ' ἔασον ἀσκήτως γράζειν.

267. Αὐτὰρ οὐδὲ οὐ μετὰ θηρὸν, οὐ μετὰ πολὺ.
νόστιπε· ἐστράφη, κατέλαθεν, ὑπέστρεφεν, καὶ ἐπέ-
στρεφεν. χαράδρην· φωλεάν, κοίτην, σπήλαιον.
268. Σπεύδων· ἀγωνιζόμενος, εὐθέως σπεύδων
269. ἄπεισιν εἰς τὴν κοίτην οὐδὲ γὰρ ἀγαπὼν ἄλλην κοίτην
ἢ διατρίβειν, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν, φέροι δ' ὁ ποιητὴς τὸν
λόγον αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, αἰνιγματωδῶς λέγων.
ἰκέσθαι· ἀμικέσθαι, παρανέεσθαι (παραγίνεσθαι), ἐλέ-
σθαι, λαβεῖν.
270. Ἵθεα· διατριβάς, καὶ συνήθεις διατριβάς, δια-
γωγάς.
271. Κείνης· τῆς πέτρας.
272. Τῆς· ἀφ' ἧς, δωρικόν. ἀλλόστονοι· οἱ τῇ ἀλὶ πλέον
τες· γράφεται ἀίπλοοι.
273. Ὡς ἄρα· οὕτως, δοκεῖ εἰς ἐκὺν ταῦτα αἰνίτ-
τεσθαι τὸν ποιητὴν διὰ τὸ ἐν ἑξορίᾳ αὐτοῦ τὸν πατέρα
εἶναι. ὥς· λίαν· γνώμη· ἐτυμολογικὸν τὸ σῆμα. Λίαν
ἄρα καὶ τοῖς ἰγθύσιν ὁ ἴδιος δόμος καὶ ἡ πατρίς αὐτῶν
θάλασσα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐπιβάλλει χαρὰν εὐφρόσυνον.
274. καὶ αὖθις· οὐδ' ἄρα μόνους τοῖς ἰγθύσιν ἡ πατρίς ἐστὶ
γλυκερώτερον τῶν ἄλλων θάλασσων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐφημε-
ρίοις ἀνθρώποις πάνυ εὐφραντὸν φαίνεται τὸ διατρίβειν
εἰς τὸν χώρον τὸν πατρικόν, εἰς δὲ αὐτοὶ ἐγεννήθησαν·
εἶτα πάλιν φησὶν οὐδὲν πικρότερον καὶ χυλῶδες·
275. ὑπάρχει, ἢ τὸ εἶναι τινα βροτὸν εἰς ἄλλον τόπον ξένον,
καθ' ὅτε σὺν τούτοις νὰ ἔλκῃ καὶ ζυγὸν ἀτιμίας καὶ νὰ
τελεῖ καὶ τὸν βίον αὐτῶν τὸν φυγάδα ἀλγαινότατον,
τοῦτο δ' εἶπεν ὁ ποιητὴς ὑπαντιζόμενος, ὅτι ἀκμὴν ἐν
ἑξορίᾳ ἦν ὁ πατήρ· καὶ ὑπερβαλλόντως· πλουτοῖσιν τοῖς
276. πλεομένοις ἰγθύσιν. πλουτήσιν· πλεομένοις, ἥως τοῖς
ἰγθύσιν. ἐὸς δόμος· ὁ ἴδιος οἶκος· λίαν θαυμαστὸν ὅτι
καὶ τοῖς πλώταις (ωτήρσι) ὁ ἴδιος τόπος ἐπιθυμητός·
ἀποφώνημα.
277. Πατρώη· γενική, ἡ πατρική, προγονική. χῶρος·
278. τόπος. ἐφεστῶσι· ἐγκαίτοις· γένοντο· ἐγεννήθησαν, ἐτρέ-
ψαν, εἰς φῶς προήλθον.
279. Στάζει· ἐπιβαίνει, ἐμβάλλει, ἐπιφέρει. γλυ-
κερόν· εὐφρόσυνον. γάσος· βέλος, γλυκεῖαν ἡδονήν, χαρὰν,
ἡδονήν, ἐπιθυμίαν. μόνους· λείπει τοῖς ἰγθύσιν, ἀλλὰ
280. καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὅλῳν.
281. Πατρίς ἐφημερίοισιν· δοκεῖ ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς
εἰς ἐαυτὸν ὑπανιττεσθαι, ἐπειδὴ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ἑξορίᾳ
ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ἐφημερίοις· τοῖς προσκαιροῖς ἀνθρώ-
ποις, τοῖς ἡμετέροις, τοῖς βροτοῖς· γλυκερώτατον· ἐνθόνον,
282. περπνόν. ἄλλων· περπνόν ὀηλονόντι, παρὰ τῶν ἄλλων
πραγμάτων (τὰ ἄλλα πράγματα?).
283. Ἀλγεϊνότερον· ἐμπαθέστερον, λυπηρότερον,
χειρότερον. κύντερον· χυλῶδες, ἀθλιώτερον. ὅς· καν-
ὄστις. Σημειοῖσιν· ὅτι ὁ μὲν ὁ (ὅς) κεν, ὅτε (ὅτι?) οἱ πα-

ραπληρωματικοὶ σύνδεσμοι παρ' ἰωσι καὶ ποιηταῖς
ὑποτάσσουσιν. εἰς ἐκείνον· ἐνταῦθα τὴν ἑξορίαν τοῦ
οἰκείου πατρὸς ὑπανιττεται· ἀκμὴν γὰρ ἐκείσε διέτριβεν.
ἀνάγκη· σὺν, καὶ ἐν αἰτίᾳ τινί.
284. Φυεῖσιν· φυγάδα, ἐξορίστον· γράφεται φύειν
285. ἀπὸ τοῦ φεῖγον· φυγάς ἐλέγχετο ὁ ἐξορίστος, ἥως φυεῖ-
πολις, καὶ φυγαδεύς. τελέσῃ· ὑπομένει, ὑπομένει.
βίον· ζωὴν. πόνον· γράφεται βίον, ζῶν. ἀλγινόνετα·
ὀλιβερόν, ἐπώδυνον· ἐκ τοῦ ἀλγινός· ἀποβολὴ τοῦ ε,
οὕτως δὲ καὶ τὸ Ποσιδῶν ἐκ τοῦ Ποσειδῶν γινόμενον
286. ὅμως διὰ τοῦ ἰ γράφεται κατ' ἀποβολὴν τοῦ ε.
287. Ξείνος· ὢν, ἄνθρωπος, ὑπάρχων ὁ ἄνθρωπος,
ἀλλότριος. ἀλλοδαποῖσιν· ξένοις τόποις, ἄλλοις (ἡς) χύ-
ραις (ας) ἀνθρώποις. ἀτιμίας· ὑβρεως. ἔλκων· βα-
288. στάζων.
289. Γενεῇ· τῶν καρδῶν καὶ ἀστακῶν, ἐν ἐκείνῃ
τῇ γενεᾷ τῶν καρδῶν (τῶν ἀστακῶν, τῶν καρδῶν καὶ
τῶν παγούρων). καρκίνοι· ἰδιωτικῶς τζακανοί. ἀλῆται·
πλανήται, ὁσιπθόδρομοι.
290. Νομαί· διατριβαί, βουκαί. ἀναίδεα· ἀναίδῃ, 291
δεινὰ, θανάτα. φύλα· γένη. παγούρων· παρὰ τὸ ἐν τοῖς
πάγοις καὶ ταῖς πέτραις δροῦειν καὶ ὄρεσιν, τῶν μεγάλων
οἴτινες δροῦσι κατὰ τῶν ἀνθρώπων.
292. Οἶ· τε καὶ· καὶ ἐκείνοι, οἴτινες. ἀμφοῖσι· τοῖς
ἀμφοτέρωθεν τρεφόμενοις καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ, 293
τοῖς ἰγθύσι τοῖς ἀμφοτέρωθεν ἔχουσι τὴν ζωὴν, καὶ τοῖς
δυσὶν ἔχουσι τὴν γῆ [καὶ τῇ θαλάσῃ] διατρίβουσιν].
ἐναρτῆται· ὁμοῖαν. αἶσαν· μοῖραν, τάξιν.
294. Κῶλον· σῶμα, πόδες, καὶ ἡ σὰρξ, σὰρξ καὶ τὸ
σῶμα, μέλος. ἐστήρικται· ἰσχυραίνεται, ἡδραίνεται, καὶ 295
σκαπεύσεται (σκέπασται?).
296. Ἐκδύονουσιν· ἐκβάλλουσιν, ἀπορρίπτουσιν, οὗτοι
ἐκδύουσι καὶ ἐπιρρίπτουσιν. γεραίτερον· παλαιότερον,
παλαιόν, παλαιότερον.
297. Σαρκός· ὑπ' ἐκ· ἀναστροφή. νεάτης· ἐσχάτης. 298
ἀνατέλλεται· ἀναφύεται, καὶ αὐξάνεται, αὐξάνει, ἔξω
φέρειται, τοῖς ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τοῖς ἐξωθεν τῶν αἰγιαλῶν
ἦ ἐν τῇ γῇ τρεφόμενοις ὑποκαθύνει μὲν γεννᾶται τὸ
ὄστρακον τῆς σαρκός, ἔξωθεν δ' ἐστὶ ταύτης· οὐ γὰρ
συννέμεται ταύτῃ.
299. Ῥηγινόμενιο· ἀνοιγομένου, καὶ σχιζομένου.
βίην· ἀνάγκην, δύναμιν, πόνον. Ἀντίπτωσις· ἐργονύμε-
νος ὁ βίην· βίης ὤφειλεν εἶπεν ὅπταν φράσσονται τῆς
ἀνάγκης, τινὲς πράγματος γενομένου, σπινόμενου τοῦ
σκαπόμενου, τὸ ἐνδύματος, τοῦ ὄστρακος. φράσσον· 300
ταὶ νοήσονται. ἐλύτρου· σκαπόμενος, σκαπόμενος (sic)
ἀπὸ εἰλῶν τὸ ἐπικρύπτει.
301. Μαυμόσιν· ψηλαφῶσιν, ἀναστρέφονται, καὶ
τρέχουσιν. ἐδητύος· τροφῆς. ἰσχνόνοντες· φροντίζοντες,
μεταλαμβάνοντες, ἐπιμένοντες, περινοιοῦμενοι, ἐπιζη- 302
τοῦντες, βρώσεως ἐπιθυμοῦντες. Ἰσχνόνοντες ἀπὸ τοῦ
ἔχον ἰσχνόν τὸ κρατὸν· ὁ γὰρ ἐπιθυμῶν τι πρᾶγμα κρη-
ταῖται ὑπ' ἐκείνου.
303. Ῥητέρη· εὐκολωτέρα, εὐφροτέρα. βένινα·

ὄστρακου, δέρματος, ῥητέρη ῥινότιον· ἐν εὐερῶς γένεσται.
διάκρισις· ἐκδουσι, διαχώρησις, διάσπασις, διάσχεσις.
ὄπρα· ἴνα.

298. Πλησάμενων· κορεσθέντων, χορτασθέντων, πλα-
γία σύνταξις· ὅπως πληρωθέντων αὐτῶν τῆς τροφῆς,
ἢ διακρισις ἢ τῇ ἀλλαγῇ τοῦ ὄστρακου εὐκολωτέρα
καὶ ἀνώδυτος γένεσται, ἵνα εὐερῶς ἀποβάλλωσι τὸ
ἔρκος ἢ τὸ ἐνδύμα· ὅσον γὰρ χορτάζονται, ψυλοῦται
ἢ σὰρξ, καὶ ἀποβάλλει εὐερῶς τὸ ἐνδύμα. εὐτ' ἂν
11 ὀπηνίκα, ἕως οὗ. διατμαγὲν· χωρισθὲν, διαβράγην, κλα-
σθὲν, διακοπὲν. ἔρκος· ἐνδύμα ἀπὸ τοῦ εἴγριον τὸ κυλῶ.
ὀλισθῇ· ἐκπέσῃ, καὶ πέσῃ.

299. Οἱ δ' ἦτοι οὗτοι δὴ, ἐκκριθέντος τοῦ ὄστρακου.
τέτανται· ἐξήπλωνται, ἐκτέτανται.

15 291. Αὐτίως· μάτην, οὕτως, οὕτως πως, ματαίως,
ἀναίσθητως, ἄλλως, ματαίως καὶ ἀκίνητον. βορῆς·
τροφῆς. μεμνημένοι· ἀνενθυμένοι. οὔτε βορῆς μεμνη-
μένοι· νενεκρωμένοι, ἀνενέργητοι. τευ· τινός, ἰωνικόν
καὶ δωρικόν τοῦ.

20 292. Ἐλπίόμενοι· ἐλπίζοντες, νομίζοντες, προσδο-
κῶντες, ἀρευθῆναι ἢ ὑπ' ὄνειον βρωθῆναι, ἢ οὐδὲ
θερμόν καὶ ζωτικόν ἐμπνέουσιν. φριμένοι· φλοῦτοις,
νεκροῖς. θερμόν· ζωτικόν, καὶ τὸ ζητικόν τοῦ ἐνομίζον-
τες (sic).

25 293. Ἐμπνέει· ἀναπνέει, ἐμπνέουσι, ἢ δύνανται
ἀναπνέειν. ἐμπνέειν· ζῆν. δέ· γάρ. περιτρομέουσιν· πε-
ριτῶς φροδύναι, τρέμουσιν. ἀραιῇ· λεπτῇ, μιλακῇ,
ἀσθενεῖ, λεπτοτάτῃ.

294. Ἀρτιφύτω· οἶκος ἀναφυομένη, νῦν βλαστησάσῃ,
30 301 καὶ νεφύς. μετὰ· σὺν, ὕστερον, μετὰ ταῦτα. ἀγειρόμε-
νοι· ἀνορθούμενοι, συναθροίζεσθαι, ἀγείροντες.

305. Βιόν· ὀλίγον, μικρόν, μικρόν νοῦν. θορσά-
σαντες· δυναμωθέντες, κουφίζόμενοι ἀπὸ τῆς πολλῆς
περιστάσεως καὶ εἰς χρηστάς ἐλπίδας ἥκοντες (Cod. ας)
35 καὶ θυμοῦντες (Cod. ας) ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἐπὶ τὸ τέως
κρείττον μεταβολῇ καὶ ἀνακτῆσει τοῦ ὄστρεου. πάσαντο·
ἔφαγον ἀπὸ τοῦ πάω ὦ.

306. Τόπρα· ἕως τότε, τοσοῦτον, μέχρι τοσοῦτον,
ἐν τοσοῦτῳ καιρῷ, μέχρι δὲ τοσοῦτον τὸν θυμὸν ἔχουσιν
40 ἄπρακτον, ἀδύνατον, ἀνενέργητον, ἕως τὸ νέον σκέπας
στερωθεῖσιν. Τὸ τόπρα ἀναφορικόν καὶ ὀρισμένον, τὸ
δ' ὄπρα ἀποδοτικόν. θυμόν· ψυχὴν, τὴν προαιρετικὴν
δύναμιν· θυμὸς λέγεται ἢ ψυχῇ, τρία δὲ φασιν αὐτῆς
τὰ μέρη· λογικόν, θυμικόν καὶ ἐπιθυμητικόν, καὶ τὸ
μὲν λογιστικόν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καθιερῶσθαι, τὸ δὲ θυ-
45 μικόν ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸ δ' ἐπιθυμητικόν ἐν τῷ ἥπατι·
καὶ τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἐστὶν ἀρετὴ πρόνοσις, κακία
δ' ἄφροσύνη, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἀρετὴ μὲν ἀνδρεία, κακία
δὲ δειλία, τοῦ δ' ἐπιθυμητικοῦ ἀρετὴ μὲν ἐγκράτεια,
50 κακία δ' ἀκρασία. ἀμήχανον· ἀδύνατον, τροφῆς καὶ
βελτίσεως, ἀσθενῆ, ἄπικρον. ἀδρανέοντες· ἀσθενούντες·
ἀδρανῆς ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τοῦ α ὀστερητικοῦ μορίου καὶ
τοῦ δρω τοῦ πράττω.

297. Ὅπρα· ἕως οὗ, ἄχρις (Cod. ἄχρισ), μέγρι οὗ,

καὶ ἔντοτε. περὶ μελέεσσι· κύκλῳ θλιών τῶν μελῶν.
σκέπας· δέρμα, τὸ σκέπασμα, ἥως τὸ ὄστρακον. ἀμ-
φιπαχεῖν· στηριγθῇ, στερωθεῖσιν.

298. Ἰατρός· ἱατρός, παραβολή. νουσαγθέα· ἄρρω-
στον, ἀχθόμενον ὑπὸ τῆς νόσου, βεβηρωμένον τῇ νόσῳ.
κομίζω· ἐπιμελούμενος, ἐπιμελείας ἀξίων, θερα-
πεύων.

299. Πρώτοις· ἐν ἰωνικόν. βορῆς· τροφῆς. ἀπό-
παστον· ἀγευστον ἀπὸ τοῦ πάω πῶι τὸ λαμβάνω.
ἐρύκει· κωλύει, κρατεῖ.

300. Πήματος· ἐκ τῆς νόσου, τῆς βλάβης. ἀμυλῶ-
νων· ἐξασθενῶν, ἑλατῶν, ἀφανίζων καὶ σθενύνων, ἀφα-
νίζων διὰ τῆς νηστείας τὴν φαρμακικὴν καὶ καυστικὴν
δύναμιν τοῦ βλάβους ἥως τῆς νόσου· οὕτως οὗτοι οἱ
πάγουροι θεδιότες ἢ μετὰ φόβου ἀνορμῶσιν ἐν τοῖς
15 ὄστράκοις αὐτῶν τοῖς ἄρτι φυτοῖς, ὥστ' ἐκφυγεῖν τὰς
κακὰς μοίρας τῆς νόσου. μαλερόν· καυστικόν, βλαβερόν,
μαρπαντικόν, ἀφανιστικόν. Μαλερόν ἀπὸ τοῦ ἀλῆα ἢ θερ-
μασία καὶ τοῦ ῥῶ τὸ φεῖρω μαρερόν καὶ τροπῇ τοῦ
ἀμεταβόλου ρ εἰς λ μαλερόν· ἢ μαρπαίνω μαρπαν· μα-
20 ρανὸν μαλερόν· καὶ σκληρόν, καυστικόν ἀπὸ τοῦ μάλα
ἔρην τῆς ὕλης. αὐτάρ· δέ. ἐπειτα· μετὰ ταῦτα δέ.

301. Τυ·θά· μικρά, ὀλίγα. ὥρε·ε· παρῆγε· ἐκ τοῦ
παρεπομένου. νοσήλια· βρώματα, θεραπευτικά, θερα-
πευτικά τῆς νόσου, σιτία, βρώματα, τὰ τῇ νόσῳ ἐπι-
25 τήσει.

302. Ἄτην· βλάβην. γυιοβόρους· βιθρωσκουσας τὰ
μέλη, καὶ τὰ γυῖα βιθρωσκουσας. δύας· κακοπαθείας,
ὀδυνας, τοὺς πόνους. καθήρη· ἱατρεῦση, φαρμα-
κεύσει.

303. Οἶγ· οἱ πάγουροι. ἀρτιφύτοιςιν· νεωστὶ αὐθα-
νομένοις, ἄρτι φυομένοις, τοῖς ἀρτίως φύτοιςιν. αἰσσο-
30 σιν· ὁρμῶσιν, ἀνορμῶσιν. Ἀναίσσουσιν· ἐπιμελοῦνται,
ἐξ οὗ καὶ ἀνὰς παρὰ τὸ ἀνακῶς ἦτοι ἐπιμελῶς ἔχειν
πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὸν λαόν. ἀναίσσουσιν· ἐπιμελείαν ἐπά-
35 γουσι τοῖς ἀρτιφύτοις ἐλύτροις. ἐλύτροις· σκεπάσμασιν,
ἐπικαλύμμασιν.

304. Δειδιότες· φόβον ἔχοντες· δεῖδω τὸ φοβεῖσθαι,
δεῖσιν δέδοικα, ὁ μέσος δέδωκε, ὁ δεδιώς, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι ὁ δειδιώς δειδιότες· καὶ φοβούμενοι. νούσιο· αἰ
40 ἄρρωσθήματα. κῆρας· μοίρας, καὶ θανατηφόρους. ἀλύ-
ξαι· ἐκφυγεῖν, φυγεῖν.

305. Ἐρπυστήρες· βαδισταί, βαδιστικοί, συρράμενοι,
καὶ σχολῆς κατὰ τοὺς δρεῖς βαδίζοντες. ἐναύλοις· μυ-
45 χοῖς, στενωπτοῖς τόποις. ἐναύλους· κατεχούσεις, καὶ τὰς
καταχούσεις στενάς (Cod. οὗς).

306. Πουλύποδες· λέγω, τὰ ὀκταπόδια. σχολοί·
κακοί, δύσκολοι, καὶ οἱ διεστραμμένοι.

307. Ἐγθόμεν· μισοῦμεν, μεμισημένη. σχολό-
πενδρα· ψαλὶς. ὁσμύλος· μοσχίτης. αὐτοῖ· οὗτοι.

308. Ἀμφίβιοι· ἐν θαλάσσῃ, ἥως ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ
θαλάσσῃ. ἰδεν· εἶδεν. ἀγροῖωτες· ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν, ἐν
τῷ ἀγρῷ ὦν.

309. Γυνόνος· γεωργός, τῇ γῇ προσκειμένος. ἀγ·

χιάλοισι· πλησιοθαλάττοις, τοῖς πλησίον αἰγιαλοῖς. φυτχομήσι· γεωργίαις. φυτχομήσι μεμηλώς· ἥως ἐργαζόμενος τὰς ἐλαίας· ἡ φυτχομῶν δ' φροντί-
ζων· φυτχομία γάρ ἐστιν ἐπιμέλεια τῶν φυτῶν. με-
μῶν· ἐπιμελούμενος, προσμένων, προσκείμενος, μέλῳ μελῶ μέμαλλα, δ' μέσος μέμηλα, ἡ μετοχή δ' με-
μηλώς.

310. Ὅσμιλον· μοσχίτην, ἐθεάσατο. εὐκάρποις· καλλοκάρποις. πούλυτον· ὀκτώποδα. κράδοισι· κλά-
δοις. κράδοισι· συκῆς, συκαίας· κράδη κυρίως τὸ ἄκρον
τῆς συκῆς, λαμβάνεται ἀντὶ συκῆς.

311. Πλεγνόμενον· πεπλεγμένον, συμπλεκόμενον, περιπλεγμένον, καὶ πλεκτικόν. γλυκερόν· γλυκύν. ἔδοντα· ἐσθίοντα.

312. Μεθ'· ἐν, σὺν τούτοις. ἐρπουτῆρσι· συρομένοις. Ἐρπησται ἰχθύες λέγονται οἱ μὴ βυθίοις ἑαυτοῦς ἐπάγοντες κατὰ τῆς θαλάσσης, κατὰ τῆς θαλάσσης κύματα πλευστικῶς περῶντες, ἀλλ' ἡρέμα πως βαδί-
ζοντες καὶ ἡσύχως, τοῖς ἐπιτολαίοις καὶ στενωτάτοις

(Cod. πεν.) μέρεσι τῆς θαλάσσης καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατρίβοντες καὶ οἰκοῦντες στενάς καταδύσσει καὶ χωρήματι τῶν πετρῶν, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ μαλακόστρα-
κοι ὡς ἐπὶ πλεστον καὶ οἱ ἀνίστει πάντες, οἵτινες καὶ μαλάκια (μαλάκια Cod.) φατίζονται, ἥως λέγονται,

313 οἱ δ' ὁστέοι συνόντες, μὴ ἔχοντες λέπια ἢ φολίδας ζωτικῶς (ἰδιωτ.) σελάχεια λέγονται, καθὼς ὁ ποιητὴς φη-
σιν (infra 643), οἵτινες κατὰ τοῦ πόντου βαθύτατα μέρη διὰ παντός, καὶ οὐκ ἄλλο τι μέρος τῆς θαλάσσης πνευσ-
τικῶς (πλευρ.) διαπερῶσιν. Τοῖς δ' ἰσὺν· προσπα-
κουστέον τοῖς πολυπόσιν ὀρμημα, τοῖς πολυπόσιν,

λείπει ὀρμημα, οἷμα· ὀρμημα, βάδισμα ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ πορεύομαι, καὶ ὥρπειε δαδύνεσθαι, ἀλλὰ λέγει ὁ κανὼν, ὅτι αἱ παραγωγαὶ ἀμειβούσι τὰ πνεύματα. δολοφρῶν· πανούργως· οὕτως ἐλέγη δολοφρῶν, ὡς δολοὶ καὶ
314 πανούργως φρονέουσα· δολιεύει γὰρ τῷ ἁλιεῖ, μέλλουσα κρατεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ [τῷ?] ἐκχείει ἐν τῇ ἁλὶ τὸ αὐτῆς μέλαν, ὅπερ ἐνδομυγεῖ καὶ τὸν πόντον μελαίνει καὶ αὐτὴν κατακρύπτει· διὰ τοῦτο γοῦν ἐκλήθη δολοφρῶν.

315. Φύλα· γένη, πλήθη. μετ'· ἐν. οἰδμασιν· κύ-
μασιν. ὀστρακώρινα· ἔχοντα ὀστρακα· ὀστρακον ἀπὸ τοῦ ὀστοῦν καὶ τοῦ ῥάκος τὸ δέρμα, ἐν ᾧ ἡ ὀστρακον ῥάκος καὶ δέρμα ὀστώδες, ὀστοῦν δ' ἀπὸ τοῦ ἰσθημι, στήσω. Ὅτι ὀστρακώδεσμα κατονομάζονται τὰ γένη
316 τῶν ὀστρέων, τῶν στρόμβων, τῶν πορφυρῶν καὶ κηρύ-
κων καὶ τῶν ἐρίων, ταῦτα δὲ λέγεται μήτ' ἄρσενά εἶναι, μήτε θῆλεα.

317. Νέμονται. γράφεται καὶ φύονται φύλα (sic).

318. Νειρίται· κυρίαι. Νειρίτης ὁ κόλπος ὁ θαλάσ-
319 τος, καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι παρὰ τὸ νειρεῦς ἐστι, καὶ ὥρπειε γράφεται διὰ διττολόγου, ὡς Ἀκαρεῦς, Ἀκαρ-
νείτης, οἱ δ' ἐκ πεζῶν (sic) νήχεσθαι νηρός καὶ νηρίτης διὰ τοῦ ἡ καὶ ἐκφέρεσθαι λέγουσιν, κρείττον δ' ἐστὶ διὰ διττολόγου ἐκφέρεσθαι τὸ ναι ἀπὸ τοῦ νειρεῦς ὁ κόλπος.

στρόμβων· τῶν λιθαδίων ἢ τωινωτονίων, χηθῶδων. πορφυρά· οἱ κόλποι, ἥως αἱ κοτύλαι.

316. Μῦες· ὀμῦδια ἀτρεχῆς· ἀλγινόν (ἦν). οὐνομα σολήν· ὄνομα σολῆνι.

317. Ἐρσηντα· ὀρσώδη, ἀπαλὰ, ὑγρὴ (ὑγεῖα Cod.). ὁ τερσηντα· τὰ σκληρά. ὀκρίοντες· χαλεποὶ, τραχεῖς, τραχύτατοι. ὀκρίοντες· φρικώδεις διὰ τὸ τραχὺς τῶν κέντρων. ἔχινος· ἔχινος τὸ ζῶον παρὰ τὸ συνέχεσθαι στρογγυλούμενον, καθ' ὁμοιότητα δὲ τοῦ χειρσαίου ἐχί-
318 νου καὶ ὁ θαλάσσιος λέγεται· στρογγύλος γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ ἀκανθώδης, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν ἐναγρίων κατὰ ποίησιν ἀνήκατος καὶ τινα τῶν θαλασσίων καλούμεν, ὡς μετ' ὀλίγον λεχθήσεται παρὰ τῷ ποιητῇ.

318. Τυτθά· μικρά, σμικρά. διατμήξας· διακόψας, κόψας, διαμερίσας.

319. Συμψεύς· συνηρμυμένοι, ὁμοῦ. παλίζων· αὐθις ζῶντες. παλίνζωσι· ἐκ δευτέρου ζῶντες, ζῶντες. νέμονται· κινεῶνται.

320. Καρκινάσι· παγουρομάναις. ὀστρακον· ἔλυτρον. οὔτι· οὐδαμῶς. πέφυκεν· ἀναβλαστάνει. οὔτι πέφυκεν οὐδ' ὅπως ἀπὸ φύσεως ὑπάρχει, ὅτι οὐκ ἴδιον αἱ καρκι-
νάδες ἔχουσιν ἔλυτρον, ἀλλ' ἄλλότριον· νόθον γὰρ σκέ-
321 πας, ἥτοι ἄλλότριον οἶκον καὶ σκέπασμα ἐπιμηχανῶν-
ται. τρία ζῶα ἀνάκμων ἐν τῇ θαλάσῃ· τὰ μὲν λέγον-
ται μαλάκια, ὡς σπηταί, τὰ δὲ μαλακόστρακα, ὡς οἱ
322 πάγουροι, τὰ δ' ὀστρακώδεσμα, ὡς τὰ ὄστρεα· τῶν ἐνάκμων τὰ μὲν λέγεται σελάχεια, ζωστοκοῦσιν, ὡς τρυ-
γῶν, βοῦς, γαλοῦς, δελφιν, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ λεπι-
δωτὰ, τὰ δὲ φολιδωτὰ, καὶ ὠστοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ τὰ
323 μαλάκια καὶ τὰ μαλακόστρακα.

321. Ἀφαυραὶ· ἀσθνεῖς. Ἀφαιρός ἀπὸ τοῦ φοῖ τὸ λέγειν, ὁ μέλλων φάσω γίνεται φαιρός καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται ἀφαιρός, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθνείειν εἶπειν τι.

322. Κητούς· ζένους, ἄλλοτρίους. δόμους· οἰκίας. ἐπι-
μηχανόωνται· εὐρίσκουσιν, ἐξερίσκουσιν, ἐπικτώνται.

323. Ἀλγυροῖς· ἀσθνεῖς. νόθον ζένον. Νόθος παρὰ τὸ ὄναι τὸ μέμφομαι γίνεται ὄνοτος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο καὶ τρηπῇ τοῦ τ εἰς θ νόθος. σκέπας· οἶκον, σκέπασμα. σκέπας· τὸ πας μακρόν ἐστιν, ὅτι πᾶσα ἀποκοπὴ
324 μακροκατάληκτος ἐστίν, ἐνταῦθα δὲ βραχὺ τοῦτο ἐδέ-
ξατο διὰ τὸ μέτρον. ἀμφιβαλοῦσαι· ἐνδυνεῖσαι, περι-
βαλοῦσαι. Βάλῃ τὸ ἐνδύομαι ἀπὸ τοῦ βῆλος τὸ βλα-
τίον, τὸ δὲ βάλλω τὸ τιτρώσκω ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, εἰς οὗ καὶ βλήτης καὶ προβλήτης αἱ ὑφαλοὶ πέτραι.

321. Ἀθρήσωνσι· βλέψωσι, καὶ ἴδωσιν. λειψόμενον· καταλειπθὲν, ἐναπομεινόν. ὀρφανόν· ἑστερημένον ὀρ-
φανός λέγεται ὁ ἄνις ὀρφύου, ἡ δ' ἑστερημένος οἰκίας. ὀρφύου ἄνις ἥτοι χωρὶς ὀστρέου. αὐτως· μάτην.

325. Οἰκητῆρος· τοῦ οἰκιστοῦ. ἀνέστιον· αἰκίον. οἱ
326 χομένιο· ἀναχωρήσαντος, φθειρομένου, τελευτήσαντος, φθαρέντος.

326. Κατοῦσαι· ὑπεισελθούσαι, εἰσελθούσαι. ἐλύ-
τρεις· ὀστράκους.

327. Ἐξόμε·αι· καθήμεναι· μέλαθρον· οἶκημα, φο-
λέον.
328. Τῷδε· σὺν τούτῳ· ὀστράκῳ· συνεπύζουσι·
συμβαδίζουσι, βαδίζουσιν, ἀναστροφῇ· ἐνδοθεν· ὄντες,
οὐσαι· ἔρκος· περίφραγμα, στήριγμα.
329. Νειρίτης· κορήας· κήρυς· κο[γγύλ]η.
330. Στρόμβιον· ἐπαναστροφή (a. m. ἐκπαφορά)
κατὰ λέξιν, γηθᾶδων· δύσεις· οἰκίας, οἰκήσεις, καὶ τὰ
ὀστρακα.
331. Κούφα· ἑλαφρά, εὐκίνητοι· φέρεσθαι· εἰς τό.
332. Ἄεξομένην· τὸ πλάτος· πλήρη· πληρώσει, γεμίση·
μυγόν· ὀστρακον.
333. Ἔχει· οἰκεῖ, κατοικεῖ· δόμον· ἢ τὸ ὀστρακον.
334. Δίκεται· ζητεῖ, ψιλαφᾷ· εὐρύτερον· πλατύτε-
ρον· κύτος· πλάτος, γώρημα, τὴν θέσιν· ἀμφιβαλέσθαι·
εἰς τὸ, περιβαλεῖν, σκεπασθῆναι.
335. Πολλάκι· αἰολικόν· ἀναστροφή· γλαφυρῆς·
βαθείας· γλαφυρὸν σχημαίνει· οὗ τὸ κοῖλον, ὡς ἐνταῦθα,
καὶ τὸ γλυκύ· γλαφυρῆς· τὸ βαθύ ἀπὸ τοῦ γλάφω τὸ κοι-
νῶν, κυρίως δὲ τὸ λίαν γλυκύ· γλαφυρῆς· παρὰ τὸ ἐκείσε
βαίνειν τὸ κέλυφος· γράρεται καὶ κέλυσον· κύμβος·
κόγλου, κατοικίας, ὀστράκου, οἰκίας, μύλου· μονῆς· κύμβη
τὸ ποτήριον, καταχρηστικῶς δ' ἐνταῦθα τὸ ἑλυτρον.
336. Ἀλκή· δύναμις, πόλεμος, μάχη· μέγα· νεῖκος·
μεγάλη φιλονεικία· νεῖκος· φιλονεικίημα· ἐγείρεται·
παραινεῖται· ἐκ δ' ἐλάσασα· ἐκδιώξασα, ἀποδιώξασα.
337. Κρείσσων· ἢ μεγαλωτέρα, ἢ ἰσχυροτέρα·
χειροτέρην· τὴν μικροτέραν, τὴν ἀσθενεστέραν· ἄρμε-
νον· ἄρμωδον· ἀμφέθεθ'· περιεκαλύφω, περιέθετο.
338. Γλαφυρῶς· βαθυτάτῳ, κοιλῶ· κεκαλυμμένος·
ἐσκεπασμένος.
339. Μορφήν· κατὰ τὸ εἶδος· ἀλίγιος· ὅμοιος.
340. Οἰκεῖσιν· τοῖς ἰδίῳ ἔργοις· ἐπικλέα· κλησιν
ἔρχοντα, ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον· ναυτιλίῃσι· [δία] ταῖς
αὐτοῦ πλεύσεσιν· ὁ ναυτίλος ἀνέρχεται ἐκ τοῦ ὕδατος
τοῦ βάθους μέχρι τῆς ἐπιφανείας, πρηγῆς, ἐπειδὴ
ἔχει κοιλότητας κατὰ τὴν γαστέρα· ἵνα γοῦν μὴ εἰς-
εργαζόμενον τοῦ ὕδατος ἐμπλησθῇ τὰς κοιλότητας, καὶ
οὕτω γένηται υποθρύγιος, διὰ τοῦτο φεύγων τὸν κίν-
ητον στρέφει ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν ἀνέρχεται ὑπτιος, καὶ
εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἄνω τῆς θαλάσσης γενόμενος ἀνα-
τείνει τοὺς ἐμπροσθεν δύο πόδας ὥσπερ ἱστὺς ἄνω·
Ἀνέρχεται εἰς τὸ ἐπιπόλιον ὕδωρ ἐπὶ πρόσωπον καὶ
ἄνω τὸ ὀστρακώδες καὶ κοῖλον ἔχων αὐτοῦ σκέπασμα,
μήπως αὐτὸν γεμίση ἡ θάλασσα.
341. Ναίει· ὅς, κατοικεῖ· ψαμάθοις· ἐν τοῖς· ψα-
μάθους· τάς· ἀνὰ δ' ἔρχεται· ἀναβαίνει· ἄκρον ἐς ὕδωρ·
κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπ' ἄνω θαλάσσης.
342. Πρηγῆς· ἐπὶ πρόσωπον, ἐπὶκνυσον· ὅρα κα·
ἵνα, ἕως οὗ ἂν· μιν· κοιλότητα ἣν ἔχει περὶ τὴν γασ-
τέρα, αὐτόν.
343. Ἀναπλώσει· ἀνέλθῃ, ἑαυτὸν, καὶ ἀναπλεύσει·
ἄνω πλεύσῃ, ἄνω πετάσῃ· ῥοθίων· κυμάτων, τὸν βου-
νόν· ὑπέρ· ὑπεράνω· ἀμπεριτῆς· τῆς θαλάσσης.
344. Αἶψα· ταχέως· ἐκ τοῦ ἔπτω τὸ πέτομαι, καὶ
μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α αἶπτω τὸ λίαν πέτομαι,
ὁ μέλλων αἶψα καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπιβρῆμα αἶψα· μετα-
στρεφείς· μετακινήθεις· μετὰ· περὶ· ὥστε· καθά·
ἀκάτου· ἐπὶ πλοῖον, νηός.
345. Ἰδρί· ἐπιστήμων, ἔμπειρος· δοιούς· τοὺς
δύο, διπλοῦς· ὥστε· ἔκφρασις· κάλων· σχοίνους.
346. Ἀντανύει· ἐξαπλοῖ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐξαπλοῖ,
ἄνω ἀνατείνει· διαβρέει· διατρέχει, ἐξαπλοῦται, ὑψου-
ται· Μέσος δὲ διαβρέει· ἐξήπλωται, διαχεῖται, καθά
περ ἄρμενον· λαῖφος· ἄρμενον.
347. Ὑμῆν· δέρματος πτέρυξ, ἡ λεγομένη τζίπα·
λεπτός Ὑμῆν, ὃν διατείνει εἰς τύπον ἄρμενον, τοὺς
ἄλλους δὲ δύο πόδας ἔχει ὅσπερ ναῦς ὑπ' ἀνέμου φέρεται
ἄρμενίων, καὶ οὕτως ὅσπερ ναῦς ὑπ' ἀνέμου φέρεται
ἡνίκα οὖν θεάσεται ἡ θηρίον ἢ ἄλλο τι βλάπτον, δέγε-
ται ἐν τῇ κοιλότητι αὐτοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ οὕτως βαπτί-
ζεται καὶ ἐκρυσγεῖ, τὸ δὲ τιταίνεται ἀντὶ τοῦ ἐξαπλοῦ-
ται, πνεύματος πληροῦται· τιταίνεται· ὀγκοῦται, ἐξα-
πλοῦται, ἐκτείνεται· ἀνάρ· δέ.
348. Δοιοί· πόδες ἀπὸ κοινοῦ· ψαυόντες· ἀπτόμενοι,
προσεγγίζοντες· οἰήκεσι· πηδάλιους, αὐγηνίους.
349. Πομποί· ὄντες, ὀδηγοί, χοιμιστοί, ὑπάργοντες·
ἰθύνουσι· προοδοποιοῦσιν, ὀδηγοῦσιν· δόμον· τὸν οἶκον, τὸ
ὀστρακον· νῆα· τὴν ναῦν· ἰχθύν· περιφρασσις· δόμον καὶ
νῆα καὶ ἰχθύν· ἡ αὐτὸν τὸν ἰχθύν περιφραστικῶς· Ὡς
πόμποι δόμον ἰθύνουσι, ἰθύνουσι φησι τὸν καὶ νῆα ὄντα
καὶ ἰχθύν, καὶ πηδάλιον, καὶ δόμον· ἡ ἐκεῖνον τὸν δό-
μον καὶ νῆα αὐτὸ φησι τὸ ὀστρακον ὁ φορεῖ καὶ ᾧ πλέει,
ὅτε δὲ βλάβην τινὰ ἐπαγομένην αὐτοῦ νοήσει...
350. Ἄλλ' ὅτε φοβήθῃ ἐγγὺς ἐρχόμενον τὸ κακόν·
ὅσταν δὲ φοβήθῃ, οὐ συμφέρεται τῷ ἄρμενι, βαρυνό-
μενος δὲ καθέλκεται, κατασύρεται, κατασπᾶται, κατ-
έρχεται, πολὺ κύμα ἔσω τοῦ ὀστράκου δέχεται, ἵνα
βολίσῃ· Ταρβήσῃ· φοβήθῃ, δειλιάσει· σκεδόμενος· ἐκ
τοῦ σύνεγγυς, πλησίον· ἀήταις· τοῖς ἀνέμοις· φροντίζον-
τες.
351. Ἐπιτρέψας· ἀναθεωρῶν ἑαυτὸν, θεοβρῆκώς,
θαρβύν, μετακινήθεις, δὸς (δοῦς) ἑαυτόν· ἐπιστρέψας·
ἐμπιστευθείς, παραχωρηθείς· ἔσπασε· ἐράλασεν, ἔσω
ἔλασεν· σὺν δ' ἔσπασε· ἐν δ' ἔσπασε, συνήξεν.
352. Ἰστία· τὰ κατάρτια· οἰγκᾶς τε· αὐχηνία τε·
ἀθρόον· ὄλον, ὁμοῦ.
353. Κῦμα· τὸ κύμα ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου δέχεται·
βαρυνόμενος· ὑπὸ τοῦ βρέυματος δηλονότι· καθέλκεται·
κάτω ἔρχεται, σύρεται, ὅπως.
354. Ὡ πόποι· φεῦ· θαυμαστικόν, ἀποστροφή μετ'
ἐκπλήξεως· φεῦ θεοί· ἐποποι γὰρ οἱ θεοί, καὶ κατ'
ἀφάρεσιν τοῦ ἐ πόποι· Ὡ πόποι· φεῦ τοῦ θαύματος,
ὦ θεοί, ὦ ἄνδρες... ἡ ἐκπληκτικόν· ὅς τις· Ὡ πόποι ὅς·
ὅστις πρῶτον τὰ ὀγκήματα τῆς θαλάσσης εὔρε, τοὔτεστι
τὰ πλοῖα· ἡ τίς τῶν ἀθανάτων θεῶν ὑπενόησε τὴν
τέχνην; ἡ Ἄθνηα, ὅτι λέγουσι ταύτην εἶναι ἐφευρέτριαν
τῶν τεχνῶν· οὐκ οἶδα· εἰ δὲ τις ἄνθρωπος (διὰ τὸν

Φιρέκλον λέγει), ὄντως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἰχθύος εἶδεν τὴν τέχνην, καθὼς καὶ οὗτος ψῆσι, τοῦτον ἰδόντες οἱ ναυπηγοὶ κατεσκεύασαν νῆας. πρῶτιστος· πρῶτος, ὄχρους· ἡ πλοῖα, ἄρματα· ὀχμάματα τῆς θαλάσσης τὰ πλοῖα, τὰ δὲ τῆς γῆς ἄρματα οἱ ἵπποι· ἐστὶ δὲ τὸ νῆας ἐφερμηνευτικόν· τὰ ἱστία πετάσας, καὶ ἀπλώσας ταῖς πνοαῖς τοῦ ἀνέμου ἐκ τῶν σχοινίων, τὰ δ' αὐχένια καὶ τοὺς οἰσάκας ἐπισθεν.

357. Ἀθανάτων· ὁσῶν. ἐπεφράσατ' ἐνόησεν. ἀνὴρ· ἄνθρωπος.

358. Τολμηῆς· τολμηρὸς. ἐπεύξατο· ἐθάρσασεν, ἐκαυχῆσατο.

357. Ἠ που· ὄντως δή. ἔκλον· ὅμοιον.

358. Δουροπαγῆς· θυλοκατάσκειον, τὸ κατασκευασθὲν ἐκ ξύλων, ἐκ ξύλων ἐργασμένον. τόνουσε· κατεσκεύασεν. τὰ μὲν· τὰ ἱστία. πνοῖσι· τοῦ ἀνέμου δηλονότι, καὶ ἀναπνοαῖς τῶν ἀνέμων. πετάσας· ἐξαπλώσας. Τὰ μὲν πνοῖσι· τὰ ἱστία ἐκ προτόνων τοῦ ἀνέμου ταῖς πνοαῖς ἀπλώσας.

359. Προτόνων· σχοινίων. τὰ δ' ὀπισθεν· κατασκευάσας, τὰ αὐχένια, ἡ τὰ κυβερνητήρια αὐτά. χαλινωτήρια· οἰσάκας, ὅστε, ὀδηγούς.

360. Ὁμβριμόγυια· ἰσχυροσώματα, μεγαλοσώματα. ὀβριμόγυια· βαρυνεῖ· ὀβριμον παρὰ τὸ βρι, ἐπιτακτικόν μόριον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο καὶ παραγωγὴν, ὀβριμος δὲ πᾶν ἰσχυρὸς· ἡ ἀπὸ τοῦ Βριμὸ ἢ Περσεφόνῃ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο ὀβριμον τὸ φοβερόν καὶ καταπληκτικόν. ὀμβριμόγυια· μεγάλα, ἰσχυρά. πελώρια· πελώριον τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ πέλας εἶναι ὄρους, ἡ πελάζειν τῇ Ὑρίωνι. πελώρια· μεγάλα, πέλας ὄρη ὄντα, ἡ πελάζοντα Ὑρίωνι, ἡ πελάζονται ὄρη καὶ φροντίδι. πελώρια· μεγάλα, ἰσχυρά· πελώριος δὲ μέγας ἀπὸ τοῦ πελάζειν οἶνει τῇ Ὑρίωνι ἡ τῇ ἄστρῳ· ἡ τοῖς ὄρεσιν ἡ ἀπὸ τοῦ πελάζειν τῇ ὄρᾳ καὶ τῇ φροντίδι· τὰ γὰρ μεγάλα φροντίδος εἰσὶν ἀξια. πελώρια· μέγιστα, ἡ τὰ πέλας ὄρη κατὰ τὸ μέγεθος.

361. Ἀλκῇ· δυνάμει. ἀμαймаκέτω· ἀκαταπονήτω, ἀπλήρωτοι, πολλῇ, ἀμετρήτῳ, ἄγαν μαιμώσῃ, ἡ μεγάλη καὶ ἐπιμήκει ἀπὸ τοῦ α ἐπιτακτικοῦ μορίου καὶ τοῦ μέκως, δὲ ὁλοῖτο τὸ μήκος διωρικῶς, ἔθεν καὶ ἀμάκετον καὶ διπλασιασμῷ ἀμαймаκετον καὶ ἀμαймаκετον καὶ χίμαιρα παρὰ τῷ ποιητῇ (Π. ζ 179 et π. 329) ἀμαймаκετος. βεβριθῶτα· βαροῦντα, βαρυνόμενα· βεβριθῶτα παρὰ τὸ βρι ἐπιτακτικὸν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο καὶ παραγωγὴν· ὀμβριμος δὲ πᾶν ἰσχυρὸς. δέιμα· φόβον. ἴσσοις· ὀφθαλμοῖς.

362. Εἰσιδέειν· ἰδεῖν. ὁλοῇ· ὁλεθρία. κεκαρυθμένα· ὀπλισμένα, καθωπλισμένα. λύσση· μακία, ἀγριότητι, τῇ μακινῇ δρυμῇ.

363. Εὐρυπόροισιν· πλατυτάτοις κύμασι, μεγάλοις. ἐνιστρέφεται· διέργονται.

364. Ἀτέμχαρτοι· ἄγνωστοι, ἀπέραντοι, ἀπλήρωτοι. Ἀτέμχαρτοι· ὧν οὐκ ἐστὶ τέμχαρ ἥως τέλος, ἡ ὧν οὐκ ἐστὶ τεκμαίρεσθαι. περιωγαί· καταγωγαί· περιωπαί·

καταδύσεις. ἀτέμχαρτοι περιωπαί· τῆς θαλάσσης αἱ ἀπέρανται περισκοπήσεις, αἱ μεγάλοι, αἱ ἀπλήρωτοι, ἀτελείωτοι, ὑψηλαὶ κατοικίαι.

365. Παῦρα· ὀλίγα κῆτη, παύεσθαι βρεῖα. ῥηγμῖνον· αἰγιαλὸν, ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν. ῤηγμῖν δ' αἰγιαλός, ἐν ᾧ ῥήσσονται τὰ κύματα. σχεδὸν· πλησίον. ἔρχεται· λείπει ἀπὸ τῶν κητῶν. φέρουσιν· βασταάζουσιν.

366. Ἱόνες· οἱ αἰγιαλοὶ. βαρύνοντα· μεγαλοκῆτη, βαρυνόμενα, καὶ βαρέα, μεγάλα ὄντα ἥτοι καὶ βαρεῖα ὄντα. Ἱόνες βαρύνοντα· ὅσα δύνανται ἐπενεγκεῖν οἱ αἰγιαλοὶ καὶ οὐ λείπεται ὕδατος, ἀλλ' ἄρκοῦσιν εἰς τὸ βασταάζειν αὐτά, ὥσπερ νέμω νεμέθω, φλέγω φλεγέθω, φθίνω φθινέθω, οὕτω καὶ βαρὺ βαρύνω. ἀπολείπεται· στερίζονται. Οὐκ ἀπολείπεται ἀλῆς· καὶ οὐδαμῶς ψῆσι τῆς θαλάσσης εἶδος τὴν κήτους ἐξέρχεται ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, τὴν ἡπειρον ἀπολιμπάνει τελείως, ἀλλ' εἰς ὅσον βασταάζεται ὕδωρ, εἰς ἐκεῖνο καὶ ἐξέρχεται κῆτος τὴν καὶ οὗτος ἐκ τῶν ἐλαγίστων καὶ μικρῶν, ἐκ δὲ μεγάλων καὶ περισῆτων οὐδ' ὅλως, ἀλλὰ διὰ παντὸς τοῖς πελάγεσσι διατρίβονται, ἐμφωλεύουσι καὶ κατοικοῦσιν.

367. Τῶν ἀπὸ τούτων τῶν κητῶν, εἰσὶ, ὧν, ἀπὸ τῶν ὀλων ἥως κητῶν. κρυόεις· χυλιπτός. κρυεὶς θανατηρὸς, φρυκτός, ἰσχυρός· γράφεται κρυεῖς. Λέοντα εἶπε κρυόεντα πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γεραίου λέοντος, ὃν αἰθωνα οἱ ποιηταὶ φασιν· οὗτος εἶπε τῆς θαλάσσης. βλοσυρῇ· καταπληκτικῇ καὶ πληκτικῇ.

368. Παρδάλης· ἰχθύων εἶδη. παραδελὶ δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς· παράλις ἀπὸ τοῦ πέρω καὶ τὸ ἄλλομαι τὸ πηδῶ, ἡ ἐν τῷ ἄλλεσθαι πέρδουσα· ὁλοαὶ· ὁλεθρία, ὁλεθριοι. φύσαλοι· εἶδος κήτους, μεγάλοι βάτραχοι. Φύσσαλοι· οἶονε πύσσαλοι ἀπὸ τοῦ πτεῖναι τῶν ἄλα. αἰθοντήρες· δρυμητικοὶ, καυστικοὶ, διάπυροι· αἰθύσω γὰρ τὸ διαπύρως καὶ ζέεος δρυμῷ.

369. Ἐν δέ· τούτοις δηλονότι, σὺν τούτοις. ζαμενές· λίαν ὀργίλον, ἄγαν ὀργίλον, ἄγριον, δρυμητικόν. δαφρινή· ἄγαν φοινική· δαφρινὸν τὸ ἄγαν φοινικὸν ἐκ τοῦ δα ἐπιτακτικοῦ μορίου καὶ τοῦ φόνος. δαφρινή· ἄγαν ὁλεθρία, δυνατωτάτη, ἡ ἡ κοπτικῇ, ἡ ἡ μελίαινα, ἡ ἐρυθρά.

370. Πρῆστις· βασιλίσκος. ἀταρτηρῆς· βλαπτικῆς, ἀναιδούς, ἀκαταπονήτου· ἀταρτηρὸν τὸ βλαβερόν ἀπὸ τοῦ ἀτῆ ἡ βλάβῃ, ἀτηρὸν καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ἀταρτηρόν. δυσαντέα· κακοσυνάντητα, δυσάπαντητα, τὰ δυσμενῆ συναντήματα. χάσματα· καὶ φοβήματα ἐκ τοῦ γάγῃ τὸ υποχωρεῖν, ἃ ἰδὼν τις χάσασται καὶ υποχωρήσει, ἀνοίγματα· περίφρασις. λάμνης· ὄνομα κήτους, θαλάσσης.

371. Μάλθη· μαλθακή. Μάλθη τ' οὐ μαλακῆσιν· οὐ γὰρ ταῖς μαλθακαῖς ἀδρανείαις ἐπώνυμος, ἀλλ' ἰσχυρά ἐστίν, οὐ πρὸς τὸ ὄνομά ἐστίν ἡ μάλθη· μάλθη κυρίως τὸ εὐθεταζόμενον εἰς γελίη. μαλκακῆσιν· κατ' ἀντίφρασιν, ἀλλ' ἰσχυρά· ἡ μαλκακῆσιν ἐπώνυμος μάλθη· ἐπήγαγεν. ἀδρανῆσιν· οὐ μαλκακῆσιν ἐπώνυμος ἀσθενείας.

372. Ἀργαλέον· λυπηροὶ, χάλιποι. ἀπαίσιον· ἄδικον, μισθὸν καὶ κακὸν, φοβερόν, ἀπρεπές. ἄχθος· βάρος

ἀπὸ τρόπου. ὑαίνης· ὕσκας, ἀντὶ τοῦ αἰ ὑαί· διὸ καὶ μισοται.

371. Ἀρπακτῆρες· ἀρπακτικοί. ἐν δέ· καὶ κύνησσιν· μεταπλασμός.

371. Τριγυθὰν· τρισὴν ἔστι, τριπλῇ. Ἐκ τοῦ τριγῆ γίνεται τριγὰ καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμόν τοῦ τόνου τρίχα καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ γίνεται τριχὰ καὶ διγυθὰ, καταθίθασθέντος τοῦ τόνου, καὶ ἐξ αὐτῶν διγυθὰν, τριγυθὰν ἢ διπλῇ καὶ τριπλῇ. Τρίχα γέννη θαλασσιῶν κυ-
11 νῶν, ὧν τὸ ἐν μετὰ τῶν κητῶν ἐστὶν ἐναριθμῶν, καὶ τὸ ἕτερον κεντρῖναι λέγονται καὶ τὸ ἄλλο γαλεοί. γενετὴ γέννα, ἥως τὸ γένος.

375. Λευγαλέοις· ὀλεθρίοις· λευγαλέον τὸ καταπληκτικόν· ἀπὸ τοῦ ἀλεύω τὸ ἐκφεύγω γίνεται ἀλευλεύον
16 κατὰ παραγωγήν, καὶ κατὰ μετάθεσιν λευαλέον καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ λευγαλέον. λευγαλέοις· ἀζῖοις λόγῳ παρὰ τὸ λέγω πλεονασμῷ τοῦ υ, ἢ θανατηφόροις ἀπὸ τοῦ λέγω τοῦ κοιμῶμαι τοῖς κατακοιμίζουσιν εἰς θάνατον ἐξ οὗ καὶ κυνηγός, ἢ παρὰ τὸ λοιγὸς ὁ ὀλεθρος λοιγαλέος
20 καὶ λευγαλέος, λευγαλέος δὲ κυρίως ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ ὀλεθρος. ἐναριθμῶν· συναριθμῶμενον. φύλα· γέννη. ἄλλα δὲ φύλα· τὰ δ' ἄλλα δύο γέννη.

376. Καρτίστοις· ἐν τοῖς, δυνατοῖς, ἰσχυροῖς, ἰσχυροτάτοις. μετ'· σὺν, ἐπὶ· γράφεται μετὰ. διενεύονται·
25 συστρέφονται.

377. Κέντρον κελαινοῖς· διὰ τὰ κέντρα τὰ μάταια. κελαινοῖς· θανατηφόροις, ματαίοις, σκοτεινοῖς.

378. Αὐδῶνται· ὀνομάζονται, καλοῦνται, ἐπώνυμον φερῶντων. ὀμαρτῇ· ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ καθολοῦ ὁμοῦ λέγει.

379. Κλῆνται· καλοῦνται, κλύονται· κλύω τὸ ἀκούω καὶ ὀνομάζομαι, ὡς καὶ ἀκούω, γαλεοί. γαλεῶν· καινοπρεπὲς τὸ σῆμα· ἐξ ἐνικοῦ γὰρ ἀρχεται, καὶ εἰς πληθυντικὸν καταλήγει, καὶ πᾶν τὸ ἀρχόμενον ἐξ ἐνικοῦ, καταλήγον δ' εἰς πληθυντικὸν, καινοπρεπὲς λέγεται. ἔτε-
36 ρότροπα· διάφορα, ξενότροπα, διάφορα ἀντὶ τοῦ διαφερόντως καὶ ἐτέρως τρεφόμενα, διηρημένα, διακχωρισμένα γέννη πολλά.

380. Ἀκανθαί· ταῦτα πάντα γαλεοί καλοῦνται. ἄρα· ὅθι.

381. Ἀλωπεκίαι· πανοῦργαι. ποικίλοι· κατάστικτοι, ἔκλα· ὁμοια.

382. Φορβή· γράφεται καὶ μορφή. σὺν· ἐν. τε· δέ.

383. Δελφίνες· οἱ δελφίνες πρῶν ἦσαν ἄνθρωποι καὶ δευλοήσαντες (ἔβουλ) ἵνα θεοποιηθῶσι, καὶ μετέβαλεν
45 αὐτοὺς ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο εἰς ἰχθύας. ἀκταῖσι· αἰγιαλοῖς. πολυραβγάγοις· πολυήχοις, ἐν οἷς βήννυνται τὰ κύματα, πολυήχοις, πολυβήχοις, κατὰ πολὺν βρομέοντες· γράφεται πολυβρογάθοις· ταῖς πολλὰς βραγάδας καὶ σταγόνας ἰχθύσας ἢ δεχομένας, ἢ πολυήχοις ἐκ τῶν
10 κυμάτων προσήξεις· ἡ τὰς πολλὰς βραγὰς καὶ σχισμάς πετρώδεις ἰχθύσας ἐκ τῆς προσβολῆς τῶν κυμάτων. πολυβραθάγοις· ὀνοματοποιεῖται ἡ λέξις· εἰ μὴ τις τυγὼν βιάσθαι αὐτὴν παραγαγὼν ἀπὸ τοῦ βάραθος, ὅπερ τὴν σταγῶνα ὀηλοῖ. ἄλλως· πολυβραγάθοις· πολυήχοις,

πολυήχοις, ἐκ τῆς τῶν κυμάτων προσήξεως· ἢ ὅτι πολλὰς βραγὰς καὶ σχισμάς πετρώδεις ἔχουσιν οἱ αἰγια-
λοί. γάνυνται· χαίρονται, χαίρουσιν.

384. Νάουσιν· οἰκοῦσιν. οὐποτε νόσφι θάλασσα· οὐδεὶς τόπος θαλάσσης χωρὶς· ἀντίπαισις. νόσφι· χωρὶς. Νόσφι
5 παρὰ τὸ νὸ στερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἐπὶ ἀκολουθῷ νόσει ἐπιβόρηται καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ νόσφι.

385. Δελφίνων πέρι· χωρὶς θαλάσσης δελφίνες οὐκ εἰσιν. πέρι· περισσώτερον. σφέ· αὐτοὺς. Ποσειδάων· πε-
10 ρισσῶς γὰρ ὁ Ποσειδῶν αὐτόν· ποσειδῶν ἔστι τὸ ἄλυ-
κον καὶ θαλάσσιον ὕδωρ παρὰ τὴν πόσιν δεῖν, ἀμ-
φιτρίτη δὲ τὸ γλυκὺ καὶ πόσιμον ὕδωρ, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἥως διγῶν ἡμῖν ἐπιγινόμενον ἐκ τε τῶν πηγῶν, καὶ τῶν βυθῶν· διὸ καὶ τὴν τοιαύτην γλυκερὰν τοῦ ὕδατος
15 φύσιν Ἀμφιτρίτην ἐκάλεσαν ἀμφοτερότητα τινα οὖσαν, ἐπεὶ, ὡς εἵπομεν, ἀμφοτέρωθεν ἥως διγῶν ἡμῖν ἔστιν. τοῦτο οὖν τὸ γλυκὺ ὕδωρ, ὃ καὶ ἀμφιτρίτην φασὶν, ἔφευγε τὸν ποσειδῶνα, μὴ θέλον συγγενέσθαι αὐτῷ,
20 ἢ ἄσυδύαστον ἦν, ἐναντιούμενον τῇ τε ποιότητι καὶ τῷ διαστήματι, οἱ δέ γε δελφίνες, οἱ ποταμοὶ ὀηλαδὴ, δελ-
φίνες λεγόμενοι διὰ τὸ ἐν τῇ δελφύϊ ἢ τῇ κοιλότητι τῆς γῆς αὐτοὺς σύσεσθαι, συνεκρίσαν αὐτῇ τὴν τοιαύτην ἀμφιτρίτην· διὰ γὰρ τὸν ποταμῶν τῶν τ' αἰετῶν καὶ τῶν
25 θαλάσσαν· κόρην μὲν οὖν φησι τὴν τοιαύτην διὰ τὸ καβ-
αρὸν τῶν ὑδάτων τοιούτων, κυανώπιδα δὲ διὰ τὸ ἔστιν οὗ καὶ ὃ τι μέλαν αὐτῶν, νηρηίδα δὲ διὰ τὸ νεῦν καὶ βρεῖν αὐτὰ, ἐν ὥκεανῷ δὲ δόμοις λέγει αὐτὴν εἶναι, ἐπεὶ ὥκεως καὶ ταχέως αἰεὶ νόουσι. βασιλείαν δὲ λέγει
30 αὐτὴν τῆς ἁλὸς, καὶ τοῦτο ἀληθές· βασιλικώτατον γὰρ τὸ πόσιμον ὕδωρ καὶ ὑπερέχον τοῦ πικροῦ καὶ ἀλυκοῦ. ἀγαπαί· ἀγαπᾷ, ἀττικόν.

386. Κούρην· παρθένον, νέαν. Οὐνεκά οἱ κούρην· διότι τὴν τοῦ Νηρέως κόρην τῇ Ποσειδῶνι ζητοῦντι καὶ φεύ-
35 γουσιν ἐκείνην τὸ αὐτοῦ λέχος οἱ δελφίνες ἔδειξαν, τὸ δὲ Νηρηίνην· τύπος θηλυκῶν πατρωνυμικός ἐστι καὶ ὁ διὰ τοῦ ἰνῆ ὅσον ἡρωίνην, ἢ τοῦ ἥρωος, Ὡκεανίνην, ἢ τοῦ Ὡκεανοῦ· οὕτως οὖν καὶ τὸ Νηρηίνην ἢ τοῦ Νηρέως, ἐστὶ δ' ὁ Νηρεὺς θαλάσσιος δαίμων. κυανώπιδα· μελαν-
40 ὄφθαλμον, γερανῶφθαλμον, μελανόμματον. νηρηίνην· τὴν τοῦ Νηρέως θυγατέρα· τρεῖς τύποι τῶν πατρωνυμικῶν ἀρσενικῶν ὁ εἰς ἡς, ὅσον Πηλειάδης, ὁ εἰς ἡν, ὅσον Πηλείων, ὁ εἰς ἀδός αἰολικός, ὅσον Πηληϊάδης. καὶ θηλυκοὶ τρεῖς· ὁ εἰς ἡς, ὅσον Πριαμῆς, ὁ εἰς ἡς, ὅσον
45 Πριαμῆς, Βυζαντιάς, καὶ ὁ εἰς ἰνῆ, ὅσον Πριαμίνην, Νηρηίνην.

387. Μαιομένη· ἐπιθυμοῦντι, διώκοντι, ζητοῦντι, ἐρευνῶντι. λέγος· ἰδίαν κοίτην· λέγος ἡ κοίτη παρὰ τὸ λε-
χρίους ἡμᾶς ποιεῖν ἥως πλαγίους, ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ
60 κοιμῶμαι. ἐὼν λέγος· τὴν κοίτην αὐτοῦ.

388. Φρασάμενοι· νοήσαντες, σκοπήσαντες, θεασά-
μενοι. ὥκεανοῖ· Ὡκεανὸς παρὰ τὸ ὥκεος νεῦν, ἢ παρὰ
τὸ ὠκὺς καὶ τὸ ἀνύει ὁ ταχέως φέρων.

389. Κευθομένην· κρυπτομένην, κεκρυμμένην. Κευθομένην ἀπὸ τοῦ εἰκῆ τὸ ὑποχωρῶ καὶ τοῦ εὖω τὸ φωτίζω, ὅθεν τὸ φωτίζον ὑποχωρεῖ. ἤγγειλαν· ἐμήνυσαν, ἀπήγγειλαν τῷ Ποσειδῶνι. κυανοχαίτης· μελανόθριξ.

390. Ἐξήρπαζεν· δωρικῶς. ἀναινομένην· μὴ βουλομένην, ἀπαρνούμενην, καὶ μὴ θέλουσαν, καὶ μὴ προθυμομένην, ἀρνούμενην. ἐδάμασσε· ἔφθειρε, διὰ σεμνότητος, ὅθεν δάμαρ, ἐξεπαρθένευτεν, ἀνεκοιτάσθη· ἀντὶ τοῦ εἶπε ἐδάμασεν, τὸ δὲ σχῆμα σεμνότητος, ὡς τό·

11 « ἔρνω δ' Ἄδαμ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ » (Genes IV. 1.).
391. Παράκοιτιν· ὁμοζυγον, ὁμοκοιτον. γυναῖκα· βασίλειαν δέσποιναν ὅρα ἀσύνδετον. Βασίλειαν ἔθηκεν ἐκ τοῦ βασιλεύς, ὡς ἱερεὺς ἱερεῖα καὶ βασιλεὺς βασίλεια, τὸ δὲ βασίλισσα τῶν ὑστερογενεστέρων ῥητόρων ἐστίν.
15 ἔθηκεν· ἐποίησεν.

392. Ἀγγελίης· ἔνεκα, ἔνεκα τῆς μηνύσεως, ἔνεκα τῆς, ἡ τῆς ἀγγελίας, ἰωνικῶς· τὸ ἀγγελίας διπλῶς νοεῖται, ἡ ἔνεκα τῆς ἀγγελίας, καὶ τῆς ἀπαγγελίας· ἡ τοὺς προσήνευς ἀγγελέας καὶ ἀγγελῆρας καὶ τρέπεται τὸ η εἰς ι ἰωνι·
20 κῶς· ἀγγελεὺς γὰρ ἡ εὐθεῖα. ἤνεσεν· καθίζειν ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ ἀνέω. ἤνησεν· ἐπήνεσεν. ἐνήεας· πράξους, πράξεις, ἀγγέλους, προσήνευς. θεράποντας· δούλους.

393. Κλήρω δ' ἐν σφετέρῳ· κατάχρησις· τὸ γὰρ σφέτερον δευτέρου ἐστὶ πρόσωπον, νῦν δὲ πρῶτον (τρίτον)?
25 περῴσιον· μεγάλην, πολλήν, ἐξάκουστον, ἄπειρον, τὸ δὲ περῴσιον ἀττικὴ ἡ αὐτίς, ὡς τὸ πλωῖον πλωτόν. περῴσιον· ὑψηλόν (ῆν). ὥπασε· παρέσχεν, ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ὀπάω. τιμήν· γέρας.

394. Ἀμειλίκοι· ἀνημέροις, ἀγρίοις, ἀκαμπέσιν.
30 ὅσα· λείπειν τινά.

395. Τραφερῆς· τῆς ξηρᾶς γῆς, τῆς χέρσου. φυσίζων· τὸ φύον τὴν ζῶην, τὸ φύον τὸ ζῆν, ἥως τὸ φύον, τὸ ἀναβλαστάνον, τὸ ζωογονοῦν τὴν φύσιν. Φυσίζων τὴν δουρουμένην τὰς ζεῖας, ἡ ἐκ τοῦ ἔρειν φύσιν ζωο·
35 γονοῦσαν, φύουσα (αν) πρὸς τὸ ζῆν, ἡ δὲ λέξις σύνθετος. οὐδας· ἑδαφος.

396. Διήρῳ· ἐπὶ πολῷ. ἡνέονεσι· αἰγιαλοῖς. ἀγχιάλουσιν· τοῖς πλησίον ἄλλος, τοῖς πλησίον τῆς θαλάσσης. ἀρούριαι· γαίαις, γέαις.

397. Μίσχον· τὴ διατρίβουσιν. ἀσπίδες· περιφερῆς, στρογγύλη· πλατεῖα γὰρ ἐστίν, ἡ δίκην ἀσπίδος ἔχουσα τὴν περιφέρειαν, καὶ ὁ ποιητής (II. λ. 751.).

δι' ἀσπίδος πεδίοιο·

1 ἡ τῷ τὸ πρόσωπον ἀσπίδος ἔχειν, ἡ διὰ τὸ δίκην ἀσπί·
45 δος φέρειν τὸ ἐαυτῆς καύχλον (sic).

398. Δυσπενθέες· αἰτιαὶ πένθος, αἱ ἐπὶ κακῷ πενθοῦσαι, ἡ φονοῦσαι· δυσσιώνιστοι γὰρ εἰσιν· αἱ κακὸν πένθος ἔχουσαι, αἱ κακῶς πενθοῦσαι. ἀλεγεινὴν· φευκτὴν, ἀλγεινὴν, ἔλεεινν, γαλεπὴν, καὶ πένθος κακὸν καὶ ἔλεεινόν.

399. Ὅσων· φωνήν, βοήν. Ὅσα· ἡ φῆμη καὶ ἡ ὁμῆ, ἐπὶ τῶν μάντεων παρ' Ὀμήρῳ (Od. α 282 εἰ sarpus alibi)· σήμαινε. κροκάλοισιν· αἰγιαλοῖς· κροκῆν ἀπὸ τοῦ κρούω καὶ τοῦ ἄλδος, ἡ θάλασσα, δὲ αἰγιαλός, ἐν

ᾧ κρούονται τὰ κύματα. κροκάλοι κυρίως εἰσὶν αἱ περὶ τὸν αἰγιαλὸν σμικρόταται ψηφίδες. κροκαλοῖσι· ταῖς ὀξείαις πέτραις ἢ αἰγιαλοῖς, καὶ παρ' Ὀμήρῳ κροτάλις ἡ ψηφὸς (ψηφός)? καὶ ἐπὶ τοῖς (ταῖς) ψηφίδι τῶν αἰγιαλῶν· κροκῆν δὲ αἰγιαλός ἀπὸ τοῦ κρέω τὸ ἤρω. ἀπάσιον·
5 κακὴν, μισητὴν, ἀπρεπῆ, ἡ μαντικὴν, ἡ ψημητικὴν. ὠρύονται· ὥσων, ἤτοι ὠλακτοῦσιν, ἥκως φωνὴν βοοῖσι δηλοῦσαν σμῆϊον θανάτου τῷ ἀκούσαντι· καὶ δὲ γὰρ ἀκούσῃ αὐτὸν ἀπόλλυται. βρύχῳ λέγεται ἐπ' ἀνθρώπου, βρυχῶ δ' ἐπὶ λέοντος, καὶ μῆκῳ ἐπ' αἰγὸς διὰ τοῦ
10 η, μυκῶ δ' ἐπὶ βοὸς διὰ τοῦ υ φιλίου, ὠρύω δ' ἐπὶ λύκου μόνον.

400. Ὅς· ἄνθρωπος, δηλονότι. γῆρυν· φωνήν. οὐ· σιν· τοῖς ὁτίοις. ἀλγινόεσαν· λυπηράν.

401. Στυγερῆς· μισητῆς. Στυξ πηγὴ ψυχρὰ περὶ τὸν Ἄδην, ἥτις θραύει τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα πλην τῶν κερατῶν, ἐξ ἧς στυγερὸν (ερὸν) τὸ μισητόν καὶ ψυχρὸν λέγεται. ἐνοπής· φωνῆς, κραυγῆς. κωκυτόν· θρηνον. ἀκούσῃ· εἰς νοῦν βάλῃ.

402. Τηλοῦ· μακράν· τέλος τελοῦ καὶ τηλοῦ. τάχ'·
20 ταχέως, κολαστικόν, συντόμως. ἄτην· βλάβην, ἤγουν τὴν φωνήν.

403. Μόρον· θάνατον· μόρος ὁ θάνατος παρὰ τὸ μεῖριον τὸ μερίζω, ὁ πᾶσιν ἐπ' ἴσος μεριζόμενος. αἰνοτάτη· χαλεπωτάτη. μαντεύεται· προσημαίνει. αὐθί· λαλιά.

404. Φάλαιαν· τὴν ἐκ τὸ φῶς ἀλλομένην· φάλαινα εἶδος ἰχθύος, καὶ ἡ κατὰ νυκτὸς εἰς τὸ φῶς ἀλλομένη, ἡ κοινὸς κανθλοσθέστρια· φάλαινα παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄλλεσθαι. φάλαινα ἔχει ἐπιθυμίαν συνουσιάζεσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἐστὶ δὲ καὶ ζωῖον ἐν τοῖς λύχνῳις ἀλλόμε·
30 νον, τὸ λεγόμενον κανθλοσθέστρα. ἀναιδέα· διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζεσθαι.

405. Χέρσονδε· εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν χέρσον. ἡελίου· ὑπὸ τοῦ, ἡλίου. θέρεσθαι· θερμαίνεσθαι.

406. Ἐννύχῃ· δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐν ταῖς
35 νυξίν. Ἐννύχῃ τοῦτέστι ταῖς νυξί ποτε καὶ ἐν ἡμέραις ἐκβαίνουσι τῆς θαλάσσης, ἐν ταῖς πέτραις καὶ ταῖς ψαμάθοις ἡσύχως μένουσι καὶ ἔξω τῆς ἄλδος τὸν ὕπνον ἔχουσι, λέγει δὲ καὶ Ὀλυκόρμων (831).

φάλαινα δυσμήτορος ἐξινωμένη.

1 λέγει δ' αὐτὴν εἶναι τὸ κῆτος, ὅπερ ἔμελλε καταπιεῖν τὴν Ἄνδρομέδαν, ἀπελθίωσε δ' αὐτὴν ὁ Περσεύς διὰ τοῦ γοργονείου εἶδους. Φάλαινα ἐστὶ καὶ ἐν τῇ γῇ ζωῖον ἐν τοῖς λύχνῳις ἀλλόμενον. θάλασσαν· θάλαττα ἀπὸ τοῦ
45 θάλλειν ἄταξ ἡ βλάβας.

407. Ἡμερταί· ἡμεριναί, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

408. Εὐκῆλοι· ἥσυχοι. ἔξαλον· ἔξω τῆς ἄλδος. ὕπνον ἔχουσι· ὑπνοῦντοσι, κοιμῶνται.

409. Ζεῦ· ποιητής. μάκαρ· γράφεται πᾶτερ. Ζεῦ μάκαρ· Ζεὺς ὅτι μόνος ἔχεν ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἡ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὸ βρέχω Δεὺς καὶ Ζεὺς· ὑέτιος γὰρ ὁ ἀήρ. Μάκαρ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑποπίπτειν κηρὶ καὶ θανατηφόρῳ μοίρῃ. Ζεῦ· πᾶτερ· νοητέον (Coi. ἡτέον) οὕτως, ὅτι

ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν Ζεῦ ἐδηλοποίησε τὸ εὖ ᾔσῃ· πάντα γὰρ τῆς εὐχῆς ἐπιθυμοῦμεν, καὶ ἐγράφη εἰς τὸ ἔτερον κατὰ τὰς αὐτὰς, ὃ δὲ νοῦς οὕτως· ὦ Ζεῦ μάκαρ, εἰς σε πάντα σφοδρῶσι καὶ ἀπὸ σου ἔσχον τὴν γένεσιν, εἴτ' οὖν τὸν ὑπέρτατον οἶκον ἀγαθῶν τὸν οὐρανὸν κατοικεῖς, εἴτε πανταχοῦ· ἀμύχανον γὰρ καὶ ἀδύνατον ἔστι θνητῶ ὀηλονότι ἐξονοῦσθαι, καὶ εἰπεῖν τὸ ἐξαισιὸν θαῦμα τὸ ἐν τοῖς ἐναντίοις στοιχείοις κατασκευασθαι τινα κοινωσίαν· ὁ γὰρ αἰγλήεις αἰθέρ· καὶ ὁ ἄηρ καὶ τὸ λαρόν ὕδωρ καὶ ἡ παμμήτεια γῆ ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένα εἰσιν, ἀλλὰ σὺ, ὡς δημιουργὸς συνήρμοσας ἀλλήλους καὶ ζυγὸν πάγκοιον ἐπέθηκες ἀλλήλων· τὸ γὰρ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ἐναντία εἰσιν, ἀλλὰ κοινωσίαν καὶ συνάρμοσιν ἔχουσιν ἀπὸ τε γῆς καὶ αἰέρος, καὶ ἡ μὲν γῆ συνίσταται ἀπὸ ξηροῦ καὶ ψυχροῦ, καὶ τὸ μὲν ξηρὸν ἐστὶν ἀπὸ πυρὸς, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀπ' ὕδατος, καὶ οὕτως μὲν ἔχουσιν. ἐς δὲ σε πάντα· εἰς σε ἀφ' ὧσιν. ἔλλων περὶ ἀμυρίων ζώων εἰπεῖν ὁ ποιητὴς προσημαίνεται φυσιολογικῶς περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων, καὶ φησιν, ὅτι καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἕκαστα διεστηκότα κοινωσίαν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλα, ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ζῶα πάντῃ διεστηκότα τῇ διατριβῇ τῶν ἐν τῇ γέρῳ ζώων, ὅπως ἀμφοτέρωθεν βιοῦσι, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ γῇ· μεσεμβόλημα· εἰς σε ἀφ' ὧσιν, σὲ ὑπέκουσι, τούτεστι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὸν σὸν καὶ σοι ὑποτέτακται καὶ ὁ αἰθέρ· καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἀήρ. ἐκ σέθεν ἐρρίζωνται· ἀπὸ σου προσέρχονται, ἢ στηρίζονται, καὶ ἐκ σου ἐπιστηρίζονται, ἀντὶ τοῦ τὴν βίαν ἔχουσιν.

410. Αἰθέρος οἶκον· εἰς τὸν οὐρανόν.

411. Ναιετάεις· κατοικεῖς. θνητῶ· ἀνθρώπων μεσεμβόλημα, ἀμύχανον· ἀδύνατον. ἐξονομῆναι· φανερώς εἰπεῖν, ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν.

412. Οἷγ'· σὺν μεγάλῃ, σὺν ὁποῖα, μεγάλη καὶ θαυμαστή· ταῦτα τῆς διαχωρίσεως. φιλότῃ· κοινωσίᾳ, συμφωνίᾳ, ἐνώσει, φιλίᾳ. διακρίνας· χωρίσας, διαχωρίσας, ἐν τῇ διακρίσει. Διέκρινας· ἥως διεχωρίσας ἀπ' ἀλλήλων ἕκαστον τὴν φύσιν, τῇ δὲ σχέσει ὁμοφροσύνης δεσμῶ συνέδητας. ἐκέδασας· ἡπλώσας, ἐμέρισας, ἐχώρισας, ἔχυσας, ἐσχόρισας.

413. Αἰθέρα· πῦρ. αἰγλήεντα· λαμπρόν. γυτὸν ὕδωρ· τὴν θάλασσαν, τὸ ἐπιγεόμενον. γυτὸν· ῥευστόν.

414. Χθόνα· γῆν. παμμήτορα· τὴν μητέρα πάντων. ἀπ' ἀλλήλων· χωρὶς, εἰς κεχωρισμένα.

415. Ἐν ἀλλήλοισιν· καὶ ἑαυτοῦ, σὺν ἀλλήλοις· ταῦτα τῆς ἐνώσεως. ὁμοφροσύνης· φιλίας, ἀγάπης. ὑπὸ· ἐν.

416. Ἀβρίχτω· ἀδιαλύτῳ, ἀσπίστῳ, στερεῶ. συνέδητας· ἡνωσας. ἀναγκαιή· ἀνάγκη, δυνάμει, τῇ βίᾳ. ἐπέριεσας· ἐσθίριζας, ἐστερεώσας, ἐπέθηκες, ἐπεβάρησας αὐτοῖς, ἐπεστήριξας.

417. Ἀστεμφῇ· ἀμετακίνητον, ἀκίνητον, στέμψω σημαίνει τὸ κινῶ, ἀπ' οὗ καὶ ἀστεμφές τὸ ἀκίνητον. πάγκοιον· συνεκτικόν. ζυγόν· δεσμόν, εἰς τὴν ἔνωσιν, τῆς ἐξουσίας. οὔτε γὰρ αἰθέρ· ἴστέον ὅτι ὁ ἄηρ τῷ αἰθέρι κοινωεῖ τῆς θερμότητος, κατὰ δὲ τὸ ὑγρὸν δια-

λάσσει, καὶ τὸ ὕδωρ τῷ αἰέρι τῆς ὑγρότητος, κατὰ δὲ τὸ ψυχρὸν οὐχ ὁμοιοῦται, ἡ δὲ γῆ τῷ ὕδατι κατὰ τὸ ψυχρὸν, κατὰ δὲ ξηρὸν οὐδαμῶς, τῇ δὲ γῆ ὁ αἰθέρ· κατὰ τὸ ξηρὸν, κατὰ δὲ τὸ θερμὸν οὐδαμῶς. αἰθέρ· ὑπάρχει.

418. Μέν· μὴν.

419. Νόσφι· χωρὶς. τέτευκται· κατεσκευάσται, καὶ ὑπάρχει· τέτευκται ἐστὶ καὶ ἀποβάλλεται τὸ ε. ἐν ἀλλήλοις· ὁμοῦ. φθονταί· συμπλέκονται, περιπλέκονται, περύκασιν, ὑπάρχουσιν, ἦνται, καὶ ἐνοῦνται.

420. Πάντα τὰ στοιχεῖα. δδὸν μίαν· τὴν ἀπ' ἄρχης κίνησιν καὶ τὴν αὐτὴν, δδὸν δὲ μίαν λέγει τὴν ἀπ' ἀρχῆς κίνησιν, ἣν ἔλαχεν ἕκαστον· τὴν αὐτὴν κινεῖται καὶ οὐκ ἀλλῇν. εἰς· ἔλαχον ἢ πορεύονται. ἀνελίσσει· κινεῖται, συμπλέκεται, συμπλέκονται, διέρχονται. ἀμοιβήν· διαδοχὴν, ἀντικαταλλαγήν, πορείαν, δδὸν, κοινωσίαν.

421. Ξυνῆσιν· κοιναῖς. Καὶ ξυνῆσιν ὁμηρεούσιν· ὁμοῦ εἰσιν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐν γῇ, τὸ δ' ὁμηρεούσιν ἀντὶ τοῦ κοινωνοῦσιν· διὰ τοῦτο καὶ ταῖς κοιναῖς γενέ- 20 σσει τὸν ἀμυρίων ὑπουργοῦσι καὶ δουλεύουσιν. Ἄλλως· μετέχουσι, κοινωνοῦσιν, ἐπιθυμοῦσιν, ὡς ἐκέχειρα (cod. ἀνεχ.) καὶ πίστεις δίδουσι τὰς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπικουρίας καὶ βοηθείας· ὁμηρα γὰρ τὰ εἰς εἰρήνην διδόμενα καὶ γινόμενα ἀμφοτέρων μερῶν σύμβολα· 25 ὁμοῖος καὶ ἐφ' ὁμοιοῦς καὶ φιλίας, ὃ καὶ αὐτὰ ποιούσιν· ὁμηρεούσι γὰρ τὸ εἰρηνικῶς διακεισθαι πρὸς ἀλλήλα. ὁμηρεούσι· διάγουσι, ἀντὶ τοῦ φιλικῶς κοινωνοῦσιν· ὁμηρα γὰρ τὰ εἰς εἰρήνην διδόμενα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, τὸ φιλεῖν. ὁμηρεούσιν 30 εἰρηνικῶς διάκεινται, κοινωνοῦσι, λυσitelοῦσιν, ὑπουργοῦσι, δουλεύουσι, σπεύδονται. γενέθλιας· βιοταῖς.

422. Ἀμυρίων· τῶν ἀμφοτέρωθεν βιοῦντων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ἔχοντων τὴν ζωὴν. τοι μὲν· τινες μὲν τῶν ἰχθύων. ἀναστεύχουσ'· ἀνέρχονται, 35 πορεύονται.

423. Ἄλλοι ὄρνεις θηλονότι. κατ' ἥρος· ἀπὸ τοῦ ἁέρος καὶ Ὀμπρος (Π. α, 44, et β, 167)· «κατ' οὐλύμποιον» ἀμυρίτρη· τῇ θαλάσῃ.

424. Μίσγονται· σμῆλῳ ἢ σμῆλῳ, σμύχῳ δὲ τὸ 40 καίῳ [υ] ψιλόν. σπονδόντα· στεναγμοῦ ᾄζια, ἥως πολυστένακτα.

425. Ἀλκυόνων· πασιτόνων. λέγουσι τὴν ἀλκυόνα πρότερον ἀνθρωπινὸν εἶναι, ἐρασθεῖσαν δὲ βασιλείᾳς μακρῆς ὁ Ζεὺς μετέβαλεν εἰς ὄρνεν. ἀλκυόνων· ἀπὸ τοῦ 45 κύνει ἐν τῇ ἀλί. κρατεροί· ἰσχυροί, ἀλταλετοῖ δ' οἱ ἐν τῇ ἀλί ἀρπάζοντες, καὶ οἱ τῆς θαλάσσης ἀετοί· ἀετοὶ θαλάσσιοι· οἱ τῆς θαλάσσης ἀετοὶ, οὐχ ὅτι ἡ θάλασσα ἔχει αὐτοὺς, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ θαλάσῃ διατρίβουσιν καὶ φοιτοῦσιν, ἀρπάζοντες ὃ ἂν εὕρουν.

426. Ἄλλα· γένη. ἰχθυόα· ἰχθῶς ἀλιεῖ, ἰχθῶας ἀγρεύουσιν, ἀγρεύει ἰχθῶας, ἀγρεύουσιν ἰχθῶας καὶ ἐρῶσιν ἰχθῶων. διερχῆς· διύχου. ἐπιβάλλεται· ἐπιθυμεῖ, ἀπτεται, φροντίζει, ἐρίεται.

427. Τέμνουσι· κόπτουσι, διερχόμενοι, πέτονται, πέτονται εἰς τὸν ἀέρα.

428. Τευθίδες· τὰ λεγόμενα καλαμάρια· τευθίδες καὶ χελιδόνες εἰσι θέσει ἰχθύες καὶ πέτονται ἔξω τῆς θαλάσσης, ὅταν φοβηθῶσιν ἰσχυροτέρους ἰχθύς. βυθίη· ἡ ἐν τῷ βυθῷ οὐσα, ἐν τῷ βυθῷ διατρίβουσα.

429. Οἱ δ'· οἵτινες. ταρδῆσωσιν· φοβηθῶσι, φοβηθῆσονται. ὑπέρτερον κρείττονα, ἰσχυρότερον, μεγαλύτερον. ἐγγύθεν· πλησίον.

430. Ἀνθρώπουσι· ἀναπηθῶσιν. ἡέριοι εἰς τὸν ἀέρα, ἐνάεριοι. ποτέονται· πέτονται, πέτανται, ἔπτανται· τευθίδες γὰρ πέτονται κατὰ τοῦ ἀέρος, ὑποκάτω δὲ τούτων αἱ χελιδόνες, οἱ δ' ἱέρακες πάλιν κατ'ὼθεν τῶν χελιδόνων πετόμενοι, * — καθάπερ αὐτῆς τῆς ἄλμης κρέμονται, καὶ εἰς τὸ ἄκρον θαλάσσης ἢ τὸ ὕψωρ ψαύειν ὅσον καὶ ὁρᾶσθαι.

431. Τῆλε· μακρόθεν, μακράν, καὶ μακρόθεν, καὶ ἐπιπολὺ διαρκοῦσιν. ταρσὺν ἔχνος, πτερόν, τὸ πλατὺ τοῦ ποδός, τὸ πτερόν, ὁ καλαθίσκος ἐν ᾧ τὰ τυρία ψύχονται, καὶ πόλις. καὶ τὸ πτερόν· τὸ ἔχνος, τὸ πτερόν, ποτὲ δὲ τὴν κώπην· ταρσὺς σημαίνει δύο τὸ πλατὺ τοῦ ποδός, καὶ τὸ πτερόν, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ταρσύνω τὸ ζηραίνω· ζηρὰ γὰρ εἰσι καὶ τὰ δύο. ταρσὺς ὁ καλαθίσκος ἐν ᾧ τὰ τυρία ψύχονται καὶ ζηραίνονται καὶ κατασκευάζονται ἀπὸ τοῦ ταρσύνω τὸ κατασκευάζω, καὶ Ταρσὺς πόλις καὶ τὸ ἄκρον τῆς πέφυγος. ἱεῖσαι· πέμπουσαι, διαρκοῦσαι, ἀφίεσαι.

432. Τευθίδες· τὰ καλαμάρια. κεν· ἄν. οἵσπερ ὑπολάβῃς.

433. Περσῶν· ὅπισθεν ὁρῶν ἀγαληρόν· ὁμοῦ, δίκην ἀγελών. θῶ· ὅπου.

434. Οἴμων· ὁδόν. ἔχουσι· πέτονται.

435. Σμερόν· πλησίον. ἡερόνται· κρέμονται, πέτονται, πέτανται, ὅποτε κατὰ τὸ βλέπεσθαι ἀπεικάζονται, ὅτι μέσον προσεγγίζουσι τῷ ὕδατι· ἀπὸ τοῦ αἰέρω, ὅθεν γίνεται τὸ αἰρῶ· τοῦτο γοῦν τὸ αἰέρω κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ἡ καὶ ἀποβολὴν τοῦ ι γίνεται ἡέρω, ὅθεν παράγεται τὸ ἡερέω ὡς τὸ φλέγω φλεγέθω, νέμω νεμέω, φθίνω φθινύθω.

438. Ἄκρον· πόρων, τουτέστι τῆς ἐπιφανείας. ἄκρον· ταύτην (οὐδ. τουτ.) τὴν ἐπιφανείαν. ἐπιψαύοντες· ἐγγίζοντες. ὅσων· εἰς.

437. Ἀψω· ὁμοῦ, διπλῶς. νηχομένοισι· πλέουσιν. ὁμοῖοι· ὅτι εἰσίν.

438. Αἱ δέ· αἱ πέτραι, οἰκήσεις· ἀνακεφαλαίωσις· αἱ νομαὶ ὅλην, ἡ αὐταὶ αἱ πέτραι, ἡ αὐταὶ αἱ οἰκήσεις. πόλεις· καὶ καθὰ πόλις (εἰς?), ἀτικόν, ἐπαναστροφὴ τὸ σχῆμα. Ὡστε πόλεις· θέλει εἰπεῖν ἔνθεν τὰ ἡῶν αὐτῶν καὶ τὰς ἀναστροφάς, καλῶς δ' εἶπεν ὥστε πόλεις, οὐ γὰρ εἰσι πόλεις, ἀλλὰ πόλεις παρεκίχθαι τοὺς τόπους ἐνθα εὐρίσκονται καὶ ψησιν· αὐταὶ εἰσιν αἱ πέτραι πόλεις ἐν τοῖς ἰχθύσι καὶ ταῦτα αὐτῶν τὰ πλήθη, καὶ καθολικῶς περὶ πάντων τῶν ἰχθύων νῦν διαλέγεται.

οἱ δέ· οὗς εἶπον. ὁμίλοι· τὰ πλήθη· ὁμίλος ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ εἰλῶ εἰλῶ τὸ συστρέφω.

439. Εκκρίμενοι· κεχωρισμένοι, διακεχωρισμένοι κατὰ τὰς φύσεις, ἡ διακεχωρισμένοι κατὰ τὰς νομάς, νεμόμενοι πέτραις. γεγάσιν· ὑπάρχουσι, καὶ εἰσι, καὶ γεγόνασιν. ἀλιπλάγκτιοι· ἀπὸ, τῆς πλανωμένης ἐν τῇ θαλάσσει. θαλάσσης· ἐν τῇ ἀλί· γράφεται γενεθλής.

440. Τῶν ἄρ' ὄν. πλάζονται· νήχονται. ἀολῆες· ὁμοῦ, συνηθροισμένοι. αἰόλα· ποικίλα, διάφορα.

441. Πόεσιν· ποιμνίσι, ἢ στρατιώταις, οἵτινες διὰ τὸ πλῆθος ἀγελαῖοι καλοῦνται, ἐσκοπισμένοις ὡς τὰ πρόβατα. οἱ τ' ἀγελαῖοι· οἵτινες ἀγελᾶδον πλέουσιν.

442. Τοί· ἄλλοι, οὗτοι. στίχας· τάξεις, κατὰ τάξιν. λόροισιν· σπεῖρα συνίσταται ἐκ χιλίων ἀνδρῶν, φάλαγξ ἐκ φ', στίξ ἐκ λ', λόρος ἐκ δέκα ἢ ιε', πύργος ἐξ ἑκατὸν, λεγόμεν ἐκ μυρίων. λόροισιν ἄλλαγοις· στίξ ἐκ πεντακοσίων, λόρος δ' ἐκ πεντήκοντα, τάγματα στρατιωτικά. κατὰ στίχας· κατὰ τάγματα, κατὰ τάξεις, στίξ ἡ τάξις, στίγος, στίχας.

443. Δεκάδεσιν· δεκαρχίαις, κατὰ δεκάδας, δεκα-20 τίας· ἀπ' ἄλλων· ὁ δὲ λοιπὸς στρατός.

444. Μουνχόν· μεμονωμένους. ὁρμηθεῖς· κινήθεις. περόωσι· πορεύονται, πλέουσιν. ὀζυγες· κατὰ συζύγιαν, διπλῶι.

445. Λύττω· ἐκεῖ. θαλάμησι· ἐν φωλεαῖς, ἀπερίττοις, 25 μένουσι· ὑπάρχουσιν, εἰσίν.

446. Χείματι· ἐν τῷ χειμῶνι. ἀελλῶν· ἀνέμων, πνοῶν. στροφάλιγγας· συστροφάς, συστροφὰς ζώων ὅλην· παρὰ τὸ στρέφω στρόφιγξ πλεονασμῶς γ καὶ τοῦ α καὶ λ στροφάλιγξ· γίνεται γὰρ εἰς ἑξ ὀνόματα ἀπὸ τῆς εἰς ος, ὡς φοίνιξ· ἀπὸ τοῦ στροφάλιγξ στροφάλιζω, ὡς καναχὴ καναχίζω, ὀργὴ ὀργίζω, οὕτως στροφὴ στροφίζω, καὶ προσθέσει τοῦ α καὶ λ στροφαλίζω.

447. Σμερδάλεας· καταπληκτικὰς, ἐκπληκτικὰς· σμερδάλειον κυρίως τὸ τῇ ὄψει καταπληκτικόν, λέγεται δὲ καὶ βοῇ σμερδάλεα καὶ δοῦπος καὶ ἄλλα τοιαῦτα. μέρῳ τὸ ἀφανίζω, ὅθεν καὶ ἡμερσεν αὐτὶ τοῦ ἡφάνισσε, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ σμερῶν καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ παραγωγὴν σμερδάλειον τὸ καταπληκτικόν. δυσ-ηρέος· ταρχώδους, κακοχηροῦς, κακοῦχου. ὀδματὰ· 40 κύματα.

448. Ἐξόχῃ· ἐξόχως, λίαν. δειμαίνουσι· φοβοῦνται. περιώσιν· περισσώτερον, πολὺ, περισσοτέρως. ἄλλων· ζώων, ἀνθρώπων, πτηνῶν, θηρίων, ψησίν ἀπὸ τῶν πλειόνων ἄλλων ἀπάντων ζώων οἱ ἰχθύες φοβοῦνται τὸν σῆλον τῆς θαλάσσης, ἐπεὶδὴ σύρει αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων τόπων, καὶ οὕτως τρέμοντες ἐνιοὶ αὐτῶν ἀντήλθσαντες ταῖς πέτερυξιν ἄμυνον ἐπιβάλλουσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ μὴ κατασύρεσθαι, ἄλλοι δ' εἰς πέτρας φεύγουσιν, ἕτεροι δ' εἰς τὰ βάθη ἄτινα ἐλευθερὰ ταρχῆς εἰσιν.

449. Φιλῶν· προσφιλεῖ, οἰκείαν, τὴν προσφιλεστά-την αὐτοῖς οὐσαν ἐν τῷ αέρι (ἐκρίν?), ἰδίαν.

450. Μαινωμένην· ταρρασσομένην. τότε· ἐν τῷ χειμῶνι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος. ἀμνησμένοι

δρῶντες, περιβαλλόμενοι, συνάξαντες, ἀποσωρεύ-
σαντες· ἀμᾶσθαι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν θερίζοντων, ἀλλὰ
καὶ ὁ τῇ χειρὶ κόνιν ἢ τέφραν συνάγων ἢ τι τοιοῦτον
ἀμᾶσθαι λέγεται, ἥως εἰς ἐν ἄγειν ἐκ μεταφορᾶς τῶν
θεριστῶν· οὕτως οὖν ἐνταῦθα ψάμμον οἱ ἰχθύες ἀμᾶ-
σθαι λέγονται ἀντὶ τοῦ ἐπισωρεῦναι, ὥστε κρυβῆναι
ἐν αὐτῇ. Καὶ ἄλλως· ἀμᾶσθαι ἀντὶ τοῦ δρῶσθαι καὶ
διελθεῖν καὶ διακόπτειν, ἵνα κρυθῶσιν ἐν αὐτῇ. ἀμυσσά-
μενοι· δρῶντες ἀπὸ τοῦ ἀμύσσω τὸ κεντῶ, περιβα-
λόμενοι.

451. Ὑποπτήσσουσιν· κείνται. ὑποπτήσσουσιν· μετὰ
φόβου ὑποκίπτουσι, δειλιῶσιν, ὑποδειλιῶσιν, ὑπο-
κρύπτονται, ὑποστειλλονται, ἀνάλικιδες· ἀδυνατοί, ὄντες.

452. Εἰλόμενοι· κρυπτόμενοι, συστρεφόμενοι. δύ-
νουσιν· ὑπεισέρχονται. βῆθιστα· λίαν βαθύτατα.

453. Παλάγγη· τὰ μεγάλα δηλονότι, μυχάτην ὑπὸ
βύσσαν· ὑπὸ τὸν ἀπόκρυφον βυθόν, θετικόν· εἶπεν ὅτι
ἐσχάτον βυθόν. βύσσαν· ὑπὸ βύσσαν, βάσιμον τόπον,
βυθόν λέγει.

454. Προκυλινδεται· ταράσσεται, λίαν κινεῖται
ἐνθεν καὶ ἐνθεν, δονοῦνται.

455. Πρυμνόθεν ἐσχάτως, ἀπὸ βάθους ἐσχάτου· πρυμ-
νὸν γὰρ τὸ ἐσχάτον· ἐσχάτως, ἢ ἐκ βάθους· πρυμνὸν τὸ
τελευταῖον. πρυμνόθεν· ἀπὸ τοῦ τελευταίου. εἰλεῖται κλο-
νούται, συστρέφονται. διὰ δ' ἐσσαντο δρυεῖ, διέρχεται.
ἄλλα· πνοή· θύελλα παρὰ τὸ θύω, ὥσπερ καὶ αἶα ἄελλα.

456. Ῥίζαν· ῥίζα δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν τοῖς φυτοῖς, ἢ παρὰ
τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ἥως ἐν τῇ γῇ ἱσθάνει ῥίζα, καὶ ῥίζα ἀπο-
βολῇ τοῦ ε. νεάτην· τελευταίαν, τὴν ὑποκάτω. μέγα·
πολύ. βένθος· βάθος. ἐρύκει· κωλύει.

457. Ῥιγεθάνας· φρικώδεις, φρικτὰς, κρυεράς. ἀπη-
νέα· ἀγρίαν. δρυήν· ταραχὴν.

458. Ἀνθεμόσσαι· ἀνθηρεῖ, ἄνθος ἔχουσαι, πεποι-
κίλμειναι τοῖς ἀνθεσι, πεποικιλμέναι ὑπὸ τῶν ἀνθῶν,
ἢ ἀνθή φέρουσαι, διηνησιμμένα.

459. Πορφύρεον· ἀνθηρὸν, λαμπρὸν, ἥτοι δίκην πορ-
φύρας. γελᾶσασιν· πραινῶσιν, λάμψουσιν, ἀπανθί-
σωσιν. Πορφύρεον γελᾶσασιν· οἷον· ἡλιερῶς, προσ-
ηγῶς, ἀνθηρῶς αὐτοῖς ἐπιφανῶσι καὶ περιχαρεῖς
δείχθῶσιν· ὁ γὰρ γέλως εἴηθε περιχαρῆσι πράγμασι
συνεῖναι καὶ συμπολιτεῦσθαι διὰ παντός· ὁμοίως καὶ
τοῖς διακεχυμένοις ὕδ' ἡδονῆς, τοῖς δ' ὑπὸ λύπης συνε-
χομένοις καὶ ἀμαρυσμένοις τὸ στυγνὸν παρέπεται.
ἀνταπνεύσῃ· ἀνακουφισθῇ.

460. Χείματος· ἀπὸ τοῦ χεῖματος. εὐδιόσωα· γαλη-
νιώσα. γαληναίη· ἀτάραχος, γαληνὴ, καὶ ἥσυχος. γέ-
νηται· ὑπάρξει· γράφεται πέλῃται, πέλῃται· γέννηται.

461. Ἠπια· ἡπίως, πρῶος, ἡσύχος, ἥσυχα, πρῶος
καὶ γαληνῶς, πρῆα. κυμαίνουσα· κυματομένη.

462. Πανσυδὴ· πανστρατὶ ὁμοῦ, πανπληθεῖ φοιτῶσι
πορεύονται.

463. Ὡς δέ· παραβολή. πολυῤῥαίστα· πολυφθόρου,
ἥως τοὺς πολλοὺς φθείροντος. νέφος· πλῆθος.

464. Ὀλίγη· πλουσία, πλουσίη. ἀθανάτοισι· θεοῖς·

τὸ στερητικὸν α βραχυνεται πλὴν τοῦ ἀκάμας καὶ ἀθά-
νατος. φιλή· προσφιλή· εἰ μὴ γὰρ προσφιλεστάτη ἦν τοῖς
θεοῖς, οὐκ ἂν ἐνδυνήθη φυγεῖν τὴν φθορὰν τοῦ πολέμου.
δῆρὸν· πολὺ, δὴ καὶ ἐπὶ πολὺ τε.

465. Πάγχαλος· ἐνοπλος διὰ πλῆθος τῶν ξιφῶν, ἐνο-
πλος διὰ τὰ πολέμια ξίφη, ὁλοσθέρους· ἐπεπλημμυρε-
ἐκλυδωνέν, ἐπλήθην, ἐξόρῳσεν, ἐπέκειτο, ἐκύκλου.
Ὀύελλα· παρὰ τὸ οὐῶ τὸ δρυῶ· ὥς ἀπὸ τοῦ αἶα ἄελλα,
οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ οὐῶ θύελλα.

466. Ὀψέ· μόλις. ἀπολήξασα· παύσασα, καὶ ἐλευθε-
ρωθεῖσα, καὶ ἐκφυγούσα. ἀμπνεύσασα· καὶ ἡσυγᾶσασα.
μόθοιο· τοῦ πολέμου, ἀπὸ ταλαιπωρίας· μόθος παρὰ τὸ
ὁμοῦ θέειν τοὺς μαχομένους, καὶ εἰς ταῦτο τρέχειν.

467. Ἀσπασίως· ἀσμένως, χαριέντως. γάνυται· χαί-
ρει. εἰρήνης· ἐνεκα τῆς, τινός. καμάτοισι· ἔργοις.

468. Ἀρκαλέοισι· ἐπιθυμητοῖς, ἐπιθυμητικοῖς, τοῖς
ποθυομένοις ἀρκασθῆναι, ἀρπακτικοῖς, ἀγαπητοῖς, ἐπι-
θυμητοῖς, ἢ ὅτε (ὅτι) ἀρπάξει τις τὸν τῆς εἰρήνης και-
ρόν. Ἄλλως· τοῖς καμάτοις τῆς εἰρήνης, ἥως τοῖς
καρποῖς τοῖς τῇ ἀρῇ συναγομένοις, ἢ τοῖς ἐπιθυμητοῖς
καὶ ἀγαπητοῖς τε. εὐδίας· ἥσυχος. εἰλαπινάζει· εὐου-
χεῖται, καὶ συμποσιάζει· εἰλαπινάζει ἐστὶ τὸ ὁμοῦ σὺν
ἀλλήλοις εἰλούμενον πίνειν, κυρίως εἰλαπινάζει ἥως
ἐν ἀθροίσμασιν εὐωχεῖται, γίνεται δ' ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ
συστρέφω καὶ τοῦ πελάζω.

469. Χοροτυπῆς· χοροστασίας, χορεύσει ταῖς τυ-
πούσας τὸ ἔδαφος, χειροῖς (χοροῖς). χορυτυπῆς
χοροῦ.

470. Οἱ· οὗτοι, ἰχθύες, καὶ οἵτινες. λευγαλέους· ὀλε-
θρίους, πικρούς. φρίκα· φόβος, ταραχὴν· φρίκα κυρίως
τὴν συνεχῇ κίνησιν τῶν ὑδάτων λέγει· τὴν ἐπιπόλαιον
κίνησιν λέγει.

471. Ἀσπασίως· χαριέντως. προφυγόντες· ἐκφυγόν-
τες. καγχαλῶντες· γελῶντες, χαίροντες.

472. Θρώσκουσ'· πηδῶσιν. θρώσκουσ'· πηδῶντες. σβ
ὀνούουσιν· δρυῶσιν· γράφεται θρώσκουσ' αἰσσοῦσιν. αἰσ-
σοῦσι· δρυῶσιν. χοροτυπῆσιν· χοροῖς, τοῖς τύπτουσι
τὸ ἔδαφος, τοῖς χοροῖς, χορεῖται. ὁμοῖοι· ὁμοίως.

473. Οἰστρος· ἱμερος, ἔρως, μανία, κίνησις· ἀναγκαίης·
ἢ τῆς φυτικῆς, ἀναγκαίης· βιαστικῆς, τῆς κατ' ἀνάγκην
γινομένης τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τῆς ἀγανακτικῆς καὶ ἀναγ-
καστικῆς· ἐν τῇ ἔρᾳ γὰρ ἀμαρᾶζουσιν αὐτοῖς οἱ (τά) ῥ
σώματα καὶ αἱ μίξεις. ἀφροδίτης· συνουσίας.

474. Ἡρώσας· ἀμαρᾶζουσιν, αὐξάνουσιν, ἀμαρᾶζουσιν
αὐτῶν οἱ γάμοι καὶ αἱ μίξεις, λέγω δὲ τῶν ἀμφιβίων
καὶ τῶν πτερωτῶν, καθολικῶς δὲ πάντων, εἴτε τοὺς
ἀμφιβίους ἰχθύας τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἡπείρᾳ
διακινῶντας καὶ ταῖς πέτραις ταῖς ἐν αἰγιαλοῖς οὐσας
διγινόμενους εἰποῖς, εἴτε κοινῶς πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ
ἡέρσῃ ζῶα καὶ ἡέρια. Ἰστέον δ' ὅτι περιέλαβε τὰ τρία
μέρη ἐπὶ τῶν, τὴν γῆν, τὴν ἀέρα καὶ τὴν θάλασσαν, εἰ-
πόν· ὅσα τε γαῖαν περέρσθιν, οἱ τ' ἀνὰ κολοῦς ἀέρος,
οἱ τ' ἀνὰ πόντον ἐριδύρχην δονέονται, δονέονται δ' ἀντὶ
τοῦ περιστρέφονται καὶ οἰκοῦσι, ταράσσονται. ἀλλήλων

φιλοτήτες· αἱ φίλαι πάντων τῶν ζώων. φιλότῃες· φι-
λίαι.

475. Πᾶσιν· ἰχθύσι, ζώοις δηλονότι, ἐν, καὶ πάντων.
δοσαι· ἰχθύες. φερέσθιν· τὴν φέρουσαν πᾶσι βίον
ἢ ζῳήν. ἀνά κόλπους· ἀνὰ τὰ κήτη καὶ μέρη.

476. Ἐριθρύρην· μεγάλῃον, μεγάλως βουχόμενον,
τὸν μεγάλως ἤχουντα. δινέονται· συστρέφονται, ἀνα-
στρέφονται.

477. Πλεῖστον· περισσότερον, περισσotέρας. εἰλεί-
10 θυται· αἱ γένναι, ἔφοροι τῶν τικτουσῶν θεαί, αἱ ἦσαν
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ὑπρας θυγατέρες. εἰλείθουαι αἱ ἔφοροι
τῶν τικτουσῶν, παύουσαι τῶν ὠδίνων τὰς γυναῖκας διὰ
τῆς γεννήσεως κατὰ τὸ μυθικόν, κατὰ δ' ἀλληγορικόν
ἢ ἐπέλευσιν τοῦ τοκετοῦ. εἰλείθουαι αἱ θεαί, αἱ γεννήσει,
15 αἱ ἔφοροι τῆς γένουσι θεαί κατὰ τὸ μυθικόν, καὶ ἀλληγο-
ρικόν ἢ ἐπέλευσιν τοῦ τοκετοῦ, ἢ οἱ ἐν τῷ τίκτει νόνοι.
Εἰλείθουαι· αἱ γένναι ἄλλως τοκετὸν καὶ ποιοῦσαι τὸ κυο-
φορούμενον ἐλθεῖν εἰς φῶς, θέναι καὶ Εἰλείθουαι παρὰ
20 τὸ ἐλθεῖν λέγονται, ὡς ἐν τῷ Ὀμήρῳ (Π. λ 270 et
sarpis alibi) γέγραπται.

478. Ὠσφρόν· καὶ τῶν ὠδιν. παύουσι· λήγουσιν, αὐ-
τούς. βαρυνόμενων· στενοχωρουμένων, τινὸς πράγματος
γενομένου, βαρυνουσῶν, στενοχωρουσῶν, ἀπὸ τῶν γεν-
25 νῶν.

479. Οἱ μὲν· οἱ ἄρβρες. γενεῆς· παιδοποιίας, τεκνο-
γονίας, ἀποσπερματισμοῦ, ἀποσπερματίσεως, γόνου, συν-
ουσίας, σπορᾶς· οἱ μὲν τὸ γενεῆς παιδοποιίας λήγουσιν.
κεχρημένοι· χηρῶντες, τόκου· γεννήσεως, σπέρματος.

480. Ἀποθλίβουσιν· προστριβούσι, πιέζουσιν, συντρι-
βουσιν. ἀραιάς· λεπτάς, καὶ συχνάς.

481. Οὐ γὰρ βρεῖα· οὐκ εὐχερῶς δὲ γεννώσιν· οὐ γὰρ
δίστανται ἀπ' ἀλλήλων τὰ ὦα, ἀλλὰ συνδέεται βοτρυ-
δὸν ἡμοσμένα ἀλλήλοις. δίσταται· χωρίζεται, διαχω-
37 ρίζεται τὰ ὦα, διαχωρίζονται. ἐνέχονται· συνδασμύν-
ται, κρατοῦνται, συνέχονται.

482. Μετ'· σὺν, ἐν. ἀρηρότα· ἀρμόδια, ἡμοσμένα.

483. Φύρδην· δημοῦ, συγκεχυμένως. συμπεφυῖται·
συγκεχυμένα, συγκεκρατῆμένα, συννηυμένα, συμπε-
40 πλεγμένα, καὶ συνηρμοσμένα. ἀθρόα δημοῦ πάντα, δημοῦ
ὄντα, τὰδε τὰ ἡνωμένα. κε· ἂν, ἐάν. τέκοιεν· γέννησασιν.

484. Στεινόμεναι· στενοχωρούμεναι, αἱ γαστέρες· γρά-
φεται καὶ τειρόμεναι. κρίνουσι· διαχωρίζουσιν, ἀπορρί-
πουσι, διστᾶσι (Cod. δισητῶσι) τὰ ὦα.

485. Ὡς· οὕτως· θαυμαστικά· βῆλδὴν· εὐκολον, ὅτι
ἀληθὺς οὐκ εὐκόλον, ὥς οὐκ εὐκόλον τὴν γένναν ὥπασαν
οἱ θεοί, οὐδὲ κἂν τοῖς ἰχθύσιν. ὥπασαν· παρέσχον, καὶ
δωρῆσαντο. ἐπιχθονίησι· καὶ τοῖς (ταῖς) ἐν τῇ γῇ.

487. Ἀλγεα· λύπας ἐν τῷ γενᾶν, θλίψεως ἐν τῷ γεν-
10 νᾶν ὄγλον. πάντα· ἐν πᾶσι, πανταχῇ. ἐπαχθέες· βα-
ρεῖται, ὀδυνηραί, ἐπιβαρεῖς. εἰλείθουαι· αἱ γένναι, αἱ
ἔφοροι τῶν τοκῶν· οὕτως οὐκ μόνον γυναῖξιν, ἀλλὰ καὶ
ἀλόγοις καὶ ἰχθύσι καὶ πᾶσι ζώοις ὀδυνηρόν ἐστι καὶ
βίαιον τὸ τίκτειν, καὶ οὐκ ἄνευ ἀλγους καὶ λύπης.

488. Ἀρσενες· ἰχθύες, ἀμαρτίβιοι ὄγλων. ἐπ' ἰχθύσι·
κατὰ τῶν ἰχθύων. κήρας· θάνατον, καὶ θανατηφόρους
μοίρας.

489. Δαιτυμόνες· τρωφῆται ὄντες, εὐωχηταί, τρωφη-
ται πρὸς τὸ ἐσθίειν, ἀριστηταί, νάτες (sic), ὡς δαῖτα
ζητοῦντες εὐωχῆσθαι. βρηγμῖν· αἰγιαλοῖς.

490. Μετόπισθε· μετ' ἐκείνους, εἰς τοῦπίσω, ἀπὸ τῶν
ὀπισθίων μερῶν. Ἄλλοι δ' αὖ μετόπισθεν· οὕτως ἄπλωις
ἀντὶ τοῦ περὲργόωντος, καὶ ζητοῦμενοι καὶ οἰσινε προ-
πομπεύοντες τὰς θηλείας. Ἰστέον, ὅτι αἱ θήλειαι διώ- 10
κουσι τοὺς ἄρβρας, τούτεστι τῶν ἄρβρων ὑπὸ τοῦ τῆς
γονῆς ἔρωτος ἐλομένων, αὗται ὀπισθεν ἀκολουθοῦσι,
καὶ δι' αἰτίαν τοιαύτην οἱ ἄρβρες ἐν τῷ τρέχειν πρὸς
ἑαυτοὺς παρατρίβουσι τὰς γαστέρας, καὶ οὕτως ἀπο-
σπερματίζουσιν, αἱ δὲ θήλειαι ὀπισθεν αὐτῶν ἐπιδιώ- 15
κουσαι κεκριμέναι θορόν καὶ ἀποσπερματισμόν, τούτεστι
τὸν σπῆρον ἥτοι τὰ σπέρματα λάπτουσι, καὶ οὕτως συλ-
λαμβάνουσιν. διωκόμενοι· διώκοντες, ὑπὸ θηλειῶν.
προβέουσι· προτρέχουσιν. διωκόμενοι· προβέουσι· προτρέ-
χουσι τῶν θηλύων διωκόμενοι παρ' αὐτῶν. 20

491. Φιλότῃες ἔρωτι· τῇ τῆς φιλίας ἀγαπῇ.

492. Ἐλκόμεναι· αἱ συρόμεναι αἱ θήλειαι. σπεύ-
δουσι· μεταδιώκουσιν. μετ' ἄρσενας· εἰς τοὺς ἄρσενας,
εἰς ἃ ἐπὶ τοὺς ἄρσενας αὐτῶν ὄγλον· ὑστεροχρονίαν ὀη-
λοῖ ἢ μετὰ. 25

493. Ἐνθ'. τότε. οἱ· οἱ ἄρσενες, τῇ ἀκολάστῳ ἐπιθυ-
μῇ προθυμούμενοι. ἐπὶ· περὶ, ἐν.

494. Τριβόμενοι· τρίτοντες, ἀναισχύτως καὶ ὀρη-
τικῶς φασι τοὺς ἰχθύας ἐπιτριβομένους ἀλλήλοις θορόν
σπέρματος ἀποβάλλειν. θορόν· σπέρμα, γόνον, σπόρον, 30
καὶ ὕγρον. ἀπορβάνουσιν· ἀποχέουσιν, ἀπορρίπτουσι,
διαχέουσιν, τὸ ἀρσένωμα.

495. Αἱ δ'· αἱ θήλειαι, αὗται. οἷστρον· μανίαν ἔρω-
τος. μεμαυῖαι· προθυμούμεναι, ὀρυώσαι, μανιόμεναι.
ἐπαῖδον· ὀρητικῶς· αἰσιν γὰρ τὸ ὀρᾶν. 35

496. Λάπτουσι· ἀναρβόρῳσι· τὸ λάπτω ποῖα φωνή
ἐστίν ἐπὶ τῶν κυνῶν, ὅταν ἀναρβόρῳσί τι· λάπτει λαπ-
λαπτ. γάμω· ἐπιλογίζην, ἀπὸ λόγον (sic) λόγος, πλήθ-
θουσι· πληροῦνται. γόνου· τόκου, σπέρματος.

497. Νόμος· ἐθισμός, διαγωγή, ἢ πλείστη συνήθεια. 40
εὐνάς· συνουσίας, κοίτας.

498. Θυλάμους· οἰκήσεις, τόπους, ἐν οἷς συνέχονται.
ἀλόγους· γυναῖκας, συζύγους, διακριδόν· κεχωρισμένους,
διακεχωρισμένους. ἀμφίς· ἀμφοτέρωθεν.

499. Ζευζάμενοι· σχόντες ἑαυτοῖς, συμμιγνέτες, συ- 45
ζευγνέτες, συνελθόντες εἰς συνουσίαν, ἐνωθέντες, συν-
δυσκθέντες· ἀφροδίτη· συνουσία, μέλις.

500. Οἰστρος· μανία, ζῆλος, φθόνος, ζηλοτυπία ὑπάρ-
χει ἐν ἰχθύσι χάριν τῶν θηλειῶν· ζῆλος παρὰ τὸ λίαν
ζέειν ζῆλος καὶ ζῆλος· ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι 50
ποῶν τὴν ψυχὴν, ἢ ὁ λῶν ἥτοι θέλων τὸ ζῆν. ὡς Ἡσίο-
δος (ἔργ. 23).

ζῆλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφρον σπεύδοντα.

βαρύς· καταπληκτικός, εἰς ἐκεῖνα ὄηλον. θεός· ἔρως. ὅσα τε· καὶ ἄλλα. τίκτει· γεννᾷ. ὅσα τε τίκτει· ὅσα τίκτει ὁ θερμός· ἔρως ἐκ ζηλοτυπίας, οἷον μάχας καὶ τὰ παραπλήσια.

501. Θερμὸς· καυστικός, ὅ τε· ὅστις, ὁ ζήλος. λάβρον· σφοδρὸν, πολύν. λαῦρον· λάβρος ὁ λαίμαργος διὰ β, λαῦρος δ' ὁ λίαν ἄβρος καὶ σφοδρός, ἡ λίαν ἄβρος καὶ πλούσιος. λαβρόν· τὴν διακαῆ καὶ πυρῶδη, πολύν. ὅτε λαῦρον ὁπότεν σκοτοῦνται τὸν λογιζόμενον δίκην μέθης, 10 λαβρόν δὲ πᾶν σφοδρὸν. κῶμον· πόλεμον, ἐρωτικὴν μέθην, ζάλην, μανίαν, μέθην, ἀσέλγειαν· κῶμος λέγεται ἡ ἐκ τοῦ ἔρωτος ἀναπομπὴν δίκην φλογος ἀναθυμίασις, ἥτις θολοὶ τὸν νοῦν, καθὰ οἱ στρως μεταλαμβανόμενος, ἥτις θολοὶ τὸν λογιζόμενον, καθὰ ὁ οἶνος πλείστος μεταλαμ- 15 βανόμενος σκοτοὶ τὸν λογιζόμενον. Μῶμος· ἐστὶ κυρίως ὥδη λεγομένη παρά τινος κατὰ νύκτα ἀπεργαζομένου πρὸς τὴν ἐρωτύλλαν. ὁρίνει· γράφεται· ἐγείρει. ἐγείρει· διεγείρει· γράφεται ὁρίνει.

502. Παλλοὶ δ'· ἄρσενες ὀηλονότι, ἰχθύες. διασταδόν· 20 διαχωρισμένως, ἐνστατικῶς, διαχωρισμένοι. εὐνῆς· κοίτης, τῆς θηλείας τῆς μιᾶς. εἵνεκεν εὐνῆς· χάριν συνουσίας.

503. Μάρνανται· μάχονται· μάχη ἡ χεῖρ· κυρίως τὸ μάρνανται ἐπὶ τῆς χειρὸς· κυρίως μάχη ἡ διὰ τῶν 25 χειρῶν μάχη. Μάρνανται· κυρίως ἡ διὰ τῶν χειρῶν γινομένη μάχη· μάχη γὰρ ἡ χεῖρ. μνηστῆρσιν· νυμφίοις, γαμβροῖς, νύμφην· μίαν γυναῖκα, περὶ νύμφην· χάριν γυναικός.

504. Ὅμοιοι· ἴσοι, ὁμοίτιμοι, πλούσιοι, καὶ πλούσιοι 30 ὅιοι, ἡ παραπλήσιοι. ἀντιφέρονται· ἐναντίως ἀντιμάχονται, ἐναντίως φέρονται, ἀντιμάχονται, μάχονται ἐξ ἐναντίας.

505. Ὀλῶν· πλούτω. ἀγλαΐη· ὠραιότητι, τὰ δ'· 35 ὁ πλούτος, ὁ ὀλῶς καὶ ἡ εὐμορφότης, ἄτινα, ἥως ὁ πλού- τος καὶ ἡ ἀγλαΐα.

506. Ἀλκή· δύναμις, ἀλλὰ τι ὑπάρχει· γένους· σια- γόνες, στόματα. κάρχαρον· κάρχαρος ἐπὶ κύνος, γαυ- 40 λίδους ἐπὶ σῦος, συνοδὸς ἐπὶ ἀνθρώπου. κάρχαρον· κεχαραγμένον ἐκ τῶν ὀδόντων, ὀξυὸδοντα, διακεχαραγ- μένον. κάρχαρον ἔρκος· τοὺς ὀδόντας λέγει, τραχύτατον, κεχαραγμένον, τὸ ἐσθῆν τοῦ στόματος καὶ ἐπικαμπές περὶ φραγμα. ἔρκος· ὀδόντων.

507. Τοῖς· ἐν τούτοις τοῖς τρισίν, ἥως τῇ δυνάμει, τῷ στόματι, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν. ἀεθλεύουσι· ἀγωνίζονται, 45 ἀθλοπορῶσι· γράφεται δ' ἀεθλεύουσιν. ὀπλίζονται· διεγείρονται.

508. Τοῖσιν· καὶ πάλιν ἐν τούτοις τοῖς τρισίν, ἰχθύ- σιν. προβάλλεται· νικήσῃ, ἑαυτὸν. ὁμοῦ· ἅμα, εὐθύς. εὐρατο· ἔλαθεν, εὐρατο· γράφεται ἤρατο· καὶ ἀπῆρατο.

509. Τοῖ μὲν· ἡ καὶ ἄλλοι μὲν· ὀικειῶς, πλεόνεσσιν· 50 πλειοντέρας. ὁμουναιῖς· ὁμοκοίταις, ὁμοκοίτας, ὁμοζύ- γοις. ἀλόχισσι· γυναῖξί καὶ θηλείαις (sic).

510. Αἰθῶν· διάπυρος, καυστικός, ὁ ὀξύς καὶ ταχύς ἐκ τοῦ αἰθῶ το καίω.

511. Τοῖ δέ· οὗτοι, ἄλλοι. ἀμυρίπουσιν· φυλάττουσιν, 5 ὑποτασσουσι, περιέπουσιν. ἀκοῖτιν· ὁμόκοιτιν, σύζυ- γον θηλείαν (Cod. θέλοισιν), γυναῖκα· ἀκοίτης ὁ ἀνὴρ, ἀκοίτης ἡ γυνή.

512. Πλεόνεσσιν· γυναῖξί ὀηλονότι, ἀλλ' ἐν μιᾷ. 5 γάνυνται· χαίρουσιν.

514. Τέλος· ἡ πρᾶξις, ἥως ἡ εὐφροσύνη τῆς συνου- σίας. καλαινῇ· δεινῇ, τῇ δεινῇ καὶ μεμελανομένη, κα- 10 ταστικῇ· τῇ ποικιλομόρφῳ, ἡ τῇ μεγάλῃ· αὕτη μίσει μετὰ τῶν ὄψεων.

515. Μυραίνῃ· τῇ μυραίνῃ τῇ δεινῇ, ἡ τῇ μελαίνῃ, 15 ὅτι αὕτη μίσγεται μετ' ὄψεως· λευκὸν ἀπὸ τοῦ λεύσσω τὸ βλέπω, μέλαν δ' ἀπὸ τοῦ μὴ λαίνει ἥως βλέπειν. λεχύνῃ· κοιτῶν. παράτροπον· παρηλλαγμένην, παρα- τετραμμένην, παραβεβλημένην, διηρημένην. αἶσαν· 20 μοῖραν, τάξιν.

516. Αἱ μὲν· αἱ μύραιναι, ἐγγέλους. σπειρηδόν· κυ- κλωτερῶς, συμπεπλεγμένοι ὁμοῦ, καὶ συστρεπτικῶς, 25 συμπεπλεγμένους ὁμοῦ δίκην ἄλυσσας, ἡ δίκην φραγκιαῆς σφαίρας. Σπειρηδόν· ὁμοῦ καὶ ἀθρόως πεμπόμεναι, καθ' ἕνα ἐν ὁμονοίᾳ καὶ παρτάξει· ἡ σπειρηδόν· ἥτοι δίκην ἄλυσσας· σπεῖρα γὰρ λέγεται ἡ ἄλυσσις καὶ ἡ συ- 30 στροφή τοῦ ὄψεως καὶ οἱ τῆς ἄλυσσας στρεπτοὶ (Cod. αἱ) κρίκοι. ἄλλως· σπεῖρα σχημαίνει δ', τὴν νοικερῖαν (ναυ- καίριαν), τὰ παλαιὰ ἱμάτια, τὴν συστροφὴν τοῦ ὄψεως, 35 καὶ τὸ πεπλεγμένον σχοινίον. χυθεῖσαι· ἐξαπλωθεῖσαι, πλακείσαι, καὶ μινυθεῖσαι.

517. Ὑγρὸν· ὀλισθηρὸν, γλίσχρον. ἄβρος ὁ λίαν βα- 40 ρύς. ἀναστρωφῶσι· περικυκλοῦσιν, ἀνακινῶσι, καὶ ἀνα- στρέφουσι, καὶ κινῶσιν. θαμειαί· συγκαί, συνεχῶς, 45 συνεχεῖς.

518. Πλεγνύμεναι· μινγνύμεναι, ἐντετυλιγμένοι, 50 πλεχόμεναι, τάων· τούτων, ἀπὸ τούτων. Σημείωσαι ὅτι τὰ ἐγγέλη περιπλεκόμενα διαβρέβεται ἐξ αὐτῶν λίπος καὶ τὸ καταβρέυσαν εἰς τὴν γῆν γίνεται ἐγγέλους. κατ- 55 εἴβεται· καταρῥέει, ἀποστάζει, στάζεται, καταστά- ζεται, ἀπορῥέει, καταστάζει.

519. Ἰχώρ· σῆψις, ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔλκος, ὕδωρ 60 παχὺ ὡς ἔλκος, πληγῶδης ὑγρασία. Ἰχώρ ἀπὸ τοῦ ἰσχεσθαὶ ἐντὸς τοῦ σαρκίου ἰσχωρ καὶ ἰχώρ. ἰχώρ βεῖσις, κυρίως δ' ἰχώρες τὰ ἐντὸς τῶν τρωματίων ἔλκη, 65 ἀπὸ τοῦ ἰσχεσθαὶ εἶναι ἐντὸς, καὶ μὴ ἐκχυθῆναι ἀκμὴν ἔξω δυνάμεινα. καλύπτεται· κρύπτεται. δέ· τε. μιν· αὐτὴν, τὴν ἰχώρα, αὐτόν. ἰλὺς· ὁ βορβορος, ἡ συρρετώδης ψάμμος. 70

520. Κύει· συλλαμβάνει, ἐγκυμονεῖ, γεννᾷ. ὀλκούς· 75 σώματα, περιφρακτικῶς τὰ συρόμενα σώματα, ἡ σώ- ματα μακρά.

521. Ὀλισθηροῖσι· γλίσχροις.

522. Μέγα· μεγάλη. τρομέουσι· δειλιῶσιν. ἐρχαί- 80 ρουσι· μισοῦσιν, διὰ τὴν βίαν ἣν ἔχουσιν σημειῶσαι.

523. Ἐφίμερος· ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμητός, ἐπέ- ραστος. ἄλλοις· ἰχθύσι, ζώοις.

524. Τερπιλὴ· χαρὰ, τέρψις, εὐφροσύνη. πολὺ· κατὰ.

λεγειν· κοιτῶν, τῶν μίξων, εὐδῶν. πλέον· περισσότερον, τῶν ἄλλων δηλονότε, τῶν ἡδονῶν, τῆς ἡδονῆς, παρὸ χαρμῶν, πλείους λύπας ἔχουσι τῶν ἡδονῶν, πολὺ δὲ πλέον ἄλγος ἔχουσι τῆς τερωπῶλης. ἄλγε· λύπας.

5 525. Σκληρὸν· οὐ· σκληρὸν γάρ ἐστι τὸ κέντρον, τὸ πρὸς τὴν ἀρροδίτην αἰδοῖον, οἰνεῖ δὲ τοῦτον οὐχ ὑπείκαν, οὐδὲ καμπτόμενον, ἀλλ' ὀρθὸν τεταμένον ἐστὸς, ὅπερ ἐν τῇ ἀπρεπῇ κοίτῃ ἐν τῇ τρέψει ἀκονῶται, καὶ κοιλοὶ τὴν θήλειαν διό καὶ οὐ θέλει συνουσιᾶσαι, ἀλλὰ μάχεται.

10 εἰς ἀρροδίτην· εἰς τὴν συνουσίαν.

526. Ὅστέον· αὐτὸ τὸ μόριον λέγει. οὐκ ἐπεικτόν· οὐρὴ καμπτόμενον, σκληρὸν· γράφεται καὶ ὅστέον αὐτοχάρακτον, τοῦτέστιν οὐρὴ καμπτόμενον. ἐπεικτόν· χαύνον, καὶ ὑποκλινόμενον, ἀλλὰ σκληρὸν καὶ ξηρόν.

15 527. Ὑποεικτόν· ὑποτασσόμενον, ὑποκλινόμενον, ἥτοι μαλακόν. ἀτερεπὲ· ἀνευφροσύνης (ἀνευ ἐυφροσύνης), καὶ ἀνευρᾶντο. θήγεται· ἐγείρεται, ἀκονῶται, ἐτοιμάζεται. εὐνή· κοίτη· οὐ γὰρ ταῦταις ἐπεραστός ἐστιν ἡ τέρψις τοῦ γάμου, οἷα καὶ τοῖς ἄλλοις ἰχθύσι· σκληρὸν γὰρ τὸ

20 κέντρον ἐστὶ, τὸ πρὸς ἀρροδίτην αἰδοῖον.

527. Τοῦνεκα· τούτου χάριν, τοῖνυν διὰ τοῦτο αἱ θήλειαι γελῶναι φεύγουσι τὰ (τὴν?) τῶν ἀνδρῶν δι... (διμίλιν?), διότι τὸ μόριον τῶν ἀρρῶνων ἥτοι ὁ καυλὸς σκληρὸν (Cod. σκη) ὅσ[τοῦν] ἐστὶ, μάλλον δὲ καὶ μά-

25 528. γοῖται πρὸς τοὺς ἐπόγους αὐρί.... (ἀνέρας?) καὶ ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν [ἐστίν] αὐτὸ σπεύδουσιν ἀπωθεῖν ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτῶν, ἄχρις ἂν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀνάγκης ἡτηθῶσι καὶ οὕτως. πολυγνάμπτουσι· τοῖς πολλὰ ζῶουσιν, λίαν ἐπικαμπέσιν, εἰς τοῦπίσω στρεφόμενοις,

30 καὶ καμπτομένοις.

528. Δάπτουσιν· δάκνουσιν· δάπτειν κυρίως τὸ λάβρως ἐθέλειν ἀπὸ τοῦ δα ἐπιτακτικῷ μορίου καὶ τοῦ ἄπτει, καὶ ἐθέουσιν, βλάπτουσιν, κατακόπτουσιν· οἱ ἄρσενες δηλαδὴ καὶ αἱ θήλειαι ἀλλήλους δάκνουσιν.

35 529. ὅτε· ἀττικόν· τὸ ὅτε ἀντὶ τοῦ ὅταν λαμβάνουσιν. σχεδόν· πλησίον, ἀντήσῳσι· συναντηθῶσι, πλησιασάωσιν, ἐκούσιως ὑποκλίνουσιν ἐαυτὰς (Cod. αἷς) δηλόν.

529. Ἄλευόμεναι· ἐκφυγούσαι. τρηχύν· λυπηρόν, ἀγανακτικόν, ἐπίπονον, θανάσιμον. ἀέκουσαν· μὴ βου-
40 λομένην, μὴ θέλουσαν, οὐδὲ θέλουσιν τὴν θήλειαν τὴν εὐνὴν αὐτοὶ ἐκούσῳσι ἱμεῖρονται, αὐτῆς δηλονότε. ἰστέον δὲ ὅτι ἀέκουσαι καὶ ἀέκουσας οὐ γίνεται γάμος, ἀκούσης καὶ ἐκόντος ἐστὶν ὅτε, ἐκόντος δὲ καὶ ἐκούσης ἀεὶ· οἱ δὲ καὶ μὴ θέλουσιν τὴν θήλειαν
45 τὴν εὐνὴν αὐτοὶ ἐκούσῳσι ἱμεῖρονται, τὴν εὐνὴν δηλονότε· ἥως τὸ μὴ βουλομένην ἄκουσαν ἐκείναις, ἢ ἐκούσιν ἐκείναις καὶ ἄκουσίαν, ἐκούσαν δὲ ὅτι ἐπιθυμοῦσιν, ἄκουσίαν, ὅτι ἐπιθυμοῦντες [οὐκ] ἐθέλουσι διὰ τὸν πολὺν πόνον καὶ κόπον ἰστέον ὅτι ἀέκουσαν (ἀεκούσῃ?)
50 καὶ ἀέκοντα (?) οὐ γίνεται γάμος, ἀέκουσαν (ἀεκούσῃ?) καὶ ἐκόντα οὐ, ἐκούσαν (ἐκούσῃ?) καὶ ἀέκοντι οὐ, ἐκούσιν (ἐκούσῃ?) δὲ καὶ ἐκόντι γίνεται.

530. Εὐνὴν· τὴν θήλειαν. ἱμεῖροντες· ἀποδεχόμενοι, ἐπιθυμοῦντες, ἀποδέχονται, ἐπιθυμοῦσιν. ἐκούσῳσι· αὐ-

τοθελεῖς, αὐτοί, εἰσάκειν· ἄχρις οὐ· καινοσύνακτον. ἀλαχ· δυναίμει, τῇ βίᾳ, τῇ ἰσχύϊ.

531. Ζεύει· ὑποτάζει, πρὸς συνουσίαν δηλονότε, ταπεινώση, συναγάγη, πρὸς λαφουράν ἀγάγη, δεσμησῇ αὐτὴν τὴν θήλειαν. μιν· ἑαυτῇ. ἀναγκαίη· βιαστικῇ, 5 ἀναγκαστικῇ. φιλότῃ· ἡ ἐρωτῇ, φρεσικῇ μίξει.

532. Ληϊδὴν· δούλην, αἰγμαῶτων, καὶ κοῦρσον, ἥως αἰγμαῶτους τε καὶ λαφουράν τιμὴν· τιμὴ γὰρ πολέμου τὸ κοῦρσον, ἥως αἰγμαῶτους εἰληφέναι τινὰς ἐκ πολέμου ληφθεῖσαν καὶ γενομένην δούλην, καθάπερ 10 αἰγμαῶτων. πολέμου· λαφυραγωγίας. γέρας· τιμὴν, λαφυραγωγίαν, καὶ λαφουράν τιμὴν. ἱελα· ὁμοία.

533. Ἔργα· συνουσίας, αἱ μίξεις, αἱ συνουσίαι παρόμοιαι τοῖς σκύλοις (σκύλαξ?) τοῖς ἐν τῇ γῇ, ὁμοίως τοῖς κυσὶν ἐξοπίσω, ἀφ' οὗ καὶ συνέγονται· σημειῶσαι. 15 χελώναις· ἀντίπτωσις, ἥτοι τῶν χθονίων κυνῶν καὶ εἰναλίων χελωνῶν.

534. Ἱελα· ὁμοία. ἐπεὶ· διό. μάλα δηρὸν· κατὰ πολὺ, ἕκαστοι· καὶ οἱ δύο, καὶ ἀμφοτέροι καὶ δύο.

535. Συνέγονται· συμμίσγονται, συνάπτονται, μιγ- 20 νύονται, ἐξοπίσω συμμίσγονται καὶ κεκωλυμένοι. ἀρηρότες· δεδωσμενένοι, ἡρμοσμένοι, συνηρμοσμένοι.

536. Ὀλοοί· ἐλθεῖναι· οὗτος ὁ ἄρρην πολὺνους ἐπο[γ]όμενος τῆς θηλείας ἕως ὀλιγοῦρας [ἀπέπε]σε χαυνωθείς καὶ ἐξ ἀσελγείας (Cod. ἀσσεργείας) [ὄνησ]κει, 25 ἥως ἀπὸ τοῦ τῆς θηλυμανίας [ἐρ]ωτος· οὕτως ἕκαστος τούτων ἀπολλύει. ὀλεθρος· ἀπωλεία, θάνατος.

537. Ξυμφέρεται· συνάγεται τῷ γάμῳ. συμφέρεται· ἀκολουθεῖ, γίνεται, ἀποτελεῖται, συγκινεῖται, μικρῶς προσεγγίζει, συμμίσγεται τῷ γάμῳ. ξυνόν· κοινόν. 30 ξυνὸν δὲ τέλος θανάτου καὶ εὐνῆς· τοῦ δὲ θανάτου καὶ τῆς κοίτης καὶ τοῦ τέλους, διότι ὁμοῦ καὶ τὸν γάμον καὶ τὸν θάνατον ἀποπληροῦσιν. ἄλλως· ὅτι τοῦ πολυπόδος ὁ γάμος καὶ ὁ θάνατος ἐν τῷ ἅμα γίνεται· οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἀρίσταται ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς θηλείας συνου- 35 σίας, εἰ μὴ τέλος ἐξασθενήσῃ, καὶ οὗ νεκρὰ (sic) πέσῃ, ὅτε καὶ ἐθέουσιν αὐτὸν οἱ παρατυχόντες ἰχθύες, οὓς πρότερον ἤσθιεν, ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ θήλειαι τούτων θνήσκουσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς κησέως διὰ τὸ τὰ αὐτῶν μὴ κεχωρίσθαι (Cod. χωρ.) ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ 40 συνηνεγμένα διήκιν βότρους ἐξέρχονται, ὥς ἐκ τούτου ἐπέρχεται αὐταῖς λύπην ἀφόρητον, καὶ θνήσκειν αὐτὰς ἀπὸ τῆς τοιαύτης βίας· τούτου χάριν οὐδὲ ζῇ ὁ πολὺ- πους ἐπέκεινα τοῦ χρόνου διὰ τὸ τὸν μὲν ἄρσενα ἀπὸ τῆς ἀπείρου συνουσίας τελευτᾷ, τὴν δὲ θήλειαν ἀπὸ τοῦ 45 τοκετοῦ.

539. Πρίν· πρότερον, ἕως οὗ. φιλότῃς· συνουσίας. γάμου. ἀπίσγεται· ἀποχωρεῖ, ἀποπαύεται, καὶ χωρίζεται, κωλύεται. ἀπολήγει· παύει.

539. Πρίν· πρὸ τοῦ, ἀπὸ· ἐκ. προλίπη· καταλίπη. 50 σθένος· καὶ τὴν δύναμιν. ἀδρανέοντα· ἀδυναμοῦντα, ἀσθενεῖν, ὀλιγοῦρον, τὸν ἄρρην, ἀδυνατοῦντα.

540. Ἀμενγνός· ἀσθενής, λεπτός, μάταιος· παρὰ τὸ

μένους μένος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ νη μενῆνος, καὶ μετὰ τοῦ σπερτικῶ α ἄμενῆνος, ὥς τὸ πῶτος πετενῆνος καὶ πετενῆνος, ἐξ οὗ καὶ ῥήμα (II. v 562).

ἀμενῆνως δὲ οἱ αἰχμῆν.

6 ἀσθενῆ ἐποίησεν, ἀντί τοῦ ἀνέκαμψεν. ὀληται· φθαρῇ, ἀπόληται, φθίρεται.

541. Πάντες· οἱ ἰγθύες. σχεδόν πλησίον. ἀντήσουσι· ἐυτύχουσι, συναντήσουσιν, ἐπιτύχουσιν, συντύχουσιν· αἱ καραινῶδες (ἀδὲς ?) οἱ λοιποί.

10 542. Δειλαί· ἀσθενεῖς· ἡδὲ καί· τὸ ἐν καὶ περισσόν· ἀττικῶς.

543. Πάρος· πρότερον, ἔμπροσθεν. ἰδαίνυτο· εὖωχεῖτο, ἥσεν, ἔτρωγεν. μεθέρπων· βιάζων, συρόμενος, διεργόμενος.

15 544. Τοῖς ὑπο· ὑπὸ τῶν. ἰστέον, ὅτι ἀντίπτωσίς ἐστιν· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν· τῶν ὑπο ἀντί τοῦ ὑπὸ τούτων ὀλλυται. ζῶας· ζῶν. περ· καίπερ. κείμενος· νεκρωμένος, αὐτῶς· ἀναίσθητος, ἀμετακινήτως, ἀναίσθητως, ἀπράκτως, ματαίως.

20 545. Ἀμύνόμενος· μαχόμενος, βοηθούμενος παρά τινος, υπερπολεμῶν, βλάπτων· ἀμύνω δοτικῇ τὸ βοηθῶ, ἀμύνωμαι αἰτιατικῇ παθητικῶς ἀντί τοῦ ἀποτρέπουμαι. δαιτρεύεται· κατακόπτεται, ἐσθίεται, ἐκείνος, καὶ μαγειρεύεται, εἰς λεπτὰ τέμνεται. ὄφρα· ἕως οὗ, μέχρι 25 αὖ, ὅπως. θάνησι· ἀποθάνη.

546. Τοίω· τοιοῦτῳ πόθῳ, ἐν τοιοῦτῳ πόθῳ. δυστερπεῖ· ἐπὶ κακῷ τέρποντι, κακῶς τέρποντι. φιλοτησίῳ· συνουσιαστικῷ, ἐρωτικῷ, φιλικῷ. δυστερπεῖ φιλοτησίῳ· γάμῳ ἐρωτικῷ. ὀλλυτ· φθίρεται, διὰ τὴν μῆζιν ὀλλυται. 30 λυται.

547. Ὡς δ' αὐτῶς· ὁμοίως, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, οὕτως. μογέουσα· βαρυνόμενη, καὶ κακοπαθοῦσα.

548. Καὶ ἀποκριδόν· κευρωσιμένως, διακεχωρισμένως καὶ ῥηαιωμένως, ἀποκεχωρισμένως, κευρωσιμένα.

35 549. Διαθρόσκουσι· ἐκπύουσι, ἐξέρχονται, διεξέρχονται, καὶ ἀποθρόσκουσι, διέρχονται, τὴν γαστέρα λέγει. ἀρηρότα· συμπεπλεγμένα τὰ ὦα, ῥημοσμένα τὰ ὦα, ὁμοῦ.

550. Μόγις· μόλις· ἀττικόν, βραδέως, βίᾳ. διαΐσσει· 40 ται· ὁρμᾷ, διεξέρχεται. διανύσεται· διαπορεύεται, διέρχεται. διανίσσεται· ἐξέρχεται, πορεύεται. αὐλοῦ· ὀπῆς, τῆς στενῆς ὀπῆς, διὰ τοῦ στενοῦ αὐλοῦ, τουτέστι τοῦ κρυπτοῦ.

551. Λυκάβαντος· χρόνου· λυκάβας δ' ἐνιαυτός, λυκάβας τις ὢν, ἡ λυγαῖος καὶ ὀξέως βαίνων καὶ κεκρυμμένος καὶ λεληθότως· καὶ Ὀυμρος (Od. ε, 161).

τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλευσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.

45 λυκάβας δ' χρόνος διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας· τοσοῦτοι γὰρ καὶ οἱ λύκοι τὸν ἀριμὸν βαίνουσιν. λυκάβας δ' χρόνος ἀπὸ τοῦ τὸν λύκον ἀπᾶς βαίνειν ἐν τῇ γυνή, ἡ δ' ἀπὸ λύγης καὶ νυκτός γινόμενος. Ἄλλως· λυκάβας δ' χρόνος, ὅτι οἱ λύκοι καθάπασι τοῦ ἔτους τὰς εὐνάς ἐν ἀγρῷ, δηλαδὴ

τὰς ἐπιμύξιας ποιοῦνται. Καὶ ἄλλως· λυκάβας δ' χρόνος διὰ τὸ τῇ φορᾷ τῶν μηνῶν καὶ ἀπλῶς τῶν ὥρων, ἥτοι τῶν ἡμερῶν εὐκείσθαι (εἶναι) τῇ τῶν λύκων ἀλληλενδύειν βάσει, ὑπέρτερον ἐπέκεινα, καὶ πλέον. μέτρον καὶ σταθμόν.

552. Ἀποφθίνουσι· φθίρουνται· ἀπὸ τοῦ φθίνω φθινύω καὶ φθινύθω κατὰ παραγωγὴν.

553. Αἰνοτάτοι· δεινοῖς. γάμοις· τοῖς τοῦ ἄρβενος, οἱ ἄρβενες. τόκοισιν· κυήσεσιν, αἱ ὀήλεια, γέννηαι.

554. Ἄκρι· περί· φάτις· φήμη, λόγος. ἔρχεται· 10 ἄσταται. αἰδῆλος· ψευδής, ἀφανής, ἀγνωστος ἀνθρώποις. οὐκ αἰδῆλος· ἀλλὰ φανερά.

555. Ὡς· ὅτι. ὅρις· ἐχθρὸν κυρίως, ὥς ψην δ' μέγας βασιλεῖς· ἐχθρὸν τὸ γαλεπὸν θηρίον. γαμέει· εὐνά· ζεται, ἐξ ἄλλος· ἔξω ἄλλος. ἔρχεται· καὶ ἐξέρχεται. 15 αὐτή· ἐπιθυμοῦσα συνουσιασθῆναι τῷ ἐπιθυμητῷ τοῦ ὄψεως γάμῳ.

556. Πρόφρων· προθυμός, μετὰ προθυμίας, προθυμῶς. ἡμεύουσα· ἐπιθυμοῦσα, γάμου, ἐπιμεμένα. μείροντι· ἐπιθυμοῦντι, ὅψει. Ἰστέον, ὅτι τρισσῶς συνελθοῖεν ἀνὴρ τε καὶ γυνή· ἐθέλων γάρ τις ἐθέλουσαν γαμήσει, ἐθέλων μὴ ἐθέλουσαν, καὶ μὴ ἐθέλων ἐθέλουσαν, οὐ μὴ ἐθέλων δὲ τις καὶ μὴ ἐθελοῦση οὐδέποτε συνελθοῖ. γάμοιο· τῆς συνουσίας, ἐπιθυμοῦσα συνουσιασθῆναι ἐπιθυμοῦντι καὶ τῷ ὄρει. 20 25

557. Φλογέ· καυστικῇ, φλογεᾷ, διαπύρῳ. τεθολωμένος· ἔσκαοσιμένος, τεθωμένος· καϊόμενος, καὶ διεγειρόμενος, ἐκυνόμενος, ὠρμημένος, καϊόμενος, πυρροῦμένος, σκοτιζόμενος (Cod. σκυ) τῇ τοῦ ἔρωτος ἀσχητῇ 30 μανίᾳ, ἐκκαυόμενος, ἐκπυρούμενος, τουτέστιν ἐξοιστρούμενος, ἐκκαϊόμενος τῇ διαπύρῳ λύσσει, λέγει δὲ τὸν ἔρωτα, ὃν καὶ θερμὸν εἶπε πρὸ ὀλίγου (501). ἐνδοι· καϊόμενος. λύσσει· μανίᾳ τοῦ ἔρωτος, πυρρωθείς.

558. Μάνεται· διεγείρεται μανικῶς, ἔρχεται, ἐγείρεται, ὁρμᾷ, μανικῶς κινεῖται. φιλότῃ· συνουσίαν. 35 σύρεται· ἔρπει, ἔλκεται, ἔργεται.

559. Πικρός· δ' πικροποιός, καὶ θανατηφόρος, δ' ἰσθός· ἀλλοπαθὲς τὸ σχῆμα, ἐπειδὴ ἄλλως πικραίνει δ' ὄρις. ἔλις· ὄρις. τάχα· ταχέως, ἡ πλησίον. γλαφυρήν· κοίλην, κοιλὴν πέτρην ἰδὼν δ' ἄρις ἀπεμῆ τὴν 40 ἰὸν ἐκεῖ, καὶ πάλιν μετὰ τὴν συνουσίαν τῆς μυραίνης ἀναρροῖ αὐτὸν, γλαφυρὸν δὲ τὸ κοῖλον ἀπὸ τοῦ γλάπτει τὸ κολλάει, ἐξ οὗ καὶ γράμματα, ἄπειρ ἐνεκλαπτον τοῖς λίθοις οἱ παλαιοί· γλάπτω γλαφυρός, ὥς λέπω λεπυρός· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδέος (λέγεται γὰρ καὶ 45 τὸ γλυκὺ γλαφυρόν), ἀπὸ τοῦ γλαπτειν καὶ ὀρύττειν καὶ κινεῖν πρὸς ἡδονήν, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· καὶ γλαφυρὰ φόρμιξ ἡ γεγραμμένη καὶ κεκοιλωμένη παρ' Ὀμήρῳ (Od. ρ, 262. γ, 330, et ψ, 133)· καὶ γλαψὺ τὸ κοῖλον. καὶ Ἠσίοδος (ἔργ. 633). 50

ἀντρον γλαψὺ πετρῆν.

Ἐν κοίλῳ μέντοι φησὶ πέτρῃς ἀπεμῆ τὸν ἰὸν, καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας ἐκείθεν λάπτει αὐτὸν. ἐσκέψατο· εἶδεν, ἐτήρησεν, εὐένυνσε καὶ εἶδεν.

600. Λοίγιον· θανάσιμον, ὀλέθριον, φθαρτικόν. ἀπήμεσε· ἀπέπτυσεν, ἐξέρκεσεν, ἐξέλεεν, ἐξέχυσεν, τὸν μικρόν (cod. μενασμ.) ἔχυσεν, ἐξέστασεν. πάντα· ὅλον. ὁδόντων· ἀπό.

601. Πευκεδάνον· πικρὸν, θανατηρὸν, ἀπομεταφορᾶς τῆς οὐσῆς φύσει πικρᾶς. ζαμενῆ· λίαν ὀργίλον, ἄγαν ὀργίλον, ἥως βλαπτικόν, τὸν φθαρτικόν. ὄλθον· πλοῦτον, ὅτι ὡς πλοῦτον τὸν ἰὼν (cod. ἐὼν) ἔχει ὁ ὄντας.

602. Ὅφρα· ἵνα, οὕτως. πρήγ· ἡμερος, ἥσυχος, ἡμερος, πρᾶγ, ὠρικὸς, μετὰ πραότητος. εὐθιος· ἡμερος, ἡσυχῆς, ἥσυχος, ἀδολφής. ἀντήσειεν· συναντήσει, ἀντιπλήσει, ὁ ὅφας ὄηλον. ἀντήσεται· μετὰ γῆ, συμμεταλάθῃ.

603. Στάς· σταθείς. ῥηγμίνος· αἰγιαλοῦ, αἰγιαλῷ, καὶ ὄρημα (ὄρημας?). ἐὼν νόμον· κατὰ τὸν ἴδιον νόμον, κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν, κατὰ τὸ ἴδιον μέλος. νέμον· ἔθνος, ἐβρόχιζε· ἐσύριεν, ἐσύριζε, καὶ ἐφώνησεν, ἥγῃσεν ἰστέον ὅτι βοῖκος λέγεται ἡ ἐπὶ χυροῦ κτύπος, νὺν δὲ καὶ τὸν συριγμὸν τοῦ ὄφρους λέγει.

604. Κικλήσκων· λέγων, μηνύων, καλῶν. φιλότητα· πρὸς μίσην, εἰς συνουσίαν τὴν μύραιναν. θωῆς· ταχέως, ταχυτάτως. ἐσάκουσεν· μύραινά φησιν ἀκούσασα τὸν τοῦ ὄφρους συριγμὸν ἔξισιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταχέως, καὶ συμπλέκεται τῷ ὄφει καὶ μίγνυται. κελαινῇ· δεινῇ, μελαινᾷ, μελαίνῃ, χαλεπῇ, ὀλέθριος.

605. Ἰγὴν· συρισμὸν, φωνὴν, βοήν, κραυγὴν, συριγμὸν καὶ τοῦ βέλγητρον. Ἰυγὲ ζῶιον ἀδικώτατον ἡ λεγομένη σεισοῦρα ἡ κιννάος, ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ᾧ χρωῖνται αἱ φαρμακίδες εἰς φιλίαν. Ἰυγὲ ἔρωε, καὶ ὀρνεόν τι τὸ λεγόμενον σεισογύης, ᾧ χρωῖνται αἱ φαρμακίδες εἰς φίλτρα· Ἰυγας ἔχουσιν ἐν τοῖς λόγοις αἱ σοφισταί· Ἰυγι βοῇ, φωνῇ, καὶ ἰύει βοῇ, κραυγὴν ποιεῖ, λέγεται δὲ καὶ ἰυγὲ σύριγξ μονοκάλαμος, σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴν· καὶ ἰυγὸς φωνή, συριγμός· Ὅμηρος (Od. ο 162).

οἱ δ' ἰύζοντες.

ἐστὶ δὲ πεποικιμένη ἡ λέξις, καὶ ἰύζουσιν ἀγορικῇ φωνῇ προφέρονται, φωνοῦσι, ποιοῦνται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἰὸν ἐπιβόημα. Ἰγὴν τὴν βωτικὴν φωνὴν, ἰυγὲ δ' ἐστιν ὀρνεον, ἐν ᾧ χρωῖνται αἱ φαρμακίδες εἰς φίλταν. ἔσσυτο· ὠρμήθη, ὠρμησεν, ἐξῆλθεν. θάπτον· ταχύτερον, τάχιον, συντόμως.

606. Πόντοιο· βυθοῦ. τιτάνεται· ἐξέρχεται, σύρεται, ἐξαπλοῦται, κατασκευάζεται, ὀρμᾷ, ὀδεύει, ἔλκεται. αὐτάρ· δέ.

607. Γαίης· γῆς. Γαίης καὶ γῆς πόθεν γίνεται· παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ γῆ ἡ γωρητικὴ πάντων· γῶ τὸ δέχομαι καὶ λαμβάνω, ἐξ οὗ καὶ γωρυτός· παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸν ρυτὸν ἥως τὸ τόξον γωρυτός καὶ γωρυτός· καὶ γυῖα τὰ μέλη καὶ γύσλον τὸ βαθύ καὶ γωρητικόν. πολιοῖσιν· λευκοῖς. ἐπεμβαίνει· εἰσέρχεται. βοήτοισιν· βεβύλοισιν.

608. Ὀμιλῆσαι· ὥστε συνουσιασθῆναι, συνελθεῖν,

συμμιγῆναι. μεμαῶτε· προθυμούμενοι, πρόθυμοι, ἐφίεμενοι καὶ προθυμίαν ἔχοντες.

609. Συμπεσέτην· συνέπεσον, συνῆλθον, συνηνάσθησαν· διώκον. ἔλιος· ὄφρους. κάρ· κεφαλὴν. κατέδεκτο· ἐδέξατο, ὅτι δὲ μύραινά τὴν τοῦ ἔλιος κάρην εἰσεδέξατο. ὁ χανοῦσα· ἀνοίχασα τὸ στόμα, ἡ μύραινά.

610. Νύμφη· ἥως ἡ μύραινά. φυσίωσα· γαυριῶσα, ἐξωγκωμένη, πνευστίωσα, ἐξωγκωμένης ἔχουσα τὰς παρειάς, μαινομένη, ἀσθμαίνουσα, ἐπαιρουμένη, γαυρουμένη. γάμω· συνουσία· γάμος παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω· δάμος καὶ γάμος, ὁ δαμαστικός τῶν θηλειῶν, ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδამάστους Ὅμηρος καλεῖ (Od. ζ 109), ὅσιν « παρθένος ἀδμής, » οἱ δὲ παρὰ τὸ γενᾶν γάμος, ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο ἄμα εἶναι κατὰ μετὰθεσιν τοῦ δ εἰς γ, γαμβρόν δὲ τὸν οἰκίον καὶ τὸν νυμφίον κατ' ἐπιγαμίαν. ἐπιγηθήσαντε· ἐπιγάρντες, ἔρωτα σφοδρὸν ἔχουσα (sic), εὐφρανθέντες, χαίροντες.

611. Πάλιν· ὁπίσω. εἴσι· πορεύεται, εἰσέρχεται· μετ' ἤθεα· εἰς τὰ ἔθνη καὶ σκηνώματα, εἰς τὰς κατασκηνώσεις, διατριβάς.

612. Ὀλκός· συρμὴ, τὸ σῶμα, ἡ συστορφή, ὁ ἐλιγμός, ἡ σπείρα, τὸ σῆμα. κρυρόν· ψυχρόν, θανάσιμον, τὸν θανατηρὸν. μεταχέεται· μεταλαμβάνει, δέχεται, ἀναβρόφει, λαμβάνει, ἀναβρόφῃ, ἀναλαμβάνει, ἀναλέγειται. Μεταχέεται· μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν ἀναλαμβάνει, ὅν ὑπέθηκε (ἀπέ?) γαλεπὸν καὶ θανάσιμον ἰὼν, μετὰ τῆς λύσεως ἀναβρότων τούτων ὃν ἐξέπτυσεν.

613. Λάπτων· ἀναβρότων, πίνων, βροτῶν· τὸ λάπτω ἐπὶ κυνός, εἶπε δ' αὐτὸ καὶ ἐπ' ὄφρους. Λάπτων· ἀναβρότων· ἔθος γὰρ τοῦτο πέφυκε τῶν φύσει λαϊμάργων καὶ μαινομένων ζῶων τὸ ἀναβρόφῃν, καθάπερ ὁ κύων καὶ ὁ λέων καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴρηται, ζῶα ποιοῦσι καλύψει (καὶ λάψει?) γράμμενα. ἤκε· ἔξω ἐπεμψεν, ἐπαιμπε, κατήλειψε, κατέλειψεν, ἀφῆκεν. ἐξήφυσεν· ἔμμεσεν, ἐξήντηλσεν, ἐτραψεν (sic; ἐβρέμην?), ἐξέμμεσεν (ἤμμεσεν), ἐπεμψεν, ἐπῆντηλσεν. Ἐξέμμεσεν ἀντὶ τοῦ ἔξω ἔβρεξεν, ἐξήφυσεν ἀντὶ τοῦ ἔξω ἤφυσεν καὶ ἀπῆντηλσε καὶ ἀπ' αὐτοῦ (ἀπ' αὐτοῦ) ἐβρέμην. ὁδόντων· ἀπό.

614. Μή τι· μηδαμῶς. κίχῃ· καταλάβῃ. γόλον· ἰόν. Σημείωσαι ὅταν ἀρσενικόν· ὁμοίως καὶ ἐν λύκῳ συγγράφουσιν (cod φωνῇ), ἡ ἀπόδοσις τούτων πρὸς ἀρσενικόν γίνεται. ὀδίτης· τὴν ὁδὸν διερχόμενος.

615. Ἀτρεκέως· ἀφῶως, ἀληθῶς, ἀκριβῶς. ἐσιδὼν· θεασάμενος, καὶ γνωρίσας. ἀπέκλυσεν· ἀπέπλυνεν, ἀπενίψατο καὶ ἐβύθησεν. λάβρω· πολλῶ, σφοδρῶ.

616. Ἀυτάρ· μετὰ ταῦτα, δὴ. ἀρχαλοῦν· λυπούμενος. ῥίπτει· προσαρπάτει, κρούει, καταφρονεῖ, τύπτει. δέμας· σῶμα. δέμας καὶ σῶμα διαφέρει· δέμας μὲν τὸ ζῶον σῶμα παρὰ τὸ δεδεμένον εἶναι τῇ ψυχῇ, σῶμα δὲ παρὰ τὸ σῆμα καὶ μνημεῖον εἶναι τοῦ ποτε ζῶντος, ἡγρουν τὸ λείψανον, λαμβάνονται δὲ καὶ ἀντ' ἀλλήλων καταχρηστικῶς. μοῖραν· εἰμαρμένην, θάνατον.

577. Λευγαλέοιο· δλεθρίως, δλεθρίου, πικροῦ, τοῦ χα-
λεποῦ. λάθρῃσιν· εὐρῇ, λάθρῃ· ἀνοίστου· ἀπροσδοκῆτου,
ἀνελπίστου, ἀνυπομνήτου καὶ αἰφνιδίου, ἀνυπονοήτου·
ἀνοίστου· τὸ μὴ ἐλπίζομενον ἐκ τοῦ οἴου τὸ ὑπολαμ-
βάνω.

578. Αἰδόμενος· εὐλαβούμενος, ἐκτρεπόμενος. ἀναλ-
κικ· γυμνός, ψιλός, ἀδύνατος, οἷς· ἐν οἷς. ἐπεποιθεῖ·
ἐθάρρει, ἐθάρρει ἔχειν τοῦ εἶναι ὄρις.

579. Ἔμμεν· τὸ ἔχειν καὶ εἶναι. ἔμμεν· ὄρις· τὸ
εἶναι ἔχειν. πέτρη· ἐν. συνώλεσε· σὺν τῇ ἰᾷ ἀπόλεσε
καὶ τὸ σῶμα, συνέφθειρεν, ἐφθειρεν.

580. Ὁμῶς· ὁμοίως. ἐντύνονται· κατασκευάζονται,
κατασκευάζουσι, παρασκευάζουσιν, εὐτρεπίζουσιν, ἐτοι-
μάζουσιν.

581. Μῆδεα· τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ μῆδος τοῦ κρατῶ καὶ
ἄρχω, ἣ ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ εἶδω τὸ
ἐλέπω τὰ μὴ βλεπόμενα, ἣ ἐκ τοῦ μὴ αἰδοῦμαι κατ'
ἀντίφρασιν· μέδεα τὰ αἰδοῖα καὶ ἐξ αὐτοῦ μῆδεα· πρῶ-
τον γὰρ συμβουλευούσιν αὐτὰ πρὸς συνουσίαν. Ἄλλως·
παρὰ τὸ μῆδω τὸ ἄρχω· ἀρχῇ γὰρ καὶ αὐτὰ τοῦ σώ-
ματος τοῦ ἀνδρός. ἀνδρομέοισι· ἀνδρικοῖς, ἀνθρωπί-
νοισι, τοῖς τῶν ἀνδρῶν. πανείκελα· κατὰ πάντας ὁμοια,
ὁμοία. καρτυνόμεναι· ἔχουσι, κέκνηνται, ἐξοπλίζονται,
κρατύνουσι, κατέχουσι, καθοπλίζονται.

582. Πόρος· τὸ αἰδοῖον, καὶ ὅπῃ, ὁ αὐλίσκος· πόρος
ἄρσενος τὸ αἰδοῖον, τούτέστιν ὁ αὐλίσκος τοῦ ἄρσενος
δελφίνος οὐκ ἐστὶ φησὶν ἐξωθεν, ἀλλ' ἐσω κέκρυπται,
κατὰ δὲ χρείαν τοῦ συνουσιασμοῦ ἐξωθεν ἔλκεται, ἐκτει-
νόμενον εἰς τὸ φανερόν. πόρος· ὅπερ οὐκ ἐστὶν αἰεὶ ἐξω,
ἀλλ' ἐσω κέκρυπται, κατὰ δὲ χρείαν μίξις ἔλκεται ἐξω
φανερὸς ἐκτεινόμενος. εἴσω· τῆς ὁπῆς ἐντός.

583. Λεγέμεν συνουσιασμοῦ, συνουσίας, συνουσίων.
κατὰ χρέος· εἰς χρῆσιν, τὴν χρείαν, κατὰ χρείαν, κατὰ
χρῆσιν τοῦ συνουσιασμοῦ.

584. Τοῖσι· ἐπαναλήψις, συμπερασματικὴ ἔννοια.
φιλόητης· ἐπιπρόνημα, συνουσίας. εὐναί· συνουσίας.

585. Ἀλλοίη· ἐν διαφόρῃ λεγέμεν κοῖτον, συνουσίας,
καὶ εὐνῶν. ἱμεῖρεται· ἐφίεται, ἐπιθυμεῖ. ὥρη· ἐν ἄλλῳ
καιρῷ. ἀλλοίη λεγέμεν ἱμεῖρεται ὥρη· ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ
καιρῷ ἄλλως μίγνυται.

586. Γενεήν· γονὴν καὶ τόκον, γένναν, τὸν τόκον
αὐτὸν. Γενεήν· τὴν γονήν, τὸν τόκον αὐτὸν προφάνει,
ὧν μὲν τὸ θέρος, ὧν δ' ὁ χειμὼν, ὧν δὲ τὸ μετόπω-
ρον (cod. εἰρον), ὧν δὲ τὸ ἔαρ πολλὰκις γεννᾷται, τού-
τῃ ἐστὶν ἄλλῳ μὲν καιρῷ τίκτουσι τινες τῶν ἰχθύων, ἄλ-
λῳ δὲ πάλιν ἄλλοι, καὶ ἑτέροι ἀπᾶς τοῦ θέρος. προσφέρει
προφάνει, ἥως τίκεται, ἐκφέρει, δεικνύει. ἑτέρος· κατὰ.

587. Φθινύουσα· τελειομένη. προῦφηγεν· ἔδειξεν,
ἐφανέρωσεν. ὁπώρα· ἥως φθινοπωρινός καιρός, καὶ λέγει
τοῦτο κατὰ διάχυσιν (λυσιν)?, ὁ θπωρινός καιρός.

588. Καὶ οἱ μὲν ἀπᾶς τοῦ ἔτους τίκτουσιν, ὁ δὲ λά-
δραξ δις τίκεται, οἱ δὲ κυπρίνοι πεντάκις, ἐξ οὗ καὶ κυ-
πρίνος, ὄνισκον δ' οὐκ ἴσασι, ποσάκις γεννᾷ διὰ τὸ πολὺ.
λυκάδεντι· τῷ χρόνῳ, τῷ χρόνῳ ὅλῳ ὅλῳ. μογέουσι·

ἀποδιδοῦσι, μετὰ κόπου ὑφίστανται, καὶ τελοῦσιν, ὀδυ-
νῶσιν (cod. ὕνουσιν), κακοπαθοῦσιν· μόγος ἡ κακο-
πάθεια, ἡ ταλαιπωρία, ὁ χάματος παρὰ τὸ μέγας· ἐν
γὰρ τοῖς μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν ἡ παρὰ τὸ μὴ
ἔξιν γάνυνσθαι καὶ χεῖρην τὸν ταλαιπωροῦντα.

589. Δίς· ἐκ δευτέρου, ἐκ δευτέρου γεννᾷ, τοῦ χρόνου.
ἄγθεται· βαρύνεται, λυπείται. εἰλειθυίας· γένναις, ὑπὸ
τῶν ὀδύνων, γεννήσεσιν.

590. Τρίγλαι· τρίγλα διὰ τὸ τρίτον τίκτειν αὐτὰς, ὅσον -
τρίγοναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τρίγναι, καὶ τροπῇ τοῦ 10
ν εἰς λ τρίγλαι. τρίγλαι δὲ τριγόνουσι· παρήχχαις.
τριγόνουσι γονῆσι· ταῖς τρισὶ γοναῖς, ταῖς τρισσάκις γέν-
ναις. ἐπώνυμοι εἰσι γονῆσιν· γεννήσουσιν.

591. Σκορπίος· ὁ σκορπίος ἐν τοῖς τέσσαρσι καιροῖς
φέρει τὸ βέλος τῆς γεννήσεως, ἥως τὴν ὀδύνην τῆς γέν- 15
νας, ἣ ὅτι ἐν τέτταρσι γένναις φέρει γεννήματα. αὐ-
θῇ. τεττάρουσι· τέτταρσι, τέσσαρσι, τέταρτον· τέταρ-
τον τίκεται ὁ σκορπίος, εὐθεία τὸ τέταρτον· ἡ λέξις καὶ
παρ' Ἡσιόδῳ (ἐργ. 698). βέλος· γόνον, γένος, τετράκις
ὁ σκορπίος τίκεται. ὀδίνῃσι· γένναις.

592. Πέντε δὲ κυπρίνουσι ὁ σκορπίος τέταρτον τίκεται,
κυπρίνος πέμπτον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα, ὄνισκον δὲ
γένναν οὐδεὶς ὠνόμασεν διὰ τὴν συνέχθειαν καὶ ὑπερβο- 20
λήν. κυπρίνουσι ἀπὸ τοῦ κύειν πέντε.

593. Οἶον· μόνου. ὅσον· μόνον· γράφεται οἶον· μόνου. 25
Μόνον τὸν ὄνισκον (cod. ου) οὐκ ἴσασι, ποσάκις (cod.
πολλά) γεννᾷ διὰ τὴν ὑπερβολήν· οὐδεὶς εὔρεν ὄνισκου
γένος ποτέ. γένος· τὴν γέννησιν. φράσασθαι· νοῦσαι, διὰ
τὸ τίκτειν πολλά, διὰ τὴν ὑπερβολήν, ὅρῃν ποσάκις γεν-
νᾷ· οὐδεὶς γὰρ ἐφεῦρεν ὄνισκου τοκετόν. ὄνισκον· βασι- 30
λίσκου.

594. Ἄλλ' ἐτι· ἄλλ', καὶ ἄκμῃ. αἰδῶλον· ἀφα-
νές, ἀγνωστον. τέτυκται· ἐστὶν, ὑπάρχει. οὐδεὶς δ' εὔρεν
ὄνισκου γόνον ποτὲ διὰ τὴν ὑπερβολήν.

595. Εἰκρινεῖο· κατὰ, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐν τῷ 35
ἔαρὶ γενομένου. περιπλήθωσι· ἐμπλησθῶσι, περισσῶς
γέμωσι, πληροῦνται.

596. Τοῖ· οὗτοι, τινές, τινές μὲν. κατὰ χώραν· ἐπὶ τό-
πον, κατὰ χώρον, ἥως ἐπιτόπιοι, κατὰ τὸν ἴδιον τόπον.
χώρον· τόπον.

597. Εὐχληοὶ· ἥσυχοι. σφετέρῃσι νομῆσι· ἰδίαις
διατριβαῖς. ἐνὶ σφετέρῃσιν ἐν τοῖς ἰδίοις, δόμοισιν· ἥως
διατριβαῖς· γράφεται νομῆσι.

598. Ἀγρόμενοι· ἀγειρόμενοι, κατὰ συγκοπὴν, συνα-
θροισθέντες, συναθροίζομενοι. Πολλοὶ δ' ἀγρόμενοι· ὅτι 45
τῷ ἔαρὶ πολλοὶ τῶν ἰχθύων ἑμῶ ἐπὶ πόντον ὁρμῶσιν τὸν
Εὐξείνιον. Εὐξείνιος δὲ πόντος ἐστὶν εἰς τὴν μεγάλην θά-
λασσαν περὶ τὴν Μαυριτῖδα λίμνην, ἣν λίμνην καὶ Ἀκα-
ζονην ἑκάλεσε διὰ τὸ περὶ ταύτην οἰκεῖν τοὺς (sic)
Ἀμαζόντας. ξυνήν· κοινήν. ὁρμαίνονται· πορεύονται, κι- 50
νούνται.

599. Εὐξείνιον· τὸν εὐ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον, καὶ
φιλόξενον, καλόμουν, γλυκύν, τὸν τοὺς ξένους καλῶς
(οὐ cod.) ὑποδεχόμενον, εὐρυνόμενον (? cod. ἐρυνόμε-

νοι). Εὐΐεινος πόντος λέγεται ἐν τῇ Λαμψάκῳ, ὅδε δὲ λέγει τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Εὐΐεινον· ἐργόμενοι ὄηλον. μετὰ· εἰς, εἰς τόν. ἴν' ὅπως. αὐτοῦ. αὐτοῦ, ἐκεῖ. τέκονεν· γεννήσαιεν.

600. Ἀμφιτρίτης· ἐνί.

601. Ἀπειρεσίαισι· ἐν πολλοῖς, τοῖς καταρβέουσι καὶ ἀρδευόμενοις πολὺ. εὐδρόρις· γλυκέσι, γλυκυτάτοις. ποταμοῖσι τοῖς εἰσβάλλουσιν εἰς αὐτόν. Ἴν' μὲν χειμῶνικόν καιρὸν ὧδ' ἀνύουσι διὰ τὸ βαθύτατον μέρος ἀγεί-
μαστα εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἔαρος μέχρι τοῦ φθινοπώρου δια-
μένουσιν εἰς τὸν Εὐΐεινον πόντον, εὐΐεινον δὲ τὸν γλυκὺν
λέγει ἀντὶ τοῦ καλὸν καὶ ἡδὺ καὶ προσφιλεῖς τὸν ἰχθύ-
σιν ὕδωρ ἔχουσιν· ἡ ἐνδρόρις ἀντὶ τοῦ ἐν παντὶ και-
ρῷ ὕδωρ ἔχουσιν ἀέναντες· πολλοὶ γάρ τῶν ποταμῶν
τούτω μὲν τῷ καιρῷ ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ὕδωρ, ἐν ἐκείνῳ
δ' οὐδ' αὖτως, φημί τοὺς λεγομένους χειμάρρους, οἱ δ' ἐν
τῷ Εὐΐείνῳ πόντῳ ζέοντες (βέ?) ποταμοὶ οἱ πλείστοι
αὐτῶν διὰ παντός τὸ ὕδωρ (cod. ὕδας) καὶ ἀέναντον
ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν.

602. Ῥόδοις· Ῥόδοις· γεμίζομενος, πληθυνόμενος, ἀρ-
δεύομενος, ποτιζόμενος. πολυψάματοι· ἀνεωγμένοι τό-
ποι, οἱ πλατεῖς. ἐπιωγαί· δύσεις, καταδύσεις εἰσὶν
ἐκεῖ, καταδύσεις, αἰγιατοὶ, σκέπαι. Ἐπιωγαί· αἰγια-
τοὶ ἔχοντες ἀπανεμίαν, σκέπην ἀνέμων. Καὶ ἄλλως·
2 ἰωγή (ἰωγή)· ἐνί σκέπη, ὅρ' ἦν ἵεται καὶ ἄγεται,
οἶονεῖ ἰωαγή, καὶ συνθέσει ἰωγή.

603. Οἱ· αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ, τῷ πόντῳ. εὐφρέες· εὐθα-
λεῖς, καλῶς φύουσαι, καλοῖθεις, καλὴν φύσιν διδόντες
ἰχθύσιν, οἷον ἡστῇ, γεννήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ· ἡ αἰ καλαὶ
καὶ ἐπιτρέπει· φύειν καὶ αὖξιν τὰ τρεφόμενα ἐκείσε·
ἡ εὐφρέες κατὰ ὀριμύτατον, αἱ εὖ ἔχουσαι φύσεως καὶ
θήσεως (θέσ.). βοτανώδεις, ἀσθενεῖς, εὐκύμονες· ἥσυχοι.
ἀκύμονες· ἄηλυστοι, ἥσυχοι, ἀτάραχοι· τὰ γὰρ βαθέα
οὐ τοσοῦτον ταρασσονται, καθότι οὐ καταλαμβάν-
3 θάνει τὸ πολλὸ βάθος ὁ ἄνεμος, τὰ δὲ βραχὺν ἥως βρα-
χέα καταλαμβάνει, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κήτους ταρασσονται
αὐτὰ, ὥσπερ καὶ τὸν Εὐΐεινον καλούμενον πόντον.

604. Πέτραι· τρισμαὶ βοτανώδεις, γλαφυραὶ, κοίλαι,
βαθεῖαι. χηρακοὶ· φοιλεοί, κατοικήσεις. ἱλυόντες· ἱλυώ-
40 δεις, καὶ βορβορώδεις, ἐπικρυπτικοί.

605. Ἀκταί· ἄκραι. ἄκραι· ἐπαναστάσεις, ἀκρωτήρια.

606. Οὐτε· οὐδαμῶς. ἀνέρισον· ὀλέθριον ἀπὸ τοῦ
ἀνακρῶ τὸ φρονεῖν καὶ ἀκυλεῖν, ὀλέθριον, ἄδικον, βλα-
βερὸν, οὐκ ἔστιν ἐν τῷ τοιούτῳ κώλῳ. ἀνέρισον·
45 ἔλθρον· φρονετικόν. πῆμα· βλάβη.

607. Ἐντρέφεται· αὖξάνεται. ὀλέθριον· παρὰ τὸ θλῶς
θραστὶ, θανατηφόρον. οὐδὲ μὲν ὅσσοι οὐδ' οἱ πολύποδες,
περιφραστικῶς. οὐδέ· οὐ μὴν. μὲν· μιν (μὴν?).

608. Δυσμενέες· ἔλθροι, κακοί. βαιοτέροιςιν· μικροῖς,
50 μικροτεροῖς. δυσμενέες ἐπ' ἰχθύσι βαιοτέροιςιν· οἱ ἔλ-
θροι τῶν μικρῶν ἰχθύων.

609. Ὀλοκοί· περιφραστικῶς, σώματα, ἥως οἱ πολύπο-
δες, οὐ τὰ σώματα. πολυπόδων· οἱ πολύποδες, πάγου-
ροι· οἱ μεγάλοι ὄηλον.

610. Παῦροι· ὀλίγοι, μικροί. δελφίνες· κητός ἐστιν
δελφὶν ὁ μέγας. ἀκιδνότεροι· ἀσθενέστεροι, ἀσθενεῖς.

611. Κητείης γενεῆς· ἀπὸ τῶν κητῶν γάρ καὶ ὁ δελφίν.
κητείης· πανταχοῦ τοὺς μεγάλους ἰχθύς κητὴ λέγει, οὐ-
τως δὲ καὶ ἐνθάδε τοὺς δελφίνας. ἀκηρέες· ἀβλαβεῖς, ἢ
ἄλυποι, μὴδὲν ἰχθὺν βιάποντες, ἀφρόντιστοι, ἀφρόν-
τροφὸν (sic) ἀπὸ τοῦ α στερεητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κή-
δω τὸ βιάπων (sic) τὸ κήδω δὲ σημαίνει τὸ φρονεῖν, τὸ
βλάπτειν, τὸ ἐπιγαμβρεύειν, καὶ τὸ ἐνταφιάζω, ἐξ οὗ
καὶ κηδεῖα ὁ ἐνταφιασμός. ἐνεμεθέονται· οἰκοῦσι, βό-
10 σκονταί, ἐν τῷ πόντῳ.

612. Κεχαρισμένον· εὐφρόσουν, χαριέστατον (ταί
cod.). ὕδωρ· καὶ ἡ θάλασσα ἐκείνη.

613. Ἐκπάλῳ· ἐξ ὅλῳ, ἔξω πάσης γλώττης, λίαν,
ἐκπληκτικῶς ἀπὸ τοῦ ἔξω εἶναι πάσης γλώσσης. ἐπι-
15 σπεύδουσιν· γράφεται ἐπισπέρχουσιν. ἐπισπέρχουσιν·
ἐπιγίγονται, ἐπιθυμοῦσιν. νέεσθαι· πορεύεσθαι, βόσκε-
σθαι· γράφεται νέμεσθαι.

614. Στέλλονται· ἐκείσε, πορεύονται, παραγίνονται.
ἄμα· ὁμοῦ. διηλαδὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἴλη ἡ τὰξίς, 20
κατὰ τὰξιν, ὁμοῦ, συνηραιομένοι, συνηγμένοι.

615. Εἰς ἐν· ὁμοῦ, μία, ἥως μία καὶ ἡ αὐτὴ. κέλευ-
θος· δόδος, δδοιορία.

616. Ποικίλ· πρόδος, κήσις. ῥιπή· ὀρμή. ἄν· εἰς
τοῖσιν, ἡ εἰς τοῖσιν ἐπιστροφή. αὐ· γράφεται ἀψ. 25
καλινόςτιμος· ὀπισθοδόμος, μεθυποστρέψιμος, ὀπισθόρ-
μητος. ὀρμή· κίνησις.

617. Ἀνύουσιν· διέρχονται, τελειοῦσι, πορεύονται. βόδς
πόρον· ἡ τὸν βόσπορον πόντον. αἰολόφυλοι· παικίλορυ-
30 λοι, ποικιλογενεῖς, οἱ ποικίλοι.

618. Ἑσμοί· πληθὴ, πληθὺς (sic). Βεβρυκίην· τὴν
Τρωικὴν, ἐπὶ τὴν Βεβρυκίην, τὴν (cod. τὴ) θάλασσαν
τὴν Βιθυνίαν. Βεβρυκίαν [λέγει] τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ
βρυγερθαι, ἡ [ἔτι] παράκειται τὸ ἔθνος τὸν Βεβρυκόν,
παρέξ· ἐκτός, διακεχωρισμένα, ὀρηκτικῶς, διακεχω-
35 ρισμένοις διέρχονται.

619. Στεῖ· ὄν· ἐπὶ τὸ στεινὸν τοῦ πόντου· ὁ βόσπορος οὖν

[ὁ] τῇ Λαμψάκῳ Εὐΐεινος πόντος καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως, ὅτι καὶ ὧδε καὶ ἐκεῖ βοῦς ἡ Ἰνὸς ἐπέρασεν. ἀμει-
βόμενοι· διερχόμενοι, παρερχόμενοι. πόρον· ἤγουν τὸν
10 Ἑλλήσποντον. ἀμφιτρίτης· θαλάσσης. ἀμειβόμενοι ἐρ-
χονται· ἀλλήλους εἰς τὸν Ἄτλαντα. δι' ἡναίτιαν ἐρχονται·
ὅτι πρῶτον ἔφυγον διὰ τὴν τοῦ χειμῶνος σφοδρότητα εἰς
τοὺς Αἰθίοπας καὶ εἰς τὸν Νεῖλον, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν
ἐρχονται εἰς τὸν Ἄτλαντα, ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι δύο
15 εἰσὶν Ἄτλαντες, ὁ μὲν εἰς Λιβυκὸς, εἰς δὲ εἰς καὶ ἡρά-
κλειαι στέλλαι, ὁ δ' ἑτερος καίμενος πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν.

Μῦθος παλαιός, ὡς Ἀτλας νότιος φέρει
τὸν οὐρανόν, κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων.
σύ γοῦν ἀκούων, γῶθι τοῦτ' ἀλληγόρω·
ὅρος γάρ Ἀτλας Αἰθῶν ἐν ἐσχάτοις,
οὐ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκυρμημένην
εἶναι δοκοῦσιν οὐρανοῖς συνηγμένην·
ἐντεῦθεν οὖν Ἐλλῆσιν ἡ μεθυοργία,
Ἄτλαντα νότιος εἰσσεῖ πόλον φέρειν.

620. Ὡς· παραβολή, παράδειγμα. Λιθίοπων· γαιῶν δὴλον τῆς Λιθιοπίας. Αἰγύπτιοι· Νείλου· Νείλος ἀπὸ τοῦ ἔλκειν νέαν ἰλύν. βοάων· τῶν βρουμάτων, βρουμένου (sic), τῶν τῆς Αἰγύπτου.

621. Ὑψιπετής· ὃ ἐν τῷ ὕψει πετόμενος. ἔρχεται· κινεῖται, πέτεται· σημειώσαι· ὅτι τὸ ἔρχεται ὥδε τὴν ἀνωθεν κακείθεν φοράν. ἡεροφώνων· ἐν τῷ ἀέρι φωνουσῶν, τῶν ἐν τῷ ἀέρι φωνούντων, αἶρα φωνούντων.

622. Ἀτλαντός· ὄνομα ὄρους ἐν τῇ Λιβύῃ. νιφόντα· χιονώδη, ψυχρόν. πάγον· ἀκρωτήριον, ὄρος, καὶ τὴν πέτραν. φυγοῦσαι· λιποῦσαι, λιποῦσαι· γράφεται· φυγοῦσαι, γράφεται· λιποῦσαι πρὸς τὸ σημεινόμενον πρώτον.

623. Πυγμαίων· πιθήκων. ὀλιγοδρανέων· ὀλιγοσθενῶν, ἀσθενῶν, ὀλιγοδυνάμων. ἀμενηνά· ἀσθενή· γένεθλα· γεννήματα. γένεθλα· γράφεται· κάρηνα· καινοπρεπές τὸ σχῆμα.

624. Τῆσι τοῖς γεράνοις, ταῖς γεράνοις, ἀνιπαμένῃσι· πετομέναις. στίχας· τάξεις. κατὰ στίχας· κατὰ τάξιν. εὐρέες· πλατεῖς, πλατεῖς. ἐσμοί· τάξεις, πλήθῃ.

625. Σκιάουσιν· ἢ κατὰ σκίον ποιοῦσιν (πιοῦσιν eod.). ἄλυτον· ἀδιάλυτον, ὅσον μὴ ἀναλυόμενον, ἀκατάλυτον. ὄignon· τάζιν, καὶ ὄρνινον, νόμον, ἡ ἥχον· ὅμοιος σημαίνει β' τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν, καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἀγεσθαι, καὶ τὴν αὐλακα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ οἴγω 25 τὸ ἀνοίγει.

626. Τέμνουσι· κόπτουσι. φάλαγγες· τῆς ἀλός, τάξεις· γράφεται καὶ κέλευθα, κέλευθα· γράφεται φάλαγγες·

627. Εὐξείνων· καλοφίλον, γλυκύν. μετὰ· γράφεται μέγα. περιπλήθει· γεμίζει, γεμίζεται, πληροῦται, τῶν ἰχθύων.

628. Πυκνόν· συγνόν, πολλόν, πυκνός. πυκνῶς· συγνῶς. ὑποφρίσσουσα· ἀφρίζουσα, ταρρασομένη, ἀφρώσα, ὑποκυμάνουσα, κύματα ἐγείρουσα, λατυσσομένη· ταρρασομένη, τυπτομένη, κρουομένη, ὀνοματοποιημένη ἡ λέξις. περυγέσσειν· διὰ τῶν περυγῶν τῶν ἰχθύων.

629. Ἐπειγόμενοι· σπεύδοντες, σπουδαζόντες, διερχόμενοι. δολιχόν· στόλον· μακρὸν ὁδόν. στόλον· ὁδόν, πόνον. ἀμπαύουσι· τελειώσουσι, ἀναπαύουσι.

630. Τόκον· γένναν, τὴν γέννησιν· ἅμα γὰρ τῷ παύθῃαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν (τὸν) ἐκυτῶν τόκον ἀποπορεύονται. ἀλλ' ὅτε μέτρα παραστείχησιν ὁκώρης· ἀλλ' ὅτε παρέλθῃ ὁ τοῦ θέρους καίρος, τὸ φθινόπωρον παρέλθῃ. παραστείχουσιν· παρέλθουσιν.

631. Νόστου· ὑποτροφῆς, ἐπιστροφῆς. κρυερώτερον· χυλεπώτερον, ψυχρότερον.

632. Κατασπέρχει· κατεπίγει, βιάζεται, καταπονεῖ, καταπνέει, καταλαμβάνει, κινεῖ. κείνην ὅλα· τὴν Εὐξείνων, τὴν μακρὴν θάλασσαν. δινήεσαν· συστρεφόμενῃν, ταρχώδη, τὴν κυματώδη.

633. Τηλεβαθής· πολυβαθής, ἔχουσα βάθος μακρὸν, τοὔτεστι ἐπιμήκη βάθῃ ἔχουσα· τὰ γὰρ βαθεῖα πελάγη οὐ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταράσσονται, καθότι οὐ

διέρχεται πολὺ βάθος αὐτῶν. στυφελίζεται· ταράσσεται, κινεῖται, κλυδωνίζεται.

634. Μιν· αὐτὸν τὸν πόντον, αὐτὴν, λίμνην, τὴν Μαιώτιδα λίμνην. ἐπιβήσουςιν· βηγνύουσι, διασχίζουσι, ταράσσουσιν. ὑπερβαῖοι· μεγάλοι, ἀδικοί, βίαιοι, 5 δεινοί, ὀλοοί· ὀλοθρευταί, κακοί, ὀλεθριοί.

635. Ἀλυσκάζοντες· ἐκφρευγοντες, οἱ ἰχθύες, ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς Σινωπικῆς θαλάσσης. Ἀμαζονίης· τῆς μεγάλῃς θαλάσσης, τῶν Ἀμαζόνων· Ἀμαζονίδα λίμνην λέγει τὴν θάλασσαν τὴν παρὰ τὴν Ἀμαζονίδα νῆσον· 10 εἰς γὰρ τὸν Εὐξείνων πόντον οἰκοῦσιν αἱ Ἀμαζονίδες· τὴν θάλασσαν λέγει, ὅπου τῶν Ἀμαζόνων νῆσος, Ἀρτιάς καλουμένη· περὶ γὰρ τὸν Εὐξείνων πόντον οἰκοῦσιν αἱ Ἀμαζόνες. λίμνης· τῆς Μαιώτιδος.

636. Αὐτίς· ἰωνικόν, εἰς τοῦτίσω, πάλιν. τεκέσσι· 15 τοῖς τέκνοις. ὑποτροπάδην· ὑποστρεπτικῶς, ὑπονοστήμους, ἐξ ὑποστροφῆς. φορέονται· φέρονται, πορεύονται.

637. Σκιδνάνται· σκορπίζονται, διαχωρίζονται. τρέφονται· μέλλουσι τρωφῆναι. τρέφονται· γράφεται τρέφονται. 20

638. Ὅσα· γένη. μαλάκια· ἀνώστεα· γράφεται καὶ μαλάκια παρὰ τὸ μαλακὰ εἶναι· ἐνταῦθα λέγει τὰς σηπίας καὶ τὰ ὅμοια μαλακὰ καὶ ἀνώστεα. τὰ μαλάκια ἀναιμα ὄντα, ἀνώστεα, ἀφολιδωτά τε καὶ ἀλεπίδωτα ὠστοκοῦσι, τὰ δὲ σελάρχια, ἥτοι τὰ ὀστώδη μὲν, ἀφολί- 25 δωτα δὲ καὶ ἀλεπίδωτα ζωστοκοῦσιν. τὰ ἀναιμα καὶ τρχαγὰ τῶν ἰχθύων καὶ ἀνώστεα σελάρχια λέγεται, ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει, ὅσον μύρινα, γόγγροι, νάρκη, τρυγόν, βοῦς, γαλοῦς καὶ τὰ μεῖζονα τούτων καὶ κητώδη λεγόμενα, ὡς δελφίν, φάλαινα, φώκη, καὶ τού- 30 τοις δὲ συμβέβηκε μόνους τοῖς ἐνύδροις ζωστοκεῖν μαλάκια δὲ, ὅσα ὀστέα οὐκ ἔχει, καὶ ἀφολιδωτα. μαλάκια τὰ μὴ ἔχοντα ὀστέα, ἡ ὅς ἀπαλὰ καὶ μαλακὰ, ὅσον πολύπους, σηπία, τευθίς, ἀκαλήψῃ, καὶ εἰ τι ἄλλο τοιοῦτον· πάντα γὰρ ταῦτα φησι ταῖς ὠσφόροις ὥστις 35 περρόντισται, τοὔτεστιν ὠστοκοῦσιν. φητίζεται· λέγονται, καλεῖται, ὀνομάζεται. οἰσί τ'· καὶ τούτοις, οἰσισί τε τῶν ἰχθύων τῶν ἀνωστέων τῶν ἔχοντων τρχαγὰ, ὄντινυν.

639. Φυτῆ· τὸ σῶμα, ἡ αὐξήσις, ἡ διάπλασις. ἀνό- 40 στεος· τὰ πολυπόδια λέγει.

640. Λεπίσι· λεπίς ἐστίν ἡ ἀποξιομένη, φολίς δ' ἡ ἄνω τοῦ δέρματος οὖσα· ἡ γὰρ λεπίς μετὰ τὸ ἀποξιοθῆναι ἔχει τὸ δέρμα. λεπίς καὶ φολίς διαφέρει· ἡ γὰρ λεπίς λεπτή καὶ ἀσθενής, ἡ δὲ φολίς στερεὰ καὶ ὀστώ- 45 δης. λεπίς καὶ φολίς διαφέρει· φολίς μὲν γὰρ ἡ στερεὰ καὶ ὀστρεώδης, λεπίς δ' ἡ λεπτή καὶ ἀσθενής, ἥς ἀποξιομένης, ὑποκάτω τὸ δέρμα ἐστίν· τὰς καρίδας λέγει. φολίδεσιν· αὐτοδέρμασιν· φολίς ἡ αὐτοδέρματος οὖσα λεπίς, διότι μετὰ τὸ ξεσθῆναι αὕτη ἔχει δέρμα. Ἄλ- 50 λως· σημειώσαι· ὅτι φολίς καὶ λεπίς διαφέρει, καὶ φολίς μὲν ἐστὶ στερεὸν καὶ ὀστώδες, λεπίς δὲ τὸ λεπτόν καὶ ἐσόμενον.

641. Φρακτά· ὠπλισμένα, ἐσκεπασμένα· φρακτά·

ὠπλισμένα· φράζεσθαι γὰρ τὸ ὀπλίεσθαι, ἐξ οὗ καὶ στρατιῶται φρακτοὶ καὶ καταφρακτοί. τὰ ταῦτα. ὡσφόροισιν ἐν, ὡς γεννῶσιν. ὁμῶς ὁμοῦ, ὁμοίως. ὠδίται· γέναις. βάλλονται· ὀδυνῶνται. μέλονται· φροντίζουν· 6 ὠσφῶρων ὠδίνων, ὑπόκεινται, φροντίζονται.

642. Κυνός· τοῦ θαλασίου· ἐκ δὲ τοῦ κυνός τοῦ λάθρου καὶ τοῦ ἀετοῦ, οὗτοι δ' εἰσὶν ἰχθύες ἐκ τῶν λεγομένων σελαγείων, καὶ τῶν ἐν ἰχθύσιν ἀναστρεφόμενων βασιλείων δελφίνων, πρὸς δὲ καὶ τῆς φωνῆς τῆς 10 βοώπιδος εὐθέως οἱ παῖδες, ἥως τὰ γεννήματα εἰκοτὰ τοῖς γονεῦσι φαίνονται, τούτεστι κατ' αὐτὰ τὰ γένη· οὐ γὰρ ὡστοκοῦσι πρῶτον καὶ εἶτα ζωστοκοῦσιν, ἀλλ' εὐθέως ζωστοκοῦσιν διὸ καὶ τὰ ζωστοκούμενα ὁμοία ἐστί τοῖς τοκεῦσιν, ἢ τοῖς γεννώσιν (οὖσιν cod.) αὐτὰ, τὰ 15 δ' ὡς οὐχ ὁμοία. λάθροιο· ὀρμητικοῦ, λαϊμέργου, ἰσχυροῦ. αἰετοῦ· εἶδος ἰχθύος· αἰετός ἀπὸ τοῦ αἰὶ καὶ τοῦ ἔτος ὁ χρόνος· πολλὰ γὰρ ἔτη ζῇ. ὅσα· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν.

643. Κληίζονται· καλοῦνται, ὀνομάζονται. σελάχεια· μὴ ἔχοντα βράγχια, τὰ ἔχοντα βράγχια, μαλακά. σελάχια· τὰ μὴ ἔχοντα λεπίδας, ἰχθυόμενοι· τῶν μεγάλων νεμομένων περὶ τοὺς ἰχθύας, τῶν περὶ τοὺς ἰχθύας νεμομένων, εἰς.

644. Βοώπιδος· τῆς μεγαλοβάθμου, τῆς καλοφθάλμου. αὐτίκα παῖδες· τοῦτο πρὸς ἀντιδικαστολήν τῶν ὡστόκων· καὶ ἐκείνοις γὰρ γίνονται μὲν παῖδες, πλὴν οὐκ εὐθύς, ἀλλ' αὐτίκα μὲν ὡς, παῖδες δ' ὕστερον ἐξ ὧν.

645. Ἐκ γενεῆς· ἐξ αὐτῆς γεννήσεως. ἐκ γενετῆς· ἀτὸ γενέσεως εὐθύς, ἐκ πρώτης γέννας. γενετῆς· γράφεται γενετῆς. ἀνέχουσιν· ἀναφύουσιν, ἀναδιδόσιν, ἀναπηδῶσι, γεννῶνται, ἐξέρχονται, ἀναδιδόσιν, προέρχονται.

647. Ζωστοκοί· οἱ γεννῶντες ζῶα. ἀμψίπους· περισκεῖπτοι, φυλάσσοσιν. γενέθλην· τὰ τέχνα, τὰ γεννήματα, τὰ ἴδια τέχνα, τὰ τικτόμενα σώματα.

648. Οὐπω· οὐδόλως. θεώτερον· θαυμαστότερον, προνοητικώτερον, ταχύτερον, καταπληκτικώτερον, ὀζυνόστος θαυμαστότερον.

649. Ὡς· ὅτι. ὡς ἑτέον· κατ' ἀλήθειαν, ἀληθῶς, ὡς ἀληθές. Λόγος σημαίνει ἰα'· λόγος λέγεται δ' ἐξ ἀνάλωμασιν, ὃς λέγεται καὶ τραπεζικός, οὗ μέμνηται καὶ Δημόσθενς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (de Cherson. p. 110, l. 17)· « τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ πάντων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ. » λόγος λέγεται καὶ ὁ γεωμετρικός, οἷον· ἔχει λόγον τὸν ἡμίπυλον πρὸς τὴν πῆχυν, καὶ δίπυλον (cod. διάπυχ) πρὸς τὸ τετραπῆχυν. λόγος λέγεται καὶ ἡ φροντίς, ὡς καὶ παρὰ Μενάνδρῳ.

Οὐδὲ λόγον ὑμῶν, οὐδ' ἐπιστροφήν ἔχω,

60 γίνεται δὲ παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω. λόγος λέγεται καὶ ὁ ἐκ κλημάτων καὶ ἐπιπορῆς, οἷον· ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστί, τοῦτο λῆμμα. λόγος λέγεται καὶ ἡ λογικὴ κατασκευή, καθὼ φαμεν τοὺς ἀνθρώπους λόγον ἔχειν, τὰ

δ' ἄλογα μὴ. λόγος λέγεται καὶ ἡ δύναμις, ὡς λέγεται κατὰ φυσικὸν λόγον ὀδοντοφμεῖν (cod. ὄνδον) τὰ ζῶα καὶ γένεια φέρειν, οἷον κατὰ φυσικὰς καὶ σπερματικὰς δυνάμεις. λόγος λέγεται καὶ ἡ συμπλεκομένη φωνὴ τῶν διανοήματι, οἷον τὸ ἀπαιθεῖ τοῦτο γὰρ καὶ λέξεις (λέξεις 5 εἰς?), ὁ τετύρηνεν, οὗ καὶ λόγος διὰ τὸ εὐτελές τοῦ δηλουμένου (cod. ὠμέων). λόγος λέγεται καὶ ὁ δηλῶν τὰ αὐτοτελές, καθὼ, τίνος εἰπόντος ἐλλειπῶς φαμεν· τελεῖωσον τὸν λόγον. λόγος λέγεται καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον, οἷον· δός μοι τὸν κατ' Ἀνδρότιωνος λόγον. λόγος λέγεται καὶ 10 ὁ ἔκτασιν ἔχων τοῦ σπερματικοῦ, οἷον καλὸς ὁ κατὰ Μοδῶν λόγος Δημοσθένους. λόγος λέγεται καὶ ἀπόθεσις, οἷον δέδεξο τὸν λόγον τοῦ δράματος. Μυθεύεται περὶ δελφίνων, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν πειραταὶ θαλάττιοι ἡ λησταί, οἵτινες περιπλέοντες ἐν ταῖς Βάρχαις τοῦ Διονύσου, 15 καὶ γρήματα ἐν τῇ νηὶ ἔχοντες, ἔριν αὐτῷ θέμενοι διὰ τοῦτο καὶ συμβαλόντες ἰχθύσιν ὁμοίον γέγοναν. Μυθεύεται, ὅτι οἱ δελφῖνες ἦσαν ἄνδρες οἰνοπράται, διότι δ' ἐμίγνον τὸν οἶνον ὕδατι, βουλή τοῦ Διονύσου μετεβλήθησαν εἰς ἰχθύας. Ἰκάριος τις οἶνον διονυσιακὸν κο- 20 θροῖον (κιοθωῖον?) περὶ μίαν τῶν Κυκλάδων ἐπεβένωθη τοῖς ἐκείσε οἰκήτορσιν, οἵτινες χοναῖς (κοιναῖς?) βουλαις πίνοντες τὸν οἶνον τὸν ἐναπολειφθέντα ὕδατι κεκρακάσιν, ὅπερ μαθὼν ὁ Διόνυσος ἐξῆλθε κατὰ τῶν ἀνδρῶν, τοῦτο δὲ γνούς ὁ Ἰκάριος καὶ μέλλων τὰ δεινὰ 25 παθεῖν παρὰ τοῦ Διονύσου παρακληθεὶς Διὸς καταστέρισσεν πρὸς οὐρανόν, καὶ ἐστὶν αὐτὸς ὁ λεγόμενος Ἀρκτοῦρος, οἱ δ' ἐγγύριοι φεύγοντες τὸν Διόνυσον παρακληθεὶς Διὸς σάρκας ἰχθύων περιεβάλλοντο. φῶτες· ἄνθρωποι, ἄνδρες. ἔσαν· ἦσαν, ἰωνικός. πάρος· πρότερον, ἔμπροσθεν.

650. Διονύσιο· ἄττικῶς, μέγα τὸ ω, μικρὸν δ' ἐκτείνει τὸ ἀμετάσσωον, ἰωνικόν, ἔκτασις. βουλή· προσταγῇ (cod. τάτῃ).

651. Ὑπημίψαντο· ἀντηλλάξαντο, ἡλλάξαντο, τῆς 35 γῆς ὀηλονότι, εἰς θάλασσαν τὴν χέρσον ὀηλον ἀντηλλάξαντο, ἀμειφθέντες ὑπῆλθον, ἄνθρωποι ὄντες ἰχθύς ἀνεῳσαντο. ἰχθύας ἀμειφάλλοντο· ὡς ἐγένοντο ἰχθύες, περιεβάλλοντο τὴν αὐτὴν φύσιν. ἀμειφάλλοντο· περιεβάλλοντο, ἐνεούθησαν, σάρκας περιεβάλλοντο, περιέ- 40 θηκαν.

652. Γυίος· ἐν, μέλεισι, τοῖς ἐαυτῶν ὄηλον. ἄρα· διή. θυμός· ἡ ψυχὴ, αὐτῶν, ἡ προθυμία. ἐναίσσιμος· συνेतὸς, δίκαιος, ἐπαύστο (ατο), θυμὸς ἐναίσσιμος, ἥτοι ὁ θυμὸς αὐτῶν δίκαιος καὶ προσήκης καὶ μέχρι τοῦ νῦν 45 σώζει καὶ φυλάττει τὴν ἀνθρωπίνην φρόνησιν καὶ τὰ ἔργα, καὶ οὐχ ὡς ἰχθύες διακίονται. εἰσέτι· καὶ ἀμύνει.

653. Ῥύεται· σώζεται αὐτὴν, φυλάσσει, ἔχει. ἀνδρομήν· ἀνθρωπίνην, τὴν τῶν ἀνδρῶν. φρόνιν· φρόνησιν, ἄττικῶς· ἡμὲν φρόνιν ἡδὲ καὶ ἔργα· φυλάσσεται καὶ ὧδε 50 τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ἀντιπαθητικόν.

654. Ὡδίνων· διὰ. δίδυμον γένος· δύο γένη τίκτει· δύο γὰρ μόνά τίκτει ὁ δελφὶν καὶ ἄλακτι τρέφει. διπλῇ γενεᾷ.

655. Αὐτῶν· ἤνικα, ἐγένοντο· ἐγεννήθησαν. τεκοῦσαν· μητέρα.

656. Νηρόμενοι· πλέοντες. σκαίρουσι· πηδῶσι, σκιρτοῦσιν. ἐνδύνουσιν· εἰσέρχονται. ὀδόντων· τῶν μητρί-
6 κῶν.

657. Διθύνουσιν· βραδύνουσιν· διθύνω τὸ βραδύνω ἀπὸ τοῦ δὴν ἐπιτακτικῷ μορίου καὶ τοῦ θύνω τὸ βραδύνω.

658. Φιλοφροσύνῃσι· ἀγάπαις, δεξιῶσιν, φιλίαις. ἀνίσχεται· ὑπομένει, ἀνέχεται, ἀνατείνεται, κρατύνει,
10 ἐφέλκεται, ἐνδίδωσιν.

659. Στρωφᾷται· στρέφεται, περιστρέφεται, περικυκλοῖ, κινεῖται. γανόωσα· χαίρουσα, καλλωπιζομένη, εὐφραينوμένη. καγχαλώωσα· γελῶσα, εὐφραينوμένη, εὐφραينوμένη λίαν, ὑπερβαλλόντως χαίρουσα, λίαν χαί-
15 ρουσα· ὥσπερ ἐκ τοῦ χῶ τὸ γέω γίνεται χαίρω, οὕτως καὶ ἐκ τοῦ χῶ γαλῶ καγχαλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ καγχαλῶ ιωνικῶς.

660. Ἀμφοτέροισι· τοῖς δυοῖν τέκνοις, τοῖς παιδίοις. παρίσχεται· παρέχει, δίδωσιν, ἐνδίδωσιν. οἶον· ἕνα. ἐκά-
20 στῶν ἐνί. Οἶον ἐκάστῳ ἀντὶ τοῦ ἐνί ἐκάστῳ αὐτῶν πρὸς ἕνα γάμον μαζόν δίδωσιν· δύο γὰρ ἔχει καὶ ὥσπερ δ' ἄρ-
σενικός δελφιν ἀνδρὶ παραπλησίως ἔχει δύο αἰδοῖα, οὕτως καὶ ἡ θήλεια ὁμοίως γυναιξὶ τοὺς δύο μαζοὺς ἔχει. οἶον ἐκάστῳ· ἀντὶ τοῦ ἕνα μαστὸν ἐνί τέκνῳ, οἶον
25 ἀν' ἕνα. ἀμφοτέρον· δύο γὰρ ἔχει μαστοὺς ἡ θήλεια καὶ δύο τέκνα, καὶ ὥσπερ δ' ἄρσιν αἰδοῖον ἔχει ἀνθρώπινον, οὕτως καὶ ἡ θήλεια ὁμοίως γυναιξὶ μαστοὺς ἔχει δύο.

661. Θήλασαι· ὥστε θηλάσαι. λαρόν· γλυκὺ, ἡδύ, γλυκυτάτον, ἐπιθυμητόν· τὸ εἰπεῖν γάλα λευκὸν τοῦτο
30 ἐπιχαραντισμός, ὥς τὸ εἰπεῖν κόρακα μαυρόν· λαρόν ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ λαιμός. γάλα λαρόν· ἡ λευκόν· χارينτισμός τὸ σχῆμα· γάλα λευκόν, ἡ κόρακα μέλανα. οἱ αὐτῇ· ὥσπερ παρίσχεον. δαίμων· δ' θεός, ἡ τύχη, ἡ μοῖρα.

662. Οἷα· πέλει.

663. Τόρρα· ἕως καιροῦ, ἕως τότε, εἰς τοσοῦτον, μέχρι ὀλίγου, ὥστε τότε, ἐπὶ τοσοῦτον τοιαύταις ἀνα-
τροφαῖς ἐν φροντίδι ᾗ, τήσῃ· ἐν· τιθηνέῃσι· ἀνατροφαῖς, ταῖς τροφαῖς τοῦ γάλακτος. μέμηλεν· φροντίδα ἔχει, διὰ
40 φροντίδος ὑπάρχει, ἕως νηπιᾷζει, πρόσκειται, φροντί-
ζειν ἀνάγκησιν.

664. Κουρίζουσιν· ἀκμάζουσι, νέοι ὄσιν. κουρίζουσιν· ἀκμάζουσιν, ἀκμάζουσιν, αὐξήσουσιν, νέοι γίνονται. ἐόν
50 σθένος· κατὰ, τὴν ἰδίαν δύναμιν.

665. Ἠγήτεια· ὁδηγός, ἀγωγός, ἡγεμών.

666. Ἰεμένους· προθυμουμένους, πορευομένους. διδάσκειται· ἀντὶ τοῦ διδάσκει.

667. Πάρος· ἐμπροσθεν. ἐκάς· μακρόθεν, καὶ πόρρω. ἀπολείπει· ἀπολείπεται, καταλιμπάνεται.

668. Πρίν· ἕως οὗτο. ἡβήσουσιν· αὐξήσουσι, στερεωθῶ-
60 σι, λάθωσιν. τελεσφόρα· τέλεια, τὰ εἰς τελειώτατον φέροντα.

669. Ρυτῆρες· φύλακες. Ἄλλ'· αἱ ρυτῆρες· ἐπονται αἱ μῆτερες, ἥκιστα ἐπίσκοποι, ἥτοι ἐπονται φύλακες, ἐπι-

φροντισταί, ἐπιμεληταί. ἐπίσκοποι· ἐπόπται, θεωρηταὶ καὶ τῶν ἰδίων τέκνων, ἐπίοπται, θεωρηταί, ὡς βασιῶ-
λοι, ἐπιτηρηταί.

670. Οἶον δὴ· ἀποστροφή τοῦ λόγου πρὸς τὸν βασιλῆα, μέγα. Οἶον δὴ ποτε θεάσῃ· πρὸς τὸν βασιλῆα δ' λόγος· ἡ
θαυμάσις, ὅτε πλώων, ὅτε πλέων σύ, ὦ βασιλεῦ, θεάσῃ
τὰς εὐεῖδεις ἀγέλας τῶν δελφίνων, τὸν ἕμερον τῆς θαλάσσης, ὃν ἐπιθυμοῦσι πάντες ὄρεν. μετὰ· ἐν. θηήσαιο·
θαυμάσῃ, θαυμάσεις.

671. Ἐρπωλὴν· τὴν εὐφροσύνην, χαράν. ἐρόσσαν· 10 ἐπέραστον, ἐπιθυμητήν. πλώων· πλέων, σύ ὦ βασιλεῦ, πλέυσαν. εἰδῆται· θεάσῃ, ἴδῃς.

672. Εὐκραεῖ· γαλήνῃ, εὐκράτῃ, μετρίᾳ, πραεῖᾳ. δεδοκῆμένος· προσέχων, ἐπιτηρῶν, στοχασάμενος.

673. Ἰμερον· εὐρέπειαν, καλλονὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ 15 τὴν εὐφροσύνην, τὸ ποθεινὸν γένος τῆς θαλάσσης λέγω.

674. Οἱ μὲν· οἱ παῖδες, τῶν δελφίνων. προπάρθιν· ἐμπροσθεν. ἄλλες· ὁμοῦ, συνηθροισμένοι. κοῦροι· νέοι.

675. Ἠέτοι· ἄζυγες νέοι, νεώτεροι, παρθένοι. στεί-
20 χουσι· προέρχονται. νέον· νεαρόν. ὥστε· ὥσπερ.

676. Ἀμειδόμενοι· ἀποτελούντες, διερχόμενοι, τυ-
πῶντες, περιερχόμενοι. πολυειδέ· πολλοὺς ἀνθρώπους ἔχοντα, ποικίλον. ποικιλοδίνην· πολὺστροφον.

677. Τοῖδ'· οἱ γεννῆτορες, οὗτοι, οἱ πατέρες. ὅπισθεν· ὀπίω, μεγάλοι· ὑπάρχοντες, οἱ ὑπερέχοντες. 26 ἔσχοι· ὑπερέχοντες. ἀπάτερθεν· ἀπὸ μακρόθεν, πόρρωθεν, χωρὶς, μακράν.

678. Ἐρχονται· πόρρωθεν. τσέκων· παίδων, τῶν γεννητορῶν. φρουρός· φυλακτικός, καὶ φύλαξ. ὥστε· λέγω. 30 ἀπαλοῖς· νεαροῖς.

679. Φερβομένους· βοσκομένους, στρεφομένους (τρεφ.). ἄμνοισι· ἀρνίοις, τοῖς νέοις προβάτοις.

680. Ὡς δ'· ὅτε· παραβολή, παράδειγμα. μουσοπό-
λων· ἡ σχολή, ἀπὸ τῶν σχολείων, μαθημάτων. ἔργον· 35 ἀπὸ· μακράν. ἴωσιν· ὑποστρέψωσιν, ἔλθωσιν, ὑποχωρή-
σουσι, πορεύονται.

681. Ἀθροῖ· ὁμοῦ. ἐπίσκοποι· οἱ παιδαγωγοί, καὶ ἐπι-
τηρηταί, βασιῶλοι.

682. Αἰδοῦ· ἐντροπῆς, φόβου, ἔνεκεν. πραπίδων· φρο-
νήσεων, ἔνεκα, παιδείσεων, βουλευμάτων, διανοιῶν, 40 γνώσεων, γνώμης· ἡ ἀπὸ τοῦ πρέπω πρεπίς, καὶ πραπίς, ἡ ἐπιπρέπουσα ἀνθρώπῳ φρόνησις· ἡ ἀπὸ τοῦ προῖω κατὰ συγκοπήν προῖ, καὶ ἐξ αὐτοῦ πραπίς, ἐξ ἧς τὰ βουλευμάτα προΐσιν. νόου· παιδείσεως. ἐπιτηρητῆρες· σωφρονισταί, διδάσκαλοι, κολασταί, ἐπίφρονες, ἐπιμελη- 46 ται τῆς αἰδοῦς καὶ τῶν πραπίδων τοῦ νοῦ τῶν παίδων· οὗτοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι βαῖοῦλοι, παιδεύται, κολασταί, νουβηταί, διορθωταί τῆς ἀταξίας αὐτῶν· οὗτο καὶ οἱ δελφῖνες· μικρὰ ὄντα τὰ τέκνα ἐπονται αὐτοῖς καὶ ὀδη-
50 γοῦσιν, ἵνα μὴ συναντήσῃ αὐτοῖς τις λυπηρὸς ἐλθρὸς.

683. Πρεσβύτατοι· πρεσβύτεροι, γηραιότεροι. πρεσβύ-
τεροι οἱ δέ· γῆρας· γνώμῃ. ἐναΐσιμον· ἐντίμον, συνε-
τόν, δίκαιον, ἐπαινετόν. τίλησιν· ποιεῖ.

684. Ὡς· κατὰ τὸ ἔργον, τὸν τρόπον. δελφῖσι· ἐστίν.

685. Μή τις· ἰχθύς· μή τις· ψοψιν· ἀνάρσιος· μή τις· αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις τοῖς ἀτελέσιν ἐξηθροδὸς συναντήσῃ· ἀνάρσιον· ὀλεθρίον· ἀνάρσιος· ἐχθρός· πόλεμιος· ἀντιβολήσῃ· συναντήσῃ, ὑπέλθῃ ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ἐναντιωθῇ.
686. Κομέει· ἐπιμελεῖται, βρεφοκομεῖ, κακοπαθεῖ, ἐπιμελείας ἀξιοῖ τὰ ἴδια τέκνα· χέρειον· πῶς, ἔλαττον, τῶν δελφίνων, οὗ τῶν δελφίνων χεῖρον ἀλλὰ κρείττον, κατὰ τὴν γέννησιν· κομέει· ἐπιμελεῖται, ἀρ' οὐ καὶ κομῶδῃ ἡ ἐπιμελεία.

687. Τῇ· καὶ γὰρ τῇ φώκῃ καὶ μαζοῖ καὶ γάλα ὑπάρχει· οὐ μὴν γεννᾷ ἐν θαλάσσῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς χέρσου λύει τὴν ὠτίνα καὶ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦ τὸν ἔγκαιρον.

688. 'Ροαί· βρέυματα· τῇδ'· τῆσδε, ταύτῃ δὲ τῇ φώκῃ οὐδ' ἐν τοῖς κύμασιν ἡ ὠδὶς προσγίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τῆς χέρσου ἀνερχομένη λύει τὸν γαστρός ὄγκον τὸν ὠριον ὠτίνα, ἥτοι εἰς τὴν χέρσον γεννᾷ, καὶ λέγει αὐτὸ μεθερμηνεύσας· Δούλω· γενομένην· δουλεύειν φόβου ἀμνημονεῖ γὰρ ταῦρος ἀργῆς τοῦ ζυγοῦ ὁ πρὸς ὑπόνοιαν βραδύς ἐκείνος καὶ πρὸς κακίαν δυσκίνητος· ὁ λαλῶν καὶ μὴ ποιεῖν χαλκῷ ἤρουντι ἔοικεν· οὐτὶ οὐχί· μετ'· ἐν· μετ' οἰδμασιν· ἐν κύμασιν ἀνερχομένη· ἐπὶ χέρσον· εἰς τὴν χέρσον.

689. Λύεται· ἐλευθεροῦται, πορεύεται· μόγος· φόρτος, πόνος· κυρίως μόγος ἐπὶ τὴν γένναν (τῆς γέννας) ἀπάντων τῶν θηλειῶν· βαρεῖα γὰρ ἡ γένεσις, ἡ τῆς γέννας κακοπάθεια· κυρίως ἐπὶ γέννας γυναικῶν ἡ κακοπάθεια τῆς γέννας· βαρεῖα γὰρ ἡ γέννησις· ὀριος· ἔγκαιρος, κατὰ καιρὸν· ὠοίς· ἡ γέννησις, γέννα· ὠριος ὡς· ἡ κατὰ καιρὸν γέννα.

690. Μίμνει· περιμένει, καρτερεῖ· δωδέκα· ἀττικὴ αὐξίσις.

691. Αὐτοῦ· ἐκεῖ, ἐνθα ἐγέννησεν· τραφερῇ· ἐν τῇ γῇ, τῇ τρεφούσῃ τῇ, τῇ ἐρηρῇ· σύν· ἐν· ἡοῦ· τῷ πρωϊνῷ καταστήματι· σύν· ἡοῦ· σύν τῇ ἡμέρᾳ.

692. Σκύμνους· ἀνὰ βρέξῃ, τὰ γεννήματα, τοὺς ἰχθύας· ἀγκάς· εἰς τὰς ἀγκάλας, πού καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, ἐστὶ δ' ἐπὶ ῥήγμα, ὡς τὸ ὀγκάς· ἔχρουσα· κρατοῦσα· νεαλδέας· ἀπαλούς, νεαυζήτους ἀπὸ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνει, νέους, ἀρτιγενεῖς, τοὺς νεοκινήτους, ἡ τοὺς νεωστὶ γεννηθέντας, ἡ τοὺς νεωστὶ μαθόντας ἄλλεσθαι, νεωστὶ ὑπὸ τῆς ἁλὸς βρεγθέντας, ἡ τοὺς νεωστὶ ἄλλεσθαι διδασκομένους, ἡ νεαυζήτους, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνει, τοῦτο δ' ἐκ τοῦ ἄλλομαι τὸ πληθύνει· αὐτῷ δ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλδαίνει καὶ ἀλδήσκω, ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἀμαλδύνειν λέγεται τὸ ἀφανίζειν· δύνει· ἔρχεται· θύνει· καὶ ὀρυξῇ.

693. Παισίν· σύν· ἀγαλλομένη· χαίρουσα· σημαίνουσα· δεικνύουσα, τοῖς παισίν, δηλούμενα (sic).

694. Ὡς δέ· παραβολή, παραδείγμα· ζείνης γαίης ἐπὶ· ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας· τεκοῦσα· γεννήσασα, γεννήματα (sic).

695. Ἀσπασίως· χαριέντως, περιχαρῶς, ἐνηθόνως· πάτρην· εἰς· εἰσαρπύχεται· ἔλθῃ, παραγίνεται.

696. Ἀγκοῖναι· ἀγκάλας· πανηματιῇ· δι' ὅλης τῆς

ἡμέρας, διὰ πάσης ἡμέρας· φορέουσα· κρατοῦσα, φέροντα.

697. Δώματα· οἰκήματα· δεικνυμένη· δεικνύουσα, μητρός νόμον· κατὰ, συνήθειαν, κατὰ τὸ νενομισμένον μητρὶ, ἡ ὡς νενομίσται καὶ ὠρίσται τῇ μητρὶ, κατὰ συνήθειαν, κατὰ τὸν τῆς μητρός νόμον, ἡ κατὰ τὸν νενομισμένον ταῖς μητράσι νόμον· Καὶ ἄλλως· ὡς νενομίσται τῇ μητρὶ καὶ ὠρίσται· ἀμφαγαπαῖ· ἀγαπᾷ, τὸ τέκνον, τὸν παῖδα ὅλῃον, ἔρει.

698. Τερπολήν· ἔχουσα, λέγω εὐφροσύνην, τέρψιν· ἀχόρεστον· ἀχόρταστον· δ' ὥς ὁ παῖς· μὴ φρονέων· μὴ γινώσκων, ἡ νοῦν, μὴ φρονεῖν, οὐ φρονέων· ἕκαστα κατὰ λεπτόν.

699. Παπταίνει· βλέπει, ἐπιτηρεῖ· παπταίνω τὸ ἐπιτηρῶ· παρὰ τὸ τὰ φάη πεταυνεῖν φαπταίνω, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π καὶ ἐν συγκοπῇ παπταίνω· μέγαρον· οἰκίαν· ἥθεα· διατριβὰς, καὶ τὰς κατασκηνοῖσας, τοὺς συγγενικοὺς τόπους.

701. Προφέροι· φανεροί· ἔργα· τόπους, τοποθεσίαν, τὰς τοποθεσίας· ἐπὶ λοζὸν σχῆμα, νομάς.

702. Δαίμονες· ἀποστροφή καὶ ἀναπαύσεως πρὸς θαλασσίους θεούς, ἀποστροφή πρὸς τοὺς θαλασσίους, ἀποστροφή πρὸς τοὺς ἰχθύας· οὐκ ἀρα μόνον· ἐκπληκτικόν· ἀνδράσι· τοῖς γονεῦσιν, ἀνθρώποις.

703. Φάεος· τοῦ φωτός, καὶ τῆς ζωῆς ἡδύτερα τοῖς γονεῦσι τὰ τέκνα· φάεος· γλυκερώτερα· βιότοιο· ζωῆς.

704. Οἰωνοῖσιν· τοῖς περὶ τὸν ἀέρα βαδίζουσιν ὀρνέοις καὶ τοῖς τὴν γῆν βαδίζουσιν, ὑπάρχουσι τὰ τέκνα· ἀμειλίχοις· ἀγρίοις, ἀνημέροις, ἀτιθάσσοις, ἀκαμπεῖν· θηρσίν· ἀγρίοις.

705. Ὀμωστήσιν· ὁμοφάγοις, τοῖς ὁμὰ ἐσθίουσι κρέατα, τοῖς ἀγρίοις, ἀπηνέσιν· ἀμῆχανος· πολλὸς, ἀνεπίνοτος, ἀνεπιτήδευτος, ὁ μὴ δυνάμενος βῆθῃναι, ὃν οὐκ ἔστιν ἐκ μηχανῆς πλάσασθαι καὶ ἐξετέρους διδασκῆναι, ἀνεπιστακτός, αὐτόθουλος, φυσικός.

706. Ἐντρέπεται· αὐξάνεται, τεκνέειν· ἐνεκα· ὀρυμύς· πολλὸς, μέγας, γλυκὺς, σφοδρὸς, ἡ γλυκὺς πᾶν· ἐστὶ γὰρ ὅτε τὸ ὀρυμλ καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας ταύτης λαμβάνεται· ἀμψὶ δὲ παισὶ· περὶ δὲ παῖδων· ἀμψὶ· περὶ.

707. Οἰζυρήν· χαλεπὴν, ἐπίπονον, ἀζῖαν θρήνων· κακότητα· κακοτικὴν.

708. Πρόφρονες· πρόθυμοι, ἐκούσιοι, εἰσιν, ἔχοντες· οὐκ ἀέκοντες· ἀλλὰ θέλοντες· ἀναλῆσαι· ὑπομένειν· ἀναπλῆσαι· πληρῶσαι, ὑπομεῖναι, καρτερῆσαι· μέμασιν· προθυμοῦσιν.

709. Ἦδη· ποτὲ· τὸ ἦδη ποτὲ σημαίνει ἐνταῦθα, σημαίνει δὲ καὶ τὸ νῦν, καὶ τὸ μέλλον· Τὸ ἦδη σημαίνει τρία, τὸ ποτὲ, ὡς καὶ ἐνταῦθα λαμβάνεται, τὸ ἀρτίως, καὶ τὸ μέλλον· κατ' ὅρεσιν· ἐν τοῖς ὅρεσιν, κατὰ τοὺς ὅρους (sic), αἰολικῶς· ἐπιεβρύχην· τὸν ἄγαν βρυχώμενον· ἐπιεβρύχην· μεγάλως βρυχώμενον λόντον ὑπὲρ τὴν τεκνὸν ἀγωνιζόμενον, μεγαλοβρύχην, ἀπὸ τοῦ ἐρι ἐπιτατικῷ μορίου καὶ τοῦ βρυχῆμαι, τὸν μεγαλόχον λόντα περὶ τὸν τεκνὸν ἀγωνιζόμενον.

ἐνόησε· ἀντί τοῦ εἶδε, παραβολή, τὸ σχῆμα αἰσθησις ἀντί αἰσθήσεως.

710. Τεκέεσσιν· τέκνοις· ἀντίπτωσις. τεκέεσσιν ὑπερθεβαῖντα· τεκέων ὑπερανιστάμενον, ὑπερμαχόμενον, ἔνεκα ὑπερμαχοῦντα, ἀνιστάμενον. ὑπερθεβαῖντα· βοηθούντα, ὑπὲρ τῶν τέκνων ἀγωνιζόμενον, ὑπερβαίνοντα.

711. Μαρνάμενον· μαχόμενον, ἀνιστάμενον ὑπὲρ τῶν τέκνων. πυκνῆς· συνεχούς, μεγάλης. πυκνῆς· πυκνῆς.

712. Χερμάδος· χεροπληθοῦς λίθου, χειροπληθοῦς πέτρας· χερμάς ἡ χειροπληθὴς πέτρα ἀπὸ τοῦ χεῖρ χερὸς καὶ τοῦ δομάς. Ἰπαταμένης· ἐρχομένης, πεμπομένης, φερομένης. αἰγανῆς· εἶδος ἀκοντίου, ἀκοντίου· ὁρμητικοῦ κέντροις. Αἰγανέα τὸ ριπαρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶ τὸ ὄρυμ· ἡ αἰγανῆς καὶ καταπληκτικῆς. αἰγανῆς· εἶδος ἀκοντίου παρὰ τὸ δίκην αἰγὸς νέεσθαι ταχὺ, τάχα δὲ παρὰ τὸ ἄγαν νέεσθαι καὶ πορεύεσθαι. ἀλεγί· ζει· φροντίζει, οὐδαμῶς δ' οὗτος ὁ λέων φροντίδα ποιεῖ τῆς πυκνοτάτης (ὁτήτος?) τῶν λίθων τῶν ριπτομένων πρὸς αὐτόν.

713. Λύτως· οὕτως, ὁμοίως, ὁμοίως πρότερον, ἀκινήτως. ἀτρεπτον· ἀπτόητον, ἀμετακίνητον, ἀφρόητον. μένος· προθυμία.

714. Βαλλόμενος· πιτρωσκόμενος. ἐρεικόμενος· καταβαλλόμενος, σχιζόμενος, κυλούμενος. ἐρुकόμενος· κυλούμενος, κυκλούμενος, τεινόμενος· ἐρείκω τὸ σχίζω καὶ κόπτω διὰ διωδύγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ εἶναι τῇ ἐρέχθω τὸ σχίζω, ἐξ οὗ καὶ ἐρείκει εἶδος δένδρου, ὅπερ εὐχέρως σχίζεται, καὶ ἐρείξει ἡ ἐσχισμένη γῆ. ἐρεικόμενος· διασχιζόμενος, ἐξ οὗ καὶ ἐρείγματος δίκην κεκοσμημένος (διακεκομμένος?) κύμας, καὶ ἐρείκει εἶδος φυτοῦ εὐκόλως σχιζόμενον. βολῆσιν· τρώσσει, καὶ ἀκοντίσι, πτάγησιν (παταγήσιν).

715. Οὐδ'· οὐδαμῶς· οὐδαμῶς πεκραιτεῖται ὑπὲρ τῶν παίδων τοῦ μὴ ἀντιμάχεσθαι. Ἄλλως· οὐδὲ γὰρ φροντίζει ὁ λέων τὸν θάνατον, οὐδ' ἀναχωρεῖ εἰς τοῦ πίσω πρὶν τοῦ θανεῖν καὶ φυλάττει τὰ τέκνα αὐτοῦ. ὁ φροντιστής (sic) αὐτῇ περὶ θανάτου οὐκ ἔστιν. πρὶν· πρὸ τοῦ, πρὸ θανάτου. ἀναδύεται· ἀναβάλλεται· τῆς μάχης, ἀναβάλλεται ῥαθυμίας, ἢ ἀναχωρεῖ, ῥαθυμεί. ἐπὶ παισὶν· χάριν παίδων. παίδων· παισίν.

716. Ἡμιδαμῆς· ἡμιθανῆς, ἡμικόπος. ἡμιδαῆς· ἡμίτητος, ἡμιμέριτος, ἡμίτροιτος, ἡμιθανῆς· γράφεται ἡμιδαμῆς· διαφέρει ἡμιθανῆς καὶ ἡμιθνητος· ἡμιθανῆς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς ἀποβέβληκός, ἡμιθνητος δ' ὁ μέσος ζωῆς καὶ θανάτου. προδίδιχε· προμαχεῖ, προϊσταται, ἀγωνίζεται. μέλει· φροντίζει αὐτῷ, φροντίζει ὑπάρχει, καὶ διὰ φροντίδος ὑπάρχει. μόριοι· θανάτου.

717. Τόσον· ὅσον μὴ ἰδεῖν τοὺς σκύμους αὐτοῦ ἐρχέντας καὶ ἀποκλεισθέντας ἐν τῇ καλιῇ καὶ τῇ σπη-

λαίῳ τῷ αὐτοψεῖ. ἀγρευτῆρσιν· ὑπὸ τοῖς κυνηγοῖς, κυνηγῶν.

718. Ἐρχθέντας· κλεισθέντας, ζωγρηθέντας, κρατηθέντας, κυκλωθέντας. θήρειον· θηρευτικόν, τὴν τοῦ θηρὸς οἰκίαν. αὐτοκμητᾶ· αὐτοκατασκευάστον, αὐτοσχευάστον, οὕτως, αὐτοφυῆ, ἣ τὸ σπήλαιον λέγει τοῦ λέντος, καλὴν· φωλεοῦς.

719. Ἦδη· ποτὲ, ὑπάρχει. ἀρτιτόκοιο· νεωστὶ γεννησάσης, τῆς ἀρτι γεννησάσης. κυνός· ὁμῶνυμος φωνή· διὰ τί μὴ κλίνουεν κύων κύωνος; δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι· ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι πᾶσα γενικὴ ὑπερβαίνουσα τὴν δισυλλαβίαν, ἔχουσα πρὸ τοῦ ω βραχὺ φωνῆν θέλει φυλάττειν τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ὠρίων Ὠρίωνος, Ἥτιων Ἥτιωνος, ὁ δ' ἔτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γενικὴ ἐπὶ κοινῷ ὀνόματος θέλει γράφεσθαι διὰ τοῦ μικροῦ, οἷον ὁ ἀλκυὼν τοῦ ἀλκυόνος, καὶ ἡ ἀλκυὼν τῆς ἀλκυόνος, καὶ ὁ κύων καὶ ἡ κύων· τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, ἀπεκόπη τὸ ο, καὶ ἐγένετο κυνός. σκυλακοτρόφῳ εὐνῇ· σκύλακες, τὰ μικρὰ σκυλακία.

720. Ἐγγίψας· πλησιάσας, προσεγγίσας, προσελασθείς. πάρος· ἐμπροσθεν, πρῶτον. ἔεν· ὑπῆρχεν, ἦ· ἐταίρος· φίλος.

721. Χάσατο· πεπερήσεν, ἀνεχώρησεν. ταρβήσας· φοβηθείς, ὁ ποιμήν. γόλον ὄργην. ὑλακόντα· ὑλακτικόν, βαῦστικόν, βαβιστικόν, τὸν ἀπὸ τῆς ὑλακῆς καὶ βοῆς τῆς κυνὸς γινόμενον.

722. Οἷον· ὅποιον γόλον, πῶς ποταπόν. προφυλάσσεται· προφυλάσσει, ἔχει, τηρεῖ, φυλάσσει. αἰδῶ· γράφεται ἀνδρῶν.

723. Πᾶσιν· ὅλοις. κρούεσσα· φρικτὴ, ἡ φοβερά, ἡ ἀλγινή, ἡ ἐπίφοδος, χαλεπὴ, θανατηρά. πελάσαι· εἰς τὸ, πλησιάσαι.

724. Οἷον· ὁμοίως, πόσον. ἐλκομένης· συρομένης. οἷον δ' ἐλκομένης· τὸ δὲ στέναγμα οἷον στενάζουσιν αἱ μητέρες, ἥτοι αἱ θήλειαι βόες οὐ πόρρω ἐπὶ (ἐστὶ?) τῶν γυναικείων θρῆνων, λυπούμεναι διὰ τὰ μυστρία αὐτῶν ἀρθέντα παρὰ τινων. περὶ ἔνεκα. πόρτεις· τὰς νέας δαμάλεις, μικρὰς, τὰς νέας, δαμάλεις, τὰς μικρὰς δαμαλίδας. Πόρτις ἡ δαμάλις ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρτι εἰς πορεῖαν ἥως εἰς ὁδὸν ἐργεσθαι, ἡ ἀπὸ τοῦ πόρου πόρις καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ πόρτις. ἀσφαλῶσαι· λυπούμεναι. ἀσφαλῶσαι· λυπούνται· γράφεται ἀσφαλῶσαι.

725. Μητέρες· αἱ θήλειαι βόες. ἀπάτερθε· χωρὶς, μακρόθεν, διακεχωρισμένως, μακρὰν, οὐ πόρρω εἰς τῶν γυναικείων θρῆνων. στενάχουσι· στενάζουσιν, οὐδύρονται.

726. Κωκυτῶν· θρῆνων, ἤγων. κωκυτόν· κωκυτῶν. συναλγύνουσι· συλλυποῦσι, συνθλίβουσιν, εἰς λύπην κινῶσι, λυποῦσι, κοινινοὺς ποιοῦσι, θλίβουσιν. νομῆας· βοσκούς, ἥτοι τοὺς βοσκούς συναλγύνουσι, τοὺς νομείας, ποιμένας.

727. Φήνας· εἶδος ὀρνέου, ὀρνέου ἐοικότες αἰτῇ, ὄνομα ὀρνέου· φήνη ὄρνεν ὁ λῶυπος κοινῶς, ὄρνεν, ζῶον,

ἔϊδος αὐτοῦ. ἀθινόν· οἰκτρὸν. γόναν· ὀρθήνον. ἐκλυεν· ἤκουσιν, ἤκουεν.

728. Ὅρθριον· κατὰ τὸν ὄρθρον. ὀρθρίαίτερον· ἀντίπτωσις, ταχινόν· ἡ ὀρθριοὶ καὶ ἐγειρόμενοι, ἡ ὀρθριον
6 καὶ πρωϊνόν. τέκεσσι· ἀγρόνος· Πρόκνη καὶ Φιλομήλη ἐγένοντο ἀδελφαί· ἡ Φιλομήλη συνήκει ἀνδρὶ, καὶ ἔτεκε τέκνον· ὁ γούν ταύτης ἀνὴρ συνῆλθε τῇ Πρόκνῃ, ὁ γνούς ἡ Φιλομήλη ἀναιρεῖ τὸ οἰκεῖον παιδίον· τοῦτο μαθὼν Τηρεὺς, ὁ ταύτης ἀνὴρ ἀνερευῆ, ὅπως αὐτὴν
10 διαχειρίσεται· ἄμω γούν τοὺς τρεῖς ὁ Ζεὺς εἰς ὄρνεις μεταβάλλει, τὸν μὲν εἰς ἐποπα, ὃς λέγει πού, τὴν δὲ Φιλομήλην εἰς ἀχρόν, ἡ φωνεῖ τὸ οἰκεῖον τέκνον· ἴτην, τὴν δ' ἐτέρην εἰς χελιδόν, ἥτις λέγει Τηρεὺς. αἰολογώνου· ποικιλοφώνου.

729. Ἐκυρσε· ἐνέτυχε, συνέτυχεν.

730. Μυρομένηαι· ὀρνιθούσαις, κλαιούσαις. σφισιν· φῶν, καὶ αὐτῶν, κατ' ἀντίπτωσιν, αὐτοῖς. λήσαντο· ἐλαφραγώνησαν, ἔλαβον, ἤρπασαν.

731. Ἀπηγέες· ὡμοί. ὀράκοντες· ὄφεις.

732. Ἰγθύσιν· ἐν δὲ τοῖς. ἀριστεύει· νικᾷ, προέχει,
20 χρειττων τυγχάνει, ὑπερνικᾷ, ὑπερμαχεῖ, πρωτεύει. φιλότῃ· φιλή.

733. Ὡς· ὡσαύτως, καθὰ, καθὰ ἄλλα σὺν ἐκείνοις τοῖς δελφῖσιν, ὁμοίως. καὶ ἄλλαι· σὺν ἐκείνοις, σὺν
25 τοῖς. ἀμφίπεπουσι· περιφυλάσσουν, ἐπισκέπουν, ἀγχιπύσι, στέργουσιν, ἀσφολοῦνται, φυλάττουσιν.

734. Θαῦμα· σημείωσι· παραβολή, ἀλιπλάγματο· τῆς ἐν ἅλῃ πλανωμένης, τοῦ πλαζομένου καὶ τοῦ πλανωμένου ἐν τῇ θαλάσῃ. Τὸ κύων ὁμώνυμος φωνή
30 ἐστί, ὁμώνυμος δὲ φωνὴ ἐστὶ πρᾶγμα τὴν ἀμφιβαλλόμενον, ὅσον λέξις τις σημαίνουσα πολλὰ, ὥς τὸ ζυγός· καὶ ζυγός ἐστιν ὁ τῶν βῶν, καὶ ὁ τῶν ποτε ἀρμάων, δὲ τῆς κινούρας, καὶ ἡ τῆς πλάστιγγος, ἥως τοῦ ζυγίου, διαφέρει δ' ἕκαστον κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν·
35 οὕτω καὶ κύων μία λέξις σημαίνει πολλὰ, καὶ καὶ οὐκ εἰσι (ὡς) τὰ πάντα κατὰ τὸ εἶδος ἐν, ὅσον λέγομεν κύων, καὶ ἐστὶ χερσαῖος, θαλάσσιος καὶ ἄστρον τὸ (cod. τὸν) κύναστρον κατὰ τὸν ὀπωρινὸν καιρὸν φαίνόμενον (ὡς cod.)· ὁ μὲν χερσαῖος ζῶον ἔμψυχον, τε-
40 τράπον, ἁλιεῦτον, ὁ θαλάσσιος ζῶον ἔμψυχον, νηκτι-
κόν, τὸ ἄστρον τὸ λεγόμενον κύων οὐσία ἀνάσθητος φωτιστικὴ· οὕτως καὶ πάντα τὰ ἀμφιβαλλόμενα, ὅσον ἄνθρωπος ζῶον λογικόν, θητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δε-
50 κτικόν, καὶ ἄλλο τι οὐ λέγεται ἄνθρωπος.

735. Νεοβλάστη· τὰ νεωστὶ βλαστόντα, τὰ νεωστὶ
γεννηθέντα. σάκος· ἀπῆς· σάκος τὸ σκουτάριον ἀπὸ
τῶν πρώτως ἐυρόντων αὐτὸ Σακῶν, καταφυγή· σκου-
τάριον καὶ βοήθημα καὶ ἀπῆς καὶ καταφυγὴ αὐτῶν
γίνεται ἡ μητήρ· ὑπ' αὐτὴν γὰρ καταφεύγουσιν.
50 ἐπλετο· ὁ παρατατικός ἀντὶ ἐνεστώτος, ὑπάρχει, ἐγένετο.

736. Ταρβήσῃσι· φοβηθῶσιν. ἄσπετα· πολλὰ, ἀπλή-
ρωτα. δέματ'· φόβηθρα.

737. Λαγόνεσσιν· τῇ γαστρί, ὑπὸ τὴν γαστέρα ἔσω, τῶν λαγόνων, ἔδεκτο· ἐδέξατο, ἐπερύλακτο.

738. Αὐτὴν· τὴν κρύον. ἰσθμῆν· κοιλίαν, νηδύν· ἰσθμῆν στενὴ εἰσόδος ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ, στενὴν ὁδόν· ἰσθμῆν ἡ στενὴ ὁδὸς καὶ εἰσόδος, νῦν δὲ τὸ τῆς θηλείας κρυ-
5 πτόν καὶ κρύον λέγει, ὅτι δι' αὐτοῦ πάλιν εἰς τὴν γαστέρα αὐτῶν εἰσδύνουσι, ἡσθμῆν δὲ τὸ σακελιστήριον διὰ τοῦ ἡ, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἡβῶ τὸ σακελίζω, ἴθμη δ' ἐκ τοῦ εἰω τὸ πορεύομαι, εἰσω, εἰσομαι παθητικόν· ἐκ τούτου γίνεται ἰσμη καὶ ἰσμός πᾶν τὸ στενόν, καὶ
10 τροπὴ τοῦ σ εἰς θ ἴθμη καὶ εἰσθμη. ἰσθμῆν εἰς στενὴν ὁδόν, λέγει τὸ κρύον. ἴθμη λέγεται ἡ στενὴ εἰσόδος, εἰσθμη· ἤγουν ὀπὴν. αὐτὴν ὁδόν· λέγει. ἐνθεν· ἀφ' οὗ, ἀφ' ἧς, θιν, ἐξ οὗ. ὀλισθον· ἔπεσον, ἐξέπεσον, ἐξήλθον.

739. Γεινόμενοι· γεννώμενοι, γεννηθέντες, εἰς φῶς
15 ἐργάζονται, τεκτόμενοι. μογέουσα· κακοπαθοῦσα. περ· καίπερ. ἔμπης· ὅμως, σύνδεσμος αἰτιολογικός.

740. Τέτληκε· ἐκατέρησε, καρτερεῖ, ὑπέμεινεν, ὑπομένει. πάλιν· ἐκ δευτέρου. δέ· γάρ. ὑπεχεύατο· ὑπε-
20 δέξατο, ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν.

741. Σπλάγγχνος· ἐν τοῖς. ἄψ· ὀπίσω, εἰς τοῦπίσω, πάλιν, ὅπισθεν. ἀνέηκεν· ἀνέπεμψεν, ἐξεμμεσεν, ἐνάδω-
κεν (ἀνέδ?), ἀνέηκεν, ἐρρύμεν. ἀμπνεύσῃσι· ἀνωθῶσιν, ἀπαλαγῶσι, παύσῃσι, ἀναπνεύσῃσι.

742. Τέκνον· ὑπέρ. πορσύνεται· εὐτρεπίζει, παρέ-
25 χει, εὐτρεπίζεται, παρασκευάζει, ποιεῖ, ἀπὸ τοῦ πόρω τὸ παρέχω, ὃ δὲ μέλλον πόρῳ αἰολικῶς, ἐξ οὗ καὶ παραγόντων πορσύνω. ἀλκήν· βοήθειαν, ὑπεράσπισιν, ἀποσώζειν.

743. Νηδύν· γαστέρα. κείνης· τῆς βίνης. κείνη· ἐν
30 ἐκείνῃ. δύσις· εἰσέλευσις, ἐπέλευσις, κατὰδύσις. κύ-
νεσσιν· σκύλοις.

744. Ἄρα· ὁ. οἱ· αὐτῆς. ὑποσφάγες· σχίσματα, βραχάδες, ὀρύγματα, κοιλώματα, ἀνοίγματα καὶ κοιλώ-
35 τητες· σφάξ ἡ σχισμὴ, ἐξ οὗ καὶ σφάξ καὶ σφαγή· ἐν τῇ σφαγῇ γὰρ σχισμὴ γίνεται. Ὑποσφάγες· λέγει διαβραγῇ, ἀνοίγματα, κοιλώματα ἐξ ἀμροτέρων τῶν μερῶν ὑποκάτω τῶν πλευρῶν οὔσαι, ἧς τι (αἰτισί) ταῖς ὑποσφάγεσιν ἀμφικύπτει, ἀτυζομένων τῶν τε-
40 κέων τὸν φόβον.

745. Πτερόθυγ· τῶν. γένους· στόμα, ἡ τοῦ στόματος διαβρῶξ, ἡ τοῦ σχισμοῦ τοῦ στόματος.

746. Τῆσιν· αἷς, ταῖς κοιλότησιν, ἐν ταῖς πτέρυσιν. ἀτυζομένων· πεπορημένων, φοβουμένων, παρασσομέ-
50 νων, βλαπτομένων. ἀμφικαλύπτει· περισκέπει, κρύ-
πτει, ἀφάνίζει, περιπέτει.

747. Διὰ· ἀνά, κατὰ, εἰς τὸ. ταρβήσαντα· φοβη-
θέντα.

748. Δεξάμενοι· λαθόντες. ῥόνται· φυλάσσουν, φυλάσσονται, ἐλευθεροῦσιν. ὁμόν· οἶκον, οἰκημα. ἡ·
50 ἡ· γράφεται ἡδὲ καλὴν· φωλεάν.

749. Οἶον· ὥσπερ, ὅποιον, ποιεῖ, κατ' ἐλλειψιν. ἔζοχα· ἐζῶγος, λίαν, περισσοτέρως.

750. Ὤτοκαῖς· γεννῶντες ὥκ, ὅτι ὁ γλαῦκος διαφέ

ρει τῶν ἄλλων ὠτοκοκύντων ἰχθύων· ὅ τι οἱ δελφίνες τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρουσι τῶν μὴ ὠτοκύνων, οὗτοι δ' οἱ γλαυκοὶ τῶν ὠτοκύνων.

751. Μῖμνει· μενεῖ (sic), καρτερεῖ. παρήμενος· πα-
ρακαθήμενος, παρὰ θέμενος. ὄφρα· ἕως ὅτου, ἕως οὗ.
γέγονται· γεννήθυσιν.

752. Ὑπωαδίοι ὕπ' ὧν τικτόμενοι, ἦτοι ὄντες ἐσω
τῶν ὧν, ὕπ' ὧν καθήμενοι. ἐπωαδίοι· ἐκ τῶν ὧν,
ἐπὶ τοῖς ὠοῖς, ἡ ἔξω τῶν ὧν. ἐπωαδίοι ἀπὸ τοῦ ὠ-
αδίου. σφιν· τοῖς. παρανήχεται· παραπλέει, πλησίον
πλέει.

753. Τούς· τοὺς δὴ, ἰωνικόν, τοὺς παῖδας τούτου.
τρομέοντα· φοβουμένας. κρατερώτερον· ἰσχυρότερον.

754. Ἀμφιγανῶν· ἀνοίξας, κατέδεκτο· δόξετο. διὰ·
εἰς, κατὰ, μέσφα· ἄχρις οὐ, μέχρις ἂν, ἕως οὗ, ἕως
ὅτου, μέχρις ὅτου, ἕως ἂν, αἰολικόν.

755. Χάσσηται· ὑποχωρήσῃ, ἀφανισθῇ. αὖτις· ἰω-
νικόν, καὶ πάλιν, εἰς τοῦ πίσω. ἀνέπτυσεν· ἐξηγάγεν.
λευκανήθεν· ἀπὸ τῆς λευκάνης, ἡ στόματος· λευκάνοι
οἱ ὀδόντες, καὶ λευκανήθεν ἀπὸ τῶν ὀδόντων. λευκανή-
θεν· ἀπὸ τοῦ λαίμου· λευκανία γὰρ ὁ λαίμος, λεύκανες
οἱ ὀδόντες ἀπὸ τοῦ λαυτοῦ τὸ ἀπολαύω. λευκανία ὁ λαί-
μος, καὶ τὸ ἀπρητημένον τοῦ γαργαραίνοντος παρὰ τὸ
λευκόν εἶναι φύσει· ἡ παρὰ τὸ χεῖν λευκανία καὶ λευ-
κανία, ἡ ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ ἀπολαύω, ἡ ἀπὸ τοῦ χάλινω τὸ
χάσκω, ὥς καὶ ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ κομίζω οἰσοφάγος·
ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ
λαίμου ὁ λευκὸς ἀφρός γίνεται.

756. Ἐγών· ἐγώ. ἀλειμώτερον· ἀδικώτερον.

757. Κακοφροσύνη· καὶ κακαῖς καὶ ἀγρίαις φρεσὶ,
μωρίᾳ, κακίᾳ, προβεβηκότα· πρόχοντα, υπερβαίνοντα,
νικῶντα, νενικηκότα.

758. Τέχῃσι· ἰδύκιοι, γενήσῃ, θέλομεν (sic). ὠδῖνα
βαρεῖαν· οὐ τῆς θύννης μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καθολικῶς·
παντὶ γὰρ ζῳῇ βαρεῖα ἡ ὠδὶς. ὠδῖνα· τὸν τοκετόν.

759. Γειναμένη· ἡ γενήσασα, καὶ ἡ τεκούσα. κα-
ταδαίνονται· κατεσθίει, καὶ τρώγει, εὐωχεῖται. κίχῃσι·
καταλάβῃ.

760. Νηλῆς· ἀθλία, ἡ ἀνηλεὺς, ἀνηλεὺς, σκληρὰ,
καὶ διελῆς (sic), ἡ ἐστερημένη (Cod. ἐτ.)· ἐλέους, νηϊδ'·
ἀπειρα, ἐστερημένα, ἀδύνατα, ἀποκαθόντα φυγῆς, ἐστε-
ρημένα ὄντα φυγῶν, ἀσθενῇ, ἐστερημένα φυγῆς, ἐστε-
ρημένα δυνάμεως.

761. Ἐσθίει· τρώγει. οἷο· ἰδίον, ἑοῖο, καὶ ἀποβαλῇ
τοῦ εἰ οἷο, τοῦ ἰδίου τέκνου· ἑοῖο ἦν· ἀπαίρεισι τοῦ
εἰ οἷο.

762. Ἔστι· ζῶα ὄχλον ἕτερα, εἰσιν. γάμοισι· συν-
ουσίαισι. φυτεύεται· γεννᾷται, ἀναδίδονται. γονῇσι·
γένναις, ὡοῖς, ἀποβροαῖς.

763. Τίκεται· γεννᾷται. αὐτοτέλεστα· αὐτοφυῆ,
αὐτοκίνητα, αὐτόπρακτα. αὐτοκέλευθα· αὐτοφυῆ,
αὐτενέργητα, αὐτογέννητα· γράφεται αὐτοτέλεστα.
αὐτόβρεκτα· αὐτόματα, αὐτόπρακτα, αὐτόπρακτα,

αὐτοκατασκεύαστα, αὐτόματα, αὐτοφυῆ. γένεθλα·
γεννήματα.

761. Τὰ τ'· ταῦτα. τίκεται· γεννῶνται.

765. Οὔτε τι θῆλυ· οὔτ' ἄρρενες, οὔτε θῆλεις εἰσιν.
ἀπ' ἀμοιβῆς· ἐκ διαδοχῆς. ἐπ' ἀμοιβῆς· σπορᾶς, διαδο-
χῆς, ἀναλλαγῆς, ἐναλλαγῇ, ἀπὸ συνουσίας.

766. Ὀμόφουλα· ὁμοιοῦ, ὁμοφυῆ, ὁμογενῆ, μιᾶς
φυλῆς, ἴσα, ἰκελὰ ὅμοια. τὰ ὀστρακοδόδερα οὔτε θῆλυ
ἔχουσιν, οὔτ' ἄρσεν, ἀλλ' αὐτόπρακτα καὶ αὐτοφυῆ
τίκονται, ἐπ' ἀμοιβῆς δ' ἐκ διαδοχῆς καὶ σπορᾶς ἄρ-
ρενος. τέκνεται· καὶ εἰσιν, ὑπάρχει.

767. Ἰς· ὡσαύτως, ὁμοίως, οὕτως, ὥδε. οὐτιδανῆς·
ἀσθενούς, μικρᾶς· γράφεται ἡ πεδανῆς. ἡ πεδανῆς·
ἀσθενούς. ἀφῆς· ἐγγραυλῆος, ἐγγραυλίου, ἐγγραυλῆος,
ἀκτάρας· ἀφῆς ἡ ἐγγραυλῆος, γίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σῆ-
μαινόντος τὸ κακόν, καὶ τοῦ φυῆς τοῦ σώματος διά-
πλασις· κακοφυῆς γὰρ ἀληθῶς ἡ ἀφῆς. ὀλιγηπελές·
ὀλιγόβιον, ὀλιγοδύνατον, ὀλιγοζώητον, ὀλιγοδύναμον.
ὀλιγοπελές· ὀλιγοδύναμον.

768. Οὐ τινος· οὐδαμῶς. ἐκγεγάσιν· γεννῶνται, 20
ὑπάρχουσι, γεγέννηται (sic). αἰμάτος· σπέρματος, γέ-
νους. τοκῆων· γεννητόρων, ἀπὸ, γονέων.

769. Εὐτε· ὀπηνίκα, περίφρασις. νόος· βουλῇ, θέ-
λησις. ἀρῶσῃ· βρῆσει. ἀψύχῃ· ἀποπέμψῃ, ὑπαντήσῃ.
ἀέτῃ· σφρένῃ, συναθροίσῃ. 25

770. Λάδρον· σφοδρὸν, πολλὸν, βαρὺν, μέγαν· ὑπέρ·
ὑπεράνω, ἄνω, ἐπάνω. ἀσχετον· πολλὸν, καὶ μέγα.
αὐτίκα· αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

771. Σμιγομένη· μιγνυομένη, παρασσομένη, μιγνυ-
μένη. δίνῃσι· συστροφῆς, ρεύμασιν. παλιμπνοῖσι· 30
παλιβροῖσι· γράφεται ἄμα πλήθουσιν. ἄμα· ὁμοῦ καὶ
ταῖς στροφῆς τῶν γλυκῶν ὑδάτων. πλήθῃσι· πλη-
ροῦται.

772. Σίξει· ἡχεῖ, ποῖα φωνῇ, κυρίως ἐπὶ τηγανού,
παράσσεται, κινεῖται, ἡχεῖ ποῖον τινα ἦχον· ὥσπερ καὶ 35
τὸ φλοῖσθος, καὶ αὐτῇ ποῖα φωνῇ. ἀφρία· ἀφρόν ἀπο-
τελεῖ, ἀπογεννᾷ, ἦχον ἀποτελεῖ (Cod. εἰς) καὶ ἀφρόν.
ἴσταται· γίνεται, ὑφούται, ἐξίσταται. οἰδαίνουσα· ἐξωι-
γουμένη, ἐξογκουμένη, κυματουμένη· γράφεται οἰδαί-
νουσα. 40

773. Αἰ δ'· αἱ ἐγγραυλῆες, αἱ ἐγγραυλαί. ἀτεχμάρ-
τοις· ἀσημάντοις, ἀσημειώτοις, ἀκατανοήτοις. ἀσέπ-
τοις· κρηπίτοις, ἀοράτοις. ἀσκόποις· ἀτελειώτοις,
ἀδῆλοις, καὶ μὴ δυναμένοις γνωσθῆναι, ἀβέλειτοις. γά-
μοισιν· ὑπὸ γάμων.

774. Ἀφροί· ὁμοῦ, πολλά. ἐκ τ'· ἐγένοντο· καὶ ἐγεν-
νήσαντο. ἐκτραφεν· ἐτρέφθησαν, περιώτερον.

775. Μυρία· ἀναριθμητοί, πολλοί. πολὺν· λευκόν.
γενέθλης· γεννήσεως, γέννας, γενεᾶς.

776. Ἐπικλήθῃν· ἐπωνυμίαις, καὶ ἐπωνομαστικῶς, 45
ἢ τὴν ἐπωνυμίαν, ὀνομαστικῶς. αὐδῶνται· καλοῦνται.

777. Ἰλυόντες· τοῦ ῥυπαρώδους, βορβορίου. ἰλυόντες·
σηπεθώδεις, ὑπέκ· ὑποκάτω. φλοῖσθον· παραγῆς.
Σημείωσαι ὅτι τὸ πολυφλοῖσθον ποῖα φωνῇ ἐστὶ, καὶ

λέγεται ἐπὶ θαλάσσης, ἐκταθείσα ἀπὸ τινος φυσιολόγου
ἑτατταλοῦ καλουμένου Σχολαστικῷ. φύονται· γεννῶν-
ται, ἐξέρχονται.

778. Δίνῃσι· συστροφῆς. παλιρροίαις· ταῖς υποστρο-
φῆς τῶν κυμάτων, κύμασι, ταῖς εἰς τοὺς πῶς ῥέουσιν,
ἢ ταῖς ἀναστροφῆς τῶν κυμάτων, ἐπαναστροφῆς τῶν
ῥευμάτων.

779. Βράσσεται· ζέει, ἀναβράσσει, εἰς ὕψος κινῆται,
συγκινηθῇ, ἀναφυσιοθῇ, ἀναταραχθῇ, βράσῃ, ἀναζέσῃ.
11 ἰστέον ὅτι βράσσεται ταῖς δίναις, πάμφυρτος· παντοδα-
πός, ἐκ παντὸς εἶδους, συρφετώδης, σύμμικτος· συρφε-
τός πολλὸν τῶν φρυγάνων καὶ χόρτων πλῆθος· πάμφυρτος
ἐκ τοῦ ἀνέμου ἀφυσγετός ἐστιν. πάμφυρτος ἡ συρφετός
καὶ πλῆθος ῥυθμὸν συμμιγμένον, ἡ πάμφυρτος
15 ἔχων πολλὰ φρυγάνων ἢ χόρτων πλῆθος, ὅταν ἐκ τοῦ
ἀνέμου ἡ θάλασσα βράσῃ, τὸ δὲ βράσσεται ὅταν ἐκ τοῦ
ἀνέμου συγκακηθεῖσα καὶ ταραχθεῖσα βράσῃ, ἐκ τῆς
κατωρὲν ὑφίσταμένης ἰλῦς σηπομένης φύει πάντας
20 θυσίας (οὐ)· σκώληξ, τὸ δὲ βράσσεται ἀντὶ τοῦ ἀνα-
δίδουσι καὶ ἐκ τῆς ἀνέμου πνοῆς ἐκ παντὸς εἶδους
ἀναδιδόμενος ῥύπος ἀκλῆαρσίς. ἀφυσγετός· συρφετός,
ῥύπος, καὶ ἰλὺς. ἐξ ἀνέμοιο· ἐκ τῆς τοῦ ἀνέμου πνοῆς.

780. Σπερχομένου· σφοδρῶς φυσῶντος, σφοδρῶς
ἐπειγομένου, φυσῶντος, ἐπείγοντος. ἰούσα· ἐρχομένη,
25 ἔλθουσα.

781. Εὐρώεσσα· ὠωώδης, σκωληκώδης, σηπτικῇ,
ἀφρῆνῃ, ἢ συντόνῃ (sic). τὴν εἰς πλάτος ἐκκεχυμένην
λέγει, ἢ τὴν γεννητικὴν σκωλήκων, ὡς σηπεδονώδη
ἀπὸ τοῦ εὐρώος ὁ σκώληξ, ἢ τὴν ζοφεράν καὶ μέλαιναν
30 ἀπὸ τοῦ εὐρώεσσαν καὶ εὐρώεσσαν· καὶ δὲ ποιητῆς
(Od. κ 512)·

ὁμόν ἄδου εὐρώεσσα.

ταθείσης· ἐπιγενομένης, ἐκταθείσης, τεθείσης, γινο-
μένης.

782. Ἐξαιτῆς· παραυτίκα, ἐξ αὐτῆς· τῆς γαλήνης.
35 ἄσπετος· πολλά. φύματα· ῥύποι, κόπρια, συρφετοί.

783. Πύθεται· σήπεται. ἐκ δὲ· ἐκ τῶν φρυμάτων
δὲ τούτων, ἐκ τούτων τῶν φρυμάτων. ἐκ δ' ἐκείνης· γρά-
φεται ἐν δὲ. χέονται· φύονται· γράφεται ἐκφύονται.
41 ἀθέσφατοι· πολλά, ἀφύα, ἀφῆτοι, ἐγγράυλεις. ἱκελαί·
ὁμοίαι. εὐλαῖς· σκώληξι, βδέλλαις· ὅτι ἐκ τοῦ ἀνέμου
συγκινημένης τῆς θαλάσσης, κάτωθεν ἢ ἰλὺς σηπομένη
ποιεῖ αὐτάς, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς σήψεως ἐκφύονται, ὁμοίαι
σκωλήξι αἵτινες ἀφύα λέγονται.

784. Ἀκινδότερον· ἀσθενέστερον, πυκνότερον. Γένος
45 οἶοναι κένος ἢ κενὴ οὐσα ὁσῶν· κεντῆριον ὁ ἑκατόντα-
χος (ἐκιντό Cod.).· κέντες γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ρ'.

785. Δελιπῆς· ἀσθενούς, ἀδύας, ἀφύης· ἐγγράυλης.

786. Δαίς· τροφή, εὐωχία, βρώσις. ἀγαθὴ· εὐκόλος.

50 περὶ λυμῶσιν· περιλείγουσι, λείγουσιν.

787. Βορέ· τροφή, ζωή. βιότοιον· ζωῆς, χάριν ζωῆς.

788. Ἀλλήθην· ὁμοῦ, πᾶσι. ἐφέπουσιν· ἀλλή-
λους, διέρχονται, βαδίζουσιν, ἐπακολουθοῦσιν, καλύ-
πτουσιν.

789. Νύ που· περισσά. πέτρην· φοιλεάν. ἀμφάκιον·
ἔχουσαν, τὴν ἀμφοτέρωθεν σκιάσματα ἔχουσαν.

790. Διζόμεναι· ψηλαρώσαι, ἐρευνῶσαι. κευθμῶνας·
τοὺς ἐνδοτάτους τόπους, τοὺς βαθυτάτους τόπους, φοι-
λεάς. ἀποβρυγίην· βαθυτάτην, βαθεῖαν, κρύβιον. ἀλω- 5
ρην· καταφυγὴν, σκέπην, ἐκκλίειν.

791. Γλαυκὴ· λευκὴ, ἢ καταπληκτικὴ.

792. Ὡς δ'· παραβολή, παρὰδειγμα. εὐρύπῃδον·
πλατεῖαν, καὶ ἐξηλωμένην, πλατὺ σκιάσει· σκεπάσει.
νιφάδεσσιν· χιόνι, χιόσι, χιονέσσιν. ἀλωήν· ἀλώϊα, 10
ἄλιων, τοποθεσίαν.

793. Ἐσπερίου ζεφύριοι· τοῦ δυτικοῦ ζεφύρου, δυσι-
κοῦ ἀνέμου, ὥς ὁ ζέφυρος. Ζέφυρος ὁ οὖρος τοῦ ζόφου,
ἥως τῆς δύσεως, λέγεται καὶ ὁ Βορρᾶς ὁ φέρων ζῶην
καὶ ἄνεμος. θόν· μένος· ἢ ταχεῖα δύναμις. θόν· ὅζυ, 15
ταχύ. μένος· δύναμις. οὐδὲ τι· οὐδαμῶς. γαίης· τὸ
πρόσωπον ὅλῃον. οὐδὲ τι γαίης· τοῦ δυτικοῦ ζεφύρου ἢ
ταχεῖα δύναμις οὐδὲ τῆς γῆς φαίνεσθαι τὴν ὄψιν ποιεῖ·
κεκάλυπται γὰρ ταῖς νιφάσιν ταῖς λεπτοτάταις.

794. Κυανένης· λευαῖς. ὑποφαίνεται· δεικνύεται. 20
ἀρα· γράφεται ἅμα.

795. Ἀργενναῖς· λευκαῖς. ἐπασσυτέρας· πυκναῖς,
πυκνοτέρας, ἐπαλλήλοισ, συνεῖσιν, ἐπαλλήλοισ.

796. Ἀπειρεσίσι περιπληθὺς ἀγέλῃσι· ἀπείραις
ἀγέλαις πεπληρωμένη. ἀπειρεσίχιν· πολλὰς, ταῖς 25
πολλὰς ἀγέλας τῶν ἀφῶν (φῶν Cod.), ἀπείραις
ἀγέλαις τῶν ἀφῶν, ἢ ἀπειρεσίσι περιπληθὺς ἀγέλῃσι
ταῖς τῶν ἰχθύων, ἐπειδὴ αὐτὰς ἀγρεύουσιν πάντες
καὶ ἐσθίουσιν ὡς ἀσθενεῖς. περιπληθὺς· πληρουμένη,
στενογυρομένη, γεγεμισμένη (Cod. γεγεσται)· πεπλη- 30
ρωμένη, ταῖς ἀπείραις ἀγέλαις τῶν ἀφῶν πεπληρω-
μένη ὑπάρχουσα.

797. Φαίνεται· δεικνύται. ἀργήεσσα· λευκὴ. ἀλωή·
ἄτοπος (ὁ τόπος?), ἥως ἡ θάλασσα καὶ χώρα καὶ το-
ποθεσία, εἰς ἣν διάγουσιν αἱ ἐγγράυλεις· ἀλωή σχμαί- 35
νει τὸν κῆπον, καὶ τὸν ὑπάμπελον τόπον, καὶ τὴν ἄλιωνα,
καὶ τὸν ἀπλοῖον τόπον.

Εἰς τὸ Β.

Εἰς τὸ περὶ βουλῆς κερδαλέης ἰχθύων, εἰς δὲ τὰ
κεφαλαιὰ ταῦτα. Ὅππιανού περὶ τῆς τῶν ἰχθύων φυσικῆς 40
κινήσεως ἀλιευτικὸν βιβλίον δευτέρον, καὶ τίνες ἔχθροι
ἀλλήλοισ, καὶ τίνες φίλοι.

Κεφάλαια τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν ἀλιευτικῶν.

Περὶ νάρκης.	Περὶ λάβρακος.	
Περὶ καρίων.	Περὶ πίνης.	45
Περὶ καρκίνου.	Περὶ πολυπόδου.	
Περὶ ἔλινου.	Περὶ σκολοπένδρους.	
Περὶ μυραίνης.	Περὶ θύνου.	
Περὶ κωιδιῶ.	Περὶ κεστρώς.	
Περὶ ἀμίων.	Περὶ σηπίης.	50
Περὶ βατράχων.	Περὶ βοός.	

Περὶ ἡμεροκοίτου, ὃς καὶ νυκτερὶς καλεῖται.

Περὶ καράδων. Περὶ ἰουλίδων.

Περὶ δελφίνων. Περὶ σκάρων.

1. Ἰδὲ μὲν· ἀπόθεσις, ἀνακεφαλαίωσις τὸ σχῆμα, καὶ ἀνάμνησις, ὥσπερ τῶν τοῦ πρώτου βιβλίου· ἡ ἀπόθεσις τῶν λεγόντων, καὶ ἑναρξὶς τῶν λεγθησομένων, εἰσι δὲ ταῦτα τὰ τμήματα συνηρμοσμένα ἐν πρὸς ἄλλο, ἦσαν ὡς ἐν σώμα, διὰ δὲ τὸ μὴ ἰλιγιῆν τοὺς ἀκροατὰς ἔτεμον ταῦτα κατὰ μέρος εἰς μικρά. Ὡδὲ ἀντί τοῦ ἐναυθα, ἀντί τοῦ ὡς προεῖρηται ἐν τῇ προλαμβάνοντι βιβλίῳ, οὕτως ὡς προεῖρηται ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, αἱ τῶν ἰχθύων νομαί, περὶ τῆς τῶν ἰχθύων κινήσεως καὶ τίνες φιλόητες τῶν ἰχθύων· οὕτως εἵπομεν ἐν αἷς βόσκονται αἱ ἰχθύες, ἀλλὰ καὶ ἕτερα παντοῖα θαλασσοδία γενή· τὸ σχῆμα ἀπόθεσις τῶν λεγόντων καὶ ἑναρξὶς τῶν λεγθησομένων. ἰχθύόδοτοι· αἱ τοὺς ἰχθύας τρέφουσιν, αἱ τῶν ἰχθύων.

2. Πλάθονται· πλανῶνται. τοῦδε· ἐν. γενέθλη· ἐννα, γεννήσει.

30 3. Που· ἀντί τοῦ ἰσως. ἐπιθονόισιν· ἀνθρώποις.

4. Ἀθανάτων· ἀπὸ τῶν θεῶν. σήμην· ἐοίδαξεν, ἐδήλωσεν. ἀνυστὸν· τελεστὸν, πεπραγμένον, τετελειωμένον, δυνατόν ἀνῆσαι καὶ πληρῶσαι.

5. Νόσφι· χωρὶς, ἀνευ· οὐδὲν δυνατόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις χωρὶς θεῶν. οὐδ' ὅσον· ὅστιν ἀνυστὸν τοῖς ἀνθρώποις πλην τῶν θεῶν, τοσοῦτον δύνανται οἱ βροτοί. ὑπέκ ποδός· τὸν ποδὰ ἐκ τοῦ ἔχρους. ἔχρος· παρὰ τὸ ἔσχειν, ὃ ἐστι συνέχειν ὅλον τὸν ποδὰ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνέχσθαι τῆς γῆς, ἡ παρὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἔσθαι καὶ πορεύσθαι. αἰεῖραι· ἐπαρεῖν, κινῆσαι, ἀναστῆσαι, ἐπαραι.

6. Ἀμπετάσαι· ἀνοῖζει, ἀναπετάσαι, συγκοπή. βλεφάρων· ἀπὸ τῶν· βλέφαρον παρὰ τὸ φάρος εἶναι τοῦ βλέπου, ἥτοι τοῦ ὀφθαλμοῦ· βλέψ γὰρ ὁ ὀφθαλμός. περιγραῖα· λαμπρὸν, λαμπρά, πεφωτισμένα, πεπληρωμένα φωτός. βλεφαρῶν περικαλλέα κύκλα· περιφραστικῶς τὰ ὄμματα, ὀφθαλμοί· γράφεται περιγραῖα.

7. Αὐτοί· οἱ θεοί. κρατεύουσι· ἐξουσιάζουσι, βασιλεύουσιν, οἰκονομοῦσιν. ἰθύνουσιν· διεξάγουσιν, ὁδηγοῦσιν. ἕκαστα· τὰ πάντα.

40 8. Τηλόθεν· πρὸ πολλοῦ. τηλόθεν ἐγγύς· παραδόξολογία, ὅτι καὶ μακρὰν οἱ θεοὶ εἰσι πλησίον, παραδόξολογον τὸ σχῆμα. ἀτίνακτος· ἀμετάθετος, ἣν οὐδεὶς δύναται βίβαι, ἀπαράτητος, ἀμετακίνητος, στερεός, ἀβίατος, ἣν οὐδεὶς δύναται βιάσθαι, ἣν οὐδεὶς ἀποτρέψαι δύναται, φυσικός· γράφεται διδιδάκτος, αὐτοδιδάκτος ἀνάγκη·..... ἀνάγκαις οὐ διδασκομένη ὑπὸ τίνος, ἀλλ' αὐτοδιδάκτοι ἐσμεν τοῦ πεῖθεσθαι.

9. Πείθεσθαι· εἰς τὸ πείθεσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς, ὥστε τοῖς θεοῖς, εἰς τοὺς θεοῖς. τήν· τὴν βίαν τὴν τῶν θεῶν γινόμενάν (ην), τὴν ἀνάγκην, ὑποταγὴν τῶν θεῶν ἐν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. σθένος οὐδὲ τις ἀλήχ· ταυτολογία κατὰ βήτορας.

10. Τρηχέαις γενέσσειν· στόματι τρηχεῖ. τρηχέαις·

σκληραῖς, ἀλαζονικαῖς. γενέσσει· στόμασιν. γένειον ἢ τρήμασι γενῶν, τὸ στόμα καὶ ὁ περὶ αὐτὸ τόπος. υπερβιάλος· υπερφάνης, ἀνιδῶς, αὐθαδῶς, ἀλαζονικός· υπερβιάλος ἐκ μεταφορᾶς τῆς φιάλης, ἡ ὅταν ὑπὲρ μέτρον γεμισθῇ, υπερβιάλος λέγεται· ἐκ τούτου οὖν καὶ υπερβιάλον τὸ πολλὸ καὶ ἄμετρον. υπερβιάλος παρὰ τὸ φῶ το φάινω, ὁ υπερβιάλον ὄντα τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐπιχειρῶν δειξάν· ἡ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ προθέσεως αἱ τοῦ ρῶ τὸ λέγω ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ επαγγελόμενος, ὁποῖον λέγει Ὁμηρος (Οἴλ. α 386) 10 ὕλαγόρην· οἶμαι δὲ καὶ παρὰ τὸ πῖνω πιάλος, καὶ υπερβιάλος ὁ ἐπέσπονδος, λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπ' ἐγκωμίου· ἡ ὁ υπερφάνης καὶ ἄθεος καὶ παραδείκναι τοὺς διὰ φιαλῶν γινόμενους ὄρκους, ἡ ὁ υπερβάλλον τῇ ἀμετρίᾳ, τῆς φιάλης ἀμέτρου οὐσης. καὶ υπερβιάλον τὸ 15 πολλὸ καὶ ἄμετρον. ἐρύσαντα· τὸν λαβόντα, τινὰ, ἐλκύσαντα, τινὰ ἀνθρωπον ἐλκύσαντα.

11. Ἐκφυγεῖν ἄτε πῶλον· οὐκ ἐστι τινὰ ταῖς τραχυτάταις αὐτοῦ γένυσιν ἐλκύσαντα ἐκφυγεῖν αὐτήν, ὅποια ποιεῖ καὶ πῶλος ἀποπύων τοὺς γαλινούς· καὶ 20 κείνους γὰρ ταῖς γένυσιν αὐτοῦ βιάζεται τὸν ἄγοντα καὶ τινάζας ἐκφυγεῖ αὐτόν. ἀποπτυστήρα· καταφρονητήν, ἀποδιώκοντα, ἀποστρεφόμενον.

12. Μάχαρες· οἱ θεοί. πανυπέρτατοι· υπεράνω πάντων, οἱ ὑψηλότεροι. ἡνία· χαλινὰ, γαλινούς, τὴν αὐ- 25 τῶν πανταγῇ ἐξουσίαν.

13. Κλίνουσ'· φέρουσιν, ἄγουσιν. ἥ· κ'· ὅπου ἂν, ὅπου. σάφρων· φρόνιμος.

14. Πρίν· πρὸ τοῦ, ἕως. μάστιγι· παιδεύσει. ἐλάηται· ἐλκῆται, ἐλαύνεται, διώκεται. 30

15. Πολυκερδέας· τὰς πολλὰ κέρδη ἐχούσας.

16. Ἐγεῖν· πράττειν. ἐπιφροσύνην· βουλὴν, ἐπιστήμην, φρόνησιν, σύνεσιν, φρόνησιν, ἐπιτηδεύοντα καὶ πᾶσαν ἐδίδαξαν γνῶσιν. ἀνέχκαν· γράφεται καὶ ἐδίδαξαν. ἐδίδαξαν· ἐνουτέθησαν. 35

17. Ἀλλοίοισιν ἐπώνυμος ἔργων· ἄλλοιων ἐπιστήμων ἔργων. ἄλλοίοισι· διαφόροις. ἐπώνυμος· αἴτιος, ἐπιστάτης· γράφεται ἐπίσκοπος ἥως ἐπιτηρητικός. ἔπλετο· ὑπάρχει, ἐγένετο, ἐγένετο. δαίμων· θεός.

18. Ἐπίσκοπον· ἐπιτηρητικὴν, ἐπιτηρητήν, ἄξιον· 40 γράφεται ἐπήρητον(ατον) ἥως ἐπιθυμητήν. ἤρατο· ἔλαχεν, ἀπηνέγκατο, ἔλαβεν.

19. Δῶ· γῆ· σωματοποιεῖ τὴν γῆν ὡς θεάν. Δῶ δ' (ἡ) θεὸς παρὰ τὸ δαῖν τὸ καῖν, ὅθω δ' ἡ γῆ παρὰ τὸ δαῖν τὸ μερίζω· μερίζεται γὰρ καὶ εἰς μικρὰ κόπτεται 45 γεωργουμένη. ζεύγλης· ἕνεκα. ἀρότιοι· ἀροτριασμοῦ, ἀρότρου. ἀρότιοι· ἀροσίς τῶν βοῶν καὶ σίτος ἔργα. Ἀγροῦς, μέλαθρα καὶ φάρεα Ἀθηνᾶς, φάσγανα καὶ θωρηκας Ἀρης, Μουσῶν καὶ Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ, ἄθλοι Ἑρμοῦ, καὶ Ἡφαίστου σφύρα καὶ ἄχμων. 50

20. Πυρῶν· σίτων. γέρας· τιμὴν. ἀμνητοῦ· καρποῦ, ἥως τοῦ θέρους. ἀμνητοῦ· ἕνεκα τοῦ θερισμοῦ· ἀμνητός ὁ θερισμός, ἀμνητός δ' ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ. Ἀμνητός καὶ ἀμνητός διαφέρουσιν· ἀμνητός γάρ ἐστιν ὁ καρπός

ὁ τρυγώνεος, ἀμνητός δ' ὁ καίρος τοῦ θέρους· ὡσαύτως καὶ τρύγητος καὶ τρυγητός· τρύγητος γὰρ ὁ καρπύς, τρυγητὴς δ' ὁ καίρος τοῦ τρύγου.

21. Δούρα· ξύλα εἰς ἐπισκευὴν νηῶν, ξύλα ἥως πλεῖα· τεκτῆνασθαι· κατασκευᾶσαι· μέλαθρα· οἰκήματα· μέλαθρον ἀπὸ τοῦ μάλα ἀθρεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ μελαινέον τὸν αἰθέρα, κυρίως δὲ τὸ μαγειρεῖν.

22. Φάρεα· ἱμάτια. Φάρος, εἰ μὲν ἐστὶ ἀρσενικόν, σημαίνει τὸν τόπον· εἰ δὲ θηλυκόν, σημαίνει τὴν πόλιν· εἰ δ' οὐδέτερον, σημαίνει τὸ ἱμάτιον, ἐστὶ δὲ τὸ δυνάμειον· ἄλλο φάρος τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, οἰονεῖ φέρος τι ὄν, ἢ παρὰ τοῦ ὑφ' ἡρηνεῖν, λέγεται δ' ἐπὶ γυναικός· ἔστι δὲ Φάρος καὶ ὁ (ἢ) πρὸ τῆς Αἰγύπτου νῆσος παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ἢ ἀπὸ τοῦ προφαινομένου τοῖς πλέουσι πύργου, ἐν ᾧ φῶς ἀνάπτεται. ἀσκήσαι· ποιῆσαι, ἐπιμελῶς κατεργάσαι, μετ' ἐπιτηδειότητος κατασκευᾶσαι· μῆλων· προβάτων, ἐρίων· εὐανθεῖ καρπῷ· ἥως τῷ ἐρίῳ τῷ τῶν προβάτων· εὐανθεῖ· γράφεται εὐθαλπεί τῷ θερμαντικῷ· εὐθαλπεί· 20 εὐθαλπω· καρπῷ· ἐρίῳ.

23. Παλλάς· ἡ φρόνησις, ἥως ἡ Ἀθηνᾶ· Παλλάν φησι τὴν Ἀθηνᾶν, ἡ ὅτι ἐξῆλθε τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, πάλλυνται δὲ ὅπλα, ἡ ὅτι Πάλλαντά τινα ἓνα τῶν Γιγάντων ἐφόνευσεν, ἡ ὅτι παλλομένην ἀνήγαγε τῷ Διὶ τὴν τοῦ Διονύσου καρδίαν, τῆς Σμελέτης κεραυνουσίσης· ἐπιγθονίους· τοὺς ἀνθρώπους, παλύππωνται (πυτοι). ἐδιδαχάτο· ἐδίδασκεν· δούρα· χαρίσματα· Ἀρης· τοῦ πολέμου.

24. Φάσγαν· σπάθαι, περί· ἐν· γάλλικοι χιτῶνες· 20 οὐράκες, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ πάντα τοῦ πολέμου χάλκεα ἐποίουν, ἐνδύματα.

25. Κόρυβες· περιεφραταῖ· ἀπὸ Κόρυβος τινος Ἰθέρϊου ἐκλήθη, ταύτην ἐφεύραντος πρώτου· δούρα· κοντάρια· δούρα ὡς τὰ κοντάρια ἀπὸ τοῦ δέρω τὸ 25 ἐκδέρω· καὶ γὰρ ἐκδέρονται ταῦτα· οἷς· ἑτέροις τισίν· Ἐνυῶ· πολεμικὴ θεὰ, τοῦ Ἄρεος ἀδελφῆ, ἡ μάχη, ὁ πόλεμος, ἥως ἡ θεά· Ἐνυῶ ἡ μάχη ἐκ τοῦ εἶς ἐνός (ἐνα?), ἡ ἐκ τῆς ἐν προλήσεως καὶ τὸ αὐτὸ τὸ φωνῶν· Ἐνυῶ πολεμικὴ θεὰ παρὰ τὸ ἐναυεῖν, ὃ ἐστὶν ἐμφωνεῖν, ἡ παρὰ 30 τὸ ἰω ἀπὸ τοῦ ἐνίειν τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην, ὅθεν καὶ ὁσμήνη· Ὁμηρος (II. ε, 333)·

οὗτε πολίπορος Ἐνυῶ.

26. Μουσάων· τῶν λογικῶν τεχνῶν· αἰδοῖ· τὰ ποιήματα τῶν ποιητῶν αἰδοῖ, ποιήσεις, αἱ φωναὶ, κυ- 35 ρίως τὰ ποιήματα τῶν ποιητῶν, ἥτοι τῆς παιδείσεως αἱ φωναί.

27. Ἑρμείης· ὁ λόγος· ἔστιν Ἑρμῆς λόγος, καὶ ἔστιν Ἑρμῆς κερδοῦς τοῦ Ἑρμείου οἱ αἰῶλοι εἰσι καὶ ἀγορὰ, δι' ὃ τὴν ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἰδρύνουσιν αὐτὸν· ἀγορὴν· δη- 40 μιουργίαν, ἀτραπέλις λόγος· ἀγορὰ τὸ πλῆθος, ὁ τόπος, εἰς ὃν καθίζονται, ἡ δημηγορία, ὁ φόρος, τὸ ἀγοραζόμενον πρᾶγμα, καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ διδόμενον· Ἀγορὰ σημαίνει δ' ὁ τόπος, εἰς ὃν ἄγουσιν οἱ ἄνθρωποι,

ἀγορὰ τὸ ἀγοραζόμενον, ἀγορὰ τὸ διδόμενον, καὶ ἀγορὰ ἡ δημηγορία· ἀλκήντας· ἰσχυροὺς, δυνατοὺς· ἀέθλους· λογικούς, ἀγῶνας.

28. Ὡπασεν· παρέσχεν· βραστήριος· χαλκευτικός, ἀπὸ τοῦ βραστήρος καὶ τῆς σφύρας, ὁ ἀπὸ τῶν σφυρῶν 5 τοῖς χαλκεῦσι γινόμενος· βραστήρ ἡ σφύρα, ὅθεν καὶ ἰδρῶς βραστήριος ἀπὸ τῶν σφυρῶν γινόμενος· βραστήριος· ὁ ἐπὶ τῆς σφύρας, φθαρτικός· ἰδρῶς· τοὔτεστιν ὁ χαλκευτικός κόπος· λέγουσι γὰρ τὸν Ἑφραϊστον εὑρεῖν τὸ πῦρ καὶ τὰς τέχνας τῆς χαλκευτικῆς, ἀλλ' οὐχί, 10 ἀλλ' ἀληθῶς χαλκεὺς ἦν Ἑφραϊστος, ὡς καὶ ἡ ἐτυμολογία ἀπὸ τοῦ ἀπτο τοῦ καίω (διὸ καὶ δαπύνεται) καὶ τοῦ αἰθω τοῦ αὐτὸ, μετέπλασαν δὲ τοῦτον οἱ Ἕλληνες, καὶ λέγουσι τὸν Ἑφραϊστον θεόν.

29. Νοήματα· εὑρεῖμα, ἡ τὴν ἀλιευτικὴν ἐπίνοιαν· 15 τέλος ἄγρης· ἡ τὴν ἀλιευτικὴν.

30. Ὑποπόρων· ἰχθύων, ὅπασε· ἀνθρώποις· τεκμήρασθαι· νοῆσαι, μαθεῖν, καταμαθεῖν.

31. Πρῶτα· κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἀρχῆς· μεσοβραγέας· τὰς μέσον ἐβρῆγμένους, διεβρῆγμένους μέσον, 20 μέσον βραγένας, τοὺς διεσχισμένους εἰς τὸ μέσον, τοὺς διασχισμένους· κενεῶνας· κοιλώματα, λαγόνους, κοιλότητας, τὰ βάθη καὶ τὰς καταδύσεις τῆς γῆς ἀνεπλήρωσαν, τὸ κύτος τῆς θαλάσσης.

32. Γαῖα· εἰ μὲν ἀττικῶς, διὰ διφθόγου· αἶα 25 (eod. αἶ) γὰρ ἦν, καὶ προσθήκη τοῦ γ γαῖα· εἰ δ' ἰωνικῶς, ψιλῶν γέα γὰρ, καὶ ἐν συναίρεσει γῆ, τοῦτο δὲ λέγει οἱ συρβύσαντες ποταμοὶ· ἀγορμένοισιν· συναθροισμένοις, ἐνπλήσας· πληρώσας, γεμίσας.

33. Πευκεδανὴν· πικράν, ἄλμυράν, διὰ τὸν φόνον, 30 ἡ διὰ τὸν κῆματον ἐκάλεσε ταύτην· χρείσων γὰρ εἰπεῖν μεγάλῃν· πευκεδανὸν τὸ πικρὸν ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πεύκης· πικρὰ γὰρ αὕτη· ἀνέηκε· ἀναβῆλσαι ἐποίησεν, ἀνέδωκεν, ἀνέπεμψεν· ἐξέστεψε· ὑπερχεῖν ἐποίησεν, ἐστεφάνωσεν, ἐπλήρωσεν, ἐξεπλήρωσεν, ἐκύ- 35 κλωσεν, ἡ θάλασσα ὑψηλοτέρα ἐστὶ τῆς γῆς, δυνάμει δὲ θεῆς οὐκ ἐπηρεάζει αὐτήν.

34. Ὀφρούσι· ταῖς ἐσοχαῖς τῶν πετρῶν καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς, ἐσοχαῖς ὄρων, ἀκρωτηριῶν· βηγμῖσιν· αἰγιαλοῖς· περιόρων· ποῖς, κυκλοτερῆ, κυκλωτέροις, κυ- 40 κλωτέροις βρωθὲν, διόλου περίκυκλον· ἀμφιπεδῆσας· περιγράφας, δεσμεύσας, περιδεσμησας, δεσμησας καὶ στήσας αὐτὴν φησι διὰ τὸ μὴ ἐπηρεᾶειν τὴ γῆ· διὰ τῶν ἀγειρομένων καὶ ἀγορμένων ποταμῶν, ἥτοι συναθροισμένων ποταμῶν πέτραις καὶ αἰγιαλοῖς δῆσας αὐ- 45 τὴν πανταχόθεν, ἡ ταῖς ἐσοχαῖς τῶν πετρῶν στήσας ταύτην διὰ τὸ μὴ ἐπηρεᾶειν τὴν γῆν, ἄγνοε δ' αὐτός, ὅτι ἐν τισιν ἡ θάλασσα ὑψηλοτέρα ἐστὶ τῆς γῆς, θεῆα δὲ δυνάμει οὐ κατεπηρεδάνει τῆς γῆς.

35. Εἵτε μιν· εἰ τῶς δυνατὸν ἐν· εἰσῶεν ὁ ἀπορῶν 50 ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς πολλὰς ἐννοίας· εὐρυμέδοντα· τὸν μεγάλως βασιλεύοντα, μέγα βασιλεῖα· καλέσσαι· ὀνομάσαι, πρέπει.

36. Παλαιάτατον· παλαιότατον, ἀρχαιοτάτον, τὸν ἀρχαῖον, ἢ τὸν ἔκπαλοι φημιζόμενον.

37. Βέλτερον· κρείττον, στοχαστικώτερον, τὸν κρείττονα, ὃν νομίζει· βέλτερον· καλοὶ φησι τῶν ἐφόρων·
 6 βέλτερον τὸ καλὸν, ἀβέλτερον δὲ τὸ μωρὸν καὶ τὸ ἄρχηστον. Ἰθύντηρ· ἐπιστάτην, κυβερνήτην, ποιητὴν, δόχηρον, καὶ ἡγεμόνα.

38. Ἄλλ· οἱ μὲν· τὸ σχῆμα τοῦτο λέγεται ἐπέμβολον. οὐλυμπον· οὐρανόν· οὐλυπος ἐτυμολογεῖται παρὰ
 10 τὸ ὀλοαμπής εἶναι. ἔχουσι· οἰκοῦσι, κατοικοῦσιν.

39. Δαίμονες· θεοί. εὐδωρον· πολύδωρον. ἀρουραν· ἡστροαρισμένην.

40. Πανίλων· εὐμένες, πᾶσιν ἴλεων, πᾶσι τούτοις εὐμενῇ. ἥτορ· ψυχῇ· ἀπὸ τοῦ αἶ τοῦ πνέου πνεῦμα γάρ
 16 ἡ ψυχῇ, ὡς ἐν τοῖς θεοῖς ἀγγελίῳς (Joa. IV, 24) πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας (αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν), τούτεστιν ἀσύμμετόν ἐστι τὸ θεῖον, καὶ τοιαύτην θέλει καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ
 20 διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν ἀσωματοῦ προσφέρεισθαι, τούτεστι διὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ καθαρότητος. ἔχουσι· ἄν ποτε.

41. Μάχαρ· Σεθῆρ, Ἀντωνίνε. σκηπτοῦγε· βασιλεῦ, ὁ τὰ σκήπτρα κρατῶν, ὁ τὰ σκήπτρα ἀνέχων (ἄρχων cod.). ἀγλαόπαιδι γενέθλη· περιφραστικῶς,
 26 τῷ λαμπρῷ, τῷ καλῷ γεννήματι, τῷ Γορδιανῷ.

42. Καὶ λαοὶς σύμπασιν· ὅδε ὁ ποιητὴς τὸν ἑαυτοῦ αὐτοκράτορα (cod. ἑαυτὸν αὐτ') εὐχεται. αἰοδιχί· λόγους, φωναίς, ποιήσεσιν.

43. Ἰθύνει· ἐν τοῖς, οὐ συμπολιτεύεται τὸ δίκαιον αὐτοῖς· ἐπανάληψις τὸ σχῆμα πρὸς τοὺς ἰθύντας· οἴκη· δίκαιον. μεταρίθμιος· σύνοικος. αἰδώς· αἰσχύνῃ, καὶ ἐντροπῇ.

44. Οὐ· οὔτε. ἀνάρσιοι· πολέμιοι, δλεθριοι, ἐχθροί, ἄγριοι, φονεῖς, ἀπὸ τοῦ ἀναιρῶ τὸ φονεύω. ἀλλήλοισιν·
 38 κατ' ἀλλήλων.

45. Κρατερώτερος· ἰχυρότερος. καρτερώτατος· ἰχυρότατος.

46. Δαίνυται· εὐωγεῖται. ἀψαυροτέρους· ἀσθενεστέρους, ἀπὸ τοῦ αὔρα ἡ πνοή. ἄλλω ἐπινύχεται· κατ'
 40 ἄλλου νύχεται, ἐπάνω, ἐπιβουλεύεται.

47. Πότμον· μοῖραν. ἕτερος· ἕτερος ὃ ἐτέρω πόρ-
 45 σινε καὶ ἡτρεπίσειν ἑαυτὸν ἐδωδῆν, τούτεστι τρώγεται ὑπ' ἄλλου καὶ μὴ θέλον, πόρσινεν ἡτρεπίσειν ἑαυτὸν, ἐδωκεν, ἡτρεπίσει, παρέσχεν ἑαυτὸν τροφήν, τούτεστιν
 45 ἄλλος ὑπ' ἄλλου κατεσθίεται· ἀλληλεφάγοι γὰρ καὶ αἰδοῖοι οἱ ἰθύντες.

48. Γενούσαι· στόμασιν. ἡγορέη· ἀνδρεία, δυνάμει. βιώνται· δυναστεύουσι, βιάζονται, βιάζουσι, μάχονται, ἥως ῥῶσιν (sic).
 50

49. Χειροτέρους· ἀσθενεστέρους, μικροτέρους. ἰόν· φάριμα.

50. Τύμασι· ἐν, τρώσει, πληγαῖς, τύφειν. λευγαλείσιν· δλεθρίοις, ἰχυροῖς, φονευτικοῖς. ἀμυνέμεναι· εἰς τὸ βοηθεῖν ἑαυτὸν, τιμωρεῖν, τιμωροῦσαι (ῆσαι).

ἀμύνω ἐνεργητικῶς τὸ βοηθῶ, καὶ συντάσσεται δοτικῇ, ἀμύνομαι δὲ παθητικῶς το μάχομαι, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ἀμύνω τὸ βοηθῶ δοτικῇ συντάσσεται, ἀμύνω δὲ τὸ τιμωρῶ αἰτιατικῇ, ἐνταῦθα δ' εἰς τὸ ἀμυνέμεναι καὶ τιμωρῆσαι δοτικῇ, ὅτι κατάχρησις ἐστίν.
 5 Ἄλλως· τὸ ἀμύνω ποτὲ μὲν λαμβάνεται ἐπὶ βοηθείας, ποτὲ δ' ἐπὶ βλάβης. ἀμυνέμεναι· ἡ σύνταξις οὕτως ὥστε τιμωρῆσασθαι. Ἄλλως· ἀμυνέμεναι· ὥστε τιμωρεῖν τοὺς ἄλλους. πεφύσαι· βλαστάνουσιν, ἀνέρχονται, ἀναβλαστάνουσιν.
 10

51. Πικραί· γράφεται πυκναί. χόλου· ὀργῆς. πυρρόντος· καυστικοῦ, καυστικωτάτου. χόλου κρυόντος· πυρῶδους, καυστικοῦ, διὰ τὸ πυρῶπόν δὲ πυροειδές· καὶ οἱ ὀρθαλοὶ γὰρ τοῦ θυμουμένου ὑπέρυθροι, ὅπερ
 15 γίνεται διὰ λεπτοῦ αἵματος ἀνάδοσιν· ἐν γὰρ τῇ ζέσει τοῦ θυμοῦ ἀναδίδονται τὸ αἷμα διὰ μικρῶν φλεβίων. Τί ἐστι θυμός· ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος. ἀκωκαί· οὔρητες.

52. Βίην· δύναμιν, ἰσχύν. θεός· ἡ φύσις. ὥπασεν· ἐκείνοις.
 35

53. Θήγεται· ἡκόνηται, φύεται, αὐξεται, αὐξάνεται· γράφεται φύεται. ἔφυσεν· φυῆται ἐποίησεν ὁ θεός, ἐβλάστησεν ἡ φύσις, ἀνέδωκεν, ἐχάριστο, καὶ βλαστῆσαι ἐπόησεν (οἴσεν)· γράφεται ἔθηκεν.

54. Κερδαλέην· πανοῦργον, συνετήν, ἐπικερδῆ.
 20 πολυμήχανον· πολύτροπον, καὶ τὴν πολυβούλον· γράφεται δολομήχανον. δολοῖσιν· ἐν, μηχανήμασιν.

55. Πόλλάκι· κατ' ἀποκοπήν. κρατερόν· ἰχυρόν. ὑπέρτερον· ἰχυρότερον, κρείττονα.

56. Τερενόχροι· ἀπαλόχροι, γράφεται τέρενι γροῖ.
 25 τέρενι γροῖ· ἀπαλῷ σώματι. φάρμακον· βοήθεια, θεραπεία, κέντρον, βοήθημα. ἀλκῆς· δυνάμειος, εἴνεκα, χάριν.

57. Ἔσεται· ἐγκείται, ἀκολουθεῖ. αὐτοδίδακτον· φυσικόν, αὐτοφύεος.
 30

58. Μαλακή· μυλακή ἀπὸ τοῦ μάλη ἡ γαῖρ καὶ τοῦ ἀλκς τὸ θεράπευμα. ἀμενηνῇ· ἀσθενῇ, ἀνίσχυρος, ἀδύνατος.

59. Νοθής· ὡς, ῥάθυμος, δκνή. βραδυτήτι· ἐν. βαρύνεται· συνέγεται, δεσμεῖται. βραδυτήτι βαρύνεται· ἦτοι βαρεῖα φαίνεται ὑπὸ τῆς βραδυτήτος, καὶ
 40 βαρύνεται καὶ ἀργὴ μένει τῇ βραδυτήτι, εἰ δεῖ εἰπεῖν οὕτως ἀλλάξαντα τὴν λέξιν· καὶ πᾶν γὰρ ζῶον πολυσαρκον καὶ βραδυκίνητον ὑπάρχον τὸ σῶμα, ἐκείνο καὶ ἀργὸν ἐμφανὲς φαίης· ὑπολάβης, νομίσης, εἴπης.
 45

60. Νηχομένην· πλέουσιν. δύσφραστα· δυσνόητα. κέλευθα· πορείας.

61. Εἰλείται· συσπρέφεται. πολιοῦ· λευκοῦ. ἐρπύζουσα· συρομένη.

62. Λαγόνεσσι· πλευραῖς. ἀναλκίας· ἀδυναμίας, ἀδυνατου· ἀναλκία ὄνομα σύνθετον· ἀλχη καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, καὶ ἀλξω ὁ μέλλων, ὄνομα ῥηματικὸν ἄλξις καὶ ἐπ' ἐπάλξιν πόλεις· ἐκ τούτου οὖν ἄλχη καὶ ἀλχη, καὶ μετὰ τοῦ στε-

ρητικῶς α καὶ πλεονασμῶι τοῦ ν ἀναλκίς. ἀλκή· βοήθεια.

63. Κερκίδες· ὀξύτητες κέντρον, ἢ τὰ πτερὰ. ἐμπε-
φύσας· ἀνεβλάστησαν. παρὰ πλευρὴν· τὸν πλευρῶν.
ἐκάτερον· ἀμφοτέρωθεν, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς πλευραῖς.
64. Ἀμφιδύμοι διπλάι. τις· ἰχθύς, ἢ ἄνθρωπος.
65. Ἐσέθεν· ἐσθέσθη, ἡ κερκίς, ἀπέβαλεν.
66. Πήγνυται· ψυχροῦται, συστέλλεται. οὐδ' τι· οὐ-
δαμῶς. φέρειν· συστρέφειν, κινεῖν. δύναται· ἰσχύει, ἀλκή·
ἢ δύναμις.

67. Πκα· ἡσυχίς, κατὰ μικρὸν ποίωσις (sic) ἰχθύας
νεκρούς· ἔστιν ἐπὶ μεσότητος, γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀκή,
δ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν, οὗ τὴν αἰτιατικὴν [ἔχει ἐν ἐπιρ-
ρήματος συντάξει] (II γ 90): « ἀκήν δ' ἐγένοντο σιωπῇ »
παρὰ τὸ ἀκή οὗ ἦκα κατ' ἀντιστροφὴν, ὡς σιγὴ σίγα, ὡς
σαφ' ἡσάρα, λιγὺς λίγα, οὕτω ἀκή ἀκα, καὶ κατὰ τροπὴν
ἦκα, ὡς ἀγυρίς πανήγυρις, ἀνεμοῦ εὐήνεμος καὶ ἡνεμοῖς·
ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πρόσθεν πρόσθα, καὶ ἔνερθεν ἔνερθα,
καὶ ἔνθεν ἔνθα, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀκήν ἀκα ἦκα κατὰ
μετάληψιν τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος· ἀναγκαιὸς οὖν ἀπό-
20 βλητονόησεν τὸ ν. μαρτυρομένοις· φθιρομένου αὐτοῦ·
ἀσθενούντος· πλαγιασμός· ἔστιν. παρέρειν· παραλύεται,
πάρειν μελῶν πάσχει, πάρειν πάσχει, παραπέμπεται.
Παρέεται· ἀπολιθοῦται, ἀπολύεται, πάσχει πάρειν, καὶ
οὐδαμῶς ἔκτοτε τούτου μέλη βαστάζειν δύναται,
25 ἀλλ' ἢ δύναμις αὐτοῦ ἡρέμα μαρτυρομένην παρείται,
τουτέστιν ἐν παρέσει γίνεται, ἢ τῇ ἄφρονι νάρκῃ, ἥως
τῷ πάθει τῆς ναρκώσεως διαλύεται, ἀπολιθοῦται, καὶ
οὐκ ἔτι δύναται βαστάζειν τὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλὰ μα-
ρτυρομένη ἢ δύναμις γίνεται ἐν παρέσει διὰ τὸ πάθος
30 τῆς ναρκώσεως. ἄφρονι· κακῶφρονι. νάρκη· ἀντίπτωσις
ἀπὸ τῆς νάρκης· ἢ νάρκη δύο κέντρα ἔχει ἐν ταῖς λαγό-
σις αὐτῆς, καὶ εἰ τις αὐτῇ ἐπιψαύει, νεκροῦται καὶ
οὕτως αὐτὸν ἐσθίει· νάρκη δ' ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νάρκης ἀν-
τιπτωτικῶς· ἢ γὰρ νάρκη δύο κέντρα ἔχει, ὑπ' ὧν δ' ἐπι-
35 ψαύσας αὐτῇ νεκροῦται.

68. Θεοῦ· παρὰ, φύσεως. γέρας· δύναμιν, τιμὴν.
ἔδεκτο καὶ ἔλαβεν.

69. Ὑπτιον· ἐξηλωμένον.
70. Ἀστεμφής· ἀκίνητος, ἀσειστος, ἀμετακίνητος.
71. Ἐγγρήφῃ· πλησίον. λυτο· ἐφθάρη. αὐτως· ἀμη-
30 γάνως, ἀπράκτως, μάτην.

72. Ἀδρανίης· ἰστέον ὅτι ἰωνικῶς ἀδρανία καὶ μη-
θία διὰ τοῦ ι. ἀδρανίης· τῇ ἀδρανείᾳ. βαθύν· εἰς. βαθύν
73. Ὑπνον· γαχόν (sic) ὕπνον. ἀμηχανίῃ· ἀπορίαις.

73. Ἄνθρωπος· ὥρμησε, συστολὴ ἰωνική, καὶ ἀνώρ-
μησεν· ἐκ τοῦ ὁρούου ὁρῶν οὗ πληθὺν πληθύνω, πληθῶ
πληθύνω, καὶ πλεονασμῶι τοῦ ο βωιωτικῶς γίνεται ὁρούω·
οἱ γὰρ βωιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ ν στοιχείῳ τὸ ο,
74 ἥνικα τὸ ο οὐχ ὑποτάσσεται φωνήεντι, ὥν κύνας κοῦνες,
καὶ τὸ κύμα κοῦμα, οὐχ ὑποτάσσεται δὲ τὸ ο, ἥνικα
ὑποτάσσεται, ὥν ἐννῇ, αὐλή. κραπινή· ταχεῖα.

74. Γηροσύνη· χαροπή, ἐν χαρῇ.

* 75. Λαίτμα· βαθύ, κύμα. κατὰ λαίτμα· ἥως κατὰ

τὴν θάλασσαν. μετ'· ἄργον, σύν. ἰχθύσιν· παρὰ τὸ ἰθύω
τὸ ὁρμῶι ἰθύς καὶ ἰχθύς, τουτέστιν οὐκ αἰσθανομένη· τῇ
ναρκῶσι γὰρ οὐκ αἰσθάνονται, ἀντήσασα· συναντή-
σασα.

76. Ἐσβεσε· κατεψύχρανεν. ὁρμήν· τὴν φυσικὴν
θερμότητα, ἐξ ἧς γίνεται ἡ ὁρμή· ἀρμόδιον οὖν ἔστι τὸ
σβέσεν ἐνταῦθα, ἔθεν παροιμία ἔστιν ἐπὶ τῶν πα-
σχόντων καὶ μὴ αἰσθανομένων.

77. Ἐπιψαύσασα· πλησιάσασα. ἐσσυμένους· ὥρμη-
μένους.

78. Ἐσταν· ἐστάθησαν, ἔστησαν, ἀλλοπαθεῖς τὸ σχῆ-
μα· δοικῶς γάρ· τῆς νάρκης ὅσο ὅσῃ εἰσιν ἐκατέρωθεν
τῶν δύο πλευρῶν αὐτῆς πεπηγμένα, εἰς ἅτινα εἰ τις
τῶν ἰχθύων προσπροσπελάσει, ἢ τῶν ἀνθρώπων, εὐθὺς
ἀποθνήσκει· κεντᾶται γὰρ ὑπὸ τῆς νάρκης καὶ διὰ τοῦτο
ἀλλοπαθεῖ, ὅτι οὐχ ἢ δύναμις αὐτῆς ἔστι μηχανὴ ἀδυ-
ναμίας εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς ἄλλους. αὐλαῖς· καταΐκηροι,
ξηροί. ἀμήχανοι· ἄποροι, ἀνεπινόητοι, μὴ δυνάμενοι,
ἀνευρέγγητοι, ἄπρακτοι, ἀκίνητοι. κελεύων· ὁδόν.

79. Δύσμοροι· κακοθάνατοι, δυστυχεῖς, οἱ ἄλλοι. μέ
νουςα· καρτεροῦσα.

80. Ἀμυνομένους· τιμωρομένους, καὶ μαχομένους,
βοηθούοντας ἑαυτοὺς, οὐ δυνάμενους τιμωρῆσαι. κατα-
δαίνυται· ἐσθίει, εὐωχεῖται. αἰόντας· αἰσθανομένους,
ὁρμῶντας.

81. Οἶον· παραβολή· οἶον συμβάνει καὶ ἐν τοῖς σκο-
τεινοῖς ἀπεικονίσμασι τῶν ὀνείρων, οἶον δὲ συμβαίνει ἐν
ταῖς τῶν ὀνείρων φαντασίαις. ὀφθαλμοῖσιν· νυκτερινοῖς,
σκοτεινοῖς, νυκτίν· ὄφρη ἢ νύξ, ἢ τὸ ὄφρῃ φένοῦσα,
ἢ ἀμαυροῦσα τὴν ὄρασιν. ὄφρη· ἀπὸ τοῦ φαίνειν (φέ-
30 νειν)· τὴν ὄρασιν· ὀφρός· ἔστι βοτάνη, ἥτις εἰς ἀκίχητον τὸν
δωμάτων συντελεῖ ἀντὶ στέγης ἄλλης, ὄφρη δ' ἢ νύξ, ὡς
στέγης τίνος ἐπικειμένης τοῖς τῶν ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς.
ὄφρη καὶ ὄφρη ἢ νύξ ἀπὸ τοῦ τὴν ὄρασιν φανεῖν,
ἢ ἀπὸ τοῦ ὄφρῃ εἶναι φωτός. ὄφρη ἢ νύξ ἢ ὄφρῃ
35 φωτός, ἢ καὶ ὄφρῃ τις οὐσα καὶ ἀποσχίσις. εἰδῶλοι-
σιν· ὁμοιώμασι, τυπώμασι.

82. Ἀτυζόμενοι· ταρασσομένοι· αὐτῷ τὸ ταρασσι
ἀτύσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀτύζω αἰολικῶς· ὥσπερ τις
ταραχθεὶς ἐξ ὀνείρων νομίζει μὲν φεύγειν, ἔσθηκε δ' ἢ
40 καίται ἀμετάδρατος, ὥσπερ τῷ δεσμῷ τῷ ὕπνῳ κρα-
τούμενος, βούλεται δὲ φυγεῖν, καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ
ὀνείρου οὐ δύναται καθεῦδον. ἱεμένοι· προβυμομένοι,
ὁρμῶντες. φέβεσθαι· φεύγειν, μετὰ φόβου φεύγειν.

83. Θρώσκει· πηδᾷ, ὁρᾷ. παλλομένοιο· κινουμέ-
45 νου.

84. Ἀστεμφής· ἀμετακίνητος, στερεός, ἰσχυρός·
ἀστεμφής ὁ ἀμετακίνητος ἀπὸ τοῦ στέμπτω τὸ μετακινῶ.
ἐπειγομένοιο· σπουδάζοντος, διωκόμενου ὑπὸ τοῦ φόβου.
βαρύνει· δ' ὕπνος, κατέχριν δ' ὕπνος, βάρος ποιοῦσιν.

85. Γυιοπέδην· μελῶν δέσμη, δέσμησιν τῶν μελῶν.
τεχνάεσθαι· μηχανᾶται, κατασκευάζει, ἐπιτελεῖται.
ἰχθύσιν· κατ' ἰχθύων.

88. Νωθής· ράθυμος. ὁμῶς τῇ νάρκῃ, ὁμοίως τῇ νάρκῃ, οἷς εἶπτο μὲν τῇ νάρκῃ.
87. Αἰσχιστος· βδελυκτός, ἀγχιμος, μισητός, κατὰ θεωρίαν, οὐκ εὐεϊδής, ἀειδής. ἰδέειν· θεωρεῖν.
86. Μῆτις· μηχανή, βουλή. φορβή· τροφή ἢ τροφή ἀπὸ τοῦ φέρειν, ἥως συνιστάνειν τὸν βίον.
89. Εὐρώεντος· πλατέος, σκοληκώδους, σκοτεινοῦ, βορβορώδους, ἢ σκοτεινοῦ παρὰ τὸν αἶρα, ἢ γεννητικοῦ σκοληκῶν παρὰ τὸ εὐρώς εὐρώτος ὁ σκόληξ. ἔλυ· σθεῖς· πεσὼν, κρυφθεῖς, ταυσεθεῖς, κυλισθεῖς, κρυβεῖς· ἔλυτο τὸ κρύπτω, ὅθεν ἀλύτῃ ἢ νύξ.
90. Κέλκται· κεῖται. ἀτρεμέων· ἡσυγάζων, ἀκινήτων. ὀλίγην δ' ἀνὰ σάρκα· κατὰ διακοπήν λέξεως, τὴν σάρκα λέγει τὴν ἔσωθεν τοῦ στόματος, ἣν καταλιμ-
15 πάνει ξῶθεν ὀλίγην ὁ βάτραχος πρὸς δέλεαρ τῶν ἰχθύων. τιταίνει· ἀνω ἐξαπλοῖ, ἐξαπλοῖ, ἀναπέμπει.
91. Γένυος· στόματος, κατὰ μαγούλον. νεάτης· ἐσχάτης. ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν, ὑπεράνωθεν, ὑποκάτω τῆς γένυος ἐν τῇ ἀνθερείῳ ἡρέμα περαινομένην· οὐδῶως
20 γὰρ τὸν κρυπτὸν δόλον τοῦτον τῆς σαρκὸς ὑπονοοῦντες οἱ ἰχθύες εἰσερχονται εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀποκλείονται.
92. Ἀργεννή· λευκή. οἱ· αὐτῆς, αὐτῷ τῇ σαρκίῳσι, αὐτοῦ. αὐτμή· πνοή, ὁδμή, δυσωδία, ἀναπνοή.
93. Θαμά· συγγὰ, συγγῶς. δινεῖν· κινεῖ, συστρέφει, περιστρέφει. δόλον· εἰς πανουργίαν, κατασκευάζων. βαιοτέροιον· μικροτέροιον, μικροῖς.
94. Μιν· αὐτὴν, αὐτὴν τὴν νάρκην. εἰσπορῶντες· βλέποντες. ἐφορμῶσι· κινεῖνται, καὶ δρῶσιν. λαθέ-
30 σθαι· καὶ φαγεῖν.
95. Λυτάρ· ἐπὶ. ἀψ· εἰς τοῦπίσω. αὐτῖς· ἰωνικόν· ἐκ τοῦ τίς καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος εἰς τοῦπίσω γίνεται ἄτις, καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω γίνεται ἀέρυσαν καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὔρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις,
26 δ σημαίνει τὸ πάλιν, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ αὐτῖς. Τί διαφέρει τὸ αὐτῖς τοῦ πάλιν, τὸ μὲν πάλιν τὸ εἰς τοῦπίσω ὁλοῖ, τὸ δ' αὐτῖς εἰς τὸ χρονικόν· τὸ ἐγγύτερον γὰρ ὁλοῖ. ἐφέλκεται· σύρει. ἀτρέμας· ἡσύχως.
96. Ἦκα· ἡσύχως. ἀσπαίρουσαν· κινουμένην. ὑπὸ
40 στόμα· ἐπὶ, ἀνά. ἐπὶ· ἀνά.
97. Οὐδέν· ἀτικῶς, οὐδαμῶς. οἰσάμενος· ὑπολαβόν-
τες. οἰόμενος· ὑπολαμβάνοντες· γράφεται οἰσάμενος. δό-
λον· λόγον. ἄχρι· ἕως οὗ. λάθωσι· ἀπατηθῶσι, σφά-
λουσιν.
98. Εὐρέησιν· πλατεῖαις, πλατυτάταις. γενέσσι· στόμασι, κατὰ μαγούλους. μιγέντες· εἰσελθόντες, ἐνω-
θέντες, κλεισθέντες, ἐμπεσόντες, προσεγγίσαντες.
99. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή. τις· νέος, ἄνθρωπος. κού-
φοισι· ἑλαφροῖς, μικροῖς. πάγη· παγίδα, δόλον. τιτύ-
50 σκων· κατασκευάζων.
100. Πυρρὸς· σίτους· ἐκ τῶν πυρῶν νοητέον καὶ ἄλλα σπέρματα, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ πᾶν. ἔρηνε, ἔρανεν, ἐσκόρ-
πισεν. δόλη· γράφεται δόμου. πυλάων· τῆς πάγης.

101. Ἐνδον· ἔσωθεν τῆς πάγης. ἐθήκεν· ἐνέβαλεν, ἐσκόρπισεν. ἐπεστήριξε· ἐπέστησεν, ἀσφαλῶς ἐστερέω-
σεν, ἡδραῖωσεν, ἐπιστήριξε, καὶ στερεὰ καὶ ἀσφαλῆ
ἐποίησεν. τέχνην· πανουργίαν, δόλον, τὴν παγίδα.
102. Αἰλαιομένου· ἐπιθυμοῦντας. ἔλκει· φέρει. οὔζυς·
μέγας.
103. Δή·... δὴ σύνδεσμοι ἀντ' ἀλλήλων λαμβάνον-
ται τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ. προγένοντο· ἐγένοντο, ἐισῆλθον.
οὐκέτι· εἰς τὸ ἐξῆς. νόστος· ὑποστροφή. ἐτοίμος· ἐτοι-
μος, ἀτεκνόν.
104. Ἐκδύναι· ὥστε διελθεῖν, ἔξω ἐλθεῖν. δαιτός·
εὐωχίας, ἐνεκα εὐωχίας.
105. Ἀμενηγός· ἀσθενής. ἐπέσασεν· ἀντὶ τοῦ ἐσπά-
σατο, ἢ εἰλκυσεν, ἢ ἔσυρεν, ἐποίησεν. ἀπέσασεν·
ἐκράτησεν. ἡπεροπέυσας· ἀπατήσας· ἡπεροπεύειν κυ-
15 ρίως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν ἡμέριον ὅπῃ χωρῆμενον εἰς
ἀπάτην τροπὴ τοῦ μ εἰς π καὶ μεταθείσει τοῦ τόνου ἀπὸ
τοῦ ἡμερος δ πρῶτος καὶ τοῦ ὅψ ἢ φωνῇ, ἡμεροπεύ-
σας, καὶ τροπὴ τοῦ μ εἰς π ἡπεροπέυσας· κυρίως γὰρ
ἡπεροπεύειν ἐπ' ἀνθρώπων διὰ πολυλογίας καὶ λόγων
20 ἡμέριον ἀπατῶν ἐπιχειρούντων, ὅθεν καὶ ἡμεροπεύειν τὸ
ἡπεροπεύειν.
106. Ὀλεθρον· εἰς τὸν.
107. Τοῖα· τοιαῦτα. ἀγκυλόμητιν· πανοῦργον· ἀγ-
κυλόμητις καὶ ἀγκυλομήτης παροξυτόνον τε καὶ προπα-
26 ροζύτονον, καὶ τὸ μὲν προπαροξύτονον διὰ τοῦ ι γρά-
φεται, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγκύλον τὸ ἐπικαμπές καὶ
δόλιον καὶ τοῦ ἡμῖτις ἢ βουλή καὶ περιτοσυλλάβως κλί-
νεται, τὸ δὲ παροξύτονον διὰ τοῦ η, καὶ γίνεται ἀπὸ
τοῦ ἀγκύλον καὶ τοῦ μήδω μήσω τὸ βουλεύω, δ παρα-
30 κείμενος μέμηκα, δ παθητικός μέμημα μέμησαι μέ-
μηται, καὶ ἐξ αὐτοῦ μήτης καὶ ἀγκυλομήτης, καὶ ἰσο-
συλλάβως κλίνεται ὁμοίως καὶ δολόμητις καὶ πολύμητις
Ὅδυσσεὺς καὶ πολυμήτης. ἐπέκλυον· ἤκουον, ἤκουσαν,
ἤκουσα ἕως τῶν ὠτίων. ἐντόνασθαι· κατασκευάζειν,
36 πρᾶττειν.
108. Κερδῶ· ἀλώπεκα, ἀλώπηξ· χερσαῖα. οἰωνῶν· ὀρ-
νέων. πλήθουσιν· γέμουσιν, μεγάλην, βαρυνομένην.
ἰδοῖται· θεάσεται, θεάσθαι.
109. Δορμὴν· παγίδα. ἀγκλισθεῖσα· πεσοῦσα. λογμαῖς
40 ἀγκλινθεῖσα· ἰωνικός προσθήκη τοῦ ν γράφεται δορμὴ
ἀνακλιθεῖσα. ταυσαμένη· ἐξαπλώσασα. θαά· ταχέως, τα-
χέως. κούα· ὅστᾳ, πόδας.
110. Ἐπημύει· ἐπικαλύπτει, σφαλῶς καμμύει,
ἀσφαλίζει, καμμύει. σύν· σὺν τούτῳ, σὺν τούτοις τοῖς
45 ὁμασιν. ἀμπαν· ἀσφαλῶς. ῥεῖδει· συγκλείει, ἀσφα-
λίζει.
111. Εἰσπορῶν· βλέπων. ἧ· οὗτος (ὧντος). ἰαύειν· κοι-
μᾶσθαι, ἀναπαύεσθαι· ἰαύειν παρὰ τὸ αὖω τιλονασμῷ
τοῦ ι, ἢ παρὰ τὸ οἶον, δ δηλοῖ τὸν μόνον ἐκβολῇ τοῦ ο γίνε-
50 ται ἰῶν τὸ μονάξῃ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἰαύω· καὶ γάρ
φησιν· ἡσυγάζει τὸν καθεδόνοντα ὁ βίος, δ δ' Ἡρωδι-
νός λέγει παρὰ τὸ αὖω, τούτου δ ἀόριστος αὔσα, καὶ

διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε γίνεται ἄσσα, ὅον (Od. τ, 341 et 342) *

πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικαλίω ἐνὶ κοίτῃ
ἄσσα.

5 καὶ τὸ πληθυντικὸν ἄσσαμεν, ὡς περ αὖτε αἰετίζεται·
αὖτῃς νύκτας ἴαον » (Ibid. 340) διὰ νυκτὸς ἀγρυπ-
νος διετέλουν.

112. Ἄπνους νεκρά.

113. Αἰόλα· ποικίλα, πανοῦργα. παραβλήθη· ἐξη-
10 πλωμένως, δημοιωματικῶς, ἀπὸ τοῦ παραβάλλειν καὶ
ὁμοιοῦν, παραβαλλομένη νεκρῇ, ὁμοιοητικῶς, ἀπατητι-
κῶς παραβάλλω γὰρ τὸ ἀπατῶ. Παραβλήθη· ὑποβλή-
θη, βαλὼν· αἱ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχὰι τοῦ δευτέρου
ἀρίστου οὔζουσι· δραμῶν, ἐλθὼν, πίων· οὕτως οὖν καὶ
15 βαλὼν, ἀντίκειται δὲ τὸ πέφνων· αἱ γὰρ εἰς ὧν λήγουσαι
μετοχὰι ποτε ἐν ἐπιπολῇ ἔχουσαι σύμφωνον, ἐὰν τὸ
δευτέρον ἔστιν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνεται τέμνων,
καίμινω, τοιούτων καὶ τὸ πέφνων. τετάνυσται· ἐξηπλω-
ται.

20 114. Ἰένται· πορεύονται.

115. Λάχνην· τὸ δέρμα, τρίχωσιν, δασεῖαν καὶ λεπ-
τὴν τρίχωσιν. Λάχνη ἢ τρίχωσις· ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ
μορίου καὶ τοῦ ἔγω τὸ κρατῶ γίνεται λαέγνη, καὶ κατὰ
κρᾶσιν λάχνη καὶ πάντα κεκρατημένον, παράγεται δὲ
25 παρὰ τὸ λάζω τὸ κρατῶ, δὲ μέλλω λαζῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ
λάχνη· οὐδὲν γὰρ εὐληπτότερον τῆς τριχός. διαψάι-
ρουσι· διαζαίνουσι, διακινῶσι, κινῶσι, σκαλεύουσιν
(σαλ.)· τὸ ψαίρω κυρίως ἐπὶ τῶν καταρτίων λέγεται,
ὅταν οὐκ εὐπραγῶσι ἀνέμους (ου?). διαψάιρουσι· κι-
30 νοῦσιν· τὸ ψαίρειν κυρίως ἐπὶ τοῦ ἱστίου, ὅτε μὴ εὐπλοεῖ
εὐφόρῳ ἀνέμῳ. τὸ ψαίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀρμενίων
λέγεται, ὅταν μὴ εὐπροῶσιν ἀνέμου, ἐνταῦθα δὲ ψαίρει
ἀντὶ τοῦ ἐαίνει καὶ διαλύει. πόδεςσιν· ἰωνικῶς.

116. Ἦύτε· καθά. κερτομόντες· ὑβρίζοντες, λοιδο-
35 ροῦντες, ἐγγελῶντες ἐπὶν ἡνίκα, δηνηίκα. ἐπεὶ· ἀφ' οὗ.

117. Δόλου· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῷ τοὺς ἀλίσκοι-
νους, ὡς τὸ (Od. θ, 317) *

ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει·

“Ομηρος· ὡς γέω γόλος καὶ θέω θόλος, οὕτως δέω δού-
40 λος· ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω ὄλος δὲ δηλέμιος καὶ
βλάπτω, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο, δὲ δόλος παρὰ τὸ
δέλω τὸ δολάζω, ἐκ δὲ τοῦ δόλοιο γίνεται δόλιω, δὲ πα-
ρατατικῶς ἐδολίον, ἐδολίον, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν
ἐδολιούσαν, καὶ ὡφείλει εἶναι ἐδολίον ἐδολίον, ὡς περ
45 ἐποίησεν ἐποίησεν, ἀλλ' οἱ Βοιωταὶ ἐπὶ μὲν τῶν μὴ ἔχον-
των τὴν μετοχὴν εἰς σ οὔζουσαν ποιοῦσι τὸ τρίτον τῇ
πρώτῳ ἰσοσύλλαθον, ὅσον ἐμάθομεν ἐμάθοσαν, εἰδόμεν
εἰδόμεν, ἐπὶ δὲ τῶν ἔχοντων τὴν μετοχὴν εἰς σ οὔζουσαν
ποιοῦσιν ἐνδειαν καὶ κρᾶσιν, ὅσον ἐκοσμήθημεν, ἐκοσ-
50 μήθησαν, ὡς τὸ (II. γ, ι) *

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν

καὶ φυλάσσει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν με-
τοχῶν (II. α, 640) *

ὦ δόλια βουλευόμενε.

πετάσασα· πέμψασα. ὀφειθεῖα· ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα.

118. Ἐξαπίνης· ὁμοῦ, εξαίφνης. συνέμαρψε· συνέ· 5
λαβεν, ἐκράτησεν, ἀπὸ τοῦ μαρ ἢ χεῖρ. ἔσπασεν·
ἔλαβε, καὶ ἔρχεν αὐτοῦς.

119. Κερδαλέην· πανοῦργον. ὅσσην· πολλήν. ἔλεν· ἔλα-
βεν. ὁρμήσασα· κινήθεισα.

120. Καὶ μὲν δὴ· ὄντως δὴ. δολόμητις· δόλια, παν- 10
οῦργος. ἐπίκλοπον· κλοπιμαίαν, πανοῦργον, ἀπατητι-
κήν. εὐρατο· ἐνόησε, καὶ εὔρεν. ἡγήρη· γράφεται καὶ τέ-
χνην.

121. Ἄραιοί· λεπτοί.

122. Ἀκρεμόνες· ἄκρα, κλάδοι, καὶ πλόκαμοι. προ- 15
τενεῖς· μακροί, προτεταμέναι, ἀπηρωρημένοι, καὶ ἐξη-
πλωμένοι. πλόκοι· σχοινία, πλόκαμοι.

123. Ὅρμιζσιν· ὁρμιδίους· ὁρμὴ κυρίως ἡ ἐν τῷ
ἀγκίστρῳ θρῖξ, ἐν ᾗ ἔστι τὸ δάλαρ. ἐφέλκεται· κατέχει,
σύρει, κρατεῖ.

124. Πρήνης· ἐπὶ πρόσωπον κειμένη. ὑπό· ἐν. εἰλυ-
θεῖσα· κυρθεῖσα, κυρθεῖσα· εἰλῶς γὰρ ὁ φωλεός.

125. Κεῖναι· ἐν ἐκείναις ταῖς πλοκαμίσι, καὶ ὅπῃ
ἐν τῷ χειμῶδι πορεύεται, ἀντέχεται καὶ λαμβάνεται τῶν
πετρῶν, καθάπερ καὶ τὰ σχοινία ἀναψαμένη ἐν ταῖς 25
πρὸς αἰγιαλούς πετραις. θύει· ὀρμαῖ.

126. Ἀντέχεται· ἀντικαμβάνεται, περιέχεται.

127. Πείσματ'· σχοινία. ἐπακατήσιν· ταῖς παρ' αἰ-
γιαλοῖς. ἀναψαμένη· ἀναδῆσασα, δῆσασα, ἀναπετά-
σασα, ἀνακρεμάσασα. σπιδάδεςσιν· πέτραις τραχεῖαις, 30
πέτραις.

128. Ὀλίγα· μικρά.

129. Δόλοισιν· ταῖς πανουργίαις. ἄλκιμον· ἰσχυρόν.

130. Λάβρακα· λίαν θορόν· λάβραξ ὁ λίαν βορρὸς,
ἢ λαίμαργος, λαβροσύνη δὲ παρὰ τὸ λίαν βιβρώσκειν 35
τὸ γὰρ λα τῶν ἐπιτατικῶν μορίων ἔστιν. ἐπιλέα· ἐπώ-
νυμον, καλούμενον. λαβροσύνησιν· λαίμαργίαις, ἀδὸν-
φαγίαις, μαργουσῖαις.

131. Ἵθύνουσι· ὀρμῶσιν. λαθέσθαι· ἄψασθαι, λαθεῖν
αὐτὰς δηλονότι.

132. Καρίδων· κατὰ. οὔτι· οὐδαμῶς. φυγεῖν· εἰς τὸ,
ὥστε. σθένος· δύναμις.

133. Ὀλέκουσιν· φθείρουσιν· παραδόξολογία τὸ σχῆμα·
παραδόξον γάρ, ὅτι φθειρόμενοι φθείρουσι καὶ οὐς
πέφνουσι φόνεας, οὐς· ἰδίους. πέφνουσι· φονεύουσι. φο- 45
νῆας· ἰωνικῶς.

134. Μάρψουσιν καὶ κρατήσουσιν, τὰς καρίδας.

135. Θαμά· συγχῶς. θρώσκουσιν· πηδῶσιν. ὑπερώην·
οὐρανίαν, ἥως τὸν γαργαρεῖναν.

136. Κέρως· κέντρον· περὶ τὴν κεφαλὴν γὰρ τοῦ λά- 50
βρακος πηγνύουσαι αἱ καρίδες τὸ κέντρον, σφῖν ἐκεῖ
ποιοῦσιν ἀπὸ τοῦ, καὶ οὕτω κατεργάζονται αὐτόν. χρίμα·

πτουσι· πλησιάζουσι, βάλλουσιν. σφίσι· ἐν αὐταῖς. τέλ-
λειται· φέεται, ἀναφύεται.

137. Κεφαλῆς· κεφαλὴ καρφαλὴ τις οὔσα, ἡ δασυδῆς
καὶ κατὰξῆρος, ἡ καπαλὴ τις οὔσα ἀπὸ τοῦ κάπος τὸ
πνεῦμα, ἡ παντοθεν πνέουσα, ἡ ἀπὸ τοῦ κείσθαι ἐν αὐτῇ
τὰ φάη καὶ οἱ δφθαλμοί. κεκορημένος· ἐμπεπλησμένος.

138. Νύγματος· τρώσεως, τρώματος. ἀλέγει· φρον-
τίζει. νέματα· φθείρει, ἐσθίει, κατακόπτει. ἔρπει· παπα-
να, ὁ λάβραξ προβαίνει.

139. Τρυγόμενον· δαμαζόμενον, σηπόμενον. ἔλ-
λαβῃ.

140. Ὅ·ρέ· μολίς· ἀστείως εἴρηκε τὸ ὀρέ· μολίς γὰρ
μανθάνει ὁ λάβραξ, ὡς ζῶν ὑπὸ νεκροῦ ἀνῆρηται, ἔπερ
καὶ Ἱερραλῆς παθεῖν λέγεται, ὀρέ δὲ μέλλων θανεῖν
γινώσκει, ὅτι τῇ αἰγμῇ, τουτέστι τῷ κέντρῳ τῆς καρ-
δος, ἥτις ἀπέθανεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐτρώθη καὶ τελευτή-
ῃ. ἄλλως· δεδοαῖγμένος ὀρέ τῇ αἰγμῇ γινώσκει τοῦ νεκροῦ
σώματος τῆς καρδίας. νέκυος· νεκροῦ, ἥως τῆς καρδίας.
δεδοαῖγμένος· δεδαμσμένος, τρωθείς, δεδασμένος, πε-
20 ρονευμένος· ἀπὸ δαΐζω τοῦ κατακόπτω. αἰγμῇ· τρώ-
σειν παραδόξολογος.

141. Πηλοῖσιν· βορβοροῖς. ἐφέστιος· ἐγκάτοικος. ὠμο-
φάγος· ἀπηνῆς εἰς τὴν βρώσιν.

142. Εὐρύτατος· πλατύτατος, μεγαλώτατος πάντιν.
25 μετ'· ἐν. ἐν γάρ· ὄντως γράφεται ἢ γάρ.

144. Οὐτιδανός· ἀσθενής, μικρός, εὐτελής, ὀλίγος.
βίην· δύναμιν. βίη· δύναμις. ἄμμορον· ἐσπερήμενον,
ἄμμορον, ἀμέτογον· ἄμμορον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ
ἴωτα ἄμμορον.

145. Μαλθακόν· ἀσθενές, μαλακόν. αἰδέλοιν· ἀφανείς,
διὰ τὸ εἶναι μικροῦς, ἀθεώρητοι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ
ἀειφανές, τὸ μὲν ἀθεώρητον παρὰ τὴν στέρησιν, τὸ
δ' ἀειφανές παρὰ τὴν ἐπίτασιν· γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶδω
τὸ γινώσκω εἶδος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ ἢ ἐπιτατι-
30 κοῦ α αἰδέλος. αἰδέλοιν· ἀφανείς· γράφεται αἰδέλοιν.
αἰδέλοιν· ἀτελεῖς, ἀσθενεῖς.

146. Βαιοί· μικροί, μικροί καὶ οὐκ ἰσχυροί· τῇ δυνά-
μει οὐδὲν τι ἐκ τῶν ἰσχυρῶν δύναται δαμάσαι. κρατεροί·
στερεοί. οὔτι· οὐδαμῶς πρῶγμα. δαμάσσαι· δαμάσειε,
40 ἀφανίσει, πλήξει.

147. Δόλων· πανουργία. ἐπίτρηνας· φρονίμους, συνε-
τοὺς, ἐπινοητικούς. εἶλε· ἐφόνευσεν, ἔλαθεν. πεδῆσας·
δεσμεύσας, μετασπῆιν, νικήσας.

148. Δαιτί· εὐωχία. ἀνδρομέη· ἀνδρικῇ, ἀνθρωπινῇ.
45 τέρπεται· εὐφραίνεται. ἐπιτέρπεται· εὐφραίνεται· γρά-
φεται μέγα τέρπεται.

149. Κρέα· ὑπάρχουσι, λείπει. τερπανά· ἡδέα. εὐάντη-
τος· ἐπιθυμητὴ, εὐσυνάντητος, καὶ ἀποδεκτὴ, ποθεινῇ,
εὐφρόσυνος, ποθεινῇ, εὐόρεκτος. εὐάντητος· ἐδωδῇ· καὶ
50 ἢ βρώσει καλοσυνάντητος.

150. Βύσσαν· βυθὸν, ὑπὸ βύσσαν· θετικόν, βυσσόν,
ἐστὶ δ' ἀτικόν τὸ συντασσέσθαι νεάτην θηλυκῶς τῷ ὑπὸ
βυσσόν ἀρετικῶς. ἰόντα· ἐρχόμενον.

151. Ἀνθρώπων· ἀπὸ τῶν. ὑποδρύχιος· βαθύς, περά-
σιμος· πόρος· ὁ περισίμος.

152. Μείβλεται· μεμελῆται, διὰ φροντίδος ὑπάρ-
χει· ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω καὶ μέμβλεται τὸ ἐπι-
μελεῖται. αὐτάρ· ὁ δὲ τὰ προτακτικὰ ἄρθρα στερεθέντα
τῶν ὑποκειμένων ὀνομάτων ταχύτερον ἐκφωνοῦνται καὶ
ἀντὶ ἀντωνυμίας παραλαμβάνονται. ὑπέρ κεφαλῆν·
ἄνω τῆς κεφαλῆς, ὑπεράνωθεν τῆς κεφαλῆς. ἀερθεῖς·
ἐπαρθεῖς, ὑψωθείς.

153. Ἀστεμφής· ἀμετακίνητος, ἀμετάστροφος. μεγά-
10 ρων· ὑψηλὸν οἰκημάτων, οἰκημάτων. ὀρόφοισιν· στεγαι-
σὶν· ὄροφος ἡ στέγη ἀπὸ τοῦ ὀρούειν εἰς φῶς, τουτέστιν ὑψο-
σθαι· λέγεται γὰρ ὄροφος καὶ ὁ κάλαμος, διότι οἱ παλαιοὶ
τὰς οἰκίας ἐκ καλάμων ἐποίουν, ὅθεν καὶ καλιαί·
κάλοις γὰρ περιέφραττον αὐτάς, ἡ καλάμοις, καὶ ξύλοις. 15
Ὄροφος ὁ κάλαμος παρὰ τὸ ὀρούειν εἰς φῶς, τουτέστιν
ὑψοῦσθαι· τὰς γὰρ οἰκίας πάλα ἐκ καλάμων ἔσκε-
πον, ἔνθεν καὶ παραστέγη καὶ ὄροφος κάλοις περιφρά-
ξαντες· διὸ καὶ καλιαὶ λέγονται. κάλοις δ' ἥως ξύλοις.

154. Ἀτρωπος· ἀμετάστροφος. ἀμφιταθείς· ἐξάπλω- 20
θεῖς, παραταθείς, ἥως κυκλοτερεῖς ἀπλωθείς. σὺν δ' ἔρ-
χεται σὺν τῷ ἀνθρώπῳ, συμπορεύεται. ἦκεν· ἔπου. ἔησι·
πορεύεται.

155. Δειλὸς ἀνὴρ· ἄθλιος, δειλαιος, ἄθλιος ἐκείνος.
μῖνονται· καὶ μένονται, τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὴν θάλασσαν. 25
ἐπίσταται· ἐπανίσταται ὁ βροῦς, σκέπει οὖν αὐτὸν, κά-
κείνος ὑποπνίγεται, ὑποκάτω ὦν. ἤτε πῶμα· καθά
σκέπασμα.

156. Ὡς δὲ καί· παραβολή. δολόντα· δολερόν.
μόρον· φόνον. λίγνοισιν· λαίμαργος· λίγνος ὁ λίαν γαί- 30
νον, ἥτοι γάσκων. λίγνος ὁ λαίμαργος ἀπὸ τοῦ λίαν
χαίνειν· διὸ καὶ διὰ τοῦ ἰ γράφεται, λίγνος δ' ὁ τοῦ
φωτὸς ἀπὸ τοῦ λύειν τὸ νόμος, ἡ τὸ σκότος· διὸ καὶ
ψυλογραφεῖται. μύεσιν· ποντικοῖς.

157. Στήσῃται· στήση. ἔστησε· γράφεται στήσῃται. 35
οὔτι· οὐδαμῶς. πάγης· παγίδος. δόλον· γράφεται καὶ
λόχον. δρμαίνοντα· δεικνυόμενον, διαλογιζόμενον, ἐν-
θυμούμενον.

158. Γαστήρ· ἡ λαίμαργος, ἥτοι ὁ ἀδδῆφάγος. ἐνδον
ἔλασσε· ἔσω παγίδος εἰσῆγαγεν, ἐνέβαλεν. οἱ· αὐτοῦ, 40
αὐτῇ, αὐτῆς. ἄγρος· ἡ παγίς.

159. Κοῖλον· βαθύ. ἐπεταράγησεν· ἐπεκάθισεν, ἤχη-
σεν, ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικῷ μορίῳ καὶ τοῦ ἀράσσω
συντρίβω. ἤχησε καταπέσων· ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τὸ
προηγούμενον. μενοιῶν· προθυμούμενος. 45

160. Πλαφυρόν· βαθύ. σιτιφρόν· γράφεται καὶ γλα-
φυρόν. ὄφρα· ἕως οὗ. κοῦρος· ὁ νέος.

161. Μάρψην· καταλάβῃ. μάρψῃ· κρατήσῃ. γέλων·
γέλωτα, ἐφφροσύνην. ἐπιθήσεται· ποιήσει, καὶ θήσει
καὶ ποιήσει ἐπὶ τῇ ἄγρῃ. 50

162. Βροτής· ἀνθρωπίνης. ὀλοφώϊος· ὁ ὀλλύων τοὺς
φώτας, ἥως φθέρων, ὁ ποικίλος.

163. Πέπτα· ἐξήπλωται, ἐπικείται. ἐρητύων· κω-
λύων. ἀναδύμενα· εἰς τὸ ἀνελεῖν. αὐτεμῇ· πνοῇ, ἀναπνοῇ

164. Ψυχή. ψυχή ἐτυμολογείται ἡ ἀπὸ τοῦ ψύχω τοῦ ζωογονῶν, ἡ ἀπὸ τοῦ φύσις καὶ τοῦ ἔχω φυσιογῆ τις οὖσα, καὶ τροπῇ τοῦ δασεὸς εἰς ψιλὸν πυσιογῆ καὶ ψυχῇ μετ' ἐν. μεταπνεύσῃ· ἐκπνεύσῃ. μετεκπνεύσῃ· εἰσ-
5 πνεύσῃ, εἰσβάλλῃ. βρόθιοισιν κύμασι, βρῦμασιν.

165. Ἐνθα· ὅπου, τότε. τεχνειώτῃ· θανόντα, καὶ αὐτὸν ἀποθανόντα τὸν ἄνθρωπον. δυσώνυμος· ὁ κακῶς ὀνομαζόμενος βῶς· ὁ γὰρ χειρσαῖος μᾶλλον συνεργὸς τῆς ἡμῶν ζωῆς, ὁ κακὸς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ χειρ-
10 σαίου, ἐπὶ κακῷ καὶ γενόμενος καὶ εἰς ὀνομασίαν ἐλθὼν. Δυσώνυμος, διότι ὁ χειρσαῖος βῶς τρέφει τοὺς ἀνθρώπους παρὰ τὸ βῶν τὸ τρέφω, ὁ δὲ θαλάσσιος τοῦναντίον τρέφεται γὰρ ἐσθίων τοὺς ἀνθρώπους. ἀμφιέπει· περικαθίσταται, ἐπιτηρεῖ.

166. Δαιννύμενος· εὐωχοῦμενος. τέχνῃσιν· δόλοισι, πανουργίαις. ἐλῶν· λαθῶν. δυσμήχανον· δυσθέρουν, κακομήχανον, καίνως μηχανηθεῖσαν καὶ ἐπινοηθεῖσαν, ἡ τὴν δύσκολον.

167. Μνιάρουσιν· ἔχουσι βρύα, βρυώδεσι, τοῖς ἔχου-
20 σι μνία ἢ βρύα, μνία ἥως βρύα ἔχουσι πλαταμῶσι, παραπλασίοις χωρίοις, αἰγιατοῖς· πλαταμῶν ὁ πολὺς ποταμὸς καὶ παραθαλάσσιος. ἐπὶ· ὑπὸ. πλαταμῶσιν· αἰγιατοῖς. πλαταμῶσιν· πλακίαις (sic) πέτραις. νοήσας· ἰδὼν, αἰσθῆσις ἀντὶ αἰσθήσεως. Νοήσας ἀντὶ τοῦ ἰδὼν κατ'
25 ἑπὶ· ἔρχομενον τὸν Συρακοῦσιον, οὗτος δὲ πολλὰκις γράφει καὶ τὸ ἰδὼν ἀντὶ τοῦ νοήσας.

168. Λίνῃσι· δειπνέσει, ἀγασσεται· θαυμάσει. ἔνεκα τέχνῃς· καὶ ἔνεκα δόλου.

169. Κερδαλέης· πανουργοῦ. ἐπιπροσύνῃ· φρόνησιν, 30 φρονιμώτατον. πόρε· παρέσχεν. δαίμυν· ἡ φύσις, ὁ θεός.

170. Φέρεσθαι· ὥστε τρέφεσθαι. ἀμοιβον· ἀποπον, ἀπονον.

171. Κληῖδ'· συμμίζεις, συγκληήσεις, τὰς κλείσεις, τὰ σκεπάσματα. ἀναπτύξαντα· ἀναπετάσαντα, ἀνοί-
35 ζαντα. θυρέτρων· πτυγῶν.

172. Ἰλύν· βόρβορον. λιχμάζοντα· ἐσθίοντα, τρώ-
γουσιν. ἰσχάνοντα· χρῆζοντα, μεταλαμβάνοντα, ἐπι-
λαμβάνοντα ἢ ἐπιθυμοῦντα.

173. Πέπταται· ἐξήπλωνται, ἐξηνέονται, ἀνοίγεται, 40 ἀνοίγονται, ἐξήπλωται· ἀπὸ τοῦ πῶν τὸ κείμεν, ὥς ἀπὸ τοῦ χρῶ καὶ ἀπὸ τοῦ λῶν τὸ θέλω· τὸ ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ. ἀρχοίνῃσιν· κολλήσῃσι, τροπικῶς, βαθυτάταις πέτραις, βαθυτάτοις τόποις, ἀγκάλας. ἡ γκοίνῃσιν· ἀγκάλας τροπικῶς, ταῖς περιοχαῖς τῶν πετρῶν, οὕτω δὲ
45 καὶ κυμάτων ἀγκάλας λέγεται, ἐφ' ἡμένα· καθεζόμενα, καθήμενα, ἀπλούμενα, κείμενα. ὑφ' ἡμένα· ἀπτόμενα, ἐγκείμενα· γράφεται καὶ ὑφειμένα· ἐλεύθερα ὄντα λάβης (βλάβης), ἥτοι ἡπλωμένα ἐν πέτραις πελαγίαις. πετραίῃσι ὡς γαλιναῖα ἢ γαλῆνη.

174. Αὐ· δῆ. ψηφῖδα· βύλον, βῶλον. βηγμῖνος· αἰγια-
50 λού, ἀίρας· ἐπάρας.

175. Λέγριος· πλάγιος· παρὰ τὸ λέγρος ἡ κοίτη· πλὰ γινώσκει γὰρ ἐπὶ πολλὸ καὶ οἱ ἐν λέγει κείμενοι πλάγιοι γὰρ ὅς ἐπὶ τὸ πολλὸ κατακλίνονται οἱ ἐν κοίταις, ποτὲ

μὲν ἐπὶ τὴν δεξιάν, ποτὲ δὲ παρὰ τὴν ἀριστεράν πλευρὰν κείμενοι καὶ κοιταζόμενοι, προνοούμενοι τοῦ συμπερόντος. φέρει κρατεῖ. χηλῆσιν· ὄνυξιν. μεμαρπῶς· λαθῶν, κρατήσας, συλλαβῶν· ἀπὸ τοῦ μαρπῶ τὸ λαμβάνω, τροπῇ δ' ἀπὸ τοῦ μάρ ἡ χεῖρ.
6

176. Ἀδρῆ· πῶς, λαθραῖως, κρυφίως. ἐμπελάει· πλη-
σιάζει. λᾶν· λίθον.

177. Ἰνθεν· τότε. παρήμενος· παρακαθήμενος. εἰλα-
πινάζει· εὐωχεῖται.

178. Ἰέμενον· προθυμούμενον. ἐρεῖσαι· ἀσφαλίσαι, 10 σφαλίσαι, ἐδραῖωσαι.

179. Ἀμυδύμος· διπλᾶς. πλάστιγγας· τὰ τῶν ὀστρέων σκεπάσματα, ἥως τὰ λέπη.

180. Οἴγεται· ἀνοίγεται. ὄρρα· εἰς οὐ, ὅπως. ἀγρευ-
τῆρα· τὸν καρκίνον. κορέσση· χορτάση.
15

181. Τεχνάριος· μηχανώνεται. ἀστέρες· εἶδος ἰχθύος. ἐρπυστήρας· οἱ συρόμενοι.

182. Ἐπ' ὄστρεα· κατὰ τῶν ὀστρέων. μῆτις· βουλὴ, τέχνη, μηχανή. ὀπηθεῖ· ἀκολουθεῖ, ἤγουν βουλευόν-
ται καὶ αὐτὸ ἐσθίειν τὰ ὄστρεα.
20

183. Ἀἶαν· λίθον. συνέμπορον· συνοδοπόρον, σύν-
δρομον, βοηθόν, συνεργόν, ὀδηγόν. ἐπίκουρον· βοηθόν.

184. Κῶλον· ὀστοῦν, τὸν πόδα· κῶλον τὸ μέλος, τὴν σάρκα, ἡ τὸν πόδα ἐνέθηκον, ἐνέβαλον. ἐνθρεῖσαντο· ἐνέβαλον, ἠδραῖώσαντο.
25

185. Πεπταμένιος· ἀνεωργμένος, ἐξηπλωμένος. τὰ μὲν ἡ κῶλα, ὄστρεα, ἡ (Cod' εἰ) τὰ κῶλα τοῦ ἀστέ-
ρος πιέζεται οἰονεῖ σφίγγεται, ἡ τὰ ὄστρεα πιέζεται ἀντὶ τοῦ ἀπαναῖναι καὶ τρώγεται. οἱ δὲ· οἱ καρκῖνοι καὶ οἱ ἀστέρες. νέμονται· ἐσθίουσιν αὐτὸν, ἥως τὰ 30 ὄστρεα.

186. Ὀστρακον αὐ· ἄλλο ὄστρακον, ἕτερον, ἡ πίννα· ἄλλο πάλιν φησὶν ὄστρακον, ὅπερ βυθίας ἔχει τὰς πλά-
κας, λέγει δὲ τὴν πίνναν, ἥπερ ἐν ταῖς βυθίαις πέ-
τραις εὐρίσκεται. αὐ· δῆ. βυθίας· βαθεῖς, κοίλας, τὰς 35 ἐν βάθει, καὶ εἰς τὸν βυθὸν οὖσας. ἔχει· κατοικεῖ. πλάκας· θύρας, πέτρας.

187. Ναιετάει· κατοικεῖ. κεκλημένος· καλούμεν, καλούμενος. ἀναλκίς· αὔδοντας, ἐστίν.

188. Μητισθαῖ· βουλευσαί, βουλευσασθαι. βέξει· 40 πρᾶξει.

189. Ξυνὸν δόμον· κοινὸν οἶκον, οἶκημα, αὐτὴν τὴν πέτραν, ἡ τὸ ὄστρακον τῆς πίννης.

190. Καρκίνος· ὁ πάγουρος. φυλάσσει· ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
ροτέρων.
45

191. Τῷ· ἐκ τούτου, διὸ, καὶ διὰ τούτου. κικλήσκειται· λέγεται, καλεῖται. κόχλου· τοῦ ὄστρεου, λίπους.

192. Ἰχται· ἔλθῃ. φρονέουσιν· αἰσθανομένην, νοοῦ-
σαν. ἀμύξας· κεντήσας, πλῆξας, τρώσας, σπαράζας· κυρίως ἀμύξει τὸ πλῆξει πρὸς ἔκχρυσιν αἵματος ἐκ τοῦ 50 ἀμύσσει τὸ τιτρώσκει, καὶ ἀμυγῇ ἡ ξέσις τῶν παρειῶν καὶ ἀμυγῇ.

193. Δήγματι· τραύματι, ἡ δαγκάσματι. κερδαλέω

ἐπικαρδοῖ, πανοῦργον. ἔλεν· ἔτρωσεν, ἤφατο, ἔλαθεν, συνέσχε, συνέκλεισεν, ἐπελάθετο.

194. Συμπατάγησε· ἐκτύπησε, συνέκλεισε, συνέειλκυσε, συνεκτύπησεν, ἡσφάλισεν, ἐσφίγγεν. ἐνδοθεν· τὴν οὖσαν δηλονότι, λείπει. ἐφράσας· ἐνόησεν.

195. "ΙΙδ' ἐτάρῳ· καὶ τῷ φίλῳ. δεῖπνον· βρῶμα.

196. "Ως ἄρα· ἐπιλογικόν, σχῆμα ἐπιλογικόν, ἐπιλογικόν ἀναφωνήμα· οὕτως εἰσι καὶ ἐν τοῖς πλείουσιν ἰχθύσιν οἱ μὲν συνετοί, οἱ δ' ἄφρονες, οἷα καὶ ἐν ἡμῖν
10 τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὄλιγον καὶ ἀπὸ τῆς ἐξέως ὧν λέγει περὶ ἡμεροκότου ἰχθύος, μωροῦ ὄντος καὶ υπερβαίνοντος τῇ ἀγνοσίᾳ πάντας ἄλλους ἰχθύας· ὁ μὲν γὰρ καρκίνος καὶ ὁ ἔτερος, ὁ τῇ πίνῃ συνοικῶν καὶ πινοφύλαξ λεγόμενος εὐδουλοὶ καὶ εὐμήχανοι καὶ φρόνητοι
15 ἔχοντες, ὁ δ' ἡμεροκότης τουναντίον ἄφρων, ὥστε σκοπητέον καὶ ἐν ἰχθύσιν, ὡς οὐχ ὅμοιος πᾶσιν ὁ νοῦς, ἀλλ' ἄλλος ἄλλου διαφέρει, καὶ ὁ μὲν νοεῖ, ὁ δ' οὐ νοεῖ. πλώτεσσιν· πλείουσιν, ἰχθύσιν, ὁ πλῶς· ὑδροπόροις· τοῖς τὴν ὑγρὰν περῶσιν.

20 197. Κερδάλει· πανοῦργοι, πονηροί, δολιοί. ἄφρονες· ἀφελεῖς. ἡμῖν· ὡς ἐν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις.

198. Ἐναΐσιμον· ἐνδεχόμενον, μειοιραμένον, ἐπιτυχὰς, πρέπον, ἐνδεχόμενον.

199. Φράζεο· περὶ ἡμεροκότου καὶ τῆς νυκτερίδος
20 νοεῖ, σκέπτε, μάνθανε τὴν ἀσυνεσίαν τὴν περὶ τὸν ἰχθύν τὸν μέγαν γινομένην. ἀφραδίη· παρήχησις· μωρία, ἀβουλία. προφερέστερον· τῶν ἰχθύων. προφερέσταν· προέχοντα, διαφέροντα.

200. Περὶ πάντας· περισσώτερον πάντων, ἀντὶ τοῦ
30 ὑπερ πάντας. ἀεργότατον· νωρότατον, ἀργόν. τέκεν· ἐγέννησεν.

201. Ἦτοι· ἦτοι καὶ ὁ μὲν ἄλλως ἀδιάφοροι ὄντες ὅμως διαφέρουσιν, καθότι ὁ μὲν ἦτοι ἐν καταρχῇ λόγῳ αἰεὶ τίθεται, οἷον (II. α, 68 et passim alibi).

36 ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν

ὁ δὲ μὲν σύνδεσμος οὐ πίπτει ποτὲ ἐν λόγῳ ἀρχῇ, οἷον (II. α, 127).

ἀλλὰ σύ μὲν θεῶ πρόες·

ὁ μὲν ἦτοι ποιητικὸς τρόπος, ὁ δὲ μὲν τῆς κοινῆς φράσεως, τέτραπται· τετραμμένα εἰσίν. ὑπερβεν· ἄνω, ἢ τῷ βρέγματι τῆς κεφαλῆς ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ δὲ στόμα ἐν μέσῳ τῶν ὀφθαλμῶν.

202. Λάβρον· λαΐμαργον.

203. Αἰεῖ· διηνεκώς. ψαμάθοισι· ἄμμοις. πανη-
46 μέριος· δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

204. Ἀνέγρεται· ἐγείρεται, ἀνεγείρεται, ἀλάληται· πεπλάνηται, κινεῖται, πλανᾶται· ἐκ τοῦ αἰῶ το πλανῶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀλημαι καὶ ἀλήλαμαι, ἀφ' οὗ τὸ ἀλάλητον, δύναιται δὲ καὶ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀλά-
50 λημι, ὥσπερ τὸ ἴσθημι τίθημι, ἐξ οὗ παρ' Ὁμήρῳ τὸ τίθημιον. ἀάω αἰῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλημι ἀλήσω ἡλακα ἡλαμαι, καὶ ἀετικῶς ἀλήλαμαι, καὶ κατὰ μετὰθεσιν ἀλάληται.

205. Ἄτη· ἥως ἡ γαστριμαργία.

206. Ἀτεκμάρτοιο· ἔνεκα, μὴ λαμβανούσης τέχμαρ καὶ τέλος τοῦ κόρου, τῆς μὴ τέλος τοῦ ἐσθίειν ἐχούσης, ὡς ἀκορέστου, ἀπληρώτου, ἀπλήστου. λάχεν· ἐκλήρω-
6 στο, ἔλαθεν, ἔσχηεν.

207. Ἀτέλεστον· μεγάλην, ἀπλήρωτον.

208. Λύσαν· μακίαν. βούδρωστιν· πολυφάγον, με-
γάλην· βούδρωστις μεγάλη βρώσις ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπι-
τατικού καὶ τοῦ βρώσις. βούδρωστιν· μεγάλην πείναν, καὶ λύσαν πολυφάγον ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικού μορίου
10 ὄντος καὶ τοῦ βρωτῆς (βρώσις). ἀναίδει· ἀναίσχυτον, τῇ αἰεὶ ζητούσῃ βρώματα. φυλάσσει· τηρεῖ· φυλάσσω γ' σημαίνει· τὸ παρακατέγω, ὡς τό· φυλάσσει ἀκακίαν, ἢ κάτεχε. φυλάσσω τὸ ἀσφαλίζω, καὶ τὸ ἀπέχω· ὡς
15 τό· φυλάσσω ἀπὸ κακῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀπέχε.

209. Αἰζέειν· παύσειεν, ἐσθίειν.

210. Διὰ πᾶσα βραγίη· σχῆμα διακοπῆς ἢ ἐκ λέξεως, κατὰ διακοπὴν λέξεως· γράφεται διασπᾶσα. βραγίη·
σχισθεῖη.

211. Ὁθήν· γράφεται πέση. ὑπτιος· ἐξηπλωμένος. 20

212. Πέφνη· φονεύση. μιν· αὐτόν. πυμάτης· τῆς τελευταίας, ἐσχάτης. ἔμφορτον· πεφορτωμένον, κατά-
γομον, πεφροντισμένον (πεφορτ), μεστὸν, κεκορεσμένον, γέμοντα· οὕτω δὲ καὶ ναῦς ἔμφορτος λέγεται ἢ φορτίου
25 γέμουσα.

213. Σῆμα· σημεῖον, γνώρισμα· σῆμα δὲ τὸ λέγειν σοί, φησι τῷ ἀκροατῇ ὁ ποιητής· σημεῖον τὸδε τῆς
ἄκρας τοῦ ξένου τοῦδε λαϊμαργίας καὶ τοῦ ἀκορέστου τὸδε. ἀειμαργιο· πολυφάγον, τοῦ αἰεὶ μαινομένου περὶ
τροφῆν, λαϊμάργου, ἀπλήστου· γράφεται ἀτεκμάρτοιο. 30
πρῶσσω· λέγω, φανεροῖ.

214. Θήρης· ἀπὸ, διὰ θηρέυσεως, τουτέστιν ἀπὸ τῆς
θαλάσσης, ἐνθα θηρεύονται, ἀποπειρήσασιν· πείραν ποιήσασιν, ἀπόπειραν ποιήσῃ, δοκιμάσῃ καὶ ἀπόπειραν
35 ποιήσασιν.

215. Ὁρέγων· παρέχων.

216. Λαβροτάζου· τοῦτό ἐστιν ὁ λέγει σημεῖον τῆς
ἀβυθιότητος λαϊμαργίας αὐτοῦ, ὅτι καὶ ἀγρευθεὶς καὶ ἀποθνήσκων ἤδη ἐπὶ ξηρᾷ, ἂν τις αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
40 κειμένῳ ὀρέξῃ τὴν πρὸς τροφήν, οὐδὲ τότε τῆς οἰκείας λαϊμαργίας ἀρίσταται, ἀλλὰ καὶ θνήσκων τοσούτον ἐσθίει, ὅσον μέχρι καὶ αὐτοῦ στόματος ἐμπλησθῆναι αὐτοῦ τὴν γαστέρα, ἢ τοσούτον ἂν καὶ τότε φαγῶν, ὅσον καὶ ἐῶς τοῦ στόματος τὴν τροφήν ἀνελεῖν. νη-
55 σεται· σιωρεῖθῃ, συναχθῇ, ἀπὸ τοῦ νῦ νήσω τὸ σιω-
ρεῖν, ἀφ' οὗ καὶ νηδὺς ἡ γαστήρ.

217. Κλύτε· ἀκούσατε· γνώμη, ἐπιφωνήσις ποιητοῦ
πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. γόναι· γεννήματα. ἀφραδίησι·
μωρίαις, ἀβουλίαις.

218. Ὅσον· σχῆμα ἀποστροφῆς. λαϊμάργοις· ἀδδῃ· 50
φάγοις, ἀκορέστοις. ἄλγος· λύπη, θλίψις. ἀδφραγίαι· πολυφαγίαις. ὀπηδεῖ· ἀκολουθεῖ.

219. Τῷ· διὰ τοῦτο. δυστερπέα· τὴν ἐπὶ κακῷ τέρ-

πυσαν· διώκει· διωκέτω· τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ προστακτικοῦ.

220. Κραδίης· ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας. ἔχει· ἀντὶ τοῦ ἔχεται καὶ κρατεῖται. ἐπὶ· τούτοις. μέτρον· συμμετρίαν.

221. Πανθάνοισι· πανευωχῆτοις, πολυδωρομάτοις. πανθάνοισι· εὐωχίας ταῖς πολλὰ βρώματα ἔχουσαις. τέρποιτο· τερπέσθω.

222. Λέλυνται· τὰς ἐαυτῶν γαστέρας λύουσιν εἰς τὸ
10 τρώγειν· τὸ μὲν λέλυνται τὰ ἡνία ἐκ τῶν ἡνιόγων μετή-
γαγε, τὸ δ' ἐπιτρέπει τοὺς κάλως ἀπὸ τῶν ναυτῶν,
οἱ ἐν καιρῷ εὐπλοίας ἢ καὶ κινδύνου μεταχειρίτους
εἴωσι τοὺς κάλως. Ἄλλως· οἷσι λέλυνται τὰ ἡνία,
15 τούτέστιν οὐκ ἔχουσι λογισμόν τὸν κωλύοντα τὴν τρο-
φήν, κάλως δ' εἶπεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνιόγων τῶν
λυόντων τὰ ἡνία καὶ γαλόντων εἰς τὸ ἔχειν ἄδειαν τοῖς
ἵπποις (Cod. τοὺς ἵππους) τρέχειν ἐθέλουσιν.

223. Ἡνία· χαλινὰ, τοῦ νοῦ, αἱ τῆς ὁρέξεως δυνά-
μεις, τὰ χαλινάρια, τὰ κρατήματα. ἐπιτροπῶσι· ἐν-
20 δίδουσιν, ἐνδιδόσασιν, παρέχουσιν, ἐπιχαλῶσιν· γράφεται
ἐπιτροπῶσιν. κάλως· ὁμαῖς, κινήσεις· κάλως φησιν
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνιόγων τῶν λυόντων τοὺς ἵππους
καὶ γαλόντων τὰς ἡνίας (sic) ἐν τῷ τρέχειν. κάλως·
πῆσαν φρόνησιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλῶν.

224. Εἰσπορῶν· βλέπων. φεύγοι· φευγέτω. τέλος·
25 θάνατον δι' ἀδηφαγίας, τὸν θάνατον, τὴν φθοράν, ἣ τὸ
ἀποτελεσμα.

225. Ὀζυκόμοισιν· ὀξέα κέντρα ἔχουσιν· εἶπαν
ἀστεία καὶ κατὰ λόγον γλυκύτατον ἀκάνθαις κάρη κα-
30 μύοντα, ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν παραινουμένων καὶ
μὴ σωφρονούντων πρὸς τοὺς παραινοῦντας τό· ἔχινον
λεαίνεις. μῆτις· βουλή, ἐπίνοια, πανουργία, τέχνη.

226. Ἰάσι· προνοοῦσι, γινώσκουσιν. βίας· βία ση-
μαίνει δύο· τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν δύναμιν. βίας· δυνά-
35 μεις. ζαμενεῖς· ἄγαν σφοδράς, ἄγαν ὁρμητικὰς, τὰς
ἄγαν ὁρμητικὰς καὶ σφοδράς πνοὰς, κακάς.

226. Ὀρνυμένας· διεγειρομένας· ἐκ τοῦ ὄρω τὸ
διεγείρω ὄρνω, καὶ πλεονασμῷ ὀωρικῇ τοῦ ὄρνυμι, καὶ
ἐν ὑπερβιβασμῷ ὄρνύω καὶ ὀρνύμενος καὶ ὀρνυτο καὶ
40 ὄρνυμι καὶ ὀρνυμένας γράφουσιν. νότοις· ῥάχαις.
ἀνοχλίζουσιν· ἀνακινῶσιν, ἀναβαστάζουσιν, ἀνέχουσιν,
ἀνατρέφουσιν ἐπὶ τῶν νώτων οἱ ἔχινον ἕκαστος λίθον
παρὸν περὶ ταῖς ἰδίαις ἀκάνθαις, ἵνα τῷ βάρει τούτῳ
συνέχοντα περιφερεῖς ὄντω, καὶ μὴ ὑπὸ κυμάτων φε-
45 ρόμενοι ῥίπνυνται εἰς χέρσον.

228. Λῆαν· λίθον. βαρύνοντα· βαροῦντα. ἐκείνους·
λίθον βαρὺν περὶ ταῖς οἰκείαις ἀκάνθαις φέρουσι, τού-
ἐστι ὅσον δύναται φέρειν.

229. Φορέειν· βαστάζειν. ἀντία· ἀπ' ἐναντίας, τῇ
50 κακῇ.

230. Βριθόμενοι· βαροῦντες. τό· τοῦτο, ὃ μέλλω
εἰπεῖν, σύρεσθαι αὐτοὺς ὑπὸ τῶν κυμάτων. τρομέουσι·
φοβούνται.

231. Ἱόνεσσι· αἰγιαλοῖς, κυκώμενον· ταρασσόμενον.
οἶμα· κύμα, κυλίση· ἐκβάλη.

232. Τιν'· τῶν ἀνθρώπων δηλονότι. ἄπυστον· ἀνή-
κοον, ἀμυθῇ (ἐς Cod.).

233. Τέχνης· πανουργίας, δόλου. πέτρῃσι· σήμαινε
ὅτι ἀπὸ πετρήσαντων ταῖς πέτραις εἰς ἣν ἄν προσπύ-
ξονται εὐρησται. ἰνδάλλονται· ἐιδωλοποιοῦνται, ἐξο-
μοιοῦνται, εἰκάζονται, γίνονται.

234. Τὴν κε· ἦντινα. ποτιπτύξουσι· προσπλῆξουσι,
περιπτύξουσιν, περιπλῆξουσιν. στείραις· τοῖς πλοκάμοις, 10
περὶ τοῖς ποσὶ διὰ τὸ κυκλωτερές, τοὺς πόδας· ἀπὸ τοῦ
ἐνεργουμένου τοῦ ἐνεργοῦν· ἐνεργοῦσι γὰρ οἱ πόδες τὴν
περιπλοκήν· γράφεται στείραις ἥως ποσίν· καὶ παρ'
'Ομηρῷ τοιαῦτα· ἐνεργοῦσι γὰρ οἱ πόδες τοῦ γεράνου·
λέγεται γὰρ στείρα τοῦ ὄρεως ὁ ὀλκός καὶ ὁ κύκλος, 15
καὶ οἱ τοῦ πολυπόδος πλόκαμοι διὰ τὸ κυκλωτερές,
καὶ τὸ στρατιωτικὸν τάγμα ἀπὸ τοῦ κατὰ κύκλον
ἔχειν τὸ σχῆμα καὶ τὴν τάξιν, ὅπερ ἐστὶ στρατιωτικῆς
τέχνης. τε βάλλουσι· γράφεται περιβάλλονται.

235. Ἀνδράς· ἀγρευτήρας· λανθάνουσί τε τοὺς θ' αἰεῖς 20
καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους ἰχθύς. κρέσσονας· ἄττικον, τὸ
ἐπικρατέστερον.

239. Παραπλάγξαντες· ἀπατήσαντες, πλανήσαντες,
παραπλανήσαντες. ἀλυξαν· ἔφυγον, ἐξέφυγον.

237. Χειρότερος· μικρότερος, ἀσθενέστερος, μικρός, 25
ἀσθενής. ἐπιχερόν· πλησίον. ἀντιβολήσῃ· συναντήσῃ,
ἐπέλθῃ.

238. Ἐξεράνησαν· οἱ πολυπόδες εἰκασθέντες ταῖς
πέτραις, ἐξεράνησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἰχθύες ὄντες καὶ
πολύποδες, ὥσπερ ἐκπηδήσαντες ἐκ τῆς πετραίης μορ- 30
φῆς καὶ μεταβλήθέντες.

239. Μορφῇ· ἐκ τῆς ἰδέας τῆς πετραίας. ἐξάμενοι·
ἐκπηδήσαντες, ἐκβάντες, πηδήσαντες. δόλοιο· πανουρ-
γίας, τῆς ἀπάτης.

240. Ἐφράσαντο· ἐνόησαν, ἐπορίσαντο, ἐπενόησαν, 35
ἐφύρουν. ἐξήλυξαν· ἐξέφυγον. ὄλεθρον· τὴν φθοράν, τὸν
θάνατον· γράφεται χροῖαν ἠλλάξαντο.

241. Ἐπιστείγιν· πορεύεσθαι.

242. Ζαμενεῖς· σφοδράς. ἐπιτρομέουσι· φοβούνται.
θυέλλας· πνοὰς· γράφεται καὶ ἀέλλας. 40

243. Γλαφυρῶσιν· βαθέσιν, ἐσχισμέναις, ἢ βαθείαις,
κοίλαις. ἐφεζόμενοι· ἐπικαθήμενοι. θαλάμησι· φωλεαῖς,
φωλεοῖς.

244. Πτήξαντες· πεσόντες, φοβηθέντες, μετὰ φόβου
πεσόντες. δαίνυνται· τρώγουσιν, εὐωχούνται· δεῖ τὰς 45
ἰδίας σάρκας ὃ πολυπόδες ἐσθίει τῷ χειμῶνι οὕτως
ἱστορεῖ καὶ ὁ Ἡσίοδος (ἐργ. 524).

ὅτ' ἀνόστεας ὦν πόδα τένθει,

τούτέστιν ἐσθίει.

245. Ἀλλοτρίας· ξένας. οἱ δ' αὖτις· οἱ πόδες· εἶπεν 50
ὅτι χειρόμενον πάλιν ἀναφύεται, ὥς τὰ κατὰ τῶν ὀν-
δρων. κορέσαντες· χορτάσαντες. ἀνακτας· δεσπότες,
ἢ αὐτοὺς τοὺς πολυπόδας· ἀναξ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ

τοῦ ἀνακῶς καὶ ἐπιμελῶς διακεῖσθαι τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀνάκη ἡ ἐπιμέλεια, σημάίνει δὲ τρία· τὸν θεόν, ὡς τό (II. η, 23)·

ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

6 τὸν βασιλέα, ὡς τό (II. α 179)·

ἀναξ ἀνδρῶν λαγαμέων.

καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, ὡς τό (Od. α, 397)·

αὐτὰρ ἐγὼν οἶκος ἀναξ ἔσομαι ἡμέτεροιο

ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ ἄλλως παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν.

11 216. Φύονται· ἀναβλάστανουσιν, ἀναβλάστανονται, αὐξάνονται, ἐπέπνευσεν· ἐπέβαλεν, ἐπεχρίσατο. ἐπένευσεν· προσέταξεν, ἐκέλευσεν.

217. Τοῖτον· τοιοῦτον· ἔθος τοῦτω, ὅτε] λέγει περὶ ἰχθύος ἔχοντος φύσιν ὁμοίαν χειρσίνι ζῳῳ, λέγειν καὶ 15 περὶ ἐκείνου. βλοσυροῖσιν· φοβεροῖς, τοῖς ὀργίλοις. θλοσυρῶσιν· καταπληκτικαῖς, καὶ ἀγροῖαις καὶ καταπληκτικαῖς. ὀρεϊμάργοισι· ἐν τῷ ὄρει μαينوμένοις. αἰετμάργουσιν· ἀκορῆστοις· γράφεται ὀρεϊμάργοισιν. νόημα· ἐπίνοια, μηχανή.

218. Ἄρκτοις· ἀρκούδοις, ἀρκουδαῖς· ἄρκτος παρὰ 20 τὸ ἀρκτῶν, ὃ σημάίνει τὸ βορρῆιν, ἡ βορροῦσα ἐκείνη· ὁπόταν γὰρ ἀπορῇ τροφῆς, τοὺς ἐαυτῆς πόδας ἐκλείχουσα τὸν καιρὸν διανύει. ἄρκτος, ἄρκος παρὰ τὸ ἀρκεῖν ἐαυτῇ εἰς τροφήν ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ ἀρκυλλοῖ 25 τὰ τῶν ἀρκῶν γεννήματα. αἰσχυρίζουσαι· ἐκφυέουσαι. δυσκολὴν· ἀπειλὴν· δυσκολὴ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ, ἡ μετὰ σφοδρότητος ἐπιταγή.

219. Δύσαι· εἰσελθούσαι, ὑπελθούσαι. μυχόν· βάθος, σπύλαιον, ἐνδοτικὸν τόπον.

30 220. Ὅν· ἴδιον. λιγυμάζουσιν· λείχουσιν. ἐδητύος· βρώσεως. ἄπιστον· ἡ ἄπιστον καὶ ἀμαθέ· ἄπιστον· ἀδίδακτον. ἄπιστον· ἀγέστον, ἡ ξενόν· πάσασθαι γὰρ τὸ φαγεῖν, καὶ ἔστιν ὁ τῆς λέξεως νοῦς ἀστέως, λέγει δὲ τὴν τοιαύτην ἐδητὴν τῆς ἄρκτου καὶ ἄπιστον, οἷον 35 εἴ τις λέγει βρώσιν ἄβρωτον· οὐ γὰρ ἀξιόλογος βρώσις τὸ λιγυμάζειν τοὺς πόδας· τοῦτο γὰρ καὶ φαγεῖν ἐστὶ καὶ μὴ φαγεῖν· διὸ καὶ δαῖτα ἀνεμώλιον τοῦτο λέγει, τοῦτ' ἐστὶν ἀνεμιάζαν· ἀνεμιόλιον, καὶ κράσει ἀνεμιόλιον, ὡς τὸ σός σῶς ὁ ὑγιής παρὰ τῷ ποιητῇ (II. γ, 332), καὶ 40 τὸ οἰκίδιον τῷ κίδιον, καὶ προῖρα προῖρα. ἔργον ἄπιστον· βρώσις ἄβρωτος.

221. Μαίωμεναι· ζητοῦσαι, ψηλαφῶσαι, ἐρευνῶσαι, κτῶμεναι. δαίτην· εὐωχίαν. ἀνεμιόλιον· ματαίαν, ἀνεμιάζαν.

45 222. Προβλήσκειν· προπρῆξιν τοῦ φωλεοῦ, προβαλεῖν, προέρχεσθαι, προπορεύεσθαι, ἡ εἰς ἐξέρχεσθαι. ἡγήσκειν· νεάσειεν, αὐξήσει, ἀχμάσειεν.

223. Ἐξοχα· ἐξόχως· περὶ ἔλθρας καὶ ἐρίδος, ὡς περ 50 τρέφουσι πρὸς ἀλλήλους ἡ μύραινα, ὁ πολὺπους καὶ ὁ κάραθος, καὶ πῶς ἐν ἀμοιβαῖς φόνους μετὰ πανουργίας καὶ φυσικῆς ἐπικουρίας ἡ μὲν ἀγρεύει τὸν πολὺποδα, ὁ δὲ πολὺπους τὸν κάραθον, ὁ κάραθος δ' αὖ τὴν μύραιναινα, τοῦτέστιν ἄλλος ἄλλον φαγὼν ἐνέπληξε τὴν

ἐαυτοῦ γαστέρα. ἀλλήλοισιν· ἀλλήλους οὔσιν. ἀνάρσιον· ὀλεθρίαν, πολέμιον, ἐναντίον. ἔλθος· μῖσος. ἔλχουσι· κέκτληται.

224. Λίκτηρ· ὀρηκτικός.

225. Ὀλέκουσιν· φθείρουσιν. ἀμοιβαῖσι· τοῖς κατ' 5 ἀλλαγῇ καὶ ἀντάμειψιν, ἀνταποδοτικοῖς, παραλλαγμένοις· ὁ κάραθος ἐσθίει τὴν μύραιναινα, ἡ μύραιναινα τὸν πολὺποδα, καὶ ὁ πολὺπους τὸν κάραθον. πόνοισι· ἀγῶσιν.

226. Ἰχθυόεσσα· θαλασσία, ἰχθυηρά. μετὰ σφισιν· 10 ἐν αὐτοῖς καὶ τρισίν. ἐνὺν· μάχη, ἡ πολεμικὴ θεά.

227. Μῶθος· μάχη, πόλεμος. ἄλλου· ἐξ ὑπό. ἐμπλήσατο· ἐγέμισεν, ἐκόρεσεν, ἐπλήρωσεν. νηδύν· γαστέρα, κοιλίαν.

228. Ἦ μέν· ἦως ἡ μύραιναινα. ὑπέκ· ὑποκάτω· κρυ- 15 φίστητα δηλοῖ ἡ ὑπό. ἄλιμυρός· διὰ τῆς θαλάσσης ἡχούσης, ἐν τῇ ἄλῃ ἡχούσης, ἡ ἐν τῇ ἄλῃ πλημμυρούσης, ἄλιμυρᾶς καὶ ἡχητικῆς, τῆς ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένης· ἀπὸ τοῦ ἄλς καὶ τοῦ βέω ἄλς ἄλως ἄλμῃ ἄλιμυρός, τῆς ἐν ἄλῃ ούσης καὶ ἡχούσης, ἄλιμυρῆς, 20 τῆς ἐν τῇ ἄλῃ ούσης, περὶ ἣν μύρεται, ἦως μορμύρει, Ὀμηρος (Od. ε, 161) δέ· «ποταμὸν ἄλιμυρῆντα» λέγει.

229. Φοιταλή· μανικὴ, ὀρηκτικὴ. εἰσέσσυται· ὀρμῇ, 25 διέρχεται, διαπορεύεται. οἰδματα· διὰ τῶν, κύματα.

230. Φορβήν· τροφήν. ματιομένην· ζητοῦσα, ἐρευ- 30 νῶσα. τάχα· ταχέως. εἶσιδε· ἐθεάσατο. ἀκτῆς· αἰγιαλοῦ.

231. Διεπύζοντα· διερχόμενον. ἀσπασίν· ἐπιθυμητὴν, φιλικήν, χαροπὴν. θήρην· ἄγρην, ἐπὶ γλυκεῖαν θήρην ὥρμησεν. 35

232. Ἔσσυτο· ὥρμησεν. γηθομένη· γράφεται γηθ- 40 σύνη, ἦως ἐν χαρᾷ. ἐγγὺς ἰούσα· πορευομένη.

233. Ἀτιζόμενος· φοδούμενος, ταρασσόμενος. δεδ- 45 νηται· κενήνται, τετάρκνται, φοβεῖται, θείλει, κλονεῖται, κατανεύει, κινεῖται.

234. Φόβον· φυγὴν. μῆχος· μηχανήν, τρόπον· 50 μῆχος ἐστὶν ὄνομα οὐδότερον τὸ μὴ ἔχτον, λέγουσιν τινες, ὅτι ἐκ τοῦ μηχανῇ γίνεται κατὰ παρατηρηματισμὸν μῆχος, ὡς ἦδον ἦδος (II. α 275 et 576)·

οὐδέ τι θαιτός 40
ἐσθλὴς ἔσσεται ἦδος.

ἀλύξει· φυγεῖν, εἰς τὸ ἐκφυγεῖν.

235. Ἐρπων· συρόμενος ὁ πολὺπους. ἀσπετα· γρά- 45 φεται ἀσπετα. ἄσχετα· πολλά. μακίμωσαν· προθυμουμένην, ὀρμώσαν, προθυμούσαν.

236. Αἰψα· ταχέως. κατέμπερε· κατέλαθεν. γένυν· 50 στόμα. ἐνέριεσι· ἐστήριξεν, ἐνεστήριξεν, δαφονίην· φονικήν.

237. Ὀλοῆς· ὀλεθρίας. μάρναται· μάχεται· μάχη 55 ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ αἵμα χεῖν, ὡς καὶ πόλεμος ἀπὸ τοῦ (τοῦ) τοὺς πολλοὺς ἐμείν, τοῦτέστι φονεύειν.

238. Ἐλίσσεται· συστρέφεται. δ'· ἄργον.

239. Στροφάλιγγας· συστροφάς. ὑπὸ στερεοῖσιν· ὑπὸ 60 σκολιῷς. ἱμάσι· τοῖς ποσὶ τοῦ πολὺποδος, πλοκάμιοις.

270. Τεχνάζων· μηχανώμενος. εἴ πως· ὅπως, ἵνα. ἐρητύσει· κωλύσει, τοῦ ἔργου. βρόχοισιν· δεσμοῖς.

271. Ἀμφιβαλὼν· περικυκλῶσας, περικρατήσας. ἄκος· θεράπευμα. ἀλευρῇ· ἐκφυγῇ, ἀποφυγῇ.

272. Ἀμφιπεσόντος· πολύποδος. ἀμφιπεσόντ'· ἀντί τοῦ ἀμφιπεσόντος. ἀμφιβαλόντος· πεσόντος, περιπλανήτος· γράφεται ἀμφιπεσόντος. ὀλισθηροῖς· γλισχροῖς, λείοις, δακτύλοις. ὀλισθηρόν ἐστι τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ ἐκκλίνει τὸν δεσμὸν τοῦ πολύποδος περιπλεκόμενου τὰ αὐτῆς νῶτα τὰ παναίολα. ὀλισθηρόν ἐστι καὶ ἐκκλίνει τὸν δεσμὸν, (ἀπο) ἀποστενοῖ αὐτὸν καὶ ψεύγει, τὸν δὲ νῶτων εἶπεν ἄρσενικόν τῆς μυραίνης περιπλέκει ὁ πολύπους τῆς ἐχούσης τὰ μέλη ἀρκούντα πρὸς τὴν μάχην.

273. Ὀτραλῇ· σπουδαῖα, ἰσχυρά· ὀτραλῇ ἀπὸ τοῦ τρωτὶ το φροδοῦμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν τρεῖς, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄτρεῦς δ ἀφροθος καὶ τροπή· ὀτρεὺς καὶ ἰωνικῶς ὀτρηός (H. γ. 186.) « λαοὺς ὀτρηός, » ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ὀτρεῶν καὶ τὸ ὄνομα ὀτράνη, καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ κάρπιμος πλεονάζει ἢ αὐτὴ συλλαβὴ καὶ γίνεται καρπάλλμος, οὕτως καὶ ὧδε πλεονασμῷ τῆς λε συλλαβῆς ὀτραλῇ, διαβρίβει· διαπιπτεῖ, ἐκχευεῖται.

274. Αὐτάρ· δέ. νῶτα· ῥάχιν. παναίολα· ποικίλα τῶν χρωμάτων. δειρὴν· τράχηλον πρότερον.

275. Οὐρήν τ'· οὐρήντα. ἀκροτάτην· ἄκραν. περιβάλλεται· περιπλέκεται, κατέχεται. αὐτε· γράφεται αὐταῖς.

276. Γενῶν· παρειῶν. μυχοῖσι· βαθείν.

277. Ὡς δέ· παραβολῇ. παλαισμοσύνης· παλαίστρας. γυιαλέος· ἰσχυρῆς, ἐν γυίοις ἀλλήν ἐχούσης, ἢ ἐν γυίοις ἀρκούσης πρὸς μάχην, τῆς δεομένης γυίων ἀρκετῶν παλαίστρας, ὡς πρὸς τὴν μάχην. γυιαρκέος· γυίων καὶ μελῶν ἀλκίμων δεομένης· γράφεται καὶ γυιαλέος, ἥτοι τῆς παλαισμοσύνης τῆς χρηζούσης μελῶν ἀρκούντων πρὸς τὴν μάχην. ἰδμονες· ἐπιστήμονες.

278. Διπρόν· ἐπὶ πολὺ. ἐπ' ἀλλήλοισι· κατ' ἀλλήλων. ἀναφαίνετον· δεικνόν, ἀναφαίνουσι, δεικνύουσι.

279. Λιπαρός· ἐλαιώδης. λιαρός· χλιαρός, λιπαρός· γράφεται λιπαρός. λιαρός ἦγουν λιπαρός διὰ τὴν αἰολίφην τοῦ ἐλαίου. ἀθέσφατος· πολλὸς, ἄπειρος· ἀθέσφατος ἐκ τοῦ θεός καὶ τοῦ φατός, τοῦτο ἐκ τοῦ φημι τὸ λέγω θεόφατος τις ὢν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ θέσφατος, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀθέσφατος· καὶ οὐδέτερον ἢ υπερβολικόν, ὃν οὐδὲ θεός ἐρημνεύει διὰ τὸ πλῆθος, ὅσον θεόφαντον καὶ ἄπειρον· ἐξ αὐτοῦ ἀθέσφατον τὸ πολὺ καὶ ἀδιφύλες.

280. Χεύεται· ῥέεται. ἀμφοτέροις· καὶ δυσὶν ἀνδράσι δηλονότι. αἰόλα· πολλὰ, ποικίλα. κέρδεα· τεχνάσματα, τὰς ἐπιτηδεύσεις, πανοῦργα. τέχνης· τῆς παλαίστρας, τὰ τῆς παλαίστρας ἐπιτηδεύματα.

281. Πιάζονται· πλανώνται, ἀπρακτοῦσιν. χεῖρες· ἀλλήλων, ἐπ' ἐπεί. χροῖ· σῶματα. κυμαίνονται· ταρασσονται, ἀτακτοῦσι, κινεῖνται.

282. Κοτυληδόνες· οἱ πλόκαμοι, αἱ περὶ τοὺς πλόκαμους φολίδες, πλεκτάται· οὕτω λέγονται διὰ τὰς

ἐπικειμέναις τοῖς πλόκαμοις κοίλας ὅσον κοτύλας, κατὰ κόσμον· εὐτάκτως, κατὰ τάξιν, ἐγκαίρως.

283. Κενῇσι· ματαίαις. μογέουσιν· κακοπαθοῦσιν.

284. Ὁζυτέρησιν· ὀζυτόμοις. ὑπό· ἐν. βίτησιν· ὁρμαῖς, εἰσβολαῖς.

285. Δαρδάπειν· κατεσθίει, ἐσθίει, κατακόπτει· κατεδέξασθαι· κατέλαβεν.

286. Γενύσσει· καὶ στόμασιν. θοοί· ὀρεῖς· θοὸν λέγεται τὸ ταχὺ καὶ ὀξύ. τρίβουσιν· συντρίβουσι, κόπτουσιν.

287. Ἀσπαίρειν· κινεῖνται, ψυχορραγοῦσι, palpitant. ἀσπαίρεται· κινεῖται. ἑλίσσεται· στρέφεται, συστρέφεται. ἡμιδαῖκα· ἡμίκοπα, ἡμίτεμνα, ἡμιμέριστα, ἡμίθρωτα.

288. Εἰσέτι· ἀκμὴν, καὶ ἕως οὗ. ποιφύσσοντα· πνευστιῶντα, ὀρμιζόντα, ἀσθμαίνοντα, κινούμενα, στενάζοντα· ποιφύσσειν ἐστὶ τὸ διακρῶναι ὀρμῇ.

289. Ὡς δ' ὅτ'· παραβολῇ. ζυλόρους· τόπους, ὅρη συνδένδρους τόπους, τοὺς ζύλα ἔχοντας. στίβον· ἔχνος ἐξερεῖναι· ἐρευνῶν, ἐξερευνῶν.

290. Βριθύκωρος· μεγαλόκωρος· παραβολῇ παραβαλλόμενῃ ὅλων τῶν πράγματι. βινήλατον· διὰ τῶν βινῶν, διὰ τῆς βινὸς ἐλαυνόμενον, τὸ ὑπὸ τῆς βινὸς τῆς ἐλάφου ἐλαυνόμενον καὶ διωκόμενον, ἥως καταλαμβανόμενον τὰ γόνυα τῆς ἐλάφου, τὸν διὰ τῆς βινὸς ῥιθώμενον, ἢ τὸν διὰ τῆς βινὸς εὐρισκόμενον· καὶ γὰρ ὀφραίνουμένη εὐρίσκει τοὺς φωλεοὺς τῶν ὄφρων. ἔχνος· σημεῖον, διατύπωσιν.

291. Χεῖρην· κατάδυσιν, φωλεάν. εἰσφάικανε· κατέλαβεν, ἤλθε, δεικνύουσιν· ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς τὸ γλίσχρον τοῦ ὄφρου ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς χεῖρος· χεόμενος γὰρ ὥσπερ ὕδωρ τὴν κατάδυσιν ὑπεισέρχεται· ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ γείω το γυνῶ χεῖα ἢ κατάδυσιν ἐν ἢ ὄφει. ἐρπετόν· ὄφιν. εἰρυσεν· εἰλκυσεν.

292. Δάπτει· δάκνει. ἀμμενέως· ἰσχυρῶς, σπουδαίως. ἑλίσσεται· συστρέφεται. ἀμφί· περὶ. γούνα· κατ' ἀποκοπὴν τῆς τα συλλαβῆς.

293. Δειρὴν· τράχηλον. στέρον· στήθος. ἡμίθρωτα· ἡμίκοπα. κέυνται· ταχέως κινεῖνται ὡς ὕδωρ.

294. Ἄφεα· τὰ μέλη παρὰ τὸ ἀλλήλων ἐφάπτεσθαι, κρέα, αἱ τῶν μελῶν κυρίως συναφαί καλοῦνται ἄφεα παρὰ τὸ ἀπτεσθαι ἀλλήλων. δαιτρεύουσιν· κατακόπτουσιν.

295. Δνοπαλίζεται· συστρέφονται, κόπτονται, συστρέφεται· δνοπάλιξις κυρίως ἡ διὰ τῶν χειρῶν τίνανξις καὶ ἐκκίνησις παρὰ τὸ δινεῖν τὰς παλάμας, ἢ ἀπὸ τοῦ δονῶ καὶ τοῦ πᾶλλον τὸ κινῶ. δνοπαλίζεται· κόπτεται, σπαράττεται, κατακόπτεται, ταρασσεται, αἰόλα· ποικίλα ταῖς κοτυληδόσιν, ἢ πανοῦργα διὰ τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν ἰδεῶν.

296. Δυσμόρου· δυστυχῶς. μῆτις· γνῶσις, μηχανή, βουλή· οὐδὲ τὸ περὶ τὰς πέτρας αὐτῶν βρούλεμα τε καὶ ἐπιτηδεύματα, καθ' ὃ ἐξομοιοῦται παντάπασιν αὐτοῦ (αἰς), δύναται σῶσαι αὐτὸν τοῦ τῆς μυραίνης κινδύνου. ἐπιφροσύνης· φρονήσεως, τῆς ἐπινοίας καὶ πανουργίας.

297. Πετραίης· καὶ τῆς γενομένης δι' αὐτοῦ εἰς τὴν πέτρην. ἀλευόμενος· φεύγων, ἐκφεύγων τὴν μύριαναν, ἀπὸ τοῦ ἀλέω ἀλεύω.

298. Πλέζεται· περιπλακῇ, περιλάβῃ. χροίη· ὄψιν τῆς πέτρας. ἀμφιέσθαι· περιβάλλεται. ἀμφιδέσθαι· ἀμφιβάλλεται, ἐνδύσθαι.

299. Κέαρ· τὴν γνώσιν, τὴν ψυχὴν, τὴν φρόνησιν, περιφραστικῶς τὴν μύριαναν· ἀλλ' οὐκ ἔλαθε, καίτοι τὴν πέτρην περιπλακεῖς ἐν χροίᾳ καὶ πάντα ὁμοία (ὁμοιος).

300. Φράζεται· νοεῖ. φέρει· γράφεται πέλει. νόημα· μηχανήμα, μηχανή.

301. Ἐνθα· τότε. οἰκτερείας· ἐλεήσεως. ἀκοσμοτάτοιο· ἀτιμοτάτου, τοῦ ἀσχήμονος ἕνεκα καὶ ἀκόσμου. μόριο· θανάτου.

302. Πέτρῃσιν· ταῖς πετρινεαῖς ἰδέαις. ὑφέζεται· ὑποκάθεται, καθύεται· γράφεται ὑφαίνεται, ἥως συμπλέκεται, ἀφωμοιώνται, ἣ ὑποκρύπτεται, κολλᾷται. ἣ δὴ· μύριαναν. ἄγχι· γράφεται ἄτη.

303. Ἐπεγγελώσα· γελῶσα, παίζουσα· τοῦτο ἡθοποιία λέγεται· ἰδὼν γάρ τις τὸν μὲν πολύποδα περιδραττόμενον τῆς πέτρας ὁμόχρουν, καὶ λαμβάνειν σπουδάζοντα, τὴν δὲ μύριαναν γνοῦσαν, καὶ πλησίον αὐτοῦ παρισταμένην, εἰποὶ ἂν ἐκ τοῦ εἰκότος τοιαῦτα λέγειν πρὸς αὐτὸν γελῶσαν καὶ οἶονε περιουβρίζουσάν τε καὶ παίζουσάν· τί πτώσεις καὶ κρύπτη δολομῆτα, καὶ τὰ ἑξῆς.

304. Μυθεῖσθαι· λέγειν. ἀπηνέα· σκληράν. κερτομέουσαν· λαιδοροῦσαν, ὑβρίζουσαν, χλευάζουσαν· γράφεται κερτομήσιν· λαιδορείαις. κερτομῶ ἀπὸ τοῦ κῆρ τέμνειν· ἣ γὰρ λαιδορεία τὴν ψυχὴν οἶονε τοῦ λαιδορομένου τέμνειν.

305. Γί· πτώσεις· ἡθοποιία, προσωποποιία, κείσαι. πτώσεις· φόβῃ, συστέλλῃ, κρύπτῃ, ὑποπίπτει, κρύπτεις. δολομῆτα· πανούργε, δόλιε τὴν βουλὴν. ἔλπει· καὶ ἐλπίζεις. ἡπεροπεύειν· ἀπατᾷν· ἡπεροπεύω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἡμεροπεύω, τοῦτο δ' ἀπὸ τοῦ ἡμέρους ὅπας λέγειν.

306. Ἦ· ὄντως. πειρήσομαι· εἰσελθεῖν, ἐκβαλεῖν σε καὶ πείραν καὶ δοκιμὴν ποιήσομαι.

307. Σπλάς· πέτρα. ἦδε· αὕτη, δεικτικόν. εἰ δὲ καὶ ἄργον· ἡλύσασα· κλιθεῖσα, σκεπασσασα, συγχρύψασα.

308. Αὐτίκα· μετὰ ταῦτα, ἀπ' οὗ εἶπε ταῦτα. οὐλοῶν· τὸ ἀγκύλον. ἀγκύλον· τὸ ἐπικαμπές. ἔρκος· στόμα. ἐνιπλήσασα· ἀνοίξασα, ἐμβαλοῦσα· γράφεται δὲ καὶ ἐμπλήσασα, ἥως σχίσασα. λαφύσσει· λαπτει, βορᾷ, σπαράσσει, ἀναβόρᾳ· τὸ λαφύσσει κυρίως ἀντὶ τοῦ λάπτει καὶ βορᾷ.

309. Χοιράδος· πέτρας, τῆς εἶδος χειρὸς (χοίρου) ἐχούσης, ὑψάλου, μελαίνης, ὑποκύρτου, μικρὸν ὑπερβουήσας τοῦ ὕδατος, ὥστε εἰσκέιναι χοίρῳ ἐπιπλέοντι θαλάσσης τὰ νῦτα, ἣ τῆς εἶδος ἐχούσης χοίρου, ὑπὸ τραχείας πέτρας, ὑπερανέχουσαν μικρὸν τῆς θαλάσσης ὥς εἰσκέιναι χοίρῳ πλεονεῖ. ἐρύσουσα· ἑλκύσουσα, σύρουσα. περίτρομον· φόβου πλήρη, περιτρέχοντα.

310. Δαΐζομενος· κοπτόμενος, κατακοπτόμενος, ἀπὸ τοῦ δαΐω τὸ κόπτω, ἢ παρὰ τὴν δαΐν τὴν μάχην ὁ καταμαχόμενος, σημαίνει καὶ τὴν νίκην, σημαίνει καὶ τὴν πεῦκην. πάγον· πέτρην, λίθον· γράφεται τὴν πέτρην. ἀνίησιν· ἐνδίδωσιν, ἀφίησι, δίδωσιν.

311. Ἔχεται· ἄπτεται, καὶ κρατεῖ, περιέχεται, ἀντιλαμβάνεται. ἐλιγμένος· ἐντετυλιγμένος.

312. Λειπονται· ἐναπομένωσιν. μοῦναι· αἰολικόν, ἰωνικόν. κοτυληθόνες· φολίδες, πλόκαμοι, πλεκτάναι, τὰ καρφία, αἱ κοιλότητες τῶν πλοκάμων τοῦ πολύποδος, τὰ λεγόμενα καρφία. ἐμπεφυῖται· συμπεπλεγμένοι, ἡρμωσμένοι, κεκολλημένοι· ἐμπεφυῖται ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξαι τὰς χεῖρας, ἰσχυρῶς κρατοῦσαι, ὥς (II. α, 513)·

ἐχετ' ἐμπεφυῖται

καὶ ἐμπεφυῖται· φῶμι τὸ προσπελάσω, ὁ μέλλων φύσω, ὁ παρακείμενος πέφυκα, ἣ μετοχὴ ὁ πεφυκώς, ἀποβολῇ τοῦ συμφωνοῦ πεφυῖος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἐμπεφυῖται.

313. Ἦς δ' ὅτε· παραβολή. πόλλος· ἰωνικόν.

314. Ἐλκομένων· συρομένων. δορυκτῶν· δορυαλώτων, αἰχμαλώτων.

315. Κούρον· νέον, υἱόν, παῖδα· κούρος λέγεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ἣ ποιοῦντες τραπέζας ἔστανον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων, λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρὼν αὐτοῦ τὸ γένειον ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἱστορίας, λέγεται καὶ τὰ κούρσυνα. ἀνῆρ· πολέμιος· παρὰ τὸ ἀνῶς

τὸ τελεῖω ἀνυῆρ καὶ ἀνῆρ. ἐμπεφυῖται· περιπλακένται.

316. Γειναμένῃ· μητρόε. ἐρύει· ἑλκύει. ἐρύσει· ἑλκύσει. νόμον· κατὰ. νόμῳ· ἀκολουθίᾳ καὶ τῇ τάξει.

317. Πλέδων· περιπεπλεγμένους, πεπλεγμένους ἢ ἐμπλόκως. ἀνίησιν· ἀφίησιν, ἀνακλίνει. μήτηρ· μή ἔχουσα· τί πρὸς ἀμυναν ἢ μήτηρ προσβάλλεται τὸν κώκυτον, ἵνα δυσωπῇσθ τὸν πολέμιον..... ποιῶσαι τὴν ὑπόθεσιν πλατύνει τὸ παράδειγμα, τοῦτο δὲ καὶ τῷ Ὀμήρῳ εἴθισται.

318. Κωκυτῷ· Ὀρήνῳ, ἥως τὸν ἄκαυστον. προΐησιν· προδίδωσιν, ἀφίησιν. ὁμῶς· ὁμοῦ. ἔλκεται· σύρεται.

319. Δειλὸν· δειλαῖον, ἄθλιον· γράφεται δολιχόν. δέμας· ἴστέον ὅτι σημειοῦνται τὸ δέμας οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν ποιητὴν ἐμψυχον σώματος θετικόν, ὡς συνδεδεμένον τῇ ψυχῇ καὶ δι' αὐτῆς συνεστῶτος, τὸ δὲ γὼ σῶμα ἐπ' ἀψύχου, τοῦτέστιν ἐστερμικέου τῆς ψυχῆς διὰ τὸ σῆμα, καὶ ὡς ἂν τις εἴπῃ μνῆμα τοῦ ζῶντος γενέσθαι ποτὲ, τοὺς δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν, ἐν οἷς καὶ ὁ Εὐριπίδης ἀδιαφόρως γράσθαι τῇ λέξει ποτὲ, δεῖ δ' εἰδέναι, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἥως ὁ Ὀμηρος τὸ δέμας ἐπ' ἀψύχου ποτὲ τίθησιν, ὡς ἐν τῷ (II. ν, 673, et c, 1) « δέμας πυρός, » καὶ τὸ σῶμα ἐν τῇ (cod. τῷ) γ' βαρβάρῳ (23) λεγθήσεται.

320. Λισσάδι· ὁμαλῇ πέτρᾳ ἀπὸ τοῦ λισσόν τὸ ὁμαλόν, μυδαλέῃ δ' ἀντὶ τοῦ βεβρεγμένη. μυδαλέῃ· διώγρῳ. περιφύεται· περιπλέκεται, κολλᾷται. ἀνίησιν· ἀφίησιν, ἐνδίδωσιν, ἐκλείπει.

322. Ἀυτομόνοισι· τοῖς ἀπ' ἑαυτοῦ φόνους, αὐτο-

προαιρετοῖς. ἀγνηρόρησι· ἀνδράϊς, αὐθαλαίαις, μωρίαις, κενοδοξίαις, θαμείαν· καταπονθηθεῖσαν.

323. Σχεδόν· πλησίον. ἥ ἐνίναίει· ἐν ἧ κατοικεῖ.

324. Ὅτραλὴν· σπουδαία, ὁρμητικὴ, ταχεῖα, ὁλίγα.
5 δύο δ' ἀνὰ κέντρα· τὰ δύο στόματα, ἡ στηρίγματα εἰς τὴν μάχην. ἀνατιήνας· ἄνω ἐξαπλώσας, ἐξαπλώσας, ἀναπετάσας.

325. Δήτῃ· πολεμικῇ· ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω γίνεται δητῷ, καὶ περισπώμενον δητῷ γ' συζυγίας, καὶ (II. δ, 417).

10 δητῷθέντων Ἀχαιοῶν

καὶ διαλύσει δαίω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ δαίω· ἐκ (τοῦ) δαίω γίνεται ὄνομα δαίως καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ἡ δήτος, φρυσιόν· ἀλαζονευόμενος, γαυριῶν, ἀναβαλλόμενος, ἐπαυρόμενος, κενοδοξῶν. προκαλίζεται· προσ-
15 καλεῖ, προκαλεῖται· ὥς ἐκ τοῦ πολεμῷ πολεμιζῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐτέρων περισπωμένων, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ καὶ προκαλῶ προκαλιζῶ, καὶ προκαλί-ζομαι ἄττικόν. μόθον· πολεμὸν. ἐλθεῖν· τὴν μύραναιαν.

326. Ἀριστῇ· στρατηγῷ, πολεμιστῇ· παραβολῇ.
20 προμάχῳ· προδολῇ.

327. Ἰνорέη· δυνάμει, ἀνδρίᾳ· σήμαινε τὸ ἀνδρία διὰ τοῦ ι. δαημοσύνησι· ἐπιστήμαις, ἐμπειρίαις.

328. Ἐντεσι· ὅπλοις· ἔντεα τὰ ἄρματα ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ φυλάσσειν ἐντὸς τὸν ὀπλιζόμενον, ὥς δ' ὁ θώραξ καὶ
25 τὰ ὅμοια ἕτερα· τὸ γὰρ ἔγχος καὶ ἡ σπάθη οὐκ ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τὸν στρατιωτικὴν. καρτύνας· ἰσχυροποιή-σας. κρατύνας· ἰσχυρώσας, ὀπλίσας, στερεώσας, ἡ περιφράδας. καρτύνων· στερεῶν. βριακρόν· ἰσχυρόν. πάλ-λων· κινῶν.

329. Ἐγχεα· κοντάρια. δυσμενέων· ἐχθρῶν. ἅς κε· τὸν ἐκείνον. ἐυέλχσιν· ἰωνικόν.

330. Ἀντιά· ἐξ ἐναντίας ἔρχεσθαι. ἀριστήων· τῶν πολέμων, ἀριστέων. ὀρθύνει· διεγείρει, παροξύνει.

331. Ὅγε· ὁ κάραθος· ἐπιτολός. θήγει· διεγείρει, παροξύνει τὴν μύραναιαν ἐπιφραστικῶς. φρένας· τὸ θυ-
35 μικόν. μῶλον· μάχην· μῶλος ἡ πολυχρόνιος μάχη παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως, ἡ παρὰ τὸ ὁμοῦ ὀλλεῖν, ἡ παρὰ τὸ μολεῖν· ἐκ τοῦ ὀλλύνω τὸ ὀλεθεῖναι γίνεται μολύνω τὸ μο μικρὸν πλεονασμῷ τοῦ ν, πέφυκε πλεο-
40 νάζειν τὸν ν ἐν τοῖς βήμασιν· ἐκ τοῦ ὀλλύνω πλεονασμῷ τοῦ ν ὀλλύνω καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ.

332. Διθύνει· ἡ μύραναια, βραδύνει. θαλάμης· ἀπὸ, διὰ τοῦ σπῆλιν. διαίτῃ· ἐξελθοῦσα. μελαίνης· σκο-
τεινῆς, κελαινῆς, τῆς βαθείας.

333. Γυρώσασα· κυρτώσασα· γράφεται κυκλώσασα. γόλῳ· ὀργῇ· μέγα· μεγάλως. παμφάσσουσα· ἐνθου-
45 σίως, ὁρμῶσα, εἰς φόρον ὁρμήσασα· ἐκ τοῦ φῶ φάσσει καὶ παφάσσει καὶ παυφάσσει, ἕτεροι δὲ παυφάσσειν λέγουσι τὸ γοργὰ βλέπειν ἀπὸ τοῦ τὰ φάη πάντα
50 αἰσίνειν. παυφάσσουσα· ὡς εἰς φόρον (νον) ὁρμῶσα· ἐκ τοῦ φῶ φάσσει ἀναδιπλασιασμῷ φάσσουσα, καὶ δι' εὐ-φρονίαν παφάσσουσα καὶ πλεονασμῷ τουτέστι (τοῦ ι) παυφάσσουσα, ἕτεροι (cod. oc) δὲ παυφάσσειν λέγουσι

τὸ ταχέως βλέπειν καὶ οἰονεῖ πάντα τὰ φάη αἰσίνειν.

334. Ἀντιά· ἐξ ἐναντίας ἔρχεται· ἀντιά· ἐξ ἐναν-
τίας ἔρχεσθαι, ἡ μεταλαμβάνειν τῆς μάχης, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν ἀντίπαλον διεγείρει ἐκ τῶν ἀρίστων. περισπέρ-
χουσα· σπουδάζουσα, ταχέως σπουδάζουσα, σπεύδουσα, ὅθεν καὶ περισπέρχης δ' σπουδαῖος, καὶ περισπέρχει
ἡ ἄγαν σπουδῇ, αἰνῶς· λίαν.

335. Τρηγύν· τῷ δέρματι. γένυν· στόμα· λέγει τὸν σιδήρον εἰσένειν γένους (ας?) ἀρχόμενον πλατὺ καὶ λη-
γον (λήγοντα) εἰς ὀξύ. ἀνεμύλιον· ματαῖον. αὐτῶς·
10 ἀπράκτος, ἀσυντελὲς.

336. Ἰγγρίπτει· ἐμβάλλει, ἐμπελάζει. ἐτώσια· μά-
την, ματαῖος.

337. Οἱ δὲ· οἱ ὀδόντες τῆς μυραίνης οἱ ἐν ταῖς γενύσε-
σιν, ἥτοι ταῖς σιαγῶσιν ὥσπερ ἀπὸ πέτρης βαλλόμενοι
15 κοπιῶσι καὶ ἀμβλύνονται. ἐν γὰρ τοῖς γενύσεσιν· ὥς γὰρ τις λίθος προβαλὼν πέτρην διὰ τὸ ἀντίτυπον ἀπο-
πάλλεται αὐτοῦ περιβραυσθὲν τὰ ἄκρα. πάλιν· εἰς τοῦ-
πίσω. γένυεσι· σιαγῶσι ταῖς (cod. τῆς) τῆς μυραίνης.
ἀπηνῶς· σκληρῶς, ἥως τοῦ καράθου.

338. Παλλόμενοι· κινούμενοι, βαλλόμενοι, καὶ πη-
δῶντες. κάμνουσι· κοπιῶσιν. ἀμβλύνονται· ἐξασθενοῦσιν,
ἀπονεκρῶνται. ἐρωγῆς· ὁρμῆς, τῆς δυνάμεως· ἀπὸ τοῦ
βῶ βῶη, καὶ κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς ἐρωγῆ, ἡ βρομ-
25 λέα ὁρμή.

339. Φλεγέθει· φλέγεται τῷ πυρὶ τοῦ θυμοῦ. ὀρίνε-
ται· ἐγείρεται, διεγείρεται, ταράσσεται. ἄγριον ἤτορ·
ἡ ἄγρια προθυμία, περιφραστικῶς ἡ μύραναια.

340. Χληψὶ· ὄνυξιν. μεταίξας· ὁρμήσας. ἐπαίξας·
ἐπιστραφεῖς. δολιγῇσι· μικραῖς, μακροῖς.

341. Αὐγενίοιο· τοῦ αὐγένοιο, τοῦ περὶ τὸν αὐγένα,
τὸ δὲ λάθῃ ἀντὶ τοῦ δραγήλου. τένοντος· τένοντος (τες)
κυρίως τὰ ὀπίσω τοῦ τραχήλου νεύρα, δι' ὧν οὗτος τεί-
νεται. τένοντος· τοῦ ἐξηπαλμένου νεύρου.

342. Ἰσχει· κρατεῖ. ἐμπεφυός· ἐμπλακεῖς, περι-
35 πλακεῖς, κολληθεῖς. πυράγρη· ἡν ξυλάβιον φασιν οἱ χαλκεῖς· λαθεῖ παρὰ τὸ πῦρ ἀγρεύειν.

343. Νωλεμέ· διδου, ἀδικαλείπτως, οἰονεῖ νηολεμέ,
τὸ μὴ ἐλθεῖν εἰς πυρὸς τοῦ ὄλου. ἀνήσι· ἀφίτσι, καταλιμ-
πάνει. ἐσσυμένην· ὁρμῶσαν. ἐσσυμένην· ὁρμῶσα. παρ-
40 αλύσει· φυγεῖν, αλύσει, ἐκφυγεῖν.

344. Βίτῃ· ἀνάγκῃ. μογέουσα· κακοπαθοῦσα. ἀσχα-
λόωσ'· λυπομένην. δόδυναι· τοῖς πόνοις.

345. Δινεύει· συστρέφεται, συστρέφει. σκολιόν·
καμπύλον. αἰψ· ταχέως.

346. Ὀζυβελη· τὰ ὀξέα βέλη ἔχοντα, ἡ τὰ ὀξείως
βαλλόμενα. περιβάλλεται· περιπλέκεται. ἀμφιγυθεῖσα·
περιπλακεῖσα.

347. Σκόλοισι· τοῖς ἀπεψυμένους ξύλοις, ταῖς ἀκάν-
θαις τοῦ καράθου, κυρίως δὲ σκόλα ξύλα τινὰ ὀξύμ-
40 μένα μέρει ἐνί, χρήσιμα τοῖς μαχομένοις, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐμπόδιον σκόλον, καὶ σκόλοπες δὲ τὰ ὀρὰ ξύλα.
σκόλοισι· κέντροις. σκόλοψ καὶ σκόλον τὸ ὀξύ ξύλον,
τὸ τοῖς μαχομένοις χρήσιμον, ἀφ' οὗ καὶ σκόλον τὸ

ἐμπόδιον· γράφεται καὶ κώλοισι τοῖς ὀστέοις, ἥτοι τοῦ ὀστροφάκου τοῖς δευτέροις κέντροις· γράφεται σκολόπεσιν. ὀξείησιν· ὀξυτάτης τοῦ ὀστροφάκου. ἀνωκαῖς· ὀξύτησιν· ἀνωκῇ ἡ δυναμένη ἀμύξαι·

316. Ὄστροφον· τοῦ καρθίου. ὠτειλαῖς· πληγαῖς, τραύμασιν. περιπλήθουσα· μεστομένη. θαμειαῖς· πυκναῖς, συννηαῖς.

319. Αὐτοδάκτος· αὐτόμητος, αὐτοφόνευτος, ἀφ' ἐκτου κατακοπεῖσα, αὐτοφόνος· εἰ γὰρ οὐκ ἤθελεν, οὐκ ἂν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ διεφθάρη τῷ καρδίῳ.

350. Ὡς δ' ἔτι· παραβολή· ὡς δ' ὅτε τις ἀνὴρ πεπειραμένος τῶν κυνηγετικῶν, ὥστε ἡμεροῦν καὶ τιθασεύειν τὰ θηρία, συνηγμένων οὐκ ὀλίγων ἐν ἀγορᾷ κύκλῳθεν οἰκήματα ἐχούσῃ, δέχεται ἐν δορὶ παράδαιιν θυμωθεῖσαν καὶ ἀγριάνασαν, ἥ δὲ καίπερ ὀρούσα τὸν θηκτὸν τοῦ δόρατος σίδηρον, ἐχώρησεν ὅμως κατ' αὐτοῦ ἀσφύτως, καὶ ἐδέξατο ἐν ἐκυτῇ τὴν αἰχμὴν αὐτοφόνῳ κακίᾳ, οὕτω καὶ τὴν κακοθάναντον μύριαναιν συμβαίνειν·

351. Ἀμφοτέρωθεν· ἀμφοτέρωθεν ἐχούσας δόμους, ἀμφοτέρωθεν οἰκήματα ἐχούσας, ἀμφοτέρωθεν ἀγοραῖς λέγονται αἱ ἀμφοτέρωθεν ἐχούσαι τὴν οἰκοδομήν, τούτ' ἐστὶν αἱ περιφανεῖς καὶ κυκλοτερεῖς, ὥσπερ καὶ ἀμφιθέατρα παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν θεᾶσθαι τοὺς ἐστῶτας. ἐναγρομένους· συναθροισζομένων, συναγομένων· τῶν κακῶν συναθροισζομένων ἐν ταῖς ἀγοραῖς ταῖς ἀμφοτέρωθεν ἐχούσας τὴν οἰκοδομήν, τὴν παράδαιιν μάλιστα ἀνέγειρε μυσταίως. ἀγορῇσι· συνελεύσεσι, στοαῖς, τόποις ἀγοραίοις· ἀγορῇ παρὰ τὸ ἀγείρειν πάντας εἰς ἐν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὁμοῦ εἶναι.

352. Οἰσטרηθεῖσαν· μαγεῖσαν, ἀγρωθεῖσαν, ἀγριάνασαν. βοῖζοισιν· ἥροις, κτύποις, ἐντύψεσιν· ἀπὸ τοῦ παραγομένου τοῦ ἐπόμενον. ἀνεβροῖζεν· ἀπειλήσατο. ἱμάσθη· λώρω. ἱμάσθης· μάλιστα, βύζας, δι' ἧς κτυπῶν φόβον αὐτῷ ἐμποῖων.

353. Ἐγγείη· δόρατι, ἔγχει. ταναηκέϊ· μακρῷ, μακρῷ· δοχμὸν· πλαγίως. δοχμός· πλάγιος. δόχμιος· πλάγιος.

354. Ἦ δὲ· παράδαιιν. καί· καίπερ. γένυν· ὀξύτητα, στόμα. θηκτοῖο· ἡκονημένου, ἀκονήτου, acuti.

355. Ἀγρια· ἀγρίως. κυμαίνουσα· ταρασσομένη. κορύσσειται· διεγείρεται, ἐπαίρεται, ὀπλίζεται, ὑψοῦται τῷ θυμῷ.

356. Δουροδόκη· κανταροθήκη, θηκάριον. χαλκήλατον· ἐκ χαλκοῦ, ἐκ χαλκοῦ ἡλασμένον, τὴν ἀπὸ χαλκοῦ ἐλαυνομένην, χαλκῇν. ἔσπασεν· ἐδέξατο, ἔλαβεν.

357. Ἐλε· ἔλαβεν, ἐφένευσεν. χόλος· ὀργή, ὁ θυμός. ἀρπαδῆσι· ἀβουλαις.

358. Δύσμορον· δυστυχῇ. αὐτοτύποισιν· αὐτοφόνους, ἐκούσιους, αὐθαιρέτους. ὠτειλῇσι· τραύμασιν.

359. Τοῖν· παραβολή μάχης ὄψεως καὶ ἔχινου. γαῖης ἐπι· ἀναστροφή, δῆριν· φιλονεικίαν.

360. Ξυλόχοισιν· συνδένδροις τόποις.

361. Ἀντόμενοι· συναντόμενοι, συναντηθέντες. τοῖς· τοῖς ἀνδράσι· πολεμία, δλεθρία, φονευτικῇ αἴσᾳ· ὅ τυχῃ, μοίρᾳ, τάξει. μέμηνεν· ἐν φροντίδι ἦν.

362. Ἦτοι· ἀργόν. προῖδών· θεασάμενος. ὀλοφώϊον· ὀλόντα φῶτας, ὀλέθριον. ἐρυσσῆρα· ὄφιν.

363. Φραζάμενος· ὑπλισθεῖς, καθοπισθεῖς, φραζάμενος ὑπὸ ταῖς ἀκάνθαις, ταῖς πυκναῖς προβολαῖς, ἡ ἅς προβάλλεται πυκνά· πυκινῇσι· τῶν πυκνῶν· τὸ κι· ὀδίτι; τὰ εἰς νοσ· ὀνόματα ἀπ' ἐπιβρόματων συγκαίμενα διὰ τοῦ· γράφεται, ὅσον ἀλῆθες ἀληθινός, πεδοῖ πεδινός, πύκα πυκινός, τάχῃ ταχινός. τὸ πυ· βραχὺ ὀδίτι; παρὰ τὸ πετύσσω πετύω πετύσω καὶ συκοπή πετύσσω· ἄλλο γὰρ οὗ σημαίνει τὸ πετύσσω, εἰ μὴ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον πρὸς ἕτερον. τὸ κι· βραχὺ ὀδίτι; τὰ εἰς νοσ· ὀνόματα ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα διὰ τοῦ· ἡ βραχέως ἐκφέρονται, ὅσον ἀδινός, πεδινός, σεσημειῖται τὸ χαλινός, καὶ χαλινός, τὸ μὲν χαλινός ὅτι ἐστὶ καὶ οὐδέτερον· λοιπὸν ὡς διαλλαζάντα κατὰ τὰ ἄλλα διηλλαξε καὶ κατὰ τὸν χρόνον. προβολῇσιν· ἐξοχαῖς, προβεβλημέναις, στερεῇσιν. ἀκάνθαις· λέγε ἀκανθῶν.

364. Εἰλεῖται· κινεῖται, συστρέφεται. ἔρκει· τῷ δώματι, τῷ ἀκανθῶδι περιτειχίσματι, ὑπὸ τῷ ἀκανθῶδι καὶ τραχεῖ προτειχίσματι, ὑπὸ δέρματι· αἱ ἀκάνθαι γὰρ ἀσφαλὶ καὶ ἔρκος τοῦ ἔχινου εἰσὶν. φυλάσσω· περικαλύπτω.

365. Ἐνδοθεν· κατὰ. ἐρπύζων· βαδίζων, συρόμενος. σχεδόν· τὸ ἔχινου, θῶν· ὁρμῶν.

366. Ἰοτόκοισιν· ἰοδόκοις, τοῖς τίκτουσι τὸν ἰόν, τοῖς γεννῶσι τὸν ἰόν, πεφαρμακωμένους. περισπέρχει· βαδίζει, κατεπείγει, βιάζει. γενύσσειν· στόμασιν.

367. Αὐτως· μάτην. μογεί· κακοπαθεῖ. κενόν μάτιον· πόνον· κόπον. ἰκάνει· λαμβάνει, ἵκεται, καταλαμβάνει, ἔρχεται, ἥως ἄπεται.

368. Χρωτός· σώματος. μαλεροῖσι· κοπτικοῖς, καυστικοῖς, μαρναντικοῖς, φαρτικοῖς, κακοῖς. ἰέμενος· προθυμούμενος, βιαζόμενος, προθυμῶν.

369. Λάχνη· τρίχους, ἀκανθῶδεις τρίχους· τὸ σχῆμα ἐμφαντικόν· τοιαύτη θρῖξ τραχεῖα καὶ κατάξηρος λίαν ἐνδύνει τὸν ἔχινον, περὶ αὐτὸν οὔσα καὶ βελήκῃ. δυσπαίπαλος· τραχεῖα, ἀνώμαλος, μεταφορικῶς εἰρηται ἀφ' ὁδοῦ σκληρᾶς, ἡ δυσχερὲς καὶ τραχεῖα. ἀμφιβέδωκεν· περιβέδωκε, περικαλύπτει.

370. Αὐτάρ· δέ. κυλοτρής· στρογγύλος. ὀλοότροχος· χαλπετός, ὀλέθριος δι' ὅλου, στρογγύλος καὶ περιφερὲς δίκην τροχοῦ· ἡ ὀλέθριος, ἡ δὲ λέξις καὶ παρ' Ὀμήρῳ (II. v, 137)· ἡ ὀλοός ἐν ᾧ τρέχει. ὀλοότροχος· ὀλεθρίας τρίχας ἔχων· ἡ ὀλοότροχος, ἡ φαρτικῶς τροχοῦ· ἡ ὀλοότροχος, ἡ ὀλοότρογγύλος διὰ δασείων. αἰόλα γυῖα· ποικίλα μέλη.

371. Δινεύων· συστρέφων. πυκινῇσι· πυκναῖς, πυκνοῖς

κυλινδόμενος· κινούμενος, κυλούμενος. στροφάλιγγιν· κινήσει, συστροφαίει.

372. Σπείρησι· τοῦ ὄψεως, ταῖς περιπλοκαῖς τοῦ ὄψεως, οὐτάξει· τὸν ὄψιν, τιτρώσκει. βελέεσαι· κέντροις.

373. Χαίτης· ἀντιπτωτικόν. ὀζυτόμοισιν· ὀζυτόμων. χαίτης ὀζυκόμοισι· ἡ τοῖς βέλεσι τῶν ὀζυκόμων χαίτων. εἵβεται, στάζει, στάζεται, καταστάζεται, καταδρέχεται, κατανοεῖται.

374. Ἰχώρ· ὄψις. πολλῷ· γράφεται καὶ πικρά. ἀνιάζει· ἀνιά, λυπεῖ.

375. Ἐνθα· τότε, καὶ ὅτε. ἀμφιβαλὼν· περιπλέξας. περιηγεῖ· κυκλοτερεῖ. περιηγέα· σφαιροειδῆ. ὀλκῷ· σώματι.

376. Ὑγρός· γράφεται λυγρός· ὁ γλίσχρος ἢ ὁ τραχὺς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑγροῦ ὕδατος· ἢ ὁ λυγρός καὶ θανάσιμος. περιπλέγδην· πλεκτικῶς, περιπεπλεγμένως. ὑπό· ἐν.

377. Ἰσχει· κρατεῖ· γράφεται ἔχει. ἐμπρίει· λυπεῖ, πιέζει, δαμάζει, ἀμβλύνει, λαμβάνει, συνέχει, συσφίγγει, ἐμψυαῖ. ἐνερειδέται· στηρίζει, ἐμβάλλει, ἐπιθεορνεῖ, δαμάζει, ἐπιστηρίζει. ἀλκήν· τὴν οἰκίαν, δύναμιν.

378. Τοῦ δ'· ὄψεως, ἐχίνου. ὀλισθαίνουσιν· ἐμπίπτουσιν, εἰσέρχονται.

379. Ὅζα· πως, ὅςως. πεφοικυῖαι· συνεχεῖς, ἱσταμένοι, ἀνιστάμεναι, πεπυκνωμένοι· φρίσσειν κυρίως ἐπὶ χοίρου, ὅταν φοβηθεῖς ὀρθὰς ἑαυτοῦ τὰς τρίχας στήσῃ. σκολόπῃσι· ἀκάνθαις, κέντροις· ἐπαίνειται τὴν εὐπορίαν τοῦ ποιητοῦ· τὰς γὰρ ἀκάνθας τοῦ τραχέος

ἐρίνου προβάλλας τ' εἶπεν ἀκάνθας, ἥτοι προβλήματα πολειμικά, καὶ ὄπλα, καὶ ἔρκος, τουτέστι περίτρυγμα τοῦ ὅλου σώματος, καὶ λάγχνην δυσπαίπαλον, ἥτοι τραχεῖαν τρίχυσιν, καὶ βέλος, καὶ χαίτας ὀζυκόμους καὶ νῦν σκόλους διὰ τὸ εἰς ὀρθὸν αὐτὰς ἵστασθαι καὶ λήγειν εἰς ὄψιν. πεπηγὸς· παγείς, πεπηγμένος, πηγνύμενος.

380. Βίης· δυναστείας. ἀνήσι· ἄνεσιν καὶ πτώσιν ποιεῖ, ἐνδίδωσιν. οὐκ ἐθέλων· ἀλλὰ. οὐ κε· ἀντὶ τοῦ οὔτε· τὸ γὰρ κε ἀντὶ τοῦ τε. πεπεδῶται· δεδεδμηται.

381. Γόμφοισιν· ἥλοις, καρφαῖς· γόμφος κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον παρὰ τὸ κόπτει κέκοιμαι κόμφος καὶ γόμφος, ἀτεκαμάρτοις· πολλοῖς, ἀσημάτοις, ἰσχυροῖς, ἀσῆλοις, ἀστοχάτοις, ἀρηρῶς· ἀρμολογίαις, ἡρμοσμένοις.

382. Ὅφρα θάνη· ἐν' ἀποθάνῃ. αὐτῷ· ἑαυτῷ. ἀπέφθιψε· συνέφθιπεν. θήρα· ἄγρα. πιέζων· δαμάζων, συσφίγγων, ὡς μὴ ἔδωκ αὐτὸν ἀναπνεῦσαι.

383. Ἐκφυγεν· ἐξέδραμεν. ἐρίνος· ὁ γοιράκηνος.

385. Ἐκδύς· ἐξελεύθων, ὑπέξυλος, ὑπέξεληθὼν, ἐκφυγών. ἀλυκτοπέδης· ἀφύκτου δεσμῆς, ἀλύτου δεσμοῦ, ἥως τοῦ φυκτοῦ δεσμοῦ. κελαινῆς· σκοτεινῆς, θανατηρῆς, χαλεπῆς, καὶ τῆς αἰτίας σκοτώσεως.

387. Τολή· ἐν, τις, ἢ· ἐπιλόγος. κακοῖσιν· μοῦρᾳ, ἐκ τῆς κακοφροσύνης γινομένη. δάμνεται· κόπτεται, δαμάζεται. ἀτῇ· βλάβῃ.

388. Καράθω· γενομένη. ἀρπαλή· ἀρπακτική, εὐφραντή, ἐνήδονος, χαρμώδους. εὐάντητος· γλυκεῖα, εὐφρόσυνος, ποθητή, κακοσυνάντητος γενομένη.

389. Αὐ· δῆ. ὁμῶς· ὁμοίως. κραιπνόν· τραχύν (τα) παρὰ τὸ ἀχαρμίως πνέειν.

390. Νοθρός· ὄνκος, βραδύς. ἐρωήν· ὁρμήν.

391. Σπλάδασιν· πέτραις. νοσή· μάθῃ, ἴδῃ, θεάσῃ.

392. Αὐτός· μάτην, οὕτως, ἀπράκτως, ἡσύχως, ἀτρομέοντα· γάζοντα, ἀκίνητιζοντα. λάθρη· κρυφίως.

393. Νῶτον· ἐπὶ, εἰς τὸν τοῦ καράθου. ἐπαίξας· ὁρμήσας, ἀντὶ τοῦ πλαγία ὁρμήσας τῷ καράθῳ. περιβάλλεται· περιπλέκεται, τίθησι, περιτίθησιν. αἰόλα· ταχέα ἢ ποικίλα.

394. Ἰφθίμων· ἰσχυρῶν. σειρήσι· μαστίξιν. πιέζων· σφίγγων.

395. Οἱ· αὐτῆς, τοῦ καράθου. κατυληθόσι· πλεκτάναις, καρφαῖς. θερμόν· τὴν πνοήν, ἀναπνοήν, τὸ πνευστικόν καὶ ἰσχυρόν. ἐρείδει· ἐστηρικμένους καὶ στερεῶς συνέχει, στηρίζει καὶ συσφίγγει ὁ πολύπους τὸν θερμόν αὐλόν, ἥτοι τὴν πνοήν τοῦ καράθου ἐν ταῖς ἄραις κατυληθόσι, τουτέστι ταῖς πλεκτάναις αὐτοῦ, καὶ φράττει τὴν πνοήν, τὴν εἰς τὸν ἀέρα χεομένην καὶ πάλιν εἰσερχομένην.

396. Αὐλόν· ἥτοι ὄπην, τὸν πόρον, εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τοῦ ἀνέμου· αὐλὸς τὸ φωνητικὸν ὄργανον, καὶ ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, καὶ περόνης μέτρον, καὶ τὸ στάλιον, ὅπερ ἐν συνθέσει διαυλος λέγεται, ὅθεν καὶ αὐλῶνας τὰ μεταξὺ τῶν φαραγγῶν στενὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενα ὀνομάζομεν, καὶ ἐπαύλεις τὰς μετὰ τοὺς κελεύθους ἀνταίχας ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων· καὶ γὰρ διὰ στενοπόρου ἐπιτεχνήματος τὸ πνεῦμα τῶν αὐλούντων διαθεῖ. ἐπισφίγγων· σφελίζων. ἀνίσχῃ· ἀνίσχιν.

397. Πέριρην· ἀερώδῃ. πνοήν· τὴν τοῦ ἀέρος. ἐνδοθεν· ἐκ τῶν ἐντός. ἐτέρωθεν· ἀπὸ τῶν ἐκτός· οὐκ ἔξ αὐτὸν εἰσδέξασθαι ἀναπνοήν, οὐτ' ἐκβαλεῖν.

398. Καὶ γὰρ καὶ νεπόδεσι· ἐνταῦθα γενομένους μέμφομαι τὸν ποιητὴν κακῶς εἰρηκότα ὅτι ἀναπνεύουσιν οἱ ἔχθους, τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἐπεὶ οὐδὲ πνεύμονα ἔχουσιν· πᾶν γὰρ μὴ ἔχον πνεύμονα, οὐδ' ἀναπνεῖ, ἀλλ' εἰ ἄρα ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ἀναπνεύουσιν οἱ ἔχθους, ἐκ τῶν βράγγων αὐτῶν ἀναπνεύουσιν. ἄλλως· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οἱ ἔχθους ἐν ὕδασι διατρίβουσιν, ἀλλ' οὖν ἔλκεται αὐτοῖς παλιῖρος ἀήρ, παλιῖρον δ' αὐτὸν λέγει, ἐπεὶ δὴ ὅνπερ λαμβάνει καὶ ὑποδέχεται ἀέρα ἐν τῇ ρινὶ καὶ τῷ στόματι, τοῦτον ἐξεῖον ἀποπνεῖ, καὶ πάλιν αὐτὸν ἔλκων ὑποδέχεται. παλιῖρος· ἀναπνευστικός, ὁπισθόρμητος, ἀναπνεύόμενος δι' ὧν καὶ ἔλκεται.

399. Ἐγει· κρατεῖ, κατέγει, ἀμφιπεσών· ἐπὶ τῇ καράθῳ, ὁ πολύπους πεσὼν ἄνωθεν. μίμνει· ἵσταται.

400. Ἀσπαίρει· πηδᾷ, τρέμει, ψυχοῖσθαι. ἀσκαίρει· ἀνασκιρτᾷ, ἀναπηδᾷ, λειποθυμεῖ. προβλήσιν· προβεβλημέναις, προβολῆσιν ἐπ' ἄραις· ἐν ταῖς προβεβλημέναις πέτραις τῆς θαλάσσης, ἥως ἀπὸ τοῦ ἀκροτηρίου.

401. Ῥήγνυται· ῥίπτει ἑαυτὸν, συγκρούεται, σχίζεται, προσκρούει, κρούεται, διακόπτεται. βίης· δυνάμεως. μεθήσιν· ἐνδίδωσιν, ἔξ. ἄλλον· ἄλωνα.
402. Ὅρρα· ἔως οὗ. ψυχὴ· ἀναπνοή· γράφεται καὶ πνοή.
403. Προπεσόντα· ἔμπροσθεν πεσόντα αὐτοῖς (τοῦ) τοῦ πολυπόδους.
404. Ὅύτε· καθὰ ὁ παῖς ἔλκει τὸν μαστόν. τιθήνης· τροφῶς, τροφῆς.
405. Αὐ· δὴ, εἰς τοῦπίσω, ἔξωθεν. ἱλαρόν· γλυκύ.
406. Λιπαρόν· γλαρόν, λιπαρόν. ἡ λαρόν· γλυκύ. λαρόν· θερμόν. γλάγος· γάλα.
407. Λάπτων· βροφῶν, ἀναβροφῶν· κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ κυνῶν. ὀμπόροιο· τίνος, τραχέος, ὀξεῖς πόρους ἡ κέντρα ἔχοντας· γράφεται καὶ ὀληροῖο, τοῦ ἔχοντος ὀλρας καὶ κοιλώματα· ἔχει γὰρ πόρους λεπτοὺς καὶ ὀξεῖς ὁ κάραθος, δι' ἐσθίει αὐτὸν ὁ ὀκτάπους. κατέσπασεν· ἐβίβησεν, ἐκράτησεν. ἄγγεος· ὀστράκου.
408. Μυζήσας· βυζήσας, ἐκροφήσας, βροφήσας, ἐκ-θλήσας, ἐμπλήσας· ἐκώρεσεν, ἐγέμισεν. νηδὺν· γαστέρα.
409. Ὡς δέ τις· παραβολή, ὅτε, καθὰ, ἡμερόκοιτος· κλέπτει, νυκτοπόρος· ὡς ἀνθρώπου ψηστὴ μεθύοντος καὶ ἀνακρουόντος ἀπὸ δειπνῶν, καὶ ἄλλου μετ' αὐτῶν (αὐτὸν) ἐπὶ ῥέπτοντος. λήιστορι· ληστρικῇ.
410. Ὅρμαίνων· πορευόμενος, διανοούμενος πῶς.
411. Αἰδοῖα· ἀφανῆ, λαθραία, κλεπτικὰ, ἡ ἀδηλοποιὰ καὶ ὀλέθρια. σέβας· τιμὴν. ἀέζων· αὐξάνων, προκόπτων, αὖζων, τιμῶν.
412. Ἐσπερίον· κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑσπέρας. καταπτήζας· πεσὼν, κρύψας αὐτὸν, κυβεῖς, κρυφίως σταθεῖς, ἐγγυμιάσας. ἀγυαῖς· ὁδοῖς, ῥύμαις, κωμάραις.
413. Παραστείχοντα· πορευόμενον, παροδεύοντα. παρ'· μετὰ, μετ' εἰλαπίνην, μετὰ τὸ εὐωχῆσθαι εἰς φίλον· ἡ μετὰ τὴν ὑστεροχρονίαν δηλοῖ. εἰλαπίνην· εὐωγίαν. ἐλόγησε· ἐνέθρευσεν, ἐκράτησεν· γράφεται ἐλάψιν, ἔν' ἡ εἰλαπίνη, κατατρέχει.
414. Καί· δὴ, δ· δέν. ὁ μὲν· ὁ δοκίμος. πάρος· πρότερον, ἔμπροσθεν τοῦ κλέπτου, τὸ δὲ πάρος ἔμπροσθεν τοῦ ληστῆ, τὸ δ' ὑγρὸν διακεχυμένον (Cnll. ου.), μεθειμένον καὶ οὐ συνετόν. ὑγρὸν· ἄσχημον, ἐκκελυμένον.
415. Αἰείδων· ᾄδων.
416. Νηφάλιον· φρόνιμον καὶ γρήγορον. κλάζων· ἡλῶν, βοῶν, τραγῶδων. αὐτὰρ· δέ.
417. Προϋτυψε· ξεφράνῃ, ἔτυψεν. σαφοναῖς· ταῖς λίαν φονικαῖς.
418. Πῖλιν· ἔκοβεν, ἐκράτησεν. ζιβήρισας· ἐπιπεσὼν, βίρως ἐπιπεσὼν, ἐπιβάλων, ἐπάνω καθίσας. κλίνε· ἐκλίνε, ἐκλίνε δ' αὐτὸν ἐγγὺς τοῦ θανάτου· οὐ μακρόθεν ὢν ὁ θάνατος, ἀλλ' ἐγγύς. ἄγριον ὕπνον· εἰς μισθόν, οὐ φυσικόν, πρὸς ἀντίοιστολὴν τοῦ φυσικοῦ· ὃ γὰρ φυσικὸς ὥμερος καὶ μάλοχος.
419. Οὐ τληὸν θανάτοιο· οὐ πόρρω, ἀναπλησίον θανάτου, καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ὄντος, διὰ τὸ εἰς λειποθυμίαν πεσεῖν· ζῆναι γὰρ αὐτὸν εἰς λειποθυμίαν

- ῥάβδῳ τύψας παρ' αἶψα· μεταπατικὴ ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ πολέμῳ. ἐναρίζας· σκυλεύσας, ῥήμα· ἐναρίζω οὖν τὸ φονεῖν, κρουσεῖν (κουρσεῖν), οὗ ὁ μέλλων ἐναρίζει.
420. Δυσκερδῇ· ἐπὶ κακῇ κέρδει, ἐπὶ κακῇ κερδηθείσαν· γράφεται δυσδερχῇ. ἀνέστιον· ληστρικὴν. φασὶ τοὺς ληστὰς καὶ κλέπτας διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ οἰκεῖν, ἀλλ' ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἀνέστιους· διὰ τοῦτο καὶ τὴν αὐτοῦ ἄγρην ἀνέστιον εἶπεν, ἡ ληστρικὴν, ἀχαρῶ· ἀνέστιον· γράφεται ἀλλοτρίαν καὶ πόρρω τῆς ἐστίας ἐαυτοῦ, ἡ αἰοικον καὶ ληστρικὴν· οἱ γὰρ ληστὰς οὐκ ἔχουσιν οἶκον. ἀνέστιον· αἰοικον, ἀρπακτικὴν ἐξ ἀλλοτρίων, ἡ μὴ ἀξίαν εἰσοικηθῆναι, ἀσύμφορον τῷ οἴκῳ αὐτοῦ διὰ τὸ ἐξ ἀδικίας εἶναι.
421. Πινυτοῖσι· φρονίμοις, ἡ δολοῖς· πινυτοῖσιν ἐκ τοῦ πινύω καὶ πινύσω τὸ φρονεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἀπινύσσειν τὸ ἀφραίνειν. νομήματα· μηχανήματα.
422. Οἶδε· ἰθύδες, οὗτοι· ἐπιλογικόν· οὗτοι ἀντίβιοι καὶ πολέμιοι ἀλλήλοις, ἡ μύραινα, ὁ πολυπούς, καὶ ὁ κάραθος, κτείνοντες κατὰ διαδοχὴν ἀλλήλους· ἡ μὲν μύραινα τὸν ὀκτάπους, τὴν δ' ὁ κάραθος, καὶ αὖθις τὸν κάραθον ὁ ὀκτάπους, ἀλλήλους φονεύοντες, καὶ ὑπ' ἀλλήλων φονεύομενοι. ἀνάρσιοι· ὀλέθριοι, αἰδιοί, μάχημοι, ἐναντίοι, ἐγθροὶ ἀλλήλων· καὶ οὗτοι μὲν οὐδ' εἰπομεν ἐναντιούμενοι ἀλλήλοις καὶ πολέμιοι ὄντες, ἤτοι ὀκτάπους ἀναιρεῖ κάραθον, κάραθος δὲ μύραιναν, ἡ μύραινα ὀκτάπους.
423. Εἰναλίων· ἀπὸ τῶν ἰθύων. μετ'· ἐν. αἰολοφύλοις· πολλοῖς, ποικιλογενέσιν· γράφεται αἰολοφοῖτοις τοῖς ἔχουσι ποικίλην τὴν μαρίαν.
424. Ποινητῆρες· τιμωρητικοί, τιμωροὶ ἔσσι· ἰωνι· κόν. ὀλετῆρες· ἀφανιστὰς, ἀφανιστικοί, φθορεῖς.
425. Ἰσθροί· φαρμακοφόροι. νεπτόν· ἀπὸ τῶν στοματέσσι· στόμασι, καὶ πλεονασμῷ στοματέσσι, ἐστὶ καὶ τοῦτο μεταπλασμός. αἰκίης· ἀπρεπῆς, χαλεπός.
426. Στυγερὸς· ἴος, μιστὸς, καιρὸς (καίριος), θανατηφόρος. ἔρπει· ἀκολουθεῖ, σύρεται, διατρέχει, ἐπὶ γίνεσθαι· ἔρπει ἐπὶ τῶν βραδέως ὁδοπορούντων λαμβάνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπόντων ζώων καὶ παιδίων μικρῶν.
427. Οἶον· ἐστίν, ὅποιον ἔχει. δυσάνιμνον· ἐπὶ κακῇ ὀνομασίᾳ. ἔρπετον· λέγειν.
428. Ἐπιγυθίων· γυθίων, τῇ ψαλίδι λεγόμενον (οἰμένη). ἴσον ἐπιγυθίων· ὅμοιον κατὰ τὸ δέμας τῇ ἐπιγυθίῳ, ἀλλὰ κατὰ τὴν θάλασσαν πολὺ χαλεπώτερον. ἀλλὰ τῷ γράφεται ἀλλὰ οἱ. δέμας· ἡ θαλαττία, φησὶ, σκολόπενδρα ἴση καὶ ὁμοία ἐστὶ κατὰ τὸ σῶμα τῇ ἑτέρᾳ σκολοπένδρῃ τῇ ἐν ξηρᾷ, κατὰ δὲ τὸ βλάπτειν καὶ πολὺ γέινον ταύτης.
429. Κύντερον· χαλεπώτερον, κρυερώτερον. οἱ· αὐτῆς, αὐτῇ τῇ θαλασσῇ σκολοπένδρᾳ.
430. Κνήστις· κνηστική, ἀπ' οὗ καὶ κνήδη ἡ βοτάνη ἀπὸ τοῦ κνίζω κνίσω, λέγεται δ' ἀπὸ (αὐτὸς) καὶ ἡ μάχη ἀπὸ τοῦ κνῶ τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ἡ τυρόκνηστις. ἐπὶ γροῖ· ὑπὸ σώματι. θερμόν· ἐκ θερμό-

τῆτος γινόμενον. ἔρεθος· λέγω, κατὰ τὸ αἷμα, βάμμα, αἷμα, ἔρεθος δὲ κυρίως τὸ αἷμα παρὰ τὸ ἐρυθρὸν εἶναι· κόκκινον γάρ.

428. Φοινίσσει· ἐξανθεῖ, βάπτει, μελαινέται· τὸ θερμὸν σῶμα φοινίσσει· ἔρεθος γὰρ τὸ σῶμα ἐνταῦθα ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἐρυθραίνεσθαι, σμῶδης· πληγὴ αἵμα-
 5 τώδης, ὕψαιμος πληγὴ, ὑποτρέχοντος αἵματος ἀπὸ τοῦ σμῶδης, ἡ ἀπὸ τοῦ δίνειν καὶ τιτρώσκειν τὸ αἷμα, ἡ ἀνάστασις καὶ οἰδήμα ὑψαιμὸν τῆς σαρκός· ἐξυπαν-
 10 ἐστάθη ἀπὸ τοῦ σμῶδης τὸ πληγῆαι, ἡ ἀπὸ τοῦ αἷμα καὶ τοῦ δῆξις σμῶδης ὕψαιμος ἀνάστασις τῆς σαρκός, ἡ ἀπὸ τοῦ σιμοῦ ἥως πατζοῦ, ταυτέστι ἀνάστασις. ποίης· ἀπὸ βοτάνης.

429. Τὴν κνίδα· ἦντινα τζουκνίδα, ὡς ἀπ' εὐθείας
 15 τῆς κνίσσης (κνίς) ἦντινα τὴν τζικνίδα· κνηστis τὰ νῦν ἡ κνησμονή, κνηστis δ' ἰδίως ἡ τυροτόμη μάχαιρα, ἦν ὁ κωμικός (Λν. 1579 et passim) συνθέτως τυρό-
 κνηστιν λέγει, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κναῖω κνῶ τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ κναῖω (κναῖω) καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν κναῖω
 20 καὶ τὸ κνήθω, ὡς ἄλλω ἀλθῶ, καὶ τὸ κνίζω ὡς πολεμῶ πολεμίζω, ὁ δὲ κνίζω καὶ κνίδα ποιεῖ κατὰ πλεονα-
 σμὸν, ὡς οὗτος ὁ ποιητής, τὸ δὲ ῥηθὲν κναῖω (κναῖω) καὶ τοιαύτην σκευωρίαν ἔχει· κῶ τὸ κεῖμαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ
 25 κνῶ, ἀπ' οὗ καὶ κναῖω καὶ ἀποκναῖω· ἐγκόπτοντες γάρ ἔργον, οἶνεσι καίνεταί ἀργοὶ καὶ ἀποκναῖόμενοι. Κνίστου ἥως τὴν ὀνομαζομένην ταῖς ὀδύνασι· ἐκ τοῦ κνίζω γὰρ κνῖδῃ ἐπονομάζεται ἥως παρονομάζεται, παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ἡ μάχῃ ἐκ τοῦ κνῶ τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ἡ τυρό-
 κνηστις καλεῖται· γράφεται κικλήσκουσι. ἐπωνομήτην·
 30 φερώνυμον.

430. Πανεῖσχα· πῶς, ἐξόχως. δυσώνυμος· κακῇ ἀσπαλιεύει· ἀλειψύν· ἀσπαλιεύς ἀπὸ τοῦ ἀσπάζειν καὶ ἀγαπᾶν τὴν ἄλῃ· ὁ ἀλειψύν λέγεται ἀσπαλιεύς ἥτοι
 ἀσπαζόμενος τὴν ἄλῃ.

431. Ἐμπελάν· εἰς, πλησιάζειν, ὥστε συναντᾶν. ἐλύτρου· ἀγκίστρου, τοῦ δελέατος τοῦ τὸ ἀγκίστρον σκέποντος, ὁ ἀλειψύν δὲ τοῦ θηράτρου, ἥως τοῦ σώμα-
 35 τος, τοῦ δελέατος, τοῦ ἀγκ[ίστρου], τοῦ περικαλύμματος, τῆς ὀρυμῆς, τοῦ τέ[λους], τοῦ [πέ]ρατος.

432. Ἀπεχθέα· φευκτόν. μίσγεται· ἐντίθησιν, ἀνα-
 40 μίγνυσι, πέμπει καὶ ἀφίησιν. ἐπαχθέα μίσγεται ἰόν· δυσωδία ἐμβάλλει, ἀφίησιν. ἰόν· δηλητήριον, δυσω-
 δίζαν.

433. Βαλιῆσιν· καταστίκτοις, ἡ ταχείας· βαλιὰ
 45 ἡ καταστίκτος ἔλαφος ἡ ἡ ταχέα· οὕτως καὶ ἔλαφοι βαλιὰ ἡ καὶ ποικίλοι· γράφεται καὶ ἀλῆσιν. ἰουλίσι· ὄνομα ἰχθύος· ἰουλος δ' σημαίνει· ἰουλος ὕμνος διθυραμ-
 βικός, ἰουλος ὁ σκώληξ, ἰουλος ὁ σγουρότης, καὶ ἰουλος ἡ ἐξάνθησις τῶν γενεῶν. τέτροπεν· ὑπάρχει, τρέφεται.
 50 ἄτῃ· βάθῃ.

435. Διψτόρες· ἔρουνται, ψηλαφῆται ἀπὸ τοῦ διψῶ.

436. Δύπται· κολυμβῆται, δυόμενοι κατὰ βυθοῦ·
 55 δύπτῃς ἀπὸ τοῦ δύω τὸ κολυμβῶ πλεονασμῷ τοῦ π. σπογγότομοι· σπόγγος θῶ τοῦ ἐν σπονδῇ γεμίσεσθαι,

ἡ παρὰ τὸ ἐπισπᾶσθαι τὸ ὑγρόν. σπόγγος γίνεται ἀπὸ τοῦ σπῶι τὸ κατασπῶι, ὁ ἐσπασμένος ὄγγον ἔχων. δυηπαθῆες· λακοπαθητικοί, λακοπαθέστατοι. δυηπα-
 5 θῆας· δῆς πάσχοντας κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π, ἥτοι οἱ δύνοντες ἐν τοῖς βυθοῖς κολυμβῆται. στυγέουσιν· μι-
 10 σοῦσιν.

437. Εὐτε· ἦνίκα ἰδῶσιν ἀλιέα σπογγότομον σπου-
 15 δάζοντα καθιέναι εἰς τὸν βυθὸν, ἦνίκα ἰδῶσιν αἱ ἰουλί-
 δες ἀλιέα σπογγότομον βιαζόμενον εἰς βυθὸν κατελθεῖν, πανταχόθεν ἀπὸ τῶν πετρῶν συνερχόμενα βλέπτουσι
 20 καὶ κολλοῦσιν αὐτὸν τῆς ὁδοῦ δάκνουσαι καὶ δῆγμασι βάλλουσαι ἀνικίδως καὶ θρασέως, δύπτῃς δ' ὁ κολυμβη-
 τῆς ἀπὸ τοῦ δύω τὸ ὑπείσέργομαι, ὁ κατὰ βυθοῦ δύ-
 νων. ἀθήρῃουσιν· ἰδῶσιν. ἔρουντῃ· κολυμβῆτην.

437. Σπερχόμενον· βιαζόμενον, καταποντούμενον, ἡ
 25 κατεπειγόμενον, σπουδάζοντα. ποτὶ βυσσόν· πρὸς τὸν βυ-
 θόν. ὑποβρυχίοισι· βυθίοις, τοῖς ὑποκάτωθεν τῶν κυμά-
 των πόνοις· βρῦξ γὰρ τὸ κύμα παρὰ τὸ βαρέως ἵκειν.

439. Μάλα μυρία· πολλὰ.

440. Περιτροβέουσιν· περιτρέχουσιν. ἀθρόαι· ἐξαίφνης, 20
 25 δημοῦ. ἀμυρεύονται· περὶ αὐτὸν πίπτουσι, καὶ κύκλῳ τρέχουσιν.

441. Βλάπτουσι· ἐμποδίζουσι κολλοῦσαι· βλάπτω
 κυρίως τὸ ἐμποδίζω· καὶ Ὀμηρος (II. ζ. 39)·

ὄζῳ ἐνὶ βαφρῆντε μυρικίνῳ,

ἀντὶ τοῦ ἐμποδισθέντες. πονεῦμενον· πόνον ἔχοντα,
 βιαζόμενον, κακοπαθόντα, ἐνεργούντα.

442. Κνίζουσι· κόπτονται, δάκνουσαι, ἡ ζέουσαι,
 30 κεντούσαι. στομάτῃσι· μεταπλασμός. κάμνει· κακο-
 παθεῖ, ὀδυνᾷται.

443. Στυγερῆσιν· μισηταῖς, ἐπιωδύνους, καυστερῆας.
 ἀντεβολήσας· συναντήσας, συνελθόν, συντυχόν.

444. Ἐπειγομένοις· ταχέσιν.

445. Σευεῖ· ὀρυγῇ, διώκει, κατ' ἐκείνουν, ἀποδιώκων
 40 τὸν δύνων καὶ ὑδάτῳδε στρατόν. ἀμυνόμενος· μαχό-
 45 μενος, διώκων, τιμωρῶν· ἀμύνου τὸ βοηθεῖ δασικῇ
 συντάσσεται, ἐνεργητικῶς γραφόμενον, ἀμύνομαι δὲ
 τὸ τιμωρῶ καὶ ἀποδιώκω αἰτιατικῇ, καὶ παθητικῇ.
 50 διερῶν στρατόν· ὕγρον, τὰς ἰουλίδας. ἐφέπονται· ἀκο-
 λουθοῦσιν, ἐπ' ἐκείνῳ.

446. Ἀτρεπῆς· ἀμετακίνητος. ἀστεμφεῖς· ἀμετά-
 45 στατοι, ἀδιαχώριστοι, ἀμετακίνητοι· μετὰ παραβολῆς
 (cod. λαί) ἐκ τῶν μυῶν ἔστι τοῦτο. ἐναλίγκται· ὅμοιαι·
 παραβολὴ ἐκ τῶν μυῶν ἔστι τοῦτο.

447. Ἀμητῆρας· θεριστάς. ὀπωρινόν· κατὰ, κατὰ 45
 50 θέρος, ἐν τῇ θερί, κατὰ τὸν ὀπωρινὸν καιρὸν. μο-
 γεόντας· πονοῦντας, κακοπαθόντας.

448. Ἀνητῆραι· λυπητῆραι. Ἀνητῆραι θέρους· ὥσπερ τὰς
 ἰουλίδας διερῶν εἶπε στρατόν, ὡς ἐν θαλάσσῃ ἐναν-
 55 τούμενον τὰς σπογγότομους, αὐτῶ καὶ τὰς μυῖας θέ-
 60 ρεος στίχας, ὡς ἐν καιρῷ τοῦ θέρους ἐπικειμένους τοῖς
 τοῖς στάχχας τέμνουσιν. στίγας· πλῆθη, τάξεις. ἀμφι-
 πέτονται· περιέχονται, περὶ, κύκλῳ.

449. Καμάτω· κόποι. ἀκρήτοισι· ἀκράτοις, σφοδραῖς, θερμότητας, ταῖς ἀτάκταις βολαῖς τοῦ ἀέρος, ταῖς λίαν καυστικαῖς καὶ ἀσυγκραστοῖς· γράφεται ἀκρήτοις, ἀδιαγνώστοις, ἀκρήτοις δὲ ταῖς ἀκράταις καύσεσι, ταῖς λίαν σφοδρотаῖς, ταῖς ἀτάκταις βολαῖς τοῦ ἀκαταποντήτου καύματος.
450. Ἡέρος· ἡλίου. ἱδρῶουσι· ἱδρούσι. ἀνιάζουσι· ὀδυνῶνται ταῖς μυαῖς καὶ τῷ καμάτῳ.
451. Ἐκπάγλιος· λίαν, ἐκ περισσῷ. αἶθ'· ἰουλίδες. ἀναιδείης· ἀναισχυντίας, τῆς ἀναιδοῦς γνώμης. χαλῶσι· ἐνδιδοῦσιν, ἐνδιδόασι, παύονται.
452. Πρίν· πρὸ τοῦ· πρίν οὐ παύουσιν αἱ μυαῖ τοῦ δάκνειν τὸς γεωργούς πρίν ψοφῆσουσιν (βοφῆσουσιν), ἢ πίνουσιν αἷμα ἐκ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν. ξανθόν· γλυκὺ, πυρῶδες, ἐπειδὴ ξανθὸν καὶ φοινικῶν ἐστι τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων· γράφεται λαρόν καὶ ζωτικόν, ἢ τὸ θερμόν, ἢ τὸ μὴ ἀκρατον, ἥως ὑπόλευκον. πάσασθαι· φαγεῖν.
453. Τόσος· γράφεται τοῖος. αἵματος· ἔνεκα.
454. Θῆν'· δὴ τὸ θῆν παρέλκον, ἢ ἀντὶ τοῦ δῆ. ἀδλη· χρόν· ἀσθενές, ἀδλαβές, δάκος· δῆγμα, τρώμα, δῆξιν. χαράξῃ· δάκῃ, τρώσει.
455. Ἐρπυστής· ὁ συρόμενος· καὶ αἱ σῆπται καὶ οἱ πολυπόδες ἔχρουσι τινα ἱερῶτα βλαπτικόν, καὶ ἐπειδὴν ἀφύονται ἀνθρώπου, βλάπτουσι.
456. Ἐντρέφεται· ἐμφύεται. βαιός· ὀλίγος. ἀτάρ· δέ· ὁ αὐτὰρ σύνδεσμος προτακτικός (Cod. προστ.) καὶ ποιητικώτερος, ὁ δὲ δὲ σύνδεσμος ὑποτακτικός καὶ κοινός, τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῦσι, διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο. βλαπτήριος· βλαπτικός. ἰχώρ· ἔλκος καὶ ἰός, νῦν τὸν ἰὸν εἶπεν, ἥως τὸν ἰχώρα ποῖων.
457. Πευκήντα· πικρά, θανάσιμα, πικρότατα· περὶ κωιδῶν καὶ σκορπίου, οὗς εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον (378) ἐκάλεσε κεντρίους. μετ'· ἐν. ὀπλίσαντο· κατεσκέυασαν, ἔχουσι.
458. Γέγηθε· χαίρει.
460. Κέντροισιν ἐπώνυμοι· κεντρίναι γὰρ ὀνομαζόνται. ἀργαλείοις· λυπηροῖς, χαλεποῖς.
461. Ἀταρτηροῖς· βλαπτικοῖς, βλαβεροῖς. ἰέντες· πέμποντες· γράφεται ἔχοντες.
462. Ξιφίη· ξιφίου. θεός· ἥως ἡ φύσις. κρατερώτεραι· σχυρά.
463. Ἐγκατέθηκεν· ἐπηξεν. ὑπέρβιον· ἰσχυρόν, βίαιον, ἰσχυρώτατον, ὑπεράνω δυνάμεως πάσης, μεγαλοδύναμον.
464. Κρατύνας· στερεώσας, δούς, ἰσχυροποιήσας, παρασχών, εὐτεπέτας. τοῦ μὲν· τοῦτου. τῷ μὲν· τῇ ξιφίῃ. ὑπὲρ γένυν· ὑπὲρ τὸ στόμα, ὑπεράνω τοῦ στόματος. ἐσθῆριζεν· ἀνέθηκεν, ἐστερεοποίησεν.
465. Ὀρβιον· κέντρον. αὐτόρριζον, αὐτοφυές. ἀκά· χιμενον· ἡκονημένον, ἐστομωμένον· ἀκά· χιμενον ἀπὸ τοῦ ἀκίς ἡ δεξιῆς τοῦ δόρατος καὶ τοῦ ἔγγους τὸ κοντάριον· ἀκαχῶ ἀκαχίσω ἡκῆχηκα ἡκῆχημένους. οὔτι· ὡς μηδέ. σιδήρου· ἀπὸ, τουτέστιν οὐδαμῶς ἐκ σιδήρου,

ἀλλ' ἰσοδύναμον τῷ ἀδαμαντίνῳ σιδήρῳ ἰσχυρόν ὄπλον, ἢ πλεόν τοῦ σιδήρου.

466. Ἀδάμαντος· ἀπό. ἰσθθενές· ὅμοιον. ὁμεικμον· ἰσχυρόν. ἄορ· ξίφος, ὄπλον.

467. Κεῖνου· φαγάνου, ἐκείνου τοῦ ξιφίου· οὐδαμῶς ἐκείνου φησὶ τοῦ ξιφίου τὴν ψυχροποιὸν αἰχμὴν κρούσαντος στερεὰ πέτρα, δυνηθεῖα τρωθεῖσα· ἐκείνου τὴν χαλεπὴν οὐζήντα ἐπιβαρέσαντος, οὐδ' ἡ στερεὰ πέτρα ὑπομένει τρωθεῖσα· τοιαύτη αὐτῷ ζαμένης καὶ σφοδρὰ δύναμις καὶ διακοπτικὴ ὁρμή. κρούεσσαν· χαλεπὴν, ψυχρὰν, καὶ κρυερὸν καὶ φρικώδη· κρούεσσαν φοβεράν καὶ κρούος αἰτίαν διὰ φόβον, ἢ καὶ θάνατον (θανάτου) διὰ τῆς πληγῆς. ἐπιβρίσαντος· ἐπελθόντος, βαρέως ἐπελθόντος, βαρέως ἐμπεσόντος, ἐπιβαρέσαντος. ἀλκήν· δύναμιν.

468. Τλαίη· ὑπομένειεν, ὑπομένη, ὑπενέγκῃ μὴ τρυπηθῆναι. οὐτηθεῖσα· τρωθεῖσα.

469. Ζαμένης· μεγάλη, ἀγρία. Ζαμένης τε βίη· ἰσχυρὰ δύναμις· γράφεται πέλει. κρούεσσα· φοβερά. πυρούσσα· πυρώδης, μαυική, σφοδρά· γράφεται καὶ κρούεσσα. Σήματιν ὅτι τὴν μὲν ἀκικὴν κρούεσσαν εἶπε, τὴν δ' ἐρωῖν πυρούσαν, ἐκείνην μὲν διὰ τὸ φοβερόν, ταύτην δὲ διὰ τὸν (τὸ) θερμόν καὶ σφοδρόν. ἐρωή· ὁρμή, ἰσχύς.

470. Ἀνατέλλεται· ἀναφύεται. ἄγριον· δεινόν.

471. Χαλεπόν· ἰσχυρόν, βαρὺ. βίη· ἐν. ὁλέριον· κακόν, φθαρτικόν· γράφεται ἄγριον. ἰὼ· ἐν· ἰός τὸ βέλος δασύνεται, ἰός δὲ τὸ φάρμακον ψιλοῦται, καὶ τὸ μὲν δασυνομένον ἀπὸ τοῦ ἰχμὶ τὸ πέμπω γίνεται, τὸ δὲ ψιλοῦμενον ἀπὸ τοῦ ἰω τὸ πορεύομαι.

472. Οὐδὲ κεν· οὐδαμῶς· ταῦτα τὰ δύο γένη οὐκ ἐσθίωσι φησὶν οὔτε ζῶν οὔτε τελευτές, εἰ μὴ πρότερον κεντήσωσι, καὶ τὸ μὲν κέντρον τοῦ ξιφίου μέχρι τῆς ζωῆς ἐσθίει, τὸ δὲ τῆς τρυγῆος καὶ μετὰ θάνατον· ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀπώλετο. οὐ ξιφίαι· περισσόν τὸ πρῶτον οὐ, ἐπιτάσεως καὶ αὐξήσεως ἔνεκεν ληφθέν. ξιφίαι· γράφεται ξιφίου. τρυγόνες· τρυγών.

473. Πρόσθε· πρότερον. ἐπάσαντο· ἔφαγον. πάρος· πρὸ τοῦ. βελέεσσι· κέντροις.

474. Οὐτῆσαι· τρώσει. οὐτῆσαι· τρώσαι, τρωματί· σαι. ἄπνον· νεκρόν, ἀψυχον. παρείη· παρυπάρχει.

475. Ἦτοι· δῆ. ἐπὴν· ἡνίκα, ὁπηνίκα, ἐπειδάν. προλίπησιν· καταλείβῃ. αὐτμή· ζωὴ, πνοή.

476. Οἱ· αὐτῷ τῷ ξιφίῳ, σὺν αὐτῷ. κάκεινο· κέντρον. συνέφωτο· συνέφθαρτο, συνεφθάρη. καρτερόν· ἰσχυρόν.

477. Ἀνακτι συνέσβεστο· συνεζώρη τῷ ἔχοντι, συνεσβέσθη, κατεπαύθη· ὅτι ἐσβεστο τὸ ἄορ τοῦ ξιφίου σὺν ἐκείνῳ, ὅτι οὐκ ἐνεργεῖ, φθαρέντος τοῦ ξιφίου.

478. Ὀδονέωσιρον· οὐδεμιὰς φροντίδος ἀξίον. ἀμή· μὴ χανον· ἀδύνατον, ἀσθενές, ἀπρακτόν, ἀνίκανον, πολλὴ καὶ μέγα, μὴδὲν μηχανήσασθαι δυνάμενον. ἰδέσθαι· καὶ κατὰ τὸ εἶδος.

479. Τί· ἐπιγίγρῃμα. ἱέμενος· βουλόμενος, προθυ-

μούμενος, προθυμηθείς. Οὐδ' ἂν τί ποτε τελέσαι τις μετὰ τοῦ ξηρίου τὸ κέντρον (τοῦ κέντρου) δύναται, καίπερ προθυμούμενος πρᾶξι τι· μετ' αὐτοῦ δηλονότι τοῦ ξήρους οὐδεὶς ἀνὴρ τιτρώσκει, καίπερ προθυμούμενος

τελέσαι τι χρίστα δυνήσκει.

480. Οὐπὼ τι· οὐπώποτε· οὐπὼ τι χειρότερον ἔπλετο. ἔπλετο· ἐνι, ἐγίνετο. πῆμα· βλάβος.

481. Τρώματος· κέντρου, πληγῆς, τρώσεως. ἀρήϊα· πολεμικῆς, ὅπλα, τεχνήσαντο· κατεσκευάσαν.

482. Φερεπτερόν· φερόντων πτέρυγας καὶ πτερὰ, πετεροῦν, ἥως τῶν σαγιῶν τῶν φερόντων πτερὰ. ὑπ'· διὰ, δι' αὐτῶν· βελόν.

483. Πέρσαι· οἱ πορηθαί· σημειώσαι ὅτι πρῶτον εἶρον οἱ Πέρσαι τοῦ (τῷ) φαρμακεύειν τοὺς διστούς.

484. Φαρμακτῆρες· φαρμακοῦργοι, φαρμακοί. μητίσαντο· ἐβουλεύσαντο, ἐφύρουν.

484. Ζωῆ· ζωῆς, βέλους· κέντρου, τὸ βέλος τῆς τρυγόνος καὶ αὐτῆς ζῇ γὰρ ἀποθανούσης καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἐνδύεται, ἔχει. ῥίγιστον· φοβερόν, φρικτόν, 20 γαλεπόν. ὀπηθεῖ· ἀκολουθεῖ, ἐπακολουθεῖ· ἀστείως εἶπε τοῦτο· ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ λοιπῷ σώματι τὸ οὐραῖον, ἐν ᾧ ἔστι τῇ τρυγόνι τὸ κέντρον.

485. Ζαφλεγές· ἄγαν καυστικόν, λίαν καυστικόν, λίαν φλογερὸν, ἀφανιστικόν. πέφρικεν· φοβεῖται.

486. Ζώει· τὸ κέντρον, ἥως κινεῖται. φθιμένης· φθαρείσης αὐτῆς, ἴσῃν τηρεῖ τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀποθανούσης φυλάσσει. ἀτερέα· ἀδόξαστον. ῥύεται· ἔχει, φυλάσσει.

487. Ἄτρομος· ἀμετακίνητος. ἄτρεπτον· γράφεται 487 ἄτροπον· ἀμεταπόνητον, ἀμετάβλητον, ἀκίνητον. ἀδῆλον· αἰδῆλον, φθειροποιόν, ἀφανίστριον· οὐδ' ἄρα μόνον ἐν τοῖς ζῶσι καὶ κινημένοις ὅσα τρώσει ἐμβάλλει βλάβην μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναισθητοῖς καὶ ἀκίνητοις.

488. Βάλλει· τρώει. ἐρεύγεται· ῥέει, ἐκχέει, ποιεῖ, 30 ἐπιχείει, ἐμβάλλει, ἐλαύνει, ἐπάγει. ἔρνος· φυτόν.

489. Ἐκάκωσι· ἐβλάψεν, ἥως τοῦ φαρμάκου τοῦ ἰδίου μετέδωκεν. ποθι· που, εἰ ποθι· καὶ εἰ τι, ὅπου ἂν· ἐκ τῆς υπερβολῆς.

490. Ἐριθιλές· ἄγαν θάλλον, ἄγαν θαλερόν. ἀεζόμενον· αὐξανόμενον κατὰ τροπὴν τοῦ υ· εἰς ε· αὐζόμενον γὰρ ἦν. Σημειώσαι οὖν τὸ κέντρον τῆς τρυγόνος τοσαυτὸν ἔστι θανάσιμον, ὥστ'· εἴ τις φυτὸν κεντῇσι μετ' αὐτοῦ, εὐθὺς φύγεται· καὶ γὰρ τὰ φυτὰ, εἰ καὶ τὴν αὐξήτικὴν δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐν ἄψυχά εἰσιν. ὥραις· 45 ἐν ἔαρι, τοῖς καιροῖς τῶν καρπῶν, ἔαρι καὶ θέρει.

491. Θαλλοῖς· κλάδοις. θαλοῖς· φύλλοις. εὐφύεσσι· ἀπυλοῖς, καὶ εὐαναθλάστοις. εὐκάρποισιν· ἐν· γονῇσι· ὀπωρίαις.

492. Ἀναιδέι· καταχρηστικῶς εἶπεν ἀναιδέι· γράφεται ἀπηνέει. τύμματα· τρώματα. κείνῳ (inter lin. ou)· τῷ κέντρῳ (inter lin. τοῦ κέντρου).

493. Οὐτήσκει· τρώσει. ἔπειτα· παρευθός. βεβόλημένον· τετρωμένον, βεβόλημένον.

494. Λήγει· ῥέει, παύει. πετάλων· φύλλον. λήγει

SCHOLIA IN ORPHANUM.

μὲν πετάλων· τουτέστι φυλλορρόει, λήξειν πάσχει φύλλον. καταδεῖρβει (sic)· καταβρῖβει, κατὰ δ' αὖ ῥέει· κάτωθεν ὁ ῥοὺς ἄγεται, καὶ ἅμα ξηραίνεται. νούσι· ἀρρώστια.

495. Πρῶτον· καὶ παρευθός. ἀπ' ἀγλαίας δὲ μακρά· 5 νεται· ἀπομακρύνεται τῆς λαμπρότητος, ἐκπίπτει δὲ τῆς χλωρότητος. μακραινεται· ὑποβρῖβει.

496. Αἶνον· ξηρόν. οὐτιδανόν· οὐδαμινόν, ἄρρειον, ἀνήδονον· οὐτιδανόν ἀπὸ τοῦ οὐτι δάνος ἦτοι χαρὰν ἐμποιῶν. ἄχλοον· ξηρόν. ὄψεαι· ἰδῆς, ἰωνικόν. ἔρνος· τὸ 10 δένδρον, φυτόν.

497. Κεῖνο· τὸ κέντρον, τὸ βέλος τῆς τρυγόνος· ἡ ἱστορία Ὀδυσσεως· πρὸ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς Τροίαν συμμιγείας Κίρκῃ ἐποήσας Τηλέγονον, ᾧ ἀνδρὸς θένει ἔδωκεν κέντρον τρυγόνος εἰπούσα· πορεύου πρὸς 15 ἀναζήτησιν τοῦ πατέρος σου εἰς Ἰθάκην, καὶ διὰ τούτου τίτρωσκε τοὺς πολεμοῦντάς σε, ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Ἰθάκην καὶ εὐρών τοὺς ποιμένας τοῦ Ὀδυσσεως ποιμαίνοντας τὰ ποιμένα αὐτοῦ, τούτους ἐδίωκεν, ἀγνοοῖν, ὅτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰσι, μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ὀδυσσεύς 20 ἐξῆι ἐπὶ τὸ τοῦτον φονεῦσαι, ὁ δὲ τιτρώσκει τοῦτον τῷ τῆς τρυγόνος κέντρῳ καὶ παραυτίκα θανάτῳ καθυποβάλλει. αἰγανέη· ἐν ἀκοντῇ, κονταρίῳ, πορεύει καὶ ἀκοντῇ· αἰγανέαν νῦν τὸν κοντὸν εἶπεν· τῇ αἰγανέῃ τῇ δολιγῇ· αἰγανέα κυρίως ἡ κώπη, ἡ λαβὴ, ἥτοι 25 ἡ κράτῃσις τοῦ κοντοῦ, ἡ οὔσα ἀπ' αἰγὸς κεράτου (sic)· τοιοῦτον γὰρ ἦ (ἦν) τὸ τοῦ Τηλεγόνου, δολιγῇ δ' ἀπὸ τοῦ δολιγὸν καὶ τοῦ αἰρω τὸ ἐπαίρω. δολιγῇ· μακρῇ, μακρᾷ βράδιῳ. κωπητήσσει· κώπην ἐχούση, κώπην καὶ λαβὴν ἐχούση, καὶ τῇ λαβῇ ἐχούση, ἥως 30 τὴν κράτῃσις.

498. Τηλεγόνῳ· υἱῷ. Κίρκῃ Τηλεγόνῳ· ἐκεῖνο τὸ κέντρον δέδωκεν ἡ Κίρκῃ τῷ υἱῷ αὐτῆς τῷ Τηλεγόνῳ ἀνελὼν τοὺς ἀνθρώπους. πολυφάρμακος· φαρμακοῦργος. 35

499. Αἰγμάζειν· πολεμεῖν, φέρειν, ὀρατίζειν, βάλλειν, ἀναίρειν, διὰ τῆς αἰγμῆς φέρειν. ἄλιον· θαλάττιον. ἄλιον μόρον· θανάσιμον ἀπὸ θαλασίου κέντρου μόρον θαλάσσιον αἰγμάζειν, καὶ διὰ τῆς αἰγμῆς ἐμποιήσκει 40 δῆϊος. νήσω· τῇ Ἰθάκῃ· καὶ ὁ ποιητής (Od. δ' 606)·

αἰγίβοτος καὶ μάλλον ἐπήρατος ἱπποβότος.

ᾧπερ καὶ Τηλέγονος τῷ κέντρῳ αὐτῆς χρώμενος ἀντὶ δόρατος ἀνέλε τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὀδυσσεά, ὡς ἱστορεῖ Λυκόφρων (789 [sic]). ἐπανιών γὰρ ἐκ τῆς Τροίας ὁ Ὀδυσσεύς ἐμίγη τῇ Κίρκῃ καὶ ἐποίησε τὸν Τηλέ- 45 γονον.

500. Αἰγίσβω· αἶγας τρεφούση. νήσω· τῇ Ἰθάκῃ ἀπὸ τοῦ τὰς αἰγῶν βρῖναι· ἐν τῇ καταξήρῳ γὰρ τόπῳ καὶ πετρώδει αἱ αἰγὲς βρῖνουν· κἀκείνος γὰρ ὁ τόπος τοιοῦτος. προσέκελε· ἐπλησίασε, προσώκειλεν, ἐνελλι 50 μένισε, προσπέλασε, κατέλαβεν. καὶ οὐ μάθε· καὶ οὐκ ἔγνω. πῶεα· ποιμένα. πέρβων· πορβιδόν.

501. Γεραφῷ· γέροντι, ἐντίμῳ. βοηθρομένοτι· μετὰ

- βοῆς τρέφοντι, ἢ ἐν βοῇ καὶ πολέμῳ, πρὸς βοήθειαν.
τοκῆ· πατρὶ γεννητορι αὐτοῦ.
502. Τὸν μάστευε· ὃν ἐξήτει, ὅτινα ἐξήτει, ὅτινα ἐψηλάφη ὁ Τηλέγονος. ἐνεμαζάτο· ἔδωκεν, ἐνέβαλεν, ἐνέθηκεν, ἐνέβαλλετο. κῆρα· θάνατον.
503. Ἐνθα· ὅπου, τότε. αἰολόμυτιν· ποικιλοδουλον, ἀπέκτεινε τὸν Ὀδυσσεά, τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὸν πολυδουλον. μυρία· ἀναριθμητά, πολλά. πόντου· καὶ τῆς θαλάσσης· ἐπλανᾶτο γὰρ.
504. Ἀλγεα· λυπηρά. ἄγγεα· βάρη. μετρήσαντα· ἐπελθόντα, ὑπομείναντα. πολυκμητόισιν· πολυπόνους, πολυκόπους, πολυκοπιάσους, πολυκαμάτους.
505. Ἀλγινόσσα· ὀδυνηρά, ἄλγη, ἐμποιούσα. κατενήρατο· ἐφρόνευσεν· ἀναίριον [ἐναίριον] τὸ φρονεῖν. ἀκωκῆ· γράφεται ῥιπῆ. ῥιπῆ· ὁρμη.
506. Θύνω· θύνω καὶ ξιφῇ ἐνήμενον οἶστρον. συνέμπορον· συνεπόμενον. ὀπηδεῖ· ἀκολουθεῖ, μισῶ αὐτοῖς ἐπεται θαλάσσης.
507. Πῆμα· κέντρον, βλάβος. ἔχουσι· δύνανται.
508. ἀπότροπον· δεδιωγμένον, ἢ δυνατόν, ἀποτρέπόμενον, ἀποθῆν τετραμμένον ἀπ' αὐτῶν, λέγει δέ που καὶ τὸ μισήτον ἀπότροπον, τὸ αὐτὸ καὶ ἀπότροπον (sic). μεθέσθαι· λιπεῖν, καταλεῖψαι.
509. Οὔτε φυγεῖν· ἔχουσι, δύνανται. περρύγεσιν· πτέρυσιν. ἐνήμενον· ἐγκαθήμενον, καθήμενον, ἐμαρμένον. οἶστρον· μανίαν.
509. Καυστειροῦ· φλογεροῦ, καυστικοῦ· ὠρεῖται μὲν διὰ τοῦ η, λέγεται δὲ βοιωτίων ἐῖναι καὶ διὰ τοῦτο μεταβάλλειν τὸ η εἰς τὴν ει διφθογγόν, ὡς ἐπὶ τοῦ τῦθεικα.
510. καὶ ἐπὶ τοῦ ὠτειλῆ καὶ ἄλλων πολλῶν, καυστικόν δὲ κύνα τὸν κύναστον λέγει, ὃ ἀνατελλόντος ἐν θέρει ἐκκαίεται ὁ ἀήρ. κυνός· τοῦ κυνάστρου. νέον· νεοσσί. ἵσταμένοιο· ἀνατελλόντος, ἀνατελλομένου, ὄντος.
510. Πευκεδανίου· πικροῦ, πικροτάτου κέντρου
511. ὀξείαν δύναμιν ἐμβάλλει, οὗτος δ' ὁ οἶστρος ἐκκεντῇ τοῖς β'· τοῦτοσιν ἰχθύας ἐν τῷ θέρει, καθὼς τοὺς βόας ἐκκεντῇ δ' λεγόμενος βουτύπος, ἰδίως δ' οἶστροκεντίον. θυγῇ· ὀξείαν, ταχείαν, τὴν ὀρμιεῖαν. ἐνερείεσθαι· ἐμβάλλει.
511. Ἐγγρίπτων· ἐμβάλλον, προσπελάζων, κοντῷ τετρώσκων. ὀρίνει· ἐκείνους τοὺς ὄσο ἰχθύας ἐγείρει.
512. Θωρήξας· καθοπλίσας, ὀπλίσας, ἀμυθίζεις. θωρήξας· ὀπλίσας, ἢ μεθύσας· θωρήσσειν γὰρ τοῖς παλαιοῖς οὐ μόνον τὸ ὀπλιζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀκρατοποιεῖν, ὅθεν θωρήσσεσθαι ἤτοι μεθεῖν λέγεται. ἐπισπέρχει· ἐπείγει, κατεπείγει, κινεῖ ἐκείνους.
513. Φοιταλή· μανιώδει, μανικῇ, ὁρμητικῇ. χορευόμεν· κινεῖσθαι γράφεται χορυσσόμενοι. χορευόμενοι· περιφερόμενοι. κελαινῷ· μέλανι, μελανοποιῷ, θανατωσίμῳ.
514. Τύμματι· κέντρῳ, τρώσει. παφράσσωσι· ὁρμῶσιν, ἐνθουσιῶντες ὁρμῶσιν, ἐνθουσιῶσιν. μεμηνότες· μανιώμενοι. ἄλλοτε δ' ἄλλῃ· ἄλλοτε ἢ τοιοῦτοσιν.
515. Κύμα· θάλατταν, κατὰ καθοππεύουσι· διέρ-

- χονται, ἐπιτρέχουσιν. ἀνήνυτον· ἀμύχανον, ἀταλαιντον, ἀπληρωτον, ἀπαυστον, ἀθεραπευτον.
516. Εὐκράιρους· μεγάλους, καλοκατάρτοις, καλὰς κραίρας καὶ κεφαλὰς ἢ πρώρας καὶ πρῶνας ἐχούσας, καλὸν κέρας ἐχούσας, κεραία δ' ὁ ἰστός, ἐστὶ δὲ τὸ πλάγιον ὕψλον, ἐξ οὗ ἀπώρηται τὸ ἄρμενον, ἢ εὐκραιρον ναῦν λέγει τὴν εὐπρωρον κεφαλῇ γὰρ τῆς νηὸς ἢ πρώρα· κυρίως κραίη (κεραία?) ἢ κεφαλῇ, ὅθεν καὶ βόας εὐκραιον κραιροί. εὐκράιρους· διὰ τὰς ἐξοχὰς τῶν περὶ τὴν πρῶμην ἀφλάστων, ἢ διὰ τὴν κεραίαν ἰστοῦ.
517. Ῥιπῆ· ὁρμη, τοῦ κυνάστρου, ἥως τῇ σφοδρότητι καὶ γαλεπῇ ἐπιούλῃ τοῦ κυνάστρου, τοῦ κυνός, καθ' ὃν ὁ οἶστρος ἐπινέμεται αὐτοῖς. ἐλαυνόμενοι· διωκόμενοι. δυσκράει· καυματοῦδει, καυστικῇ.
518. Ἐκθορον· ἐξεπλήθησαν. ἀσπαίροντες· πηδῶντες, ψυχροβραγύοντες, κινούμενοι, ταρattoμένοι.
519. Μόρον· θάνατον. ἤμαίψαντο· ἀντήλλαξαν. πολυκμητῶν· πολυκοπιάστων, πολυκόπων, πολυπαθῶν.
520. Δάκος· ἄλγος, ὀδυνη, βέλος. δεινόν· χυλεπόν. ἐπὶ ῥέπει· ἐπιβαρεῖ, ἐπιβάλλει, κατέχει. ἀνίσι· ἐνδοῖσι, καὶ ἀρίσι.
521. Καὶ γὰρ· ἄλλῃ. ἀνάρσιος· ὀλεθρίου.
522. Ἐπεγγρίμψι· ἐμπίσει. ἐνγγρίμψι· πλησιάζει, εἰσελθὲν ἀπὸ τοῦ ῥωός τὸ σῶμα. ῥωός· σῶματος. βός· γράφεται βέλος. κέντρον· βέλος, ἄλγος, τὸν οἶστρον. λαγόνεσσι· σπλάνγνοις. ἀραιαῖς· λεπταῖς, μικραῖς, μεγίσταις.
523. Βουρορβῶν· βουκόλων, τῶν νεμόντων τὰς βούς, βοσκῶν. μέλειται· περρόντισται. σέβας· αἰδώς. νομοῦ· βοσκῆς, τῆς νομῆς ἢ τοῦ βοσκοῦ.
524. Ἀγέλης· ποιμνός. ποίην· βοτάνην. αὔλια· βουστάσια, καὶ κατακτηνῶματα. λιπόντες· ἀφέντες.
525. Σείονται· διώκονται, ὁρμῶνται. λύσση· μανία τοῦ οἶστρου. τεθωκῶμενι· ἀγριοῦμενοι, ἡγρωμένοι, ὀζυνόμενοι· γράφεται καὶ τετρωμένοι. τετρωμένοι· πεπληγμένοι.
526. Ποταμός· ποταμῶν. πόντος· πόντων. ἀνέμβατος· ἀδιάβατος, ἀπάττος, ἀβαδίστος. χαράδραι· βόθροι, ἐσχιζόμεναι πέτραι, κεχαρμημένοι τόποι, φώλεα ἢ διεσχιζόμενα ὅσα.
527. Ῥωγῆδες· διεσχιζόμεναι, ἐκ παραλλήλου, ἐσχιζόμεναι, διεσχιζόμεναι, λακνωδεῖς, ἀροῖτος· ἄβατος, ὕψηλῃ. κατερύκει· κωλύει.
528. Ριπήν· ταυρεῖαν· ὁρὴν τοῦ ταύρου. ἐπιέσει· βαρέως ἐπέλθῃ, ἐπιπεσῇ, ἀναθράσει. κελεύων· κεντῶν, ὀργίζομενος.
529. Βουτύπος· ὁ οἶστρος τὸ κέντρον τοῦ οἶστρου. ὀτρηρῶσιν· ἰσχυραῖς, δραστηκαῖς, σπουδαῖαις, ταχείαις, παρὰ τὸ ὀτρύνω ὀτρυνός καὶ προτῇ ὀτρηρός, ὁ δι' ἑαυτοῦ παρωξυμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ἢ δι' ἑτέρου, ὁ δὲ Φιλόζενος· παρὰ τὸ τρέω τρῶ γίνεται τρερός, ὡς σφάλων σφαλρός, καὶ κράσει τρηρός ὁ διελός, ἀφ' οὗ

παρώνυμον τρήσων, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἁ ἀτρηρός, ὁ μὴ δευλός, ἀλλὰ δραστηκός· καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην, καὶ μεταθέσει διατρηρός. ἐπισπεύρων· βιάζων, κατεσπεύων, σπεύδων.

530. Βρύχει· βοᾷ. βρυχή· βοή ἀπὸ τοῦ βρύχου· λείπει τοῦ βοός· ἄλλατα· πηδήματα. χηλῆς· ὀπλή, χηλὴ καὶ δυοὶ διαφέρει· ὀπλὴ μὲν λέγεται ἡ σπογγώλη καὶ ἀτρητός δυοὶ, ὅσον τοῦ ἵππου, χηλὴ δ' ἡ ἐσχιζομένη, ὅσον τοῦ βοός, δυοὶ δ' ἡ τοῦ ἀνθρώπου.

531. Εὐλείται· στρέφεται. δρυμεῖα· βιαῖα. θύελλα· ἀγριότης, πνοή, μεταφορικῶς ὀδυνή ἢ δρυμᾶ (δρυμῇ).

532. Ὁμοῖον· ἐκ τοῦ ὁμοῖον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γελοῖος γελοῖος.

533. Ἀγέλησιν· ἥως τοῖς ἰχθύσιν. κοιρανέουσιν· ἀρχοῦσιν, ἡγεμονέουσιν, βασιλεύουσιν.

534. Ἐξοχοι· ποῖς ἐξοχον, ἐξόχως. ἡνωρή· ἀνδρεία, δυνάμει. ἀγλαίη· λαμπρότης, εὐπρεπεία. κομόωντες· θάλλοντες, ἐπαίρομενοι, βαρυνόμενοι.

535. Ὀκυῶλοι· ταχέας, ἐν ἅλῃ, τῇ ἐν τῇ ἅλῃ οὐκείῃ.

536. Ὡστε· καθά, ὥσπερ βέλους διύπτανται τὴν θάλασσαν.

537. Ἰσπανται· πέτανται, διίπτανται. φλόγον· λαμπρόν, φλογώεν· πυρῶδες. φλογόν δὲ σέλας· πυρῶν ὥς. ὀπωπαῖς· διὰ τῆς θεωρίας, ὄψεσιν, ὀφθαλμοῖς.

538. Ὀξύτατον· εἰς τὸ ἰδεῖν. υποπτήσσοντα· καίμενον, ὑπακρυνόμενον, καὶ φοβούμενον, ὑποκείμενον, κρυπτόμενον. χαράδραι· κοιλάσας, βόθροις, σχίσμασι πετρῶν, ρωλεαῖς.

539. Καί τιν'· εἰν τινα. εἰλυμένον· κεκρυμμένον.

540. Ἰερῶν· εἶδον. 539. Ὅσον· καθόσον σύγκρισις, σχῆμα τῆς παραβολῆς, συντόμος δ' ἀποδοθὲν τῆς γαργόγης. οἰωνοῖσιν ὀρνέοις. ἀνακτες· βασιλεῖς.

540. Ἦ· ὅσον· μετ' ἐν. ὠμηστοῖσι· ὠμὰ ἐσθίουσιν.

541. Ἐρπυστοῖσι· τῷ ἐρπυστικῷ γένει, ζώοις δηλονότι.

542. Δελφῖνες· βασιλεύουσιν· λείπει. ἡγεμονῆας· ἀρχοντας, δολφῖν.

543. Ἐρρομένους· κινουμένους, πορευομένους. πελάσαι· ἔπειτα δυνατόν. σχεδόν· πλησίον. τις· ἰχθύς. ἀντην· εἰς ἐναντίας, ἀντικρὺς, ἥως ἀντιοιχῆται.

544. Τέτληκεν· ὑπέμεινεν. υποπτήσσοι· οἱ ἰχθύες· ἐραρμηνευτικόν. ἀνακτος· δελφῖνος.

545. Ἄλλατα· πηδήματα. ἀσθμακτ· καὶ ἀναπνοαῖς. 545. ρυσιόωντα· μεγάλα, πνευστιώοντα. ρυσιόωντος· ρυσιόωντος καὶ ἐκπνέοντος, ἡ ρυσιόωντος ἀντὶ τοῦ σοβαροῦ καὶ ἐπηρμένους βλέπειν.

546. Ἰθύσων· δρμητῶσιν, ἥως οἱ δελφῖνες εὐθέως δρμητοῦσιν. ἰθύσοι· δρμητοῦσιν. λιλαιόμενοι· ὀρεγόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. μετὰ· εἰς.

547. Ἀκούς· ὁμοῦ· σημαίνει τὸ ἅμα παρὰ τὸ ἅμα ἅμασις, καὶ τροπὴ τοῦ αἰς υ, ὡς σάρκας σύρκας. κλοῖουσιν· ταραττοῦσι, ροβοῦσιν. ἀθέσφατα· πολλὰ.

ποῖα· πόλινια, τοὺς ἰχθύας λέγει. λίμανς· θαλάσσης· καταχρηστικῶς.

548. Παμρύδην· ἀπὸ τοῦ ρεύθῃ ρύδην· καὶ ρευκτικός, μετὰ πάσης φυγῆς, δρμητικῶς. παμρύδην· συγκεχυμένους. ἐλόντες· ἐλκύνοντες, τρέχοντες. ρόβοιοι· 548. ταρχῆς.

549. Πόρον· θαλάσσης. πάντα πόρον· ἥως πᾶσαν τὴν ἐκεῖ θάλασσαν, πορισμὸν. σκieroί· κατὰσκιαι. σκieroί· τεμνοί· συνεσπασμένοι τόποι. μυχοί· βάθη. χητακαί· κοίται. χαράδραι· σχίσματα. 549.

550. Στείνονται· τῶν ἰχθύων, στενωχωροῦνται. ἡδύν· αἰγλήσιν. ἐπιωγαί· καταδύσεις, καὶ διανοΐξεις.

551. Εἰλυμένον· συσπρεσμένον, παταγῶ συννευομένων ἐκεῖ τῶν ἄλλων ἰχθύων. δαίνυνται· εὐωχοῦνται. ὄρρ'· ἐθέλησι· γράζεται ἐν κ' ἐθέλησιν. ὄρρ'· 551. εἰς ὅς.

552. Κρινάμενοι· ἐκλεξάμενοι. κρινάμενος· χωρισάμενος. ἄριστον· κρείττονα ἰχθύν. παρύντων· παρόντων.

553. Ἐμψς· ὅμως. ἀνάρσοι· ὀλέθριοι, ἀναιδέεις. 553. ἀντιφέρονται· ἐναντιοῦνται, καὶ ἀντιῶς φέρονται.

554. Ἀμίας· εἶδος ἰχθύος. ἀλέγουσι· φροντίζουσιν.

555. Καταντία· εἰς ἐναντίας. θηριώονται· μάχωνται· ἀπὸ τοῦ θῆς ἡ μάχη πλεόνων τοῦ ρ' θηριώονται.

556. Ἀρπαυρότερον· ἀσθενέστερον. ὀέμας· σῆμα. 556. ἄμρι· περὶ αὐτάς, αὐτῶν, αὐταῖς· ἥως περισσῶς, ἡ περὶ αὐτάς.

557. Ἀδλχηραί· ἀσθενεῖς. θαμίες· πυκνοί, συνεχεῖς. διὰ στόμα· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς, ἡ ἀπικῶς ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος λάβρου. ὀδόντες· ἀρπινκτικοί. 557.

558. Ὀξέα· ὀξέως. περρίκται· περὶδύνται, ἴστανται, ρικκῶδεις ἴστανται. τῷ· διὸ, διὰ τοῦτο, τῷ καὶ τούτῳ, ἥως τῇ ὀξύτητι τῶν ὀδόντων, ὅπερ. θράσος· ἀναιδείαν.

559. Καταπτήσσοι· ροβοῦνται. ὑπέρβον· ὑπερ- 559. ἡρμένον, δυνατόν, ἰσχυρόν. ἡγητῆρα· ἡγεμόνα, ἡγεμόνα τῶν ἰχθύων, ἥως τὸν δελφῖνα.

560. Ἀπόσσοι· ἀποκεχωρισμένον, ἀποκεκριμένον. ἀπ' ἄλλων· κχωρισμένον.

561. Ἀγέλης· πλήθους. ἀθρόαι· ὁμοῦ. 561.

562. Ὑπ' ἀγγελῆς· κηρύγματος, σάλληγος, κήρυκος, ὅσπερ στρατὸς παρεύεται, πολέμου ἀγγελθέντος. εἰς ἐν ἰούσαι· ὁμοῦ ἐλθούσαι.

563. Στέλλονται· πορεύονται, ἐτοιμάζονται. ποτὶ μῶλον· πρὸς πόλεμον, μάχην. ἀθαμβέας· ἀρβοι· γρά- 563. φεται ἀολέας· ὁμοῦ. ἐπὶ πύργον· στέλλονται, κατὰ πύργον. πύργον· τεῖχος· παραβολή.

564. Θύνοντες· ὁρμῶντες. ἀρτίαι· ἰσχυροί, πολεμικοί. ἀπυστῆρες· ἐπικούροι, πολεμισταί, ἀσπίδας φέροντες, δολίται, δολοφόροι, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. 564.

565. Ὑγένηςος· μαγιστόμοτος, ὁ μαγιστοδύναμος, εὐγένηςος, πλατυγένηςος. ὑπαντιόωντος· συναντῶντος. δμιλου· πληθούς. ὑπαντιόωντος δμιλου· τοῦ εἰς ἐναντίας ἐρχομένου εἰς μάχην πληθούς.

666. Πρώτα· κατ' ἀρχάς· ἀλέγει· φροντίζει· οὐκ ἀλέγει· οὐκ ἀντιλέγει· μετά· ἔπειτα· ἔσονται· ὁρμᾷ, ἀκολουθεῖ.

667. Ἀρπάδην· ἀρπακτικῶς· ἐρύων· ἐλκύων· ἐλκῶν, κατέχων· μενοεικέα· ἄξιαν τοῦ θυμοῦ, τῇ προθυμίᾳ αὐτοῦ πρέπουσαν, αὐτάρκη τῇ προθυμίᾳ, πρέπουσαν τῇ δυνάμει· δαίτα· εὐωγίαν· κίχ'· σῆας· καταλαβῶν.

668. Περιστέψωσι· κυκλώσουσι, περικυκλώσουσιν
111 φάλαγγες· τάξεις, τὸ πλῆθος.

669. Στίφος· φάλαγγις, τάγμα· κυκλώσονται· περικυκλώσουσιν.

670. Δὴ· ἀργὸν, κυκλικὸν τὸ σχῆμα διὰ τὸ δὴ δὴ· οἱ· αὐτοὶ· γράφεται μιν· μόθος· πόλεμος· ὑπὸ φρένα
15 οὐεται· ὑπειρέχεται· φρένα· ὅτι φρένες οὐ μόνον ἀσωμάτων καὶ νοητῶς ἐπὶ λογισμῷ, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν σπλαγγῶν, δ καὶ διάφραγμα λέγεται, ἐστὶ δ' ὕμην ἀποχωριάζων ἦπαρ ἀπὸ τοῦ (inter lin. ἧς) σπληνὸς τοῦ τῷ πνευμένῳ καὶ τῆς καρδίας, ἡ καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς
20 παλοὺς (παλαιούς) φρένες εἰσὶν αἱ διενοικταὶ τὸν ὑπὸ τῷ πνεύματι (πνεύμονι) καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, δ καλεῖται καὶ διάφραγμα, συντελεῖ δ' εἰς τὸ φρονεῖν, ὅθεν καὶ φρονήρης καὶ φρόνιμος, ἐν δὲ τῷ φλεγμικίνειν περιφροσῶναι ποιεῖ, Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (Part. anim.
25 III, 10), ὅτι ὑπὸ τὸν πνεύμονα τὸ διάφραγμα τὸ τοῦ θώρακος αἱ καλούμεναι φρένες πρὸς τὰ πλευρά καὶ τὰ ὑπογόνθρια καὶ τὴν βῆχιν συντηρημένον· δύεται· ὑποδύεται, καὶ ὑπέρχεται.

671. Ἐγνω· ἐνόησεν· αἰπύν· χαλεπόν· ἀπειρεσίους·
30 ἀπείροις, ἐν πολλοῖς.

672. Ἐργθεῖς· κρατῆθεῖς, συσχεθεῖς, κωλυθεῖς· πόνος· κόπος, ἀγών· ἀναφαίνεται· ἀνεγείρεται.

673. Αἱ μὲν· αἱ χεῖρες· λυσσῆδόν· μαρτυρῶν, μαρτυρῶν, μετὰ μανίας· ἀολῆες· ὁμοῦ, συνηθροισμέναι, ἀμ-
35 φηγυθεῖσαι· περιπεσοῦσαι, περιδραμουσαι, περικυκλώσασαι.

674. Βίην· δύνανμιν, ἥως ἰσχύν· ἐνέρεισαν· ἐνέπηξαν τοὺς δδόντας, ἐπεστήριξαν.

675. Πάντη· παντελῶς· πρίουσι· σχίζουσιν· ἄτρομοι· ἀτρεπεῖς· ἀμετάτροποι· γράφεται ἀμετάτρεπτοι·
40 ἔμπερῶσι· κεκόλληται, ἐκκεκόλληται.

676. Πολλαί· ἐνδίασκευος διήγησις κατὰ λεπτομέρειαν· κεφαλῆς· γράφεται πλεωροῖς· δεδραγκμένοι· ἀπτόμεναι, κρατοῦσαι, ἐπιδράζασαι· γενύων· στομάτων.

677. Ἰλαυκῶν· λευκῶν, τῶν λευκῶν ἢ τῶν καταπλη-
45 ατικῶν, ἢ τῶν λευκῶν ἢ τῶν κοίλων· ἔχονται· κρατοῦνται, ἐνέρονται καὶ ἐνέριδονται.

678. Λαγόνεσι· κοιλίαις· γένυν· στόμα· πήξαντο· ἐπηξαν, ἐστερέωσαν· δαφοινήν· ἄγαν φονικήν.

679. Ἐλον· ἔλαβον, ἔλακον.

680. Νηδύν· γαστέρα, ἔλαβον· νηδὺς ἀπο τοῦ νῦ το σωρεῖο καὶ τὸ ζῶν, ἐν ἧ σωρεῖται πᾶσα ἡδύτης· ἐφύπερθεν· ὑπεράνωθεν· ὑπένερθεν· ὑπεράνωθεν· νῶτοιο·
61 τῆς· ῥάχους· νέμονται· βόσκονται, κείνται.

681. Λοφίης· λοφία τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς, τὸ πλῆ-
σίων τοῦ αὐχένος ἀνάστημα, λοφιαὶ τὸ μέσον τῆς ῥά-
χους καὶ κεφαλῆς ὁστοῦν, ἡ νεύρον τοῦ τραχήλου·
αὐχένος· τοῦ σπονδυλοῦ· ἠώρηνται· ἐκρεμάσθησαν,
ἀποκρέμνεται, ἐκκρέμνεται.

682. Ἀυτάρ· ἔκ· παντοῖοις περιπληθῆς καμάτοισι·
πάντων ἢ παντοίων γεγεμισμένος κόπων· περιπληθῆς·
γέμων.

683. Ἐπαιγίζει· κλονίζει, ταράσσει δίκην αἰγίδος,
βαρέως διέρχονται, καταιγίζει, σφοδρῶς διέρχεται, κα-
10 τακλύζει, ταράσσει· σφακέλῳ· ἐπιληψίᾳ, σφακελισμός, ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ, δ σπασμός, δ παλμός, δ σφυγμός, ἡ τῶν ὁστέων σῆψις, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος·
σφακελισμῷ· παραγῆ, σφυγμῷ καὶ παλμῷ, ἄλλοι δὲ
σῆψει ὁστέου· σφακελισμός λέγεται καὶ ἡ σῆψις τοῦ μυ-
15 λου, καὶ ὁ σπασμός, καὶ τῶν ὁστέων ἡ σῆψις, λέγεται δὲ
καὶ ὁλος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος σφάκελος, φάκαι
παρὰ Ῥωμαίοις αἱ δεσμαί, ἐξ οὗ καὶ σφάκελος ὁ δεσμός
τῶν χερτίων· ὁρεχθεῖ· ταράττεται, στενάζει, κινεῖται.

684. Φλεγέθει· φλέγεται· ἤτορ· ψυχῇ· ἀνίη· ἐν, ὀλί-
20 ψει.

685. Θρώσκει· πηδᾷ· ἐλίσσεται· συστρέφεται· ἄκριτα·
ἀδιαχώριστα, πολλά· ὁών· ὁρμῶν.

686. Παφλάζων· ζῶν, ἀγριούμενος· τὸ παφλάζω
ἐπὶ πυρὸς, τὸ δὲ καχλάζω ἐπ' ὕδατος, τοὺς βρασμούς·
25 ἀναπέμπων· φλῶ φλύν φλάζω τὸ ἀναπέμπω· ὁδύνησι·
λύματα· κυβιστητῆρι· κολυμβητῇ, ὁρχιστῇ, τῷ πολέμῳ
τῷ ποιοῦντι αὐτὸν οἰνεῖ κυβιστῆν· εἰκῶς· ὁμοιάμενος,
ὁμοιος.

687. Βαθὺ κύμα· τὸν βυθὸν, ἥως τὸ πέλαγος· δια-
30 τρέχει· διαδκίνει· λαλιψ· ἄνεμος, σφοδρὰ πνοή, τα-
χύς ἄνεμος.

688. Φέρεται· κομίζεται· βρύχα· βάθος, βυθὸν, τὸ
τέλος, τὸ βάρος, τὸ ὑπὸ τὸ βράχος.

689. Ἀφρόν· ἐπιφάνειαν, ποτὲ δ' ὑπεράνω τοῦ
45 ἀφροῦ τῆς θάλασσης· ὑπεκθρώσκων· κάτωθεν ἐκπηδῶν,
ὑποφεύγων, πηδῶν· ἀναπάλλεται· ἀναπηδᾷ, κινεῖται·
ἢ κε· ὅπου· εἰ δ' εἰπὼς αὐτόν, ὅπως, ἐὰν αὐτόν· μεθ-
εἴη· καταλείψῃ.

690. Ἑσμός· πλῆθος, πληθύς· ὑπερφίλων· ἀλαζό-
50 νων, παρασπονδητῶν· ἀλίστοι· ἀφρευτοί, ἀμετακίνη-
τοι, ἀμετάτρεπτοι· ἀλίστων· ἀφικτων.

691. Βίης· τῆς τῶν ὁδόντων· μελιᾶσιν· ἐνδοῖδουσιν,
ἐνδοῖδῶσι, πᾶσιν ποιοῦσιν· μελιέντες· ἐνδοῖδόντες·
ὁμοῦ· ὁμοῖος· ἐμπερῶσι· κεκόλληται, ἐνηρμοσμένοι·
55 εἰσιν, ἐγκεκώληνται.

692. Δυομένῳ· κατεργαζομένῳ· μίαν· τὴν αὐτὴν,
κοινήν· δύνουσι· ὑπεισέρχονται· κέλευθον· ὁδόν.

693. Ἀνθρώσκοντι· ἀνερχομένῳ· ἀναθρώσκοντι·
ἀναφερομένῳ, ἄνω τοῦ ἀφροῦ φερομένῳ· συνεζαλοῖ·
61 ἔξω ἄλδς, ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς θάλασσης συνεζο-
ρμῶντες· αἰσσοσι· συνορμῶσι, πηδῶσιν.

694. Ἐλκόμεναι· συρόμεναι· φαίης κε· εἰπὼς ἄν·
νέον τέρας τῷ Ἐννοσιγίῳ, τούτεστιν ὑπὸ τοῦ Ἐννο-

σιναίου τίκτεσθαι μεμιγμένον δελφίσι καὶ αἰμαίσι, τούτ-
 ἐστιν ἀπὸ δελφίνος καὶ αἰμῶν ἓνα τινὰ ἐκ μίγματος
 ἰχθύν τεθῆναι τῷ Ἑννοσιγαίῳ· τοσούτων γὰρ τοῦ δελ-
 φίνος ἔγονται αἱ αἰμαί, ὥστε φαίνεσθαι συμφρεῖς αὐ-
 τοῖς (τῇ) εἶναι· οὕτως εἰσὶ συνηρμοσμένοι, ὥστε τὸν
 δελφῖνα φαίνεσθαι τοιοῦτον. τέρας· σημεῖον. Ἑννοσι-
 γαίῳ ὑπὸ τοῦ Ἑννοσιγαίου· ἀντίτοις.

695. Τίκτεσθαι· γίνεσθαι, γεννᾶσθαι. μεμιγμένον·
 διὰ μέσου, κεκραμένον. ἢδ'· καί, τὴν ἀδιασπαστον συμ-
 10 πλοκὴν τῶν αἰμῶν πρὸς τὸν δελφίνα.

696. Ἀργαλέον· λυπηρῶν. ἀρπαλέον· ἀρπακτικῶν.
 ἀργαλή· λυπηρᾷ. ζυνοχῇ· συνδέσμῳ, ἐνώσει καὶ κρα-
 τήσει. συνοχῇ· κρατήσει. πεπέδηται· δεδεδεσμένηται.
 πεπέδηται· πέπηται, ἡ δεδεδεμένηται.

16 697. Ὡς δ'· παραβολή· παραβολή ἐστιν ὁμοιωτικὴ
 πρᾶγματος τοῖς ὑποκειμένοις παράθεσις πρὸς δήλωσιν
 ἐντελεστέραν. ἱητήρ· ἱατρός. πολυμήχανος· πολυπαι-
 ρος. ἔλκος· τραῦμα. ἀφύσσων· ἀντλῶν, ἀπαντλῶν, ἐκ-
 κενῶν.

20 698. Οἰθαλέον· ἐξωγκωμένον, ὠγκωμένον. τῷ· ἐν
 ᾧ, τῷ ἔλκει, ἐν τινι. ᾧ· τῷ τραύματι. ἀνάρσιον· ὀλέ-
 θριον, θανατηρῶν, ἀναιρετικόν.

699. Ἑνέμεται· ἐστί, τρέφεται, ἐγκάθηται, ὑπάρ-
 χει, βόσκεται. διεράς· διύγρασις, γονάς· τέχνα, γενεάς.

25 700. Κυανόχροα· μελανόχροα, μέλανα, ἦως τὰς βδέλλας.
 συ. Ἑρπετά· βδέλλας. τειρομένοιο· τοῦ νοσοῦντος,
 πονοῦντος, καταδραμαζομένου, βλαπτομένου. τειρομέ-
 νου· ἀσθενοῦσιν. χροός· σώματος. ἐστήριξε· ἐνέθηκεν,
 ἐπέθηκεν, ἐνέπηξεν.

30 701. Δαίνυσθαι· ἐσθίειν, ὥστ'· εὐλογεῖσθαι, γυρωθέντα·
 καμψθέντα, ὀγκωθέντα, ἐπικαμψθέντα.

702. Κυρτοῦνται· κάμπτονται. κυρτοῦται· ἐξογκοῦ-
 νται. λυθρὸν· αἷμα, τὸ σεσημειωμένον αἷμα. ἐφέλκεται·
 ἐπιστρέφεται. ἀνίστη· ἀφίση, παύονται.

35 703. Ζωρὸν· γλυκὺν, θερμὸν, ἄκρατον ἢ ζωτικὸν
 αἷμα, τὸ ζῶν ἐμποιοῦν. αὐ· ἔξω, εἰς τοῦτίσω. ἐρύ-
 σαντα· ἐλκύσαντα, ἐρπετὰ δηλονότι.

704. Αὐτοκύλιστα· μόνα, αὐτόματα, ἐκούσια, αὐ-
 τοκίνητα, μετὰ τὸ κορεσθῆναι. πέση· πέσωσιν, ἐκπί-
 40 πουσιν.

705. Πρόσθε· πρότερον. χαλᾷ· ἐνδίδει, ἐνδίδουσιν.
 μένος· προθυμία.

706. Ἐμαρψεν· ἔλαβεν. ὑπὸ· κατά, διαιτρεύονται·
 καταφάγουσιν.

45 707. Προλίπωσιν· ἀφήσουσιν. ἀναπνεύση· ὁ δελφίς
 ἀνεσιν λάβη, καὶ ἐλευθερωθῇ τοῦ πολέμου τῶν αἰμῶν,
 ἢ τῆς ὀδύνης τῶν ὀδυνῶν (sic). πόνοιο· κόπου.

708. Λύσσαν· μανίαν. ἐσφᾶει· ἴδης. ἡγητῆρος·
 ἡγεμόνος, τοῦ δελφίνος.

50 709. Χωομένου· ὀργιζομένου· χῶς σημαίνει τὸ λυπῶ
 καὶ ὀργίζομαι, ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ χῶ· γῶ παρὰ τὸ
 διαχεῖσθαι τὴν χολήν· χῶ ὦν χῶσω, ἢ μεταγῇ παθη-
 τικῇ, χῶσιμος, χῶσιμος καὶ δωρικῶς χῶσιμος, ὡς
 Μῶσα Μῶσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο· χῶσιμος ἢ παρὰ

τὸ χῶλῳ χῶλῶσω χῶλούμενος, ἐκβολῇ τοῦ λ· χῶσιμος,
 καὶ τροπῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς οι χῶσιμος, καὶ ἐν
 ὑπερβόλαισι χῶσιμος, ὡς ὄφρεν ὄφρεον. κρυερή·
 χαλεπὴ, ψυχρὰ, φρικώδεστατή, κακὴ.

610. Αἱ μὲν· αὐτῶν, αἱ αἰμαί. ἐξόπισθεν· ἐκ τοῦ ὅ
 ὀπισθέου μέρους. κεραῖζων· κόπτων, κατακόπτων,
 φθεῖρων, διακόπτων, πορθῶν καὶ διαφθεῖρων· ἡ μετα-
 φορά ἐκ τῶν κέρασι χρωμένον ζῶον εἶναι (δοκεῖ?),
 καὶ παρὰ τὴν κῆρα τὴν θάλασσαν (sic).

611. Εἰδόμενος· ὁμοιούμενος. πρηστήρι· ἀνέμῳ, ἢ
 κεραυνῷ, ἀνέμῳ ψυστήρι· πρηστήρ ἀπὸ τοῦ πρήσι
 τὸ καίω. δυσχρεῖ· δυσήγω. ἀμαθύνει· ἀφανίζει, εἰς
 λεπτόν συντρίβει, λεπτύνει.

612. Δάπτειν· δάκνων· γράφεται θαρδάπτειν. ἐμ-
 μενέως· ἰσχυρῶς, παραμένως. ἐρεύθει· βάπτεται, κατα-
 15 βάπτει, μολύνει.

613. Αἰγμάζων· ἐσθίων, λείγων. αἰγμάζων· κό-
 πτων. θαγμαζών· δάκνων, τρώγων. γενέουσι· στόμασιν.
 παθῶν· ἔνεκα. ἀπετίσαστο· ἀνταπέδωκεν, ἀπέδωκε ταῖς
 αἰμαίσι, ἥρᾶνισεν. λώδη· λώδη ἀπὸ τοῦ λαός καὶ τοῦ
 20 βαίνω, λαοθή τις οὔσα, καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω
 μέγα λώδη.

614. Ξυλόχοισιν· ὄρεσιν. ἔχει φάτις· κρατεῖ ψήμη.
 ἀγρευτῆρων· κυνηγῶν.

615. Θῶας· λυκοπανθήρας, λυκοπανθήρους. ὑπερ-
 25 ριάλους· ἀλαζόνας, ἀναιδέεις καὶ μεγάλους. ποιπνύε-
 σθαι· σπουδάζειν, πονεῖν, ἀπὸ τοῦ πονῶ πονύω γίνεται
 ποπνύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποιπνύω. ποιπνύεσθαι·
 σχολάζειν, σπεύδειν, ἀγωνίζεσθαι· τὸ ποιπνύεσθαι γίνε-
 30 ται ἀπὸ τοῦ πονῶ πονήσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν πνύω, καὶ
 κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ποπνύω, καὶ προσθέσει τοῦ ι
 ποιπνύω· ποιπνύεσθαι γὰρ τὸ σχολάζειν ἢ σπεύδειν,
 οἰνεῖ τὸ μετὰ σπουδῇ πνεύματος ποιεῖν τι· τῷ γὰρ
 ἐσπουδαχότι ἐνεργεῖν ἔπεται τὸ πνεύσαι· πνέειν οὖν
 καὶ πνέειν, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποιεῖν ποιπνύειν.
 35 616. Ἀγρομένους· συναθροζομένους. ἐπαίγῳ· ὀρ-
 μητικῶς. γενέουσι· στόμασιν.

617. Ἀρτιχύνου· νεοστὶ γυθέντος, νεωστὶ αὐτοῖς
 ἐπιγυθέντος, τοῦ νεωστὶ γυθέντος ἐξ αὐτοῦ φόνου, καὶ
 τοῦ κινδύνου καὶ θανάτου, γνησι (sic· γνησίως?) ὑπὸ
 40 τοῦ ἀρτιζόνου, καὶ τοῦ ἀρτίως γυθέντος· ἀλλοπαθὲς τὸ
 σχῆμα· φόνιοι· αἵματος.

618. Θερμὸν ἔαρ· αἷμα, ἔαρ δὲ τὸ αἷμά φησι διὰ
 τὸ ἐν ἔαρι τίκτεσθαι τὸ αἷμα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ὅτι τὸ
 ἔαρ δύο σημαίνει· τὸν καιρὸν, καὶ τὸ αἷμα· γεννητι-
 45 κὸν γὰρ αὐτῷ. ἔαρ· αἷμα, ἢ ἄνθος, διότι ἐν τῷ χειμῶνι
 αὖτε τὸ αἷμα λάπτουσιν· βοφῶσιν. αἰμάσσων· ἀόρμη-
 τῶν, ὁ ἔλαφος αἷμα καταπέμπων, ἡμαγμένος.

619. Βεβρωγῶς· βρων, ὠρούμενος. ἡγῶν, ὀλοῇσι. ὀλε-
 θρίαις, δολοφρεντικαῖς. ὠτεῖλῃσιν· τραυματίων. περί-
 50 πλωος· λείπει γενόμενος.

620. Διαπαλλεται· διαβαίνει, διαπηδᾷ. ἄκρας· κο-
 ρυφάς.

621. Λείπουσιν· ἐώσω.

622. Ὡμασταί· ὠμοράγοι. ζών· ζῶντα ἐτι τὸν
ἐλαφρον τοῖς δῆγμασι κατακόψαντες τοῖς ὁδοῦσι διαβρῆ-
σουςι τὸν ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) βῖνον, πρὶν δὲ καὶ θανεῖν. διαρ-
ταμένοντες· κατακόπτοντες, διακόπτοντες· ἄρταμος πᾶς
σφαγεὺς καὶ φονεὺς, κυρίως δ' ὁ μάγειρος, ὁ κατ'
ἄρθρα τέμνων.
623. Ῥινό·ν· δέρμα. πάρος· πρὸ τοῦ, πρὶν. κυρῆσαι·
τυχεῖν, ἐπιτυχεῖν.
624. Δαῖτα· ποιοῦντες· καλαινοτάτην· ὁλεθρίαν, φοβε-
ράν, θανάσιμον, κακὴν, σκοτεινὴν, φοβερωτάτην, γα-
λεπὴν, καὶ ἀγρίστην· γράφεται πονήσαντες.
625. Ἄλλ'· ἤτοι ὅπως· διαφορὰ τῆς παραβολῆς πρὸς
τὸ πρᾶγμα, οὗ χάριν εἰληπται ἡ παραβολή. οὕτιν'·
οὕδαμῶς. ἔτισαν· ἀπέδωκαν, ἀνταπέδωκαν.
626. Ποινὴν· τιμωρίαν, δίκην. ἀπορθημένοις· φθα-
ρεῖσιν.
627. Θαρσαλέαι· ἀναίδεις. τάχα· ταχέως. κύντατα·
χαλεπωτάτα, κακῶς. κύντερα· ἀσθενέστερα, χαλεπώ-
τερα, θηρίσαντο· ἐπολεμήθησαν, ἐμαχέσαντο, ἐφιλονέκη-
σαν, ἐτιμωρήθησαν.
628. Δελφίνων· ὑπό. πανέζορον· θαυμάσιον, λίαν·
μικροῦ δεῖ καὶ ἀπίθανον τοῦτο· φησὶ γὰρ, τοὺς δελφίνας
τόνευαυτῶν προγινώσκοντας θάνατον μηκέτι περὶ πέλαγος,
ἢ τὸ τῆς θαλάσσης βάθος διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν αἰγαλὸν
ἐξερχομένους ἐκεῖσε τελευτᾶν, ὡς ἂν τις ἰδὼν τελευτή-
σαντα κατὰ γῆς θάψῃ, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθῶ-
σιν ἀποπνεύσαντες ἐν πελάγει. ἀκούων· καὶ εἰς νῦν
βᾶλλον, εἰς γνώμην λαμβάνων.
629. Ἡγασάμην· ἐθαύμασα. ὀλέθριος· φθαρτικὴ.
ἔκχεται· ἔλθῃ.
630. Νοῦσος· ἀρρώστια. ἀταρτηρή· βλαπτικὴ, βλα-
θερά, ἐπὶ (sic). ἐδάξαν· ἔγνωσαν, ἔμαθον.
631. Τέρμα· τέλος. βίου· ζωῆς. εὐρέα· ἐπιμήκη,
λίμνης.
632. Κούφοισιν· τοῖς μὴ πολὺ βάθος ἔχουσιν. ἔκελαν·
ἐπλησίασαν, ἐξῆλθον· λέγεται κυρίως, ὅταν οἱ αὐταὶ
ἐν γαλήνῃ ἄγουσι τὴν ναῦν ἐν τῷ λιμένι, τὸ δ' ἐξώ-
κειλεν, ὅταν κλυδωνίζεται ἡ ναῦς.
633. Ἐνθα· ὅπου, ἐκεῖ, ἐν αἰγαλοῖς. ἀποπνεύουσι·
ἀποπνέουσιν, ἀπολύχουσιν, ἀναπνέουσι, θνήσκουσι.
μοῖραν· τύχην. μοῖραν ἔλοντο· θάνατον ἔλαθον.
634. Ὅφρα· ὅπως. μερόπων· ἀπὸ. ἱερὸν· μέγαν.
τρόχιν· ἀγγελον, ὑπηρέτην. τρόφιν· δοῦλον, τὸν δοῦλον,
τὸ θρέμμα, τὸν θηράποντα παρὰ τὸ τρέφεσθαι ὑπ'
αὐτοῦ, ἢ παρὰ τὸ ἀποφορὰν διδόναι, σημαίνει δὲ καὶ
τὸν σπουδαῖον, ἢ δοῦλον, ἢ ἀγγελον παρὰ τὸ τρέχειν,
ἢ πιστὸν θηράποντα· γράφεται τρόχιν.
635. Χυτῇ δ' ἐπὶ θινί· τῷ αἰγιαλῷ τῷ ἀμυδρῷ· ὁ γὰρ
ἄμμος σφαιγγόμενος κέχεται, ἢ χυτῇ γῇ, τῇ κεχυμένῃ
εἰς πλάτος, ἢ τῇ λεπτῇ καὶ κονιερτῇ καὶ ἐπιχειομένη
τῷ τάφῳ, τῇ ἐπιχωμένῃ (χομένη) τοῖς νεκροῖς, τῇ
ἀμμῳ τῇ ὑγρῇ.
636. Μνησάμενος· μνησθεῖς, ἀναμνησθεῖς. φιλόττος·
ἀγάπης, φιλίας, μνησθεῖς τῆς κοινῆς τῆς ἀνθρωπότητος

- φύσεως· μυθεύονται γὰρ ἀνθρωπον εἶναι ποτε τὸν δελ-
φίνα καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ αὐτὸν ἔπειτα εἰς
δελφίνα μεταπεσεῖν. ἐνηέος· πρᾶου, πρᾶείας, πρᾶϋς.
637. Βρασσαομένη· ταρασσομένη, ἀναδράσασα. δέ-
μας· σῶμα.
638. Μηδέ· ἵνα, ἀπὸ κοινοῦ. εἰναλίων· θαλασσίων,
ἀπὸ ζώνων. ἡγητῆρα· ἀρχηγόν, τὸν ἀρχοντὰ τῶν ἰχθύων,
ἡγεμόνα.
639. Οἰχομένῳ· ἀποθανόντι. λωθήσαιτ'· λώδην ἄξει,
λώδην ἐμποῖτ', καὶ βλάβην ποιήσaiτο.
640. Δυσμενέων· ἀπὸ. ἀρετῇ· γνώμῃ, ἀνδρείᾳ καὶ
δόξᾳ. ὀλλυμένοισιν· ἀποθανοῦσιν αὐτῶν. ὀπηδεῖ· ἐπα-
κολουθεῖ.
642. Κεστραῖ· τὸν κέφαλον.
643. Φέρεβιν· ἔχειν, φυλάσσειν. πρηύτατον· πρᾶτό-
τατον.
644. Ἐνηέος· πρᾶοι, δίκαιοι, εἰσι πρᾶεῖς.
645. Πημαίνουσιν· βλάπτουσιν.
646. Ὑπό· διὰ. σαρκὸς ἰδωδῆς· σαρκικῆς τροφῆς.
647. Φόνου· αἵματος. λάπτουσιν· πίνουνσιν. ἀπημο-
σύνη· ἀπογῇ, δικαιοσύνη.
648. Ἀχραντοί· ἀμίαντοι, καθαροί. ἀκηδέες· ἄλυ-
ποι, μηδὲνα λυποῦντες ἢ ἐπιηραζόντες. ἄγνά· δίκαια,
καθαρά. γένεθλα· γένη.
649. Φέρεβνται· τρέφονται. μνίον· βρύον, algam.
651. Τοῦνεκα· διὰ τοῦτο, διό. μετ'· ἐν. τίμιον· αἰσι-
μον· τιμῶσιν οἱ ἰχθύες.
652. Τίς· ἰχθύς, ἐξ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐναφέ-
τως ζώντων, μηδὲν δὲ πλεόν ἐπιφερομένων ἢ ἐξ ἀδικίας,
ἢ ἐκ δόλου, ἢ ἄλλου τινος τρόπου μισητοῦ καὶ διὰ
τοῦτο κακοπαθούντων τό· κεστρεὺς νηστεύει. κείνων·
τῶν κεστρεῖων, τῶν γομφαρίων. νεαρόν· νέον. οἷα καὶ
ἄλλων· καθὰ ἰχθύων τοὺς τόκους.
653. Σίνετα· βλάπτει. ὠμοράγον· ἀπνητῇ, ὠμοράγων·
ἀπνηνῶν. βίην· λύμην. ἀνέχουσιν· κρατοῦσιν, ἐπέχουσιν,
ἀφιστῶσι, πόρρωπέμπουσιν, καὶ ἀναστελλοῦσιν, κρατοῦσιν.
654. Ὡς αἰεῖ· γνώμῃ· ὡς αἰεὶ τῆς δικαιοσύνης ἀπό-
κεῖται παρὰ πᾶσι καὶ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι πρεσβεῖα,
ἢ τιμὴ καὶ αἰδώς· πάντες γὰρ πρὸς τοὺς δικαίους τιμὴν
ἀπονέμουσιν. μετὰ· ἐν, μετὰ πᾶσιν, ἐν τοῖς ἰχθύσιν.
655. Δίχης· δικαιοσύνης. πρεσβήτα· τιμαί, πρωτεῖα. κείται·
ὑπάρχουσιν.
656. Αἰδοίης· τιμίας, τῆς αἰδοῦς ἀξίας. δίχης αἰδοίης·
σωματοποιοῦσι γὰρ ὡς θεὸν τὴν κυρίως δικαιοσύνην,
μίαν οὔσαν καὶ πρώτην τῶν γενικῶν ἀρετῶν· αἱ γὰρ
καθόλου τέσσαρες εἰσιν ἀρεταὶ ἀνδρείᾳ, φρόνησι,
σωφροσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ. γεράσιμον· ἐπιθυμητὸν,
ἐντιμον, τίμιον. ἤρατο· ἢ δίκη, ἀπῆρεν, εὔρεν· ἢ χεῖρ
καὶ ἐσθῆς· ἢρ λύχνου, πώλου, κόρης.
657. Ἀλλήλοισιν· καὶ κατ' ἀλλήλων.
658. Τῷ· διὸ, διὰ τοῦτο. ἐσθῆται· θεάσει. ὑπνώοντας·
καθεύδοντας, κοιμωμένους.
659. Ἐλλοπας· ἰχθύας· ἔλλοπες οἱ ὁπὸς καὶ φωνῆς
ἐλλειπόμενοι· ἄφωνοι γὰρ οἱ ἰχθύες, καὶ ἀναδοῖ, τοῦ

σκάρου μόνου, ὡς ἔφη ὁ ποιητής, λαλαγγῆν τινα μετρίαν ἀποτελούντων. νόος· φυσικὴ αἰσθησις, τῆς εὐκρινείας.

669. Ἐγρήσσει. γρηγορεῖ, ἐγρηγορεῖ. τρομέουσι· τρέμουντιν.

660. Φέρτερον· τὸν ἰσχυρότερον, ἀντίοντα· ἐξ ἐναντίας ἐρχόμενον. χειροιστήρους· ἀσθενεστέρων. ἐλώσι· γράφεται ὀλέκονται. ὀλέκουσι· φθειρόμεν.

661. Κνέφας· νύκτα· κνέφας λέγεται τὸ σκότος, τὸ κενὸν φάους, ὅπερ ἐστὶν ἡ νύξ. ἀσπαλιῆτες· ἄλιεῖς.

662. Πεσέειν· ἐλθεῖν. ἀπαλόν· γράφεται ὀλόν. ὕπνον· φασίν. ὕπνον· ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοστέειν καὶ ἀποστρέφειν τὰς εἰς αἰσθησεις· ἐκ τοῦ ὑπνώττοντος ὑπὸ νοστος καὶ ὕπνος.

663. Ἐννύχιον· νυκτερινόν, ὥραϊον. ὑπαί· ἐν. κευθί μῶσι· καταδύσεσιν. ἰαύειν· ὑπνοῦν, κοιμάσθαι· ἰαύω σχημαίνει β', τὸ κοιμῶμαι, καὶ τὸ διατελεῖν.

664. Οὐ μέντοι· οὐκέτι μοί φησι θαῦμα τὴν δίκην ἀποβῆν τῆς θαλάσσης οἰκεῖν· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς θνητοῖς εἶγε πρόην τὸν θρόνον. δίκην· δικαιοσύνην. ἀπάνευθε·

20 μακρὰν, μακροθεν. ἀπάτερθε· χωρὶς.

665. Ναιετάειν· οἰκεῖν. πάλαι· πρόπαλαι. πρέσβειρα θεῶν· ἡ παλαιότητα τῶν ἀρετῶν, ἡ τιμία, δίκη, ἐντιμος δικαιοσύνη.

666. Μετά· ἐν. ἔχει· εἶγεν. θρόνον· τιμὴν. κυδοιμοί· 25 θόρυβοι.

667. Δυσκέλαδοι· δύσχοι, κακὸνχοι. θυῖρος· ὁρμητικός, πολεμιστής· καὶ θυῖρον τὸν πρῶτον καὶ ταχύν, οἰσινε τοῖς ὁροῦν· παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνει θόρος καὶ θυῖρος ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς, 30 καὶ θορεῖν τὸ πηδᾶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ· ἡ ἀπὸ τοῦ θέω τοῦ ῥήματος, θθεν καὶ τὸ θεῖον καὶ τὴν ἀρχὴν εἴληφεν, ὥστε τὴν γεννητικὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος ὀνομάζει τοὺς ἀρχαίους· ταύτη τοὺς μὲν ταχεῖς θερμοὺς λέγουσι, τοὺς δὲ ψυχροὺς βραδείας, ἀπὸ δὲ τοῦ 35 θυῖρος γίνεται θορῶ τὸ ὁρμῶ καὶ πηδῶ. ἄρης· πολεμος φθισήνορος· φθειρουντα τοὺς ἄνδρας. ἀτης· βλάβης.

668. Μαῖα· μήτηρ, ἡ τροφὸς, ἡ πρόξενος, μάμη. ἐρικλαυστὸν· ἄγαν ποιούντων κλαίειν, τῶν ἄγαν κλαίειν ποιούντων, πολυθρηνητῶν. ἀλγισθῖωρος· ἡ δωρουμένη 40 τῇ ἀλγῇ, λύπας δωρουμένη.

669. Ἐφλεγον· ἐφθειρον, παρεκύνουν, ἔκαιον. ἡμερῶν· ἀνθρώπων. δειλόν· ἄθλιον. οὐδὲ τί θηρῶν· λέγει τοῦτο διὰ τοὺς κακούς ἀνθρώπους.

670. Κεκριμέναι κεχυρισμέναι, διακεχυρισμέναι. 45 πόλεις μερῶν· ἀντὶ τοῦ οἱ ἄνθρωποι, ἔσαν· ὑπῆρχον.

671. Αἰνότεροι· βαρύτεροι, χαλεπότεροι. εὐτειεῖας· καὶ καλὰ τελεῖα ἔχοντας. μελαθρα· οἰκήματα.

672. Εὐωδέας· καλῶς μυρίζοντας. αἵματι· φόνω.

673. Αἰθαλόεντι· μελανῷ. κατήνουν· ἐπλήρουν, ἐτε- 50 λείουν. ἡφαίστιο· πυρὸς.

674. Ραιομένην· φθειρομένην, τῶν ἀνθρώπων. Κρονίων· ὁ Ζεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου.

675. Ὑμῖν· πρὸς τὸν βασιλέα ὁ λόγος. Αἰνεάδην· Αἰνεάδα ἐλέγοντο οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἀπὸ τοῦ

Αἰνείου, Ῥωμαίοις, ὑπ' Αἰνείου κατάγονέοις· παραλαβόντες στρατὸν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος (ἦσαν γὰρ 50 βραδύμενοι) ἀπῆλθον εἰς τόπον τινα, εὐρόντες δ' ἐκείσε καὶ Αἰνείαν σὺν τοῖς τοκεῦσιν αὐτοῦ ἔκτισαν πόλιν, ἣτις καλεῖται Ῥώμη ἀπ' ἀμφοτέρων, ἔκτοτε δ' ἀπὸ τῆς γενεᾶς Αἰνείου βασιλεύουσιν, ἀπ' οὗ λέγονται Αἰνεάδεσσι· καὶ γὰρ οὗτοι οἱ βασιλεῖς ἀπ' ἐκείνου κατὰγονται. ἐπέτραιπε· ἐπέταξεν. γαῖαν· ἄπασαν. ἀνάψας· 5 δούς, δεδωκώς, ἀποκρεμάσας.

676. Αὐσονίων· Ῥωμαίων.

677. Θῦνεν· ὥρμα. Κέλτους· ἔθνη. αὐχέντας· ἀλαζονικούς, μεγαλοδόξους, ἀλαζόνες.

678. Θωρήσων· καθοπλίζων. Λιθύς· καὶ τοὺς ἐν Λιθύ. Λιθύς τε πολλὸν πόνον· ἦμας τοὺς ἐν Λιθύ 15 ἀνθρώπους. ἔργα τε· καὶ τοὺς ἐν. ἔργα· πλῆθη. Ῥήνου· ποταμοῦ.

679. Ἰστρον· καὶ τοὺς ἐν, τοὺς οἰκοῦντας πόλιν. Εὐφράτην· γράφεται Εὐφρήτην· ποταμοὶ καὶ οἱ δύο. τί μοι· εἰ τί, πρέπει· ἀποτρεπτικούς. δούρατος· πολέμου.

680. Μενύσθαι· τίς μοι χρεῖα. νῦν γάρ· ὥραϊον, 20 πρὸς τὴν δίκην ὁ λόγος. δίκην· ὡ δικαιοσύνην· ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα πρὸς τὴν δικαιοσύνην. θρέπτειρα· τροφή, ἀνατρέφουσα· καὶ γὰρ δικαιοσύνη εἰς τὰς πόλεις ἀνατρέφει τοὺς ἀνθρώπους. Τί ἐστί μετὰληψις· λέξις ἐκ συνωνυμίας τὸ δυνάμειον δηλοῦσα. 25

681. Συνέστιον· σύνοικον, ὁμοδαίον.

682. Ἐξ οὗ· ἀπ' οὗ, γράφεται ἐκ σου, ἦμας σου, τῆς δικαιοσύνης. μοι· τινι. κρίνουσι· βασιλεύουσιν. μέγαν· εἰς. ἐμβεβαῖτες· περιέποντες, βεβηκότες.

683. Ἄμφω· δύο. θεσπέσιος· θεῖος. πατὴρ καὶ υἱός· 30 Ἀντωνίνος καὶ Κώμοδος. φαίδιμος· λαμπρός. υἱός· γράφεται θρηπής. θρηπής· υἱός.

684. Ἐκ τῶν· ἀπ' οὗ, τούτων τῶν βασιλέων. ὁρμος· στέφανος, λίμνη, κόσμος, τάξις. ἀνκτορής· βασιλείας. πεπέτασται· ἐξήπλωται, ἐπλήθην· ἐκ τῆς τούτων βασι- 35 λείας γλυκὺς μοι ὁρμος πεπέτασται, τούτεστιν ἡπλωται.

685. Ῥύσισθε· φυλάττεοιτε, φυλάσσοισθε. ἐμπεδον· στερεῶς, ἰθύνετε· διεξάγοιτε.

686. Ἐν δεκάδεσσι· διὰ τὸ εἶναι τὸν δέκα τὸν ἀριθμὸν τέλειον. 40

687. Εὐτε· ὅ. ἀμοιβή· ἀντακαλλαγή· εἰ τίς ἀμοιβή· ὑπάρχει.

688. Εὐσεβής· σημειῶσαι γάρ· εὐσεβής διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ὥσπερ καὶ τῷ (?) Προμηθεῖ (προμηθῆς?) 45 πολλοῦ εὐρίσκεται καὶ ἀληθεῖ (ἀληθῆς), ὡς φησι Χαιροδοσκός. σκήπτρῳ· τῇ βασιλείᾳ, σοῦ, βασιλείων τῶν πρὸς ἡμᾶς. σκήπτρων· ἀντιπαισῶν, ἀντὶ τοῦ σκήπτροις, τὸ σκήπτρον ἀντίπαισῶς ἐστίν· ἡ σκήπτροις, ἡ σκήπτρῳ· ἡ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἀποφέροιτε καὶ κοι- 50 ζοιτε τέλειον καὶ πεπληρωμένον πλοῦτον καὶ δολόκληρον, σκήπτρῳ δὲ καὶ τὴν βασιλείαν ἀποφέροιτε καὶ ἀποκομι- σαιτε πλοῦτον, ἥτοι φόρον φέροντα. τελεσφόρον· πεπληρωμένον, τέλειον. ὀλβον· πᾶσαν εὐδαιμονίαν, ἡ πά- 55 σας πόλεις κατατελεῖς.

ΕΙΣ ΤΟ Γ'.

Κεφάλαια τοῦ τρίτου βιβλίου.

Περὶ καστρέως.	Περὶ μορμυλίου.
Περὶ ξιφίου.	Περὶ συνόδων.
Περὶ ἀδμωνος.	Περὶ κανθάρων.
Περὶ τευθίδων.	Περὶ σκάρου.
Περὶ ὀρκύνων.	Περὶ σπητίας.
Περὶ θύνωνων.	Περὶ λάβρακας.
Περὶ τρίγλης.	Περὶ βραρίδων.
Περὶ νάρκης.	Περὶ σαλπῶν.
Περὶ σφυραίνης.	Περὶ καλλίχθους.
Περὶ σκόμβρου.	Περὶ ἀμίων.
Περὶ ὀρισσῶν.	Περὶ μελανούρων.
Περὶ ἀνυθίων.	

15 1. Νῦν δ' ἄγε· παρακλευσματικόν, πρὸς τὸν βασι-
λέα ἢ πρότασις· φησὶ γάρ· νόει καὶ γίνωσκε τὰς ποι-
κίλας τῶν ἀλλείων τέχνας· τέσσαρες γὰρ τρόποι εἰσὶν
αὐτῶν. νῦν δ' ἄγε· πρὸς τὸν βασιλέα φησὶν· σκόπει καὶ
γίνωσκε καὶ μάνθανε τὰς ποικίλας τῶν ἀλλείων τέχνας·
20 τῆγνης τῆς ἀλλευτικῆς τέσσαρες αἱ ὄνται· οἱ μὲν γὰρ αὐ-
τῶν ἀγρεύονται κύρτοις, οἱ δ' ἀγκίστροις, οἱ δὲ δικτύοις,
οἱ δὲ γκαγκάμας· μοι· δι' ἐμοῦ. σκηπτοῦρε· βασιλεῦ.
παναίολα· ποικίλα, πυκνά, πανούργα, δόνηα· βουλευ-
ματα, βουλὰς.

25 2. Ἰλθυθίου· τῆς ἀλλευτικῆς. φράζω· σκόπει, καὶ
νόησον. φράζω· μάνθανε, σκόπει, σκέπτου. ἀγρευτῆρας·
ἀγρευτικούς, κυνηγετικούς. αἰόλους· ἀγῶνας, σπουδὰς
(cod. σποδὰς), πόνοους.
3. Θεσμῶν· νόμων, μηχανῶν, τύπων. Θεσμὸν· νό-
30 μόν. ἐναλίω· θαλασσίω, τῶν ἰχθύων. ξυμβάλλω· νόει,
πρόσεχε, ἄκουε, σύνες, κατανόει, μάνθανε, ὅρα· ὁ Κρα-
τῆς· ὅταν συντάσσης συμβάλλω καὶ σύνες, πρέπον συν-
τάσσειν τιῶν τῶν Θεσμῶν τῶν νομίμων καὶ ὀρισμένων
τύπων καὶ μηχανῶν, λέγου τῶν ἐναλίω, ἢ τῶν ἰχθύων,
35 ἢ τῶν ἀλίω· τὸ συμβάλλω γάρ, ἥτοι τὸ σύνειμι (συ-
νίμμι) γενικῇ, ὡς τὸ σύνες τῆς κραυγῆς μου· ὅταν δὲ
ξυμβάλλω καὶ νόει, ὅρα ἵνα συντάξῃς τινὰ τὸν Θεσμὸν
καὶ τὸν νόμον καὶ τὸ ἔθος· ξυμβαλεῖν τὸ νοῆσαι· ξυμ-
βολαῖ ἐπὶ ποταμῶν καὶ ἐφ' ἑτέρον ὑδάτων μίξει· συμ-
40βολή καὶ ἐπὶ συνάξει πολέμου. τέρπει· χαίρει. οἴμη·
ἐποποιεῖ, ἐν τῇ ποιήσει.

4. Σοῖς μὲν ὑπὸ σκήπτροισιν· σὼν ἐν σκήπτρῳν
(sic).

5. Εἰλεῖται· φέρεται, κρατεῖται, κινεῖται, ὑποτάσ-
45σεται, περιέχεται, διοικεῖται. φύλα· τῶν ἰχθύων, τὰ
κατοικοῦντα. ἐναύλων· στενῶν τόπων, τῶν κατασκηνο-
μάτων· λείπει τόπων, διατρίβων. ἐναύλων· καὶ θαλασ-
σίων οἰκήσεων, τῶν ἀλισματίων. ἄλλως· τῶν γενῶν
τῶν ἐναύλων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν χειμάρρων αποτελουμέ-
50νων, τὰ γένη τὰ ἐπὶ στενωπῶν καὶ ἐπιμακῶν τοῦ Πο-
σειδῶνος οἰκούντα.

6. Τοι· ἦως διὰ σου, ἢ ἐν σοι, καὶ σου. μετ' ἀνδράσι·
ἐν, ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. πορσύνονται· κατασκευάζονται, εὐ-
τρεπίζονται, τελειοῦνται, οἰκονομοῦνται.

7. Σοι· τινι· ἀνέγκαν· ἐπεμψαν, ἀνέδωκαν, ἀνεβλά-
στησαν, ἀνέπεμψαν, ἐγέννησαν.

8. Δαίμονες· αἱ Μοῦσαι, αἱ θεαί. ἐν Κιλικίᾳ· ἀπὸ
τῶν Κιλικίων· ἐκεῖ γὰρ ἔμαθεν. Ἑρμαῖος· τοῦ Ἑρμοῦ.
ἀδύτοισι· ναοῖς, ἀπὸ τῶν ἀδύτων, τοῦ Ἑρμοῦ ναοῦ· ση-
μαίνειται ὅτι Ἑρμοῦ ἀδύτων ἢ αἱ διατριβαὶ τῶν λογίων
ἀνδρῶν, ἢ τὸ τῆς σοφίας βαθύ. ἄλλως· ἀπὸ τῶν Ἑρ- 10
μαίων σπηλαίων· καὶ γὰρ ὕμνησαν τὸν Ἑρμῆν, ὡς
Ἑρμοῦ μάλιστα ἐν Κιλικίᾳ τιμωμένου· Κίλιξ γὰρ
ὁ ποιητὴς ἀπὸ τῆς Ἀναξάρβου, ὅπου ἦν Ἑρμοῦ ἱερὸν·
διὰ τοῦτο τὸν Ἑρμῆν ἀνακηρύττει. ἄλλη σύνταξις·
ὦ Ἑρμῆ, ὑπέρτατε τῶν τέκνων τοῦ Διὸς, τὴν ὁδὸν τῆς 15
φωνῆς ἐμοὶ καὶ ἐμοῦ φάινε καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις τί
νόημα ἐπικέρδον εὐθυποῖν καὶ σήμαινε καὶ προεξάρχου.

9. Πατριῶς· προγονικῆ, πατρικῆ, γονικῆ θεῆ. φέρτατε·
ἐπὶ ἡλότητας, καὶ κρείττον.

10. Αἰγίόγῳ· τοῦ Διὸς· Αἰγίόγος υἱὸς τοῦ Κρόνου· 20
διὰ τοῦτο ἐκλήθη οὕτως, ὅτι ὁ Κρόνος ἐποίησε τέκνα καὶ
ἔτρωγεν αὐτά· γεννηθείς οὖν ὁ Ζεὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἀπῆρεν
αὐτὸν ἢ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀπῆγεν αὐτὸν εἰς τὴν Κρή-
την, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐκεῖ τρέφεσθαι, καὶ ἐτρέφετο
ἐκεῖ ὑπὸ γυναικὸς καλουμένης Αἰγίῳ, καὶ ἐνεδύετο καὶ 25
αἰγὸς δέρμα. ἄλλως· αἰγίόγος ἐκλήθη ὁ Ζεὺς διὰ τὸ
(διότι) ἐν τῇ Κρήτῃ ἀποτεγχεῖς γαλακτὴ αἰγὸς ἐτρέφετο
ἀπὸ τοῦ αἰγὸς καὶ τοῦ ὄγῃ ἢ τροφῇ· τὸ δ' εἰπεῖν
νύσσαν ἐοῖσῃς κέρδιστον ἀνθρώποις νόημα αἰτιατὴ ἢ
σύνταξις. κέρδιστον· ἐπικερδὲς, πανούργον, παικίλιον, 30
νόημα· νοῦς, γνῶσις, βουλή, ἦως τὴν τέχνην, τὴν βου-
λὴν, τὴν γνῶσιν.

11. Φαῖνε· δείκνυε. σήμαινε· δείκνυε, λέγει, δῆλου,
ἀ προδῆμην εἰπεῖν δίδασκε. νύσσαν· τὴν ὁρμὴν, ἀρχὴν,
τὴν πορείαν, εἰς τὴν. αἰοῖσῃς· ποιήσεως, τραγωιδίας, 35
φωνήης.

12. Ἰθύων· ὀρθοποῖων. δέ· γάρ. περισσόνουν· καὶ
τῶν φρονίμων, πολυνόων, τῶν περισσῶς βουλευόντων.

13. Αὐτὸς· σύ. ἀναξ· ὁ Ἑρμῆς. ἐμήσαο· ἐμήσω, ἔδου-
λεύσω, ἐμηχανήσω. τέλος· εὕρημα, τὴν τάξιν καὶ πλῆ- 40
ρωμα, καὶ κατάστασιν καὶ σλευήν.

14. Παντοῖα· παντοία. ἀνέγκαν· ἀνέδειξας. ἐπ'
ἰχθύσι· κατὰ τῶν ἰχθύων. κῆρας· ἄγκρας, μοίρας θανα-
τηράς. ὑφαινῶν· κατασκευάζων, πλέκων.

15. Πανί· τῷ· Πᾶν λέγεται διὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἐκ 65
Πηλελόπης καὶ τῶν μνηστέρων πάντων· οἱ γὰρ νεώτεροι
πόρῃν λέγουσι τὴν Πηλελόπην, ἄλλοι δ' ἐκ Πηλελόπης
καὶ Ἑρμοῦ λέγουσιν εἶναι τὸν Πᾶνα. λέγεται Πᾶν ἀλλη-
γορικῶς παρὰ τὸ εἰκέναι τῷ κόσμῳ, κατὰ μὲν τὰ κέ-
ρατα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, κατὰ δὲ τὰ σκέλη τῇ γῇ καὶ 50
δασὺ τῶν τρυγῶν, κατὰ δὲ τὰ μέσα τοῖς μετέωροις διὰ τῆς
καταγιγίδας· Κωρυκίῳ δὲ τῷ ἐν Κωρύκῳ, Κωρύκιον δὲ
τόπος ἐν Ἰαυαρίᾳ ἀντρώδης, ἢ σπηλαιώδης, καὶ φρούριον
ἐν αὐτῷ παρὰ θαλάσσης. Κωρυκίῳ· τῷ ἐν Σικελίᾳ τι-

μωμένῳ οἰκεῖ γὰρ ἐπὶ τὸν Κωρυκίον σπήλαιον. Κωρυκίον σπήλαιον. παρακάθετο· διδίδας, καὶ παρέδοικας, παρακάθετον (sic), ὡς Ἐρμῇ, τῷ υἱί σου Πανὶ τὴν τέχνην τὴν ἀλιευτικὴν.

16. Παιδοὶ τεῶν τῷ σοὶ παιδοί· Ἐρμού γὰρ καὶ Πηνελόπεια· ὁ Πᾶν. ῥυτήρα· ἐλευθερωτὴν, ῥύστην· τῇ Τιτανομαχίᾳ λέγει, ὅτ' ἐκεραυνώσας τὸν Τυφῶνα ἀπατήθηεντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πανός· Τυφῶν οὗτος εἰς ἔστι τὸν Τιτάνων, καὶ αὐτὸς μάχμιος τῇ Διὶ καὶ τοῖς θεοῖς· ὁ Ζεὺς οὐχ εὗρισκεν αὐτὸν ἔξω τοῦ βυθοῦ, ἵνα κεραυνώσῃ αὐτόν· τοῦτον ἔπεισεν ὁ Πᾶν, ὡς ἐπὶ δεῖπνον καλέσας, ἐκ τοῦ βάρους (τῆς) γῆς ἀνελθεῖν· ἐκείσε γὰρ ὦκει· καὶ ἔλθειν εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ ἁλὸς, ἔπου ἔπιπτον οἱ κεραυνοὶ καὶ αἱ ἀστραπαὶ τοῦ Διὸς, ὥς ὅν φλεγυθεὶς ὤλετο.

17. Ρυτήρα· ῥύστην, βοήθον, φύλακα. Τυφῶνιον· τοῦ Τυφῶνος. ἀλετήρα· φθορέα. Τυφῶνιον δ' ἀλετήρα· φύλακα (sic) τοῦ Τυφῶνος τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ βάθει τῆς θαλάσσης· σχῆμα περιάουσιν διὰ τὸ βᾶ βᾶ ρυτήρα καὶ ἀλετήρα.

18. Κείνος· ὁ Πᾶν, ὡς ὅν ἐφορος τῆς ἁλίας. ἐπ'· ἐν. δεῖπνοισιν ὑπ' ἱγυθόλοισι· ἐν τοῖς ἱγυθόλοις δεῖπνον. ἱγυθόλοισι· ἀγρευομένοις, δολώσας ἀπατήσας, ποιήσας, θηλοποιήσας.

19. Σμερδαλέον· καταπληκτικόν, ποικίλον, καίριον (cod. καίριον), φοβερόν. παρήπαρεν· ἡπάτησεν. βερέθρου· βαράθρου, βάθους, βάθους τῆς γῆς.

20. Δυμμεναι· ἀνελθεῖν, ἐξελθεῖν. εὐρωποῖο· τοῦ σκοτεινοῦ (Od. ω 10)· «κατ'εὐρώοντα κέλευθα», καὶ τοῦ πλάτος παρὰ τὸ εὐρύ. ἐλθέμεν· ἐξελθεῖν. ἀκτὴν· αἰγιαλόν.

21. Ὀρεῖται· ταχέϊται. στεροπαί· ἀστραπαί. βίται· ὀρμαί, φοραί.

22. Ζαφλέγεας· ἄγαν φλογεραί, ἔσχα φλέγουσαι. πρήνιζαν· ἔκαυσαν, ἔσρισαν, ἡ πρήνῃ κατεκρήμυσαν, ἡ κατέβηλον. ὄμβροισι· βρέμκασιν. πυρὸς ὄμβρον· συνοχῇ τῶν κεραυνῶν· κεραυνὸς ὄμβρος, ὅτι ὁ κεραυνὸς ὡς ὄμβρος καὶ ὕδωρ τῇ ταχύτητι κέχεται.

23. Κρᾶθ' ἐκάτον· τὰς ῥ' κεφαλὰς, τὰς κράτας, περιστεφελίζετο· συνετρίβετο, προσεκρούετο, ἐταράσσετο.

24. Ξαινόμενος· συρόμενος, τυπτόμενος, μαστιζόμενος, ξυνθλιβόμενος, συντριβόμενος. ἡϊόνεσσιν· αἰγιατοῖς. ἔθειραν· αἱ τρίχες αἱ οὐλαὶ ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔρειν εἰσεσθαι γράφεται ἐπὶ ὄχλαι· αἱ τοῦ Τυφῶνος οὖν τῆς κεφαλῆς τρίχες ἐπὶ καὶ νῦν φησι κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βεθαμμέναι κεῖνται τῷ αἵματι τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοῦτο γέ, παρακαλοῦνθ' ἄνθρωπος τοῦ βυθοῦ, ὅτ' ὑπὸ τῶν κεραυνῶν κατεφλέγετο τοῦ Διὸς, τὰς ἐκάτον κεφαλὰς ξαινόμενος καὶ προταρσασσόμενος ἀπαντῶν ἐν πέτραις, ἄλλη σύνταξις· αἱ ξανθαὶ τρίχες τοῦ Τυφῶνος ἀκμὴν ἐν τοῖς αἰγιατοῖς βάπτουσι λῦθρον, ἐκεῖ λέγουσιν ὅπου ἐφθάρη. διπλὴ σύνταξις· ξανθαὶ ἀκμὴν αἱ ὄχλαι τῆς θαλάσσης βάπτουσι καὶ φυλάσσουσι τὸ αἷμα τὴν κοκκινότητα, τῶν θορόβων καὶ πολυλαλῶν. ἄλλως· ξανθίζουσι τρίχες παρὰ τοῖς αἰγιατοῖς, ἵτοι αἱ ἐπαναστάσεις, βαπτόντων τῷ αἵματι τῶν Τυφῶνος θορόβων, πολυλαλῶν.

25. Λύθρη· αἵματι, τὸ ἐρυθρόν χροῖμα. λύθρη ἐρυθρίωσι· τῷ ἐρυθρῷ τοῦ αἵματος βάπτονται. ἐρευθιώουσι· φυλάττουσιν, ἡ ἐβάπτοντο, κοκκινίζουσι. ἐρευθιώουσι· κοκκινίζουσαι. Τυφῶνιον· φόνον, πολέμον. ἀλαλητῶν· θορόβων, ὀδυρμῶν, πολυταράχων ἀπὸ τοῦ α τὸ πολλὸν καὶ τοῦ λαλοῦ.

26. Κλυτοδόουλε· περιώνυμε, περίφημε, ποικιλόδοουλε. ἰλάσκονται· ἐξευμενίζονται, ἐξευμενίζουσι.

27. Ἰγυθόλοι· ἄλιες. τῶν διό. σὺν ἀγραιοῖσιν· ἀγρευτικοῖς, σὺν τοῖς ἐφόροις τῆς ἄγρας, τοῖς συνέργοις. αὖσας· ὠμνήσας, προῦμνήσας, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αὖος τὸ φωνῶ· φωνῶ ἐφ' ὕμνῳ, ἐνέπω ἐπὶ θρήνων· διὰ τοῦτο καὶ σὺν τοῖς τῆς ἀλιευτικῆς ἀγρευτικῆς ἄγρας ἐφόροις θεοῖς βοήσας ἐπὶ τὴν φήμην τῆς ἄγρας τῆς καλῆς ἐρχομαι.

28. Δαίμοσιν· θεοῖς, Ποσειδῶνι καὶ Ἐκάτῃ· δαίμονες οὐσαὶ αὐλοὶ βλαπτικοί, θεοὶ οὐσαὶ αὐλοὶ ἀγαθοποιοί, ἥρωες δὲ πάντες οἱ ἀρετὴν μετεργόμενοι. κατὰ κλέος· ἐς, εἰς, εἰς τὴν ὥδην, εἰς τὴν φήμην. οἴμης· ὥδης, τῆς ποσῆος.

29. Πρώτα μὲν· διηγήσιν νῦν ἄρχεται λέγειν, ὅποιον δεῖ εἶναι τὸν ἄλιεα, οὐ μόνον ἐν τῷ σώματι ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ· φησὶ γὰρ· τὸν ἄλιεα μήτε παρὺν δρεῖλαι εἶναι, μήτε λεπτόν, ἀλλὰ μέσον λεπτότητος καὶ παχύτητος διὰ τὴν πολλὴν ἐνέργειαν καὶ ἐργασίαν τὴν περὶ τὴν θάλασσαν καὶ διὰ τοὺς ἱγυθῶς. ἀσπαλιτῇ· ἄλιεϊ. δέμας· σῶμα. γυῖα· μέλη· γράφεται γονῆα. παρείη· παρέστω, ὑπαρχέτω, ὑπαρχέτωσαν.

30. Ἰμφοτέρον· κατὰ δύο, καὶ τὰ δύο πως· ὁμηρικόν τὸ σχῆμα· ὁμοῖον τὰ (II γ, 179)·

ἰμφοτέρον βασιλεὺς ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

κραίνετα· ταχέα, ταχύτατα. ἄλκιμα· ἰσχυρά, καὶ στερεὰ τὴν ἰσχυρ. τι· κατὰ τι.

31. Πῶνα· παχέα, λιπαρά. σαρκί· γράφεται ἀλκῇ. λελειμμένα· πτωχά, ἐστερημένα, ἐλλείποντα. ἀνάγκη· βία.

32. Κρατεροῖσι· ἰσχυροῖς. ἀνελοκόμενοι· ἄνω φερόμενοι.

33. Ὑπέροπλον· ἰσχυρόν, μέγα, ὑπερδύναμον. ἐνὶ· ὑπάρχει.

34. Μητρός· τῆς θαλάσσης. ἀγκοῖνησιν· ἀγκάλαις, κόλποις, κοιλώμασιν. ἐλισσόμενοι· ἀναστρέφόμενοι. δοθένται· ταρασσονται, κινούνται, συστρέφονται, περιφέρονται, κλονούνται.

35. Χρεῶν· χρεῖα. χρεῶν δ' ἐκ πέτρης· πέτρης, ἡ εἰς πέτρην, ἡ καὶ εἰς ἄλλα πηδᾶν, καθεῖθεν βρώδεις εἰς πέτραν ἀνίεσαι, ἀπὸ τοῦ βυθοῦ ἀνατρέχοντα ἄνω. χρεῖα δ' ἐκ τῆς πέτρας εὐκόλως πηδᾶν εἰς τὴν ἄλα τὸν ἄλιεα, καὶ ἀπὸ ἐξ ἁλὸς πηδᾶν εἰς τὴν θάλασσαν (sic). χρεῖα δ' ἐκ τῆς πέτρας εὐκόλως πηδᾶν εἰς τὴν ἄλα τὸν ἄλιεα καὶ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ ἀνατρέχειν πάλιν εἰς πέτραν ἄνωθεν. θορεῖν· πηδᾶν. ἀνοροῦσαι· ἀνελθεῖν, ἀνορμῆσαι. πέτραν· εἰς.

36. Πόνου· ἐνεργείας, ὑπηρεσίας. βυθίοιο· εἰς τὸν βυθόν, θαλαττίου, ἐπιθαλασσίου. ταθέντος· ἐλθόντος, μηχανθέντος, ἀπλωθέντος, ἐπιχειμένου.
37. Ῥίμα· ταχέως, εὐκόλως, βᾶδως. διγνεῦσαι· διελεῖν, ἐκπλεῦσαι, κολυμβῆσαι, διαδραμεῖν, διερευνη-
σαι. δολιχόν· μακρόν. πόρον· πορείαν. βάθιστα· βάθι.
38. Μετ' οἰδμασιν· ἐν οἰδμασιν.
39. Ἀγθύνειν· ἐπιμένειν, βραδύνειν. πονούμενον· πονοῦντα, μογθοῦντα, ἐνεργοῦντα. οἷς· ἔργοις, ἐν ἐκείνοις.
10 ἐπὶ· ἐν.
40. Ἀεθλεύουσι· ἀγωνίζονται, κοπιῶσι, μογθῶσι (μογθοῦσιν), ὑπομένουσιν. ταλάφρον· κρατερόν, καρ-
τερόφρον, καρτερόφρον ἀπὸ τοῦ τλήναι τὸ ὑπομεί-
ναι, καὶ τοῦ φρονεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ τλῆναι τὸ καρτερῶ καὶ
15 τὸ τοῦ φέρω τὸ ὑπομένω. πόνον· μόχλον.
41. Ψυχὴν· κατὰ. πολυδαίδαλος· ποικίλος, πανούρ-
γος, φρόνιμος, πολυδούλος (δόλος γ. βούλος), πολυ-
σύνετος, πολυνόητος· ἢ πολυκαίπαλος κατατετριμ-
μένος παιπαῖλη γὰρ ἡ πασπᾶλη τοῦ ἀλεύρου. ἄλλως·
20 πολυδαίδαλος ἀπὸ μεταφωρᾶς τινος. Δαιδάλου ἀνθρώπου οὕτως καλούμενου· λέγουσι γὰρ τοῦτον μὴ λαμβάνειν (λανθάνειν) τι τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. πολυδαί-
δος· ἀπὸ τοῦ δαιδᾶλλειν (Δαιδάλου) ὅστις πᾶσαν ἀσκῶν
τεχνὴν ποικίλος κατὰ τὴν γνῶσιν ἦν καὶ ἐπιστημονι-
25 κώτατος. πολυκαίπαλος· παιπαῖλη τὸ τῶν ἀλεύρων λεπτόν. νοήμων· φρόνιμος, ἐπινοητής.
42. Ἐῖ· ἔστω, ἀϊόλα· ποικίλα, δόλια. μηχανώνται· μετέργονται.
43. Ἀνωῖστοι· ἀπροσδοκῆτοι, ἀπροόπτοι, ἀνελ-
πίστοι, ἀπρονόητοι κατὰ στέρησιν τοῦ οἰεσθαι, ἥτοι ἐλπίζειν καὶ ὑπολαμβάνειν κατ' ἔλτασιν τοῦ ο εἰς ω' ἐκ τούτου ἐπιβόηκα ἀνωῖστὶ τὸ ἀνελπίστως καὶ ὡς οὐκ ἂν
τις οἶηται.
44. Τολμήεις· τολμηρός· γράρεται ἀλιμος. ἀλιμος·
35 ἰσχυρός. ἄτρομος· ἄροδος. ἡδὲ σάφρων· καὶ φρόνιμος, νοήμων.
45. Ὑπνιν· ὕπνου. φιλέειν· φιλεῖτω. κόρον· πλησμο-
νὴν. δῶ· γρήγορον. λεύσσει· βλεπέτω.
46. Ἐγρησών· γρηγορῶν, ἐγρηγορῶν. πεπταμένοι-
40 σιν· ἡνεκαγμένους, διεγρηγερμένους, ἐγρηγορῶσιν.
47. Εὖ· εὐκόλως. φέροι· φερέτω. διός· ἄερος. οἰψιον·
καυσώδη, τὴν θερμὴν, ὡς οἰψις ποιητικὴν.
48. Σειρίου· ἡλίου, ἢ τοῦ κυνάστρου· σειρίος οὐ μόνον τὸ ἥλιος κατὰ τὴν κοινὴν γρηπιν, ἀλλὰ καὶ τὸ
45 ἄστρον τῆς κυνός, οὗ ἐπιτελλόντος καυσοῦται ὁ ἄηρ, ἐτυμολογείται δὲ παρὰ τὸ σειράσιν ἥτοι λάμπειν, ὡς φασιν οἱ πολλοί. ἄλλως· σειρίον τινες μὲν τὸν ἥλιόν φασιν (cod. ψησι), τινὲς δὲ τὸν περὶ τὴν γένυν τοῦ κυ-
νὸς ἄστέρα. Ἄστρον μὲν καὶ ἄστρον διαφέρει· ἄστρο
50 μὲν λέγεται ὁ μονοειδὴς, οἷον ὁ Ζεὺς, ὁ κύων, ἢ Ἀφρο-
δίτη, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον, ὡς ὁ κύων ἄστρον, ταῦρος ἄστρον, καὶ ἕτερα, ἃ καὶ ζωδια παρὰ τοὺς ἀστρονόμους λέγεται. ἱμεῖροι· ἐπιθυμῶται.

- πόνων· κόπων, τῶν ἔργων. ἐράσι· ἐράτω, ἥως ἔστω φι-
λόπονος.
49. Ὡδε· οὕτως ποιῶν. εὐάγρης· καὶ καλὸς ἀγρευ-
τής, ἀρετής, ἢ εὐτυχὴς κατὰ τὴν ἄγραν· Ἑρμεία·
τῷ εὐρέτῃ τῆς ἀλείας, διὰ τὸ ἀλειυτικὸν εἶναι τὸν θεόν.
50. Ἐσπεριν· ἑσπερινή, ἢ καθ' ἑσπέραν, καὶ ἢ ἀρ'
ἑσπέρας, ἢ καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν. ὀπωρινῇσιν ἐν ὥραις
ἐν ὥραις ταῖς θεριναῖς.
51. Καρίσσι· ἱσχυρᾷ, καὶ λαμπρᾷ. τελέθει· ὑπάρ-
χει, ἐνι. ἑωσφόρος· ὁ τῆς αὐγῆς, ἑωσφόρος δ' ὁ ἀστήρ, 10
ὁ φέρων τὴν ἑω καὶ τὴν ἡμέραν, ὁ περὶ αὐτὴν φαινό-
μενος, ἐν οἷ πολλοὶ αὐγερινὸν λέγουσι, λέγεται δὲ φε-
ρονίμω. εὐτ' ἀνορούση· ἥνικα ἀνατελεῖ, ἀνορμίσση.
52. Χείματι· τῷ χειμωνικῷ καιρῷ. ἡλείοιο· Ἴωνες
τὰς λέξεις, αἵτινες ἀρχονται ἀπὸ τῶν φωνηέντων καὶ 15
δασύνονται, προστιθέας καὶ ἔμπροσθεν τοῦ πρώτου φω-
νηέντος ἄλλο φωνῆεν καὶ ψιλοῦσι τὸ πρῶτον φωνῆεν τὸ
δασυνόμενον πρῶτον καὶ τίθεται τὸ τοῦ πρώτου φωνῆεν-
τος τόνον εἰς τὸ φωνῆεν ὅπερ προσέθηκαν (cod. προσθ.),
οἷον Ἄδης Ἀΐδης, ἑλκλος ὁ ἥσυχος ἑύκλος ἐν διαλύ- 20
σει, ἐν μίσει δ' εὐκλος· οὕτως οὖν καὶ τοῦ ἡλίου ἡέ-
λιος, ἀλλ' ὡς οἱ Ἀττικοὶ δὲ προστιθέασιν ὀπίσω πρῶτον
φωνηέντων φωνῆεντα καὶ ἀραιροῦσι καὶ τοῦ πρώτου
φωνηέντος τὸ πνεῦμα· ἐν αὐτῷ ὥρα (sic). βολαῖς·
25 ἀκτίσι· οἰκν γὰρ βολίδων χέονται· βολὴ ἐπὶ ἀκτίνων
ἡλιακῶν, ὡς ἐνταῦθα, βουλὴ ἐπὶ ἀλείας, λέγεται δὲ
καὶ ἀπὸ σπέρου σπινθήρ. κιδναμένησι· σκορπίζομέναις,
ἀνατελλούσαις, ἡπλωμέναις.
53. Στέλλεσθαι· ἀπέρχεσθαι, ἐξέρχεσθαι εἰς θήραν,
πορεύεσθαι εἰς ἄγραν, καὶ ἀπέρχεσθαι εἰς θήραν, στέλλου, 30
πλῆε. πᾶν δ' ἡμαρ· δι' ὅλην ἡμέραν, ὁλόκληρον, δι' ὅλης
ἡμέρας. τηλέωντι· ὁληρῶ, μακρὰν ὁλλόντων.
54. Ὁρέλλεται· ἡ ἄγρα, αὖζεται, συμβάλλεται εἰς
ἄγραν, συντελεῖ, συμβάλλεται, αὖζεται ἡ θήρα, ὁ
35 ἀλείως. ἤμος· τότε, ἥνικα.
55. Ἐρέσσει· συνήθεις εἰσίν.
56. Ἐλκονται· ὄρα, τὸ ἐλκονται ἐπὶ τῶν ἀπόδων
ἰγθύων. τεκῶν· ὀδύνης, γεννήσεων, γεννημάτων, ἢ τῆς
ὠδίνος, τοῦ γόνου, τοῦ τόκου. οἰψι· ἐπιθυμία. ἀπροδίτης·
συνουσίας.
57. Παπταίνεμεν· τήρει, βλέπει, πάπταει, ἐπιτήρει,
καὶ ἐπιτηρεῖν δεῖ τὸν ἀλία· ὅς· ὁ ἀνεμος. ἀησιν· πνέοι,
ἀναπνέει.
58. Πίπιος· πρῶτος, ἥσυχος, εὐόδιος· εὐδιεινός, εὐ-
κρατής. μαλακὴν ἄλα· τὴν μὴ τραχεῖαν τῇ ἀνωερείᾳ 15
τῶν κυμάτων· μαλακὴν εἶπε τὴν θαλάσσαν, ὅτι οὐ δύ-
νεται τις ἐπάνω περιπατεῖν αὐτῆς, ἢ δεῖξασθαι τι τῶν
βαρυτόνων, ὡς ἡ γηρά. μαλακὴν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ γλυ-
νοῦ καὶ μαλακοῦ· ὕδωρ γὰρ ἐστὶ λεῖον καὶ διαρρέον.
20 κοῦφα· ἁσύνως, ἑλαφρῶς, κολιπῶν· συστρέφον.
59. Λάβρους· φοδρῶς, δρηχτικούς, τρομέουσι· φο-
δοῦνται. ἐλθαίρουσι· μισοῦσιν.
60. Ὑπὲρ ἄλα· ἐπάνω τῆς ἁλὸς, ἥως ἐκτός καὶ ὑπερ-
άνω τοῦ βάθους. δινεύεσθαι· ὀδεύειν, συστρέφασθαι.

61. Περιδείξιος· ἐπιτιδεία, λαμπρά· ἵσταται· γίνεται.
 62. Πνοιῆσι· τῶν βλαίων ἀνέμου· βοθλοῖσιν· βρούμασιν.
 63. Πλωτες· ἰχθύες. θύνουσιν· ὀρμῶσι, τοῖς ἰχθύσιν.
 64. Στεῖλουσιν· πορευομένοις. ἡθόνας· αἰγιαλούς, δη-
 λονότι τὰ πελάγη. ὑπ' ἀνάγκης· τῶν ἀνέμων.
 65. Ἐξόπισθεν· εἰς τὰ ὀπίσω. βριῆσιν· τοῦ ἀνέμου,
 66. ὀρμῆς τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων. μογέουσιν· κα-
 67. κοπαθοῦσι, κυρίως δὲ τὸ μογεῖν ἐπὶ τῶν ὠδίνων τῆς
 68. γυναικός.
 69. Ἄλλ' ἀλιεύς· δεῖ τὸν ἀλιέα ἐπόμενον τῷ ψυσή-
 70. ματι τοῦ ἀνέμου βρίπτειν τὸ δίκτυον ἀντικρυ τῶν ἰχθύων,
 71. ἢ ἐμπέσωσιν. στέλλοιτο· στέλλεται, εὐτρεπίζεται, ἀντὶ
 72. τοῦ πλεέτω, πεμπέτω, ἢ εὐτρεπίζεται. λίνον· δίκτυον.
 73. Πνοιῆσι· τοῖς εὐκράσιν ἀνέμοις. πετάσας· βίβλας ἀντι-
 74. κρυ τῶν ἰχθύων.
 75. Οὐρίον· κατευθῆς (θῦ) ἐπιτυχῆς, ἔφορα· οὐρίος
 76. δ' ἐπιτήδειος ἀνεμος, καὶ οὐρίον πνεῦμα, κυρίως δ' ἀπὸ
 77. τοῦ οὐρᾶς τῶν νηῶν. νότος ὑγρός· φύσει γὰρ νότος ὑγρός.
 78. ὑγρός· ὑγρότατος ποιητικός, ὡς προσγεϊότερος, ἢ ὡς
 79. αἰτίος βετών· νότου γὰρ πνέοντος, μάλιστα βρογαὶ κα-
 80. ταφέρονται.
 81. Ἐς νοτίην δὲ θάλασσαν· τίθει δῆτα τὸ δίκτυον,
 82. πεμπέτω τὸ δίκτυον εἰς νότιον μέρος. ἐπειγομένου· γρά-
 83. φεται ἐγειρομένου. ἐγειρομένου· πνέοντος.
 84. Εὐρου· ἀνατολικοῦ ἀνέμου πνέοντος. ποτὶ ζεφύ-
 85. ροιν κλειυθα· πρὸς ζέφυρον ἀπὸ δύσεως πνέοντος.
 86. Πρὸς δ'· εὐρον· δ' ζέφυρος πνέον ἀγῶι κατέναντι
 87. εὐρου, καὶ οὕτω βάλλει τὸ δίκτυον, καὶ ἐπιτυγχάνει,
 88. ἢ εἰς ἐναντίας τοῦ εὐρου δ' ζέφυρος. ζέφυρος· ὅτε πνέει
 89. δέ· ὅταν πνέῃ δ' ζέφυρος, βριπτεῖ τὸ δίκτυον πρὸς τὸ
 90. ἀνατολικώτερον μέρος· πνέον λείπει. φορέοι· φέροι.
 91. σκάροι· τῶν ἁλίων. ἐσμοί· πλήθη.
 92. Ἄσπετοι· πολλοί. ἀντήσουσιν· συνέλθουσιν. εὐ-
 93. θολός· εὐκόλος, εὐστοχος, ἐπιτυχῆς. ἔσεται· γράφεται
 94. ἵσταται· γίνεται.
 95. Τέτραχα· τετραγῶς. νόμον· τάξιν, ἔθος. ἐφρά-
 96. σαντο· ἐμπροσθέντα.
 97. Ἰχθυόδοι· ἀλιεῖς. τοὶ μὲν· τινες, τῶν ἀλιέων.
 98. ἐπ' ἀγκίστροισιν γάνυνται· ἢ δι' ἀγκίστρων ἀλιεύουσιν.
 99. γάνυνται· χαίρουσιν.
 100. Τῶν δέ· ὑποδιαίρεσις, ἀπὸ τούτων, τῶν χαίρόν-
 101. των τοῖς ἀγκίστροις. δυνάκεσιν· καλῶμοις. ἀναψάμε-
 102. νοι· ἀναδύσαντες, ἀνακρεμάσαντες.
 103. Ὀρμιῇν ἵππειον· ἀπὸ τριγῶν ἵππειων γὰρ πλέ-
 104. κεται. ἀγρούσουσιν· ἀλιεύουσιν, ἀγρεύουσι, θηρεύουσιν.
 105. Αὐτως· οὕτως, ἀπλῶς. θώμιγγα· ὀρμίνην. λινό-
 106. στροφον· ἐκ λίνου πλακείσαν σπάρτην, τὴν σπάρτην
 107. τὴν ἀπὸ λίνου ἐστραμμένον λέγει.
 108. Δρασάμενοι· ἀναψάσαντες. πέμπουσιν· κατὰ
 109. θαλάσσης. καθέτοισι· μολύβδοις· καθέτος ἐστὶν ἀγκί-
 110. στρον μέγα, εἰς βάθος καθιέμενον, ἐκ τοῦ καθήμι τοῦ
 111. χαλῶ, ἀλλοὶ δὲ καθέτην καλοῦσι τὴν ἐν τῇ ὀρμῇ μό-

112. λυθδον. καθέτης ἀπὸ τοῦ καθέναι εἰς βυθόν, ἐστὶ
 113. δ' αὕτη μετ' ἀγκίστρον εἰς βάθος καθιέμενη, ἄλλοι δὲ
 114. καθέτην καλοῦσι τὸν ἐν τῇ ὀρμῇ μόλυθον.
 115. 78. Πολυαγκίστροισιν· ἀγκίστρα πολλὰ ἐγούσας.
 116. 79. Δίκτυα· ἀπὸ τοῦ δίκω τοῦ τιτρώσκω. δ' αὖ· δὴ
 117. πάλιν. μέλει· διὰ φροντίδος ὑπάρχει. ἐντύεσθαι· εὐ-
 118. τρεπίζειν, κατασκευάζειν, διπλίζειν εἰς ἄγρην.
 119. 80. Τῶν· ἀπὸ τῶν τοιούτων δικτύων. ἀμυρίδληστρα·
 120. ἀπὸ τοῦ ἀμυροτέρωθεν βάλλειν τοὺς ἰχθύας. γρίφοι· οἱ
 121. γρίπτοι λεγόμενοι.
 122. 81. Γαγγάμα· γαγγάμη λίνος παχὺς δικτυωτός,
 123. σισήρω κύκλω περιεχόμενος. γάγγαμα· γαγγάμη ἐστὶ
 124. λίνος παχὺς, ὡς Διογένης, καὶ γαγγαμευτής δ' τῇ γα-
 125. γάμῳ ἐργαζόμενος. ὑπογαί· κυρίως δίκτυα περιφράτ-
 126. τοντα καὶ ἐπέχοντα τόπους, ἐν αἷς καὶ τὸ θύνον, σκω-
 127. 15 πῶν λεγόμενον. περιηγέες· κυκλοτερεῖς. σαγῆναι·
 128. δίκτυα.
 129. 83. Πέζας· ἔχουσι, φέρουσιν· λείπει, εἶδος καὶ τοῦτο
 130. δικτύου μικροῦ. σφαιρώνας· δίκτυα στρογγύλα· σφαιρώ-
 131. ναι τὰ σφαιροειδῆ δίκτυα, δίκτυον δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ
 132. 20 δίκω τοῦ τιτρώσκω καὶ τοῦ ἰχθύος, τὸ τιτρώσκον τοὺς
 133. ἰχθύας καὶ βάλλον. σκολιόν· καμπύλον, στρεβλόν, πάντα-
 134. γρον· δίκτυον.
 135. 84. Μυρία· μέχρι τούτου περὶ δικτύων. αἰόλα·
 136. ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ ἄλλην ἔχουσι ἰδέαν, ἕτερα δὲ πάλιν
 137. 25 ἄλλην. δολοβράφειον· τῶν ἐπὶ δόλοις ἐβράμμενων. κολ-
 138. πων· δικτύων.
 139. 85. Κύρτοισιν· σκένεσιν ἀλιευτικοῖς, ζωγραφίσι, κλω-
 140. βίοις.
 141. 86. Κύρτοις· ἐπαναλήψις. κνώσσοντας· κοιμώμε-
 142. 30 νους, καθιέθοντας.
 143. 87. Εὐκίλους· ἡσύχους, ἡσύχως καθιέμενους. βαῖω
 144. δὲ πόνη· μικρῇ δὲ κόπῃ· γνώμη. ὀπηδεῖ· ἀκολουθεῖ.
 145. 88. Οὐτάουσι· κρατοῦσιν, ἀρπάζουσιν. ταυγλώ-
 146. 35 χινι· τῇ δῶγυνῳ καὶ μακρὰς ἀκίδας ἐχούσῃ ἀπὸ τοῦ
 147. 36 τανύω καὶ τοῦ γλωγῆς ἢ ἐξογῆ, μακροτάτῃ, τῇ ἐχούσῃ
 148. μακρὰν γλώσσαν.
 149. 89. Τῶν· τῶν, τούτων, ἥως τῶν δικτύων καὶ τῶν ἀγκί-
 150. στρων. πάντων· μηχανημάτων. μέτρον· σταθμόν. κό-
 151. σμον· τάξιν, καλλωπισμόν· περὶ εἶδους ἐκάστου τῶν
 152. 40 πάντων τούτων λεγέτωσαν οἱ ἐμπείρους ἔχοντες αὐτῶν
 153. τῶν τεσσάρων τῆς ἀλιευτικῆς ὀργάνων.
 154. 91. Ἀρεκέως· ἀληθῶς. ἴσασιν· ἐπίσταται, γινώσκου-
 155. σιν. τεκταίνονται· ἐργάζονται, κατασκευάζουσιν.
 156. 92. Ἄρα· καὶ ἀληθῶς μόνον· αἰολικόν, μόνοις.
 157. 45 ἐπ' ἀλλήλοισι· κατ' ἀλλήλων. νόημα· μηχανήμα.
 158. 93. Ἀρεκόν· συνετόν. ἐπὶ· ἐστίν. μήτις· βουλὴ. ἐπί-
 159. κλοπος· δολία, δολερὰ.
 160. 94. Ἐξαπάτησαν· ἐπλάνησαν. ἐπίφρονας· φρονίμους,
 161. συνετούς.
 162. 95. Λαγόνας· κόλπους. πανάγρων· δικτύων.
 163. 96. Πῶν· ἀπαρτί. ἐνισχύμενοι· ἐνεχόμενοι, κρατού-
 164. μενοι. παρέδραμον· ἠπάτησαν, ἔφυγον, παρέδραμον
 165. δ' ἐνέκυρσαν. φρένας· τὴν γνῶσιν.

97. Βουλῇ· φρονήσει, προμηθεΐα, μηχανῇ, δόλῳ. ἄλγος λύπη. γέγοντο· ἀναύξητον, ἰωνικόν.
98. Κεστρεύς· ὅπως ὁ κεστρεὺς κρατῆεις ἐκ τοῦ δικτύου ἀπορεύει, οἶμαι δ' ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι κεστρέα τὸν μέγαν γόμφον λέγει· τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα ταῦτα τοῦ μεγάλου εἰσίν. ἀγκοίνῃσι· ἀγκάλαις, κόλποις.
99. Περιδρομον· κυκλοτερεῖ, σχολιὸν, τὸν περιέχοντα αὐτόν. ἡγωνίσεν· ἡγρόνησεν· οἶδε γάρ που δικτύου τὸ διειρημένον σχοινίον.
100. Ὑψι· εἰς τὸ ὕψος. λελιγμένος· ἐπιθυμῶν· χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα· πρὸ γὰρ τούτου ἐλευθερὸς ὢν οὐκ ἐπιθυμεῖ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἄλλης, μετὰ δὲ τὸ κρατηθῆναι ἐπιθυμῇ τοῦ ἀνω ὕδατος, μηχανώμενος ἀποφυγὴν διὰ τοῦ ἄλματος εὐρεῖν. ὕδατος ἄκρου· ἥως τῆς ἐπιφανείας.
101. Ὅσων σθένος· ἐστίν.
102. Ὅρμησαι· εἰς τό. ἐμάτησε· ἤμαρτεν, ἀπέτυχε, καὶ ἀπέπεσεν. ἐμάτησεν· ἀντὶ τοῦ ἡτορῶν, ἢ μάτην ἐπεγείρῃσε ματαιοπραγῆας· οὐκ ἐμάτησεν οὖν, οὐχ ἤμαρτεν, οὐκ εἰς μάτην ἐπήδησεν, οὐκ ἀπέτυχεν, οὐ ματαῖα γέγονεν ἢ αὐτοῦ βουλή, ἀλλ' ἐπέτυχεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐματαιοπραγῆσεν, ἥως οὐκ ἀπέτυχεν, οὐδ' εἰς μάτην ἐπήδησεν.
103. Ριπῇσι· ὁρμαῖς. ὕστατα· ἔσχατα, ὑπὲρ τὰ τελευταῖα. πείσματα· σχοινία. φελλῶν· τῶν δεικνύντων ποῦ εἰσι τὰ λῖνα.
104. Ὑπερῶτον· ἐπήδησεν, ὑπερεπήδησεν. ἐξήλυθε μόρον· ἐξέφυγε θάνατον.
105. Ὅγ' ὁ κεστρεὺς. ἀνορμηθεὶς· ἄνω γενόμενος. πρῶτον στόλον· πρῶτην ὁρμὴν, πρῶτον πήδημα, τὴν πρῶτην ὁρμὴν τοῦ πηδήματος· εἰ δὲ πηδήσει πρῶτον πήδημα, καὶ οὐκ ἐξέλθοι, ἄλλον οὐ πηδᾷ. αὐτὶς ὀλισθη· ἐμπεσῇ πάλιν.
106. Βρόχον· τὸ δίκτυον. ἀνορούει· ἀνορμᾷ, ἄνω πηδᾷ.
107. Ἀγνύμενος· λυπούμενος· ἀπὸ τοῦ χῶ τοῦ χωρῶ χῶσα, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῆς ὁ ἄλγος ὁ μὴ γυρούμενος διὰ τὴν λύπην, γίνεται δ' ἄλγος ἄγνυ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀγνύω καὶ ἄγνυμι ἀγνύμενος καὶ ἄγνυται. πείρη· δοκιμῇ· μαθῶν· τὸ ἀδύνατον. ἀπαύεται· ἀφίσταται.
108. Ὅς· κινήσεως.
109. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή, παράδειγμα. νοῦσῳ· ἰωνικόν. πολυκηδέει· πολυθλίβω, πολυφροντιστῶ, πολυμέρη. θορόν· ἐπὶ πολὺ. ἀλύων· λυπούμενος, ἀδημονῶν.
110. Λοίσθιον ἔσχατον, τὸν θάνατον· παρὰ τὸ ὀλισθος καλ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ λ λοίσθος καὶ λοίσθιος, ὅσον ἐξολισθησας καὶ ἐμποδισθεὶς· ἢ παρὰ τὸ λείπει λοίστος καὶ λοίσθος καὶ λοίσθιος. δρώμενος· δρώων, βλέπων. ἐγγυθι· ὑπάρχων. πότμου· θανάτου.
111. Ἰμεῖρων· ἐπιθυμῶν. ἰέμενος· ἐπιθυμῶν, καὶ προθυμῶν ἔχων. βίοτοιο· τῆς ζωῆς.
112. Πάντα· κατὰ πάντα. ἐρέσεται· ἀκολουθεῖ, ὑπακούει, ἐπακολουθεῖ. κέλονται· προστάσσοις, προστάττωσι.
113. Ῥέζειν· πράττειν. βέζων· πράττων· παρὰ τὸ

ἔρδω τὸ θύω ὑπερβιβασμῷ βέδω, τροπῇ δωρικῇ βέζω, ὁ μέλλων βέζω, σημαίνει δὲ τρία, τὸ πράττω, ὡς τὸ (II. β, 274, ε1 π, 400).

μέγ' ἐν Ἄργει ἔρεβεν·

τὸ θύω (II. β, 400).

ἄλλος ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν.

καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ, ὡς τό (II. α, 301, Od. δ, 810, ε1 ε, 181).

χειρὶ τέ μιν κατέρεβεν.

κῆρες· αἱ μοῖραι τοῦ θανάτου, θανατηφόροι μοῖραι. ἐπικρατεύουσιν· νικῶσι, καταδυναστεύουσι, κατακυριεύουσιν. ἀφικτοι· ἄς οὐ δύναται τις φυγεῖν, οἱ μὲν δυνάμενοι φυγεῖν.

113. Ἄιδος· θανάτου, Αἰδου. βιάζεται· γράφεται μέλει βίου. τανυσθεὶς· ἐξαπλωθεὶς.

114. Ἐπιτρέψας· καλῶς, ἐνδοῦς. κεκαφρότα· ἐκπνευκτότα, κεκοπιακτότα, ἡσθενηκτότα ἀπὸ τοῦ κάπτος τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷ τοῦ πνέω· κάψος γὰρ τὸ πνεῦμα. κάπου ἡ κεφαλὴ παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ κάπος τὸ πνεῦμα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ καφῶ καψῶ, μέλλων καφῶσω, κεκάφρηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεκαφρηκός, καὶ ἀποβολὴ τοῦ κ κεκαφρός κεκαφρότος. κεκαφρότα καθίσταται οὕτως ἔστι θέμα καπῶ τὸ πνέω, ἔνθεν καπιός ἡ πυρώδης πνοή, καὶ κῆπος ὁ περιπνεόμενος τόπος, καὶ κάπη ἡ φάνη τῶν ἀλόγων, ἡ διὰ τῶν χρεμετισμῶν τῶν ἵππων ἀναπνεομένη· καπῶ τοῖνον τὸ θέμα, ἥως τὸ βῆμα, καπῶσω, κεκάπηκα, κεκαπηκός ἡ μετοχὴ, καὶ κατ' ἰωνικὸν ἔθος κεκαπητότα, καὶ κεκαρητότα, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ κεκαφρότα, ὥσπερ ἐκ τοῦ σπάραγος σφάραγος, ἐκ δὲ τοῦ καπῶ παραγωγὸν τὸ καπύω, ἐξ οὗ κεκαφρότα ψιλῶ.

115. Ἐδάη· ἔμαθεν, ἔγνω. τέλος· ἡ μόρον. μόρον· θάνατον. ἱκάνει· λαμβάνει, καταλαμβάνει, ἱκανε καὶ κατέλαβεν, ἀττικισμός.

116. Προπεσών· πεσόν. μίμων· περιμύμων, περιμένων, μίμων τὸν ἀγρευόντα μόρον, καλεῖ κατ' Ἀττικούς. μόρον ἀγρευτῆρος· τὸν ἀπ' ἀγρευτῆρος.

117. Σφύραιναι· ζαργάναι. ἐνιπλήξωσι· ἐμπεσώσι, πελάσσωσι.

118. Διζόμεναι· γράφεται διζονται. διζονται· ψηλαῶσι. πόρον· ὁπνῇ. βρόχον εὐρύν· ὁπνῇ εὐρεῖν. ἐν ἐρκει· τῷ περιφράγματι, δικτύῳ. δινεύουσαι· συστρεφόμεναι, κινούμεναι, ἀνερπνύουσαι, ψηλαφῶσαι, κατὰ συνήθειαν ὄρεων, ὅτινες δ' ὁπῶν εἰσδύνουσι τοὺς φωλεούς· λεπταὶ γὰρ καὶ αὐταὶ οὖσαι διὰ τῶν ὁπῶν ἐξέρχονται. δινεύουσι· γράφεται δινεύονται.

119. Διαιγρόν· ὁρμητικῶς. νόμον· κατὰ, κατὰ συνήθειαν, κατὰ τὸν τῶν ὁρίων νόμον, ὥσπερ οἱ ὄφεις διὰ τῶν ὁπῶν εἰσέρχονται τοὺς φωλεούς.

120. Ὀλισθηροῖσι γλίσχροις, ἐν. διεξέπεσον· ἐξῆλθον.

121. Λάβραξ· λάβραξ ἄλως ἐν τοῖς δικτύοις πόρρωθεν ὀλίγον τοῦ αἰγιαλοῦ ὀρύττει, ὅπως ἐκρύβη τοῦ βρόχου· ὁσαύτως καὶ ὀρχνυται. διὰ ψαμάθιο· ἐπὶ τῆς πε-

ρύγεσαι· διὰ τῶν πετερύγων. τί διαφέρει πτέρυξ καὶ
πετερύξ· πετερύξ μὲν λέγεται τὸ ἄκρον τοῦ πτερύγος,
πτέρυξ δ' ἡ ὅλη πτέρυξις. λαχύναι· ὀρύζας, σκάψας
122. Βόθρον· foveam, λάκκον. δέμας· σῶμα. εὐνήν·
κοίτην.

123. Ἐκλήνθη· ἔπεσεν. τοί· οἱ ἄλιεῖς, ἐστί δὲ ὠρικόν.
ἡϊόνας· ἡ ἀπὸ τοῦ αἵω τὸ πνέω, οἱ τοῖς ἀνέμοις κατα-
πνεόμενοι, ἡ ἀπὸ τοῦ αἵω τὸ ἀκούω· καλύει γὰρ καὶ
ἐπιπροσθεὶ δ ἀπὸ τῶν κυμάτων ἤχος καὶ τῶν ἀνέμων
10 ἀκούεσθαι τὴν τῶν λόγων φωνήν. κατὰγουσι· καταφέ-
ρουσι σύροντες, καθέλκουσιν.

124. Πλύ· τῇ ἁμυν. κείμενος· ἀμετακίνητος. αὐ-
τως· οὕτως, ὡς εἴποιμεν.

125. Ἀσπασιώς· περιχαρῶς. ἤλυξε· ἔφυγεν. ἔρκιον
15 ὀλεθρον· τοῦ λίνου τὸ περίφραγμα· γράφεται ἄρκυν
ὀλεθρον. ἄρκυν· ἔρκον, βρόχον, δίκτυον.

126. Τεχνάζει· μηχανάται, ποιεῖ.

127. Φράσσεται· νοήσῃ. προπεσών· ἐμπεσών, πρὸς
τὸ. δ δέ· οὗτος, ὁ μορμύλος, οἱ μὲν ἀσπαλιεῖς. δύεται·
20 εἰσέρχεται, ἔχει τὴν ἀναφοράν.

128. Τυπεῖς· κρουσθεῖς, βληθεῖς, ἀντὶ τοῦ κρατηθεῖς.
εὐκαμπέας· καμπύλου. αἰγμῇ· σιδήρῳ.

129. Ὑψός· εἰς ὕψος. ἀναθρόσκων· ἀναπηδῶν. ἀζη-
γέ· ἀμετάκλητον, διόλου, ἀδιασπάστως, διηνεκῶς,
25 συνεχῶς, γενναίως, σποδρῶς, πρὸς τρία (sic)· ἀζηγέ
ἀπὸ τοῦ α στεργητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἴζω τὸ κἀνή-
μαι, ὁ μὴ καθήμενος καὶ ἀργῶν, ἀλλὰ διανιστάμενος
καὶ σπεύδων, ἡ τὸ διηνεκὲς καὶ συνεχές, καὶ τροπῇ
τοῦ δ εἰς ζ καὶ τοῦ ε εἰς η ἐκδληθέντος τοῦ ε, οἶονεῖ

30 τὸ μὴ ἔχον στεργεῖν καὶ διάλειψιν καὶ διάλειμμα. Ἀζήγες
διηνεκῆς, ἀδιεργῆς, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ καὶ τοῦ ε εἰς η,
ἐκδληθέντος καὶ τοῦ ι γίνεται ἀζήγες, ἥως συνεχῆς καὶ
μὴ ἔχον τι διέχοντινα καὶ διάλειμμα· ἴστέον ὅτι ἐναντι-
οῖα ἐστὶ τὸ συνεχές καὶ τὸ διεχῆς, ὅτι τὸ ἀδιεργῆς ἴσόν
35 ἐστὶ τῷ συνεχεῖ, ὡς ἀναιρετικόν τοῦ διεχοῦς, ὅθεν ἀδι-
εργῆς λέγεται τὸ συνεχές. ἐρείδει· ἐμβάλλει, ἀντὶ τοῦ
γενναίως ἐπερείδει τὴν κεφαλὴν τῇ ἀγκίστρῳ πρὸς τὸ
εὐρυνθῆναι τὴν πληγὴν καὶ ἐξελθεῖν τὸ ἀγκίστρον·
ὡσαύτως καὶ οἱ ὀρकुνοι.

40 130. Βεβητημένος· βιαζόμενος, ἐπιθυμῶν. ὄφρα· ὅπως.
ἔλκος· πληγὴ, τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκίστρον γινόμε-
νον· σημειῖναι γὰρ ὅτι οὐ μόνον τὸ ὑγρὸν πῦον λέγεται
ἔλκος, ἀλλὰ καὶ τὸ τραῦμα αὐτὸ παρὰ τὸ ἔλκειν ἐνθεν
καὶ ἐνθεν.

45 131. Εὐρύτερον· ἡ ὅπῃ καὶ τὸ τραῦμα.

132. Μεγακλήτεες· οἱ μεγάλοι καὶ κητώδεις. ἔφρασ-
σαντο· ἐμνηχανήσαντο.

133. Ἀρπαζέωσι· λάβωσι, δάκωσιν. γένυν· στόμα.
γναμπτοῖο· ἐπικαμποῦς. σιδήρου· ἀγκίστρον. γναπτῷο
60 δόλιο· τὸ ἀγκίστρον.

134. Ρίμπα· εὐθύς. τιτανόμοινοι· συρόμενοι, ἐξα-
πλούμενοι. νεάτην· ἰσχυράτην· γράφεται καὶ πυμάτην.
βύσσαν· βυθόν. ἵενται· πορεύονται, ἔρχονται.

135. Βιαζόμενοι· σύροντες, βιάζοντες. θηρετήτρος·

ἀλίεως, ἀγρευτήτρος. ἀνύσωσιν· φθάσωσι, καταντήσω-
σωσιν, ἔλθωσιν.

136. Πέδον· γῆν. κάρη· τὴν κεφαλὴν. θείνοντες·
κρούοντες, οὔδας· ἔδαφος.

137. Ὡτειλὴν· τὸ τραῦμα. ἐβόηξαν· ἔσκησαν, ἐπλάτυ- 5
ναν. ἀποπτύουσι· ἀπορρίπτουσιν, ἐκβάλλουσιν, ἀποδιώ-
κουσιν. ἀνωκὴν· σιδήρον, τὸ ἀγκίστρον, τὸ βέλος, τὸ δέξυ
τοῦ ἀγκίστρον· παρὰ τὸ ἀκὴ γίνεται κατ' ἀναδιπλα-
σιασμὸν ἀνωκὴ ὡς ἔδω ἔδωδῃ· τὰ διὰ τοῦ ωκη ὑπὲρ
μῖαν συλλαβὴν (ὀξύνονται).

138. Καθετοῖσι· ἀγκίστροις, μολύβδοις, μεγάλοις
ἀγκίστροις, ταῖς ὀρμαῖς. πελώριοι· μεγάλοι. ἀμυγχανω-
σιν· κρατηθῶσι, χανόντες δεξιόνται.

139. Οἶα· ὅποιά εἰσιν εἶδη ἰχθύων. πέλει· ὑπάρχει·
μεσεμβόλημα.

141. Πλατύ· μέγα. βαλόντες· ῥίψαντες.

142. Ἀβρόοι· ὁμοῦ. μόγον· κακοπάθειαν· μόγος κυ-
ρίως ἐπὶ τῆς γυναικείας γέννας· χαλεπὴ γὰρ καὶ βαρεῖα
λίαν ἢ κακοπάθεια τῆς γυναικὸς, ὅταν τίκη. ἔθρξαν·
ἐποίησαν.

143. Ἐξώλισθον ἀπ' ἀγκίστροιο· ἐξέπεσον ἐκ τοῦ
ἀγκίστρον. λυθίντες· γράφεται πεσόντες.

144. Λαυφραῖ· ταχεῖαι. ἀλώπεκες· ἀλώπῃς ἀπὸ
τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ· ἀπατηλὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἔχωνται·
κρατῶνται, φέρονται, κρατηθῶσιν.

145. Ἄνω· πρὸς τὴν ὀρμάν. φθάνουσι· γράφεται
σπεύδουσιν. ὑπορθαδόν· προληπτικῶς, συντόμως, προ-
λαβούσαι, προρθάνουσαι. αἶψα· μετ' ἐρίδος καὶ κατὰ
σπουδῆν.

146. Διέτμαγον· ἐκοψαν, διέκυψαν.

148. Καυλόν· σιδήρον, ἡ περίβολον μολύβδου, μακρὸν
σιδήρον, ὁ στενοστημῆκης μολύβδος. δολιγώτερον· δολι-
γὸν ἀντὶ ἀπλοῦ. ἄλγος· εἰς. ἄλγος ὀδόντων· εἰς πόνον
τῶν ὀδόντων. ἄρκος ὀδόντων· ὡς ἀμυντήριον, ἀποσό-
βησιν. ἄλγος· γράφεται ἔρκος.

149. Ναί· ἴσως. σφέτερον νόον· κατὰ τὴν ἰδίαν τάξιν
τὴν πανουργίαν οὐκ ἀφίσιν. ἀπολείπει· ἔξ.

150. Πληγῇ ἀνιάζουσα· ἐν τῇ τρώσει τοῦ ἀγκίστρον
κατεχομένη, λυπομένη ὑπὸ τοῦ ἔλκος. τιτανιμένη·
ἡ νάρκη θλιβομένη, ἀνιωμένη, ἐξαπλουμένη, πληττο- 40
μένη.

151. Προσπύσεται· προσάπτει, προσεγγίζει, προσ-
άπτει, τὰς λαγόνας ταῖς ὀρμαῖς ἀναντιᾷ (ἐναντιοῦ?), ἵνα
νάρκην τῇ ἀλίεῖ ποιήσῃ, ταῖς ὀρμαῖς τοὺς λαγόνας
προσάπτεται καὶ συντρίβει, καὶ ἀγκαλιέζεται.

152. Ἰπτεῖς· διὰ, ἡ τῆς ὀρμῆς.

153. Δεξιτερὴν· δεξιὰν χεῖρα, χεῖραν. ἔσκηψε· ἐνε-
πεν, εἰσῆλθεν. ἄλγος· ἡ νάρκωσις. φερώνυμον ἄλγος·
τὴν νάρκωσιν, ἀπὸ τῆς νάρκης τοῦ ἰχθύος λεγόμενον
φερώνυμος· τὸ γὰρ ὄνομα αὐτῆς ναρκαῖν δεινῶς τοὺς εὐ
ἀλίεας ποιεῖ.

154. Ἐκ παλάμης· τοῦ ἀλίεως. πέσεν· γράφεται
φύγεν. ὄπλα· τὰ ὄργανα.

155. Τοίη· τοιαύτη· ἐπιλογικόν. κρύσταλλος· ψυ-

χρότης, περίφυσις καὶ ἀκίνησις, ἡ φύλῳσις καὶ νάρκωσις. ἐνίσχεται· ἐγκάθεται, κάθεται.

156. Δολοφροσύνησιν· ἀπάταις. μέλονται· φροντίδα ἔχουσιν, ὑποκίνεται, στοιχοῦσιν.

6 157. Ἐν μήκωσι· ταῖς κεφαλαῖς· μήκωνας ἐκάλεσε τὰ κύτι καὶ θύλακας τῶν γαστέρων, ἥτοι τὰς κεφαλὰς. θορός· ὑγρότης τις, ἰχώρ, κυρίως τὸ σπέρμα, νῦν καὶ τὴν ὑγρότητα.

158. Κυάνεος· μέλας. ὀνοφερώτερος· σκοτεινότερος, 10 μελάνωτερος, μελάντερον. ἀγλῦος· σκότους, μελανίας.

159. Φάρμακον· εἰς, βοήθημα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. ἀποτίοτον· ἀθωώρητον, ἀθέατον, ἀνελπιστον, ἀφανές, σκοτεινόν. ἄλκαρ· βοήθημα, βοήθεια ἀποτροπικῇ βλάβης.

15 160. Ἐκείνου· τοῦ θοροῦ.

161. Ὁρρνάϊς· διὰ, σκοτεινὰς, μέλαινας· ὀρρνὴν ἢ νῦξ παρὰ τὸ τήνθρασιν φαίνειν (ζένειν) ἀντιφραστικῶς, ἢ παρὰ τὸ ἐρέφω τὸ στεγάζω· ὡς στέγος γὰρ ἐπικείται τοῖς τῶν ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς. ὀρρνὴ ἢ νῦξ παρὰ 20 τὸ μὴ φαίνειν τὴν θρασιν, ἢ παρὰ τὸ ἐρέφω τὸ στεγάζω· ὡς στέγος γὰρ ἐπικείται τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἀπ' ἧς ἔλαθεν ἀροίως τὴν μελαιναν τῆς σηπίας βράνιδα. βραθάμινγας· πυκνότητος, βράνιδας. ἀνήμεσαν· ἐξέρασσαν, ἔχρυσαν, ἀνέδωκαν.

25 162. Πέριξ· κύκλω. ἐμίγη· ἔβαψεν. ἡμάλδυνε· ἐσκότισεν, ἡφάνισεν, ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ μαῖρω τὸ λάμπω, μαρῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶ αἰμαρῶ τὸ ἀμαρῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ ἀμαλῶ, καὶ ἀμαλῶ πλεονασμῷ τοῦ δ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμαλῶς 30 ὁμαλύνω, ὡς κακὸς κακύνω, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀμαλδύνω. μαίρω μελλων μαρῶ τὸ λάμπω, ὅθεν ἀμαρῶ τὸ ἀφανίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀμαλδῶ καὶ ἀμαλδύνω· ἢ οὕτως· ὁμαλὸς ὁμαλύνω καὶ ἀμαλδύνω ἐνθέσει τοῦ 35 δ τὸ στενοποιῶ καὶ ἀνατρέπω.

163. Ἰχώρ ἀγλυοῦς· ὁ σκοτεινοειδὴς μολυσμός. ἀγλυοῦς· σκοτεινός. ἀνὰ δ' ἔτραπε· ἀνέτρεψε δὲ, περιεκάλυψεν. ὀπωπὴν· θέαν, θεωρίαν.

40 164. Αἰθαλόεντος· σκοτεινοῦ. ἄφαρ· εὐθὺς, ταχέως.

165. Φῶτα· ἄνδρα. εἰποθι· τύχη, ἐάν που ἦ, ἐάν που. φέρτερον· ἰσχυρότερον.

166. Τεχνάζουσι· μηχανῶνται. ἡερόφοιτα· ἀέρι πετόμενα· τὰς τευθίδας φησὶν ἡερόφοιτα γένεθλα, ὡς ἐν 45 τῷ ἀέρι φοιτῶντα· πέτανται γὰρ καὶ διὰ τοῦ ἀέρος φέρονται, ὡς ὑπόπετρα, τευθίδες δ' εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα καλαμάρια.

167. Ὑπερευθής· ὑπόπυρρος, κόκκινος, ὑπέρυθρος· ἔρευσος γὰρ τὸ χρώμα.

50 168. Ἐντρέφεται· ἔγκεται. ἐντύνονται· κατασκευάζουσιν.

169. Τοίοις μὲν· ἐπίλογος τὸ σχῆμα καὶ ἀποθετικόν.

170. Πυκινῇσιν· ποικιλίαις. ἐπιφροσύναις· συνέσεις, μηχαναῖς.

171. Ἰπλιβάτοισι· τοῖς ὕψιλοις καὶ ἀπροσβάτοις.

172. Ἐρύουσιν· ἀγρεύουσιν, κρατοῦσιν. σφίσιν· τοῖς πελαγίοις. νόημα· μηχανήματα.

173. Ποικίλον· πανοῦργον, συνετόν. ἤδη· ποτέ. ἐπέσπασεν· ἔλαθεν αὐτούς. χρομίοισι· χρομμυδίαις. 5

174. Γυμνοῖς· ἀνευ δελέατος. πελαγόστροφον· τὸν εἰς τὰ πελάγη διάγοντα· διαφέρει πελαγόστροφος καὶ πελαγοστροφός· πελαγόστροφος γὰρ ὁ ἀναστρεφόμενος εἰς τὰ πελάγη, ἐκείνος δ' ὁ στρέφων τὰ πελάγη.

175. Ἀλιερκέος· πεφραγμένης ἀλῆ, τῆς ὑπὸ θαλάσσης, 10 τῆς, τῆς ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλειομένης, τῆς οὕσης ἔρκος τῇ ἀλῇ, τῆς ὑπ' ἄλλος πεφραγμένης καὶ περικλειομένης, ἀπὸ τοῦ ἄλς ἄλος καὶ τοῦ ἔρκος τὸ περίφραγμα.

176. Τοῖσι δ'· τούτοις. οὐζύτερος· φρονιμώτερος, ταχύτερος. αὐτῶν· τῶν ἰχθύων τῶν παρ' αἰγιαλῶν. 15

177. Βατοῖ· οἱ μικροί· εἰσι γὰρ καὶ καρίδες μεγάλαι. ἐρύονται· ἀγρεύονται, ἐλκύονται.

178. Τευθίδος· καλαμαρίου. θυσάνοις· περοῖς, πλεκτάναις ἀντὶ δελέατος, πλοκάμιοις, κυρίως οἱ χροσσοί, ταῖς πλοκαμίαις τῆς τευθίδος· κέχρηται γὰρ αὐτῆς 20 (τοῖς) ἀντὶ δελέατος καὶ κατὰ τῶν μικρῶν ἰχθύων, καὶ ὅσοι τὸ ἀλλήλων περιλείγουσι σῶμα ὡς τροφήν εἰσιν οὗτοι. τευθίδος ἢ θυσάνοις· γράφεται πολυπόδων θυσάνοις. ἀμριχανόντες· ἀμριπεσόντες.

179. Ὀλίγησι· μικραῖς. ἅπτοις· προσβάλλῃ. 25

180. Ἐμίσει· σκύλησιν. ὅτι· ἄλλο. παρήν· παρατύχοι.

181. Ἰχθυόεν· ἔλκον ἰχθύς. βαιούς· μικρούς· ἐνταῦθα 30 τίσιν ἰχθύσιν οἱ μεγάλοι ἀγρεύονται, καὶ ὅσοι τὸ ἀλλήλων σῶμα περιλείγουσι πρὸς τροφήν. εἰσιν οὗτοι· τῶν δ' ὀνύων ἀγρεύεται κορακίνω, λάβραξ καρίδι, φάτροι χάννοις, συνδόντες βωζῖν, ἰουλοὶ ἱππούροις, ὀρφοὶ δὲ τρίγῃ, κηρίδι πέρκη, χρύσοφρος μαινίδι, καὶ πολύποδι μύραινα. ἐπὶ μείζονας· κατὰ μείζονων ἰχθύων. 35 ὀπλίξει· ὀπλίξει, τίβει.

182. Δείπνοις· βρώμασι, ταῖς τροφαῖς. μαργῶντες· μακινόμενοι, λαμπαργοῦντες. ἐπισπεύδουσιν· ἐπαγωνίζονται. ὀλεθρον· ἢ τὸν ἴδιον, ἢ τῶν ἄλλων.

183. Ἦ γάρ· γνώμη. ἢ· ὄντως. σιφλόν· λαίμαργον, ἐμψογον καὶ λαίμαργον, ἐπίψογον, τυφλόν. ὑγρά θεόνων· πῶς, ἀδολεσχία.

184. Θύνων· τίς τίνος ἰχθύος ἐπιθυμεῖ; ἀγεί· ἀγρεύει. καρίς· ἀγεί.

185. Πυλῇ· λιπαρῇ, ἢ πιαίνουσα τὸν λάβρακα, πῶν. χάννος· γράφεται χάννοιο. δέλετρον· δέλεαρ. 45

186. Συνδόντι· ἰχθύϊ ἔχοντι πυκνοὺς ὀδόντας, πυκνοὺς ὀδόντας ἔχοντι· εἶδος γὰρ καὶ δ' συνδόντος ἰχθύος.

187. Ἐπεφρυν· ἐφόνευσεν. ἔσπασεν· ἔλαθεν, ἤγουν ἤγρευσεν. κηρίδα· ἰχθύς καὶ οὗτος, εἶδος ἰχθύος.

188. Μαινίδι· σμαρίδι. ἀνιγραῖ· λεπταῖ, ἀνιαραῖ, 50 λυπραῖ καὶ γλίσχραι.

189. Μετὰ· ὅς. ἐπιειγόμεναι· σπουδάζουσαι.

190. Ὅσοι τε· καὶ ἄλλοι. περίμετρον· μέγα, κυκλωτέρως, περιτὸν κατὰ μέτρον, μέγα καὶ ὑπὲρ μέτρον.

191. Κάλλεγθος· ὁ ἱερὸς λεγόμενος, ἱερὸς ἰχθύς. λαί-
νεται· εὐφραίνεται.
192. Ὅρκυνος· θηρεύεται. ἀνθή· σημειώσαι, ὅτι
καὶ ἀνθεὺς καὶ ἀνθὴ λέγεται. δολιχίοιο· καὶ δέλεαρ
ὁ δολίξ.
193. Πείροις· σούβλιζε, ἔμβαλε, κρατήσεις ἢ ἐμ-
βαλεῖς.
194. Ἄλλω δ' ἐπ' ἄλλω δέ. ἀλλοίην γενεήν· ἄλλο
γένος ἰχθύος.
195. Κρέσσονι χειροτέρῃ· τῷ ἰσχυροτέρῳ τὴν ἀσθε-
νεστέραν.
196. Λίγνος· ἀπληστος· γράφεται ὀλεσθος.
197. Ὡς οὐδὲν λιμοῦ· γνώμη, γνωμικὸν, θαυμασ-
τικόν. λιμοῦ· πείνας ἢ κυνωδοὺς ὀρέξεις· λιμός
ἢ λεγομένη κυνώδης ὄρεξις. βαρείης· λαίμαργου, ἀπλή-
στου. βαρείης· κακῶν, λαίμαργον καὶ βάρος ἐμποιοῦσης
ζῶω παντὶ, ἐπίκειμαι (κλημα?) τῶν ἀνθρώπων.
198. Κρατέει· βασιλεύει. ἀπηνής· χαλεπὴ, ἀγρία.
199. Συνέστιος· σύνοικος. δασιμῶν· φόρων, πλεονεκ-
τημάτων, μερισμῶν, φόβου, τέλους, μερισμῶν, τῶν
καλ' ἐκάστην ἡμέραν διδομένων αὐτῇ τροφῶν.
200. Ληθομένη· ἐπιλανθανομένη, ἀγνοῦσα. παρα-
σφίλασα· ἀπατήσασα, παρατρέψασα, ἀποπληνίσασα.
νόοιο· ἀπὸ, τοῦ ἰδίου λογισμοῦ.
201. Ἄτην· βλάβην. ἀνέχε· ἐνέβαλεν. αἰσχέσιν·
ταῖς ὕβρεσι, καὶ ἀτιμίαις. ἐγκατέδησε· συνέκλεισεν,
ἐδέσμησεν.
202. Γαστήρ· γνώμη. ἀνάσσει· βασιλεύει.
203. Πέρης· ταῖς πτηνοῖς. τὸ δὲ πλεόν· κατ'
ἐξοχήν.
204. Μόρος· θάνατος. γαστήρ· ἢ λαίμαργος.
205. Ἀνθίων· ἀνθίων ὡς κογλιών, καὶ ἰωνικῆς
ἀνθίων. περίφρον· συνετήν. πύθεο· μάνθανε, ἄκουε,
μάθε.
206. Ἐρικυδὸς· τῆς ἄγαν ἐνδόξου. ἐντύνονται·
παρασκευάζουσι, κατασκευάζουσιν.
207. Ἐνναετῆρες· κάτοικοι. πάτρης· οἱ κάτοικοι
τῆς ἐν Κιλικίᾳ ἀττῆς· Κίλιξ γὰρ τὸ γένος Ὀππιανός·
παράκειται δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἢ Λυκίᾳ, Σαρπηδὼν δὲ
Λυκίος, ἀκτὴν Σαρπηδόνης τὴν Λυκίαν φησὶν Λυκίος
γὰρ ὁ δημοτικὸς Σαρπηδὼν, ὑπέρεκειται δὲ τῆς τοικυτῆς
Λυκίας ἢ Κιλικίας, τὸ ἔθνος τοῦ Ὀππιανοῦ, ἐνθα καὶ
τέμενος Ἐρμού. ὑπέρ· ὑπεράνω.
208. Ναυσίχλυτον· ἐνδοξον ταῖς ναυσί, τὸ ἐν νηυσὶ
περίφρον, ἢ τὸ φημιζόμενον, καὶ ἐξάκουστον, ἢ εἰς
ὁ αἱ νῆες κλύζονται, βρέχονται, ἢ κατὰ πολλὸν φέ-
ρονται.
209. Κορυχίον· ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ. ναῖουσι· κατοικοῦσιν.
ἀμφοτέρωτῃ· τὴν ἀμφοτέρωθεν περιβρεομένην. Ἐλεοῦ-
σαν· πόλιν, νῆσόν τινα, ὄνομα νήσου, νῆσος τῆς Κιλι-
κίας.
210. Κείνας· τῶν ἀνθίων. τεκμαίρεται· ζητεῖ, κα-
ταστοχάζεται, σημειοῦται, στοχάζεται.
211. Ἰδρίς· εἰδήμων, ἐπιστήμων. οἷσιν ἔπ'· ὑπ' αἷς.

- οἷσιν ἔπ'· καὶ ἐν οἷσι πέτραις. κλύζονται· οἰκοῦσιν.
212. Ἀντροπιεῖς· σπηλαιώδεις, τοῖς ἔχουσι σπήλαιον.
κευθμῶσι· κοιλώμασι, βαθυτάτοις τόποις, λάκκοις.
διαβρῶνγάδας· ἐσγισμένους. θαμέεσι· ἐν, πυκνοῖς.
213. Δουρί· τῇ νηί, ἢ κώπῃ, πλοίῳ. ἀναπλώσας· ὁ
ἀναπλεύσας, ὁ ἁλιεύς. πινάκων· διὰ τῶν σανιδίων,
ξύλων, κυπῶν. ἐριχλέα· μεγαλόχρα, ἄγαν ἡχητικόν.
214. Δοῦπον· κτύπον. ἐπικροτέων· κτυπῶν, χροῦσι,
ἡχῶν. πατάγει· ἐπὶ τῷ κτύπῳ. ἐπιτέρπονται· χαίρουσιν.
ἔθνη· γράφεται ἥτορ. ἥτορ ἀνθίων· περιφραστικῶς, οἱ 10
ἀνθεῖς.
215. Τῷ· διὸ, διὰ τοῦτο. καὶ τις· γράφεται καὶ πού-
τις. ἀνέδραμεν· ἀνῆλθεν. λίμνης· θαλάσσης, καταγρη-
στικῶς λίμνην τὴν θάλασσαν λέγει.
216. Παπταίνων· ἐπιτηρῶν. ἄκατον· τὴν νῆα. τῷ 15
δ'· τῷ ἀνθεῖ.
217. Πέρκας· ἰχθύας, εἶδος ἰχθύος. ἦσιν· πέμπει,
δίδουσι. κορακίους· ἰχθύς.
218. Ἀσπαλιεύς· ἀπὸ τοῦ ἀσπάζεσθαι τὴν ἄλα, ἢ τὴν
τῆς ἄλης τέχνην. ὀρέγων· διδούς. ξενίητα· φιλοτιμή- 20
ματα.
219. Αὐτάρ· δέ. κεχαρημένος· χαίρων. εἰλαπινάζει·
θαινεῖ, ἐσθίει, εὐχαίεται.
220. Δαῖτα· εὐωγίαν. σάινει· εὐφραίνει, κολακεύει,
ὅτι ἥρπασε τὸ δέλεαρ. δολόφρον· πανούργον.
221. Ὡς δὲ φιλοξείνοιο· παραβολή, παράδειγμα· 25
λείπει τὸ θαν· ὡς δ' ὅταν τις ξενισθῇ περιπλοῦσις
γενναῖος ἢ φρόνιμος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κλεινός, ἢ ἐν
ἔργοις χειρὸς, ἢ χειρὶ σοφός, ἢ σοφία νοός. μετ'· ἐν. οἰ-
κία· δόμου, οἰκήματι. κέλση· καταλύσει. κέλσει· 30
πλησιάζει. κέλσει· πλησιάζει.
222. Κλεινός· ἐνδοξός, ἢ· κλεινός. ἔργμασιν· ἔργοις,
πράξεσιν, κρατήμασι καὶ δωρημασιν. ἡς νόοιο· ἡ νοός.
νόοιο· φρονήσει, φρόνιμος.
223. Ἀσπασίως· ἀσμένως. εἶδεν ἐφέστιον· ἢ ἐδεξιώ- 35
σατο. ἐφέστιον· ὑπὸ τῇ οἰκίᾳ. δώροις· χαρίσμασιν.
224. Εἰλαπίναις· εὐωγίαις. φιλοφροσύναις· φιλοτι-
μαίαις, ἀγάπαις.
225. Κρητῆρος· κρατῆρ εἶδος ποτηρίου μεγάλου, ἐν
ᾧ εἰσιν ἄλλα ποτήρια ἐμβεβλημένα μικρά. ἀμοιβαῖς· 40
ἀλλεπαλλήλοις, διαδεκτικῶς, τοῖς ἐξ ἀμοιβῆς καὶ δε-
ξιώσεως (εα Cud.) γινόμενοις, ἀντὶ τοῦ κατὰ διαδο-
χὴν ἐκάτερον ἀντιδιδόντος καὶ ἀντιπίνοντος ἢ προπι-
νοντος τῷ ἑτέρῳ, τοῦ τ' οἰκοδεσπότου καὶ τοῦ φίλου.
δεπάσει· ποτηρίοις.
227. Κεχαρημένος· χαίρων. ἐλπωρῆσι· ἐλπίσιν· 45
ἐλπωρὴ γὰρ ἐλπίς.
228. Μειδιά· γελά, χαίρεται. νέοις· ἀμοιβαῖς ἐπι-
τέρπετα· εὐφραίνεται.
229. Ὑψημάτιος· δι' ὅλης ἡμέρας, κατ' ἐκάστην 50
ἡμέραν.
230. Στέλλεται· πλέει, πορεύεται, ἀγρεύεται. ἀνί-
σιν· ἀφῆσιν.
231. Δεῖται· τροφάς. φέρων· διδούς. ἀμφαγέρονται·

κύκλω συνείπονται, περιτυνάγονται, συναθροίζονται.

232. Δαιτυμόνες· οἱ ἐσθιόντες, εὐωχῆται. χῶρον· ἐκείνον, κατὰ τὸν τόπον, καθ' ὃν δεξιούται ταῖς τροφαῖς αὐτοῦς δ' ἀλιεύς. κλητῆρος· καλέως, καλεστοῦ. ἄγοντος·

ε· καλοῦντος.

233. Πλεόνεσσιν· πλείοσιν, πλείοσιν ἀνθιεύσι, καὶ πλείοσιν οὔσι τοῖς ἰχθύσι καὶ συντόμοις εἰς τὸ λαβεῖν τροφάς. ἐτοιμότεροις· προθυμότεροις, πρὸς τὸ φαγεῖν, τοῖς πλησίον οὔσι πρὸς τὸ φαγεῖν, ἐτοιμότεροι οὔσιν εἰς τὸ

10 φαγεῖν. παρίσχει· παρέχει, δίδωσιν, ἐνδίδωσιν.

234. Φορβὴν ἀρπαλέην· τροφὴν ἄσμενον. ἀρπαλέην· ἀρπακτικὴν. ἄλλα κέλευθα· ἄλλαι δόδοι.

235. Κευθμόνες· κρυπτήρες τόποι. ἐν φρεσίν· εἰσι δῆτα.

15 236. Αὐτοῦ· ἐκεῖ, ἐπιόρημα τοπικόν. δηθύνουσιν· διατρέθουσιν. ἄτε· παραβολή. σταθμοῖσι· μάνδρασι, μανθρίοις, σηκοῖς· σταθμός πολυστήμαντός ἐστιν· σταθμός γὰρ δ' ὀξύς, σταθμός ἡ ἡμερήσιος ὁδός, τὸ παρὰ πολλῶν καλούμενον ὑποσταθμός, καὶ ἡ ἐπαυλὶς τῶν

20 ζώων, δὲ νοῦς· καθάπερ τὰ πρόβατα χειμῶνος ἐν τοῖς σταθμοῖς αὐλίζονται καὶ κατασκηνοῦσι καὶ ἀπανα- νομαίνονται· ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἱπποστάσια καὶ βουστάσια. νομῶν· βοσκῶν.

237. Πόεα· ποίμνια. αὐλίζονται· κατασκηνοῦσι, 25 συναθροίζονται.

238. Ὀλίγον· πρὸς ὀλίγον. σηκοῖο· μάνδρας, σταθμοῦ. ληϊαίμενα· ἐπιθυμοῦντα. προνέεσθαι· προπορεύεσθαι, ἐξέρχεσθαι, προνέμεσθαι· ἐξελεῖν.

239. Ἀειρομένην· αἰρομένην, φερομένην, κουφιζο- 30 μένην, κινουμένην.

240. Σπερχομένην· ἐπειγομένην· γράφεται στέλλο- μένην· πορευομένην.

241. Καρχαλόωντες· χαίροντες. δινεύοντες· συστρε- 35 φόμενοι.

242. Ἱμερόεν· ἐπιθυμητόν. τιθήνη· τῇ τροφῇ, ἢ τῇ πλοίῳ, τῇ τρεφοσῇ αὐτὴν (οὐς) νηί.

243. Ὡς δ' ὀπότ'· παραβολή, παράδειγμα. ἀπτή- 40 νεσσι· ἀπτέρους, ἀπτερώτοις, τοῖς μὴ δυναμένοις πετῆ- ναι καὶ πετάσαι. βόσιν· τροφὴν. ὀρταλίζοις· πωλείς, νεοστοῖς, νεογνοῖς, νεοσσίαις.

244. Μήτηρ εἰαρινή· ἡ χελιδὼν, ἡ κατὰ τὸ ἔαρ ἐπι- 45 δημοῦσά τε καὶ τεκνοποιούσα. ὄρνις· χελιδὼν, ὅτι αὕτη πρῶτον προαγγέλλει τὸ ἔαρ ἔλθουσα, καὶ οἰνεῖ ἀγλωσ- σος βοῶσα· ἰδοὺ ἔαρ, ζεφύρου δὲ τοῦ ἔαρος· ὁ γὰρ 45 ζέφυρος τότε πνέει κατὰ τὸ ἔαρ, φέρων τὰ πρὸς ζωὴν ἐπιτήδεα. εἰαρινὸν ζεφύρου· τοῦ ἔαρος, ἐν ᾧ πνέουσιν οἱ ζέφυροι.

245. Ἀπαλόν· νεαροχέες. τρύζοντες· λαλοῦντες, 50 τρυρίζοντες, καὶ βοῶντες. καλιτῇ· τῇ φωνῇ.

246. Γηθόσσυνοι· χαίροντες.

247. Ἀναπτύσσουσιν· ἀνοίγουσιν. λέλχηεν· ἤξει.

248. Λίγα· ὀλίγως. κλάζουσι· βοῶσι, κλαοῦσι, λα- 55 λουῦσι· κλαγγὴ γὰρ ποιά φωνὴ ἐπὶ γεράνων κυρίως καὶ ἀρμάτων λεγομένη· καὶ Ὁμηρος (Π, α, 46)· α· ἐγκλαγγαν

ὁ ἄρ' οἴστοι, « ὥσπερ καὶ φλοίσθος ἐπὶ θαλάσσης, καὶ τὸ σίζειν ἐπὶ τηγάνου πεπονημένοι φωναί.

249. Θρεπτήρος· τοῦ παρέχοντος τὴν τροφὴν, ἀλιεύς. ἐναντίον· κατὰ πρόσωπον.

250. Γηθόσσυνοι· εὐφρόσσυνοι. χαίρουσι· γράφεται ὁ ὀρώσκουσιν. ὀρώσκουσι· πηδῶσιν. χοροῖτόπον· χορευτι- 6 κόν, τὸν ὑπὸ χοροῦ κτυπούμενον.

251. Βρώμασιν· βρωσεσιν. ἐπασσυντέραισι· πυκναῖς. ἐπασσυντέρησι· συναθροίζομένοις μία μεθ' ἑτέρην, 10 πυκνότεραις. λιπαίνων· παίνων, τρέφων.

252. Ἐπιψαύει· κολακεύει, ἅπτεται αὐτῶν. τιταί- 15 νων· ἐξαπλῶν.

253. Πρήνιεν· πρῶτον ποιεῖ. ἄφαρ· εὐθέως. ἡύτ' ἄνακτι· κατὰ δεσπότην.

254. Πείθονται· εὐπειθοῦσιν. μύωπι· δακτύλῳ, τῇ 15 ὀρμῇ τοῦ δακτύλου, κινήσει τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ ἀντίχειρα κινουontos ἰχθύος, ὥς δ' μύωπι κινεῖ τὰλλα ζῶα· μύωπι δ' μικρὸς δακτύλος.

255. Ῥίμφα· εὐθέως, εὐκόλως. νηὸς ὅπισθεν· ἐν τῇ 20 πρῶμην.

256. Πρόσω· ἐμπροσθεν ἐν πρώρῳ. τότε· ποτέ. σχε- 25 δὼν ἡπειροῖο· πλεσίον γῆς.

257. Ὀψεαι· θεάσεις, ἡύτε· καθά· θεάσει γὰρ τοὺς ἀνθιεύς ὥσπερ παιδὰς ἐν ταῖς παλαιστροῖς ὦδε κα- 25 κείσει ὀρμῶντας καὶ στρεφόμενους τῇ φρονήσει τοῦ παιδὸς αγωγούντος καὶ ἐπιτάττοντος αὐτοῖς ἀνδρὸς, ὅπου ἂν αὐτοὺς κειλεύει δ' θεωρητής.

258. Ἐπιφροσύνησι· φρονήσεσι, διδασκαλαῖς. πα- 30 λαισμοσύνης· παλαιστροῖς.

259. Τῇ καὶ τῇ· ὦδε καὶ ὦδε. ὀύοντας· ὀρμῶντας. 35 ἐπίσκοπος· ἐπιτηρητής, ὁ ἐπιτηρητής τῆς παλαιστροῖς.

260. Κομιδῆς· καὶ ἐπιμελείας, μέληται· γέννηται.

261. Δὴ βὰ· ἀληθῶς. ἀναψάμενος· δήσας, κρατήσας. 40 λαιτῇ· ἀριστερῇ.

262. Ἐζεται· κάθηται. ἀγκίστρον βέλος· περι- 35 φραστικῶς τὴν ὀξύτητα. κρατερόν· ἰσχυρόν. ὀσόν· ὀξύ, ταχύ.

263. Ὀπλίξει· καθιστῇ, καὶ ἐτοιμάζει. τοὺς μὲν τοὺς ἀνθιεύς, ἀπέτραπε· ἐθώξεν, ἐθώκεν. χειρὶ κειλεύων· διὰ 45 τῆς χειρὸς προτρέπων.

264. Ὀμῶς· ὁμοίως. ὀλών· λαβών. ἔρριψε· ἐβάλλεν.

265. Δύνουσι· ὑποχωροῦσιν.

266. Τῶν δ'· ἀπὸ τούτων. μῶνον· αἰολικῶς, ἀπό- 50 κριτον· ἀποκεχωρισμένον, τὸν κρείττονα, διακεχω- ρισμένον.

267. Δύσμορον· ἐλεινόν. ὑστατίοις· ἐσχάτοις, ὑστε- 55 ρινοῖς. κεχαρμένον· χαίροντα, εὐφραίνόμενον.

268. Ὡρξεν· ἐθώκεν. ὑπεῖρ ἁλός· σχῆμα συντομίας.

269. Καρπαλίμως· ἰσχυρῶς, συντόμως, ταχείως ἀπὸ 60 τοῦ τὴν χάραν πάλῃ. ἐσπασεν· ἔλαβεν. ἀμφοτέρησι· αὐ- ταῖς χερσὶ δηλονότι.

270. Θερμός· σπουδαῖος, εὐκίνητος, ἐντρεγής, ἀνδρείος, 65 διάπειρος καὶ ταγὸς εἰς τὸ εὐμηγάνως καὶ δεξιῶς ἀνα- λαβεῖν τοιαύτην ἄγραν· οὐδὲ γὰρ δεῖ μόνον τῷ τοιοῦτῳ

φρονήσεως καὶ συντομίας πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τινος ἰσχύος καὶ οικονομικῆς ἐπιτηδεύτητος, ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους λαθεῖν ἀντιεῖς ἐπὶ τῇ τοῦ ἐνὸς ἀγῶνι, ἐπεὶ ὅπως, εἰ αἰσθάνονται τοῦ παθόντος, μὴ μόνον οὐκ ἂν βραδύνῃς ὑποστραφεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τόπον μισήσειαν· οὕτως ἐστὶν ὑποδαίειος ὁ ἀντιεῖς. ὀξείαν· σύντομον, ταχυτάτην. ἐπὶ λόπον· πανοῦργον.

271. Χορόν· πλῆθος. ἰδῶνται· καὶ ἰδῶσιν.

272. Σμαραγῆς· κτύπου, ἤχου. αἰῶσι· ἀκούουσιν, 10 ἀκούσιν. δυσάγῆρος· τοῦ κακῆς ἀγρευθέντος.

271. Οἱ· τῶν χορῶν τῶν ἀνθίων, τῶν ἀλιεί. τόσα· πολλά. παρέσσεται· παρυσπᾶρξει. ἔκοντο· ἔλθοι.

274. Ὑποτροπάζειν· ὀπίσω, ἐξ ἐπιστροφῆς, ὑποστρέψαντες ἔλθουσιν. ἀπὸ δ' ἔπυσαν· ἀπεστράφησαν. ἐχθή- 16 ραντες· μισήσαντες.

275. Κομιδήν· ἐπιμέλειαν, τροφήν. γῶρον· τόπον. ὀλέθριον· φθαρτικόν. τις· ἄς (sic), εἷη· ἔστι.

276. Ἰθμός· ἰσχυρός. βηισάμενος· κατισχύσας. ἀνέλκοι· ἀνελκέντω.

20 277. Δεύτερος ἄλλος· ἕτερος ἀλιεύς. ἐκπρέσθω· συνεπιλαμβανέσθω, κρατείσθω, συναντιλαμβανέντω. καμάτοιο· τοῦ κόπου.

278. Ὡδε· οὕτως. φρονέοντες· νοοῦντες.

279. Πιανθέντες· λιπανθέντες, τραφέντες, βρώμασιν.

28 280. Εἰκότα· πρέποντα, ὁμοῖα. εἰκότως· πρεπόντως. πικάνουσι· τοὺς τροφεῖς, ἥως τοὺς ἀλιεῖς εὐφραίνουσι, λιπαίνουσι τὸν ἀγρευτῆρα, εὐφραίνουσι τῷ ἀλιεῖ. (τὸν ἀλιεῖ.)

280. Εἴτ' ἐθέλησθα· ἡνίκα ἐθέλης, ἅταν θέλης· διὰ 30 παντός· ἐξέσται σοὶ οὕτως τυγχάνειν ἄγρας τοιαύτης. παρέσσεται· ἔσεται, ὑπάρξει, γενήσεται. εὐστοχος· ἐπιτυχῆς, ἔσχος, εὐτυχῆς.

281. Ἄλλοι· ἀλιεῖς· ἕτεροι δ' ἀλιεῖς ἄλλως ἀγρεύουσιν ἀντιεῖς, ὅσοι μάλιστα ἰσχυροὶ καὶ ἐνδύναμοι τὸ 36 σῶμα· καὶ ἄλλος γὰρ τρόπος ἐστὶ τῆς ἄγρας τῶν τοιούτων ἰχθύων, οὔτε φιλοξενίαν ἔχων, οὔτε δόσιν τροφῆς καὶ συνηθείας, ὥς εἰρήχαμεν. ἰθίμω· ἰσχυρῶ. βίη· δύναμις. γυῖων· μελῶν· γράφεται γυρῶν.

282. Πειθόμενοι· θαρβύοντες. ἄλλον· ἄγωνα.

40 283. Οὐ φιλήν· φιλοξενίαν. οὔτε φίλιν πρὸς αὐτοὺς ἐξασκούντες, οὔτ' εἰς τροφὰς ἐνεργούντες, οὔτε φίλις ττρόπον ἐπιδεικνύμενοι πρὸς αὐτοὺς, οὔτε περὶ τροφὰς αὐτῶν ἔχοντες καὶ ἐνεργούντες. πονεύμενοι· ποιοῦντες, ἐνεργούντες. ἀκωκὴν· ἀκμήν, οὐζύτητα.

45 284. Ἦνორή· δύναμις. βιώνονται· καταπονοῦνται, βιάζονται.

285. Χαλκοῦ· ἐκ τετυγμένου· ἐσκευασμένου.

286. Γλωχίνες· ἀγγίδες (ἀκίδες?), γλῶσσαι, γωνίαι, ἐξοχαί. ἄγουσιν· ἐξέρχουσι, κρατοῦσιν.

50 287. Ἀμφίδμοι· διπλοὶ, διπλοὶ, δύο πρότονες (οἱ?). ἡ δύο πώγωνες καὶ ἀκίδες τοῦ ἀγκίστρου εἰσὶν ἀφ' ἑκατέρου μέρους, ὧν τὸ σχοινίον ἀποδέουσιν. πείσμα· σχοινίον. λινόστροφον· ἐκ λίνου πεπλεγμένον.

288. Διήλασαν· ἐβάλον. ἐπερνήσαν. ἐπέβαλον.

289. Ὅτ'· ἐνέβαλεν.

210. Βρίθοντι· βαροῦντι.

291. Ἀγκλίνει· ἀνατείνει.

212. Θωμίγ· σχοινίον, δ σχοῖνος, ἔστω δηλονότι.

κρατερῆ· ἰσχυρά. εὐπλοκος· καλόπλοκος, ὑπαργέντω. 6 ὅτε δοῦπον· κτύπον γὰρ ἐξεπότηδες τῶν ἀλιέων ἐν ἀκάτῳ ποιοῦντων, ἀκούσαντες οἱ ἀντιεῖς ἀνέρχονται κάτωθεν αἶω.

291. Ἀναβρέξωσι· ἀναπληρώσωσιν, ἀναδράμωσι, 10 πηδύσωσιν.

291. Ἄλλοις· τῶν ναυτῶν, τῶν ἀλιέων, ἀπὸ τῶν κοινῶν (κοινωνῶν) τοῦ πλοιαρίου, μέλειται κώπης πό- 10 νος· διὰ φροντίδος ἐστὶ κωπηλατεῖν. αὐτὰρ ὅγ' ἀρκης ἐκ πρῆμνης· δ δ' ἐν τῇ πρῆμνῃ.

285. Δόλον· ἀγκυλόν· τὸ ἐπικαμπὲς ἄγκιστρον. 15 ἄγκιστρον· γράφεται ἀγκυλόν· σκολιόν.

296. Ἦκ' ἡσυχῶς· ἀναθιεύων· συστρέφων. ἐπον- 20 ται· τῷ ἀγκίστρῳ· οἱ δ' ἀντιεῖς, πεμψέντος τοῦ ἀγκίστρου μετὰ τοῦ δελιάτος εἰς τὴν θάλασσαν, ἔπονται, νομίζοντες ζῶντα λάβρακα θεωρεῖν, καὶ σπεύδοντες

21 297. Νῆτε· καὶ τῷ πλοῖῳ. φεύγοντι· ζῶντι, τῷ 25 λάβρακι.

298. Μετά· εἰς. παραφθαδόν· συντόμως, προλαβόν- 30 τως, statim.

299. Διήιον· πολεμικόν, πολεμίων. 30

300. Ἐλαφρίζειν· ἐφορμειν. γούνα τ' ἐλαφρίζειν· 35 τρέχειν, κούφως κινεῖν φεύγοντες, συντόμως κινεῖν. πεφοβημένον· φεύγοντα. νίκης· τοῦ λάβρακος.

301. Ἐσθλῆς· ἀγαθῆς. ἔσχον· διαφορώτερον, καὶ 40 λιπαρὰ (ρόν), μέγαν. ἰδηται· προσεῖς· δ δ' ἀλιεύς δν 31 ἂν ἰδῇ λιπαρώτερον καὶ ἐμμεγεθέτερον τῶν ἀνθίων, ἐκείνῳ παρέχει τὸ δέλεαρ.

302. Τῷ δαίτα παρέσχεθεν· τούτῳ τὴν τροφήν 45 ἔδωκεν.

303. Δῶρα δύσδωρα· τὰ κακὰ καὶ ὀλέθρια δῶρα. 41 42 μετέδραμεν· ἤλθεν, ἐφυγεν. μετέλαθεν· γράφεται μετε- 43 δρύμαν (έδραμεν).

304. Ἀλκή· δύναμις. ἀμφοτέρων· τοῦ ἀνθιῶς καὶ 44 τοῦ κυνηγοῦ. θηήσκει· θαυμάσκει, θαυμάσκει. ἄεθλος· 45 ἄγων.

305. Μαρναμένον· μαχομένον. ἀνδρὸς τε· ἀλιεύς 46 ἔλκοντος κατὰ παράλειψιν.

306. Τοῦ μὲν γάρ· τοῦ ἀλιεύς. μέτωπα· διὰ τὸ 47 μέγεθος.

307. Αὐχένιοι τε· τὰ ἐξ αὐχένος μέχρι τῶν ἀστρα- 48 49 γάλων διήκοντα νεῦρα. τένοντες· νεῦρα ἐξηλωμένα ἀπὸ τραχήλου μέχρι τῶν ταρσῶν, τὰ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διήκοντα νεῦρα, νῦν δὲ τὰ περὶ τὰ σφυρὰ λέγει νεῦρα, ἃ καὶ ὀπισθεν ἐξίστανται.

308. Ἦνορέη· δυνάμει· ταύνουνται· ὀγκοῦνται.
309. Ἀσχαλῶν· βαρυνόμενος.
310. Ἐλκων αὖ ἐρύοντα· σύρων εἰς τοῦπίσω τὸν ἔλκοντα αὐτόν· βιώμενος· βιάζόμενος· δύναι· εἰσελθεῖν.
311. Ἀσχετα μαϊμώνων· ἀσχετῶς προθυμούμενος· κέκελται· καλεῖ, καὶ προσκαλεῖται.
312. Ἐμπίπτειν· σφοδρῶς ἐλαύνειν, σπουδαιότερον ἐλαύνειν, κωπηλατεῖν. ἐλάττει· κῦπαις, διωκομένης· ἐλαυνόμενης, τρεχυῆσης. ἀκάτοιο· νηός.
313. Ἐμπαλιν· εἰς τοῦπίσω· ὁ ἀλιεύς ἀπὸ πρύμνης ἐπὶ πῶραν ἐφέλκεται ὅλος τῇ ὀρμῇ καὶ τῷ τινάγματι τοῦ ἐμπαγέντος τῷ ἀκίστῳ ἰχθύος. ὅλος· ὁ ἀλιεύς· γράφεται καὶ ἄλός· κατά.
314. Κλάζει· ἀδυνατεῖ, ἡχεῖ, ἐξ ἀσθενείας τρύζει, τοῦτέστι τρύζει, τείνεται, ἢ ποτὲ μὲν χαυνοῦται τῇ ἐλκύσει καὶ ἐνδύσει τοῦ ἰχθύος, ποτὲ δὲ τινάσσεται καὶ ταρασσεται. χειρὸς δ' ἀπολείβεται· ἀπὸ δὲ χειρὸς τοῦ ἀλιεύς στάζει.
315. Πριομένης· συρομένης, σχιζομένης. βαρύν· χαλεπόν. μεθίησιν· ἀφίησι, καταλείπει.
316. Ἐς δέ· παραβολή, παράδειγμα. ὑπέριβι· ἰσχυροί. ἀλκὴν· κατά.
317. Ἀμματ'· σχολία. τιτανιόμενοι· ἔλκοντες. βιώνονται· βιάζονται.
318. Ἐλκῶσαι· ἀλλήλους. ὀπισθοφόροις· ὀπισθορμήτοις, ὀπισθοτέροις· γράφεται ὀπισθοφόρος. ἐρύοντες· κωλύοντες.
319. Διηρόν· ἐπὶ πολύ.
320. Ἐμμένεως· ἰσχυρῶς, ἐπιμόνως, προθύμως. ἐρύονται· ἔλκονται.
321. Νεικος· φιλονεικία. ὄρωρε· κεκίνηται ἀπὸ τοῦ ὄρνω τοῦ διεγείρω, ὄρωρε ἀπὸ τοῦ ὄρω τοῦ διεγείρω.
322. Ἀπαΐζει· ἀφορμίσσει. ἐλκέμεν· ἔλκειν τὸν ἰχθύν. ἱμερόντος· ἐπιθυμούντος.
323. Οὐ μὲν μιν λείπουσιν· οὐ καταλιμπάνουσι τὸν ἄλόντα. ἐν ἄλγεσιν· ἐν πόνοις ὄντα. ἄλλος ὁμιλος· τῶν ἀνθίων.
324. Ἐθέλουσιν· προθυμοῦνται. ἀμυνέμεν· ἀμύνειν, βοηθεῖν.
325. Νῶτα βίη· τοῖς νώτοις ἐαυτῶν ἐρείδοντες, συσφίγγουσιν αὐτὸν ἐλκόμενον κατέχοντες καὶ ἀνθελκοντες τὴν ναῦν, εἴπως τῷ βάρει τῶν πολλῶν καὶ τῇ ἀνθελκύσει τῆς βίας ἢ τὸ ἀγχιστρον ἢ ὁ σκόινος ἀπορῥαγῇ· χρίμπτουσι· πλησιάζουσιν, ἐμβάλλουσι, προσβάλλουσιν. ἐμπίπτουσιν· προσπίπτουσιν.
326. Ἀφρονες· προσαναφώνησις τὸ σχῆμα. ἐνόησαν· συνείδον, ἐνθυμήθησαν. τεύροντες· βλάπτοντες, ἢ βοηθοῦντες.
327. Θώμιγχα· σχολῖνον, σχολίνιον. λιλαίομενοι· προθυμούμενοι, ἐπιθυμοῦντες.
328. Ῥῆζαι· κόψαι. ἀμχανόωσι· ἀδυνατοῦσιν, ἐν ἀπορίᾳ εἰσι παῖσαι τοῦτο. ἀνοπλον· μὴ ἔχον ὁδόντας, κωδόν, ἐπεὶ οὐκ ἔχουσιν ὁδόντας ὀξεῖς.
329. Καμάτω· κόψαι. ἔλκεσι· τραύμασιν. μοχθίζοντα· κακοπαθοῦντα.
330. Πυκνίζεται· εἰρεσίησι· τῇ πυκνῇ κωπηλασίᾳ. εἰρεσίησι· κωπηλασίαις. ἔσπασεν· ἔλαγεν (χεν, βεν). ἀνὴρ· ἀλιεύς.
331. Οἱ· αὐτῷ, ἀλιεῖ, τῷ ἰχθύι. τυτθόν· ὀλίγον, μικρόν. ὑπείζεται· ἐνδύσει, ὑποταγῇ, ἐνδύσεται, ὑπενδύσει. οὐ· οὐδαμῶς.
332. Ἐλκύσει· ἀγρεύσει. ὑπερφίλον· μέγα, παμμέγεθες.
333. Πολλάκι· πολλάκις ὑπὸ τὴν ῥάχιν αὐτοῦ τὴν ὀξείαν ὑπερπηθήσας ἔκοψε τὴν σχολῖνον δακύν. ὀζύπρωρον· τὸ ὑπὲρ τὴν ῥάχιν ὀζύπρωρον, ἢ ὀζύπορον ἀντὶ τοῦ ὀξείως προϊούσαν καὶ ἀναδεδεμένην ῥάχιν· ἢ ὀζύπρωρον τὴν ἐμπροσθίαν παρὰ τὸ προορῶν· καὶ πῶρα γὰρ οὕτω λέγεται ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι καὶ προορᾶν, πῶρᾳ τις οὔσα, καὶ πῶρα. ἔτμαγε· ἔκοψε τὴν ὀρειάν μετὰ τῆς ὀζυπόρου ῥάχews, μεταφορικῶς δ' ἀπὸ τῆς πῶρης εἰρηται, ὀξείας οὔσης καὶ αὐτῆς. δάμας· δακύν, πλησιάσας.
334. Ἀπὸ δ' ἦξε· ἀφώρμησεν, ἀπέφυγεν, ἐφυγεν, ὑπεχώρησεν. κενόν· ἄγρας. ἀγρευτῆρα· ἀλιέα.
335. Σθένος· δύναμιν. γενέθλη· ἡ γενεά.
336. Ὅσσαι· ὅποσοι, δέμας· κατά.
337. Πλάζονται· ὀδεύουσι, διατρίβουσι τῇ ἅλῃ, ἀναστρέφονται ἐν τῇ θαλάσῃ. τοιοῖς τοιούτοις, σθεναροῖς δηλονότι. βραχίοσι· δυνάμεσιν. ἀγρώσσονται· ἀγρεύονται.
338. Ἄλλους· τῶν ἀνθίων. βρώμητι· βρώσεσιν. εἰλαπνίσει· εὐωχίαις. δολώσας· δελεάσας.
339. Ἀγρώσσει· ἀγρεύει. ἀγαθὸς δέ τοι ἔσται· ἀγαθὸς γίνεται εἰς τὸ ἀγρεύεσθαι τῷ ἀλιεῖ οὕτω ποιοῦντι κἀνθάρος, δὺς δ' εἶδη κἀνθάρων, τὸ μὲν ἐν, ὁ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ τριχάιος, τὸ δ' ἔτερον γομφαρίος ὅμοιον· τοι τῷ ἀλιεῖ.
340. Λεπρῆσι· τραχείαις. μέμηλε· οἰκεῖ, ἐνδιатρίβει.
341. Κύρτον· ζωγρεῖον, κλωβίον. πλεῖξιο· πλεῖξεις. περιόρομον· κυκλοτερή, στρογγύλον. ὅττι· λίαν· μέγιστον γράφεται τάχιστα.
342. Τεύγων· κατασκευάζων. σπάρτοισιν· βρούλλοις, ἀπὸ σπαρτίων. σπάρτησιν· καννάθη, οἷς χρῶνται ἐν ἄλῳνι γεωργοὶ πρὸς τὸ σαίρειν καὶ φιλοκαλεῖν, ἃ πολλὰ ἐν Ἰβηρίᾳ· φυτόν γάρ ἢ σπάρτη χρησίμους εἰς κείγου (κύρτου?) πλοκήν· γράφεται δὲ καὶ σπάρτος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ἰλ β ρ λε·
- σπάρτι δὲ λέλυνται.
- εἰς δὲ κύρτων πλοκήν· ἔτι χρησιμώτερον ἢ σπάρτη· εἰ δὲ μὴ, ἔστω λύγος, κλάδος τις ἀπαλὸς καὶ ἀρῥαχῆς, καὶ ἀπαρτίζων τὸν κύρτον. Ἰβήρσι· Ἰβηρίδων, ἰσχυροῖς· λύγοισι· βεργίοις, ἀπαλοῖς βεργίοις, τοῖς βρούλλοις.
343. Ῥάδδους· ἀντὶ στημόνων. ἀμφιβαλῶν· περίε αὐτοῦ. λευρή· πλαγία, στενὴ, ὁμαλή.

341. Γαστήρ· ὁ κόλπος, τὸ βάθος. εὐρυγανής· πλα-
τεία. ἐνεΐης· ἐμβαλλοίς, βάλε.
346. Ὅπταλέους· ὀπούς. κνίσση· ὁμη.
347. Ἐντύνας· εὐτρεπίσεις (ας), κατασκευάσας.
348. Δόχιμον· πλάγιον. ἀγκλίνοις· κλίνον, ἐπίθες,
τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προστακτικῷ. ὕψαλον· κρυπτόν, τὸ
κεκρυμμένον. λόχον· δόλον. ὁμή· εὐωδία.
349. Ἰζεταί· ἐλεύσεται, παραγίνεται.
350. Θαρσαλέος· θαρβύν, ὁρμητικῶς. πρώτην ὁδόν·
κατά.
351. Δαισάμενος· φαγών. παλίνροσος· ὀπισθόρμη-
τος. παλίνδρομος· ὀπισθόδρομος. ἀνέδραμεν· ἀνέμω-
ρησεν.
353. Κυρτεύς· ὁ κύρτους ἔχων. νεοτερπέα· τὴν ἐπὶ
βραχὺ τέρπουσαν, τὴν νεωστὶ καὶ πρὸς ὀλίγον τέρπου-
σαν αὐτοὺς τροφὴν, ἣ νεοτερπέα τὴν νέαν ἔχουσαν
τέρψιν καὶ ἡδονήν.
353. Ἐντίθεται· ἐμβαλλει.
354. Σύνδροπον· ὁμοδαίτον, σύντροπον, σύνδειπνον.
ἐταῖρον· φίλον.
355. Ἄτρομεντες· ἀποβοῦντες, ἀφοβὸι ὄντες.
356. Πρόπαν ἤμαρ· δι' ὅλης ἡμέρας. ἐνήμενοι· ἐγ-
καθήμενοι, καθήμενοι.
358. Ὡς δ'· παραβολή, παράδειγμα. ὀφρατικοῦ·
ὁφρανοῦ, ἀντὶ ἀπλοῦ τὸ κτηνικόν. μετ'· κατά. ἡθέσιο·
ἀζυγος νέος, παρβενικοῦ.
359. Σαοφροσύνησι· σωφροσύνης, εὐταξίας. μεμη-
λότες· φροντίζοντες, φροντίδα ἔχοντες. ἥλικες· συνομή-
λικοι.
360. Κλητοί· καλεστοί. αὐτόμολοι· αὐθόρμητοι, αὐ-
τοκάλεστοι, καὶ ἑκούσιως ἐρχόμενοι, τινὲς μὲν καλε-
στοί, τινὲς δ' αὐτοκάλεστοι. πανημαδόν· δι' ὅλης ἡμέ-
ρας. ἀγερβένται· ἀθροίζονται. ἡγερβένται· συναθροί-
ζονται.
361. Κτῆσιν· περιουσίαν, οἰκεία. κείροντες· ἐσθίου-
ντες, θαπαίνοντες. ἀσημάντοιο· ἀφυλάκτου, τοῦ μὴ φυ-
λακτὴν ἔχοντος, ἀμετρήτου. δόμοιο· οἴκου.
362. Οἷα ὅποῖα. ἀνίησι· ἐνδίδωσιν, ἀναπαίθει, δι-
δωσι ποιεῖν δηλονότι. γαλῖφρονας· μωροὺς, τοὺς κεχα-
λασμένους τὴν φρόνησιν, ματαιόφρονας· γὰρ ὁ οἶνος
παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἴνα. ἀκριτος· ἀσύνητος, μὴ διακρί-
νους τὸ καλόν. ἤβη· ἥλικία.
363. Κακοφροσύνησι· ταῖς κακοβουλίαις.
364. Ἀγορήμενοισι· ἀθροίζομένοις. παρασχεδόν·
πλησίον. ἴσταται· ἐπέρχεται.
365. Εὐλιπέες· λιπαροί, πιμαλώδεις. τελέθωσι· γέ-
νωνται. ὑπαρχέτω (sic).
366. Πῶμα· opiculum.
367. Ἀραρώς· ἀρμόσας, ὁρμήσας. ἔρκει· κύρτω.
πεπητῶτας· ἡπλωμένους, συστελλομένους, πεσόντας.
368. Ὑστάτιον· καὶ τελευταῖον. κνώσσοντας· κοι-
μωμένους, καρηθαρυντάς, ἀνοηταίνοντας. ἀνείρυσεν·
ἐλκυσεν.
369. Φρασάμενοι· νοήσαντες. σπεύδουσι· γράφεται

- σπαίρουσιν. σπαίρουσι· κινῶνται, κινῶσιν. ἐκδύναι·
ἐξελοθῆν. μεμάσσι· προθυμοῦνται.
370. Νήπιος· ἀνόητος, μωρὸς· νήπιος ὁ ἀνόητος ἀπὸ
τοῦ ἀπο εἶναι νοῦ. νήπιον τὸ βέλερος (βρέφος) ἀπὸ
τοῦ νοῦν ἤπιον ἔχειν. ὁμῶς· τῇ πρώτῃ καιρῷ. εὐοικον·
καλῶς οἰκούμενον.
371. Ἀδμοσι· συακίς, κατὰ τῶν ἀδμώνων· ἀδμο-
νες εἶδος ἰχθύος τῶν λεγομένων συακίων. ὀπωρινόν·
θερινόν, ποτέ. ὀπλίζονται· κατασκευάζουσιν.
372. Οἰσύνον· vimineum, ἦγον ἐξ ἱτέας, ἀπὸ τοῦ
ἡσίνου (οἰσύνου) δένδρου πεπλεγμένον· οἷσα εἶδος
φυτοῦ σχοινοῦδος, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ οἶου οἷου τὸ κο-
μιζω· εὐμετακόμιστον γάρ ἐστι καὶ εὐλύγιστον τὸ
φυτόν. οἰσύνον· εἶδος φυτοῦ εὐλύγιστον. ὁρμίζονται·
ἐλλιμενίζουσι, προσρίπτουσι.
373. Νέρθεν· κάτωθεν, ὑποκάτωθεν. ἀναψάμενοι·
κρεμάστανες, ἀναδήσαντες τρητὸν λίθον κάτωθεν προσ-
δεσμοῦσι τοῦ κύρτου, ἵνα διὰ τὸ βάρος μὴ σαλευθῇται
ὑπὸ τῶν κυμάτων· οἱ μὲν γὰρ λίθοι δεσμούμενοι τοῖς
τοιούτοις κάτω συνεχίστον, οἱ δὲ φέλλοι ἀνω φέρουσιν.
τρητὸν· τρυπητόν, καὶ τετραπυγμένον. εὐναστῆρα· στη-
ρικτὴν, δεσμευτὴν, δεσμῶτα, καὶ κοιμησθήρια.
374. Ὀχμάζουσιν· ἀναστατάζουσι, κινῶσι, βα-
στώσι, κρατῶσιν, ἀνέλκυσσι, βαστάζονται, δόλον κύλον
(κοῖλον?). ἐν δὲ οἱ· ἐν αὐτῷ δὲ, τῇ κύρτῃ.
375. Ἀκταίους· αἰγιαλώτας, παραθαλασσίους, ἀπὸ
τῆς ἀκτῆς. διερούς· γλίσχρους, μυζώδεις, διύγρους. κά-
χληκας· λίθους θαλασσίους, βώλους. ἱεῖται· βάλλουσι,
πέμπουσιν, ἐμβάλλουσιν.
376. Διαινομένοισι· βρεγομένοις. περιτρέφεται· γί-
νεται, αὐξάνεται. γλαχόεσσα· γαλακτώδης, ἀφρώδης,
λευκή.
377. Μύσα· ἀφρός, λίπος, ἀφρώδης. ἡμερος· ἐπιθυ-
μία. ἔλκει· ἐπάγεται.
378. Λίγνον· λαίμαργον.
379. Προβρέοντες· τρέχοντες. ἐπιπροθέοντες· περι-
κυκλῶντες, προτρέχοντες.
380. Ἀδμονες· διώκοντες τὰ μικρὰ φαγεῖν καὶ
ἀγρεύοντες. μυζοῖ· γράφεται καὶ κοῖλοιο.
381. Ἐπί σφισιν· κατά.
382. Ἐλδομένοι· ἐπιθυμοῦντες. τοὺς δ' οὐχ ἔλον·
οἱ ἄδμονες τοῖς μικροῖς ἐπελθόντες αὐτοὺς μὲν ὅπως
οὐχ ἔλθον διὰ τῶν ὀπίων τοῦ κύρτου διολισθίσαντας,
αὐτοὶ δὲ περιέπessον καὶ ἄλλοις βλάβην εὐθελοντες
αὐτοὶ μάλλον ἀπώλοντο. τοὺς δ' οὐχ ἔδον· γράφεται καὶ
κίχον. ὑπολίσθηον· ἔπessον, ἐξέφυγον.
383. Ἰέμενοι· προθυμοῦμενοι. ἔρουσι· δύνανται.
384. Αὔτις· πάλιν. ὑπεκθύναι· ἐπεξελεῖν. πλεκτόν
λόχον· τοῦ κύρτου. ἐτέρισσι· ἄλλοις.
385. Πήματα· βλάβην· πῆμα ἢ βλάβη. πορύνοντες·
παρέχοντες. ἐπὶ σφισιν· καθ' ἑαυτῶν. ὀλεθρον· ἀπώ-
λειαν.
386. Ὡς δὲ τις· παραβολή· οἱ κυνηγοὶ βόθρον
ὀρύσσοντας ἱστῶσιν ἐν αὐτῷ ξύλον μηχανητόν, σπυθιν

μὲν ἔχον λίθον, ὑποκάτω δ' ἔριπον, ἡ κύνα· ἐλθόντος δὲ τοῦ θηρός καὶ ἐπιπηδούντος τῷ βόθρῳ, ἀναστρέφεται τὸ ξύλον διὰ τῆς ἐν αὐτῷ μηχανῆς καὶ φέρει τὸν μὲν ἔριπον ἄνω, τὸν δὲ λίθον κάτω, καὶ οὕτως ἀγρεύεται
 6 δ' ὁ θῆρ. ξυλόχοισιν· τόποις ξύλους ἔχουσιν. ὁρῶστερος· ὁρεφώτερος, ὁρεινός, ὁρειφώτης, ἐν ὅρει διάγων. ἀγροικώτης· ἀγρὸν οἰκῶν, κυνηγός.

387. Θηρί· παρδάλει· θῆρα κυρίως τὸν λέοντα λέγουσιν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν παρδάλιν διὰ τὸ ἄγριον
 10 καὶ μαιφρόνον. λέγονται καὶ τὰ ἄλλα ζῶα θῆρες, καὶ τὰ κήνη δ' αὐτὰ τῆς θαλάσσης, ὡς καὶ δ' « ὑμνωδὸς εἰναλίη θῆρ ». ἤρτυνεν· ἤτρεψεν. ἐκατεδίκασεν. ἀπηνεί· χαλεπῶ, ἀσυμπαθεῖ, σκληρῶ.

388. Ἀῖσε· ἔδωκεν· βάλλουσιν γὰρ ἐν τῇ πάγῃ κάτωθεν
 15 ἡ κύνα, ἡ ἔριπον, ἀκούων δὲ λέων ἡ παρδάλις τῆς φωνῆς τοῦ τοιοῦτου ζώου μακρόθεν ἔρχεται λαφύζων αὐτό· ἐπὶν δὲ τῆς πάγης ἐνδοῦν γέννηται τὸ θηρίον, πίπτει μὲν διὰ μηχανῆς τὸ ξύλον ἐπὶ τὰ ἄνω φέρον τὸν ἔριπον ἢ τὸν κύνα, τὸ δὲ θηρίον ἀλίσκεται. μήδεα
 20 αἰδοῖα.

389. Ἠχῆεις· ἠχητικὸς. ὀρυμαγδός· ἦχος, βοή, φωνή. ἀπόπροθι· μακρόθεν, μακρὰν, ἔμπροσθεν. μυρομένοιο· κλαίοντος, θρηνοῦντος· γράφεται τειρομένοιο· δαμαζόμενον.

390. Ἔρχεται· ἀκούεται. ἀμυῖ δὲ οἱ· περὶ δὲ τῷ κυνί, πανταχοῦ. στένεται· ἡγεῖ, ἡχέεται, ἀντιχεῖ. ὀρίος· δάσος ἢ ὄρος, ἡ ὀρυμνών· ὀρίος δ' σύμφυτος τόπος, ἡ τὸ ὄρος, ἀπὸ τῶν ἐκείσε ὀρυμνῶν καὶ ὀρυμνῶν ἀπὸ τούτου καλεῖται τὸ δάσος. αἰούσα· ἀκούουσα.

391. Ἰάνθη· εὐφράνθη, νῦφράνθη. ἔσονται· γράφεται καὶ ἔδραμεν. ἔχνος· κατὰ τό. αὐτῆς· βοῆς, τῆς φωνῆς.

392. Μαιμένην· ζητοῦσα. τάχα· ταχέως. ἴξε· ἦλθεν, ὤρμησεν. ἔθορε· ἔσω ἐπήδησεν. τὸν μὲν· τὸν κύνα.

393. Κρυπτός· δόλος· ἡ πάγη. βόθρῳ· λάκκῳ, fovea.

394. Εἰλεῖται· συστρέφεται. δαιτός· τροφῆς.

395. Φόβου· φυγῆς. ὑπέκδυσας· ὑπεξέλευσας, φυγῆ, ἐξέλευσας. ἐτόιμη· πρόχειρος, δυνατή.

396. Δεῖλοι· δεῖλαιον.

397. Πότμον· θάνατον. ἐφωρμήσαντο· ἔλαβον, ἐπεσπασάντο, ἐσώρμησαν. αἶδος· ἄδου. ἔρκος· φραγμός.

398. Τίς· ἀλιεύς. θρίσσειν· ἰχθύς.

399. Φράσας· ἐνόησεν. ὀπωρινήν· θερινήν, κατὰ τὴν, εὐμερῇ καὶ ἥδειαν. λαρινόν· τὸ λεγόμενον κύλας, εἶδος ἰχθύος γράφεται λαιμνον.

400. Τραχούρων· τρίχων. κύρτον μὲν ὑπὸ σπάρτισιν· βρουλίαν ἰθρικὴν διὰ σπάρτων. ὑπὸ σπάρτησιν· ὑπὸ σπάρτων καὶ σπονίων. ψήφας· κατασκευάσας, πλέξας.

401. Εὐπαγέως· στερεῶς. ἐπιστημόνως. φρυκτῶν· κεκαυμένων, πεφρυγμένων.

402. Μυδαλέην· διάδροχον, βεθερμενῆν, τῷ οἶνῳ. κούρης· τῆς Μυρσίνης τῆς θυγατρὸς τοῦ Θειάντος.

403. Δάκρυον· τὴν λιθανωτὸν λέγει· σημεῖωσαι. Θειαντίδος· θυγατρὸς Θειάντος, filia Thiantis· δάκρυόν φησι τῆς Θειαντίδος κόρης ὅπῃ φυτὸν (τοῦ) ἐν Περσίδι γινόμενον· τοῦτο γὰρ εὐώδες καὶ τοῦτο τοῖς κύρτοις οἱ ἀλιεῖς χρίουσιν, σμίγοντες τοῖς φρυκτοῖς ὀρόβοις. δά-
 5 κρυὸν φησι τῆς Θειαντίδος κόρης τῆς Μυρρίνης, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς Θειάντος εὐπρεποῦς ὄντος· ἡ τροφὸς συνεκοίμησε ταύτην τῷ πατρὶ, εἰσάγουσα κατὰ τὴν νύκτα, ὡς ἐξένν· νυαῖκα, γνοῦς δ' ὁ πατήρ κατεδίωξε αὐτὴν τὴν θυγατέρα ἐπὶ τῷ φονεύσας, ἐλεῆσας δ' αὐ-
 10 τὴν ὁ Ζεὺς ἐποίησε χάνει τὴν γῆν καὶ δέξασθαι αὐτὴν, καὶ ἐκ τοῦ τόπου ἀνῆλθε φυτὸν καὶ τοῦ χρόνου φθάσαντος τοῦ τοκετοῦ ἔτεκε τὸν Ἀδωνιν· ὁ γούν ὁπὸς ἤτοι τὸ δάκρυον τοῦ φυτοῦ εὐώδες ἐστί, καὶ τοῦτο τοῖς κύρτοις οἱ ἀλιεῖς χρίουσιν. Μείνεται τῆς ἱστορίας
 15 δ' Λυκόφρων λέγων (829).

Μύρβας ἐρυμνὸν ἄστῃ τῆς μογοστόχου.

ἱστοροῦσι τοῦτον τὸν μῦθον ἐν Πέρσαις γενέσθαι· τοῦτο γούν τοῦ φυτοῦ τὸν ὅπῃ ἡ τὸ δάκρυον χρίουσιν οἱ ἀλιεῖς τοῖς κύρτοις· εὐώδες γὰρ λίαν.

404. Ἐρασσάμενιν· ἐρασθεῖσαν. δυσμήχων· καὶ εὐπόρῳτον. ἀνύσαι· πράξει.

405. Φιλότῃτα· μῖζιν. χολωσαμένης ὀργισθείσης, τῷ πατρὶ.

406. Ἐρρίχων· ἀνέδωκεν, καὶ μετέβαλεν.

407. Αἷσα· τύχη, μοῖρα. γοαί· θρηγεῖ. Μύρβα· ὀλοφύρεται· θρηγεῖ· ὀλοφύρω ὁμοῦς θρηγνῶ.

407. Δευσμένη· βρεχομένη. λέκτρον· κοίτης.

409. Θεῖον ὅπῃ· τὸν λιθανωτὸν, τὸ δάκρυον. ἐνορμίζει· ἐμβαλλει. βοῖοισιν· βούκαιν.

410. Αἶψα· ταχέως. ἐπέδραμε· ἐπῆλθεν. λειριόεσσα· ἡδέως, ἐνώδης, εὐσπρος.

411. Κικληῖακος· προσκαλουμένη. πολυειδέας· πολ-
 30 λάς. φέρονται· ἔλκονται.

412. Πνοῖη νηδυμῇ· τῇ ἡδυτάτῃ εὐωδίᾳ, πνοῇ
 35 ἡδυτάτῃ. νηδυμῇ· γλυκεῖα. δεδονημένοι· κεκίνημένοι. οἶκα· ταχέως.

413. Πίμπλαται· γέμει. ἀγρευτῆρι· ἀλιεῖ. εὐθρον· καλὴν. ἀμοιβήν· χάριν. ἀμοιβὴν εὐθρον· τῆς γλυκύ-
 40 τητος τὸ σῆμα· περιτῆσι γὰρ ὁ ποιητὴς ὥσπερ τῷ αἰψύῳ κύρτῳ ἦθος, εἰπὼν, ὅτι φέρει ὁ κύρτος τῷ ἀλιεῖ ἀντάμειβιν, ἀντὶ τῆς μάξης ἀνταπόδοσιν, οὐς ἐναπέχλειαν ἰχθύας δηλονότι, ἄγρην καλήν.

414. Ἰκαμάλειος· διύχοις, ἀνθηροῖς. φύκεσσι· βρούκις. μάλιστα· κατὰ πολὺ.

415. Τέρονται· χαίρουσιν. ἀγρώσσονται· ἀγρεύονται. ἐδωδῇ· τροφῇ. βίω.

416. Πλώοι· πλεῖτω. πλώει· πρό τινων ἡμε-
 50 ρῶν ὁ ἀλιεύς πλῆει εἰς ἓνα τόπον φύκια ἔχοντα· ὥς ὑποτίθῃσι λίθους περιπληθῆεις, οὐστinas μετὰ ταῦτα τοῖς κύρτοις ἐντίθῃσι κεκαλυμμένους καὶ ἐντετυλιγμέ-

νοὺς τοῖς βρούοις, ὧν συνήθεις γίνονται αἱ σάλπαι ἐφ' ἡμέραις τίσιν.

417. Μετ' οἷμασι· ἐν θαλάσῃ. λᾶας· λίθους. ἔησι· πέμπει.

418. Χερμάδας· λίθους χειροπληθεῖς. ἀψάμενος· ἀνδράσας, πέμψας, προσεγγίσας. φύκια· βρύα. τηλε-
θώοντα· θάλλοντα.

419. Πέμπτη· πεμπταῖα. ἡριγένεια· ἡ ἡμέρα ἀπὸ τοῦ ἥρ, ἡ πρωία, πρωϊνὴ ὥρα καὶ ἡμέρα, κυρίως ἡ πρωία καὶ τὸ τῆς πρωίας κατάδημα (ῥυμα ?).

420. Ἀγρόμεναι κείμενον πόρον· περὶ τὸν τόπον ἐκείνον, ἐνθα οἱ ἄλιεῖς τοὺς ψυκιδεῖς λίθους ἐπιφρίττουσιν (ἀτρουσιν).

421. Τῆμος· τότε, αὐτίκα. ἐπεντύνει· εὐτρεπίζει, κατασκευάζει.

422. Ἐπιλουμένους· κεχυρμμένους, ἐντετυλιγμένους. ποίας· βοτάνας.

423. Στομοῖουσιν· τοῖς κύρτου. ἐδήρατο· προσέδωκε, περιέδωκεν. τῇσι· ἐν αἷσι. γάννυνται· γάχρουν.

426. Ἠθήρην· εἰσθήρσαν, ὠρμήθησαν, ἀπὸ τοῦ αἵσσω τὸ ὄρμη.

427. Ῥίμα· ἡσύχως, εὐκόλως. μεταπλώσας· διαπλώσας, καὶ ὑστερον πλώσας. ἀνυται· ἀνύεται, τελειοῦται.

427. Ἀσκηράγοις· ἀκτύποις, ἡσύχοις.

429. Σιγὴ γάρ· ἐν πάσαις ταῖς θήραις τῶν ἰχθύων ὠφελιμὸς ἐστὶν ἡ σιγὴ, ἐπὶ πλεόνδε τῶν σαλπῶν. ὠφέλιμος· χρήσιμος. ἐπλετο· ὑπάρχει. θήραις· ἄγρας.

430. Ἐξοχα· πλεόν.

431. Πτοιαλέον· ἐπίφοβον, περίφοβον, δειλόν. τοῖσι δέ· τοῖς ἄλιεῦσιν. πτοίη· φόβος. πτοίη· φόβος. δύσθηρον· δύσκολον εἰς θήραν, κακοθήρατον, δυσάγρευτον. ἐθηκην· ἐποίησαν.

432. Τίνα· ἰχθύν δηλονότι. χειριωτέρησιν· χεῖ-
ροσιν.

433. Τέρπεσθαι· χαίρειν. ἄσιν· βύπον, ἰλὺν, ἀχρηστίαν βυπόδην. κε κίχῃσι· ἂν καταλάβῃ, λάβῃ, ἰωνικῶς, καταλάβωσιν.

434. Φέρεται· τρέφεται. ἱμεῖρει· ἐπιθυμεῖ. δυσ-
αέος· δυσόσμου, δυσοσμητικῆς, δυσώδους, κακῶς
πνεούσης. ἐξοχα· πλεόν. δαιτός· εὐωγίας.

435. Ἐκπάγλιος· λίαν, ἐξόχως. ἐπιτέρπεται· ἐπι-
χαίρει. ἀνδρόμεοισι· ἀνδροπῶνις.

436. Πυθομένοις· σπυτομένοις, σεσημμένοις, τοῖς
δῶσιν, ᾧως δυσώδεσιν. ἔλη· φονεύσῃ. στονόσσαν·
ἢ πολλῶν στεναγμῶν αἰτία.

437. Τῷ· διὸ, διὰ τοῦτο. μιν· αὐτὴν τὴν τρίγλαν. δελείσιν δελείας, δελείσαςιν. ἀποπνέουσι· γράφεται ἀποπτύστοισιν. ἀποπτύστοισιν· βδελυκτοῖς, μυσαροῖς.
αὐτῇ· νανορεμ, κατά. αὐτῇ· ὁδμῇ· διὸ καὶ τρίγλιν
θηρεύουσιν ἄλιεις δελείαςιν κρεάτων σπυτομένων ζώων,
καὶ μάλιστα τῶν δυσώδη πνῶν ἐχόντων καὶ ὅσα πρὸς
αἴουσιν.

438. Ἐλκουσιν· ἀγρεύουσιν· διὰ τοῦτο δελείζεται

ὑπὸ τῶν νεκρῶν δελείων. πνέει· ἔρει, πέμπει. ἤμα· ὁσμὴν, νεῦμα (πνεῦμα).

439. Σύσει· γοῖρις. τετύχθαι· κατεσκευάσθαι, κατασκευάσαι.

440. Ἦθεα· διατριβάς. φυρομένοισιν· μολυνόμενοις, κινουμένοις, κυλιόμενοις, συμπεπλεγμένοις.

441. Διάκριτοι· διαχειρισμένοι ἐκ τῶν ἄλλων.

442. Ἀρστέουσιν· πρωτεύουσι, διαφέρουσι λαίμαργία, ὑπερνικῶσιν.

443. Ἀποῖσει· λάθης, ἀποῖσεις, ἀγρεύσεις, ἀπε-
νέγκης, ἀποκρεμῆσης (sic).

444. Ῥηϊδίως· εὐκόλως. ἀπαρῶν· ἀπατῶν, ἀπα-
τήσας, λανερεῖ κόλπῳ· δικτύῳ, σαγήνῃ.

446. Ἦδὲ σαοφρονέων· καὶ σωφρονῶν, καὶ φρόνιμος·
γράφεται οὐ σαοφρονέων, ἀλλὰ μωρίων, ὅτι ἐν τα-
ραχῇ τῆς θαλάσσης κινεῖται· γαλήνης δ' οὐσης κεῖται
καὶ οὐ λογίζεται περιπατῶν (οὐ ?) ταρρατομένης τῆς
θαλάσσης, ἥ ἐστι ὑπ' ἀνδρὸς ἡ ὑφ' ἑτέρου ἰχθύος φηρή-
σεται· διὸ ἀμαρτάνει τοῦ σκοποῦ. λήγην· ἐπιθυμητή,
λαίμαργος, ἀπλήστος.

447. Θυμῆρης· ἐπιθυμητή.

448. Κέκλιται· κεῖται. ἀναδύεται· ἀνέρχεται, ἀνέ-
χεται.

449. Κυμαίνουσα· ταρρατομένη. περισπέρχῃ·
ταράσσεται, κατεπείγεται, βιάζεται, ἐπείγεται.

450. Λάθρων· ἰσχυρῶν, σφοδρῶν.

451. Διαίσουσιν· διατρέχουσι, διέρχονται, ὁρ-
μῶσιν.

452. Περφικότες· φοβούμενοι.

453. Νεάτην· ἐσχάτην. κρηπίδα· γῆν, βάσιν, θε-
μέλιον. φόβῳ· ὑπὸ τοῦ φόβου. δύνουσι· ὑπειρέ-
χονται.

454. Οἱ δέ· οἱ μελάνουροι. πολυφλαίστους· πολυτα-
ράχους. ἐφέπουσι· διέρχονται, ἐπέρχονται, ἔρχονται.

455. Ἐμπελάουσιν· πλησιάζουσιν. ἀλήμονες· πλα-
νόμενοι, πλανῆται, πεπλανημένοι. εἰ· εἰ πως. ἐδήτύν·
βρῶσιν.

456. Κοπτομένη· διεγειρομένη, πληττομένη, βρασ-
σομένη, τυπτομένη, ταραζομένη (sic). ὑπαὶ ῥιπῇσι·
τοῦ ἀνέμου, ὑπὸ ταῖς ὁρμαῖς τῶν ἀνέμων.

457. Νήτοι· μωροί. πινυτώτεροι· φρονιμώτεροι,
εἰσιν, ὑπάρχουσιν.

458. Ἀλουμένους· φεύγοντας, κρυπτομένους, ἐκφεύ-
γοντας. ἔλουν· ἔλαβον.

459. Χειμερίη· χειμακτική. πλημμυρίς· ταραχῇ.
κῆμα· ὅταν ἡ πλημμυρίς ἀμφιτρίτης χειμερία οὐσα
ταρχῇ. ζέει· βράζει, ἀναβράζει. ἀμφιτρίτης· θα-
λάσσης.

460. Προύχουσαν· προβλήτιδα, προέχουσαν, ὑψηλήν.
ἀλιηγά· ἀλλ' κυκλομένην, τὴν ἀλλ' περιγαυμένην, ἀμ-
φιαλόν, ὑπὸ θαλάσσης κυκλομένην, ἡ τὴν ἡγουμένην
ἐν θαλάσῃ καὶ ἐξέχουσαν, ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατα-
κλυζομένης πέτρας.

461. Ὁζύτατον· πως, δυνατώτατον. τόθι· ὅπου. σπιλάδεσσι· πέτραις. μέμυκεν· ἤγει.
462. Εἶδατα· βρώματα, εἶδαρ· εἶδατος. ἀγνύμενοις· συντριθομένοις, κλωμένοις, κομπομένοις. ἐπι-
6 σπείρει· ἐπιβάλλει, σκορπίζει.
463. Δήμητρι· ἄρτω, σίτω, ἀλεύρῳ, τῷ σίτῳ καθ' Ἱσίοδον (ἔργ. 300?) καὶ τοὺς λοιποὺς ποιητάς, ἅρ' οὐ καὶ δημήτριος καρπὸς ὁ σίτος. πεφυρμένον· μεμιγμένον.
- 10 464. Ἀσπασίν· εὐάρεστον. ἀσπάσιοι· μετὰ χαρᾶς. ὁρώσκουσιν· πηδῶσιν, ἐπέρχονται. ἐπειγόμενοι· σπεύδοντες.
465. Παρέωσιν· ὑπάρχουσι, παρυπάρχουσιν. βόλον· τὸ δίκτυον, εἰς τὸ ἀγκιστρον, εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἄγκας·
15 βόλος γὰρ ὁ τόπος τῆς ἄγκας, βόλος τὸ ἀγκιστρον, βόλος τὸ δίκτυον, καὶ ἡ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ.
466. Ἀυτός· ὁ ἀλιεύς. τρέπεται· τρέπει. λοζόν· πλάγιον. θέμας· σῶμα.
467. Τάρβος· φόβον, ἵνα μὴ φοβηθῶσιν οἱ ἰχθύες.
20 ἐνεῖη· ἐμβαλοῖ.
468. Δόναξ· κάλαμος. μετὰ· ἐν.
469. Κούρης· ἐλαφρῆς, λεπτής, μικρᾶς. τριγός· ἀπὸ. ἀπλοκς· ἀκλωστος. αὐτῶς· οὕτως, ἀπλῶς, ἀπεριέργως.
- 25 470. Ἀναπλέκεται· δεσμεῖται, κρίματα. θαμέεσσι· πυκνοῖς.
471. Ἐπῆθηκε· ἐνέβαλεν. δέλετρον· δέλεαρ, ἥως ψωμόν καὶ τυρόν. ἔχε· ἐπεμψεν.
472. Κυκωμένον· κινουμένον, ταρασσόμενον.
- 30 473. Ἐπιθρῶσκουσιν· ἐπιπηδῶσιν. ὀλεθρον· τὴν ἐκπτώσιν ἀπώλειαν.
474. Εὐκλῆλον· ἥσυχον, ἀργήν· ὑπογράφει τὸν ἀλίεα, πῶς ἄλιεύς τοὺς μελανούρους· μὴ γινώσκων γὰρ ἐκ τῆς ζῆλης καὶ τοῦ πολλοῦ σάλου τῶν κυμάτων, εἰ ἔλαβον τὰ
35 ἄγκιστρα, συγχῶς ἀναφέρει, ἀποπειρώμενος αὐτῶν καὶ βουλόμενος γνῶναι, εἰ ἔχουσι τι· οὐδὲ γὰρ ὀρεῖν αὐτὰ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος δύναται.
475. Κενά· τὰ ἄγκιστρα. εἶεν· ὑπάρχουσιν.
476. Βρασσομένης· ταρασσομένης, ἀναγκαζούσης.
40 ἐπιφράσσαιτο· διανοήσαιτο, ἐννοήσει, ἐπισκέψαιτο, ἐπινοήσει.
477. Οὖν· ἄρα. τις· ἰχθύς. ἐνίσχεται· κατέχεται, κρατεῖ. καί· μιν. αὐτὸς· κακῶς, μάτην.
478. Ἀνακλονέουσιν· ἀναταράσσουσι τὰ ἄγκιστρα,
45 ταράσσουσιν.
479. Τρίμπα· εὐκλῆλος. ἐξείρυσσε· ἔξω εἴλκυσε, ἐξείλκυσε. πέρως· πρὸ τοῦ. ὁδόν· ἀντὶ τοῦ νόησιν. φρεσί· μελανούρους, συνεκδοχικῶς. θέσθαι· λαβεῖν, ποιῆσαι.
480. Φύδον· φυγὴν. ἡπειδανόισιν· ἀσθενέσιν. οὐτιδα-
60 νοῖσιν· οὐδαμνοῖς. ἐνπληθῆαι· ἐμβαλεῖν μετ' ἐκπληξίως, ἐμβαλεῖν, ἐμπελάσαι.
481. Πανεπίχλοπον· πανφρόνιμον.
482. Λίχον· λαίμαργον.
483. Ἦπαρον· ἡπάτησαν. περί· ἐν. ἔσαντες· περι-

βαλόντες, ἐνδύσαντες, πέμψαντες, ἐμβαλόντες, σκεπασάντες.

484. Εἶδαρ· βρώμα. δήμητρι· ἄρτω.

485. Πηχτοῖσι δώροισι· τυρῷ, τυροῖς, τῷ πεπηγμένῳ τυρῷ. ἐφυρῆσαντο· συνεζύμωσαν καὶ ἀνέμιξαν, ἐμίξαν.
6 ποῖν· βοτάνην.

486. Τοῖσιν· τοῖς εἰρημένοισι. μίνθην· καλαμίνθην· Μίνθη θυγάτηρ Κωκυτοῦ ἦν· τοῦ Ἀιδωνέως ἐρῶντος τῆς Περσεφόνης καὶ μελλόντος αὐτὴν λαμβάνειν εἰς ἄδου, ἔκεινη διεβδολοῦτο βελτίους (ἰω) εἶναι, καὶ εἰ ἔλθοι, 10 διώκειν αὐτήν· ἡ Δημήτηρ αὐτὴν καταπατήσασα μετέβαλεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν κακὴν βοτάνην ταύτην. κούρην· Περσεφόνην.

487. Ὀυδαῖν· καταχθονίαν. ἔμμεναι· εἶναι· αἰολικόν. Κωκυτίδα· τοῦ Κωκυτοῦ θυγατέρα. ἐν ἄδου. 16

488. Κλίνατο· εὐνάσθη, ἐκλίθη, ἐκλινεν, ἔθηκεν. εὐνήν· κώτην. Ἀιδωνέος· Ἀἰδου.

489. Αἰτναῖο παχίοι· τῆς Αἰτνης ὄρους.

490. Μιν· τὴν Μίνθην. κλάζουσιν· ἠχοῦσαν, λοιδοροῦσαν. ὑπερφάλοισι· ἐπληρμένοις. ἐπέεσσι· λόγοις. 20

491. Μαργαίνουσιν· μαινομένην, μανίης λέγουσαν, τῇ ζήλῳ μαινομένη καὶ ἄτακτα ἢ ἄδικα ὀργίζομένη ἡ Δημήτηρ ἠράνισεν αὐτήν, τύπτουσα τοῖς πεδίοις. ἀτάσθαλα· μωρὰ, τὰ κακὰ, ἐν ταῖς αἰταις θά-
26 λων. μηνίσασα· ὀργισθεῖσα.

492. Δημήτηρ· ἡ μήτηρ τῆς Περσεφόνης. ἀμάθυ-
νεν· ἠράνισεν. ἐπεμβαίνουσα· τύπτουσα, πεδίλοις· ποσί.

493. Φῆ· ἔφη ἡ Μίνθη. ἀγαυοτέρη· λαμπροτέρα. φυτὴν· τὴν ἡλικίαν.

494. Κυανώπιδος· εὐμόρφου, καὶ τῆς εὐσφράλμου. 30

495. Εὐζατο· ἐκαυχῆσατο. νοστήσειν· ἐλθεῖν, ὑποστρέψειν, ἐπιστραφῆναι. τὴν δέ· τὴν Περσεφόνην· ἐκαυχῆσατο ἡ Μίνθη, πρὸς ἐαυτὴν μὲν τελέως μεταχωρή-
35 σαι τὸν Ἀἰδὸν καὶ τὴν ἐαυτῆς ἀσπάσασθαι πλέον ἔννοισιν, τὴν Περσεφόνην δ' ὡς ἄχρηστον ἀποδιῶξαι με-
λάρθρον, ὑπεριδόντα ἐκεῖνης.

496. Ἐξελάσειν· ἀποδιώξειν. πέλεν· ὑπῆρχεν. θόρεν· ἐπῆλθεν.

497. Ποίη· βοτάνην. οὐτιδανή· μικρά. ἐπώνυμος· τῆς Μίνθης, ἡ καλαμίνθη. ἐκθορε· ἐξῆλθεν. 40

498. Τὴν· ἢ τὴν καλαμίνθην, ἢ τὸν ἡδύσμον συμφοράσαντες ἢ ἀναμιζάντες τῷ τυρῷ καὶ τῷ ψωμῷ ἐνέβαλον τὴν δέλεαρ τοὺς ἀγκίστρος. ἐνφυρῆσαντες· συζυμώσαντες, ἐμμιζάντες, μιζάντες ταύτην τῷ τυρῷ καὶ τῷ ψωμῷ. 45

499. Οὐ μετὰ δρόν· μετ' οὐ πολὺ. ἴξεν· κατέλα-
θεν, ὑπεμύρησεν, ἐφώρσεν. αὐτημ· ὁμή, εὐωδία.

500. Ἀντιάσας· ἐπελθών. ἀποσταδόν· ἀπὸ δικαστήματος, ἰστάμενος πόρῳ, πόρῳθεν.

501. Ὑπ' ὀφθαλμοῖς· ὁρέα (sic)· γράφεται ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶ, ἥως δοκεῖ. ἱκελος· θυμικός, παραβολή, ἀνδρὶ· ἀνθρώπῳ.

502. Τριόδοισι· τριπλάσις ὁδοῖς. πολυτρίπτοιςι· πλατείαις, πεπατημέναις, πολυουδεύτοις, πολὺ τετριμ-

- μέναις ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ τρίψης ἡ δόδς, ταῖς κατὰ
πολὺ τετριμμέναις καὶ πολυθαδίστοις λεωφόροις, ἡ
τριοδίοις, ἡ τετραδίοις. κυρήσας· ἐντυγχών, περιτυγχών,
νοήσας.
- 5 103. Ἐφορμαίνων· διαλογιζόμενος, διανοούμενος,
ὄρων.
611. Ἐπιβάλλεται· βούλεται, λογίζεται, ὁρμᾷ. ἀτρα-
πόν· γράφεται εἰς δόδιν.
605. Παπταίνει· ἐπιτηρεῖ, περισκοπεῖ· παπταίνει
10 ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τὰ φράη πεταννύνει, οἶονε φρα-
πεταίνω, καὶ παπταίνω. ἑκάτερθε· ἐνθεν κακείθεν.
νόος δέ οἱ ἦτε κῆμα· ὁ νοῦς δ' αὐτοῦ ταρασσεται ὡςπερ
κῆμα.
606. Εἰλείται· συστρέφεται, ταρασσεται. ὀψέ· καὶ
15 μόλις. ὠρέξατο· ἐπελάθετο, ἤφατο.
607. Παναίολα· ποικίλα. μεμηρίζει· διανοεῖται,
μερίζεται καὶ φροντίζει, βουλευεται.
608. Θυμός· ἡ ψυχὴ. διόμενῳ· διαλογιζομένῳ,
ὑπονοῶντι, ὑπολαμβάνοντι. ἀπήμενα· ἀβλαβῆ.
- 21 609. Ὁλέ· βραδέως. ὄρσε· ἐκίνησεν, αἰολικόν, διή-
γειρεν. ἦγαγεν· ἔφερεν. ἐγγύθι· πλησίον. πότμου· θαν-
νάτου.
610. Αὐτίς· πάλιν. τρέσας· φοβησάμενος, φοβηθείς,
ἀποφοβηθείς. ἀνεγάσσατο· ἀνεχώρησεν, ἀνέβλεψεν, ὑπε-
25 χώρησεν.
611. Ἐἴλε· ἔλαβεν. ψάοντα· πλησιάζοντα, προσεγγί-
ζοντα. ἐμπαλιν· εἰς τοῦπίσω. ἔτραπε· μετέστρεψεν.
612. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή. νηπίαγος· νέα. κούρη·
παρθένος. κούρη πάϊς· τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ παρθένος, τὸ
30 δ' ὡς κοῖνον. εἰούσης· λειπούσης.
613. Βρώμης· βρώσεως. λελήμενη· ἐπιθυμοῦσά τι-
νος βρώματος. ἡ τέυ ἄλλου· ἡ τίνος ἄλλου ὑποστῆναι
ἢ λαχέιν.
614. Ψαῦσαι· ἄψασθαι. τρομέει· φοβεῖται. χόλον·
35 ὀργήν. ἀναδύναι· ἀποσχέσθαι, ἀναχωρῆσαι, καταλείψαι,
καὶ ὑποχωρῆσαι.
616. Ἐλδομένη· ἐπιθυμοῦσα, τέτληκεν· ὑπέμεινεν,
ὑπομένει, καρτερεῖ. ἐφερπύζουσα λάθρη· κρύφα βαδί-
ζουσα, ἐρχομένη.
616. Αὐτίς· εἰς τοῦπίσω. ἀνατρέπεται· ὑποστρέφει,
40 ἀναχωρεῖ. θάρσος· θάρβος· θάρβος καὶ θάρσος διαφέ-
ρει· θάρσος μὲν γὰρ ἡ κατὰ λόγον ὁρμὴ καὶ τόλμη,
θάρσος δ' ἡ ἀλογος ὁρμὴ καὶ ἀπαίδευσις.
617. Ἐμπίπτει· ἐμβάλλει, ἐπέρχεται.
618. Παπταίνοντα· ἐπιτηρῶντα, περιθλέποντα.
45 ποτί· ἐν. τέτανται· ἐξήπλωνται.
619. Ὁγ'· ὁ κεστρεὺς. ἐπιμβαίνων· ἐμπίπτων, καὶ
πλησιάζων. ἀνέλίσσεται· ἀνυποστρέφει, ἀνακρίπεται,
ἀναστρέφεται. ἥπιος· ἡσυχός, πραῆς.
- 51 620. Θαρσάσας· θάρβος λαβών. ἐτοίμως· προχειρώς.
621. Ψαῦσε· ἤφατο, οὐκ ἐκράτησεν. βορῆς· τροφῆς.
πάρος· πρῶτον, πρότερον. μαστίξε· προσεγγίγνεν. ἐγει-
ρων· κινῶν.

622. Μήπου· γράφεται μή οἱ. οἱ· αὐτῷ. θερμετ'· θερ-
μαίνεται, ζῇ. αὐτμή· πνοή.
621. Ζωοῦ· ζῶντος· γνώμη. ἀπόμοτον· ἀσύνηθες,
μισήτον, ἀπηγορευμένον, ἀμέτοχον. πάσασθαι· φαγεῖν.
621. Διανκίζει· vellicat, κατακόπτει, διαγκάνει. 6
625. Περιέζων· παραψάων. χαλκῷ· ἀγκίστρω.
626. Πείρεν· ἐσοῦθισεν, ἐκέντησεν. ἀνακρούων·
ἀνεγκλῶν. ἐέργων· κωλύων.
627. Ἀναγκάησι· βίαις.
628. Ἄν δ' ἔρυσσε· ἀνέλικυσεν, εἴλικυσεν. σπαίροντα· 10
ψυγοραγογούντα (οἰραγογούντα). κάβδαλεν· κατέβαλεν.
ἐχθρὴν· ἐχθρὴν.
629. Ὀλοοῖσι· ὀλεθροῖς. παρήπαρον· ἠπάτησαν.
630. Ἴσος· ὅμοιος.
631. Κατενύνουσιν· εὐτρεπίζουσιν, κατασκευάζουσιν. 15
632. Τὸ μὲν· ἀγκίστρον. ἄλλοπον· ἀδολέφον. ἡώρη-
ται· κρέμαται, ἐκκρέμαται.
633. Μηρίνου· διὰ· μήρινθος σχοῖνος·..... ἀκ-
χμενον· ἐστομωμένον, ἡκωνημένον.
631. Τριπαλίστον· τριῶν παλαιστῶν μέτρον· 20
ἀνώτερον τοῦ ἀγκίστρου ἐπὶ τρεῖς παλαιστάς τὸ δέλεαρ
βάλλεται, ἐστὶ δὲ παλαιστὸν μέτρον τῶν δ' δακτύλων
συσπρηγθέντων ἐν παλάμῃ, δὲ νοῦς, ὅτι ἀνοῖθεν τοῦ
ἀγκίστρου ὅσον τριῶν παλαιστῶν μέτρον ἀναδύσει
δέλεαρ ἐχθρὸν ἓνα τῶν λευκῶν ἐμπεύρις· οὐ γὰρ ἐμ- 25
θάλλουσι τὸ δέλεαρ αὐτοῖς ἀγκίστροις ἐπὶ τῇ ἀγρᾷ τῶν
ξίφῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῷς ἄλλοις πᾶσιν ἐχθροῖς. ἀναβ-
μενοι· ἀναδῆσαντες. καθύπερθε· ὑπεράνω.
635. Μαλθακόν· τῶν καθαρῶν μὴ ἐχόντων λε-
πίδας. ἀργεννῶν· λευκῶν. χεῖλεος ἄκρου· κατὰ τοῦ 30
χεῖλεος ἄκρου.
636. Ἐπισταμένως· ἐπιστημονώς, εὐτέχνως, οὐδῶς
ὁρμητικῶς. ἵκηται· ἔλθῃ.
627. Δαιτρεύει· καταμερίζει, κόπτει, κατακόπτει.
δέμας· σῶμα. ἄορι· σπάθῃ. λάβρω· μανικῷ. 35
638. Δαίζομένοιο· κοπτομένου. καταβρέι· κατέρ-
χεται. καταβρέει· καταπίπτει, κατακόπτει. ἄψα· μέλη.
δεσμοῦ· ἀπὸ τοῦ.
639. Αὐταῖς δ' ἀγκίστροιο· σὺν αὐταῖς ταῖς γενέσεσι
τοῦ ἀγκίστρου, ἐν αὐταῖς τοῦ ἀγκίστρου ταῖς γενέσεσι 40
περιστρέφεται τὸ δέλεαρ. περιστρέφεται· κυκλωτερώς
περιελίεται.
640. Αὐτὰρ δέ, δεδᾶκεν· ἔμαθεν, ἐπιστημονώς ἐγνω.
γναμπτόν δολον· γράφεται ἐν μόρον. ἐν μόρον· τὸν
ἴδιον θάνατον. βαρεῖαν· περὶ τὴν βαρεῖαν. 45
641. Αἶτα· τροφήν. ἀγρευτός· κρατητός. ἀνέρος·
ἀλιεύς, ἀλαχ· δυνάμει.
642. Ἐπὶ ξιφῇ· κατὰ ξιφίον, ὀπλίζονται· τεχνῶν-
ται, μηχανῶνται.
643. Ἐξοχα· ἐξαιρέτως. Τυρσηνόν· Σικελόν. ἀγρούς 51
σοῦσιν· ἀγρεύουσιν, οἷτινες κατὰ τὸ Τυρσηνικόν πε-
λαγὸς ἀλιεύουσι καὶ περὶ τὴν καλουμένην Μασσαλίαν
πόλιν καὶ τοὺς Κελτούς.
644. Ἰερήν· μεγάλην.

515. Κεῖθι· ἐκεῖ. ἐκπαγλοὶ· θαυμαστοὶ, καταπληκ-
τοί. οὐδὲν ὁμοιοί· διὰ τὸ υπερβάλλον μέγεθος.
516. Ἀπλοτοὶ· ἀπροσπέλαστοι ἀπὸ τοῦ α τοῦ
κατὰ πολὺ καὶ τοῦ πελάω, οἱ μεγάλῃν πλεῦσιν ἔχον-
τες. ἐννεμείδονται· ἐντρέφονται.
517. Οἱ δ'· οἱ ἄλιεῖς. ἀκάτους· νῆας. ἐσχομένους·
ὁμοίους, προσομοιούμενους, ὁμοιούμενους. ξιφί-
αις· ξιφίαις, τῶς· οἱ ἄλιεῖς κατασκευάσαντες ἀκάτιον
ὁμοιον τῷ τοῦ ξιφίου εἶδος κατὰ τε τὴν ἐπιμήκη ρίνα
καὶ τὰ ἄλλα, εἶτι δὲ καὶ φάσγανον ἢ ξίφη τῷ τοῦ ξι-
φίου κατὰ τοῦ ξιφίου καὶ τῆς ἀγρας αὐτοῦ οὕτως
φέρονται.
518. Δέμας· καὶ τὸ σῶμα. ἰχθυόεν· ὁμοιον τῷ ξιφίᾳ.
φάσγανον· ξίφη. τεχνήσαντες· κατασκευάσαντες.
519. Ἀντίον· ἐναντίον ξιφίου. ἰθύνουσιν· ὁρμῶσιν.
ἀναδύεται· ἀναβάλλεται.
520. Ἐλπόμενος· λογιζόμενος. εὐσέλμους· εὐκαθέ-
δρους.
521. Ἐτέρους· συνήθεις, φίλους.
522. Κυκλῶσονται· περικλείωσι. ἐφράσαθ'· ἐνόησεν.
523. Λίγμῃ· ξίφεϊ ἀγκίστρου. τριγλῶγινι· τρεῖς
γλώσσας. πεπαρμένος· transfixum, ἀπὸ τοῦ πείρω,
σεσουδαιμένος, κεκεντημένος. ἀλκή· δύναμις.
524. Φεύγειν· εἰς τό. ἰεμένῳ· προθυμουμένῳ. ἀναγ-
καίη· ἐστὶν εἰς αὐτόν. δαμῆναι· δαμασθῆναι.
525. Νηός· πλοίου. ἀμυνόμενος· μαχόμενος, τιμω-
ρούμενος, ἀντιπαρτασσόμενος. κενεῶνα· βάθος, πλεου-
ράν, τὸ πλάγος(τος).
526. Φασγάνῳ· τῷ περὶ στόματι αὐτοῦ ξίφεϊ. ἀντε-
τόρησε· ἐτρέπησεν, ἀντερούπησεν (ἀντετρέπησεν). διαμ-
περές· διόλου, διὰ παντός. ἀλκιμος· ἰσχυρός.
527. Οἱ δέ· οἱ ναῦται. θῶς· ταχέως. βουπλήγος·
πλεόκυος. τυπήσιν· τύβεισι, ταῖς πληγαῖς.
528. Γενύων· ἐξ αὐτῶν, τοῦ στόματος. ἤραξαν·
κατέκοψαν, ἐκόψαν. ξίφος· τοῦ ξιφίου.
529. Ἐλκεῖ· τραύματι, τρώματι, νότῳ. γόφος· τὸ
ξίφος, ρίνα. ἄρhren· ἤρμοςεν, ἡρμόσθη. ὀρφανός· ἐστε-
ρημένος. ἀλκῆς· ἀπὸ τῆς ρίνος.
530. Ὡς· καθὰ, παραβολή. δυσμένεεσι· πολίταις,
ἐχθροῖς ἀνθρώποις. τεύχοντες· ποιοῦντες, ἄλλοι. ἄρρης·
πολέμου.
531. Ἰέμενοι· προθυμούμενοι. ἄστεος· πόλεως. ἰκέ-
σθαι· ἐλθεῖν, παραγενέσθαι.
532. Ἔντα· ὅπλα. συλήσαντες· αἵματος ἀφελόμενοι.
533. Ἀρηγῆζαντο ἀπὸ νεκρῶν· τῶν ἐν πολέμῳ φονευθέντων,
φονευθέντων δι' ἄρεα, πολεμοφονεῦτων.
534. Αὐτοὶ· οἱ πολέμοι. θυρήξαντο· ὥπλισαντο,
ἡρματώθησαν. ἄγχι· μέγχι.
535. Οἱ δ'· πολῖται. ἐπειγομένοις· βιαζομένοις, διω-
κομένοις.
536. Ἀγκλίνουσι· ἀνοίγουσιν, ἀνακλίνουσιν. θύρετρα·
θύρας. οὐ γήθησαν· οὐκ ἐχάρησαν ὡς ἐταῖροις. ἐταί-
ροις· ἐπὶ, ἐν φίλοις.
537. Ἦπαφε· ἠπάτησεν.

538. Μετ'· ἐν. ἀγκοίνῃσι· ἀγκίαις. λίνιοι· δίκτυοι.
539. Κυκλωθεῖς· περικλεισθεῖς. μέγα νήπιος· ὁ κατὰ
πολὺ ἀνότος. ἀφροσύνησιν· μωρίαις.
540. Ὀλλυται· φθείρεται. θρούσκει· πηδᾷ. ὑπεκδύ-
ναι· ἐξελεθεῖν, ὑπεξελεθεῖν τοῦ δικτύου. μενεαίνων· προ-
θυμούμενος, προθυμῶν· τὸ μενεαίνω σημαίνει τρία, τὸ
λιποφυγῶ, ὡς τό (II. π, 491).
- κτεινόμενος μενείανει·
καὶ τὸ δργίζομαι, ὡς τό (II. ο, 104).
- νήπιος οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν.
- καὶ τὸ προθυμούμαι, ὡς τό (II. φ, 543).
- μενείανει κύδος ἀρίσται.
541. Τρομέων· φοβούμενος. πλεκτὸν δόλον· δίκτυον.
αὐτίς· πάλιν.
542. Χάεσται· ὑποχωρεῖ. ὅπλον· ξίφος. ἐνὶ φρεσίν· ἐν
ἔρχεται. ἄρhren· ἡρμοςμένον ἐστίν, ἄρμῳξαι.
543. Γενύων· τοῦ στόματος. δειλός· ὑπότρομος.
μένει· ὑπάρχει. κεκαφῆτος· ἡσθενεκότης, καταξήρη,
δεινῷ, ἐκπεπνευμένῳ.
544. Ἐξερύσων· ἐξελευσύνων. ἐπ'· ἡνίκα· ἐπ' αὐ-
αἰγυαλούς· ἐνθα· ἐνταῦθα. δούροις· ξυλοῖς.
545. Ἐπασσυντέροισι· πυκνοτέροις. κατὰ γόδῃν· ὁρμη-
τικῶς, συνεχῶς. ἐλάοντες· ἐλαύνοντες, συντρίβοντες.
546. Κρῖτα· κεφαλὴν. συνηλλοίησαν· συνέτριψαν,
συνέθλασαν. ὀλλυται· φθείρεται. πότμῳ· γράφεται αὐ-
θυμῷ. θυμῷ· μωρίᾳ.
547. Ἀφροσύνη· ἀγνοσία. σκόμβρον· σκόμβρος
ὁ σκαῖος εἰς βρώσιν· κακός· ὁμοιος γὰρ τὸ ζῶον. ἔλε· ἔλα-
βεν, ἐφόνυσεν. πῖονα· λιπαρόν.
548. Παρίδας· βελονίδας. φύλα συνοδόντων· περί-
φρασις. πολυσπερέων· διεσπαρμένων. συνοδόντων· γέ-
νος ἰχθύος.
549. Λεύσσοντες· βλέποντες. ἐν ἔρκει· δίκτυον.
πεπτηῶτας· περιπεσόντας, πεσόντας.
550. Ἄλλους· σκόμβρους. ἡράσαντο· ἐπεθύμησαν.
λίνου τοῦ δικτύου. πολυωπόν· πολυόμακτον, πολυτρυ-
πητον, πολλὰς ὥπας ἔχον.
551. Εἰσδύναι· εἰσελθεῖν. εἰσορόντας· εἰς αὐτὸν
βλέποντας.
552. Τερπωλὴ· τέρψις. ἀπειρήτοισιν· ἀπείροις, ἀνοή-
τοις.
553. Λεύσσοντες· βλέποντες. ἀναιθομένοιο· ἀναπτο-
μένου, καιομένου.
554. Μαρχαρυγῆν· λαμπηδόνα, αἰγλήν. ἰκινόμενοι·
εὐφραίνόμενοι.
555. Ἠ' αὖσθαι· ἀψαθαι. ἰμεῖρουσι· ἐπιθυμοῦσιν. δρέ-
γουσι· ἐκτείνουσιν, ἐντείνουσιν.
556. Νηπιῶν· ἄφρονά, μωρὰν, νηπιώδη. ἀνάρσιον·
ὀλέθριον, μισητόν, ἐχθρόν. ἐξεφάνη· ἐγνώσθη.
557. Ἰμεῖρουσι· ἐπιθυμοῦσιν. ἀνοστήτοιο· ἀνυπο-
στράφου. λόχοιο· δικτύου.
558. Ἐσπεσείν· εἰσελθεῖν. κευθμῶνα· τὸ βάθος.
ἤτησαν· ἔτυχον, ἀπέλασαν. ἔρωτος· ἐπιθυμίας.

688. Ἐνθ'· τότε, ἐντὸς τοῦ δικτύου, κέλσαντες·
δραμόντες, ἐντυγχόντες, ἐμπεσόντες. εὐρύτεροι· πλα-
τυτέροι. λόχοισιν· βρόχοις.
689. Ἐκθορον· ἐξέθορον. οἱ δ'· οἱ ἄλλοι δέ. ἐρχθέν-
τες· κρατηθέντες, ἐμπλακέντες.
690. Πικρόν· ἔλαιόν. ἀνέτηλσαν· ὑπέμειναν, ὑπὸ
τῶν βρόχων αὐτῶν κρατοῦνται. σφιγγόν· πεπνιγμέ-
νον, πνικτόν, ἐξανύσαντες· πληρώσαντες.
691. Ἡόνεσι· ἐν ταῖς καθέλκομένοις· κατασυρο-
μένους. λίνιοι· δικτύου.
692. Ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ τῶν δύο μερῶν. ἀρηρότας·
ἡρμοσμένους, ἐνηρμοσμένους τοῖς βρόχοις. γόμφους·
ἥλους.
693. Φρονέοντας· προθυμοῦντας, ἐπιχειροῦντας. ἀρ-
κυν· rete.
694. Ἡδ'· ἄρτι, μεμαῶτας· προθυμοῦμένους. ὑπεκ-
δύναι· υπεξελεῖν. κακότης· τὴν φθοράν.
695. Ἰκμαλέοισιν· διύχροις, ἐνισχυομένους· κεκρατη-
μένους.
697. Ἀεθλεύουσιν· κακοπαθοῦσιν.
698. Ἀφροσύνη· ἀγωνισί. ἡμερος· ἐπιθυμία.
699. Ἐμπίπτει· ἐγκρίεται, ἐπέργεται. λίνου· δικτύου.
λαγόνεσι· ἐν τοῖς βάθει. μιγῆναι· εἰσελεῖν, ἐμπεσεῖν.
700. Κείνουςιν· ἔστι δυνατόν, ἔστι προθυμία, ἐπιθυ-
μία ἔστιν. ὑπόβρυχα· ὑπὸ τὸν βρόχον τοῦ δικτύου. γασ-
τέρος· τοῦ δικτύου.
701. Ἐνδύνειν· ὑπάρχει εἰσέρχεσθαι. σκολιῶσι·
ἐπικλινέσι. ἐπαΐσσουσιν· ἐφορμῶσιν, ὁρμῶσιν.
702. Μηδόμενοι· βουλευόμενοι, ζητοῦντες, βουλευόν-
τες. μηδόμεναι· ζητοῦσαι. πόρον· διάβασιν. ἀρκιον·
ἀρκούντα, ἀρκετὸν, κρείττονα.
703. Ὑγρόν· κατά. ἐρειδομένους· προθύμοις. τέτα-
ται· ἐξήπλωται, πήγνυται. μῆχος· μηχανή, μηχανήμα.
704. Ἐκφυγείν· τὸν λίνον. περιστομίω· τῷ τοῦ στό-
ματος, τῷ περὶ τὸ στόμα. μογόντες· κακοπαθοῦντες,
ταλαιπωροῦσαι.
705. Ἐκπροφύγῃσι· ἐκφυγίσιν.
706. Ἐπιστροφῶσι· στρέφονται, ἐπιστρέφονται.
λίνου· δικτύου. ἐπιμηγόνεσι· ἐπιμαίνόμεναι, μνησικα-
κῶσαι, ὀργιζόμεναι.
707. Δάγματ'· δῆγματα, τρώματα, δόδοντας. ἐπι-
πρίουσι· ἐπιβάλλουσιν· γράφεται ἐντεπίρρουν· κεντοῦσιν.
τὸ δέ· τὸ λίνον. δύεται· ὑπαισέρχεται.
708. Ἰσχει· κρατεῖται, κατέχει. ἐμμενέως· στερεῶς,
ἰσχυρῶς.
709. Αὐτάρ· δέ. ἴσοι· ὅμοιοι, ὅμοιοι ταῖς τάξεσι τῶν
ἀνδρῶν οὕτως περιπατοῦσιν. στείχουσι· πορεύονται.
λόχοισι· συντάξεσιν ἀνδρῶν.
710. Κεκριμένοι· κεχωρισμένοι. ἐφείη· ἐπιπέμφοι,
ἐμβαλε, πέμψεν.
711. Ἀποτροπάδην· εἰς τοῦτοισι τρεπόμενοι, φεύ-
γοντες, φευκτικῶς, διακεχωρισμένους. λοζόν· πλάγιον,
στρεβλόν. φάος· τὸ βλέμμα.
712. Ἐπικλίνουσι· ἐπιβάλλουσιν.

713. Τίς· αὐτῶν. προβορῶν· προπηθῆσας ἢ προδρα-
μόν. ἐτέρης· μιᾶς. ἐτέρης στιχός· ἀπ' ἄλλης τάξεως.
714. Τίς· ἕτερος, τῶν ἄλλων.
715. Ἐπέλασσε· ἐπλησίασεν.
716. Δαιτί· τῇ δαλέατι. γεγηθότες· χαίροντες. ἐ-
λαίνονται· εὐφραίνονται.
717. Ὑποπαδόων· συντόμως, δρομαίως, ἐριστικῶς.
718. Ἀλούς· ἀγρευθεῖς, κρατηθεῖς· ἀθύρμασι· παι-
δαῖς, παιγνίοις. κατ'αλδόντες· χαίροντες.
719. Ὠκεανοῖο· τῶν Γαδεῖρων. στεῖχουσι· ἔρχονται.
720. Μετά· εἰς. λύσαν· συνουσίαν, τὴν ὑπώρῳ.
οἰστροῦσιν· ἐπιθυμήσῃσι, κινήσῃσι, μακύνσιν. γάμοιο·
ἀπὸ τοῦ.
721. Ἀγρώσσουσιν· ἀγρεύουσιν, ἀγρεύονται ὑπὸ τῶν
Ἰβήρων. κομώντες· θάλλοντες, ἐπαυρόμενοι. βίη κο-
μώντες· ἰσχυροί.
722. Δεύτερα· κατὰ δεύτερον λόγον. Ἡριδανοῖο
(sic)· ποταμοῦ.
723. Φωκαῖς τε παλαίφατοι· ἔποικοι γὰρ τῶν Φωκῶν
οἱ Κελτοί. παλαίφατοι· παλαιοί· ἀρχαῖοι γὰρ οἱ Φω-
καῖς. ἐναετῆρες· κάτοικοι.
724. Τὸ τρίτον· ἐκ τρίτου. Τρινακρίδι νήσῳ· Σικε-
λίᾳ· Τρινακρία ἢ Σικελία, κατὰ σχῆμα τρίγωνον κει-
μένη καὶ τρεῖς γωνίας καὶ ἄκρας ἔχουσα, ὣν ἐκάστη
πόλιν ἔχει παρ' ἑαυτῇ.
725. Ἐναεταί· κάτοικοι. πόντου· πελάγους. Τυρση-
νοῖο· Τυρσηνικοῦ.
726. Ἐνθεν· ἀπὸ τούτου τοῦ πόντου, ἐκ τούτου.
ἀπειρεσίαι· πολλοί. ἄλλος· ὅνους.
727. Σκιδνάνται· σκεδάννυνται, σκορπίζονται. ἐνι-
πλήθουσιν· πληροῦσιν.
728. Ἐκπαλῶς· ἐξοχος, θαυμαστή. μεθίσταται·
ἐγγίνεται. ἱδυθόλοισιν· ἀλιεύσιν.
729. Πάμπρωτον· ἐν πρώτοις, πρότερον. ἐπεφράσ-
σαντο· ἐπενόησαν.
730. Ἐπεφρέεσσιν· ὑψηλαῖς, πυκναῖς, ἐσκαπασμέ-
ναις, δασείς, δασυτάταις.
731. Αἶθρη· εὐδία.
732. Σκαπανοῖς κευθμῶσιν· σκεπάσμασι, κατασκό-
ποις, ἐσκαπασμένους. ἐναίσημα· καλὰ, δίκαια, ἡταινέτα, ἐν-
ἀρμόδια.
733. Ἐνθ'· τότε. ὑψηλῶν· ὑψηλὴν σκοπιὰν, ὑψη-
λὸν ζύλον, ὑψηλὸν ὄρος.
734. Ἰδρις· ἐπιστήμων, ἔμπειρος. κιοῦσας· ἐρχο-
μένας, παραγινόμενας, τρεχούσας.
735. Τεκμαίρεται· στοχάζεται, σιγμεῖται. αἶ τε καὶ
ῥοῖα· ποταῖα καὶ πόσαι, τίνες τε καὶ πόσαι.
736. Πιρῶσκει· φανεροποιεῖ. ἐτάροισι· τοῖς κοινο-
νοῖς καὶ φίλοις, συντεχνίασι, συντρόφοις.
737. Προβέβηκεν· προϊστανται, προέρχεται, προέρ-
χεται. πυλωροί· εἰσοδοί, μεγάλαι.
738. Ἐν δέ· σὺν τούτοις. μύγατοι· βαθύτατοι, τε-
λευταῖοι.

643. Θωδὸς ταχέως· σέονται· δρμῶσιν. ἐπὶ· κατὰ· στίχας· συντάξεις.

644. Καταφυλαδόν· κατὰ γενεάς, κατὰ τάξιν. οἱ μὲν· τῶν θύνων.

645. Ὀπλοῦτεροι· νεώτεροι. τοὶ δ'· τινές. γεραίτεροι· γηραιότεροι. οἱ δ' ἐνὶ μέσῳ· μεσήλικες.

646. Ὠρῇ· ηλικίᾳ. ἀπειρέσιοι· ἀπειροι. λίνων· δικτύων. βρῶσιν· εἰσέρχονται.

647. Ἰμεῖρουσι· θέλουσιν οἱ ἄλεις. ἰμεῖρωσι· ἐπιθυμῶσιν. ἀνέχεται· κατελείπεται, λάχῃ.

648. Ἀφνετή· πλουσία. ἐξοχος· μεγάλη, πολλή. ἴσταται· ἐστίν.

Εἰς τὸ Δ.

15	Περὶ σκάρων.	Περὶ ἱπποῦρων.
	Περὶ κεφάλων.	Περὶ πομπῶν.
	Περὶ σηπῶν.	Περὶ τευθίδων.
	Περὶ κοσούφων.	Περὶ ἀφῶν.
	Περὶ κίχλας.	Περὶ ἐγγραυλῶν.
20	Περὶ γαλέων.	Περὶ πηλαμύδων.
	Περὶ πολυπόδων.	Περὶ σκιαίνης.
	Περὶ σαργῶν.	

1. Ἄλλους δ'· ἰχθύας, τῶν ἰχθύων. ἀγρευτῆρσιν· τοῖς ἁλίουσιν. λήϊδα· αἰχμαλωσίαν, ἄγραν.

2. Ἐρως· Θεόφραστός φησιν ἔρως ἐστίν ἀλογίστου τινὸς ἐπιθυμίας ὑπερβολή, ταχεῖαν μὲν ἔχουσα τὴν πρόσσόν, βραδεῖαν δὲ τὴν ἀπόλυσιν.

3. Ἰντίασαν· ἐπέτυχον, ἔλαθον. φιλοτήσιον· ἐπιθυμητήν. ἄτην· εἰς.

4. Πολιούγων· τῶν τὰς πόλεις ἔχόντων.

5. Ἄυτος τ'· σύ. υἱὸς ἡγάθεον κῆρ· Γορδιανέ, ἡγάθεον· ἄγαν θεῖον.

6. Πρόφρονες· πρόθυμοι, μετὰ προθυμίας. εἰσαίτετε· ἀκούσιτέ μου. γάνυσθαι· εὐφραίνεσθαι. γάνυσθε· χαίροντες.

7. Ἰπυόδωροι· πρῶτάτοι, μεγαλόδωροι.

8. Κοσμήσαντο· ἐκόσμησαν. ἐξέστεψαν· ἐστεφάνωσαν. ᾧδαίς· ποιήσας.

9. Θεσπεσίω· θεῖω. κόρον· παρέσχον.

10. Κίρνασθαι· κερᾶσαι, βαλεῖν, ἐμβαλεῖν. οὐασιν· ὥτιονα. πρᾶπίδεςσι· πρᾶπῖς ἢ φρόνησις ἀπὸ τοῦ τὰ πρέποντα διανοεῖν· εὐφραίνει γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα.

11. Σγέτλι· κακοποιεῖ, κρατητικῆ· προσαναφωνητικόν, ἀποστροφή· καταφορικὴ, ὠραίον. θεῶν· ἀπὸ, θεωριῶν.

12. Εἰσιδέειν· θεασθῆναι, θεάσασθαι. ἀλγιστε· λυπηρῆ. ὀρβύνει· διεγείρει.

13. Ἐμπίπτων· ἐπερχόμενος. ἀδόκητος· ἀπροσδόκητος.

14. Μίσγειν· εἰσέρχῃ. ἀσθμαίνει· ἀναπνέει, πνέει. ὁμοκλήν· ἀπειλήν, ὀργήν.

15. Παρλάζων· ταρσασόμενος. ἀκρήτοι· ἀπληρώτοις, πολλῶν.

16. Δάκρυ· δέ σον· θλίψις ὑπάρχει σου. προβαλεῖν· τὸ ἐκβαλεῖν, εἰπεῖν, ἐκκωνῶσαι. λαρόν γάνος· ἐπιθυμητὸν γλύκασμα, ἥδυσμα.

17. Βυσσόθεν· ἀπὸ τοῦ βάθους, ἐκ βάθους τῆς καρδίας. οἰμωγὴν· στεναγμὸν, φέρει (2 m. φέρειν). σπλάγγνοις· ἐν, σπλάγγνων. ἔρευθος· τὴν χροιάν, ὡς πῦρ ἐν τοῖς σπλάγγνοις βαλεῖν.

18. Φοινίξαι· βαλεῖν, βάψαι. παράτροπον· παρηλλαγμένον, ἐξηλλαγμένον· ὠρῶσιν οἱ ἐρῶντες παρatreπόμενοι. ἀμέρσαι· ποιῆσαι, ἀφανίσαι.

19. Κοιλῆναι· κοιλᾶναι. αἰεῖραι· παρατρέψαι.

20. Μαινομένην· ἐρώσαν. ἐξεκύλισας· ἐξέφυγες.

21. Ἀντεβόλησας· ἐξ ἐναντίας ἤλθες, ἔπνευσας.

22. Ἐν μακάρεσσιν· τῶν μακάρων. γενέθλην· γενεᾷ.

23. Ἀμειδέος· ἀγέλαστου διὰ τὸ σκότος, σκοτεινοῦ. πυρσῶ· πυρὶ, ὥσπερ ἐκ τοῦ.

24. Λαμπόμενος· λάμπων. ἐξῦραο· ἐφῦρες. ἐξῦ· ξαο· ἐτύπωσας.

25. Ἀρότροις· τῇ συνουσίᾳ. ἐπεθήκαο· ἔθικας. τέκμωρ· τέλος, ὑπονόημα.

26. Πτερύγεσιν· ἐν· ἀειρόμενον· πετώμενον.

27. Πάφου· Κύπρου, πόλις τις τῆς Κύπρου, ἐξ οὗ καὶ Παφία ἢ Φροδίτη. μεδέουσα· βασιλεύουσα. πολυφράδμων· πολύδουλος.

28. Εὐμενέος· εὐμενὲς γένειο. ἱκάνοις· καταλάδοις, καταλαμβάνοις.

29. Μέτρον· συμμετρίαν ἀντὶ τοῦ σύμμετρος ἡμῖν γινόμενος. ἀναίνεται· ἐκφεύγει.

30. Περφίρασι· φοβούνται. ὁ δ' ὄλβιος· ἐκεῖνος· εὐτυχής.

31. Εὐκρατῇ· σύμμετρον. κομῆει· γράφεται· φορεῖ.

32. Στέρνοισι· ψυχῇ, καρδίᾳ.

33. Οὐρανῆς· γενεῆς τῶν θεῶν. ἄλις· αὐτάρχεια.

34. Ἀνάνει· ἀπαρέσχεσαι (sic; παραίσχεσαι?).

35. ὕσα· πετεινά.

36. Ἄτρυγετῇ· ὁ πολὺς, ἀκαταπόνητος. νεάτοις· ἐσχάτοις. κεῦθεσι· βάθεσι.

37. Κελαινοῦς· ἀθλίους.

38. Ἀτράχτος· μοίρας, βέλῃ, ἀπὸ μέρους· ἄτρακτον γὰρ τὸ ὅλον τοῦ ὁστού. τι· πρᾶγμα.

39. Λίπτται· καταλειφθῇ. ὑπόδρυχα· ὑπὸ τὸ βάθος.

40. Οἶγν· ποταπὴν· μετ' ἀλλήλοισιν· ἐν ἀλλήλοις. τίθενται· φυλάσσουν· γράφεται· φύονται.

41. Οὐζυβελῇ· μέγαν, ὀξέως βάλλοντα. στικτοῖ· ποι· κλοι. μόλθοις· κόποις, ἀνάγκαις.

42. Λείπουσι· καταλειμπάνουσιν. ἀλεξητῆρι· βοηθη· ω· τικῶ, βοηθῶ.

43. Δαφροῦσιν· τοῦ διακοπτικοῦ καὶ φονικοῦ.

44. Ἀπέκερσε· ἀπέκοπτεν. ἐξεσώσε· ἔσωσεν.

45. Ἡμάλδυνε· ἡφάνισεν. ἀκάχησεν· ἐλύπησεν.

47. Παλιμπλακίεσσιν· εἰς τοὺσις πεπλεγμένοις, κατ' ἀνάχλασιν πεπλεγμένοις. ἄλόντα· κρατηθέντα.
48. Ὑπεξέκλεψε· κρυφίως ἤλθεν. ἐξεύρισεν· διέσωσεν.
50. Ἐπεφράσθη· ἐπέγνω.
52. Ἀμείβων· διερχόμενος.
53. Ταναχέας· ἐξηπλωμένους(ους).
54. Ἀμφιπεριγίρσουσιν· ἴστανται, ὀρθῶνται (οὔνται), πεπικνῶνται (οὔνται), ἐξέχουσιν. οὐτάζουσιν· τιτρώσκουσιν, ὅπως· ὀφθαλμούς, ὄψεαι.
56. Ἀμήχανα· μάταια, ἀνενέργητα.
57. Ἀντιόωσιν· συναντῶσιν. λίποντο· κατελείποντο (2 m. κατέλειψαν).
58. Ἐδρεξε· ἔδωκεν. διασχῶν· ἐμβαλῶν. ἀνασχῶν· ἐν-
15 διδούς, ἐμβάς.
60. Δάξ· δακτικῶς, ἐν τοῖς ὀδοῦσιν. ἔρεισεν· ἔσφιξεν (ἰγξεν), τοὺς ὀδόντας.
61. Ἠγήτειραν· ὁδοποιόν, προσοδοποιούσαν.
62. Ἐόντος· τοῦ.
63. Θύραξε· ἐκτός.
64. Ἐσπόμενον· ἀκολουθούντα. ἀλυσαν· ἐξέφυγον.
65. Παιπαλόεσσαν· τραχεῖαν. ἀναστειγῶσι· διέρχον-
ται, ἀνέρχονται. κολώνην· ἐξοχὴν· ὄρος, ἀκρόρρειαν.
66. Ὑπὸ σκιερῆς νυκτὸς κνέφας· ἡ κατὰ τὴν νύκτα.
- 25 σκιερῆς σκοτεινῆς. κνέφας· σκότος. μήνη· ἡ σελήνη.
67. Κελαινιώσι· μελαίνουσι, μελαίνονται· καλύπτ-
ται· σκέπαι.
68. Ὅρρη· σκότει, νυκτὶ παρὰ τὸ φένειν, τούτέστι φρονέειν τὴν ὁραίν. ἀτρίπτουσι· ἀβάτοις.
- 30 69. Χείρας δέ· αὐτῶν τὰς χείρας κρατοῦντες. ἔχουσιν· ἔχοντες.
70. Ἐπίκουρον· ἀμοιβὴν· βοηθὸν διαδοχῆν.
71. Ἀμοιβαίῃ φιλότῃ· τῇ ἐκ διαδοχῆς ἀγάπῃ, τῇ ἐκ διαδοχῆς φιλίας, ἀμοιβὴν ἔχοντες τῶν πόνων ἐπίκου-
36 ρον.
72. Ἀκτῆρες· βοηθοί. γεγάσι· ἐγίνοντο. μήσας· ἐβουλεύσατο.
73. Ἀλγινόντος· λυπηροῦ.
74. Βλαφθέντες· ἐμπροσθέντες. ἐπιφροσύνας· φρο-
40 νήσεις.
75. Ἐμβεβάσαι· εἰσέρχονται.
76. Ἐπηρεύμοισιν· κωπηλατικαῖς.
77. Μέμβλονται· ἐν φροντίδι εἰσι, φροντίζονται. δο-
λόφρονα μῆτιν· δόλον. ἑρπίνων· ποιῶν.
- 45 78. Ἀναψάμενος· δεσμητός. ἀκροτάτοιο· διὰ.
79. Χεῖλος· κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν.
80. Κέρδιστον· ὑπάρχει. ἀνελέμεν· σύρειν.
81. Μετά· εἰς. δέξας· ἐλα(θεν?), ἔβαλεν.
82. Ἐλήλαται· κρέματα, ἐκκρέματα.
- 10 83. Δινωτός· στρογγύλος, συστρεπτικός. κύθος· σφαῖ-
ρα. ἄμματος· σχοίνου, διὰ.
86. Βαθὺν δόλον· ἡ τὸν κύρτον.
87. Ἰενται· πορεύονται.
88. Κραιπνόν· ταχέως. βαλτοί· κατάστικτοι, varii.

- στικτοί· κατάστικτοι. ἐρύσωνται· λάθοι, ῥύσωνται, ἐξάσσωσι, λυτρώσουσιν.
89. Περπρωθέουσιν· κυκλοῦσι, περικυκλοῦνται. ἀπά-
την· γράφεται ἀπάντη.
90. Οἶστρον· ἔρωτι. βεβημένοι· βιαζόμενοι. 5
91. Κατασπέρχουσιν· σπουδάζουσιν.
92. Ἐσσυμένους· ὀρμητικῶς, προθύμως. τάχα· ἴσως. πανύστατος· ἔσχατος. ἐπλετ'· ἤως ὑπάρξει γράφεται ἔσσεται.
96. Ἐμβαρύθων· βαρῶν. 10
97. Ὡς ἴδον, ὡς ἐκένυτο· λίαν ἐξεκλύθησαν, λίαν εὐθύς ἐλύθησαν. παραφθαδόν· συντόμως. ἔρκος· εἰς.
98. Ἐπειγομένους· σπουδάζουσιν. λόχοισι· ἔρωσιν
99. Λύγων· θερρίων.
100. Ἀργαλέων· κακίστων. ἐπισπέρχουσι· καταλαμ- 15
θάνουσιν, ἐπισπεύδουσιν. μύωπες· ἔρωτες.
101. Μεμελημένοι· εἰδῶσιν ἔχοντες, διὰ φροντίδος ἔχοντες· παραβολή.
102. Στάθμης· ἀγῶνος, ἀπὸ νύσσης. ἀπόσσυτοι· κερ-
ρισμένοι, ἀποκχωρισμένοι. 20
103. Ἐγχεύουσιν· σπεύδουσιν.
104. Ἐξανῦσαι· ἐκπληρῶσαι.
106. Νίκης· γλυκυδωρον ἐλαῖν κράτος· ἡ νικῆσαι. θύρετρα· τέλη.
106. Ἀἴξει· ὀρμησαι. κράτος· νίκην. ἀέθλιον· τὸ τῆς 25
νίκης. ἀμφιβαλέσθαι· περιλαβεῖν.
107. Ἠγεμονεύει· ἡγεμὸν ἐστίν.
108. Ἐσθορέειν· εἰσπληρῆσαι. κευθαῖνας· μυχοῦς. ἀνοστήτοιο· ἀνυποστροφῶν.
109. Κύντατον· ὀλέθριον, ὀλεθρίως. ὕστατον· ἔσχατον, 30
κακόν. ἐλόντες· γράφεται ἔχοντες.
110. Πιμπλάσιν· πληροῦσι, ποιοῦσιν. ἐφίμερον· ἐπι-
θυμητήν.
111. Κελαινοῦ· ἀθλιωτάτου.
112. Ὑπὸ σπιδάδεσιν· ὑπὸ ταῖς πέτραις αἰς χαίρουσιν. 35
113. Μέλει· ἔγκαιτα, πρόσκειται, οἰκεῖ. γλαγροίς·
λευκός.
114. Αὐρῇ· πνοῇ· γράφεται ἄρρη. φιλοτησίᾳ· τῇ φι-
λίᾳ.
115. Ἀμφί· περί. λιγμάζουσιν· περιλείχουσιν. ἐξε- 40
ρέουσιν· ἐρευνῶσιν, ἐξερευνῶσι, ψηλαφῶσιν.
116. Μαϊόμενοι· ψηλαφῶντες. κατήλυσιν· εἰσόδον, εἰσέλευσιν. ἴκοντο· παρεγένοντο.
117. Εἰσιτμήν· εἰσόδον, καταχρηστικῶς. ἀνέκβατον·
ἀδιέκβατον. 45
118. Ἐσ δ'· εἰς δὲ ταύτην.
119. Στυγερὴν· μισητήν. πόθων· γράφεται πόνων.
120. Ὡς δέ· παραβολή, comparatio.
121. Θάμνοισι· φυτοῖς. λασίοισι· πυκνοτάτοις, δασυ-
τάτοις. 50
122. Ἡθάδα· συνήθη, συνηθεστάτη (ην).
123. Λίγα· ὀξέως. ξουθόν· ἡδὺ, θελκτικόν.
125. Ἐνοπήσι· φωναῖς, ἡχῆσιν. παραπλαγχθέντες·
πλανηθέντες. ἰωῆς· φωνῆς, κραυγῆς.

127. Ἐπιβάλλεται· ποιεῖ.
 128. Παρήπαφεν· ἠπάτησεν.
 129. Πάλιοι· ὑπαρχέτω, λιπώσα· παχυτάτη.
 130. Ἀπείρονες· πολλοί.
 131. Ἐκπύγλιος· ἐκπληκτικῶς.
 132. Ὑγγες· δυνάμεις, τὰ φάρμακα, ἃ ποιοῦσιν οἱ ἐρῶντες θελητήρια, amores. Ὑγγες αἱ γοητεῖαι καὶ ἐπω-
 133. δαὶ ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς κιγκλίδος (cod. κικλ.) καὶ ὕγγος
 134. λεγομένου, ἥτοι σεισιπυγία, ἥς τὸ οὐραῖον πτερὸν καὶ
 135. τὸ περὶ τὸ στήθος ὁστοῦν χρησιμεύουσι τοῖς ἐρῶσιν.
 133. Θυλλομένους· ἡδυνωμένους, εὐφραينوμένους.
 134. ἀνάσιον· μιστήν, ἐχθρόν. ἡγεμονέουσιν· ποιεῖς. ἡγεμο-
 135. νεύει· προσδοποιεῖ.
 134. Ὑπεξέρυων· ὑποσώρων καὶ ἔλκων.
 136. Ἡίθεοι· νέοι, αἰσάοντες ἐπὶ ἥσαν. περικαλλέας·
 137. εὐμόρου.
 137. Φρασαμένοι· ἰδόντες. ἀποσταδόν· διακεχωρι-
 138. σμένως, ἀφαστηκότες. αὐγάζονται· θεωροῦσιν, admirant
 139. (sic).
 138. Ἀγαυόμενοι· θαυμάζοντες. πολυήρατον· πολυα-
 139. γάπητον.
 139. Ἐκ δ' ἐλάβοντο· ἔλαβον τὰς δόδους ἑαυτῶν, ποίας
 140. ἀπέρχονται τοῦ οἴκου.
 140. Παροῖθεν· ἐμπροσθεν· τὰ πάροινεν δὲ τὰ πρὸ
 141. τούτου, ὅπου στήθεσαν.
 141. Θελογόμενοι· εὐφραίνόμενοι. λαρῆσιν· ἡδυτά-
 142. ταις, γλυκυτάταις. ῥιπή· νέυσεσι, ἐπινεύσεσιν, ὑπὸ ταῖς
 143. καυστικαῖς καὶ ἐπιθυμητικαῖς ὀρμαῖς τῆς ἀφροδίτης.
 142. Οἰστρηδόν· ἐρωτικῶς, μανιωδῶς, μετ' οἴστρου
 143. ἤγουν ἐρωτι κινούμενοι.
 143. Εἰλομένων· σπαρτασσομένων. ἀπεχθές· μεμιση-
 144. μένοι.
 144. Ἀμφιβλήστρον· δίκτυον. εὐεργές· καλῶς εἰργα-
 145. σμένον. αἰέρας· ἐγείρας.
 145. Ἐπιπροέηκε· ἐπεμψεν. ἄσπετον· πεπληθυσμένην.
 146. Ἀψίσι· ταῖς τοῦ ἀμφιβλήστρου, καλύπτραις
 147. ἢ καμάραις· ἐν ταῖς συνδέσμασι τῶν ὀπῶν περιεχόμενοι·
 148. περικαλύψας τὴν θήραν καὶ περίσχετον ταῖς ἀψίσιν.
 149. περίσχετον· κρατητὸν, περιεχόμενον, κεκρατημένον.
 150. ἀμφικαλύψας· κρατήσας, λαβόν.
 147. Δυσέριτες· χάριν τοῦ κακοῦ ἔριτος. ἐπὶ πλεόν
 151. περισσότερον. ἔδραμεν· ἤλθεν.
 149. Ἀμφιβολάς· περιβολάς, σκεπάσματα. ἐφέγκαν·
 150. ἐπεμψαν.
 150. Ἐρύουσιν· σύρουσιν. ἀναψάμενοι· δεσμησάντες.
 151. οἶη· σπηῖαν, μόνην. οἶη· μεγάλην.
 151. Ἀπόπροθεν· μακρόθεν, ἐξ ἐναντίας.
 152. Περιπλεγόνην· περιπεπλεγμένην. ἐνέχονται· συν-
 153. ἔχονται, σκιρτώσιν.
 153. Ἐμψύμεναι· κολλώμεναι, συμμιγνόμεναι, περι-
 154. πλεκόμεναι. σπείρῃσιν· πλοκάμοις.
 154. Παρθενικά· παρθένου. δηναῖον· μετὰ χρόνον,
 155. μακροχρόνιον.
 155. Ἀπῆμονα· ὑγιᾶ. νοστήσαντα· ὑποστραφέντα.
 156. Νέον· νεωστί. εὐναίης· ζευκτικῆς.
 157. Ἀηϊσθεῖσα· λαφυραγωγηθεῖσα, συζευχθεῖσα.
 158. Ἀμφέπλεξεν· περιέλαβε, περιέπλεξεν. πάνονχα·
 159. ὀλονύκτια.
 159. Ἀργενοῖς· λευκοτάτοις. κυρτώσασα· γυρώσασα. ὁ
 160. γυρώσασα κυκλώσασα.
 161. Μεθίεται· ἐνδίδεται, καταλείπεται. ἐξερύσω-
 162. σιν· φυλάττωσιν, ἐλκύουσιν. ἐπὶ σκάφος· ἐπὶ τὴν νῆα.
 163. Συμπεφύσας· συμμιγνόμεναι. ἔλοντο· προέκρινον.
 164. Παρήπαφεν· ἠπάτησεν.
 165. Σκιάσαντες· σκεπάσαντες. πτόρθοισι· κλάδοις.
 166. μυρίνης· μυρίκης.
 167. Ἀχγῆ· δατυτάτη.
 168. Γενεῆς· τόκου.
 169. Ὑμεναι· καθήμεναι.
 170. Λύτου· ἐκεῖ. παύσαντο· τέλος ἔλαβον.
 171. Πινυτοῖσιν· συνετοῖς.
 172. Ἀεθλεύει· πάσχει, ἔχει. κίχλης· ἐπὶ. δαίεται·
 173. ἐκκαίεται.
 174. Δαίμονι· θεῷ. ὕων· ὀρμῶν, δουλεύων.
 175. Σύννομος· συνήθης. δάμαρ· νύμφη. οἴη· μία.
 176. Ἀλοχοι· σύζυγοι.
 177. Κεκριμένοι· διακεχωρισμένοι. ἐφῆστια· ἐνοικια,
 178. ἔποικα, κάτοικα, διὰ τὸ μὴ ἔκτος, ἀλλ' ἐνδον τῶν σπη-
 179. λαίων εἶναι.
 178. Λαφυροῖσιν· βαθυτάτοις.
 179. Ἀρτιγάμοισι· ταῖς ἤδη μέλλουσι γαμηθῆναι,
 180. ἢ γεγαυμέναις.
 180. Οὐπω· οὐκέτι. ἴδοι· ἀπτικῶς. πάροινεν· ἐκτός.
 181. Γαμήλιος· παρβενική. αἷθεται· ἐκκαίεται, αὖ-
 182. ζεται, ἐκφυροῦται, ἐγκτεται, ἐκ τοῦ γάμου σφροσύνη
 183. ἐγκτεται.
 182. Ἐνδόμχοι· ἐνδον μυχοῦμεναι, φυλαττόμεναι.
 183. Δηθύνουσι· χρονίζουσι, καταμένουσιν. πόσι·
 184. ἀνὴρ. ἀνώγει· καλεῖται.
 185. Λεχέων· δημοζύγων. ἄλλη· ἀλλαχόθεν.
 186. Τέτραπται· τρέπεται. ἐλίσσεται· ἀναστρέφεται.
 187. Παπταίνων· περισκοπῶν.
 189. Δύσζηλος· κακὸς ζήλος. ἀειφρούροισι· ἀειφυλά-
 190. κτοῖς.
 191. Τυτθόν· μικρόν· ἢ ἀνάπαις αὐτοῦ πρὸς τὴν
 192. φυλακὴν ὀλίγη ἐστίν. φυλακῆς· ὄρας. ἀζηχέος· ἐπι-
 193. πόνου, ἀδιαλείπτου, διηνεκοῦς.
 192. Τῆμος· τινικαῦτα.
 193. Ἀμφιπεριτρομένον· ἀγωνίων.
 195. Ὠδίων· χάριν πόνων. οἷον δέ· παραβολή. ἀλύει·
 196. ἔχει, ἀδύμνει.
 196. Τηλυτέιοι· μονογενοῦς, ὀραία. θοήν· διὰ ὀρεῖαν,
 197. ταχεῖαν.
 197. Πρωτοτόκου· πρωτολόχου. φρίσσουσα· φοβου-
 198. μένη.
 198. Λύτην· τὴν μητέρα. χέριον· χειρότερον. εἰλει-
 199. θυῆς· τῆς γεννήσεως, γέννας.
 200. Μετῆρον· ἐκκρεμές, ἐκκρεμάμενον, περιπετα-

σμένον· μετέωρα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι μεταρσία, τὰ μεταξὺ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν αἰέρι συνιστάμενα.
 201. Λυσιπτόνιο· λυούσης τὸν πόνον. βοῆς· φωνῆς.
 202. Ἀλόχοις· κοίταις.
 6 203. Λεχέων· κοιτῶν. ἐντύνεσθαι· ποιεῖν, φυλάσσειν.
 204. Ἀστυρίου· Βαθυλωνίου. τίγριν· Τίγρικόν· Τίγρης ποταμὸς· καὶ ἡ, καὶ κλίνεται Τίγρητος, τίγρις δὲ τὸ ζῶον· τὰ δύο, καὶ κλίνεται τίγριδος.
 10 205. Ἐναετήρες· κάτοικοι. ἐκθόβον· πᾶρβωθεν βάλ-
 λων.
 206. Μεθέπουσι· συνέρχονται, μετέρχονται ἐξ ἀμοι-
 βῆς, ἐπακολουθοῦσιν, εἰσίν, ὑπάρχουσιν. εὐνάζονται·
 συγκοιμῶνται.
 15 208. Νύκτας· γράφεται κοίτας. ἀμειβόμενοι· ἀλλάσ-
 σουσι, μετέρχουσιν· ἐξ ἀμοιβῆς γὰρ ἄλλοτε ἄλλη συγ-
 κοιμῶνται. μέτρον· γράφεται κέντρον· ζήλος.
 209. Περί· ἕνεκα. ὀλέκονται· ἀπόλλυνται.
 210. Ἄργα· σίδηρον, πόλεμον.
 20 211. Ὡς οὐδὲν θαυμαστικῶς, γνώμη.
 213. Ἄναιδός· ἀναισχύντος.
 214. Λύσσης· μανίας. ἐπιμίσγεται· δ· ζήλος.
 216. Ἐξεχόρευσε· ἐχώρησεν, ἤλθεν, ἐξεσκήρτησεν,
 ἐσκήρτησεν, ἐνέβαλεν· γράφεται ἐξεκύλισεν· οἱ τῷ ζήλῳ.
 25 217. Ἦντησεν· ἔτυχεν. ἀμοιβῆς· χάριν.
 218. Ἐπιδιδνεύοντα· συστρεφόμενον, ἀδημονοῦντα
 ἢ ἀναστρεφόμενον.
 219. Ἀλόχου· συζύγου.
 220. Μολίβου· καθέτου. κύβος· τροχός, σφαῖρα,
 30 ἢ καθετήρ.
 223. Πρὸς πέτραις· πλησίον τῶν πετρῶν. ἀφῆκε·
 ἔπεμψε, κατέβαλε, κατέβριψεν. ἐγγύθι δ' αὐτῶν γρά-
 φεται μικρὸν τὸ αὐτόν, ἥως αὐτὸν τὸν δόλον.
 224. Ἐσέδρακεν· ἐδράξατο. ὀρινθείς· ὀρμισθείς (ηθείς).
 35 225. Ὁρμήθη· ἐπήδησεν.
 226. Ἀνάρσιον· ἐχθρόν, πολέμιον. ἀλόχοισιν· δημοκό-
 τοις.
 227. Ἐπιθύσας· ζηλοτυπῆσας, ὀρμήσας, δειλιάσας.
 228. Τίνυσθαι· τιμωρεῖσθαι, τιμωρῆσαι, κυλύειν, τι-
 40 μωρεῖν, ἐπῆλυσιν· ἐπέλευσιν.
 229. Ἀμφιγανῶν· καταπιῶν, δοκεύσας· ἐπιτηρῆσας,
 ἐξ ἐναντίας ἐλθὼν, ἢ καὶ ἰδὼν.
 230. Συνέπειρεν· ἐσούλισεν, ἀνακρούων· ἀνασειῶν.
 γενέσσει· στόμασιν.
 45 231. Ἀσχαλῶντα· λυπούμενον. ἀσπαίροντα· ψυχρῶ-
 βαγόντα.
 232. Ἐνίπαπε· ἐνέπληξεν, ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.
 κερτομήσιν· ὀνειδισμοῖς.
 233. Νῦν δὴ νῦν· γράφεται ἦδη νῦν. ἥθοποιά, αἰμω-
 60 πεία (sic; ἐποποιία;) πρὸς τὸν κόσσυφον ἐκ τοῦ
 ἀλίως, περιφρούρει· περιέβλεπε.
 235. Κῦπρις· γυνή. ἐφῆνδανεν· ἤρεσκαν, ἤρκει·
 ἐφῆνδανε γίνεται ἀπὸ τοῦ ἦδω τὸ εὐφραίνεσθαι, ὅθεν
 καὶ δασύνεται.

236. Ἀγάλλου· ἡγάλλου, ἔχαιρες.
 237. Ἰθι· ἔλθε, τοί· σοι.
 238. Χρυσόιο· γράφεται χερσαίοιο πυρὸς λευκάμ-
 πυγος αὐγῇ· ἢ τὸ πῦρ.
 239. Νείκεσε· κατετρινωμένοιο· αἰόντι· αἰσθανομένῳ. 5
 καίοντι· αἰσθαλομένῳ (συμένῳ). πιφασκῶν· λέγων. οὐκ
 αἰόντι πιφασκῶν· καὶ ἀκούσιν μὴ διαλεγόμενα (όμε-
 νος).
 240. Πόσις· ἀνὴρ. ἰούσαι· πορευθεῖσαι.
 241. Μέν· μήν. ἐπαρωγῇ· βοηθείᾳ.
 242. Κεντροφόρων· κέντρα· ἐχόντων, τῶν κεντρίων
 λέγει.
 245. Κιών· παραγενόμενος. αἰδῶν· σκοτεινός, μέλας,
 ἀφανής.
 246. Βυθίοις· βυθοῖς. ὑφίζεται· κἀθηται, ὑπόκειται. 15
 ὀργυῖται· χερσίν.
 248. Μιν· γράφεται μέν.
 250. Ἰκῶνται· πορεύονται.
 251. Περιγέει· τῷ περιτρεφεί.
 252. Καταῖθον· ὀρμητικῶς, συντόμως. στυφελίζων· 20
 κόπτων, τύπτον, ἀνακρούων, ἀναπειρών.
 253. Τριγλώχισι· τριαιναίς.
 254. Ἀπότροποι· ὀπίσω, εἰς τοῦπίσω.
 255. Λεύσσωσιν· ἐνεστώς χρόνος.
 258. Ἀρτιφάτου· νεωστὶ ἐρηνευμένου. νέκυν· νέκυν 25
 παιδὸς, τρυφεῖν ἐκείνου αὐτόν.
 257. Ἀμφίκλαυστον· περικλαίόμενον.
 258. Τηλύγετον· γνήσιον. περιμοχθήσῃσι· κακοπα-
 θήσῃσι.
 259. Δρυπτόμενοι· σπαρπτόμενοι. 30
 260. Ἡρώ· μνημεῖον, τάφος. ἐμπεφύσιν· κεκολληνταί.
 261. Ξυνῇ· κοινῶς, ὁμοῦ. θανεῖν· θέλουσιν.
 263. Αὐτόν· τὸν ὅμοιον.
 264. Ἐνδύμιος· συνήθης, ἐκ τοῦ δήμου.
 266. Ἐξάλον· ξένον τῆς ἀλός. ἀλλοδαπῆς· ξένης. 35
 268. Ἀθηναῖς ἔρνεα· τῆς Ἀθηνᾶς· λέγεται τὸ φυτόν,
 ἐπεὶ φέρεται μῦθος, ὡς ὅτι πρῶτον ἐν τῇ τῶν Ἀθη-
 νῶν ἀκροπόλει Ἀθηνᾶς προνοία ἐδράστῃσεν. ἔρνος κυ-
 ρίως ὁ κλάδος τῆς ἀγρίας συκῆς· ἔρνεος γὰρ ἡ ἀγρία
 συκῇ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς κλάδος. 40
 269. Ἐρνεα· κλάδους.
 270. Ἐσπασον· ἔλαβον, ἢ· ὄντως.
 273. Γείτοσιν· ἐν τοῖς γείτοσι τόποις τῆς γῆς. γου-
 νοῖσιν· γονίμους τόποις, καρπίμους τόποις, ἐν τοῖς γονι-
 μοῖσιν τοῖς τόποις γεινιάζουσι τῷ αἰγιαλῷ. ἐπακταῖ· 45
 παραθαλασσία. τεθαλυῖα· θάλλουσα.
 274. Πουλύποδος νόος· periphrasis, ut supra Ζηνὸς
 νόος· et μοχ· κυνὸς μένος, et νόος βοτήρων infra vers.
 329. et infra 348 νόος ἀσπαλίην.
 275. Εὐρίνοιο· τὰς καλὰς βίνας ἔχοντος. 50
 276. Ἀνιχνεύει· ἀνερευνᾷ. ἐξερεεῖσιν· ζητῶν, ἢ λέγων.
 277. Ῥινός· διά.
 278. Μάρψεν· ἔλαβεν. ἐμάττηεν· ἐματταίνετο, ἀπέ-

- τυχεν. ἐπέλασσαν· ἐπλησίασαν εἰς τὸν φωλεὸν τοῦ
 1 0ηρός.
279. Τηλεθόωσαν· ὑψηλοτάτην. ἄφαρ· εὐθέως. μάθεν·
 γράφεται· μάρψεν.
281. Πρέμνοισιν· πρέμνοι κυρίως οἱ κορυφαῖοι τῶν
 δένδρων κλάδοι παρὰ τὸ πρυμνὸν τὸ ἔσχατον.
282. Περί ῥίζης· ἢ περὶ τὴν ῥίζαν.
285. Ἀεῖρει· ἐμβάλλει.
286. Πηχύνασθαι· περιλαθεῖν, περιπλέξει.
- 10 287. Ἑρνεῖ· φυτῶ.
288. Ἑρειδόμενος· πατῶν. κοτύλησιν· πλεκτάνας,
 τοῖς ποσίν.
289. Λελημένος· ἐπιθυμῶν, σπεύδων. χαίταις· κλά-
 15 δοις.
290. Πύσσεται· ἀσπάζεται, φιλεῖ. ἔχων· κατέχων.
292. Ἐλισσομένη· περιπλεκόμενη.
293. Βλωθῆσιν· ὑψηλαῖς.
294. Ὑγρός· ὁ πανταχού ἐκτρέφων διὰ τὸ εὐπερί-
 στρεπτον. ἔλιξ· ἐντυλιγμός, τιτανόμενος· συρόμενος,
 20 ἐξαπλούμενος.
296. Περιβῆει· ἔρχεται, περιέρχεται. ἀκρεμόνεσσι·
 κλάδοις.
297. Φιλεῶντι· ἐρῶντι.
298. Λιπρήση· καταπαύση, pascit. ἐφέρπει· πορεύεται.
- 25 299. Πλησάμενος· κορεσθεὶς. ἐλαιηροῦ τε πόθοιο· τοῦ
 ἐπὶ τῆς ἐλαίας αὐτῶν γινομένου πόθου.
301. Θαλλούς· κλάδους.
302. Εὐφρέας· εὐθαλεῖς, τὰς ἀλῶς ἀναβλαστάνον-
 τας. μόλιθον· διὰ τὸ βάρος.
- 30 304. Ἦψε· ὥρμησεν.
306. Πτόρθους· πτόρθος κυρίως ὁ ὀρθὸς κλάδος παρὰ
 τὸ πέτεσθαι ὀρθιον
306. Ἀνίησιν· οὐκ ἀφίησιν.
307. Ἠχθηρε· ἐμίσησεν.
- 35 309. Ὁρειαυλοῖς δὲ βοτοῖσιν· ταῖς αἰγαῖς, τοῖς ἐν τοῖς
 ὄρεσιν αὐλιζομένοις ποιμνίοις.
310. Ἐκπάγλως· λίαν.
311. Ἦ· ὄντως. σέβας· ἐκπληξίς. οὐκ ἐπίελπτον· μὴ
 ἐλπίζομενον. ὑμόφρον· προσφιλεῖ ἀλλήλοις.
- 40 312. Πάγους· καθέδρας. χαροπὴν· φοβεράν.
313. Εὖτε γάρ· παρήχησις.
314. Μηκάδας· αἶγας· τὸ μηκάσθαι ἐπὶ τῶν αἰγῶν,
 τὸ δὲ βληγᾶσθαι ἐπὶ τῶν προβάτων. λουσάμενας· μελ-
 λούσας λουθῆναι.
- 45 316. Ἐνδοῖς· κατὰ τὸ μεσημέριον, κατὰ τὸν καιρὸν
 τῆς δειλῆς. δόλυμπος· οὐράνιος.
317. Αἰπολίῶν· ποιμνίων. βαρυαέα· μεγάλην. βαρυη-
 χέα· τὴν μεγαλόφωνον, τὴν βαρέως ἀκουσμένην, βα-
 50 ρυάκουστον.
319. Ἀνδῆροισι· ἀνθεσιν, αἰγιαλοῖς· ἀνδρα κυρίως
 τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν παρὰ τὸ ἄνω τῆς θροῦς αἵρεσθαι,
 ἢ ἄνω τῶν διερωτῶν εἶναι, νῦν δὲ σημαίνει τοὺς αἰγιαλοὺς
 καὶ τὰ ἐκεῖσε βρύα, καλεῖ δὲ ταῦτα ἀνθη.

320. Κερκόν· κερατοφόρον. περισσάινουσιν· εὐφρα-
 νονται.
321. Λιγμάζουσι· λείγουσι τοὺς πόδας τῶν αἰγῶν
 ἀθροίζομένων εἰς τὴν θάλασσαν. ἀθρόοι· ἀθρόον δὲ τὸ
 μὴ ἔχον ὄρθιον. ἀμφιγρόνται· περιγρόνται. 5
322. Κατασπαίροντες· πηδῶντες.
323. Πρωτοδαεῖς· πρωτομαθεῖς, τοὺς ἄρτι τοῦτο μα-
 θόντας. φίλον χορόν· τῶν σαργῶν. οὐκ ἀέκουσαι· ἐθε-
 λουσῶς.
324. Δέχονται· δέχονται. 10
325. Σταθμοῖσι· μάνδροις. κατηρεφέεσσι· κατεστε-
 γασμένοις.
328. Ἐκ βοτάνης ἀπὸ τῆς νόμῃς.
328. Ἥμος· ὁπηνίκα. περίωρος· ὁ πλησίον τόπος,
 ὅλος ὁ τόπος ἀντιχεῖ ἐκ τῆς φωνῆς τῶν αἰγῶν. ἰωῆς· 15
 κραυγαῖς, νοεῖς.
329. Νητιάχων· ἐρίφων· κέκληγε· ἤγει, βοᾷ.
330. Κεραῆσι· κερατοφόροις. περισσέργουσ'· κυ-
 κλῶσιν.
331. Ἀδην· κόρον. ἴσχωσι· λάδωσιν. λοέτρων· καθ- 20
 αρσίων.
333. Ἀχνύμενοι· λυπούμενοι.
331. Ἀμείβει· διέρχεται.
335. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή. τηλύγετον· γνήσιον. ἀκοί-
 25 την· σύζυγον.
336. Τῆλε· μακράν. ἰόντα· πορευόμενον, ἀποδη-
 μούντα.
337. Οἱ· ἐννοουμένην. ἀλύει· ἀδμονεῖ.
338. Οἱ· αὐτῶν· μεσσηγύς· διὰ μέσης. κύκλα· δια- 30
 ὁρομαί.
341. Λισσομένη· παρακαλοῦσα.
342. Ὅπωπάς· ὄφθαλμοὺς, θεωρίας.
343. Ὑπ' ὀμμασι· ἀπὸ τῶν ὀμμάτων.
344. Οἰωνθέντας· μονυθέντας. πάλιν· ὀπίσω, εἰς τοῦ- 35
 πίσω.
348. Συνοίσεσθαι· γενήσεσθαι.
347. Κῆρας· θανάτους. εἰός· σούς.
348. Τεκμαίρεται· ζητεῖ.
349. Διδύμοισιν διπλάσι. ἀνισταμένας· ὑψηλὰς, ἐξε-
 γούσας. κροτάφοισιν· ἔσχατ'· κρόταφος ἀπὸ τοῦ κηρύσ- 40
 σιν τὸν τάφον, ἢ παρὰ τὸ ποιεῖν κρότον τῇ ἀφῇ.
350. Στεινωπόν· στενόν. γῶρον· μέσον, τὸν μεταξὺ
 τῆς θαλάσσης τόπον.
351. Αἰθέρος· αἰθέρα λέγει τὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ αἰθῶ
 τὸ καίω, ὃ δ' Ἀριστοτέλης (de caelo I, 3.) φησὶν ἀπὸ 45
 τοῦ αἰ θεῖον. διαυγέας· λάμποντας, διαλαμπομένας.
352. Ὁμόκλιτον· ὁμόκοιτον, ὁμοκάθεδρον. αὔλιν· αὐ-
 λήν, αἰολικῶς συνεστάλη.
351. Πυρσοῖσιν· ἀκτίσι, ταῖς λαμπηδόσιν.
354. Ἐνθα· ἐκεῖσε. μελέεσιν· ἐπὶ. ἐφρυσάμενος· 50
 ἐνδοθεὶς, καλυψάμενος.
355. Συναΐφας· δεσμησας, ἀνάφας.
358. Στέλλεται· πορεύεται. ὁρμαίνων· διαλογιζόμε-

- νος), φροντίζων, εὐτρεπίζων. νόμιον· κατὰ νομείς, ποι-
μενικόν.
367. Λιπύνας· ἀλεΐψας.
368. Ἄλφιτα· ἄλευρα· κυρίως τὰ τῶν κριθῶν ἄλευρα
ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ τοῦ εὐρίσκω· πρὸ γὰρ τοῦ εὐρεθῆναι τὸν
σίτον κριθὰς ἤθιον. ἔπωπῃ· πρόσσῃσι, φαντασία, ὄρα-
σις, ὄψις.
369. Εὐδωρήτος· καλῇ, ἢ καλῶς δωρηθεῖσα.
361. Περισσεύοντες· χαίρομενοι, τὸν τῇ αἰγί ἑοικότα
πολέμιον αὐτοῖς ἄνδρα κολακεύοντες.
363. Φρεσίν· νοήμασιν. αἰγείοισι· μηλίοις. ἀρηρό-
τος· ὄντος, ἔχοντος.
364. Κρανῆν· τραχείαν.
365. Πολιοῖο· λευκοῦ.
366. Χηλῆς· ὄνυχος. ἔμφυτον· ὅμοιον, καὶ τὸ ἔμπε-
φυκὸς τῇ χηλῇ.
367. Ἐσσυμένως· ταχέως.
368. Ἀὖ· εἰς τοῦπίσω. οἴσεται· ὑπολάβει.
370. Ἀποστέλλαντες· μισθώσαντες.
371. Ἐνδι· διατριβάς, τὰ λαμπόμενα.
373. Λειφθεῖν· τὸν σαργὴν ἀπολειφθῆ. δαμάσεται·
θηρεύει. ὀπωπῇ· θεωρίᾳ, φαντασίᾳ. ὀπωπῇ· ὁράσει,
μορφῇ.
374. Μέλει· ἐγκείται.
375. Δηριώνται· μάχονται.
377. Ἐπάρκιος· ἱκανὸς, ἀρκετός. ἐπλετ' ἴσταται.
ἀκοίτης· ὁμόζυγος, ἀνὴρ.
378. Εἰσελάει· ἐλαύνει.
379. Περηνέγα· κυκλοτερῆ, στρογγύλην. πάντη·
πάντεως.
380. Τὸν δέ· τὸν χόρτον. λάγχησι· δασύτησιν. πύ-
κασαν· ἐστέγασαν, ἐπύκνωσαν.
382. Σκιάσαντες· σκεπάσαντες.
383. Οἴστος· ποτὶ μῶλον· διὰ τὸ μὴ ὅλος(ως) εἶναι
πόλεμον. ἐπώρορεν· διήγειρεν. εὐνητῆρας· συζύγους.
381. Γαμήλιος ἐνυὸς· ἡ περὶ τοῦ γάμου μάχη.
386. Ἀριστεύσας· νικήσας.
386. Γλαφυρήν· βαθυτάτην.
387. Ἐπηρεφέ· ἐστεγασμένον, πυκνωμένον. ἀκρε-
μόνεσσι· ἀκροῖς.
389. Χορόν· τὸν νυμφικόν.
389. Ἐρύκει· κωλύει.
390. Ἐξ· καταλείπει.
392. Προσέκυσεν· εἰσῆλθεν.
393. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή. βοτάνηθεν· ὑπὸ (ἀπὸ?)
τῆς βοσκῆς.
394. Εἰροπάκου· τοὺς τὸ ἔριον φερούσας ἀπὸ τοῦ
ἔριου καὶ τοῦ πέκω. πάλιν· ὀπίσω, εἰς τοῦπίσω.
395. Πεμπάζεται· μετρεῖ· πεμπαῖζει κυρίως τὰ κατὰ
πέντε ἀριθμεῖν, ἐνταῦθα δ' ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἀριθμεῖν
εἰληπταί.
396. Διέπων· ἐνεργῶν. σόχ· ἰωνικῶς.
397. Εἰδομένοι· κλειομένοις, συγκεκλεισμένοις (συγ-
κεκλεισμένοις cod.)
398. Στείνεται· στενοχωρεῖται. ἔσσυτο· ὄρμησεν.
400. Ἐνθορε· ἐπήδησεν.
401. Δελταίαις· ἀθλίαις.
402. Ἀεθλα· παθήματα.
403. Ἐρωμανήσιν· ἔρωσι, ἐπιθυμιαίς, ταῖς μανίαις ὁ
τοῦ ἔρωτος· κλίνεται γὰρ ἀττικῶς· ὁ ἔριος τοῦ ἔρω.
404. Ἀθρήσωνι· θεωρήσωντι.
405. Τῷ· ἐν τούτῳ, τούτῳ τῷ πλαζομένῳ.
406. Διαβρασιθεῖσαν· διαφθαρείσαν. ἀέλλαις· ταρα-
χαῖς.
407. Αἰνά· πῶς, αἰνῶς καὶ λίαν, χαλεπῶς. Ποσει-
δάωνος· τῆς θαλάσσης. ἀμελιέτοιο· ἀνημέριοιο. τυχεύ-
σαν· ἐπιτυχοῦσαν.
408. Δασσάμενον· μεριστάμενον, διασκορπιστάμενον.
διακροδόν· διακεχωρισμένους.
409. Δούρα· ξύλα. λῶθῃσι· βλάβαις καὶ πληγαῖς
κυμάτων. πολυσχιδέεσσι· πολυμερίστοις, συνεχέσι, ποι-
κίλαις καὶ διαφόροις.
410. Τῆμος· τινικαῦτα. πινάκεσσι· σκάφαις, σα-
νίσιν. θεούσι· πρὸς τὸ σημαινόμενον.
411. Μεθέπουσι· ἀνέχονται, ἡ μετ' αὐτῶν ἐνεργοῦσιν,
ἐπιτηροῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἐνεργοῦσι καὶ συμπλέουσιν.
ἐγκύρσας· τυγῶν.
412. Τάχην· ἀπειρον. ἀμέγαρτον· ἐπιφθονον.
413. Ἀλλὰ τὸ μὲν· ἦγουν τὸ ψεῖρεσθαι τὰς νῆας·
ῥαῖον. ναύτησιν· ἀπὸ. ἀλεξήσεις· ἀποδιώξετε, βοηθή-
σεις.
414. Ἐμβόθιος· ὁ τοῦ βυθοῦ ἔφορος Ποσειδῶν. θέοιεν·
τρέχουεν, πρέλυσιν.
415. Εὐκῆλοισιν· ἡσύχοις. ἀπήμονες· ἀβλαβεῖς, ὅ
ἀνίκαντοι· ἀτάρακτοι, ἀδιάσειστοι, ἀμετάτρεπτοι.
416. Ἀμοιβάοισι· συγχοῖς, ἐκ διαδοχῆς ἀλιέων.
μετερχόμεναι· φέρουσαι. καμάτοισιν· πλοῖσις.
417. Ἀλλοῖα· ἕτερα. τεχνήσασθαι· εἰς τὸ κατα-
σκευάσαι, κατασκευάσασθαι.
418. Ἔστιν· δυνατόν· ὑπάρχει. μεταβαίνεμεν· με-
τέρχεσθαι, μεταρχόμεθα.
419. Συμφυρτούς· μεμιγμένους, τοὺς ἐνθεν ἀκείθεν
φερομένους. δονάκων· καλῶν. σφακίλους· δεσμὰ, σχοί-
νους· σφάκελος ἡ σῆψις τοῦ ἐγκεφάλου, καταχρηστί
κῶς δὲ καὶ ἡ σχοῖνος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος.
γυρώσαντες· κυκλήδον διατριψάντες, δεσμησάντες.
420. Ἀῖαν· διὰ τὸ βάρος.
421. Ὑφορμιστῆρα· στερεωτήν, κάτωθεν δορυμένον
(cod. σύμενον), στηρίζοντα τοὺς σφακέλους.
422. Ἀτρέμα· ἡσύχως. δινεύουσι· περιτρέγουσι, πε-
ριφέρουσιν. φιλόσκια· τὰ τὴν σκίαν φιλοῦντα.
423. Ἀγελήδον· ὁμοῦ.
424. Ἀνατρίβουσι· ἀνέρχονται. μένοντες· πρὸς τὸ
σημαινόμενον.
425. Τοῖς δέ· τούτων. ἐτόιμην· σύντομον.
426. Εἶδασιν· βρώμασι, τροφαῖς.
427. Ἐρούσι· ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς καὶ πλέουσιν
ἀγρεύσαι αὐτοὺς.

429. Δινεύων· κινῶν, ῥίπτων. μέσσοισι· τοῖς κυσίν.
 ἐλώρια· βρώματα.
 430. Μαργαίνοντες· μαϊνόμενοι.
 431. Προθέουσι· προλαμβάνουσιν.
 432. Ἔρις· μάχη.
 433. Ἀγρευτὸν· κρατητὸν. ἐρύσσεται· λάβη, ἐλ-
 κύση.
 435. Ἐὼν· ὁ ἀλιεύς· αὐτοὶ γάρ· πλέον τῶν ἀλίεων
 ἐνεργούντες. ἐπισπεύδουσιν· τουτέστι πλέον τῶν ἀλίεων
 10 προσπεύδουσιν.
 436. Ἀφραδίησι· μυριάσι. ἐγκονέοντες· σπουδάζον-
 τες, σπεύδοντες.
 437. Τοίη· ὁμοία. ἐπιπροσύνη· νοήσει.
 438. Ἴσον· ὅπερ οἱ ἵππουροι. ἤτορ· προθυμία.
 439. Ἐπιμηχανόωτο· κατασκευάσει.
 440. Ἐντύνων· κατασκευάζων. κλωστήρι· ἀτράκτῳ,
 ἤγουν ἀτρακτοειδὲς ξύλον· κλωστήρ ἐργαλεῖον σταυ-
 ροειδές, ὅπερ γυριζόμενον διὰ χειρὸς κλῶθει τὸ παρα-
 20 τυχὸν λίνον.
 441. Καταξεύσειεν· δεσμήσει. ἀνακλίων· πηγνύνων,
 ἐν τῷ ξύλῳ.
 443. Ἐμπαίρειεν· σουβλίσειεν ὕπτια· ἐξηπλωμένα,
 ἐκ πλαγίου.
 444. Δάγματ'· οὐρύτητας, οὐρύτησι τῶν ἀγκίστρων,
 25 τοὺς πώγωνας τοῦ ἀγκίστρου. γλαυκῆς· φοβεράς.
 445. Ἀναψάμενος· δῆρας, σύροι· συρέτω.
 446. Ἐφωρμήθη· ἔδραμεν.
 447. Ἰκμαλίοις· διούργις. θυσάνοις· πετροῖς, ἱμα-
 τίοις, πλοκάμοις, χροσσοῖς. πάγη· ἐσουβλίσθη.
 448. Μεμαυῖα· προθυμουμένη. λιπεῖν· καταλειφ-
 30 θῆναι.
 449. Αὐτόπλεκτον· ἄφ' ἑαυτοῦ πλεγθὲν, τὸ ἄφ' ἑαυ-
 τῆς πλεκόμενον, αὐτοδέσμητον, αὐτοκράτητον, αὐτά-
 γρευτον.
 450. Ἀκλύστοις· τοῖς μὴ ταρασσομένοις ὑπὸ τῶν
 35 ἀνέμων, ἄλως (ἀλλ) περικλυζόμενοις.
 451. Κούρος· νέος. ἀθύρων· παίζων.
 452. Οἶός· προβάτου. περιμήκετον· μέγα, μακρότητα.
 ἤκε· ἔβαλεν.
 453. Ἐκτάδιον· ἡπλωμένον, ἐξηπλωμένον.
 454. Ἐπόρουσε· ὥρμησεν. ἔσπασε· ἔλαθεν.
 455. Ἐγνων· ὁ κούρος. μήλειον· προβάτειον, το ἐκ
 τοῦ μήλου ἧτοι προβάτου ἔντερον. ἐκύρτωσεν· ὄγκω-
 40 σεν. αὐτμῇ· πνοῇ.
 456. Ἐμπνέων· φυσῶν, ἐμφυσῶν. ἀνίσταται· ὀγκοῦ-
 ται. ἀσθματι· πνοῇ. λαύρῳ· μεγάλῳ λαῦρον ἐπὶ μὲν
 ἀνέμου διὰ τοῦ υ ψιλοῦ δέον ἐστὶ γράφειν παρὰ τὸ
 αὔρα ἡ πνοὴ καὶ τοῦ λίαν, ὁ σχμαίνει τὸ πᾶν, ἐπὶ δὲ κυνὸς
 ἢ ἀλλου τινὸς ζώου διὰ τοῦ βῆτα παρὰ τὸ λίαν βο-
 60 ρὸν ἧτοι φαγόν.
 457. Οἰθαλέον· γινόμενον.
 458. Περιστενέται· στενοῦται.
 459. Δέδετα· δεσμεῖται. ἀλύζαι· ἐκφυγεῖν.
480. Οἰθαίνουσα· ὀγκοῦσα. ἀσθμαίνουσα· πνέουσα,
 βιαζομένη.
 461. Ἀναπλώση· ἀναπνέουση.
 462. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή· τὴν παραβολὴν ἀπὸ
 τῶν συμφωνούντων· φησὶ γὰρ ὅτι ὥσπερ τις ἀνὴρ πε- 5
 πληρωμένου καὶ γέμοντος ἀμφορέως πειρωμένου (ος),
 αὐλὸν ἥως συμφώνιον ἔχων ἤρρισεν οἶονεῖ ἤρρισεν ὑπὸ
 τοῦ (τῷ) ἑαυτοῦ στόμα τὸν φυσητῆρα, τουτέστι τὸν
 αὐλόν, τὸ δὲ στόματι ἑλκύει ποτὲ τοῦ μέθους, ἔλκων
 αὐτὸ ἐξ ὑποστροφῆς ἐκ τοῦ ἀγγείου (Οοῖ. κείου) εἰς 10
 ἑαυτὸν, ἐνσιφωνίζει(ων) τοῖς χεῖλεσι τῷ ἀκροτάτῳ,
 τὸ δὲ μέθυ ἀνατρέχει τῇ ἀναπνοῇ ἥως τῇ ἀναρρόφῃ-
 σει τοῦ ἀνδρός, πλείον· πεπληρωμένου, ὅθεν καὶ κρητι-
 κῶς γέγραπται διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου. πειρώμενος·
 δοκιμάζων. ἀμφιφορῆς· πίθου, τοῦ ἀμφοτέρωθεν φερο- 15
 μένου.
 463. Ἦρρισεν· ἤρμησεν(οσεν), ἡδραῖωσεν. φυση-
 τῆρα· αὐλόν, τὸν σίφωνα.
 464. Ἐρύει· ἔλκει. μέθους· οἴνου.
 465. Κυμαίνουσαι· φυσάμεναι. 20
 466. Ἀκικυς· ἀσθενής.
 469. Ἀδινόν· πολλὸν, λεπτόν.
 470. Ἀγαθὴ· ἐτοιμός.
 471. Φύζα· φόβος, φυγὴ. δέδουκε· εἰσέρχεται. δέδμε·
 ὑπεισέρχεται. 25
 472. Ὑποτρομέουσι· τὰ πάντα ἅπερ ἔωσι (sic) φο-
 βούνται. σύν· ἐν. χυβεῖσαι· ὀρμηθεῖσαι.
 473. Ἐμπεφύοσι· κεκόλληται.
 474. Ἀναγκαῖοιο· βιαστικοῦ, ἀναγκαστικοῦ, ἥως
 καθάπερ δύναμιν δεσμοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ(αῖς) ἐπι- 30
 κειμένη(ην) φέρουσι(σαι), τουτέστιν ἄλλου δεσμεύ-
 σαντος αὐτὰς ἀναγκαστικῶς.
 475. Μητίσαι· νοήσας, κατανόησας.
 476. Τοῖον· οὕτως, τοιοῦτον. ἔχονται· δεδεόμενται.
 477. Ἐργασιν· κωλύμασι, στηρίγμασι, καλύμ- 35
 μασι, θαλασσίσι λίθοις κεχυρμένοις. ἔκελσαν· ἔτυ-
 χον, ἐνέτυχον· νῆες προσέκελσαν αὐταῖς ὥσπερ ἐν
 φραγμῷ ἢ τοίχῳ, καὶ ἐνεποδίσθησαν ἐξ αὐτῶν.
 478. Σπιν· αὐταῖς, αὐτάς. ἐνιπλήσσουσιν· ἐμπλέ-
 κονται, τύπτουσιν, ἐρετμοῖς κωπηλασίαις. 40
 479. Κληῖδων· ἐκ τῶν καθεδρῶν. ἐνέσχετο· ἔκω-
 λύθη.
 480. Χοιράδος· ὑφάλου. ἀντιτυχοῦσα· πλήθης.
 481. Βουπλήγα· πέλεκυν.
 482. Ἐτίναξε· ἔκοψεν. διέκερσε· διέκοψεν. 45
 483. Ἀπεδόσσατο· ἐμέρισεν, ἐμερίσατο. Τάμε· ἔκο-
 ψεν. ἐκόλουσεν· ἔκοψεν.
 485. Ἦμῃσε· ἐθέρισεν, ἔκοψεν.
 486. Οὐκτρόν· ἐλεεινόν, ἐλέους ἄξιον. μογεροῖσιν·
 ἀθλοῖς. 50
 487. Ἀνέγκαν· ἀνέδωκαν, ἀφῆκαν.
 488. Γόμφος· δεσμός, συναγμός. ἄρῃσεν· ἤρρισεν.
 489. Καὶ μὲν τις· γράφεται καὶ κέν τις. παλόμε-
 σιν· ἐν.

496. Ἀντιάσας· τυχῶν. ἀμύχεται· λάθῃ, σωρεύσῃ, συναγάγῃ, ἀποσπάσῃ.
 497. Φράσσονται· νοήσονται. πεπτηνίαις· κειμένας, συνηγμένας. περιπτύσσουσιν· ἀποκλείουσι, κρύπτουσιν.
 498. Νόσφι· χωρὶς, ἀφύσιν· ἐν.
 499. Νήψαν· συνήξαν, ἐσώρευσαν. χύσιν· σωρόν.
 500. Ἐργατῖναι· θερισταί, γεωργοί· παραβολή· ἐργατίνης δὲ θεριστῆς, καὶ κλίνεται ἐργατίνου. δηοῦς· θέρους, τῆς γῆς, τοῦ θερισμού· τῆς γῆς. τελέσαντες· πλη-
 10 ρώσαντες.

501. Πνοῖσι· ἐν. ἐρετμοῖς· λιχμητηρίοις, τριόδουσι, πτύοις.
 502. Εὐτροχάλοιο· στρογγύλου. ἄλωις· ἄλωνος.
 503. Ἐνήσαντο· συνήξαν, ἐσώρευσαν.
 504. Πυροδόκος· σίτον δεχομένη, ἄλωις. στεφάνῃ· ἢ περιφερὲς ἄλωις.
 505. Ἀγχιάλιοι· πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ.
 506. Πηλαμύδων· Διὰ· τί λέγονται πηλαμύδες· ὅτι ἐν τῷ πηλῷ μύουσι, τουτέστιν ἀμβλυοπούσι κατὰ τὸν
 20 χειμῶνα ἐν τοῖς πηλώδεσιν· οἱ δὲ φασιν, ὅτι φυσικῶς τῷ ἐτέρω τῶν οφθαλμῶν ὁρῶσι, τῷ δὲ λοιπῷ οὐκέτι, καὶ τοῦτο τεκμηριῶ ὁ Αἰσχύλος λέγων·

τὸ σκαῖον ὅμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

507. Εἰλείθουσι· γεννῆματά εἰσιν, γεννήσεις.
 508. Κεῖναι· αἱ θύνναι. Μαῖωτις· ἔστι θάλασσα ὑπεράνω τοῦ Εὐξεινίου πόντου, ἧτις εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον εἰσρέει καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Μαῖωτιδος καλεῖται καὶ ὁ Εὐξεινος πολλαῖς Μαῖωτις, ἡ μακρὺς αὖτε τρέφουσα τοὺς ἰχθύας. ζυμβάλλεται· εἰσέρχονται.
 509. Δονακῆας· καλαμῶνας.
 510. Ὑδρηλοῦς· καθύρτος, διύγρας, καθύλους. ὠδίνος· τῆς γεννήσεως. ἐπαλγός· δεινοτάτης.
 511. Μεταδρομάδην· μετὰ σπουδῆς. μετατροπάδην· μεταδρομάδην, μετὰ δρόμου, ἢ ἐπιτρέχουσαι.
 512. Σχοῖνοις· βρούοις, βρούλοις, σχῖνος δὲ δένδρον.
 513. Ὡρη· δὲ καιρός.
 514. Πρώτων· πρώτους. ἐπιψάφρωσι· κινηθῶσιν. πόριοι· τοῦ πόντου. πειρήσονται· δοκιμάσωσι, δοκιμάσων.
 515. Μετὰ· εἰς.
 516. Ἡθαῖαι· ἀσθνεῖς.
 517. Βάθιον· ὥσπερ παρὰ τὸ ἥδους ἥδιστος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βάθος βάθιστος.
 518. Κλήροισι· καθέδραις. τετύχθαι· κατασκευάσαι.
 519. Μέλας· πόντος, παρὰ τὸ μὴ λεῖον ἢ τὸ οὐ βλέπω.
 520. Λάθρος· ἀπὸ τοῦ λίαν καὶ τοῦ βόρρος.
 521. Ὑπερπλοῖ· ἰσχυροί, ἀναίσχυντοι. ἐπιβρώσκουσιν· ἐπιτρέχουσιν.
 522. Περύσσι· εἰσιν, ὑπάρχουσιν.
 523. Πηλώντες· ἀττικὴ ἐπαύξεισις. ἀθέσφατοι· ἀκατανόητοι, ἀλεκτοί, πολλὰ· τῶν βοτανῶν.
 524. Τίκεται· ὅσον σκώληκες. δαΐτας· τροφὰς, βρύα καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκ τούτων γὰρ τρέφονται οἱ ἰχθύες· γράφεται δὲ μάξ. ὁρᾷ· αὐξάνει, αὖξει, φύει.

525. Ἐνθα· ἐκεῖ. κέλευθα· ὁδοί.
 526. Ἐσμοῖσι· πληθεσιν. περιώσιον· περισσώτερον.
 527. Φρίσσουσι· φοβοῦνται. δύσα· δύσπνευστιν, δύσπνοον. ὁρμήν· πνοήν.
 528. Χεῖμα δὲ· ἰστοροῦσιν ὅτι ἡ πηλαμύς ἀμβλυο-
 5 πεί κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις, τινὲς δὲ φασιν, ὅτι τῷ ἐτέρω τῶν οφθαλμῶν ὁρῶσι φυσικῶς, τῷ δὲ λοιπῷ οὐκέτι, ὡς καὶ Αἰσχύλος·

τὸ σκαῖον ὅμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

529. Ἀπαμβλύνει· ἐκτυφλοῖ.
 530. Ἐνθα· ὅπου.
 531. Μένουσι· καρτεροῦσιν.
 532. Λαρόν· ἥδῃ, τὸ γλυκὺ ἢ τὸ θερμόν. τῇδε· ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐκεῖ δ' αὖτοίς ἡ ἐπιθυμία ἀνύεται τῆς γονῆς, τουτέστι τῆς συνοσίδας· ἀνεται· γίνεται, αὖξάνε-
 15 ται. εὐνῆς· εὐναῖς.

533. Παλιμποροὶ· παλιμπόρευτοι. ἵενται· πορεύονται.
 534. Μόγον· τόκον.
 535. Ἀγρῶσσοι· ἀγρεύουσιν αὐτὰς θήραν χαλεπὴν καὶ εὐτερπὴ τοῦ πολέμου.
 536. Ἀργαλέην· ἐπίπονον, ἀτερπέα, ἀνευφρόσυνον. δηϊότητος· πολέμου, ἀγρεύσεως.
 537. Θεσμὸν ὑφ'· ὑπὸ νόμον. αἵματόεντα· αἵματη-
 20 ρόν, αἵματικά.

538. Πάχετός τε μεγίστη· παχεῖα.
 539. Στιβαρή· στερεά. δοκίς· ξύλον. ἀκρη· τῆς δοκίδος.
 540. Πολλὴ μὲν· διὰ τὸ εἰδέναι δηλονότι.
 541. Ἐκπασσύνεται· πυκνότεραι, πυκναί.
 542. Ἐπίμυκες· μακρότατον. ἀμφιβέθηκε· περὶ τὸ ξύλον δέδεται, εἰς αὐτὸ τὸ ξύλον δέδεται.
 543. Δουρὶ· κώπη. ἀναπλώσαντες· ἀναχθέντες. βάθιστος· ὑπάρχει.
 544. Ἡρόεντα· σκοτεινόν. περικρατές· ἰσχυρόν.
 545. Ἐλκάντου· ξύλου, ἀπὸ τοῦ ἄκρου ξύλου τῆς δοκού τῆς ἀπ' ἐλάτης δένδρου. κρατερὸν σθένος· τὴν ἰσχυ-
 30 ρὰν δύναμιν.

546. Σπερχόμενον· βαρυνόμενον, κινούμενον. καταβρεπές· κατωφερὲς γινόμενον, κάτω βέπον.
 547. Σεύεται· ὁρμαῖ. ἐνθα· ἢ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥίτῃ.
 548. Προτυψέν· ἐφάνη. ἱλῦσι· ῥύποις. πεπτηνίαις· 10 κειμένας.
 549. Ἐλε· προσέπεσεν. ἐτόρησεν· προσεπέβαλεν.
 550. Ἐληλαμέναι· πεπηγμέναις.
 551. Θρασυκαρδίδος· ἀνελετήμων, ἀπηνής.
 552. Θήρης· ἐνεκα.
 553. Ἐληλατο· διήλθεν, ὥρμησεν.
 554. Οὐταται· τέτρωται. νηδὺν δ' ἐτέρης· εἰς συνεκ-
 20 δοχικῶς.
 555. Ἄρης· ὁ σιδήρος. κενεῶνα· λαγῶνα. πέπαρται· διαπερόνεται.

556. Κλιθέντος· παυθέντος, παύσαντος, τραπέντος· ὁμοιοῦ καὶ εἰκονίζει τὸ εἶδωλον τοῦ πολέμου, τουτέστι τῶν ἐκ τοῦ πολέμου νεκρῶν. ἐνυαλίον· πολεμικοῦ.

556. Δουριφάτους· δορυφονεύτους. ἐξανέλοντες· Καλ-
 λιμαχος ἀπελον τὸ ἔλκος λέγει ἀπὸ τοῦ α στεργητικοῦ
 μορίου καὶ τοῦ πελὸν τὸ πλησιάζω, τὸ ἐλκυσθὲν καὶ
 διακριθὲν κατὰ διέγχειαν σώμα· τὰ γὰρ ἔλκεα πολλὰ
 6 καὶ αἰόλα ἐν τοῖς σώμασι τῶν νεκρῶν.
557. Στέλλουσιν· ἀπατοῦσιν(ἄγουσιν).
558. Μυρόμενοι· θρηνοῦντες. σώμασι· ἐν τοῖς.
559. Ἔλκεα· τραύματα. βολαί· κατατοξεύσεις.
560. Ἐπιπρέπει· φέρεται.
561. Εἶδωλον πολέμοιο· τὸ ἑμοίωμα, ὃ σίδηρος.
562. Ἀραυρῶν· ἀσθενῶν.
563. Κνέφας· νύκτα, σκότος
564. Ἐμπίπτει· ἔλθῃ, εἰσέρχεται. ὄφρναϊον· κατὰ τὸ
 σκότος.
565. Ὅρρη· σκοτία. ἀτυζόμεναι· φοβούμεναι.
566. Κούφα· λεπτά, ψιλὰ. ἑλαφρῶν· ψιλῶν.
567. Βίη· δύναμις. θείνοντες· τύπτοντες.
568. Δούπον· γράφεται νῶτον. κοντοῖς· κονταρίοις.
 κατὰγδην· ὁρμητικῶς.
569. Σμαραγῆς· γράφεται μαρμαρυγῆς. μαρμαρυ-
 γῆς· φαντασίας, κινήσεως, ἐκλάμψεως. πολυαρέος· πο-
 λυκυκλήτου. ὁμάδοιο· θορύβου.
570. Φυζαλέαι· φυγάδες, φεύγουσαι, ἵενται· εἰσέρ-
 χονται.
571. Ἀτρέμας· ἡσύχως. ἐστηῶτος· ἵσταμένου.
572. Δούποιο· κτύπον. εἰσπερήσαν· ἤλθον, εἰσῆλθον.
573. Ἐπισπέρχουσ· σπουδάζουσιν.
575. Σχοίνους· σημειώσαι· Σχοῖνος πόλις, σχοῖνος
 (σχῖνος) δὲ δένδρον. κινυμένας· πεπλεγμένας. ἀνεμώ-
 30 λια· ματαῖα.
576. Εἰλύμεναι· κρυπτόμεναι. εἰλόμεναι· συγκελεύ-
 ομεναι, συσφιγγόμεναι πρὸς ἀλλήλους. ἐσπεύρηνται
 ἀθροίζονται, συναθροίζονται· σπεῖρα ἢ ἐλὶς τοῦ ὄψεως
 λέγεται, ἐνταῦθα δ' ἐσπεύρηνται ἀντὶ τοῦ συνεσφίγγη-
 35 σαν· σπεῖρα γὰρ τὸ σύνταγμα καὶ τὸ ἄθροισμα· σπεῖρα
 γὰρ καὶ ὁ ἐντυλιγμός τοῦ ὄψεως· ἐσπεύρηνται (Cod.
 ανται) ἀντὶ τοῦ δίκην ὄψεως συσφίγγονται.
577. Ἀρήταιτο· ἐπεύζαιτο.
578. Θορεῖν· ὑπερπηδῆσαι.
579. Κινύμενον· ὁρμυζόμενον. δειζαί· ταῖς ἄλλαις.
 πόρον· ἐκβασιν.
580. Ὑπὲρ κούφοιο λίνιοι· ὑπερπηδῶσαι τοῦ λίνου.
581. Ἀίσουσιν· ὁρμῶσιν.
582. Ἀλιπλάγκτων· θαλασσοπλανήτιν. νεμεσήσει·
 40 ὀργίσθη.
584. Ἐξαλοί· ἐκτὸς τῆς ἁλὸς, ἐκτὸς τῆς θαλάσσης.
 ἐνέχονται· δεσμοῦνται.
585. Μηρίνων· σχοίνω. πολυδιεῖ· πολυκινήτω.
 πεπητῆραι· κείμεναι· γράφεται πεφικυῖται.
586. Ὅρεστεροι· ὀρεινότεροι· παραβολή.
587. Ἀναλιν· ἀσθενῇ, εὐαγρεῖ· εὐαγρεῦτω.
588. Μηρίνων· λίνων ἢ σχοίνων. στέφαντες· στε-
 φανώσαντες, περικυκλώσαντες. ὁρίος· ὁάσος, ὅρος.
589. Θοά· ταχύτατα.

590. Ἠλέματα· ματαίως, ματαῖαι· ἤλεματον τὸ μά-
 ταιον. Ἠλέματα ἀπὸ δύο λέξεων ὁμοδυνάμων σύγχε-
 ται, τὸ (τοῦ) ἤλεον καὶ τοῦ μάταιον, καὶ γίνεται ἡλέ-
 ματον ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὄρω καὶ τοῦ θύνω τὸ ὀρθύνω, καὶ
 ἀπὸ τοῦ χέω καὶ ῥέω καὶ νάω χρόνος. πτώσσουσι· ὁ
 φοβοῦνται, κενόν· ματαῖον.
591. Μαψιδίαις· ματαῖαις. μαψιδίως· ματαίως.
 πετρυγεσιν· κατὰ παράγρησιν πετρυγας τὰ πτερά.
 ἀτυζόμεναι· φοβούμεναι.
593. Δύπτης· κολυμβητής, δύτης κατ' ἑλληνισμὸν τοῦ
 π, ἥως ὃ ἐν τῇ θαλάσῃ δύων κολυμβητής. εὐμήχα-
 νος· ἐπιστήμων.
594. Δόλου· δελεάσματος.
595. Χέρσον ἀμειβόμενος· βαδίζων ἐν τῇ γῇ.
598. Εἰλόμενοι· κρυπτόμενοι. πτώσσουσιν· κείνται.
599. Δόχημοι· πλάγιοι. ἀναφρίσσουσι· ὀπλίζονται,
 ὀρβοῦσιν, ἀνορθοῦσιν.
600. Μετακλίνοντες· τιθέντες, μεταβάλλοντες. σκο-
 λόπεσιν· οὔτῃσιν, ὀρβοῖς ζυλοῖς.
601. Περιδρόμον· στρογγύλον. ἄλωις· ἀμπέλου.
602. Ἀγρονόμοι· οἱ γεωργοί, οἱ ἔχοντες τὴν τροφήν
 ἐκ τοῦ ἀγροῦ. σίντησι· βλάπτουσι, κλέπταις, μεγαπο-
 νονον· μέγαν πόνον.
601. Ἐσθαίη· εἰσέλθῃ. σκῶλοι· ἐμποδιστικοί, ὀρθά
 ζύλα. ἐρητύουσι· κωλύουσιν.
601. Ἐνιγμήμειεν· προσψάσειεν. ἐτοίμοις· ἀντὶ
 τοῦ ἰσχυροῦ παρὰ (περὶ) τὸ κρατῆσθαι, εὐχερέσι,
 προχερεῖς, εὐτόλμοις περὶ τὸ κρατεῖσθαι.
605. Φρίσσουσι· πεπύκωνται, ἀνορθοῦνται.
606. Πρόκροσσαι· οὔτῃσιν, ἐξέχουσαι. πυκινῇσιν· ἀν-
 οὔτῃσιν. σταλκίσεσιν· ταῖς οὔτεραις ἐκ μεταφορᾶς
 τῶν κινητικῶν· στάλικες τὰ πολυβέργια.
607. Ἰδοσύνῃσιν· ἐμπειρίας. κεύθεα· βάθη.
608. Ἐσσυμένως· ὀρμημένως. δύοιτο· εἰσέλθῃ εὐ-
 χτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ, ἀντὶ τοῦ εἰσελθέτω. ἢ
 οὔτως· εὐχτικὸν ἀντὶ τοῦ νὰ εἰσελθῇ τὸ ἐν ταῖς ἐμπο-
 ρίαις· ὁμοίως καὶ τὸ περιφράσσοιτο. περιφράσσοιτο·
 περιβλέψοιτο.
609. Κλίσι· ῥοπή.
611. Καταβρέσειεν· κατακρατήσειεν (sec. m. ησάτω). ὁ
 ἐπικλίνει· ἐπιφέρει (sec. m. φερέτω). πιέζων· συσφί-
 γων, ἐπισφίγγων.
613. Ἀστεμφεῖς· ἀχώριστοι.
615. Ἀναπλώει· ἀναγορεῖ. πανεπικόπον· δόλιον.
616. Πετραῖην δὲ σκίαναν· ἢ σύνταξις τρισσῶς, 45
 ἢ κατὰ στιγμήν, ἢ κατ' ἐπένθεσιν ἐκ προθέσεως,
 ἢ κατ' ἀντίπτωσιν.
617. Σπλάδεςσιν· ὑφάλιοις πέτραις. ἐπέσσυτο· ὤρ-
 μησεν.
618. Κεῖν· κατάδυσιν. εἰσπερήσεν· ἐπέδραμεν. 50
 περιδρόμον· κυκλοτερεῇ, χαράδρῃ· παρὰ τὸ κεχαρά
 δραι (ἀδαται?)
619. Ἀλγῆσι· θαλασσίαις.
620. Οἶον· δυνατόν.

621. Οἶον· μόνον.
 622. Φράζασθαι· καλύψαι, περικαλύψασθαι.
 623. Ἐφορμήν· ἐπέλευσιν.
 624. Ὡμηστήρος· ὠμοφάγος· παραβολή.
 625. Βουβαλὶς· βούβαλος.
 626. Μαψιδίην· ματαίαν. προτιβάλλεται· ποιεῖ.
 628. Δαρδάρην· καταράγην, ὁμοίον· τὸ αὐτό.
 630. Τιάδε καί· οὕτω καὶ ἡ στρουθοκάμηλος ποιεῖ
 ὡς ἡ βουβαλὶς. Λιθῦναι· πτερόεν βοτόν· τὸν στρουθοκά-
 10 μηλον λέγει. ἀγκυλοδεῖρον· λοξοτράχηλον.
 631. Μελέη· ματαία. ἐπλετο· ἐγένετο.
 632. Ἀταλή· ἀπαλή. μελέησι· ματαίαις. ἐλπωρῇσι·
 ἐλπίσιν.
 633. Μιν· αὐτόν. ἐρυσσάμενος· ἐλκύσας.
 15 634. Ἄνεδ· ἀνῆλθεν. ἀφραίνουσιν· κενομένην(ου-
 μένην?). ἔρηνε· ἔφρανε, εἶπεν, ἐφόνευσε καὶ ἔδειξεν.
 635. Ἐδάην· ἔμαθον. ἀλιεργέα· τὰ τῆς θαλάσσης ἔργα.
 636. Πικρὸν ὄλεθρον· ἐδάην.
 637. Ὁμοίους· κακῇ. αἷσα· θάνατος. κιχάνει· κατα-
 20 λαμβάνει.
 638. Κύρτων τ'· ἀγχίστρων· ἐκ τούτων πάντων
 ἀγρεύονται τὰ λοιπὰ. πολυπλεκέος· βαθύ.
 639. Ἔντεα· ἄρματα, ὅπλα. τέχνης· ἥως ἐργαλεῖα.
 640. Ὑπηματίους· κατὰ τὴν ἡμέραν· πολλάκις γὰρ
 25 τῷ φωτὶ ἀγρεύονται οἱ ἰχθύες. ἔσπερος· κατὰ.
 642. Γλαφυρόν· βαθύτατον.
 643. Ἀτρεμέουσιν· ἡσυχάζουσιν. αἰδέλον· ἀφανῆ.
 646. Ῥιπῆς τριγλῶχινος· τῆς ὁρμῆς τοῦ μὴ προση-
 νοῦς τριδόντος τυχόντες.
 30 648. Φαρμακταῖς· πανούργοις, πανουργοτάτοις· τι-
 νὲς γὰρ τῶν ἰχθύων φαρμάκοις ἀγρεύονται. λυγρόν·
 χαλεπόν.
 650. Ἐπασσούταις· συγχοταῖς.
 651. Αἰκίησιν· τύψειςιν.
 35 652. Εὐλεῖσιν· συστρέφουσιν, συγκλείουσιν τὴν πο-
 ρείαν, τὴν κίνησιν, τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων.
 653. Κουλοφυῇ· λακκούδῃ, βαθῇ, υπαγνύμενον· μερι-
 ζόμενον. υπαγνύμενοι· υποκαυλούμενοι.
 654. Δύνουσιν· ὀρμῶσιν.
 40 657. Περιπροβαλόντες· στησάμενοι. ἀνάρσια· ἐγθρά.
 658. Ἀργίλον· λευκὴν. πίειραν· λιπαράν. αἰέρας·
 συνάξας.
 659. Ἐφῆμισαν. ὀνόμασαν.
 660. Φυρήσατο· ἔμιξεν.
 45 661. Λίβων ὑπέρ· υπεράνω τῶν δικτύων. ἐγκατέ-
 παλτο· ἔρριψεν. αὐτῆς· αὐταῖς.
 662. Δυσαέα· κακόπνευστα.
 663. Ἐχθοδοποῖα· μισητοῦ, ἐχθρῶδ(ας). ἐξε-
 μίγη· ἐμίανεν.
 50 664. Παλίνρσον· ὀπισθορμήτον. φαρμάξαντα· φαρ-
 μακοποιήσαντα.
 665. Αἶψα· ταχέως. ἀνάρσιος· μισητός.
 666. Ἀγλύι· σκοτία.
 668. Ἀτυζόμενοι· φοβούμενοι. χέονται· σκοτίζονται.

670. Πικροτέρη· ἐστίν. πέφυρται· μέμικται.
 671. Ὀλοῇ· ἐν. ὁδῷ· ὁσμῇ.
 673. Ἐπαίδην· συντόμως, ὁρμητικῶς.
 674. Πίπτουσι· περιπίπτουσιν. διεκθορέειν· διεξελ-
 θεῖν καὶ ἀποφυγεῖν τὴν κακότητα.
 675. Ἀλευρῇ· ἀνάπασυς.
 676. Ἄλμασι· πηδήμασιν.
 677. Τειρόμενοι· θαμιζόμενοι.
 678. Φύσημα· πνοή.
 680. Ἀκηδέες· ἄλαιοι.
 682. Στονόεσαν· στενακτικὴν. αὐτμήν· πνοήν.
 684. Λωθιτορί· βλαπτικῷ, ἐπονείδιστον. πότμω·
 θανάτῳ.
 685. Ὡς δ'· συμβαίνει· παραβολή.
 686. Φρουδόν· κρυπτόν, ἀφανῆ. ἐελδόμενοι· ἥως 15
 ὅδον ἐλπίζοντες. βράσαι· φθεῖραι. ἀνείσει· ἐνδίδωσιν
 (ουσιν), καταλείψωσι, βρθυμοῦσιν.
 687. Ἐπὶ σφισιν· κατὰ τῶν πολιτῶν.
 688. Φάρμαξαν· ἐμίαναν. ὀλέθριον· πῶς, ὀλεθρίως.
 689. Οἰζύι· κακοπαθεῖν. κογιζόντες· κακοπαθοῦντες. 20
 690. Ὑδατι· ἐν. συγερὸν· μισητόν. ἀεικία· κακόν,
 ἀπρεπῆ.
 692. Ἀδευκέι· πικρῷ, ἀπρεπεῖ.
 693. Ὑποδμηθέντες· δεσμηθέντες.

ΕΙΣ ΤΟ Ε.

Περὶ τοῦ πέμπτου βιβλίου· ὅτι χαλεπώτερα τὰ 25
 εἰνάλια κῆτη τῶν χειρῶν θηρίων, οἷον κύων, πόρδα-
 λης· περὶ δελφίνων ἔρωτος ἱστορία, περὶ σπογοτόμων,
 καὶ πῶς κῆτη δεῖ ἀγρεύειν.

Περὶ κητῶν ἄγρας καὶ περὶ συγκρίσεως χειρῶν
 καὶ θαλασσίων. 30

Περὶ κήτους χρωμέου ἰχθυὶ ἡγεμόνι καὶ τῶν ἄλλων
 κητῶν.

Περὶ λαμνῶν.	Περὶ κυνῶν.
Περὶ φωκίων.	Περὶ γελύνων.
Περὶ δελφίνων.	Περὶ πορφυρῶν.
Περὶ σπόγγων.	

35

1. Ἐνθεν ἔπειτ' αἶων· ἐκ τούτων τῶν παρ' ἐμοῦ σοι
 διδάχθέντων ἀκούων νοεῖ, ὡς οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις
 ἀνεπιγένητον εἰς τὸ ἐργασθῆναι, οὔτε κατὰ τὸν πλα-
 40 τούτατον τόπον τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἀληθῶς ἐκ τῶν ἀνω-
 θέν τις θεῶν τοὺς ἀνθρώπους ἀνέφυσεν ἱκέλην μακά-
 ρεσσι γενέσθην· φασὶ γὰρ ὅς τις ὕδατος μιχθέντος τῇ γῇ
 ἐπλάσθησαν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ Προμηθέος, θεῶν δ'
 ἀλείμματι τὴν καρδίαν ἀλείψας ἀπέτελεσε τὸν ἄνθρω-
 45 πον· τινὲς δὲ φασιν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν Τιτάνων πολέ-
 μούντων μετὰ τῶν οὐρανίων θεῶν, μάλιστα δὲ μετὰ τοῦ
 Διός, καὶ γιγνηθέντων, ὅθεν καὶ φασὶ βροτὸς ὁ ἄνθρωπος
 λέγεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρῶτος ἡ τοῦ αἵματός τοις μολυσμοῦ
 τῶν Τιτάνων. τεκμαίρεο· νοεῖ, σημείου, λαγίζου.

2. Ἀκχάνον· ἀνεπιόνητον, ἀντί τοῦ πάντα μετὰ μηχανῆς γίνεται.
3. Καμῆν· ὥστε κοπιάσαι, ποιῆσαι, ἀδυνατῆσαι. εὐρώνετα· πλατύν, σκοτεινόν.
4. Τις τῶν θεῶν. Ἰκελήν· ὁμοίαν. γενέθλην· γενεάν.
5. Ἀνέφρουσε· ἐπλάσεν, ἐγέννησεν, ἀνέφηνεν.
7. Ἀντωπόν· ὅμοιον, ἴσον. κάμε· παρέσχεν.
8. Ξυνώσας· μίξας, συμμίζας.
9. Λύθροιο· αἵματος.
10. 10. Καθυπέρτερον· τιμιώτερον, ὑψηλότατον (τερον).
11. Ὑπείζομεν· ἐλαττωθῆσόμεθα.
12. Ὅσους· πόσους. ἄτρεστον· ἄφρονον· γράφεται ἄτρεπτον.
13. Ὑπερφίλους· εὐμεγεθεῖς. ἔσθυσεν· γράφεται ἔσπασεν.
14. Δινεύοντα· περιπατῶντα.
15. Χαμαζίζηλον· μικρότατον.
16. Ἀγγορή· ἀνδρεία, δυνάμει. δημηθῆναι· ὑποταχθῆναι, δαμασθῆναι.
17. Ἰνεμόεις· ἐλαφρότατος. ῥόθος· ἥχος.
18. Κελαινόρινον· ἔχοντα κελαινόν δῆρμα, τὸν ἔχοντα μακρόν (μαῦρον;) δῆρμα. ὑπέρβιον· μέγιστον.
19. Κλίναν· οἱ ἄνθρωποι. ἐπιβρίσαντες· ὁσμήσαντες.
20. Οὐρήων· ἡμιόνων. ταλαεργόν· ἐργοπόνον, ἄγθο-
25 φόρον· γράφεται τίνων (sic) ταλαεργῶν. ἐλκχτήρα· ἐλκυστήρα· ἐκ τοῦ ἐλκω ἐλκχῶ δημηρικῶς.
21. Πέλωρα· μέγιστα. ἐναυλοῖς· στενοῖς, στενωμάσιν.
23. Ὠμοφάγων· θηρίων. τεκῶν· τέκνων.
25. Προπέθηκεν· νικήσ.
26. Χελύων· χελωνῶν.
27. Θαρσαλέος· ἀνὰσχυντός.
28. Λάδροι· ἰσχυροί.
29. Ἀναιδείην· κατὰ. ἐρίσειεν· φιλονεικήσει, μαχέ-
σαιτο.
30. 31. Αἰνότεραι· αἰνότερον. ὕκιναι· θηλυγοῖραι.
32. Κρυερώτεραι· φοβερώτεραι.
33. Μηλονόμων· τῶν νομέων, βοσκῶν. τιθασούν· ἡμερον. βοτόν· θρέμμα, βόσκημα.
34. Μειλιχίοισι· ἡμέροις. συνοίσεται· συντύχη.
35. Χλούνης· ἄγιος χοῖρος. ἀπται· ἀπροσπέλαστοι.
36. Αἰθετα· ἔγκειται. ἀλκχ· ἀλκῆν.
37. Ῥιγεδανῆσιν· καταπληκτικαῖς, φρυκταῖς. ἀνισώ-
σαιτο· ἐξισωθῇ, ὁμοιωθῇ, ἀνασώσει σωθῆναι (ἀνισώ-
σαιτο·)
38. Περφρίκας· φοβούμεναι. ἀντιώσιν· ἀντιώσασιν.
39. Δάμανταν· δαμάζονται. μέλει· οἰκεῖται, κατοικεῖται.
41. Ὑπεφράσαντο· ἐβουλεύσαντο.
42. Ἡμερίων· ἀνθρώπων.
43. Κήτειον· κητῶν, τῶν κητῶν. ὀρμήσονται· πα-
ραγέγονται.
44. Ὡν· τούτων τῶν ἀλλέων. ἐρέω· εἶπω. αἰοῖτε· ἀκούετε.
45. Εὐμένεται· εὐμενεῖς εὐμενέστατοι. δλύμια· ἀθάνατα ἢ ῥηλῆα. τεῖχεα· ὄχυράματα.
47. Περίμετρα· μεγάλα. ἀναδύεται· ἀνέρχεται, εἰσέρχεται.
48. Εὐθάκεις· πολλάκις, ἐπιπολῶ. ἔχει· οἰκεῖ. κρηπίδα· ὁ στηριγμὸν, τὸ βάθος, τὴν βάσιν.
49. Μαίμαξ· ἐπιθυμῶν ἔχουσι, ψηλαγῆ. ἀζηγεί· ἀμετακινήτω.
51. Μαργουσῆν· τὴν μανίαν, ἀπληστίαν. ἀνιέντα· καταλιπάνοντα, καταλιπόντα.
53. Ἐμπαῦσαι· κορέσαι. ἀμπαῦσαι· χορτάσαι· γρά-
φεται ἐμπαῦσαι.
54. Ὀλέκουσι· φθείρουσιν. φέρτερος· ἰσχυρότερος.
55. Ἀδέσπατον· ἀμέτρητον.
58. Ἐεικοσόροιςιν ὁμοιοτάτοις, ταῖς εἴκοσι κώπας 16
ἐχούσαις.
60. Παγγθέντα· πλανηθέντα. ἡόνος· συνίζησις.
61. Ἀγχιθαθεῖς· πολυθαθεῖς. ἐπίσπισιν· κατ' αὐτῶν, ἐν αὐτοῖς.
62. Ὑπερφύεσσι· μεγάλοις.
63. Βαρύγυια· νωθρά. εὐπρηκτα· εὐκίνητα, εὐκόλως
κινούμενα.
64. Ἀπόπροθεν· μακρόθεν, ἐκ μακρόθεν. βαρυνόμενα·
βαρυνόμενοι.
66. Ἡλιβάτοις· ὑψηλοῖς, μεγάλοις, παχυτάτοις, τοῖς 26
λειπομένοις τῆς βάσεως. ὀφέ· μόλις, ἀργῶς.
67. Πάντεςσιν· τοῖτοις. ὁμόστολος· ὁμοπόρευτος.
69. Ἐσχος· κεχωρισμένος, ἐκκεχωρισμένος. προπά-
οιθεν· ἔμπροσθεν. ἐρήμισαν· ἐκάλεσαν. ἡγεμονευεῖ·
δοποιοεῖ.
70. Σημαίνων· δεικνύων. ἡγητήρα· ὁδοποιόν, προο-
δοποιόν.
71. Κῆτει· πάλιν κεχωρισμένως εἶπε τὸ κῆτος, οὐ
τοὺς λοιποὺς θῆρας. ἐταῖρος· ἡγαπημένος.
72. Πομπός· ὁδηγός, προοδοποιός. φρουρός· φύλαξ.
73. Δέ· γάρ.
75. Στρωφᾶται· συστρέφεται.
76. Πισαύσκειτα· φανεροποιεῖ· ἡ οὐρά δεικνύει πάντα
ἀληθῆ, καθάπερ φωνή.
77. Ἐστίν· δυνατόν. κορύσσεται· ἐγείρεται ἐφορμᾷ.
78. Χύσις· ὕδωρ. ὀλεείναι· ἐκφύγειν.
79. Αὐτόδεσσα· φωνητική. ὅπως· οὕτως.
82. Δέδορκεν· βλέπει.
83. Ἡνί· χαλινούς. ἐπιτρέφας· παραδούς.
84. Ἀμφαγαπάξει· ἐπιμελεῖται.
85. Φροντίδα· φροντίσιν. τίνων· ἀποδιδούς.
86. Ἀδρανέοντα· ἀσθενούντα.
87. Ἐνδουέως· ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας, μετ' ἀσφα-
λείας. μεθέπων· ἀναβαστάζων, φυλάσσων.
88. Ἐργμασιν· κωλύμασιν, ἔργοις. ἀμύνων· βοη-
θῶν.
89. Πατρί δέ· γνώμη.
90. Φιλότῃτι· ἀγάπῃ. περιπτύσσει· φυλάσσει, περι-
γαπᾷ. δάκος· τὸ θηρίον.

91. Ἡύτε τις κυβερνήτης, καθὼς ὁ κυβερνήτης. οἷηκε
αὐχένιω. νέμουν διεξάγων. χαλινῶν. ἐν.
92. Γενεῆς τοῦ κήτους. σύμφυτον ὁμοφυές, ὁμοιοφυές
93. Ἐκὼν ἐβελουσίως. ἐταρίσσατο· ἐφιλήσατο, ἐφι-
6 λιώθη.
94. Ἡνιόχης· δυνάμεως. εἶδος· μεγέθους. ὄνειαρ·
δφελος.
95. Πραπίδων φρονήσεως. ἀνεμώλιος· ματαία.
96. Καί τε· καὶ ποτε. βριάζοντα· αὐξανόμενον. κατ-
10 ἐσβέσεν· ἡφάνισεν.
97. Εὐμητις· φρόνιμος, καλόβουλος.
98. Ἀπλᾶτων· πλατῶν, μεγάλων. ὀλίγων· μικρόν.
προτιβάλλεται· προκρίνει ἐμπροσθεν βαλὼν.
99. Πάμπρωτον· κατὰ τὸ πρῶτον. ἔλοι· κρατεῖται.
15 ἡγήτηρα· βοηθόν.
100. Δολώσας· ἀπατήσας.
101. Ζώνοντος· τοῦ ἰχθύος. ἐπιβρίσας· ἐλθὼν, μετὰ
δυνάμεως ἐλθὼν. θαμάσαι· νικήσας.
102. Κνώδαλον· θηρίον, τὸ κήτος. οἰχομένου· ἀφανι-
20 σθέντος. θούατος· ὀλιγώτερος, ταχύτερος.
103. Ἔστ· ἔκτοτε, ληφθέντος τοῦ ἰχθύος. ἰοειδός·
βαθυκοίλης, μελαίνης.
104. Παρασχεδόν· ὄν. ἐξαλέσθαι· ἐκφυγεῖν.
106. Πλάζεται· τὸ κνώδαλον. ἀπορύλλατον· ἀδύνατον.
25 107. Ἀφάυστοις· ἀφ᾽ ὅποις, ἡ ἀγνώστοις. ἀφράστοις
(inter lin ἀφου)· ἀφωτίστοις. πόροις· τόποις.
108. Χρωθέν· μονωθέν. ἀρηγόνος· βοηθοῦ. ἡνιόχου·
ἐδηγοῦ.
109. Ἐκαλεσε· ἔδραμεν, ἤλθεν.
30 110. Πέπτατ· κέχυται, διακέχυται. ἀχλὺς· σκότος.
111. Ὅτρηροῖσι· σπουδαίοις, διηγεγεμεμένοις, συνετοῖς.
νοήμασιν· φρονήμασιν.
112. Μακάρεσσιν· θεοῖς.
113. Ἀλεγαινόν· πεφοβημένον. πόνον· θηρίον.
35 114. Βριαρός· ἰσχυρός· παραβολή. λόγος· πληθὺς.
ἀντιβίοισιν· τοῖς ἰχθύσι, τοῖς ἐξ ἐναντίας ὑπάρχουσιν.
115. Ἐμπελάει· προσεγγίζει. δοκεύσας· ἐπιτυχύν.
116. Ἐκίχθη· κατέλαθεν.
117. Εὐμενέοντος· συντρέχοντος, βοηθοῦντος. ἐνιπλή-
40 ξας· συγχρούσας. ἐδάμασεν· ἡφάνισεν.
118. Τύρσιν· πύργον, τὰ ἄκρα τοῦ τείχους ἢ τὸν
περίπατον.
119. Πυρὸς βέλος· ἡ πῦρ.
120. Δαλόν· λέγω. εὐδημῶν· μεγαλοδομῶν.
45 121. Ἀλιεύς· ἀλιευτικός. ἐγκονέουσι· σπουδάζουσι,
κοπιῶσιν.
122. Ἀφρακτον· ἀοπλον, ἀφύλακτον. μετὰ· εἰς, ἐπὶ.
πεφασμένον· πεφονευμένον. ἰθυνήρος· ἰχθύος.
123. Τεκμαίρονται· στοχάζονται, κατανοοῦσιν.
50 124. Τὰ· ἃ, ταῦτά· εἰς τὰ σημεῖα τῶν μελῶν αὐ-
τοῦ, εἴτε μέγα ἐστίν, ἢ μικρόν. μετὰ· ἐν.
126. Ὑπερτέλλοι· ἀνίσταται τοῦ ὕδατος. ὑπερτέλ-
λοιο· ἀνατέλλοιο, ἀναφαίνοιο. λοφίην· κεφαλὴν,
ῥάχιν. φαινῶν· δεικνύνων.

127. Ἡ· ὄντως.
128. Ἀνοήλιστα· ἀναθαστάζουσα, βασιτάζουσα,
ἀναπέπουσα.
129. Τι· ὀλίγον.
130. Ἀγγέλλει· μνησεί. ἀφαιροτέροις· μικροῖς, ἐλα- 5
φροτέροις. κοῦφαι· κέλευθοι· κοῦφα· κέλευθα.
131. Τοῖσι τοῖς ἀλιεῦσιν. ἐπασσυνέταις· πυκναῖς, πυ-
κνοτέραις. ἀραρυᾶ· ἡρμωσμένη, συνηρμωσμένη.
132. Θωμίσιν· στρονίων. ξυνοχῆσι· συνδήσειν.
πολυστρεφέσσι· πολυκλώστοις. 10
133. Πρότονος· στρονίον. βαθείης· μεγάλης.
134. Ὀλίγης· μικρᾶς. μήκος· κατὰ. τιταίνεται· με-
μάχρται. ἄρκιον· ἄρετόν. ἄγρην· εἰς.
135. Εὐεργές· καλὲργαστον, καλῶς εἰργασμένον. ἐπ'
ἀμοιβῆς· διπλῶν. ἐπημοιβές· ἐνηλαγμένον. 15
136. Ἀκάχμενον· ἡκονημένον.
137. Ὀϊον· δυνατόν. ῥωγάδα· πέτραν ἐσθισμένην.
138. Τόσσον· τὸ μήκος τοῦ ἀγίστρου, τοσοῦτον,
δυνατόν. ἴτυν· περιφέρειαν, ἥως τὸ στόμα τοῦ ἰχθύος.
ἔσον· λέγω τὴν ἴτυν, τόσον, ὅσον περικλύψαι δυνατόν, 20
ἢ περιλαβεῖν τὸ χάσμα ἢ τὸ στόμα τοῦ κήτους, λέγω
τὴν ἴτυν καὶ τὴν περιφέρειαν τὴν φοβεράν.
139. Δινοτή· εὐστροφος, πολυστροφος, συστρεφομένη.
ἄλυσ· δεσμοῦ. περιβάλλεται· δεσμεῖ.
140. Χαλκῆλατος· ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένη. ἢ κεν· 25
ἤτις.
141. Ἀνέχοιτο· ἀποτρέποιο. χάσματος· στόματος.
αἰχμάς· δξύτητας. αἰχμήν· τὸ ῥήγμα τῆς πέτρας.
142. Τροχοειδέα· στρογγύλα.
143. Στρογγίλλια· συστροφᾶς, τὰς συστροφᾶς τοῦ 30
κήτους ἃς ποιεῖται διὰ τὸ κλάσαι τὴν ἄλυσιν.
144. Φοιταλέας· ὕμμητικὰς. ἀπορῥήξει· ἐκκλύψει.
ἰθύς· κατ' εὐθείαν, ἢ εὐθύς.
145. Αἰμάσων· ἀναιρούμενος, τὸ κρούων. περισπερ-
χγῆ· σπεύδων, σπουδάζων. 35
146. Περιστροφάδην· συστρεπτικῶς, διατρεπτικῶς.
πλεκτόν· εἰς. πλαγῆκτόν· εἰς τὸν πεπληνημένον. εἰλίσ-
σοιτο· συστρέφοιο.
147. Πορύνουσι· εὐτρεπίζουσι, παρέχουσι.
148. Ἀπόκριτον· μέγα. 40
149. Ἐοικότα· πρέποντα, ὁμοιούμενα. δαινυμένοιο·
τοῦ κήτους, εὐωχομένου.
150. Ὀμόστολοι· συνεργοί, ὁμοῦ τεταγμένοι, οἱ τῆς
αὐτῆς ὁδοῦ κοινωνοῦντες. ἄρηα· εἰς.
151. Θήγονται· ἀκονοῦνται. ἀκίδες· ξίφη, μάχαιραι, 45
ἄρπαι.
152. Ἄρπαι· δρεπάναι, βαρύστομοι· βαρυστένακτοι.
βουπλήγας· ἀξίνα, πελέκας.
153. Δυσκαλάσις· δυσήχοις, ἡχητικοῖς. θαιστήρια·
βλαπτικά, θηρατικά. χαλκεύονται· οἱ χαλκεῖς. 50
154. Ἐυστέλλοι· εὐκαθέδροις.
155. Σιγῇ· πῶς. νευστάζοντες· κινῶντες τὴν κεφα-
λὴν, νεύοντες τῇ κεφαλῇ. γρόος· χρεῖα.
156. Στέλλονται· ἀπέρχονται. εὐκήλοισι· ἡσύχοις.

157. Ἀτρέμα· γαληνῶς, ἡσύχως. λευκαίνουσι· τύ-
πτουσιν. δοῦπον· κτύπον.
158. Μή τι· ἴνα. αλευόμενον· φεύγον, πλανώμενον.
νέοιτο· ἐκφεύγοι.
159. Βύσσαν· βυθόν. ἄλιον· μάτιον. ἄροιτο· ἐξ,
λάβοιτο.
160. Ὅμαχιγῶσι· συμμιγῶσι, ὁμοῦ πολεμήσουσιν,
ὁμοῦ τὰς αἰγῆς προβάλλονται (Cod. αλούνται). ἀέθλων
ἀγῶνι. ἀέθλων· ἀέθλων.
161. Δολον· δελέαςτο. προῦθηκαν· ἐπεμψαν.
162. Πελώρω· μεγίστω.
163. Ἄλτο· ἐπήδησεν, ὤρησεν. π.θήσας· ὑπακούσας.
164. Μάρψ· κατέπιεν, ἔλαβεν. ἐπιθύσας· ὀρμηθῆσας.
γναπτόν· ἐπικαμπῇ, συσστραμμένον. δολον· γράφεται
165 μόνον. μόνον· θάνατον.
165. Κατέδω· εἰσῆλθεν. θεωωμένον· ἡκονημένον. εὐ-
ρέϊ· πλατυτάτω.
166. Γλωχίσιν· ὀξύτησιν. ἔλκει· πληγῇ. ὀρινθείς·
διαταραχθείς.
167. Ἀσχαλῶν· ταρσασόμενος. ἀντί· τῇ καὶ τῇ.
20 πάλαι· κινεῖ.
168. Χαλκείην θώμιγγα· χαλκίην ἄλυσιν. διαβρί-
σαι· κόβει, διακόβει. μενεαίνων· προθυμώμενος.
169. Ἄρα· ὄντως. κενεός· μάταιος.
170. Σπερχόμενος· ταρσασόμενος. φλογέσι· ἐν.
26 ὀχθίζων· στενάζων.
171. Ὑποβρυγίσι· βαθυτάτοις.
172. Ἐπιτρωπῶσιν· ἐνδίδουσι, χαλῶσιν.
173. Σθένος· τόσος.
174. Αὖ· ὀπίσω. ἀνανιόμενον· μὴ θέλοντα.
175. Βριθύ· βαρὺ, μέγα. πέλωρ· θηρίον, σημεῖον.
βέα· εὐκόπως. σέλημασι· σανιδώμασι, καθέδραις.
177. Οἶ· αὐτῇ, αὐτῷ. προσαρηγότας· κεκρατημένους.
εὐρέας· πλατεῖς.
178. Πιπληθότας· γέμοντας.
179. Δυομένω· κατερχομένω. ὀχθίζων· στενάζων.
ὀχθίζων δδύνησι· λυπούμενος.
180. Ρινῶν· ἄσκων, δερμάτων. ἀλέγει· φροντίζει.
κατὰ δ' ἔσπασεν· κάτω ἤγαγεν.
181. Λελιημένους· ἐπιθυμοῦντας, τοὺς ἄσκούς. ἐθέ-
40 λοντες· ἐθέλοντας.
182. Μεμογῆτοι· κεκοπιακῶτι, κακοπαθοῦντι.
183. Ἀφριών· μαινόμενος. τετιγμένος· κεκοπι-
σμένος, τετιμωρημένος, τιμωρούμενος.
184. Ἰδρωτῇ· ἡ δρόμον, κόπον. ἐξανύσας· πληρώσας.
45 καματώδεα· πολυκόπιωτα λέγω. τέρματος· ἀγῶνος,
πληρώματος, ἀπὸ τοῦ καμπτοῦ ἡ τοῦ δρόμου δηλονότι.
185. Αἱματόεντι· αἱματηρῷ, ἐπειδὴ σφιγγόμενοι
πολλάκις αἶμα ἐκβάλλουσιν. γένυν· τὸ στόμα. σκο-
50 λιοῖσι· ἐν.
186. Ἐμπρί· διατιτρώσκει, μολύνει, κόπτει, καὶ
ἐγκρούει. κίδναται· σκορπίζεται, ἐκβαίνει. ἄσθμα·
πνεῦμα.
187. Ἀσθμαίνων· φυσῶν, πνείων.

188. Ἰεμένω· θέλονται. ἐπιτρωπῶσιν· παρχωρούσιν,
καταλίπουσιν, οὐκ ἐπιτρέπουσιν, οὐ συγχωροῦσιν· ἀνα-
κουφίζουσι γὰρ αὐτόν.
189. Σπεύδουσι· ἔρχονται. ἐξαλοὶ καὶ ἔξω.
190. Ἀειρόμενοι· ἐπαιρόμενοι. ἴσταται· γίνεται. 5
192. Μαψίδην· ἰσχυροτάτην.
193. Ἀμύνασθαι· ἀντιπαρτάσθαι, μαχέσασθαι,
τιμωρῆσαι. ἀνίσταται· φεύγει. οὐδέ τε· γράφεται οὐδέ ἐ.
191. Ἀλοκίνοισι· ἐγκλίνουσι καὶ φεύγουσιν.
195. Ἀσχαλῶν· ἄμχανῶν, λυπούμενος. μυχάτην· 10
βαθεῖαν.
196. Ἐλίσσεται· ποιεῖ.
197. Ἐκῶν· ἐθελούσιος. ἔλκων· εἰς ἑαυτόν. πάλιν·
ορσος· ὀπισθόρμητος.
198. Δουροτόμοι· ναυπηγοὶ, πρίσται· παραβολή. 15
ἀεθλεύουσι· ποιοῦσιν, ἀγωνίζονται.
199. Πρίονος· διά. ἐγκονέοντες· σπουδάζοντες, σπεύ-
δοντες, κοπιῶντες. τρόπη· η.
200. Χρεῶ· χρεῖαν.
201. Ἀμφω· οἱ δύο. ἐρειδομένοις· διὰ, ἡ τοῦ κό- 20
πτοντος.
202. Αὖ ἐρύουσι· εἰς ἑαυτοὺς. τερσός· γράφεται ἔχνος,
ἡ ἔντασις καὶ ἐγγράξις τοῦ ἔχνου τῶν ὀδόντων. ἔχνος·
ἡ χάραξις, ἐγγράξις.
203. Τέτραπται· τρέπεται· ὅμων· ὀδόν. ἀμφοτέρω· 25
θεν· ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρου μέρους. ἐκάτερβεν· κατὰ τῶν
δύο μερῶν, ἐξ ἐκατέρου μέρους τῶν ἐλκόντων.
204. Κλάζει· ἤχει. πρίει· σχίζει.
205. Ρινῶσι· ἄσκούς. δαφρινῷ· φονικῷ.
206. Βιαζομένῳ (inter lin. οἰς)· συρομένῳ (inter lin. 30
οἰς.)
207. Ἀχνη· ῥοήν αἵματος, ἀφρόν.
208. Παλαλῶν· ταρσασόμενος, καὶ ἡχῶν. ὑποβρύ·
χιον· ὑποκάτω, μέγα. μέμικεν· βοᾷ.
209. Φύσημα· ἤχον. 35
210. Ἀμβολάδην· ἀνορμητικῶς, ἄνω ὀρμητικῶς,
ἀναβλυστικῶς (Cod. βλυτικῶς), ἀναβαλλόμενον (Cod.
ἀναβαλῶ) τῷ φυσήματι αὐτοῦ ἄλλου ἐπ' ἄλλω γινο-
μένου. αὐτμήν· πνοήν.
211. Κευθομένην· κρυπτομένην. δυσασός· μεγάλου, 40
δυσπνεύστου. αὐλίεσθαι· υπάργειν, κατοικεῖν.
212. Ἀσθμαίνει· ἤχει. λάβρον· κατὰ.
214. Δυσταμένοιο· διασχιζομένου, διασχοινιζομένου.
πόροιο· ὕδατος.
215. Ἴονιοιο· Ἴόνιον λέγεται τοῦ Ἀδρίου τὸ πέλαγος, 45
καὶ ὁ Τυρρηνικός μέσος πορθμός, ὃν καὶ Χάρυδιν
Ὅμηρος φησιν (Od. μ. passim). κελάδοντας· ἡχητικοῦ,
ἡχούντος (Cod. ὄχ.).
216. Διαβρώς· σχίστις.
217. Λάβροισι· μεγίστοις. ἄσθμασι· πνοαῖς, φυσή- 50
μασιν. Τυρῶνος· ἀνέμου.
219. Κάμπτουσι· κοιαίνουσι, συστρέφουσιν. περι-
στένεται· ἡχέται, στενωχεῖται πληρουμένη.
220. Παλιβρόιζι· ὀπισθορμητικός.

222. Ξαινόμενος· μαστιζόμενος. βέμβικας· πομφό-
λυγας, ὄγκους, τὰ λεγόμενα βομβοκύματα, ὁνοεῖ
κοῦφα κύματα ἢ συστροφούς (οφάς) ἐλικίων, ἤως
στρουμβας. ἐλίσσεται· ποιεῖ.
223. Ἰχθυόλων· τῶν ἐπὶ τῇ ἀγρᾷ τοῦ κήτους ἰχθυ-
όλων. ἐρέσσω· κυπηλαῶν.
224. Κατάγοιτο· φέροιο.
225. Ἄφαιτο· δεσμήσει, ἀναδησάτω. νοστήσειεν·
υποστρεφάτω.
226. Πρυμναίοις· ὑπὸ κατοχμάσας· δεσμήσας τὸ
κῆτος, συνδεσμήσας, στηρίξας, καταδεσμεύσας, καὶ
δήσας.
227. Παιφάσσοντα· διεγειρόμενον, συστρεφόμενον.
ἐπαίσσοντα· ἤτοι ὅτε κάμη, ὅταν κορεσθῇ τῶν ὀδυνῶν.
228. Μεθή· ἐνδῶσει, ἐμπλησθῇ.
229. Κλίνη· παύσεται. βέφη· κλίνουσι, διεγείρη.
τάλαντα· οἱ ζυγοὶ, τρυπάνια.
230. Ἀσκός· ὅταν αἰρεθῇ καὶ βέφη πρὸς τὰ τοῦ μό-
ρου ζυγά. πείρατα· τέλη.
231. Ἀγγέλων· μηνύων. ἄειρεν· διηγείρεν, ἀνη-
γέρη.
232. Οἶον· καθὼς, καθ' ὃν. ἀλγινόντος· ἀπὸ, χαλεποῦ.
233. Ἀργυφίοισιν· λευκοῖς.
234. Μεθέπουσιν· κυκλοῦσιν.
235. Ἀίσιον· καλὴν, λαμπρότατον. ποτιδεγμένοι·
προσδεγόμενοι.
238. Ἐπαντέλλουσι· ἀνέρχονται.
239. Βριθύ· μέγιστον. πέλωρ· τὸ θηρίον, τὸ κῆτος.
240. Μόχθω· καμάτω, τῷ μόχθῳ τῷ ὑπὸ τὸν ἀσκὸν
γενομένῳ αὐτῶν. ἀλύων· ἀδημονῶν. ἔλακε· πληγῇ.
θυμόν· κατὰ.
241. Ἐγρεται· ἐγείρεται, διεγείρεται. ἀμφὶ δὲ νῆας·
242. Εὐκώπους· ταχυτάτας. ἐλῶσιν· ἐπιφέρωσιν.
243. Σμαραγῇ· ἡγῇ. αὐτῇ· βοή, φωνή.
244. Τέτρηγεν· ἀκούεται, διεγείρεται, ἡγεῖ.
245. Κεκλομένων· καλομένων. ἐνυάλιον· θαλάσσιον,
246. Δέρκεσθαι· θεωρεῖν. ἴσταται· γίνεται.
247. Φλοῖσθος· ταραχῇ, ἰωχμοῖο· πολέμου, διωγμοῦ,
διώξεως, ἰωχμῇ· δειώξει.
249. Ἀγχεσι· ὄρεσι, ῥύαξι, ὄρεινοῖς τόποις. πῶϊ· πολί-
μνιον.
250. Δρυτόμος· ξυλοργός. δλητῆρ· φοροεύς. θήρας
ἐναίρων· κυνηγός. ἐναίρων· φονεύων.
251. Θαμβήσας· θαυμασάας, φοβηθείς.
252. Κατὰ· ἐπάνω, προβλήτης· ὄχθου, ἔξοχῃς. ὑπερ-
φίαλον· μέγαν, μέγιστον.
253. Φυλόπιδος· τῆς μάχης. θηήσατο· ἐθαύμασεν.
254. Ἐκπάγλου· καταπληκτικῆς. ἄσθεστος· διόλου,
ἀκατάπαυστος. ὀρίνει· διεγείρει.
256. Πάλλει· κινεῖ. ἀκίδος· μαχίρας.
257. Εὐκαμπῇ· περιφερῇ.
258. Ἀμφίτομον· δίτομον. πᾶσι· πάντων.
259. Βριαρή· ἰσχυρά. κρουρή (inter lin. βρια), βα-
ρυτάτη. ἄγχι· ἀμφί. ἀμφί· ἀμφοτέρωθεν.
260. Καταίγδην· συντόμως. ἐλῶντες· τύπτοντες.
261. Ἐλίσσεται· ἐπιλάθεται.
262. Γενύεσσι· δυνάμεως.
263. Ἐπισσομένης· ἐρχομένης, ἐπερχομένης.
264. Ἀλκαίη· οὐρῇ. λαχαίνων· σχίζων, κόπτων.
265. Ἐμπαλιν· ὀπίσω.
266. Γνάμπτει· ἀνακόπτει, κλίνει. πάλιν· ὀπίσω.
ἀήτης· πνοή.
267. Ἀντίβιος· ἐναντίας, ἀντιόνημος. ἐναντία· ἀντία.
κυλίνδων· ταράσσων, ἀναστρέφων.
268. Ἐνοπή· ἡ φωνή, κέκληγεν· ἡγεῖ. ἐφιεμένων·
καὶ θελόντων. πονέεσθαι· ἐνεργεῖν.
269. Ἐκχυμένοιο· διὰ.
270. Ὀλοῇσι· ἀπὸ. ζεεῖ· βράζει, κινεῖται. ἄπλετον·
πολύ.
271. Γλαυκή· μέλαινα. ἐρυθραίνεται· κοκκινίζει.
272. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή.
273. Οἰζματόντα· θαλασσωδή, λόφων· βουνῶν. μιλ-
τοκαρήνων· τῶν μιλτοῦ ἐξοχῶν.
274. Αἰματόεσσα· κόκκινη, ἐρυθρά.
275. Κιρναμένη· σμειγομένη. ἐκάς· εἰς μακρὸν,
πὸρρωθεν.
276. Ἐχει· βαφεῖ.
277. Ὡς τότε· τὸ ἐξῆς κητείου λύθρου προσπέφυρται.
λύθροιο· δι' αἵματος. πέφυρται· μολύνεται, γίνεται.
278. Φοινίσσαις· γράφεται φοίνιος. φοίνιος· αἵμα-
τώδης. προχρῆσι· ὑδασιν, αἰγιαλοῖς, ῥοαῖς. δαΐζομέ-
νοιο· διὰ.
279. Ἀφυσάμενοι· ἀντλήσαντες. ῥόον· ἡ ἄλμην.
ἀντλου· θαλάσσης. ῥόον ἀντλου· περιφραστικῶς τὴν
ἀντλίαν.
280. Πευκεδανόν· πικρόν. στάζουσι· χέουσιν. μίσγε-
ται· ἐνίσταται.
281. Ἠψεν· διηγείρεν.
282. Ὡς δὲ· παραβολή· ὥσπερ δὲ ναῦς ὑπὸ τοῦ αἰθε-
ρίου πυρὸς καταφλεχθῇ. Διός· τῆς εἰκαρμένης, ἡ τοῦ
οὐρανοῦ. μάστιγι· κεραυνός. τρέπιν· πλοῖον. αἰθέριον
πῦρ· κεραυνός.
283. Ἀμειβομένην· ἐρχομένην. αἰθαλόεσσα· καυ-
στική.
284. Κορύσσει· ὠφοῖ, ἀνάπτει, ἀνυφοῖ.
285. Μισγομένη· γινομένη, βαλλομένη.
286. Κορύσσει· ἀνάπτει.
287. Ἄντλου· πελάγου(ους). πυθομένοιο· μιγομέ-
νου, σηπομένου. δυσάεος· δυσόσμου. ἦτορ· ὕδωρ.
288. Πολυτρήτοις· πολυθαμάστοις.
289. Ἠδὴ· ἀπὸ τοῦ νῦν.

290. Μοῖρα· ἡ τύχη ἀναψάμενοι· δῆσαντες, δεσμή-
σαντες τοῖς σχοινίοις σύρουσιν εἰς τὴν γῆν.
291. Γηθοσύνη· χαρᾷ.
292. Γλωγίσσι· δέυτησι, ξίφεσιν. πεπαρμένοι· πε-
πηγμένοι, διαπερνοισμένοι. γόμοις· καρφίοις.
293. Νευστάζων· διανοούμενος τὸ τέλος. μόρου·
ένεκα.
294. Παίχονα· τὸν θεόν. κυδαίνοντες· δοξάζοντες.
295. Ἐπικλάζουσι· κελαιοῦσιν.
296. Ἀεῖδοντες· τραγοῦδοντες.
297. Ὡς δ' ὁπότ'· παραβολή, διακριθέντος· παυ-
θέντος.
298. Νῆας· τῶν ἐχθρῶν. ἀναψάμενοι· δῆσαντες.
300. Γηθόσυνοι· χαίροντες. νίκης· χάριν. διαπύρσιον·
μέγα. βρώσι· ὑμνοῦσιν.
301. Ναύμαχον· ναυσὶ μαχόμενον. εἰρεσίης· διὰ.
παίχονα· θεόν.
302. Ἀγνούμενοι· λυπούμενοι. δῆροισι· πολεμικοῖς,
ἐχθροῖς.
303. Αἰνοπέλωρον· λίαν μέγα, κακὸν, μέγα σημεῖον,
χαλεπὸν θηρίον. ἀναψάμενοι· ἀνάψω δῆσω. δάκος·
θηρίον.
305. Ἐτήτυμος· ἀληθής. ὄρσεν· διτήγειρεν, τάρασ-
σεσθαι.
306. Λοίσθιος· ἔσχατος. ἀσπαίρει· κινεῖται. δια-
ξαίνει· μαστίζει.
307. Σμερδαλέαις· καταπληκτικαῖς. βωμῶν· τόποι
ἐερῶ, ἡ ἀπλῶς τῇ ἐσχάρᾳ, τῷ μαγειρείῳ ἐνταῦθα.
308. Ἐλισσομένη· κινουμένη. στροφάλιγγι· ἐν.
309. Ἦ· ὄντως. λιλαιέται· ἐπιθυμεῖ.
311. Πείθεται· ὑπακούει. αἰσθίων· ἀναπνέων.
312. Θαλάσσης· ἀπό.
313. Τραφερὴν· τὴν θηράν.
314. Μεταπνεῦσαι· μετὰ τὸ πάυσασθαι, ἀντὶ τοῦ
ἀναπνεῦσαι τοῦ ποντοπόρου θανάτου.
315. Μίμηλεν· διὰ φροντίδος ἔσται.
317. Πλῆσαν· ἐγέμισαν. ἀπλάτοις· ἀπλέτοις καὶ
πολλοῖς· γράφεται εὐπλάτοις, ἥως μεγάλοις.
318. Κεκλιμένους· κειμένους. ῥίγιστος· φοβερός.
319. Πεπαυμένοι· κειμένοι.
321. Ταρβεῖ· φοβεῖται. οἰχομένοιο· ἀποθανόντος.
322. Γναθμοῖσι· στάσει, σιαγόσιν, τοῖς καταμαγοῦ-
λοις. γναθμόν· τὸ μάγουλον.
323. Ὀφέ· μάλις. ἀμφαγέρονται· οἱ ἄνθρωποι.
324. Θάμβει· ἐκπλήξει. παπταίνοντες· θεωροῦντες.
ἐρείπιον· πτώμα. ὠμηστήρος· θηρὸς.
325. Γενῶν· ὀδόντων. στίχας· τάξεις. ἡγάσαντο·
ἐθαύμασαν.
326. Χαυλιόδοντας· τὰς ἐπικαμπεῖς.
327. Τριστοχέι· κατὰ τρεῖς τάξεις.
328. Πολυθρίτοι· πολυμαχοῦ. πελώρου· θηρίου.
329. Χαλκοτόρους· χαλκοτροπήτους. χαλκοτόρου·
χαλκοτροπήτου. ἀφροσίν· ψηλαφῶσιν. δέυπρωρον·
ἀξείαν.

330. Θηεῖται· θαυμάζει. ἀνισταμένην· ἐξέχουσιν.
331. Ἀλκαῖην· οὐράν. πολυχανδέα· πολυχώρητον,
μεγάλην.
332. Ἀπέλεθρον· μεγάλην.
334. Ἦθесιν· διατριβαῖς. τραφεροῖσι· γῆς, τοῖς ὁ
γῆνιοις. ἡ· παρό.
335. Δηθύων· βραδύνων. ἔννεπεν· εἶπεν.
336. Ἐκόμισσας· ἐπιμέλησιν (sic)· γνώμη, ὠρᾶτον.
337. Φορβῇ· τροφῇ· ἐν γῇ ἐτράφην, ἐν γῇ ἀποβάνω.
338. Ἀντήσεις· ἔλθῃ. μόρσιμον· μεμοιραμένον, τὸ ὁ
τέλος τοῦ θανάτου.
339. Εὐμένεοι· εὐμενής γένοιτο. χέρσω· ἀπό. ποσει-
δάωνα· θάλασσαν. σέδοιμι· φοβοῦμαι.
340. Ὀλίγον· μικρόν. δόρυ· ξύλον.
341. Κατ'· εἰς.
343. Ναυτιλῆς· πλεύσεως. οἰζύος· κόπου. μογέου-
σιν· μογέω κακοπαθῶ.
344. Δυσκαλάδοισι· δυστήχοις. συνιπεύοντες· συμ-
περιπατοῦντες, συμπορευόμενοι, κινῶντες.
345. Οὐδ'· οὐ γάρ. ἄλις· ἀρκεῖα, αὐτάρκης.
346. Δαιτυμόνας· φίλους. ἀτυμβεύτου· κακοτάφου,
ἀθάτου. τάφου· κηδείας.
347. Μυχούς· τὴν κοιλίαν. τυχόντες· πεσόντες, ἐντυ-
χόντες.
348. Ἀλέων· θηρίων, θλίψεων.
349. Ἐκαθεν· μακρόθεν.
350. Ἐδῆώσαντο· ἠφάνισαν.
351. Δέμας· κατά. προέβηκεν· μεγάλα εἰσίν.
ὑπερφυές· μέγα, μέγιστον. ἄχθεα· βάρη.
352. Ἀλέγν· ἔτυγεν.
353. Θήρεσι· εἴτε μικροῖς, εἴτε μεγάλους. δοικότα·
ἀρμόδια. τεύχε'· ὅπλα, τὰ κατὰ τὴν χρεῖαν ὅπλα.
354. Μείονες· εἰς μικρὰ τὰ κήτη.
355. Δόλος· λέγω. βινῶν· ἀπῶν.
356. Ἀψίδες κολοκύθης ἀζαλῆς· ἡ κολοκύθια ξη-
ρα. ἀναπτόμεναι· δεσμούμεναι.
357. Ὁφείρου· τὸ τοῦ κήτους.
358. Λάμνης σκύμνοισιν· ἡ ταῖς λάμναις.
359. Τροπόν· τὸν τροπωτήρα. ἐπαρτέα· τὸν ἐπι-
κρεμάμενον. δεσμόν· λέγω.
361. Ἐσσυτο· ἔδραμεν. προίει· προέπεμψεν. αἶψα·
ἀμψί. σειρῇ· ὁρμῇ (ὁρμῇ), ἀλύσει.
362. Ἐνισχόμενοι· κρατηθέντες.
363. Πῆϊτος· εὐκόλος.
365. Ἐχθοδοποις· μισητοῖς. μαργαίνουσι· μαίνονται.
366. Λαιμῶ· στόματι. λαβροσύνη· λαίμαργία.
367. Ὑβρισταί· δράκται. ἀγήνορες· ἀλαζόνες.
368. Τρέσσειαν· φοβεθῶσιν. ἀναιδείην· ἀναισχυν-
τίαν. ἀχάλινον· ἀκράτητον.
369. Κυμαίνουσιν· παροξύνουσιν, διεγείρουσιν, ἐο
αἰδρῶσιν. λύσαν· μανίαν.
371. Ἐδῆλῃσαν· ἔδολψαν. ἀλειῦσιν· τῶν ἀλείων,
ἀντίπτωσις.
372. Ἐλν φρένα· ἑαυτούς. πιαίνοντες· λιπαίνοντες.

373. Δεδοκήμενος· θεασάμενος, τιτρώσκων. ἰχθύ-
σιν· ἐν.
374. Πείρας· διαπερονήσας, ἰχθύς δέλαρ· βάλλον.
μενοεικέα· πρέπουσαν αὐτῷ, πρέπουσα τῇ προθυμίᾳ.
375. Μαιμώνοντας· μαινομένους, λυσσώντας, ἐφορ-
μώντας, ἐπιθυμοῦντας.
376. Φώκη· κατὰ τῆς φώκης.
377. Τρίγλυφος· ὀξεῖα.
378. Ὁβριμον· ἰσχυροτάτον. ἔρκος· λέγω.
382. Μεμαυῖαν· προθυμομένην.
385. Ῥήξει· σχίσαι, διαλύσει. αἶζει· φεύζεται. ἄλκαρ·
βοήθεια.
386. Ἐλλομένους· κεκλισμένους.
387. Καθέλωσιν· ἐλκώσωσιν.
388. Ἐνθα· ἐκεῖ, ἐκείσε· ἰσχυροτάτοις.
389. Δούρας· κοντοῖς, καταίγδην· συντόμως.
390. Πέφνουσι· βάλουσιν.
391. Κεφαλῆσιν· ἐν τῇ, κατὰ κεφαλῆς.
392. Χέλυες· χελιδναί.
393. Λωβήσαντο· ἐβλαψαν.
395. Θαρσάλεω· ἀλλὰ τῷ, ἀταρβέα. ἄφοβον.
396. Κρανὴν· σκληρὴν.
399. Ἀναπλῶει· ἔρχεται, περιπλέει κουφιζομένη.
ἀσπαίρουσα· κινουμένη.
400. Ποσὶν· διὰ ποδῶν. μεμαυῖα· προθυμομένη
λαβεῖν.
401. Θείνουσι· τύπτουσιν.
402. Βροχίδεσσιν· σχοινίοις. μεθέπουσιν· σύρουσιν.
403. Ὡς δ' ὅτε· παραβολῇ. νηπίαχα· μωρά. οὐρε-
σι σίφοιτον· ἐν ὄρει διάγοντα, ἐν ὄρεσι πορευομένην.
405. Ἰκέσθαι· ἐλθεῖν.
406. Ῥικνά· λεπτά, ἤγουν ἀσθενῆ.
408. Ὁμόφυλον· ὁμογενές.
409. Λωβητόν· κρατητόν.
410. Τραφερὴν· γῆν. ἀνανήγεται· γράφεται ἀνανί-
σεται ἀντὶ τοῦ πορεύεται, ἀνανίσσεται· ἔρχεται, ὁρμᾷ.
411. Φολιδάς· τὸ δέρμα, δέρματα. περιδαίεται· ζη-
ραίνεται. αὖα· ξηρά, ξηρότατα.
412. Μεμαυῖαν· θέλουσαν.
413. Φορέει· βασταάζει.
414. Ὑψι· εἰς ὕψος. νεάτης· ἐσχάτης.
416. Ἀπότροπος· ἀπαρχώρητος, φευκτέα, κεκωλυ-
μένη.
417. Ἐμπελάσει· πλησιάζει. θυτήρ· θυστάς. φίλος·
418. Εὐαγέως· καθαρῶς, εὐσεβῶς, εὐαρέστως. ἡμω-
ρογῶς· ὁμοκατοίκους, ὁμοοίκους.
419. Ἐκών· ἐκουσίως. ἐπιπράσσει· ποιήσει, ἐπι-
φέρει.
420. Ἀνδρομέοισιν· ἀνθρωπίνους. ἀπεχθαίρουσι· μι-
σοῦσιν.
421. Δαίμονες· θεοί. εἰναλίων· τῶν θαλασσίων. ἡγη-
τήρων· ἡγεμόνων, κεφαλῶν.
422. Νοήματα· φρονήματα. προπόλοισι· δούλοις,
δουλευταῖς, ὑπηρέταις, servis.
423. Ζηνὸς ἄλιγδούποιο· Neptunus. φιλόττη· συν-
ουσία. γενέθλης· ἐνεκα, τῇ γενεᾷ αὐτῶν κέχρηται·
οἱ θεοί.
424. Κέχρηται· καχραμένοι εἰσίν.
425. Ἐνηέες· οἱ πράεῖς, οἱ φίλοι, προσφιλεῖς. οἴην·
κατὰ τὴν, ποταπὴν.
417. Μετὰ· ἐν.
428. Πόνον· κατὰ.
429. Ὅμοκλήν· ἀπειλὴν, λαμπηδόνα.
430. Ἴπνοῦ· διὰ φαναρίου.
431. Σύνθηρον· ὁμότηρον.
432. Ἀλέονται· πλανέονται.
434. Φοβέουσι· εἰς φυγὴν τρέπουσιν.
434. Τρωπᾶσθαι· τρέπεσθαι. ἀνάρσιον· μισητὴν
435. Σεύοντες· ὀρμῶντες. ἀμοιβαίης· συχναῖς.
438. Ἀτυζομένους· ταρσσομένους.
440. Ἀφυκτα· μάταια, ἄλυτα. διορχεῦνται· γίνονται,
κινεῦνται.
441. Ἐλαυνομένους· διωκομένους.
442. Ἄνηται· τελείται.
443. Ἀπαιτίζουσιν· ζητοῦσιν, ἀπαιτοῦσιν. ἐμπελάον-
τες· πλησιάζοντες.
444. Ὁμοφροσύνης· ὁμογνώμου. ἀποδάμιον· κεχω-
ρισμένην, μεμερισμένην. αἶσαν· μοῖραν.
445. Ἦνῆγκον· ἤρνήσαντο.
446. Ὑπερηγάτως· ἀλαζονικῶς, ἀλτήτα· οὐ δώσει,
ἀμαρτήσσει.
447. Ἀρηγόνες· βοηθοί.
448. Λεοδίον· συνήχης. παλαίφρατον· πάλαι λεχθέν.
δοιδοῦ· τραγοῦδοῦ.
449. Ἐκλυσεν· ἤκουεν. ὀχρησάμενος· ἐπικαθημένος.
451. Ἀείδων· τραγοῦδων.
452. Ταίναρῃ· Κορίνθω. προβολῆσι· αἰγιαλοῖσιν.
455. Σὺν δ' ἥθυρε· συνέπαιζεν· αὐθύματα γὰρ τὰ
παίγνια. κελადεινῇ· ἡχητικῇ.
456. Αἰλαίετο· ἤθελιν.
457. Μίσγεσθαι· ἐνοῦσθαι. ξυλόχους· ὄρη.
458. Ἄλλ' οὐδέ· ἄλλ' οὐδὲ τοῦ πόθου τοῦ ἡϊθέου
ἢ πᾶσα ἐπιβλήθηεν Αἰολίς.
459. Παλαιόν· ὄν.
460. Ὡς· ὅτι.
461. Ἐνναέσκον· ὁ δελφίς. ἔχε· ὥκει. ναύλοχον·
ναυοκίχτον, νηοκατοκίχτον.
462. Ἀστός· πολίτης. ἡνῆγκον· ἡρνεῖτο, ἀπηρνεῖτο.
463. Παρέστιος· σύνοικος, τυτθοῦ· μαζοῦ.
465. Ἰκοντο· παρεγένοντο. γυιαλκῆος· ἰσχυρᾶς.
466. Μετέπρεπεν· εὐπρεπὴς ἦν.
467. Προφερέστερος· ἰσχυρότερος.
468. Ἐκπαγλόν· ξένον.
469. Ἐνναέτῃσι· κατοίκους.
471. Συναθρόντας· ἀνατρεφομένους.
472. Πολλά δ' ἡϊόνων· λείπει πολλά ἔπη. ἀγαρά·

συναθροίσεις, συναΐεις. ἤμαρ ἐπ' ἤμαρ· ἡμέρας καθ' ἡμέρας.

473. Ἰεμένων· ἐρχομένων, προθυμουμένων. ἠγήσασθαι· ὥστε θεάσασθαι.

471. Ἐμδεχάσθ'· εἰσελθόν.

475. Ὀρμου· λιμένος. ἀναπλώσκειν· ἐπλεεν. αὐσας· βοήσας.

478. Κεῖνο· ἥως ὠκύαλον. τό· ὅπερ. φήμιζεν· ὀωρικόν. φύτλης· γενέσεως.

477. Κλύε· ἤκουσεν. ἰωήν· φωνήν, κραυγὴν.

478. Κραιπνά· ταχύτατα. ἄγχιστα· πλησίον.

479. Σαίνων· κολακεύων, κολακεύσας· αἰείρων· ἀνυψών.

481. Ἦκα· ἡσύχως. καταρέζεσκε· ὁμαλίζεν, ἔβαψεν.

482. Ἀμφαγαπαζόμενος· δεξιούμενος. ἴετο· ἐπορεύετο.

484. Κυβιστήσειεν· ἐπήδησεν, κολυμβήσσει. ἐγγύθι· πλησίον κολυμβᾷ τοῦ νέου.

485. Αὐτῇσι· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνεργῶν (ἀναείρων)

487. Ἐγγρίπτων· πλησιάζων. ἱμείρομαι· ἐπιθυμῶ.

488. Κύσσαι· φιλήσαι. περιπτύξαι· περιπλάκῃναι, περιλαβεῖν.

489. Ὀπάονι· ἐρωτικῇ, ἀκολούθῳ.

491. Λοφίῳ· κεφαλῇ.

492. Ἐμφρονι· ἐθελουσίῳ.

493. Φοίτασκειν· ἐπορεύετο, παρεγένετο.

495. Στέλλεσθαι· πορεύεσθαι. ἀμείβειν· διέρχεσθαι, διαμείβειν τὸν χώρον.

496. Ἐφετμήν· κατὰ, ἐντολήν.

497. Γενώσσι· στόματι.

498. Μαλθακός· πραῖός.

499. Ἐθάς· συνήθης. δτρύνοντι· διεγείροντι.

500. Ὑπειακθῶν· ὑποτασσόμενος. ἐπιτείθεται· ὑπακούει.

501. Κεκλομένοιο· προστάσσοντος, κελεύοντος, καλουμένου.

502. Ἐχοντες· ποθοῦντες.

504. Χαλινῶν· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτέρ.

505. Ἄλλω· ἐν.

506. Τῷ· ὅτινι. ἄνωγεν· προσέταξεν. ἐκόμιζε· ἐλάμβανεν.

507. Ἀναινόμενος· βαρούμενος.

509. Πότμος· θάνατος. ἔλεν· ἔλαθεν. ἀτάλαντος· ἄμετρος.

510. Ἐπέδραμεν· ἤλθεν.

511. Μαστεύων· ζητῶν, ψηλαφῶν. ὅσαν· φωνήν, νόσσην.

512. Μυρομένου· ὀρηνοῦντος. ἄμπεχε· εἶχεν, ἐνεδύσαστο.

513. Κικλήσκουσιν· καλῶσιν.

514. Ὀρεγνυμένην· παρεχομένην.

515. Αἴστος· ἀφανής.

516. Ἐπεφράσσε· εἶδεν.

517. Οἰχομένοιο· ἀποθανόντος.

518. Ἐσέσσε· ἐφθειρεν.

519. Ἐμπας· ὅμως. ἐνήει· ἀγάπη, ἐν τῇ φιλοπότῃ, ἤγουν ἀγαθότητι.

520. Ὁμόφρον· φίλιον.

521. Ὑβρισταί· ἀλαζόνες.

522. Σιδηρείοισι νοήμασιν· σκληροῖς φρονήμασιν.

523. Ἀταρτηροί· σκληροί. ἀτάσθαλοι· μωροί.

524. Πατέρων· δελφίνων.

525. Νόος· αὐτοῖς. δυστερπείος· κακῆς.

526. Δίδυμον· δύο γὰρ μόνᾳ τίκεται δ δελφίς.

527. Ἀταρτοῖσιν· τρυφεροῖς. ἀλίγκιον· ὅμοιον.

528. Τότινι· τοῖς δελφίοισιν. ἀπηγέας· οἱ σκληροί, ἐν-τύνονται· εὐτρεπίζεται (sic).

529. Στειλάμενοι· πλεῦσαντες, διαπλεῦσαντες. δόρυ· ξύλον, πλοῖον, ἀτάσθαλον· μωρόν.

530. Ἐπειγόμενον· ἐρχόμενον. ἀντην· ἐξ ἐναντίας.

531. Ἀτρεμέες· ἡσύχως, ἄφρον. φόβον· φόβον· φυγὴν.

532. Μερόπων· ἀπό.

533. Ἰζεσθαι· παραγενέσθαι, ἔλθειν. σαίνουσι· τοῦ-τους.

534. Γηθόσυναι· μετὰ χαρᾶς. χρίμπτοντες· πλησιάζαντες. χαίροντες· γηθόμενοι.

536. Ἀκίδα· δῶντη· σημειῖναι ὅτι εἶδος τριαινῆς ἢ ἀκίς, κρυστέρωτον ὄλων τῶν βελῶν τῆς ἀλμυρᾶς βέλος· λέγω.

537. Ἀνωίστω· ἀνελπίστω, ἀνυπομονήτῳ ἀπὸ τοῦ οἴω κατ' ἔκτασιν.

538. Αὐτάρ· δὴ. ἰδνωθεῖς· συσταλῆς, καταπονθηθεῖς, συστραφεῖς. ἀχέων· ἀναστενάζων.

540. Ὀρβίῳ· βιάζόμενος. σφακέλῳ· τρώματι, τραύματι, σπασμῷ τοῦ αἵματος.

541. Βιώμενοι· βιάζοντες.

542. Μαφιδίως· ματαίως. ἄλιον· πεπλανημένον, μάταιον.

543. Ἰεμένη· πορευομένη. ἐφῆσιν· καταλείπουσι, πέμπουσιν. ἄγεσθαι· πορεύεσθαι.

544. Μήρινδον· σχοινίον. κατασπέρχουσιν· σπουδαζουσιν.

545. Ἐσόμενοι· ἀκολοθοῦντες. ἀτυζόμενοι· βλαπτομένου, ταρασσομένου.

546. Λευγαλέησι· ἐν ὀδυνῇ, χαλεπαῖς. κακηπελέων· κακῶς ἔχων, κακυάρχων, ἀσθενῶν.

547. Περισκαίρησι· κινεῖται, πηδᾷ.

548. Ἀδρανέν· ὀλιγοψυχῶν. ἀναούετα· ἄνω πέμ-πει, ἢ ἀνέρχεται.

549. Κεκμηκίως· ἀδυνατήσας, κακοπαθήσας.

550. Φυσίον· ἀναπνέων.

552. Αἰνότατον· πῶς.

554. Περί· παρὰ δυσμενέων.

555. Αἰχιδ· αἰχμαλωσίαν.

556. Ἀχέουσα· λυπουμένη.

557. Μογέουσα· πονοῦσα.

558. Ἐτῆς· ἀφ' ἑαυτῆς.

560. Ἐπεμπίπουσα· κινούσα.
 560. Φεύγε· λέγουσα. ἀνάρσιοι· μισητοί, ἄδικοι.
 561. Ἐφοπλίζουσι· εὐτρεπίζουσιν.
 562. Δελφῖνι· κατὰ δελφίνων. ἄρῃ· πόλεμον.
 563. Σπονδάς· ὑποσχέσεις, θυσίας. δημοφροσύνην· ἀγά-
 10 πην, ὁμόνοιαν. ἀλύττοντες· φεύγοντες. ἀλίττοντες· πα-
 ρακαίνοντες(αἰνούντες?), ἤγουν ἀθετούντες, ἁμαρτά-
 νοντες.
 564. Τήν· ἤντινα. ἐθέμεσθαι· εἰχόμεν.
 10 566. Μυθεῖται· λέγει. ἀπέτρεπε· ἀπεδίωκεν. φέβε-
 σθαι· φεύγειν.
 567. Κρυερὸς· γαλεπῶς. μεμογητότι· κεκοπιακότι.
 569. Ἰέμενος· προθυμούμενος. ἀποτρέβει· ἀποδιώ-
 ξειν.
 15 570. Βαλὼν· κρούσας.
 571. Ὅφρα· ἕως οὗ.
 572. Ἀλιτροί· ἁμαρτανόντες.
 573. Ἀτυζομένην· λυπουμένην.
 574. Γνάμπουσι· ἐνδιδοῦσι, χάμπουσιν. σιδήρεον
 20 σκληρόν.
 575. Καταίγδην· συντόμως. ἐλάσσαντες· τύψαντες.
 576. Ὀμῇ· ὁμοίᾳ.
 578. Φρονέουσα· θέλουσα, ἐν τῇ οἰκείᾳ φρονήσει. ἱε-
 μένη· προθυμουμένη. δεδάϊκται· δεδάμασται.
 25 579. Ὡς· ὥσπερ· παραβολή. ὀρταλίζουσι· πωλοῖς.
 νηπιάγουσι· μωροῖς.
 581. Κατέπεφνε· ἐφρόνενεν.
 582. Ἀτυζομένη· ταρασσομένη. δεδόνηται· κινεῖται.
 583. Λοιγία· ὀλεθρία. τετριγυῖα· κλαίουςα, ὀρηνοῦσα.
 30 γόνον· θρῆνον.
 584. Φύξιν· φυγὴν.
 586. Μέσφ'· μέχρις ὅτου.
 587. Νέον· περὶ τὸ νέον σῶμα τοῦ δελφίνος.
 588. Αὐτάγρετος· αὐτοθρήτος.
 35 589. Τά· ἅπαντα.
 590. Φάτις· λόγος. μήνης· σελήνης.
 591. Ναιέμεν· κατοικεῖν.
 592. Φθινοῦσης· ληγούσης. ἀφαυροτέροις· λεπτοῖς.
 593. Ῥικνοῦσθαι· ἐλαττωθῆναι, ῥυτιδοῦσθαι. ἀνάγκη·
 40 τύχη.
 594. Χερσί· διὰ χειρῶν. λέγονται· συλλέγονται, συνά-
 γουσιν.
 595. Σπιλάδων· πετρίων.
 596. Νωλεμές· διόλου, θινηκέες. ἐμπεφυῶτα· κεκολλη-
 45 μένα, συγκεκολλημένα. ἔππυσαν· ἐξέβλασαν, ἐξήνεγκον.
 597. Λαχανομένης· τῆς βαθυνομένης.
 598. Πορπύραι· κόχλοι. περί· δι' τι· περισσotέρος, πε-
 ρισσῶς. μετ'· ἐν.
 599. Λίγαν· λαίμαργον. ἐτήτυμος· ἀληθής, πρόχειρος.
 60 ἵσταται· γίνεται, ἐνεργεῖται.
 600. Κυρτίδες· κόφιοι. ταλάροις· καλαθίοις, καλαθί-
 σκοις.
 601. Σχοίνοις· σχοινοῖς. τετυγμέναι· ἐσκευασμένα, κατεσκευασμένα(αι).

612. Στρόμβους· εἶδος δατρέου. συγκέλσαντες· συνα-
 γαγόντες, χήμησι· χηβαθίοις.
 603. Μεθύουσαι· μαινόμεναι.
 605. Σχοίνων· τοῦ ταλάρου. ἐτάνυσσαν· ἥπλωσαν,
 ἐξήπλωσαν.
 606. Χαλεπῆς· κακῆς. ἤντησαν· ἀπέλαυσαν, ἐπέτυ-
 5 χον.
 608. Οἰδάνεται· ὀγκοῦται· στείνει δέ· στενοχωρεῖ, ταύ-
 την, στενοχωρεῖται.
 609. Μεμαυῖα· καίπερ προθυμουμένη. ταθεῖσα· 10
 ἀπλωθεῖσα.
 610. Αὐ ἐρύσωσι· γράφεται αὐῆς ῥύσωσιν. μεμαυῖαν·
 μαινομένην.
 612. Οὐ· οὐδαμῶς.
 613. Ὀΐζυρῶτερον· κακοπαθητικώτερον.
 15 614. Πρώτον· κατὰ τὴν ἀρχήν.
 615. Βρώμη· βρώσει. ποτοῖσιν ἀφαυροτέροισιν· πόσει
 ὀλίγῃ.
 616. Οὐδ' ἀλιεύσιν· οὐχ ἀλιεύσιν. ἐοικότι· ἢ ὀλίγῳ.
 μαλθασσονται· κοιμῶνται.
 20 617. Ὡς δ' ἐτ'· comparatio. ἐύγηρυν· καλλίφωνον.
 618. Μολπῆς· μελωδίας. φοιθῆτον· μαντικὸν, ἡέορτήν.
 619. Κομιδῇ· ἐπιμέλειαν.
 620. Πατῖων· τηρῶν. ἀέθλα· ἀγῶνας. λιγυφθόγου·
 καλλίφωνον. αὐθῆς· φωνῆς.
 25 621. Κομιδῇ· ἐπιμελειαν. εὐφρουρον· εὐφύλακτον.
 622. Μένει· διαμένει.
 623. Ἀσκηθῆς· ἀβλαβῆς ἀπὸ τοῦ σκῆθω τὸ βλάπτω.
 ἀναψύξουσιν· ἀνάπαυσιν ἔξωσιν.
 624. Ἀεθλεύουσιν· ἀγωνισθῶσιν.
 30 625. Μακάρεσσιν· θεοῖς.
 626. Ῥῶνται· εὐχονται. ἀλεξῆσαι σφισι· ἀποδιώξαι
 ἀπ' αὐτῶν.
 627. Ἀντίσαι· ἰδεῖν.
 628. Νόον· εἰς.
 35 629. Νομαῖς· τοῦ ἰχθύος τούτου.
 630. Δάκος· θηρίον. φαάνθη· φαίνεται.
 631. Πόροισιν· ὕδασιν.
 632. Τέρπονται· οὗτοι οἱ ἰχθύες.
 634. Πείσματος· σχοινοῦ. μακεδανῶ· μακρῶ. ἰζύος· 40
 δσφύος.
 635. Ῥείρει· κρατεῖ, βασιάζει.
 636. Τῇ· ἥως τῇ ἀριστερᾷ· ἐριθριθῇ· λίαν βαρεῖαν.
 ἐριθριθῇ· μολύβδου γύσιν· βαρὺν μολύβδον. ἀμφιμεμαρ-
 45 πῶς· κρατῶν, περιλαβῶν.
 637. Ῥερην· θρεπάνην. εὐηκέα· ἡχοημένην. τιταί-
 νει· κινεῖ.
 638. Φρουρεῖ· φυλάσσει. ἀλειφαρ· ἔλαιον.
 639. Ὑπὲρ· πρῶρης· ἄνω τῆς.
 640. Ὀρμαίνων· διανοούμενος, διαλογιζόμενος.
 50 641. Οἱ δέ· ἄλλοι. ἐτρύνουσι· διεγείρουσιν. ἐπισπέρ-
 χουσιν· θαρβύνουσιν. μύθοις· λόγοις.
 642. Θαρσαλέος· μετὰ θάρρους. μεμαῶτα· προθυ-
 μούμενον.

643. Ποδωκίτης· τινός· δεδαχημένον· ἔμπειρον.
 644. Ἐνὶ ἡλατο· ἐπὶ ἤδη σεν· καθέλκει· καταβιβάζει.
 645. Ἰέμενον· θέλοντα.
 646. Ἀλοιφὴν· ἔλαιον.
 647. Στελίζεται· λάμπει· μίσγεται· ἐνοῦται.
 648. Ὀρφνης· νυκτός· πυρός· λαμπηδών· κνέφας·
 τὸ σκότος.
 650. Νεάτοις· ἐσχάτοις· πλαταμῶσιν· αἰγιαλοῖς, κοι-
 λώμασιν· σπιδάδεσιν· πέτραις.
 651. Πνοίην· ζωὴν.
 652. Πολυβρῦθάγοισιν· πολυσχίστοις.
 653. Ἐπαίξας· ὀρμήσας.
 654. Ἀμνητήρ· θεριστής· σπόγγων δέμας· ἡ σπόγγος.
 μέλλει· καρτερεῖ.
 655. Δηθύνων· βραδύνων· κίνησεν· ἔσεισεν.
 656. Σημαίνων· νεύων.
 657. Ροθαμίζεται· ἐκτρέπει, ῥέει, distillat.
 658. Εἰλείται· χεῖται· δυσσεῖ· δυσόσμου.
 659. Ἐσβεσε· ἔσθειρε τὸ αἷμα, ἐθανάτωσεν, εἰς ὀλι-
 γοφυρίαν ἤγαγεν· ἐνισχύμενος· κρατούμενος.
 660. Ἀναδύεται· ἀνέρχεται.
 661. Προφυγόντα· ἔξω ἐλθόντα.
 662. Ἀκάχοιτο· ὀλιθίζεται.
 663. Ἡπεδοανοῖσι· ἐν· παριεμένου· ἐκλελυμένου.
 664. Θυμαλγεί· λυπηρῶ· λένονται· οἱ θεωροῦντες.
 665. Ἐρρίστης· μισητῆς· ἀπηγέος· κακῆς.
 666. Ἀλμενος· πηδῆσας· ἀνέχε· ἀνῆλθεν.
 667. Ἀντίσας· συναντήσας.
 669. Κέκλεται· σημαίνει, αὖ· ὀπίσω, ἡμιδακτύον·
 ἡμίκοπον.
 670. Κητεῖ τε βίη· ἡ τὸ κῆτος· ὁμόστολοι· καὶ οἱ ὁμο-
 πόρευτοι· ἔσπασαν· ἔλαβον.
 671. Ἐτι· ἀκμήν· ἐφειέμενον· πόθον ἔχοντα.
 672. Λυγρόν· κακόν, οἰκτρόν.
 673. Χέρσον· γῆν· κατάγονται· κατέρχονται.
 674. Δυστήνοιο· ἀθλοῦ.
 675. Ἐδάην· ἔμαθον· ἐπιλογος· σκηπτοῦχε· ὡ βασιλεῦ.
 676. Σοί· σοῦ· ἀπήμονες· ἀβλαβεῖς· ἰθύνοντο· πο-
 ρεύοντο.
 677. Πεμπόμεναι· στελλόμεναι· λιαροῖσιν· ἡσύχοις,
 ἰθυπόροισιν· καὶ ἰθατόις.
 678. Περιπλήθοιτο· πλήρης ὑπάρχει (sic).
 679. Ἀστυφέλικτα· πῶς, ἀταράκτως· ἐρούοιτο· προσ-
 φέροιο.
 680. Ἀσφάλιος· στερεός· ῥιζοῦ·χ· συνεκτικὰ τῆς γῆς,
 ῥιζοῦ·χ δὲ τὰ συνέχοντα τὰς ρίζας τῶν οἰκων.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

βιβλίον πρῶτον.

Ὅτι μόνος ὁ σκάρος τῶν ἰχθύων φέγγεται καὶ μό-
 νος τὴν τροφὴν πρόσειν ἐκ δευτέρου, ἀναμακαρυώμε-
 νος (sic), καθὼς καὶ τὰ πρόβατα, ἐκπέμπων διύγων
 βοήν. — Ὅτι ὁ ὄρφος βράδιον ἀποθνήσκει καὶ τιθεὶς τῇ
 ξηρᾷ ζῇ καὶ κατακοπεῖς σιδήρῳ ἐπὶ πολὺ ζῇ. — Ὅτι
 ὁ ὄνος οὕτω καλούμενος ἰχθύς ξανθός ἐστιν ὁμοῖος κεσ-
 τρεῦσι, καὶ ἐξώκοιτος πέφυκεν ὡς ἀμφίβιος. — Ὅτι
 ὁ πομπίλος· τοῦτο τὸ γένος παμπληθὲς ἀκολουθεῖ ταῖς
 ναυσὶν, οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς πρώραις, οἱ δ' ἐπὶ ταῖς πρύ-
 μναις, καὶ ἡνίκα πλησιάζουσι τὴν χέρσον, πάντες ὁμοῦ
 ἔωσι τὴν ναῦν καὶ ἀποστρέφονται πρὸς τὰ πελάγη,
 ὅπερ ἔχουσιν οἱ ναῦται σημείων τοῦ πλησίον αὐτοὺς
 εἶναι τῆς γῆς, ἔχουσι δὲ τὴν σύμπλοϊαν αὐτῶν σημείον
 εὐδίας. — Ὅτι μῆκος ἔχει ἡ ἐξηγὴς ἰσόπληγες· στα-
 κτόχροος ὁμοία ἐγγέλυσιν, στόμα δ' αὐτῆς ὀξὺ πέφυκεν
 ἄνωθεν ἐκ κεφαλῆς καμπύλον ἀγίστρου δίκην δάκνει
 τε τὴν ναῦν τῇ τροπίδι σφοδρῶς ἀνέμοις πλεουσάν, καὶ
 παντελῶς ποιεῖ ἀκίνητον. — Ὅτι ὁ στακός (ἀστακός?)
 τὴν ἰδίαν κοίτην οὐκ ἀφίησιν, ἀλλ' ἐάν τις αὐτὸν ὠ-
 ρεύσας πάλιν ἀπολύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἔρχεται εἰς
 τὴν ἰδίαν κοίτην, ἀλλότριον μὴ ἐπιβαίνειν. — Τὰ
 ὀστρακοδέρμα πάντα γηράσαντα τὸ ὀστρακον ἀποβάλ-
 λουσι καὶ ἄλλο κάτween νέον τρέφουσιν. — Ὅτι οἱ
 πάγοι, ὅτε σκέφονται τὸ ὀστρακον αὐτῶν ἐκ τοῦ
 γήρους διαβρῦεν, πλείον ἐσθίουσιν, ἢν' ὀφυσμένης τῆς
 σαρκὸς, καὶ αὐτὸ ἀποβάλλουσιν· ὅταν δ' ἀποβάλλωσι,
 τέτανται ἐπὶ τῆς ψάμαθου, νομίζοντες ἀγρευθῆναι, τῆς
 σκέπης αὐτῶν γυμνωθέντες, ἐσθίουσι δὲ ψάμαθον,
 ἡνίκα αὖξονται ἐνισχύειν τῇ αὖξησει τοῦ ὀστράκου. —
 Ὅτι τὰ ὀστρακοδέρμα, ἐάν τις εἰς μικρὰ κατακόψας
 ῥίψῃ ἐν τῇ θαλάσῃ, συμφύονται καὶ ζῶσιν. — Ὅτι
 αἱ καρκινάδες γυμναὶ γεννῶνται, εὐρίσκουσαι δ' ἀλλό-
 τριον ἔλυτρον ὑπεισδύουσιν αὐτὸ, καὶ ἀγαπῶσι πλέον
 τῶν ἄλλων τοὺς φωλεοὺς τῶν στρόμβων, ὡς εὐρύτερους
 καὶ ἐλαφροτέρους. — Ὅτι ὁ ναυτίλος οὕτω καλούμενος
 ἰχθύς ὁμοῖός ἐστι πολὺποσιν, οἰκεῖ δ' ἐν ταῖς ψαμάθοις,
 ἀνέρχεται δ' εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ
 ἀπλοῦται ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἐκτείνει δύο πόδας, ὅς (οὗς?)
 ἔχων ὑμένα ἀπὸ ποδὸς εἰς πόδας ἀρμενίζει, κάτween
 δὲ τοῖς ἄλλοις δυσὶ ποσὶν οἰακίζει ἑαυτὸν, ἡνίκα δ' αἰ-
 σθηται κακοῦ τινος παραυτὰ (?) χαλᾷ τὴν πόδα καὶ
 ἐνδοθεν τοῦ στόματος εἰσδεχόμενος ὕδωρ καὶ τὸν ὑμένα
 βαρύνει καὶ καθέλκει, φυγὼν τὸν βλάπτοντα. — Ὅτι
 ἡ ἐγγέλυσ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῇ ἀσπίδοειδὲ χελωνῇ
 μίσγεται, καὶ ἡ καστορίς, αὕτη δ' ἐστὶ δυσοεινίστος·
 ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτῆς τελευτᾷ. — Ὅτι
 αἱ φῶκαι διὰ παντός ταῖς νυκτὶν ἐξώκοιτοι γίνονται,
 πολλαῖς δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ταῖς πέτραις κοιμῶνται.
 — Ὅτι τῷ ἔαρι αἱ θήλειαι τῶν ὠστόκων ἐν τοῖς ψα-